

බුද්දකනිකායෙ

ඉතිවුත්තක-අට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

මහාකාරුණිකං නාමං, ඤෙය්‍යසාගරපාරගං;
වන්දෙ නිපුණගම්භීර-විචිත්‍රයදෙසනං.

විජ්ජාවරණසම්පන්නා, යෙන නියාන්ති ලොකතො;
වන්දෙ තමුත්තමං ධම්මං, සම්මාසම්බුද්ධපුජිතං.

සීලාදිගුණසම්පන්නො, යිතො මග්ගඵලෙසු යො;
වන්දෙ අරියසංඝං තං, පුඤ්ඤක්ඛේත්තං අනුත්තරං.

වන්දනාජනිතං පුඤ්ඤං, ඉති යං රත්තත්තයෙ;
භතත්තරායො සබ්බත්ථ, හුත්වාහං තස්ස තෙජසා.

එකකාදිජප්පහෙදෙන , දෙසිතාති මහෙසිනා;
ලොභාදීනං පහානාති, දීපනාති විසෙසතො.

සුත්තාති එකතො කත්වා, ඉතිවුත්තපදක්ඛරං;
ධම්මසංඛිගාහකා ථෙරා, සංඛිගායිංසු මහෙසයො.

ඉතිවුත්තකම්චිවෙව, නාමෙන වසිතො පුරෙ;
යං බුද්දකනිකායස්මිං, ගම්භීරත්ථපදක්කමං.

තස්ස ගම්භීරඤ්ඤාණෙනි, ඔගාහෙනබ්බභාවතො;
කිඤ්ඤවාපි දුක්ඛරා කාතුං, අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

සහසංවණ්ණනං යස්මා, ධරතෙ සත්ථු සාසනං;
පුබ්බාවරියසිභානං, තිට්ඨතෙව විනිවිජයො.

තස්මා තං අවලම්බිත්වා, ඔගාහෙත්වාන පඤ්චපි;
නිකායෙ උපනිස්සාය, පොරාණට්ඨකථානායං.

නිස්සිතං වාවනාමග්ගං, සුවිසුද්ධං අනාකුලං;
මහාවිහාරවාසීනං, නිපුණත්ථවිනිවිජයං.

පුනඡ්ඡනාගතං අත්ථං, වජ්ජයිත්වාන සාධුකං;
යථාබලං කරිස්සාමි, ඉතිවුත්තකවණ්ණනං.

ඉති ආකඬ්ඛමානස්ස, සද්ධම්මස්ස විරට්ඨිති;
විභජන්තස්ස තස්සත්ථං, නිසාමයථ සාධවොති.

තත්ථ ඉතිවුත්තකං නාම එකකනිපාතො, දුකනිපාතො, තිකනිපාතො, චතුක්කනිපාතොති චතුනිපාතසංඛිගහං.
තම්පි විනයපිටකං, සුත්තන්තපිටකං, අභිධම්මපිටකන්ති තිසු පිටකෙසු සුත්තන්තපිටකපරියාපන්නං; දීඝනිකායො
මජ්ඣිමනිකායො, සංයුත්තනිකායො, අඬ්ගුත්තරනිකායො, බුද්දකනිකායොති පඤ්චසු නිකායෙසු
බුද්දකනිකායපරියාපන්නං; සුත්තං, ගෙය්‍යං, වෙය්‍යාකරණං, ගාථා, උදානං, ඉතිවුත්තකං, ජාතකං, අබ්භුතධම්මං,
වෙදල්ලන්ති නවසු සාසනඬ්ඛගෙසු ඉතිවුත්තකඬ්ඛගහං.

“ද්වාසිති බුද්ධතො ගණ්හිං, ද්වෙසහස්සාති හික්ඛුතො;

එවං ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන පටිඤ්ඤාතෙසු චතුරාසිතියා ධම්මක්ඛන්ධසහස්සෙසු කතිපයධම්මක්ඛන්ධසඬගහං. සුත්තතො එකකනිපාතෙ තාව සත්තචීසති සුත්තානි, දුකනිපාතෙ ද්වාචීසති, තිකනිපාතෙ පඤ්ඤාස, චතුක්කනිපාතෙ තෙරසාති ද්වාදසාධිකසුත්තසතසඬගහං. තස්ස නිපාතෙසු එකකනිපාතො ආදි, වග්ගෙසු පාටිභොගවග්ගො, සුත්තෙසු ලොහසුත්තං. තස්සාපි “චුත්තඤ්ඤෙනං හගවතා”තිආදිකං ආයස්මතා ආනන්දෙන පඨමමහාසඬගීතිකාලෙ චුත්තං නිදානමාදි. සා පනායං පඨමමහාසඬගීති විනයපිටකෙ තන්තිමාරුල්හා එව. යො පනෙත්ථ නිදානකොසල්ලත්ථං වත්තබ්බො කථාමග්ගො , සොපි සුමඬගලවිලාසිනියා දීඝනිකාය-අට්ඨකථාය විත්ථාරතො චුත්තොයෙවාති තත්ථ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො.

නිදානවණ්ණනා

යං පනෙතං චුත්තඤ්ඤෙනං හගවතාතිආදිකං නිදානං. එකධම්මං, භික්ඛවෙ, පජ්ඣාතිආදිකං සුත්තං. තත්ථ චුත්තං හගවතාතිආදිනි නාමපදානි. ඉතීති නිපාතපදං. පජ්ඣාති එත්ථ ප-ඉති උපසග්ගපදං, ජ්ඣාති ආබ්‍යාතපදං. ඉමිනා නායෙන සබ්බත්ථ පදවිභාගො වෙදිතබ්බො.

අත්ථතො පන චුත්තසද්දො තාව සඋපසග්ගො අනුපසග්ගො ච වපනෙ වාපසමකරණෙ කෙසොභාරණෙ ජීවිතචුත්තියං පචුත්තභාවෙ පාවචනභාවෙන පවත්තිතෙ අජ්ඣෙසනෙ කථනෙති එවමාදිසු දිස්සති. තථා හෙස –

“ගාවො තස්ස පජායන්ති, ඛෙත්තෙ චුත්තං විරුහති;
චුත්තානං ඵලමස්සාති, යො මිත්තානං න දුබ්භති”ති. –

ආදිසු (ජා. 2.22.19) වපනෙ ආගතො. “නො ච බො පටිචුත්ත”න්තිආදිසු (පාරා. 289) අට්ඨදන්තකාදිහි වාපසමකරණෙ. “කාපටිකො මාණවො දහරො චුත්තසිරො”තිආදිසු (ම. නි. 2.426) කෙසොභාරණෙ. “පන්තලොමො පරදත්තචුත්තො මිගභුතෙන වෙතසා විහරති”තිආදිසු (චූළව. 332) ජීවිතචුත්තියං. “සෙය්‍යාපාපි නාම පණ්ඩුපලාසො ඛන්ධනා පචුත්තො අහබ්බො හරිත්තථායා”තිආදිසු (පාරා. 92; පාවි. 666; මහාව. 129) ඛන්ධනතො පචුත්තභාවෙ. “යෙසමිදං එතරහි, බ්‍රාහ්මණා, පොරාණං මන්තපදං ගීතං පචුත්තං සමිහිත”න්තිආදිසු පාවචනභාවෙන පවත්තිතෙ. ලොකෙ පන – “චුත්තො ගණො චුත්තො පාරායනො”තිආදිසු අජ්ඣෙසනෙ. “චුත්තං බො පනෙතං හගවතා ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, හවථ, මා ආමිසදායාදා”තිආදිසු (ම. නි. 1.30) කථනෙ. ඉධාපි කථනෙ දට්ඨබ්බො. තස්මා චුත්තං කථිතං භාසිතන්ති අත්ථො.

දුතියො පන චුත්තසද්දො වචනෙ විණ්ණභාවෙ ව වෙදිතබ්බො. හි-ඉති ජාතු විඛ්‍යාත්තන්ති එතස්මිං අත්ථෙ නිපාතො. සො ඉදානි චුච්චමානසුත්තස්ස හගවතො විඛ්‍යාත්තං භාසිතභාවං ජොතෙති. වාචකසද්දසන්තිධානෙ හි පසුත්තා නිපාතා. තෙහි වත්තබ්බමත්ථං ජොතෙත්ති. එතන්ති අයං එතසද්දො –

“යො ච බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච, සඬ්ඝඤ්ච සරණං ගතො;
වත්තාරි අරියසච්චානි, සම්මජ්ජඤ්ඤාය පස්සති.

“දුක්ඛං දුක්ඛසමුප්පාදං, දුක්ඛස්ස ච අතික්කමං;
අරියඤ්චට්ඨඬගිකං මග්ගං, දුක්ඛපසමගාමිනං.

“එතං බො සරණං බෙමං, එතං සරණමුත්තමං;
එතං සරණමාගම්ම, සබ්බදුක්ඛා පමුවති”ති. (ධ. ප. 190-192) –

ආදිසු යථාචුත්තෙ ආසන්නපච්චක්ඛෙ ආගතො. “අජ්ජමත්තකං බො පනෙතං, භික්ඛවෙ, ඔරමත්තකං සීලමත්තකං, යෙන පුපුජ්ජනො තථාගතස්ස වණ්ණං වදමානො වදෙය්‍යා”තිආදිසු (දී. නි. 1.7) පන වක්ඛමානෙ ආසන්නපච්චක්ඛෙ. ඉධාපි වක්ඛමානෙයෙව දට්ඨබ්බො. සඬගායනවසෙන වක්ඛමානඤ්ඤි සුත්තං ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන බුද්ධියං යපෙත්ථා තදා “එත”න්ති චුත්තං.

හගවතාති එත්ථ හගවාති ගරුවචනං. ගරුං හි ලොකෙ හගවාති වදන්ති. තථාගතො ච සබ්බගුණවිසිට්ඨතාය සත්තානං ගරු, තස්මා හගවාති වෙදිතබ්බො. පොරාණෙහිපි චුත්තං –

“හගවාති වචනං සෙට්ඨං, හගවාති වචනමුත්තමං;
ගරු ගාරවයුත්තො සො, හගවා තෙන චුච්චති”ති.

සෙට්ටුවාවකැස්හි වචනං සෙට්ටුගුණසහවරණතො සෙට්ටන්ති වුත්තං. අථ වා වුවිච්ඡිති වචනං, අත්ථො. තස්මා හගවාති වචනං සෙට්ටන්ති හගවාති ඉමිනා වචනෙන වචනියො යො අත්ථො, සො සෙට්ටොති අත්ථො. හගවාති වචනමුත්තමන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. ගාරවසුත්තොති ගරුභාවසුත්තො ගරුගුණයොගතො, ගරුකරණං වා සාතිසයං අරහතීති ගාරවසුත්තො, ගාරවාරහොති අත්ථො. එවං ගුණවිසිට්ඨසත්තුත්තමගරුගාරවාධිවචනමෙතං යදිදං හගවාති. අපිව –

“හගී හජී හාගී විහත්තවා ඉති,
අකාසි හග්ගන්ති ගරුති භාග්ගවා;
බහුති ඤායෙහි සුභාවිතත්තතො,
හවන්තගො සො හගවාති වුවිච්ඡිති”ති. –

නිද්දෙසෙ ආගතනයෙන –

“භාග්ගවා හග්ගවා යුත්තො, හගෙහි ව විහත්තවා;
හත්තවා වන්තගමනො, හවෙසු හගවා තතො”ති.

ඉමිස්සා ගාථාය ව වසෙන හගවාති පදස්ස අත්ථො වත්තබ්බො. සො පනායං අත්ථො සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ වුත්තොති. තත්ථ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

අපරො නයො – හාගවාති හගවා, හතවාති හගවා, භාගෙ වනීති හගවා, හගෙ වනීති හගවා, හත්තවාති හගවා, හගෙ වමීති හගවා, භාගෙ වමීති හගවා.

“හාගවා හතවා භාගෙ, හගෙ ව වනී හත්තවා;
හගෙ වමී තවා භාගෙ, වමීති හගවා ජිනො”.

තත්ථ කථං හාගවාති හගවා? යෙ තෙ සීලාදයො ධම්මක්ඛන්ධා ගුණකොට්ඨාසා, තෙ අනඤ්ඤසාධාරණා නිරතිසයා තථාගතස්ස අත්ථි උපලබ්භන්ති. තථා හිස්ස සීලං, සමාධි, පඤ්ඤා, විමුත්ති, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං, හිරි, ඔත්තප්පං, සද්ධා, වීරියං, සති, සම්පජ්ඤා, සීලවිසුද්ධි, චිත්තවිසුද්ධි, දිට්ඨිවිසුද්ධි, සමථො, විපස්සනා, තිණි කුසලමූලානි, තිණි සුවරිතානි, තයො සම්මාවිතක්කා, තිස්සො අනවජ්ජසඤ්ඤා, තිස්සො ධාතුයො, වත්තාරො සතිපට්ඨානා, වත්තාරො සම්මප්පධානා, වත්තාරො ඉද්ධිපාදා, වත්තාරො අරියමග්ගා, වත්තාරි අරියඵලානි , වත්තාරො පටිසම්භිදා, වතුයොනිපට්ඨචෙදකඤ්ඤාණානි, වත්තාරො අරියවංසා, වත්තාරි වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණානි, පඤ්ච පට්ඨානසංඝාතානි, පඤ්චඛිගිකො සම්මාසමාධි, පඤ්චඤ්ඤාණිකො සම්මාසමාධි, පඤ්චන්ද්‍රියානි, පඤ්ච බලානි, පඤ්ච නිස්සාරණියා ධාතුයො, පඤ්ච විමුත්තායතනඤ්ඤාණානි, පඤ්ච විමුත්තිපරිපාචනියා සඤ්ඤා, ඡ අනුස්සතිට්ඨානානි, ඡ ගාරවා, ඡ නිස්සාරණියා ධාතුයො, ඡ සත්තවිහාරා, ඡ අනුත්තරියානි, ඡ නිබ්බේධභාගියා සඤ්ඤා, ඡ අභිඤ්ඤා, ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණානි, සත්ත අපරිභානියා ධම්මා, සත්ත අරියධනානි, සත්ත බොජ්ඣංගිකා, සත්ත සප්පුරිසධම්මා, සත්ත නිජ්ජරවත්ථුනි, සත්ත සඤ්ඤා, සත්ත දක්ඛිණෙය්‍යපුග්ගලදෙසනා, සත්ත ඛිණාසවබලදෙසනා, අට්ඨ පඤ්ඤාපටිලාභහෙතුදෙසනා, අට්ඨසම්මත්තානි, අට්ඨ ලොකධම්මානික්කමො, අට්ඨ ආරම්භවත්ථුනි, අට්ඨ අක්ඛණදෙසනා, අට්ඨ මහාපුරිසවිතක්කා, අට්ඨ අභිභායතනදෙසනා, අට්ඨ විමොක්ඛා, නව යොනියොමනසිකාරමූලකා ධම්මා, නව පාරිසුද්ධිපට්ඨානසංඝාතානි, නව සත්තවාසදෙසනා, නව ආසාතප්පට්ඨිනා, නව සඤ්ඤා, නව නානත්තා, නව අනුපුබ්බවිහාරා, දස නාථකරණා ධම්මා, දස කසිණායතනානි, දස කුසලකම්මපථා, දස සම්මත්තානි, දස අරියවාසා, දස අසෙක්ඛා ධම්මා, දස තථාගතබලානි, එකාදස මෙත්තානිසංසා, ද්වාදස ධම්මවක්කාකාරා, තෙරස ධුතගුණා, වුද්දස බුද්ධඤ්ඤාණානි, පඤ්චදස විමුත්තිපරිපාචනියා ධම්මා, සොළසවිධා ආනාපානස්සති, සොළස අපරන්තපනියා ධම්මා, අට්ඨාරස බුද්ධධම්මා, එකුනවිසති පට්ඨවෙක්ඛණඤ්ඤාණානි, වතුචත්තාලීස ඤ්ඤාණවත්ථුනි, පඤ්ඤාස උදයබ්බසඤ්ඤාණානි, පරොපණ්ණාස කුසලධම්මා, සත්තසත්තති ඤ්ඤාණවත්ථුනි, වතුච්ඡිතිකොට්ඨසත්තසහස්සමාපත්තිසඤ්චාරිමභාවජිරඤ්ඤාණං, අනන්තනයසමන්තපට්ඨානපට්ඨිවෙක්ඛණදෙසනාඤ්ඤාණානි, තථා අනන්තාසු ලොකධාතුසු අනන්තානං සත්තානං ආසයාදිවිභාවනඤ්ඤාණානි වානි, එවමාදයො අනන්තා අපරිමාණහෙදා අනඤ්ඤසාධාරණා නිරතිසයා ගුණභාගා ගුණකොට්ඨාසා විජ්ජන්ති උපලබ්භන්ති. තස්මා යථාචුත්තවිභාගා ගුණභාගා අස්ස අත්ථිති හාගවාති වත්තබ්බො. ආකාරස්ස රස්සත්තං කත්වා “හගවා”ති වුත්තො. එවං තාව හාගවාති හගවා.

“යස්මා සීලාදයො සබ්බො, ගුණභාගා අසෙසතො;
විජ්ජන්ති සුගතෙ තස්මා, හගවාති පවුවිච්ඡිති”.

කථං හතවාති හගවා? යෙ තෙ සබ්බලොකහිතාය උස්සුක්කමාපන්නෙහි මනුස්සත්තාදිකෙ අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා සම්මාසම්බොධියා කතමභාහිනිභාරෙහි මහාබොධිසත්තෙහි පරිපුරෙතබ්බා දානපාරමි, සීලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාවීරියබන්තිසව්චඅධිට්ඨානමෙත්තාඋපෙක්ඛාපාරමීති දස පාරමියො, දස උපපාරමියො, දස පරමත්ථපාරමියොති සමතිංස පාරමියො, දානාදීනි වත්තාරි සභිගහවත්ථුනි, වත්තාරි අධිට්ඨානානි, අත්තපරිච්චාගො,

නයනධනරජ්ජපුත්තදාරපරිව්වාගොති පඤ්ච මහාපරිව්වාගා, පුබ්බයොගො, පුබ්බවරියා, ධම්මක්ඛානං, ලොකත්ථවරියා, ඤාතත්ථවරියා, බුද්ධත්ථවරියානි එවමාදයො සඬ්ඛෙපතො වා පුඤ්ඤසම්භාරඤාණසම්භාරා බුද්ධකරධම්මා, තෙ මහාභිනිභාරතො පටියාය කප්පානං සතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොයානි යථා භානභාගියා, සංකිලෙසභාගියා, ධීතිභාගියා, වා න භොන්ති; අථ ඛො උත්තරුත්තරි විසෙසභාගියාව භොන්ති; එවං සක්කච්චං නිරන්තරං අනවසෙසතො භතා සම්භතා අස්ස අත්ථිති භතවාති භගවා; නිරුත්තිනයෙන තකාරස්ස ගකාරං කත්වා. අථ වා භතවාති තෙයෙව යථාචුත්තෙ බුද්ධකරධම්මෙ චුත්තනයෙන භරි සම්භරි පරිපුරෙසීති අත්ථො. එවම්පි භතවාති භගවා.

“යස්මා සම්බොධියා සබ්බෙ, දානපාරමිආදිකෙ;
සම්භාරෙ භතවා නාථො, තස්මාපි භගවා මතො”.

කථං භාගෙ වනීති භගවා? යෙ තෙ චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛා දෙවස්සිකං චළඤ්ජනකසමාපත්තිභාගා, තෙ අනවසෙසතො ලොකභිතත්ථං අත්තනො දිට්ඨධම්මසුඛවිභාරත්ථඤ්ච නිව්චකප්පං වනි හපි සෙවි බහුලමකාසීති භාගෙ වනීති භගවා. අථ වා අභිඤ්ඤෙයොසු ධම්මෙසු කුසලාදීසු බන්ධාදීසු ව යෙ තෙ පරිඤ්ඤෙයාදිවසෙන සඬ්ඛෙපතො වා චතුර්බිධා අභිසම්මසාගා, විත්ථාරතො පන “චක්ඛු පරිඤ්ඤෙයං ...පෙ.... ජරාමරණං පරිඤ්ඤෙයං”න්තිආදිනා (පටි. ම. 1.21) අනෙකෙ පරිඤ්ඤෙයාභාගා, “චක්ඛුස්ස සමුදයො පහාතබ්බො...පෙ.... ජරාමරණස්ස සමුදයො පහාතබ්බො”න්තිආදිනා පහාතබ්බභාගා, “චක්ඛුස්ස නිරොධො සච්ඡිකාතබ්බො...පෙ.... ජරාමරණස්ස නිරොධො සච්ඡිකාතබ්බො”න්තිආදිනා සච්ඡිකාතබ්බභාගා, “චක්ඛුනිරොධගාමිනිපටිපදා භාවෙතබ්බො...පෙ.... චත්තාරො සතිපටියානා භාවෙතබ්බො”න්තිආදිනා ව අනෙකභෙදා භාවෙතබ්බභාගා ව ධම්මා, තෙ සබ්බෙ වනි හපි යථාරහං ගොවරභාවනාසෙවනානං වසෙන සෙවි. එවම්පි භාගෙ වනීති භගවා. අථ වා යෙ ඉමෙ සීලාදයො ධම්මක්ඛන්ධා සාවකෙහි සාධාරණා ගුණකොට්ඨාසා ගුණභාගා, කින්නි නු ඛො තෙ වෙනෙයාසන්තානෙසු පතිට්ඨපෙයාන්ති මහාකරුණාය වනි අභිපත්ථයි. සා වස්ස අභිපත්ථනා යථාධිප්පෙනඵලාවහා අහොසි. එවම්පි භාගෙ වනීති භගවා.

“යස්මා ඤෙයාසමාපත්ති-ගුණභාගෙ තථාගතො;
හපි පත්ථයි සත්තානං, භිතාය භගවා තතො”.

කථං භගෙ වනීති භගවා? සමාසතො තාව කතපුඤ්ඤෙහි පයොගසම්පන්නෙහි යථාච්චිතං හපියන්තිති භගා, ලොකියලොකුත්තරා සම්පත්තියො. තත්ථ ලොකියෙ තාව තථාගතො සම්බොධිතො පුබ්බෙ බොධිසත්තභූතො පරමුක්කංසගතෙ වනි හපි සෙවි, යත්ථ පතිට්ඨාය නිරවසෙසතො බුද්ධකරධම්මෙ සමන්තානෙත්තො බුද්ධධම්මෙ පරිපාවෙසි. බුද්ධභූතො පන තෙ නිරවජ්ජසුඛපසංහිතෙ අනඤ්ඤසාධාරණෙ ලොකුත්තරෙපි වනි හපි සෙවි. විත්ථාරතො පන පදෙසරජ්ජඉස්සරියවක්ඛවත්තිසම්පත්තිදෙවරජ්ජසම්පත්තිආදිවසෙන ඤානාවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තිඤාණදස්සනමග්ගභාවනාඵල- සච්ඡිකිරියාදිඋත්තරිමනුස්සධම්මවසෙන ව අනෙකවිභිතෙ අනඤ්ඤසාධාරණෙ භගෙ වනි හපි සෙවි. එවං භගෙ වනීති භගවා.

“යා තා සම්පත්තියො ලොකෙ, යා ව ලොකුත්තරා පුඤ්ඤා;
සබ්බා තා හපි සම්බුද්ධො, තස්මාපි භගවා මතො”.

කථං භත්තවාති භගවා? භත්තා දළ්භභත්තිකා අස්ස බහු අත්ථිති භගවා. තථාගතො හි මහාකරුණාසබ්බඤ්ඤාඤාඤාදිඅපරිමිතනිරුපමප්පභාවගුණවිසෙසසමඬ්ඛිභාවතො සබ්බසත්තූත්තමො, සබ්බානත්ථපරිභාරපුබ්බඬ්ඛිගමාය නිරවසෙසහිතසුඛවිධානතප්පරාය නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා සදෙවමනුස්සාය පජාය අච්චන්තුපකාරිතාය ද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණඅසීතිඅනුබ්බාඤ්ජනබ්බාමප්පභාදි- අනඤ්ඤසාධාරණගුණවිසෙසපටිමණ්ඩිතරූපකායතාය, යථාභූවිචගුණාධිගතෙන “ඉතිපි සො භගවා”න්තිආදිනායප්පවත්තෙන ලොකත්තයබ්බාපිනා සුචිපුලෙන සුචිසුද්ධෙන ව ථුතිසොසෙන සමන්තාගතත්තා උක්කංසපාරමිප්පත්තාසු අප්පිච්ඡතාසන්තුට්ඨිතාදීසු සුප්පතිට්ඨිතභාවතො දසබලවතුචෙසාරජ්ජාදිනිරතිසයගුණවිසෙසසමඬ්ඛිභාවතො ව රූපප්පමාණො රූපප්පසන්නො, ඝොසප්පමාණො ඝොසප්පසන්නො, ලුඛප්පමාණො ලුඛප්පසන්නො, ධම්මප්පමාණො ධම්මප්පසන්නොති එවං චතුප්පමාණකෙ ලොකසන්නිවාසෙ සබ්බථාපි පසාදාවභහාවෙන සමන්තපාසාදිකත්තා අපරිමාණානං සත්තානං සදෙවමනුස්සානං ආදරබහුමානගාරවායනනාය පරමපෙමසම්භත්තිට්ඨානං. යෙ ව තස්ස ඔවාදෙ පතිට්ඨිතා අච්චිච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතා භොන්ති, කෙනවි අසංභාරියා තෙසං සම්භත්ති සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මිනා වා. තථා හි තෙ අත්තනො ජීවිතපරිව්වාගෙපි තත්ථ පසාදං න පරිච්චන්ති, තස්ස වා ආණං දළ්භභත්තිභාවතො. තෙනෙවාහ -

“යො වෙ කතඤ්ඤා කතවෙදි ධිරො;
කල්‍යාණමිත්තො දළ්භභත්ති ව භොති”ති. (ජා. 2.17.78);

“සෙයාථාපි, භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දො ධීතධම්මො වෙලං නාතිචත්තති; එවමෙව ඛො, භික්ඛවෙ, යං මයා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, තං මම සාවකා ජීවිතභෙතුපි නාතික්කමන්ති”ති (අ. නි. 8.20; උදා. 45; චූළව. 385)

එවං භත්තවානි භගවා නිරුත්තිනයෙන එකස්ස තකාරස්ස ලොපං කත්වා ඉතරස්ස ගකාරං කත්වා.

“ගුණානිසයයුත්තස්ස, යස්මා ලොකහිතෙසිනො;
සම්භත්තා බහවො සත්ථු, භගවා තෙන වුච්චති”ති.

කථං භගෙ වමීති භගවා? යස්මා තථාගතො බොධිසත්තභූතොපි පුරිමාසු ජාතීසු පාරමියො පුරෙන්නො භගසංඛාරං සිරිං ඉස්සරියං යසඤ්ච වමී උග්ගිරි බෙළපිණ්ඩං විය අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛයි. තථා හිස්ස සොමනස්සකුමාරකාලෙ, හත්ථිපාලකුමාරකාලෙ, අයොසරපණ්ඩිතකාලෙ, මුගපක්ඛපණ්ඩිතකාලෙ, වුළුසුතසොමකාලෙති එවමාදීසු නෙක්ඛම්මපාරමිපුරණවසෙන දෙවරජ්ජසදිසාය රජ්ජසිරියා පරිච්චත්තත්තභාවානං පරිමාණං නත්ථි. වරිමත්තභාවෙපි හත්ථගතං චක්ඛවත්තිසිරිං දෙවලොකාධිපච්චසදිසං චතුද්දිපිස්සරියං චක්ඛවත්තිසම්පත්තිසන්තිස්සයං සත්තරතනසමුප්පලං යසඤ්ච තිණායපි අමඤ්ඤමානො නිරපෙක්ඛො පහාය අභිනික්ඛමිත්වා සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො. තස්මා ඉමෙ සිරිආදිකෙ භගෙ වමීති භගවා. අථ වා භානි නාම නක්ඛත්තානි, තෙහි සමං ගච්ඡන්ති පවත්තන්තිති භගා , සිතෙරුයුගන්ධරඋත්තරකුරුහිමවත්තාදිභාජනලොකවිසෙසසන්තිස්සයා සොභා කප්පට්ඨිතියභාවතො. තෙපි භගවා වමී තංතිවාසිසත්තවාසසමතික්ඛමනතොතප්පට්ඨපන්දරාගප්පභානෙන පජහීති. එවමිපි භගෙ වමීති භගවා.

“චක්ඛවත්තිසිරිං යස්මා, යසං ඉස්සරියං සුඛං;
පහාසි ලොකචිත්තඤ්ච, සුගතො භගවා තතො”.

කථං භාගෙ වමීති භගවා? භාගා නාම කොට්ඨාසා. තෙ බන්ධායතනධාතාදිවසෙන, තත්ථාපි රූපවේදනාදිවසෙන, අතීතාදිවසෙන ව අනෙකවිධා. තෙ ව භගවා සබ්බං පපඤ්චං, සබ්බං යොගං, සබ්බං ගන්ථං, සබ්බං සංයොජනං, සමුච්ඡින්නදිත්වා අමතධාතුං සමධිගච්ඡන්තො වමී උග්ගිරි අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛයි, න පච්චාගමී. තථා හෙස සබ්බත්ථකමෙව පථවිං, ආපං, තෙජං, වායං, චක්ඛුං, සොනං, ඝාතං, ජීවහං, කායං, මනං, රූපෙ, සද්දෙ, ගන්ධෙ, රසෙ, ඵොට්ඨබ්බෙ, ධම්මෙ, චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං...පෙ.... මනොච්ඤ්ඤාණං, චක්ඛුසම්ඵස්සං ...පෙ.... මනොසම්ඵස්සං, චක්ඛුසම්ඵස්සජං වේදනං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං වේදනං, චක්ඛුසම්ඵස්සජං සඤ්ඤං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං සඤ්ඤං; චක්ඛුසම්ඵස්සජං වෙනනං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං වෙනනං; රූපතණ්හං ...පෙ.... ධම්මතණ්හං; රූපචිත්තකං...පෙ.... ධම්මචිත්තකං; රූපචිචාරං...පෙ.... ධම්මචිචාරන්තිආදිනා අනුපදධම්මචිභාගවසෙනපි සබ්බෙව ධම්මකොට්ඨාසෙ අනවසෙසතො වමී උග්ගිරි අනපෙක්ඛපරිච්චාගෙන ඡඩ්ඛයි. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“යං තං, ආනන්ද, චත්තං චත්තං මුත්තං පහීනං පටිනිස්සට්ඨං, තං තථාගතො පුන පච්චාගමීස්සතිති තෙනං ඨානං විජ්ජති”ති. (දී. නි. 2.183) –

එවමිපි භාගෙ වමීති භගවා. අථ වා භාගෙ වමීති සබ්බෙපි කුසලාකුසලෙ සාවජ්ජානවජ්ජෙ හීනප්පණිතෙ කණ්හසුක්කසප්පට්ඨාගෙ ධම්මෙ අරියමග්ගඤ්ඤාණමුඛෙන වමී උග්ගිරි අනපෙක්ඛො පරිච්චජී පජහී, පරෙසඤ්ච තථත්තාය ධම්මං දෙසෙසි. වුත්තමිපි වෙනං –

“ධම්මාපි වො, හික්ඛවෙ, පහාතබ්බා පගෙව අධම්මා, කුල්ලුපමං, වො හික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙස්සාමි, නිත්ථරණත්ථාය නො ගහණත්ථායා”තිආදි. (ම. නි. 1.240) –

එවමිපි භාගෙ වමීති භගවා.

“බන්ධායතනධාතාදි-ධම්මහෙදා මහෙසිනා;
කණ්හසුක්කා යතො චත්තා, තතොපි භගවා මතො”.

තෙන වුත්තං –

“භාගවා භතවා භාගෙ, භගෙ ව චනි භත්තවා;
භගෙ වමී තථා භාගෙ, වමීති භගවා ජිනො”ති.

තෙන භගවතා. අරහතානි කිලෙසෙහි ආරකත්තා, අනවසෙසානං වා කිලෙසාරීනං භතත්තා, සංසාරචක්කස්ස වා අරානං භතත්තා, පච්චයාදීනං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවානි ඉමෙහි කාරණෙහි අරහතා. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තනයෙන වේදිතබ්බො.

එත්ථ ව භගවතානි ඉමිනාස්ස භාගාවත්තතාදීපනෙන කප්පානං අනෙකෙසු අසඬ්ඛෙයොසු උපචිතපුඤ්ඤසම්භාරභාවතො සතපුඤ්ඤලක්ඛණධරස්ස ද්වත්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණඅසීතිඅනුබ්බාඤ්ජන-

බ්‍යාමප්පහාකෙතුමාලාදිපටිමණ්ඩිතා අනඤ්ඤසාධාරණා රූපකායසම්පත්තිදීපිතා හොති. අරහතාති ඉමිනාස්ස අනවසෙසකිලෙසප්පහානදීපනෙන ආසවක්ඛයපදට්ඨානසබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණාධිගමපරිදීපනතො දසබලවතුචෙසාරජ්ජප්පසාධාරණඤ්ඤාණඅට්ඨාරසාවෙණිකබුද්ධධම්මාදි- අවිත්තෙය්‍යාපරිමෙය්‍යධම්මකායසම්පත්ති දීපිතා හොති. තදුහයෙනපි ලොකියසරික්ඛකානං බහුමතභාවො, ගහට්ඨපබ්බජිතෙහි අභිගමනීයතා, තථා අභිගතානඤ්ච තෙසං කායිකචෙතසිකදුක්ඛාපනයෙන පටිබලභාවො, ආමිසදානධම්මදානෙහි උපකාරිතා, ලොකියලොකුත්තරෙහි ගුණෙහි සංයොජනසමත්ථතා ව පකාසිතා හොති.

තථා භගවතාති ඉමිනා වරණධම්මෙසු මුද්ධභුතදිබ්බවිහාරාදිවිහාරවිසෙසසමායොගපරිදීපනෙන වරණසම්පදා දීපිතා හොති. අරහතාති ඉමිනා සබ්බවිජ්ජාසු සිබාප්පත්තආසවක්ඛයඤ්ඤාණාධිගමපරිදීපනෙන විජ්ජාසම්පදා දීපිතා හොති. පුරිමෙන වා අන්තරායිකනිය්‍යානිකධම්මානං අවිපරිත්තවිහත්තභාවදීපනෙන පච්ඡිමචෙසාරජ්ජද්වයසමායොගො, පච්ඡිමෙන සවාසනානිරවසෙසකිලෙසප්පහානදීපනෙන පුරිමචෙසාරජ්ජද්වයසමායොගො විභාවිතො හොති.

තථා පුරිමෙන තථාගතස්ස පටිඤ්ඤාසච්චවච්ඡවච්ඡඤ්ඤාණසච්චපරිදීපනෙන, කාමගුණලොකියාධිපච්චයසලාභසක්කාරාදිපරිච්චාගපරිදීපනෙන, අනවසෙසකිලෙසාභිසංඛාරපරිච්චාගපරිදීපනෙන, ව සච්චාධිට්ඨානවාගාධිට්ඨානපාරිපූරි පකාසිතා හොති; දුතියෙන සබ්බසංඛාරූපසමසමධිගමපරිදීපනෙන, සම්මාසම්බොධිපරිදීපනෙන ව, උපසමාධිට්ඨානපඤ්ඤාධිට්ඨානපාරිපූරි පකාසිතා හොති. තථා හි භගවතො බොධිසත්තභූතස්ස ලොකුත්තරගුණෙ කතාභිනිභාරස්ස මහාකරුණායොගෙන යථාපටිඤ්ඤං සබ්බපාරමිතානුට්ඨානෙන සච්චාධිට්ඨානං, පාරමිතාපටිපක්ඛපරිච්චාගෙන වාගාධිට්ඨානං, පාරමිතාගුණෙහි චිත්තවූපසමෙන උපසමාධිට්ඨානං, පාරමිතාහි එව පරිත්තුපායකොසල්ලතො පඤ්ඤාධිට්ඨානං පාරිපූරිගතං.

තථා ‘යාවකජනං අවිසංවාදෙන්වා දස්සාමි’ති පටිජානනෙන පටිඤ්ඤං අවිසංවාදෙන්වා දානෙන ව සච්චාධිට්ඨානං, දෙය්‍යපරිච්චාගතො වාගාධිට්ඨානං, දෙය්‍යපටිග්ගාභකදානදෙය්‍යපරික්ඛයෙසු ලොභදොසමොභගයවූපසමෙන උපසමාධිට්ඨානං, යථාරහං යථාකාලං යථාවිධි ව දානෙන පඤ්ඤාත්තරතාය ව පඤ්ඤාධිට්ඨානං පාරිපූරිගතං. ඉමිනා නයෙන සෙසපාරමිසුපි චතුරාධිට්ඨානපාරිපූරි චෙදිතබ්බං. සබ්බං හි පාරමියො සච්චප්පහාවිතා වාගාභිබ්‍යඤ්ජිතා උපසමානුබුභිතා පඤ්ඤාපරිසුද්ධාති එවං චතුරාධිට්ඨානසමුදාගතස්ස තථාගතස්ස සච්චාධිට්ඨානං සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සීලවිසුද්ධි, වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන ආජීවවිසුද්ධි, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන චිත්තවිසුද්ධි, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන දිට්ඨිවිසුද්ධි. තථා සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙනස්ස සංවාසෙන සීලං චෙදිතබ්බං, වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සංවොභාරෙන සොචෙය්‍යං චෙදිතබ්බං, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන ආපදාසු ථාමො චෙදිතබ්බං, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සාකච්ඡාය පඤ්ඤා චෙදිතබ්බං.

තථා සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අදුට්ඨො අධිවාසෙති, වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අලුද්ධො පටිසෙවති, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අභිතො පරිවජ්ජෙති, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අමුල්ලො විනොදෙති. තථා සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන චස්ස නෙක්ඛම්මසුඛජ්ජත්ති, වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන පච්චෙකසුඛජ්ජත්ති, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන උපසමසුඛජ්ජත්ති, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සම්බොධිසුඛජ්ජත්ති දීපිතා හොති. සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන වා විචෙකජ්ජිතිසුඛජ්ජත්ති, වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සමාධිජ්ජිතිසුඛජ්ජත්ති, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අපිනිජකායසුඛජ්ජත්ති, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සතිපාරිසුද්ධිජලපෙක්ඛාසුඛජ්ජත්ති. තථා සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන පරිවාරසම්පත්තිලක්ඛණපච්චයසුඛසමායොගො පරිදීපිතො හොති අවිසංවාදනතො, වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන සන්තුට්ඨිලක්ඛණසභාවසුඛසමායොගො අලොභභාවතො, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන කතපුඤ්ඤතාලක්ඛණභෙතුසුඛසමායොගො කිලෙසෙහි අනභිභූතභාවතො, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන විමුත්තිසම්පත්තිලක්ඛණදුක්ඛපසමසුඛසමායොගො පරිදීපිතො හොති, ඤාණසම්පත්තියා නිබ්බානාධිගමනතො.

තථා සච්චාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අරියස්ස සීලක්ඛන්ධස්ස අනුබොධප්පට්චෙධසිද්ධි, වාගාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අරියස්ස සමාධික්ඛන්ධස්ස, පඤ්ඤාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අරියස්ස පඤ්ඤාක්ඛන්ධස්ස, උපසමාධිට්ඨානසමුදාගමෙන අරියස්ස විමුත්තික්ඛන්ධස්ස අනුබොධප්පට්චෙධසිද්ධි දීපිතා හොති. සච්චාධිට්ඨානපරිපූරණෙන ව තපසිද්ධි, වාගාධිට්ඨානපරිපූරණෙන සබ්බනිස්සග්ගසිද්ධි, උපසමාධිට්ඨානපරිපූරණෙන ඉන්ද්‍රියසංවරසිද්ධි, පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිපූරණෙන බුද්ධිසිද්ධි, තෙන ව නිබ්බානසිද්ධි. තථා සච්චාධිට්ඨානපරිපූරණෙන චතුඅරියසච්චාභිසමයප්පට්ඨානො, වාගාධිට්ඨානපරිපූරණෙන චතුඅරියවංසප්පට්ඨානො, 0.උපසමාධිට්ඨානපරිපූරණෙන චතුඅරියවිහාරප්පට්ඨානො, පඤ්ඤාධිට්ඨානපරිපූරණෙන චතුඅරියවොභාරප්පට්ඨානො දීපිතො හොති.

අපරො නයො – භගවතාති එතෙන සත්තානං ලොකියලොකුත්තරසම්පත්තිඅභිකඛ්ඛාදීපනෙන තථාගතස්ස මහාකරුණා පකාසිතා හොති. අරහතාති එතෙන පහානසම්පත්තිදීපනෙන පහානපඤ්ඤා පකාසිතා හොති. තත්ථ පඤ්ඤායස්ස ධම්මරජ්ජපත්ති, කරුණාය ධම්මසංවිභාගො; පඤ්ඤාය සංසාරදුක්ඛනිබ්බිදා, කරුණාය සංසාරදුක්ඛසහනං; පඤ්ඤාය පරදුක්ඛපරිජානනං, කරුණාය පරදුක්ඛප්පට්ඨකාරාරම්භො. පඤ්ඤාය පරිනිබ්බානාභිමුඛභාවො , කරුණාය තදධිගමො; පඤ්ඤාය සයං තරණං, කරුණාය පරෙසං තාරණං; පඤ්ඤාය බුද්ධභාවසිද්ධි, කරුණාය බුද්ධකිච්චසිද්ධි. කරුණාය වා බොධිසත්තභූමියං සංසාරාභිමුඛභාවො, පඤ්ඤාය තත්ථ අනභිරති. තථා කරුණාය පරෙසං අවිහිංසනං, පඤ්ඤාය සයං පරෙහි අභායනං; කරුණාය පරං රක්ඛන්තො අත්තානං

රක්කි, පඤ්ඤාය අත්තානං රක්කන්තො පරං රක්කි. තථා කරුණාය අපරන්තපො, පඤ්ඤාය අනත්තන්තපො. තෙන අත්තනිකාය පටිපන්නාදීසු චතුත්ථපුග්ගලභාවො සිද්ධො හොති .

තථා කරුණාය ලොකනාථතා, පඤ්ඤාය අත්තනාථතා; කරුණාය චස්ස නින්තනාභාවො, පඤ්ඤාය උන්නනාභාවො. තථා කරුණාය සබ්බසත්තෙසු ජනිතානුග්ගහො, පඤ්ඤානුගතත්තා න ච න සබ්බත්ථ විරත්තවිත්තො; පඤ්ඤාය සබ්බධම්මෙසු විරත්තවිත්තො, කරුණානුගතත්තා න ච න සබ්බසත්තානුග්ගහාය පවත්තො. යථා හි කරුණා තථාගතස්ස සිනෙහසොකවිරහිතා, එවං පඤ්ඤා අභංකාරමමංකාරවිනිමුත්තාති අඤ්ඤමඤ්ඤං විසොධිතා පරමවිසුද්ධාති දවංඛිකා. තත්ථ පඤ්ඤාබෝධං බලානි, කරුණාබෝධං වෙසාරජ්ජානි. තෙසු බලසමායොගෙන පරෙහි න අභිභුයාති, වෙසාරජ්ජසමායොගෙන පරෙ අභිභවති. බලෙහි සත්ථුසම්පදාසිද්ධි, වෙසාරජ්ජෙහි සාසනසම්පදාසිද්ධි. තථා බලෙහි බුද්ධරත්තසිද්ධි, වෙසාරජ්ජෙහි ධම්මරත්තසිද්ධිති අයමෙත්ථ “භගවතා අරහතා”ති පදද්වයස්ස අත්ථයොජනාය මුඛමත්තදස්සනං.

කස්මා පනෙත්ථ “චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා”ති වත්වා පුන “චුත්ත”න්ති චුත්තං? අනුස්සවපටික්ඛෙපෙන නියමදස්සනත්ථං. යථා හි කෙනචි පරතො සුත්වා චුත්තං යදිපි ච ජානන්තෙන චුත්තං, න තෙනෙව චුත්තං පරෙනපි චුත්තත්තා. න ච තං තෙන චුත්තමෙව, අපිච බො සුතම්පි, න එවම්ඨ. භගවතා හි පරතො අසුත්වා සයම්භුඤ්ඤාණෙන අත්තනා අධිගතමෙව චුත්තන්ති ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සනත්ථං ද්වික්ඛන්තුං “චුත්ත”න්ති චුත්තං. ඉදං චුත්තං හොති – “චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා” තඤ්ච බො භගවතාව චුත්තං, න අඤ්ඤෙන, චුත්තමෙව ච, න සුතන්ති. අධිකච්චනඤ්ඤි අඤ්ඤමත්ථං බොධෙතීති න පුනරුත්තිදොසො. එස නයො ඉතො පරෙසුපි.

තථා පුබ්බරචනාභාවදස්සනත්ථං ද්වික්ඛන්තුං “චුත්ත”න්ති චුත්තං. භගවා හි සම්මාසම්බුද්ධතාය යානුප්පත්තිකප්පභානෙන සම්පත්තපරිසාය අප්ඤ්ඤාසයානුරූපං ධම්මං දෙසෙති, න තස්ස කාරණා දානාදීනං විය පුබ්බරචනාකිච්චං අත්ථි. තෙනෙතං දස්සෙති – “චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා, තඤ්ච බො න පුබ්බරචනාවසෙන තක්කපරියාහතං වීමංසානුවරිතං, අපිච බො වෙනෙයාප්ඤ්ඤාසයානුරූපං යානසො චුත්තමෙවා”ති.

අප්පට්චත්තියච්චනභාවදස්සනත්ථං වා ද්වික්ඛන්තුං “චුත්ත”න්ති චුත්තං. යඤ්ඤි භගවතා චුත්තං, චුත්තමෙව තං, න කෙනචි පටික්ඛිපිතුං සක්කා අක්ඛරසම්පත්තියා අත්ථසම්පත්තියා ච. චුත්තං හෙතං –

“එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතෙන මිගදායෙ අනුත්තරං ධම්මචක්කං පචන්තිතං අප්පට්චත්තියං කෙනචි සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා”තිආදි (සං. නි. 5.1081; මහාව. 17).

අපරම්පි චුත්තං –

“ඉධ, භික්ඛවෙ, ආගච්ඡෙයා සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ‘න සිදං දුක්ඛං අරියසච්චං, යං සමණෙන ගොතමෙන පඤ්ඤන්තං, අභමිදං දුක්ඛං අරියසච්චං යපෙත්වා අඤ්ඤං දුක්ඛං අරියසච්චං පඤ්ඤාපෙස්සාමි’ති, තෙනං යානං විජ්ජති”තිආදි. –

තස්මා අප්පට්චත්තියච්චනභාවදස්සනත්ථම්පි ද්වික්ඛන්තුං “චුත්ත”න්ති චුත්තං.

අථ වා සොතුනං අත්ථනිප්ථාදකභාවදස්සනත්ථං ද්වික්ඛන්තුං “චුත්ත”න්ති චුත්තං. යඤ්ඤි පරෙසං ආසයාදිං අජානන්තෙන අසබ්බඤ්ඤානා අදෙසෙ අකාලෙ වා චුත්තං, තං සච්චම්පි සමානං සොතුනං අත්ථනිප්ථාදෙන අසමත්ථතාය අචුත්තං නාම සියා, පගෙව අසච්චං. භගවතා පන සම්මාසම්බුද්ධභාවතො සම්මදෙව පරෙසං ආසයාදිං දෙසකාලං අත්ථසිද්ධිඤ්ච ජානන්තෙන චුත්තං එකන්තෙන සොතුනං යථාධිප්පෙතත්ථනිප්ථාදනතො චුත්තමෙව, තත්ථි තස්ස අචුත්තතාපරියායො. තස්මා සොතුනං අත්ථනිප්ථාදකභාවදස්සනත්ථම්පි ද්වික්ඛන්තුං “චුත්ත”න්ති චුත්තං. අපිච යථා න තං සුතං නාම, යං න විඤ්ඤාතත්ථං යඤ්ච න තත්ථතාය පටිපන්නං, එවං න තං චුත්තං නාම, යං න සම්මා පටිග්ගහිතං. භගවතො පන ච්චනං චතස්සොපි පරිසා සම්මදෙව පටිග්ගහෙත්වා තත්ථතාය පටිපජ්ජන්ති. තස්මා සම්මදෙව පටිග්ගහිතභාවදස්සනත්ථම්පි ද්වික්ඛන්තුං “චුත්ත”න්ති චුත්තං.

අථ වා අරියෙහි අවිරුද්ධච්චනභාවදස්සනත්ථං ද්වික්ඛන්තුං “චුත්ත”න්ති චුත්තං. යථා හි භගවා කුසලාකුසලසාච්ජානවජ්ජහෙදෙ ධම්මෙ පචන්තිනිවත්තියො සම්මුතිපරමත්ථෙ ච අවිසංවාදෙන්තො වදති, එවං ධම්මසෙනාපතිප්පභුතයො අරියාපි භගවති ධර්මානෙ පරිනිබ්බුතෙ ච තස්සෙව දෙසනං අනුගන්ත්වා වදන්ති, න තත්ථ නානාවාදතා. තස්මා චුත්තමරහතා තතො පරභාගෙ අරහතා අරියසංඝසෙනාපිති එවං අරියෙහි අවිරුද්ධච්චනභාවදස්සනත්ථම්පි එවං චුත්තං.

අථ වා පුරිමෙහි සම්මාසම්බුද්ධෙහි චුත්තනායභාවදස්සනත්ථං ද්වික්ඛන්තුං “චුත්ත”න්ති චුත්තං. සතිපි හි ජාතිගොත්තායුප්පමාණාදිවිසෙසෙ දසබලාදිගුණෙහි විය ධම්මදෙසනාය බුද්ධානං විසෙසො නත්ථි, අඤ්ඤමඤ්ඤං අත්තනා ච තෙ පුබ්බෙනාපරං අවිරුද්ධමෙව වදන්ති. තස්මා චුත්තඤ්ඤෙතං යථා බුද්ධෙහි අත්තනා ච පුබ්බෙ, ඉදානිපි

අම්මාකං භගවතා තට්ථ චුත්තං අරහතාති එවං පුරිමබුද්ධෙහි අත්තනා ව සුත්තන්තරෙසු චුත්තනයභාවදස්සනත්ථමපි ද්වික්ඛන්තුං “චුත්ත”න්ති චුත්තං. තෙන බුද්ධානං දෙසනාය සබ්බත්ථ අවිරොධො දීපිතො හොති.

අප්ථ වා “චුත්ත”න්ති යදෙනං දුතියං පදං, තං අරහන්තචුත්තභාවවචනං දට්ඨබ්බං. ඉදං චුත්තං හොති – චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා අරහතාපි චුත්තං – “එකධම්මං, භික්ඛවෙ”තිආදිකං ඉදානි චුච්චමානං වචනන්ති. අප්ථ වා “චුත්ත”න්ති යදෙනං දුතියං පදං, තං න වචනත්ථං, අප්ථ ඛො වපනත්ථං දට්ඨබ්බං. තෙනෙනං දස්සෙති – “චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා, තඤ්ච ඛො න චුත්තමත්තං, න කථිතමත්තං; අප්ථ ඛො වෙනෙය්‍යානං කුසලමූලං වපින”න්ති අත්ථො. අප්ථ වා යදෙනං චුත්තන්ති දුතියං පදං, තං වත්තනත්ථං. අයං භිස්ස අත්ථො – චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා අරහතා, තඤ්ච ඛො න චුත්තමත්තං, අපිච තදත්ථජාතං චුත්තං චරිතන්ති. තෙන “යථා වාදී භගවා තථා කාරි”ති දස්සෙති. අප්ථ වා චුත්තං භගවතා, චුත්තවචනං අරහතා වත්තුං යුත්තෙනාති අත්ථො.

අප්ථ වා “චුත්ත”න්ති සඨ්ඛෙපකථාඋද්දිසනං සන්ධායාහ, පුන “චුත්ත”න්ති විත්ථාරකථානිදස්සනං. භගවා හි සඨ්ඛෙපතො විත්ථාරතො ව ධම්මං දෙසෙති. අප්ථ වා භගවතො දුරුත්තවචනාභාවදස්සනත්ථං “චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා”ති වත්ථා පුන “චුත්ත”න්ති චුත්තං. සබ්බදා ඤාණානුගතවචිකම්මතාය හි භගවතො සවාසනපභීතසබ්බදොසස්ස අක්ඛලිතබ්‍යාප්පස්ස කදාවපි දුරුත්තං නාම නත්ථි. යථා කෙචි ලොකෙ සතිසම්මොසෙන වා දවා වා රවා වා කිඤ්චි වත්ථා අප්ථ පටිලද්ධසඤ්ඤා පුබ්බෙ චුත්තං අචුත්තං වා කරොන්ති පටිසම්බරොන්ති වා, න එවං භගවා. භගවා පන නිච්චකාලං සමාහිතො. අසම්මොසධම්මො අසම්මොහධම්මො ව සබ්බඤ්ඤාඤාණසමුපබ්‍රැජ්ඣාය පටිභානපටිසම්භිදාය උපනිතමත්ථං අපරිමිතකාලං සම්භතපුඤ්ඤසම්භාරසමුදාගතෙහි අනඤ්ඤසාධාරණෙහි විසදවිසුද්ධෙහි කරණවිසෙසෙහි සොනායනතරසායනභූතං සුණන්තානං අමතවස්සං වස්සන්තො වීය සොතබ්බසාරං සවනානුත්තරියං වතුසච්චං පකාසෙන්නො කරවිකරුතමඤ්ජුනා සරෙන සභාවනිරුත්තියා වෙනෙය්‍යාප්කාසයානුරූපං වචනං වදති, නත්ථි තත්ථ වාලග්ගමත්තමපි අවක්ඛලිතං, කුතො පන දුරුත්තාවකාසො. තස්මා “යං භගවතා චුත්තං, තං චුත්තමෙව, න අචුත්තං දුරුත්තං වා කදාවි හොති”ති දස්සනත්ථං – “චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා”ති වත්ථා පුන – “චුත්තමරහතා”ති චුත්තන්ති න එත්ථ පුනරුත්තීදොසොති. එවමෙත්ථ පුනරුත්තසද්දස්ස සාත්ථකතා වෙදිතබ්බා.

ඉති මෙ සුතන්ති එත්ථ ඉතීති අයං ඉතිසද්දො
හෙතුපරිසමාපනාදිපදත්ථවිපරියායපකාරනිදස්සනාවධාරණාදිඅනෙකත්ථප්පහෙදො. තථා හෙස – “රුප්පතීති ඛො, භික්ඛවෙ, තස්මා රූපන්ති චුච්චති”තිආදිසු (සං. නි. 3.79) හෙතුඅත්ථෙ දිස්සති. “තස්මාතිහ මෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මදායාදා භවථ, මා ආමිසදායාදා. අත්ථි මෙ තුම්හෙසු අනුකම්පා – කින්ති මෙ සාවකා ධම්මදායාදා භවෙය්‍යං, නො ආමිසදායාදා”තිආදිසු (ම. නි. 1.30) පරිසමාපනෙ. “ඉති වා ඉති එවරූපා විසුකදස්සනා පටිචරතො”තිආදිසු (දී. නි. 1.10) ආදිඅත්ථෙ. “මාගණ්ඨියොති වා තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සඬබ්බා සමඤ්ඤා පඤ්ඤත්ති වොභාරො නාමං නාමකම්මං නාමධෙය්‍යං නිරුත්තී බ්‍යඤ්ජනං අභිලාපො”තිආදිසු (මහානි. 75) පදත්ථවිපරියායෙ. “ඉති ඛො, භික්ඛවෙ, සප්පට්ඨගෙයො බාලො, අප්පට්ඨගෙයො පණ්ඩිතො; සඋපද්දවො බාලො, අනුපද්දවො පණ්ඩිතො; සඋපසග්ගො බාලො , අනුපසග්ගො පණ්ඩිතො”තිආදිසු (අ. නි. 3.1) පකාරෙ. “සබ්බමත්ථිති ඛො, කච්චාන, අයමෙකො අත්තො, සබ්බං නත්ථිති ඛො, කච්චාන, අයං දුතියො අත්තො”තිආදිසු (සං. නි. 2.15) නිදස්සනෙ . “අත්ථි ඉදප්පච්චියා ජරාමරණන්ති ඉති පුට්ඨෙත සතා, ආනන්ද, අත්ථිතිස්ස වචනීයං. කිංපච්චියා ජරාමරණන්ති ඉති වෙ වදෙය්‍ය, ජාතිපච්චියා ජරාමරණන්ති ඉච්චස්ස වචනීය”න්තිආදිසු (දී. නි. 2.96) අවධාරණෙ, සන්තිට්ඨානෙති අත්ථො. ස්වායම්ඨ පකාරනිදස්සනාවධාරණෙසු දට්ඨබ්බො.

තත්ථ පකාරත්ථෙත ඉතිසද්දෙන එතමත්ථං දීපෙති – නානානායනිපුණමනෙකප්කාසසමුට්ඨානං අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නං විවිධපාටිභාරියං ධම්මත්ථදෙසනාපටිචෙධගම්භීරං සබ්බසන්නානං සකසකභාසානුරූපතො සොතපට්ඨාගච්ජන්තං තස්ස භගවතො වචනං සබ්බප්පකාරෙන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතුං, සබ්බථාමෙන පන සොතුකාමතං ජනෙත්ථාපි ඉති මෙ සුතං, මයාපි එකෙන පකාරෙන සුතන්ති.

එත්ථ ව එකත්තනානත්තඅබ්‍යාපාරඑවංධම්මතාසඬබ්බාතා
නන්දියාවත්තතිපුක්ඛලසිභවික්කිළිතදිසාලොචනඅඬකුසසඬබ්බාතා ව විසයාදිභෙදෙන නානාවිධා නයා නානානායා. නයා වා පාළිගතියො, තා ව පඤ්ඤත්තිඅනුපඤ්ඤත්තිආදිවසෙන සංකිලෙසභාගියාදිලොකියාදිතදුභයවොමිස්සනාදිවසෙන, කුසලාදිවසෙන, ඛන්ධාදිවසෙන, සඬගභාදිවසෙන, සමයවිමුත්තාදිවසෙන, යපනාදිවසෙන, කුසලමූලාදිවසෙන, තිකපට්ඨානාදිවසෙන ව නානප්පකාරාති නානානායා. තෙහි නිපුණං සණ්භං සුබ්බමත්ති නානානායනිපුණං.

ආසයොව අප්පකාසයො, සො ව සස්සනාදිභෙදෙන අප්පරජක්ඛනාදිභෙදෙන ව අනෙකවිධො. අත්තප්පකාසයාදිකො එව වා අනෙකො අප්පකාසයො අනෙකප්පකාසයො. සො සමුට්ඨානං උප්පත්තිහෙතු එතස්සාති අනෙකප්පකාසසමුට්ඨානං.

කුසලාදිඅත්ථසම්පත්තියා තබ්බිභාවනබ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා
සඬකාසනපකාසනවිචරණවිභජනඋත්තානීකරණපඤ්ඤත්තිවසෙන ඡහි අත්ථපදෙහි අක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනාකාරනිරුත්තීනිද්දෙසවසෙන ඡහි බ්‍යඤ්ජනපදෙහි ව සමන්තාගතත්තා අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නං.

ඉද්ධිආදේශනානුසාසනීහෙදෙන තෙසු ව එකෙකස්ස විසයාදිහෙදෙන විවිධං ඛහ්විධං වා පාටිභාරියං එතස්සාති විවිධපාටිභාරියං. තත්ථ පටිපක්ඛරණතො රාගාදිකිලෙසාපනයනතො පටිභාරියන්ති අත්ථෙ සති හගවතො පටිපක්ඛ රාගාදයො න සන්ති යෙ හරිතබ්බං, පුට්ඨ්ඡනානම්පි විගතූපක්කිලෙසෙ අට්ඨගුණසමන්තාගතෙ විත්තෙ හතපටිපක්ඛෙ ඉද්ධිවිධං පවත්ති. තස්මා තත්ථ පවත්තවොභාරොන ව න සක්කා ඉධ පාටිභාරියන්ති වත්තුං. යස්මිමාආ පන මහාකාරුණිකස්ස හගවතො වෙනෙයාගතා ව කිලෙසා පටිපක්ඛා, තස්මා තෙසං හරණතො පාටිභාරියං. අථ වා හගවතො සාසනස්ස ව පටිපක්ඛා තිත්ථියා, තෙසං හරණතො පාටිභාරියං. තෙ හි දිට්ඨිහරණවසෙන දිට්ඨිප්පකාසනෙ අසමත්ථභාවෙන ව ඉද්ධිආදේශනානුසාසනීහි හරිතා අපනිතා භොන්ති. පටිති වා පච්ඡාති අත්ථො. තස්මා සමාහිතෙ විත්තෙ විගතූපක්කිලෙසෙ කතකිව්වෙන පච්ඡා හරිතබ්බං පවත්තෙතබ්බන්ති පටිභාරියං. අත්තනො වා උපක්කිලෙසෙසු වතුත්ථස්සානමග්ගෙහි හරිතෙසු පච්ඡා හරණං පටිභාරියං. ඉද්ධිආදේශනානුසාසනියො ව විගතූපක්කිලෙසෙන කතකිව්වෙන සත්තහිතත්ථං පුන පවත්තෙතබ්බං, හරිතෙසු ව අත්තනො උපක්කිලෙසෙසු පරසන්තානෙ උපක්කිලෙසහරණානි භොන්ති පටිභාරියානි හවන්ති. පටිභාරියමෙව පාටිභාරියං, පටිභාරියෙ වා ඉද්ධිආදේශනානුසාසනීසමුදායෙ හවං එකෙකං පාටිභාරියන්ති වුව්වති. පටිභාරියං වා වතුත්ථස්සානං මග්ගො ව පටිපක්ඛරණතො, තත්ථ ජාතං, තස්මිං වා නිමිත්තභූතෙ, තතො වා ආගතන්ති පාටිභාරියං.

යස්මා පන තන්තිඅත්ථදේශනාතබ්බොභාරාහිසමයසඬ්ඛාතා හෙතුහෙතුඵලතදුභයපඤ්ඤන්තිපටිවෙධසඬ්ඛාතා වා ධම්මත්ථදේශනාපටිවෙධා ගම්භීරා, අනුපචිතසම්භාරෙහි සයාදිහි විය මහාසමුද්දො දුක්ඛොගාල්භා අලබ්භනෙයාප්පතිට්ඨා ව. තස්මා තෙහි වතුහි ගම්භීරභාවෙහි යුත්තන්ති ධම්මත්ථදේශනාපටිවෙධගම්භීරං.

එකො එව හගවතො ධම්මදේශනාසොසො එකස්මිං බණෙ පවත්තමානො නානාභාසානං සත්තානං අත්තනො අත්තනො භාසාවසෙන අපුබ්බං අවර්මං ගහණුපගො හුත්වා අත්ථාධිගමාය භොති. අචිත්තෙයො හි බුද්ධානං බුද්ධානුභාවොති සබ්බසත්තානං සකසකභාසානුරූපතො සොතපට්ඨාගච්ඡන්ති වෙදිතබ්බං.

නිදස්සනත්ථෙත - “නාහං සයම්භූ, න මයා ඉදං සවිජ්ඣත”න්ති අත්තානං පරිමොවෙත්තො - “ඉති මෙ සුතං, මයාපි එවං සුත”න්ති ඉදානි වත්තබ්බං සකලං සුත්තං නිදස්සෙති.

අවධාරණත්ථෙත - “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ඛහ්ස්සුතානං යදිදං ආනන්දො, ගතිමන්තානං, සතිමන්තානං, ධිතිමන්තානං, උපට්ඨාකානං යදිදං ආනන්දො”ති (අ. නි. 1.219-223) එවං හගවතා, “ආයස්මා ආනන්දො අත්ථකුසලො ධම්මකුසලො බ්බසද්දනකුසලො නිරුත්තිකුසලො පුබ්බාපරකුසලො”ති (අ. නි. 5.169) එවං ධම්මසෙනාපතිනා ව පසත්ථභාවානුරූපං අත්තනො ධාරණබලං දස්සෙත්තො සත්තානං සොතුකම්මානං ජනෙති - “ඉති මෙ සුතං, තඤ්ච බො අත්ථතො වා බ්බසද්දනතො වා අනුනමනධිකං, එවමෙව, න අඤ්ඤා, දට්ඨබ්බ”න්ති. අඤ්ඤාති හගවතො සම්මුඛා සුතාකාරතො අඤ්ඤා, න පන හගවතා දෙසිතාකාරතො. අචිත්තෙයානුභාවා හි හගවතො දේශනා, සා න සබ්බාකාරොන සක්කා විඤ්ඤාතුන්ති චුත්තොවායමත්ථො. සුතාකාරාවිරුජ්ඣනමෙව හි ධාරණබලං. න භෙත්ථ අත්ථන්තරතාපරිභාරො ද්විත්තම්පි අත්ථානං එකවිසයන්තා. ඉතරථා හි ථෙරො හගවතො දේශනාය සබ්බථා පටිග්ගහණෙ සමත්ථො අසමත්ථොති වා ආපජ්ජෙයාති.

මෙ-සද්දො තිසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථා හිස්ස - “ගාථාහිගිතං මෙ අභොජනෙයා”න්තිආදිසු (සං. නි. 1.194; සු. නි. 81) මයාති අත්ථො. “සාධු මෙ, හත්තෙ, හගවා සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”තිආදිසු (සං. නි. 4.88; 5.381; අ. නි. 4.257) මයහන්ති අත්ථො. “ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, හවථා”තිආදිසු (ම. නි. 1.29) මමාති අත්ථො. ඉධ පන “මයා සුත”න්ති ව “මම සුත”න්ති ව අත්ථද්වයෙ යුජ්ජති.

එත්ථ ව යො පරො න භොති, සො අත්තාති එවං වත්තබ්බෙ නියකජ්ඣක්තසඬ්ඛාතෙ සකසන්තානෙ වත්තනතො නිවිධොපි මෙ-සද්දො යදිපි එකස්මිංයෙව අත්ථෙ දිස්සති, කරුණසම්පදානාදිවිසෙසසඬ්ඛාතො පනස්ස විජ්ජනෙවායං අත්ථහෙදොති ආහ - “මෙ-සද්දො තිසු අත්ථෙසු දිස්සති”ති.

සුතන්ති අයං සුත-සද්දො සඋපසග්ගො අනුපසග්ගො ව ගමනවිස්සුතකිලින්තූපචිතානුයොගසොතවිඤ්ඤෙයාසොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතාදිඅනෙකත්ථස්පහෙදො. කිඤ්චාපි හි කිරියාවිසෙසකො උපසග්ගො, ජොතකභාවතො පන සතිපි තස්මිං සුත-සද්දො එව තං තං අත්ථං වදන්ති අනුපසග්ගස්ස සුතසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙ සඋපසග්ගොපි උදාහරියති.

තත්ථ “සෙනාය පසුතො”තිආදිසු ගච්ඡන්තොති අත්ථො. “සුතධම්මස්ස පස්සතො”තිආදිසු (උදා. 11) විස්සුතධම්මස්සාති අත්ථො. “අවස්සුතා අවස්සුතස්සා”තිආදිසු (පා. 657) කිලින්තා කිලින්තස්සාති අත්ථො. “තුම්භෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පක”න්තිආදිසු (බු. පා. 7.12) උපචිතන්ති අත්ථො. “යෙ ඤානප්පසුතා ධීරා”තිආදිසු (ධ. ප. 181) ඤානානුයුත්තාති අත්ථො. “දිට්ඨං සුතං මුත”න්තිආදිසු (ම. නි. 1.241) සොතවිඤ්ඤෙයාන්ති අත්ථො. “සුතධරො සුතසන්තිවයො”තිආදිසු (ම. නි. 1.339) සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතධරොති අත්ථො. ඉධ පනස්ස “සොතද්වාරානුසාරොන උපධාරිත”න්ති වා “උපධාරණ”න්ති වා අත්ථො. මෙ-සද්දස්ස හි මයාති අත්ථෙ සති “ඉති මෙ සුතං, මයා සොතද්වාරානුසාරොන උපධාරිත”න්ති අත්ථො. මමාති අත්ථෙ සති “ඉති මම සුතං සොතද්වාරානුසාරොන උපධාරණ”න්ති අත්ථො.

එවමෙතෙසු තිසු පදෙසු යස්මා සුතසද්දසන්තිධානෙ පයුත්තෙන ඉතිසද්දෙන සවනකිරියාජොතකෙන හවිතබ්බං. තස්මා ඉතීති සොතවිඤ්ඤාණාදිවිඤ්ඤාණකිව්වනිදස්සනං. මෙති වුත්තවිඤ්ඤාණසමඬිගිපුග්ගලනිදස්සනං. සබ්බානිපි වාකායානි එවකාරත්ථසහිතානියෙව අවධාරණඵලත්තා. තෙන සුතන්ති අස්සවනභාවප්පටික්ඛෙපතො අනුනාවිපරිතග්ගහණනිදස්සනං. යථා හි සුතං සුතමෙවානි වත්තබ්බතං අරහති, තං සම්මා සුතං අනුතග්ගහණං අවිපරිතග්ගහණඤ්ච හොතීති. අථ වා සද්දන්තරත්ථාපොහනවසෙන සද්දො අත්ථං වදන්ති, යස්මා සුතන්ති එතස්ස අසුතං න හොතීති අයමත්ථො, තස්මා සුතන්ති අස්සවනභාවප්පටික්ඛෙපතො අනුනාවිපරිතග්ගහණනිදස්සනං. ඉදං වුත්තං හොති – ඉති මෙ සුතං, න දිට්ඨං, න සයම්භුඤ්ඤාණෙන සවිජ්ඣතං, න අඤ්ඤාථා වා උපලද්ධං, අපිච සුතංව, තඤ්ච බො සම්මදෙවානි. අවධාරණත්ථෙ වා ඉතිසද්දෙ අයමත්ථයොජනාති තදපෙක්ඛස්ස සුත-සද්දස්ස නියමත්ථො සම්භවතීති අස්සවනභාවප්පටික්ඛෙපො, අනුනාවිපරිතග්ගහණනිදස්සනතා ව වෙදිතබ්බා. එව සවනහෙතුසවනවිසෙසවසෙන පදත්තයස්ස අත්ථයොජනා කතානි දට්ඨබ්බං.

තථා ඉතීති සොතද්වාරානුසාරෙන පවත්තාය විඤ්ඤාණවිටීයා නානත්ථබ්බාඤ්ජනග්ගහණතො නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තිභාවප්පකාසනං ආකාරත්ථො ඉතිසද්දොති කත්වා. මෙති අත්තප්පකාසනං. සුතන්ති ධම්මප්පකාසනං යථාවුත්තාය විඤ්ඤාණවිටීයා පරියත්තිධම්මාරම්මණත්තා. අයඤ්ඤත්ථ සඬ්ඛෙපො – නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තාය විඤ්ඤාණවිටීයා කාරණභූතාය මයා න අඤ්ඤං කතං, ඉදං පන කතං, අයං ධම්මො සුතොති.

තථා ඉතීති නිදස්සිතබ්බප්පකාසනං නිදස්සනත්ථො ඉති-සද්දොති කත්වා නිදස්සෙතබ්බස්ස නිදස්සිතබ්බත්තභාවභාවතො. තස්මා ඉතිසද්දෙන සකලම්පි සුතං පච්චාමට්ඨන්ති වෙදිතබ්බං. මෙති පුග්ගලප්පකාසනං. සුතන්ති පුග්ගලකිව්වප්පකාසනං. සුත-සද්දෙන හි ලබ්භමානා සවනකිරියා සවනවිඤ්ඤාණප්පබන්ධප්පටිබද්ධා, තත්ථ ව පුග්ගලවොභාරො. න හි පුග්ගලවොභාරරහිතෙ ධම්මප්පබන්ධෙ සවනකිරියා ලබ්භති. තස්සායං සඬ්ඛෙපත්ථො – යං සුත්තං නිද්දිසිස්සාමි, තං මයා ඉති සුතන්ති.

තථා ඉතීති යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නානාරම්මණප්පවත්තියා නානත්ථබ්බාඤ්ජනග්ගහණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසො ආකාරත්ථො ඉතිසද්දොති කත්වා. ඉතීති හි අයං ආකාරපඤ්ඤත්ති ධම්මානං තං තං පවත්තිආකාරං උපාදාය පඤ්ඤාපෙතබ්බසභාවත්තා. මෙති කත්තුනිද්දෙසො. සුතන්ති විසයනිද්දෙසො. සොතබ්බො හි ධම්මො සවනකිරියාකත්තුපුග්ගලස්ස සවනකිරියාවසෙන පවත්තිට්ඨානං හොති. එත්තාවතා නානප්පකාරප්පවත්තෙන චිත්තසන්තානෙන තංසමඬිගිතො කත්තු විසයෙ ගහණසන්තිට්ඨානං දස්සිතං හොති.

අථ වා ඉතීති පුග්ගලකිව්වනිද්දෙසො. සුතානඤ්චි ධම්මානං ගහිතාකාරස්ස නිදස්සනස්ස අවධාරණස්ස වා පකාසනභාවෙන ඉතිසද්දෙන තදාකාරාදිධාරණස්ස පුග්ගලවොභාරූපාදානධම්මබ්බාපාරභාවතො පුග්ගලකිව්වං නාම නිද්දිට්ඨං හොතීති. සුතන්ති විඤ්ඤාණකිව්වනිද්දෙසො. පුග්ගලවාදිනොපි හි සවනකිරියා විඤ්ඤාණනිරපෙක්ඛා න හොතීති. මෙති උභයකිව්වයුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො . මෙති හි සද්දප්පවත්ති එකත්තෙනෙව සත්තවිසෙසවිසයා, විඤ්ඤාණකිව්වඤ්ච තත්ථෙව සමොදගිතබ්බන්ති. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපො – මයා සවනකිව්විඤ්ඤාණසමඬිගිනා පුග්ගලෙන විඤ්ඤාණවසෙන ලද්ධස්සවනකිව්වවොභාරෙන සුතන්ති.

තථා ඉතීති ව මෙති ව සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. සබ්බස්ස හි සද්දාධිගමනියස්ස අත්ථස්ස පඤ්ඤත්තිමුඛෙනෙව පටිපජ්ජිතබ්බත්තා සබ්බපඤ්ඤත්තිනඤ්ච විජ්ජමානාදිසු ඡස්වෙව පඤ්ඤත්තිසු අවරොධො, තස්මා යො මායාමරිච්චාදයො විය අභූතත්ථො, අනුස්සවාදිහි ගහෙතබ්බො විය අනුත්තමත්ථො ව න හොති. සො රූපසද්දාදිකො රූප්පනානුභවනාදිකො ව පරමත්ථසභාවො සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන විජ්ජති. යො පන ඉතීති ව මෙති ව වුව්වමානො ආකාරාදිඅපරමත්ථසභාවො සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අනුපලබ්භමානො අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති නාම, කිමෙත්ථ තං පරමත්ථතො අත්ථී, යං ඉතීති වා මෙති වා නිද්දෙසං ලභෙථ. සුතන්ති විජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. යඤ්චි තං සොතෙන උපලද්ධං, තං පරමත්ථතො විජ්ජමානන්ති.

තථා ඉතීති සොතපට්ඨාගතෙ ධම්මෙ උපාදාය තෙසං උපධාරිතාකාරාදීනං පච්චාමසනවසෙන. මෙති සසන්තතිපරියාපන්නෙ බන්ධෙ කරණාදිවිසෙසවිසිට්ඨෙ උපාදාය වත්තබ්බතො උපාදාපඤ්ඤත්ති. සුතන්ති දිට්ඨාදීනි උපනිධාය වත්තබ්බතො උපනිධාපඤ්ඤත්ති. දිට්ඨාදිසභාවරහිතෙ සද්දායතෙන පවත්තමානොපි සුතවොභාරො දුතියං, තතියන්ති ආදිකො විය පඨමාදිං නිස්සාය “යං න දිට්ඨමුත්තවිඤ්ඤාතනිරපෙක්ඛං, තං සුත”න්ති විඤ්ඤෙයාත්තා දිට්ඨාදීනි උපනිධාය වත්තබ්බො හොති. අසුතං න හොතීති හි සුතන්ති පකාසිතොයමත්ථොති.

එත්ථ ව ඉතීති වචනෙන අසම්මොභං දීපෙති. පටිච්චදා හි අත්ථස්ස පකාරවිසෙසා ඉතීති ඉධ ආයස්මතා ආනන්දෙන පච්චාමට්ඨා, තෙනස්ස අසම්මොභො දීපිතො. න හි සම්මුල්භො නානප්පකාරප්පටිච්චෙධසමත්ථො හොති, ලොභප්පහානාදිවසෙන නානප්පකාරා දුප්පටිච්චදා ව සුත්තත්ථා නිද්දිසියන්ති . සුතන්ති වචනෙන අසම්මොභං දීපෙති සුතාකාරස්ස යාථාවතො දස්සියමානත්තා යස්ස හි සුතං සම්මුට්ඨං හොති, න සො කාලන්තරෙ මයා සුතන්ති පටිජානාති. ඉච්චස්ස අසම්මොභෙන සම්මොභාභාවෙන පඤ්ඤාය එව වා සවනකාලසම්භූතාය තදුත්තරිකාලපඤ්ඤාසිද්ධි, තථා අසම්මොභෙන සතිසිද්ධි. තත්ථ පඤ්ඤාපුබ්බගමාය සතියා

“විනාසයති අස්සද්ධං, සද්ධං වඩ්ඪෙති සාසනා;

ඉති මෙ සුතමිච්චෙවං, වදං ගොතමසාවකො”ති.

එත්ථාහ – “කස්මා පනෙත්ථ යථා අඤ්ඤෙසු සුත්තෙසු ‘එවං මෙ සුතං, එකං සමයං භගවා’ති ආදිනා කාලදෙසෙ අපදිස්ත්වා භිදානං භාසිතං, එවං න භාසිත”න්ති? අපරෙ තාච ආහු – න පන ථෙරෙන භාසිතත්තා. ඉදඤ්චි නිදානං න ආයස්මතා ආනන්දෙන පඨමං භාසිතං බුද්ධජ්ඣත්තරාය පන භගවතා උපාසිකාසු බහුස්සුතභාවෙන එතදග්ගෙ යජිතාය සෙක්ඛපටිසම්භිදාපත්තාය අරියසාවිකාය සාමාවනිප්පමුඛානං පඤ්චන්තං ඉත්ථිසත්තානං පඨමං භාසිතං.

තත්තායං අනුපුබ්බිකථා – ඉතො කිරි කප්පසතසහස්සමත්ථකෙ පදුමුත්තරො නාම සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො භංසවතියං විහරති. අපෙකදිවසං භංසවතියං එකා කුලධිතා සත්ථු ධම්මදෙසනං සොතුං ගච්ඡන්තිති උපාසිකාති සද්ධිං ආරාමං ගතා. සත්ථාරං එකං උපාසිකං බහුස්සුතානං එතදග්ගෙ යපෙන්තං දිස්වා අධිකාරං කත්වා තං යානන්තරං පත්ථෙසි. සත්ථාපි නං බ්‍යාකාසි “අනාගතෙ ගොතමස්ස නාම සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාවිකානං උපාසිකානං බහුස්සුතානං අග්ගා භවිස්සති”ති. තස්සා යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා පුත මනුස්සෙසුති එවං දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තියා කප්පසතසහස්සං අතික්කන්තං. අථ ඉමස්මිං හද්දකප්පෙ අම්භාකං භගවතො කාලෙ සා දෙවලොකතො වචිත්වා සොසකසෙට්ඨිස්ස ගෙහෙ දාසියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්චි, උත්තරාතිස්සා නාමං අකංසු. සා ජාතකාලෙ බුද්ධා අභොසිති බුද්ධජ්ඣත්තරාත්ථෙව පඤ්ඤායිත්ථ. සා අපරභාගෙ සොසකසෙට්ඨිතා රඤ්ඤො උතෙනස්ස සාමාවතියා දින්නකාලෙ තස්සා පරිවාරිකභාවෙන දින්නා රඤ්ඤො උතෙනස්ස අන්තෙපුරෙ වසති.

තෙන ව සමයෙන කොසම්බියං සොසකසෙට්ඨිකුක්කුටසෙට්ඨිපාවාරිකසෙට්ඨිතො භගවන්තං උද්දිස්ස තයො විහාරෙ කාරෙත්වා ජනපදවාරිකං වරන්තෙ තථාගතෙ කොසම්බිනගරං සම්පත්තෙ බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස විහාරෙ නිය්‍යාදෙන්වා මහාදානානි පවත්තෙසු, මාසමත්තං අතික්කම්. අථ තෙසං එතදභොසි – “බුද්ධා නාම සබ්බලොකානුකම්පකා, අඤ්ඤෙසම්පි ඕකාසං දස්සාමා”ති කොසම්බිනගරවාසීනොපි ජනස්ස ඕකාසං අකංසු. තතො පටියාය නාගරා වීථිසභාගෙන ගණසභාගෙන මහාදානං දෙන්ති. අපෙකදිවසං සත්ථා භික්ඛුසඤ්ඤාපරිවුතො මාලාකාරපෙට්ඨකස්ස ගෙහෙ නිසිදි. තස්මිං බණෙ බුද්ධජ්ඣත්තරා සාමාවතියා පුජ්ථානි ගහෙතුං අට්ඨ කභාපණෙ ආදාය තං ගෙහං අගමාසි. මාලාකාරපෙට්ඨකො තං දිස්වා “අම්ම උත්තරෙ, අප්ප තුය්හං පුජ්ථානි දාතුං බණො නත්ථී, අහං බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඤ්ඤා පරිවිසාමි, ත්වම්පි පරිවෙසනාය සභායිකා භොති, එවං ඉතො පරෙසං වෙය්‍යාවච්චකරණතො මුච්චිස්සසි”ති ආහ. තතො බුද්ධජ්ඣත්තරා බුද්ධානං භත්තග්ගෙ වෙය්‍යාවච්චං අකාසි. සා සත්ථාරා උපනිසින්නකථාවසෙන කථිතං සබ්බමෙව ධම්මං උග්ගණ්චි, අනුමොදනං පන සුත්වා සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨාසි.

සා අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු චත්තාරොච කභාපණෙ දත්වා පුජ්ථානි ගහෙත්වා ගච්ඡති, තස්මිං පන දිවසෙ දිට්ඨසච්චභාවෙන පරසත්තකෙ චිත්තං අනුජ්ජාදෙන්වා අට්ඨපි කභාපණෙ දත්වා පච්ඡිං පුරෙත්වා පුජ්ථානි ගහෙත්වා සාමාවතියා සන්තිකං අගමාසි. අථ නං සා පුච්ඡී “අම්ම උත්තරෙ, ත්වං අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු න බහුනි පුජ්ථානි ආහරසි, අප්ප පන බහුකානි, කිං නො රාජා උත්තරිතරං පසන්තො”ති? සා මුසා වත්තුං අභබ්බතාය අතීතෙ අත්තනා කතං අනිගුහිත්වා සබ්බං කථෙසි. අථ “කස්මා අප්ප බහුනි ආහරසි”ති ව චුත්තා “අප්පාහං සම්මාසම්බුද්ධස්ස ධම්මං සුත්වා අමතං සච්ඡාකාසිං, තස්මා තුම්මෙහ න වඤ්චෙමි”ති ආහ. තං සුත්වා “අරෙ දුට්ඨදාසි, එත්තකං කාලං තයා ගතිතෙ කභාපණෙ දෙහි”ති අතප්පෙන්වා පුබ්බභෙතනා වොදියමානා “අම්ම, තයා පීතං අමතං, අම්මෙපි පායෙහි”ති වත්වා “තෙන හි මං ත්භාපෙහි”ති චුත්තෙ සොළසහි ගන්ධොදකසට්ඨි න්භාපෙන්වා ද්වෙ මට්ඨසාටකෙ දාපෙසි. සා එකං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙන්වා ආසනෙ නිසිදිත්වා විචිත්තච්ඡිනි. ආදාය නිවාසනෙසු නිසින්නානි පඤ්ච මාතුගාමසතානි ආමන්තෙත්වා සෙක්ඛපටිසම්භිදාසු යත්වා සත්ථාරා දෙසිතනියාමෙනෙව තාසං ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාවසානෙ තා සබ්බා සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨහිංසු. තා සබ්බාපි බුද්ධජ්ඣත්තරං වන්දිත්වා “අම්ම, අප්ප පටියාය ත්වං කිලිට්ඨකම්මං මා කරි, අම්භාකං මාතුට්ඨානෙ ආවරියට්ඨානෙ ව පතිට්ඨාහි”ති ගරුට්ඨානෙ යපයිංසු.

කස්මා පනෙසා දාසි හුත්වා නිබ්බන්තාති? සා කිරි කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ බාරාණසියං සෙට්ඨිධිතා හුත්වා නිබ්බන්තා. එකාය ඛණ්ණසවත්ථෙරියා උපට්ඨාකකුලං ගතාය “එතං මෙ අයො, පසාධනපෙළිකං දෙථා”ති වෙය්‍යාවච්චං කාරෙසි. ථෙරීපි “අදෙන්තියා මයි ආසාතං උප්පාදෙන්වා නිරයෙ නිබ්බන්තිස්සති, දෙන්තියා පරෙසං දාසි හුත්වා නිබ්බන්තිස්සති, නිරයසන්නාපතො දාසිභාවො සෙය්‍යො”ති අනුද්දයං පටිච්ච තස්සා වචනං අකාසි. සා තෙන කම්මෙන පඤ්ච ජාතිසතානි පරෙසං දාසියෙව හුත්වා නිබ්බන්ති.

කස්මා පන බුද්ධා අභොසි? අනුප්පන්නෙ කිරි බුද්ධෙ අයං බාරාණසිරඤ්ඤො ගෙහෙ වසන්ති එකං රාජකුලුපකං පච්චෙකබුද්ධං ථොකං බුද්ධාතුකං දිස්වා අත්තනා සභවාසිනං මාතුගාමානං පුරතො පරිභාසං කරොන්ති යථාවජ්ජං කෙළිවසෙන බුද්ධාකාරං දස්සෙසි, තස්මා බුද්ධා හුත්වා නිබ්බන්ති.

කිං පන කත්වා පඤ්ඤවන්ති ජාතාති? අනුප්පන්නෙ කිරි බුද්ධෙ අයං බාරාණසිරඤ්ඤො ගෙහෙ වසන්ති අට්ඨ පච්චෙකබුද්ධෙ රාජගෙහතො උණ්හපායාසස්ස පුරිතෙ පත්තෙ පරිවත්තිත්වා පරිවත්තිත්වා ගණ්හන්තෙ දිස්වා අත්තනො සත්තකානි අට්ඨ දන්නවලයානි “ඉධ යපෙන්වා ගණ්හථා”ති අදාසි. තෙ තථා කත්වා ඔලොකෙසු. “තුම්මකඤ්ඤෙව තානි පරිවචන්තානි, ගහෙත්වා ගච්ඡා”ති ආහ. තෙ නන්දමුලකපබ්භාරං අගමංසු. අප්පාපි තානි වලයානි අරොගානෙව. සා තස්ස නිස්සන්දෙන පඤ්ඤවන්ති ජාතා.

අප්‍රේමය නම් සාමාන්‍යයෙන් පමණක් ඉන්ද්‍රියයෙන් “අමත, ත්වං දිවයෙ දිවයෙ සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා භගවතා දෙසිතං ධම්මං සුත්වා අම්මාකං දෙසෙති” නි වදිංසු. සා තථා කරොන්ති අපරභාගෙ නිපිටකධරා ජාතා. තස්මා නං සත්ථා – “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවිකානං බහුස්සුතානං උපාසිකානං යදිදං බුද්ධජ්‍යෙත්වරා” නි එතදග්ගෙ යපෙසි. ඉති උපාසිකාසු බහුස්සුතභාවෙන සත්ථාරා එතදග්ගෙ යපිතා පටිසම්භිදාප්පත්තා බුද්ධජ්‍යෙත්වරා අරියසාවිකා සත්ථරි කොසම්බියං විහරන්තෙ කාලෙන කාලං සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ධම්මං සුත්වා අන්තෙපුරං ගන්ත්වා සාමාන්‍යයෙන් පමණක් ඉන්ද්‍රියයෙන් අරියසාවිකානං සත්ථාරා දෙසිතනියාමෙන යථාසුතං ධම්මං කට්ඨන්ති අත්තානං පරිමොචෙන්වා සත්ථු සන්තිකෙ සුතභාවං පකාසෙන්ති “චුත්තඤ්ඤානං භගවතා චුත්තමරහතානි මෙ සුත” නි නිදානං ආරොපෙසි.

යස්මා පන තස්මිංයෙව නගරෙ භගවතො සම්මුඛා සුත්වා තදභව තාය තාසං භාසිතං, තස්මා “එකං සමයං භගවා කොසම්බියං විහරති” නි කාලදෙසං අපදිසිතුං පයොජනසම්භවොව නත්ථි සුපාකට්ඨාවතො. භික්ඛුනියො වස්සා සන්තිකෙ ඉමානි සුත්තානි ගණ්හිංසු. එවං පරම්පරාය භික්ඛුසුපි තාය ආරොපිතං නිදානං පාකට්ඨං අහොසි. අප්‍රේමය ආනන්දො තථාගතස්ස පරිනිබ්බානතො අපරභාගෙ සත්තපණ්ණිගුහායං අජාතසත්තා කාරාපිතෙ සද්ධම්මමණ්ඩපෙ මහාකස්සපප්පමුඛස්ස වසිගණස්ස මජ්ඣෙ නිසිද්ධිවා ධම්මං සඬගායන්තො ඉමෙසං සුත්තානං නිදානස්ස ද්වෙළ්භකං පරිහරන්තො තාය ආරොපිතනියාමෙනෙව නිදානං ආරොපෙසිති.

කෙච්ඡ පනෙත්ථ බහුස්සකාරෙ පපඤ්චෙන්ති. කිං තෙහි? අපිච නානානායෙහි සඬගිතිකාරා ධම්මවිනයං සඬගායංසු. අනුබුද්ධා හි ධම්මසඬගාහකමභාට්ඨාරා, තෙ සම්මදෙව ධම්මවිනයස්ස සඬගායනාකාරං ජානන්තා කත්ථි “එවං මෙ සුත” නි ආදිනා, කත්ථි “තෙන සමයෙන” නි ආදිනා, කත්ථි ගාථාබන්ධවසෙන නිදානං යපෙන්තා, කත්ථි සබ්බෙන සබ්බං නිදානං අට්ඨපෙන්තා වග්ගසඬගාදිවසෙන ධම්මවිනයං සඬගායංසු. තත්ථ ඉධ චුත්තඤ්ඤානන්ති ආදිනා නිදානං යපෙන්වා සඬගායංසු, කිඤ්චි සුත්තගෙයාදිවසෙන නවසිගමිදං බුද්ධවචනං. යථා වෙනං, එවං සබ්බෙසම්පි සම්මාසම්බුද්ධානං. චුත්තඤ්ඤානං “අප්පකඤ්ච නෙසං අහොසි සුත්තං ගෙයා” නි ආදි. තත්ථ ඉති චුත්තකඬගස්ස අඤ්ඤං කිඤ්චි න පඤ්ඤායති තබ්බාවනිමිත්තං යපෙන්වා “චුත්තඤ්ඤානං...පෙ... මෙ සුත” නි ඉදං වචනං. තෙනාහු අට්ඨකථාවරියා “චුත්තඤ්ඤානං භගවතානි ආදිනායප්පවත්තා ද්වාදසුත්තරසතසුත්තන්තා ඉති චුත්තක” නි. තස්මා සත්ථු අධිප්පායං ජානන්තෙහි ධම්මසඬගාහකෙහි අරියසාවිකාය වා ඉමෙසං සුත්තානං ඉති චුත්තකඬගාහකපනත්ථං ඉමිනා ව නයෙන නිදානං යපිතන්ති වෙදිතබ්බං.

කිමත්ථං පන ධම්මවිනයසඬගහෙ කයිරිමානෙ නිදානවචනං? නනු භගවතා භාසිතවචනස්සෙව සඬගහො කාතබ්බොති? චුච්චතෙ – දෙසනාය ධීතිඅසම්මොසසද්ධෙයාභාවසම්පාදනත්ථං. කාලදෙසදෙසකපරිසාපදෙසෙහි උපනිබ්බන්ධිතා යපිතා හි දෙසනා විරට්ඨිතිකා හොති අසම්මොසධම්මා සද්ධෙයා ව දෙසකාලකත්තභෙතනිමිත්තෙහි උපනිබ්බන්ධො විය වොහාරවිනිවිජයො. තෙනෙව ච ආයස්මතා මහාකස්සපෙන බ්‍රහ්මජාලමූලපරියායසුත්තාදීනං දෙසාදිපුච්ඡාසු කතාසු තාසං විස්සජ්ජනං කරොන්තෙන ධම්මභණ්ඩාගාරිකෙන “එවං මෙ සුත” නි ආදිනා නිදානං භාසිතං. ඉධ පන දෙසකාලස්ස අග්ගහණෙ කාරණං චුත්තමෙව.

අපිච සත්ථු සම්පත්තිප්පකාසනත්ථං නිදානවචනං. තථාගතස්ස හි භගවතො පුබ්බරවනානුමානාගමකක්කාභාවතො සම්මාසම්බුද්ධභාවසිද්ධි. න හි සම්මාසම්බුද්ධස්ස පුබ්බරවනාදිහි අත්ථො අත්ථි සබ්බත්ථ අප්පටිහතඤ්ඤාණාචාරතාය එකප්පමාණත්තා ව ඤෙයාධම්මෙසු. තථා ආවරියමුට්ඨධම්මමච්ඡරියසාසනසාවකානුරාගාභාවතො ඛිණ්ණසවභාවසිද්ධි. න හි සබ්බසො ඛිණ්ණසවස්ස තෙ සම්භවත්තිහි සුචිසුද්ධස්ස පරානුග්ගපවත්ති. එවං දෙසකසංකිලෙසභූතානං දිට්ඨිසීලසම්පදාද්‍යසානං අවිජ්ජාතණ්ණානං අවිචන්තාභාවසංසුචකෙහි ඤාණසම්පදාපහානසම්පදාභිබ්බාඤ්ඤානෙහි ව සම්බුද්ධචිසුද්ධභාවෙහි පුරිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධි, තතො ව අන්තරායිකනියානිකධම්මෙසු අසම්මොභභාවසිද්ධිතො පච්ඡිමවෙසාරජ්ජද්වයසිද්ධිහි භගවතො චතුරවෙසාරජ්ජසමන්තාගමො අත්තභිතපරහිතපටිපත්ති ව නිදානවචනෙන පකාසිතා හොති, තත්ථ තත්ථ සම්පත්තපරිසාය අප්පකාසනානුරූපං යානුප්පත්තිකප්පටිහානෙන ධම්මදෙසනාදිපනතො. ඉධ පන අනවසෙසතො කාමදොසප්පහානං විධාය දෙසනාදිපනතො වානි යොජෙතබ්බං. තෙන චුත්තං “සත්ථු සම්පත්තිප්පකාසනත්ථං නිදානවචන” නි. එත්ථ ව “භගවතා අරහතා” නි ඉමෙහි පදෙහි යථාචුත්තඅත්ථවිභාවනා හෙට්ඨා දස්සිතා එව.

තථා සාසනසම්පත්තිප්පකාසනත්ථං නිදානවචනං. ඤාණකරුණාපරිග්ගහිතසබ්බකිරියස්ස හි භගවතො නත්ථි නිරත්ථකා පටිපත්ති අත්තභිතා වා. තස්මා පරෙසංයෙවත්ථාය පවත්තසබ්බකිරියස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සකලමිපි කායවච්ඡිමනොකම්මං යථාපවත්තං චුච්චමානං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි යථාරහං සත්තානං අනුසාසනත්ථෙව සාසනං, න කබ්බරවනා. තයිදං සත්ථු චරිතං කාලදෙසදෙසකපරිසාපදෙසෙහි තත්ථ තත්ථ නිදානවචනෙහි යථාරහං පකාසියති. ඉධ පන දෙසකපරිසාපදෙසෙහිනි යොජෙතබ්බං. තෙන චුත්තං “සාසනසම්පත්තිප්පකාසනත්ථං නිදානවචන” නි.

අපිච සත්ථුතො පමාණභාවප්පකාසනෙන සාසනස්ස පමාණභාවදස්සනත්ථං නිදානවචනං. තඤ්චස්ස පමාණභාවදස්සනං හෙට්ඨා චුත්තනායානුසාරෙන “භගවතා අරහතා” නි ඉමෙහි පදෙහි විභාවිතන්ති වෙදිතබ්බං. ඉදමෙත්ථ නිදානවචනප්පයොජනස්ස මුඛමත්තනිදස්සනන්ති.

නිදානවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

1. එකකනිපාතො

1. පයමවග්ගො

1. ලොහසුත්තවණ්ණනා

1. ඉදානි එකධම්මං, භික්ඛවෙ, පජ්ඣානිආදිනා නයෙන භගවතා නික්ඛිත්තස්ස සුත්තස්ස වණ්ණනාය ඔකාසො අනුප්පත්තො. සා පනෙසා අත්ථවණ්ණනා යස්මා සුත්තනික්ඛෙපං විචාරෙත්වා වුච්චමානා පාකටා හොති, තස්මා සුත්තනික්ඛෙපං තාව විචාරෙස්සාම. වත්තාරො හි සුත්තනික්ඛෙපා – අත්තජ්ඣාසයො, පරජ්ඣාසයො, පුච්ඡාවසිකො, අට්ඨුප්පත්තිකොති. යථා හි අනෙකසනඅනෙකසභස්සභෙදානිපි සුත්තන්තානි සංකිලෙසභාගියාදිපට්ඨානනායෙන සොළසවිධතං නාතිවත්තන්ති, එවං අත්තජ්ඣාසයාදිසුත්තනික්ඛෙපවසෙන චතුබ්බිධතං නාතිවත්තන්ති. තත්ථ යථා අත්තජ්ඣාසයස්ස අට්ඨුප්පත්තියා ව පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකෙහි සද්ධිං සංසග්ගභෙදො සම්භවති අත්තජ්ඣාසයො ව පරජ්ඣාසයො ව, අත්තජ්ඣාසයො ව පුච්ඡාවසිකො ව, අට්ඨුප්පත්තිකො ව පරජ්ඣාසයො ව, අට්ඨුප්පත්තිකො ව පුච්ඡාවසිකො වාති අජ්ඣාසයපුච්ඡානුසන්ධිසම්භවතො; එවං යදිපි අට්ඨුප්පත්තියා අත්තජ්ඣාසයෙනපි සංසග්ගභෙදො සම්භවති, අත්තජ්ඣාසයාදිහි පන පුරතො ධීතෙහි අට්ඨුප්පත්තියා සංසග්ගො නත්ථීති නිරවසෙසො පට්ඨානනායො න සම්භවති. තදන්තොගධන්තා වා සම්භවන්තානං සෙසනික්ඛෙපානං මූලනික්ඛෙපවසෙන වත්තාරො සුත්තනික්ඛෙපා වුත්තාති වෙදිතබ්බං.

තත්තායං වචනත්ථො – නික්ඛිපියතිති නික්ඛෙපො, සුත්තං එව නික්ඛෙපො සුත්තනික්ඛෙපො. අථ වා නික්ඛිපනං නික්ඛෙපො, සුත්තස්ස නික්ඛෙපො සුත්තනික්ඛෙපො, සුත්තදෙසනානි අත්ථො. අත්තනො අජ්ඣාසයො අත්තජ්ඣාසයො, සො අස්ස අත්ථී කාරණභූතොති අත්තජ්ඣාසයො, අත්තනො අජ්ඣාසයො එතස්සාති වා අත්තජ්ඣාසයො. පරජ්ඣාසයෙපි එසෙව නයො. පුච්ඡාය වසොති පුච්ඡාවසො. සො එතස්ස අත්ථීති පුච්ඡාවසිකො. සුත්තදෙසනාය වත්ථුභූතස්ස අත්ථස්ස උප්පත්ති අත්ථුප්පත්ති , අත්ථුප්පත්ති එව අට්ඨුප්පත්ති ථ-කාරස්ස ය-කාරං කත්වා, සා එතස්ස අත්ථීති අට්ඨුප්පත්තිකො . අථ වා නික්ඛිපියති සුත්තං එතෙනානි නික්ඛෙපො, අත්තජ්ඣාසයාදි එව. එතස්මිං පන අත්ථවිකප්පෙ අත්තනො අජ්ඣාසයො අත්තජ්ඣාසයො. පරෙසං අජ්ඣාසයො පරජ්ඣාසයො. පුච්ඡියතිති පුච්ඡා, පුච්ඡිතබ්බො අත්ථො, පුච්ඡාවසෙන පවත්තං ධම්මප්පට්ඨගාහකානං වචනං පුච්ඡාවසං, තදෙව නික්ඛෙපසද්දාපෙක්ඛාය පුච්ඡාවසිකොති පුල්ලිඛිගවසෙන වුත්තං. තථා අට්ඨුප්පත්ති එව අට්ඨුප්පත්තිකොති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අපිව පරෙසං ඉන්ද්‍රියපරිපාකාදිකාරණනිරපෙක්ඛන්තා අත්තජ්ඣාසයස්ස විසුං සුත්තනික්ඛෙපභාවො යුත්තො, කෙවලං අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව ධම්මතන්තියපනත්ථං පවත්තිතදෙසනන්තා. පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකානං පන පරෙසං අජ්ඣාසයපුච්ඡානං දෙසනාපවත්තිභෙතුභූතානං උප්පත්තියං පවත්තිතානං කථං අට්ඨුප්පත්තියං අනවරොධො, පුච්ඡාවසිකට්ඨුප්පත්තිකානං වා පරජ්ඣාසයානුරොධෙන පවත්තිතානං කථං පරජ්ඣාසයෙ අනවරොධොති? න වොදෙනබ්බමෙතං. පරෙසස්ස අභිනිභාරපරිපුච්ඡාදිවිනිමුත්තස්සෙව සුත්තදෙසනාකාරණුප්පාදස්ස අට්ඨුප්පත්තිභාවෙන ගතිතත්තා පරජ්ඣාසයපුච්ඡාවසිකානං විසුං ගහණං. තථා හි බ්‍රහ්මජාලධම්මදායාදසුත්තාදීනං (දී. න. 1.1 ආදයො) වණ්ණාවණ්ණආමිසුප්පාදාදිදෙසනානිමිත්තං අට්ඨුප්පත්ති වුච්චති. පරෙසං පුච්ඡං චිතා අජ්ඣාසයමෙව නිමිත්තං කත්වා දෙසිතො පරජ්ඣාසයො, පුච්ඡාවසෙන දෙසිතො පුච්ඡාවසිකොති පාකටොයමත්ථොති.

යානි භගවා පරෙහි අනජ්ඣිට්ඨො කෙවලං අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව කථෙති, සෙය්‍යථීදං – ආකඨබ්බෙය්‍යසුත්තං, තුච්චකසුත්තන්තිඑවමාදීති (සු. නි. 921 ආදයො; ම. නි. 1.64 ආදයො), තෙසං අත්තජ්ඣාසයො නික්ඛෙපො.

යානි පන “පරිපක්කා බො රාහුලස්ස විමුත්තිපරිපාවනියා ධම්මා, යංනුනාහං රාහුලං උත්තරිං ආසවානං බයෙ විනෙය්‍යා”න්ති එවං පරෙසං අජ්ඣාසයං බන්තිං අභිනිභාරං බුජ්ඣනභාවස්ථි ඔලොකෙන්වා පරජ්ඣාසයවසෙන කථිතානි, සෙය්‍යථීදං – රාහුලොවාදසුත්තං, ධම්මවක්කප්පවත්තසුත්තන්තිඑවමාදීති (ම. නි. 2.107 ආදයො; 3.416 ආදයො; සං. නි. 3.59; මහාව. 19-20), තෙසං පරජ්ඣාසයො නික්ඛෙපො.

භගවන්තං පන උපසඬකම්ත්වා දෙවා මනුස්සා වතස්සො පරිසා වත්තාරො වණ්ණො ව තථා තථා පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති “බොජ්ඣංඨො බොජ්ඣංඨොති, හන්තෙ, වුච්චන්ති, නිවරණා නිවරණාති වුච්චන්ති”තිආදිනා , එවං පුට්ඨෙත භගවතා යානි කථිතානි බොජ්ඣංඨසංයුත්තාදීති (සං. නි. 5.186) තෙසං පුච්ඡාවසිකො නික්ඛෙපො.

යානි පන තානි උප්පත්තං කාරණං පටිච්ච කථිතානි, සෙය්‍යථීදං – ධම්මදායාදං, පුත්තමංසුපමං, දාරුක්ඛන්ධුපමන්තිඑවමාදීති (ම. නි. 1.29; සං. නි. 2.63), තෙසං අට්ඨුප්පත්තිකො නික්ඛෙපො.

එවමීමෙසු වතුසු සුත්තනික්කෙපෙසු ඉමස්ස සුත්තස්ස පරජ්ඣාසයො නික්කෙපො. පරජ්ඣාසයවසෙන හෙතං නික්කිත්තං. කෙසං අජ්ඣාසයෙන? ලොභෙ ආදීනවදස්සිනං පුග්ගලානං. කෙච් පන “අත්තජ්ඣාසයො”ති වදන්ති.

තත්ථ එකධම්මං, භික්ඛවෙනිආදීසු එකසද්දො අත්ථෙව අඤ්ඤත්ථෙ “සස්සතො අත්තා ව ලොකො ව, ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති ඉත්ථෙකෙ අභිවදන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 3.27). අත්ථි සෙට්ඨෙ “වෙනසො එකොදිභාව”න්තිආදීසු (දි. නි. 1.228; පාරා. 11). අත්ථි අසභායෙ “එකො වූපකට්ඨො”තිආදීසු (දි. නි. 1.405). අත්ථි සඬ්ඛායං “එකොව ඛො, භික්ඛවෙ, ඛණො ව සමයො ව බ්‍රහ්මවරියවාසායා”තිආදීසු (අ. නි. 8.29). ඉධාපි සඬ්ඛායමෙව දට්ඨබ්බො.

ධම්ම-සද්දො පරියත්තිසච්චසමාධිපඤ්ඤාපකතිපුඤ්ඤාපත්තිසුඤ්ඤානාඤ්ඤාසභාවාදීසු දිස්සති. තථා භිස්ස “ඉධ භික්ඛු ධම්මං පරියාපුණාති”තිආදීසු (අ. නි. 5.73) පරියත්ති අත්ථො. “දිට්ඨධම්මො”තිආදීසු (දි. නි. 1.299) සච්චානි. “එවංධම්මා තෙ භගවන්තො අහෙසු”න්තිආදීසු (දි. නි. 2.13; 3.142) සමාධි. “සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, සචෙ පෙච්ච න සොචති”තිආදීසු (ජා. 1.1.57) පඤ්ඤා. “ජාතිධම්මානං, භික්ඛවෙ, සත්තානං එවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති”තිආදීසු (දි. නි. 2.398) පකති. “ධම්මො භවෙ රක්ඛති ධම්මචාරි”න්තිආදීසු (ජා. 1.10.102) පුඤ්ඤා. “තිණ්ණං ධම්මානං අඤ්ඤතරොන වදෙයා පාරාජිකෙන වා සඬ්ඝාදිසෙසෙන වා පාවිත්තියෙන වා”තිආදීසු (පාරා. 444) ආපත්ති. “තස්මිං ඛො පන සමයෙ ධම්මා භොන්ති”තිආදීසු (ධ. ස. 121) සුඤ්ඤා. “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරොන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාථං ආගච්ඡන්ති”තිආදීසු (මහානි. 156; වූළනි. මොසරාජමාණවජ්ජච්ඡානිද්දෙස 85) ඤෙයො. “කුසලා ධම්මා අකුසලා ධම්මා”තිආදීසු (ධ. ස. නිකමානිකා 1) සභාවො අත්ථො . ඉධාපි සභාවො. තස්මා එකධම්මන්ති එකං සංකිලෙසසභාවන්ති අධිප්පායො. එකො ව සො ධම්මො වාති එකධම්මො, තං එකධම්මං.

භික්ඛවෙනි භික්ඛු ආලපති. කිමත්ථං පන භගවා ධම්මං දෙසෙන්තො භික්ඛු ආලපති, න ධම්මමෙව දෙසෙතිති? සතිජනතත්ථං. භික්ඛු හි අඤ්ඤා චිත්තෙන්තාපි ධම්මං පච්චෙක්ඛන්තාපි කම්මට්ඨානං මනසි කරොන්තාපි නිසින්තා භොන්ති. තෙ පට්ඨං අනාලපිත්ථා ධම්මෙ දෙසියමානෙ “අයං දෙසනා කිංනිදානා, කිංපච්චයා”ති සල්ලක්ඛෙතුං න සක්කොන්ති. ආලපිතෙ පන සතිං උපට්ඨපෙන්වා සල්ලක්ඛෙතුං සක්කොන්ති, තස්මා සතිජනතත්ථං “භික්ඛවෙ”ති ආලපති. තෙන ව තෙසං භික්ඛනසිලතාදිගුණයොගසිද්ධෙන වචනෙන භිනාධිකජනසෙවිතං වූත්තිං පකාසෙන්තො උද්ධතදීනභාවනිග්ගහං කරොති. “භික්ඛවෙ”ති ඉමිනා කරුණාවිජ්ජාරසොම්මහදයනනනිපාතපුබ්බධිගමෙන වචනෙන තෙ අත්තතො මුඛාභිමුඛෙ කරොන්තො තෙන ව කට්ඨකමානාදීපකෙන වචනෙන තෙසං සොතුකමානං ජනෙති. තෙනෙව ව සම්බොධනත්ථෙව සාධුකං සවනමනසිකාරොපි නියොජෙති. සාධුකං සවනමනසිකාරායත්තා හි සාසනසම්පත්ති.

අඤ්ඤෙසුපි දෙවමනුස්සෙසු පරිසපරියාපන්තෙසු විජ්ජමානෙසු කස්මා භික්ඛු එව ආමන්තෙසීති? ජෙට්ඨසෙට්ඨාසන්තසදාසන්තිහිතභාවතො. සබ්බපරිසසාධාරණා හි භගවතො ධම්මදෙසනා, පරිසාය ව ජෙට්ඨා භික්ඛු පට්මුප්පන්තත්තා, සෙට්ඨා අනගාරියභාවං ආදිං කත්ථා සත්ථු වරියානුවිධායකත්තා සකලසාසනපටිග්ගහකත්තා ව, ආසන්තා තත්ථ නිසින්තෙසු සම්පවුත්තියා, සදාසන්තිහිතා සත්ථුසන්තිකාවචරත්තා. අපිව තෙ ධම්මදෙසනාය භාජනං යථානුසිට්ඨං පටිපත්තිසබ්භාවතො, විසෙසතො ව එකච්චෙ භික්ඛු සන්ධාය අයං දෙසනාති තෙ එව ආලපි.

පජ්ඣාති එත්ථ පහානං නාම තද්ධිගජ්ජහානං, වික්ඛම්භනජ්ජහානං, සමුච්ඡෙදජ්ජහානං, පටිපස්සද්ධිජ්ජහානං, නිස්සරණජ්ජහානන්ති පඤ්චවිධං. තත්ථ යං දීපාලොකෙනෙව තමස්ස පටිපක්ඛවාතො අලොභාදීහි ලොභාදිකස්ස, නාමරූපපරිච්ඡෙදාදිවිපස්සනාඤාණෙහි තස්ස තස්ස අනත්ථස්ස පහානං. සෙයාථිදං – පරිච්චාගෙන ලොභාදිමල්ලස්ස, සීලෙන පාණාතිපාතාදිදුස්සීලාස්ස, සද්ධාදිහි අස්සද්ධියාදිකස්ස, නාමරූපච්චත්ථානෙන සක්කායදිට්ඨියා, පච්චසපරිග්ගහෙන අහෙතුච්ඡමහෙතුදිට්ඨිනං, තස්සෙව අපරභාගෙන කඬ්ඛාවිතරණෙන කථංකථිභාවස්ස, කලාපසම්මසනෙන “අහං මම”ති ගාහස්ස, මග්ගාමග්ගච්චත්ථානෙන අමග්ගෙ මග්ගසඤ්ඤාය, උදයදස්සනෙන උච්ඡෙදදිට්ඨියා, වයදස්සනෙන සස්සතදිට්ඨියා, භයදස්සනෙන සහයෙසු අභයසඤ්ඤාය, ආදීනවදස්සනෙන අස්සාදසඤ්ඤාය, නිබ්බිදානුපස්සනෙන අභිරතියඤ්ඤාය, මුච්චිතුකමානාඤාණෙන අමුච්චිතුකමානාය උපෙක්ඛාඤාණෙන අනුපෙක්ඛාය, අනුලොමෙන ධම්මට්ඨිතියා, නිබ්බානෙන පටිලොමභාවස්ස, ගොත්‍රභූතා සඬ්ඛාරනීත්තග්ගාහස්ස පහානං, එතං තද්ධිගජ්ජහානං නාම.

යං පන උපචාරජ්ජහානෙදෙන සමාධිනා පවත්තිභාවනිචාරණතො සට්ඨපහාරොනෙව උදකපිට්ඨෙ සෙචාලස්ස තෙසං තෙසං නිවරණාදිධම්මානං පහානං, එතං වික්ඛම්භනජ්ජහානං නාම. යං චතුත්තං අරියමග්ගානං භාවිතත්තා තංතංමග්ගවතො අත්තතො සන්තානෙ “දිට්ඨිගතානං පහානායා”තිආදිනා (ධ. ස. 277; විහ. 628) නයෙන වූත්තස්ස සමුදයපක්ඛියස්ස කිලෙසගුණස්ස අච්චත්තං අප්පචත්තිභාවෙන සමුච්ඡින්නදනං, ඉදං සමුච්ඡෙදජ්ජහානං නාම. යං පන එලක්ඛණෙ පටිපස්සසද්ධත්තං කිලෙසානං, එතං පටිපස්සද්ධිජ්ජහානං නාම. යං පන සබ්බසඬ්ඛනනිස්සටත්තා පභීනසබ්බසඬ්ඛනං නිබ්බානං, එතං නිස්සරණජ්ජහානං නාම. එවං පඤ්චවිධෙ පහානෙ අනාගාමිකභාවකරස්ස පහානස්ස අධිප්පෙතත්තා ඉධ සමුච්ඡෙදජ්ජහානන්ති වෙදිතබ්බං. තස්මා පජ්ඣාති පරිච්චජ්ජ, සමුච්ඡින්නද්ධාති අත්ථො.

අභන්ති භගවා අත්තානං නිද්දිසති. වොති අයං වොසද්දො පච්චත්තඋපයොගකරණසාම්ච්චනපදසුරණසම්පදානෙසු දිස්සති. තථා හි “කච්චි, පන වො අනුරුද්ධා, සමග්ගා

සම්මොදමානා”තිආදීසු (ම. නි. 1.326) පච්චත්තෙ ආගතො. “ගච්ඡට්ඨ, භික්ඛවෙ, පණාමෙමි වො”තිආදීසු (ම. නි. 2.157) උපයොගෙ. “න වො මම සන්තිකෙ චත්ථබ්බ”න්තිආදීසු (ම. නි. 2.157) කරණෙ. “සබ්බෙසං වො, සාරිපුත්ත, සුභාසිත”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.345) සාමිච්චනෙ. “යෙ හි වො අරියා පරිසුද්ධකායකම්මන්තා”තිආදීසු (ම. නි. 1.35) පදපුරණෙ. “චනපත්ථපරියායං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි”තිආදීසු (ම. නි. 1.190) සම්පදානෙ. ඉධාපි සම්පදානෙ එව දට්ඨබ්බො.

පාටිභොගොති පටිභු. සො හි ධාරණකං පටිච්ච ධනිකස්ස, ධනිකං පටිච්ච ධාරණකස්ස පටිනිධිභුතො ධනිකසන්තකස්ස තතො හරණාදිසඬ්ඛාතෙන භුඤ්ජනෙන භොගොති පටිභොගො, පටිභොගො එව පාටිභොගො. අනාගාමිකායාති අනාගාමිභාවත්ථාය. පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන හි කාමභවස්ස අනාගමනතො අනාගාමි. යො යස්ස ධම්මස්ස අධිගමෙන අනාගාමීති වුච්චති, සඵලො සො තතියමග්ගො අනාගාමිතා නාම. ඉති භගවා වෙනෙයාදමනකුසලො වෙනෙයාජ්ඣාසයානුකුලං තතියමග්ගාධිගමං ලුහුනා උපායෙන එකධම්මපුරණතාමත්තෙන ටීරං කත්වා දස්සෙසි යථා තං සම්මාසම්බුද්ධො. භින්තභුමිකාපි හි පටිසංයොජනාදයො තතියමග්ගවජ්ඣා කිලෙසා කාමරාගප්පහානං නාතිචත්තන්තිති.

කස්මා පනෙත්ථ භගවා අත්තානං පාටිභොගභාවෙ යපෙසි? තෙසං භික්ඛූනං අනාගාමිමග්ගාධිගමාය උස්සාහජනනත්ථං. පස්සති හි භගවා “මයා ‘එකධම්මං, භික්ඛවෙ, පජහට්ඨ, අහං වො පාටිභොගො අනාගාමිකායා’ති වුත්තෙ ඉමෙ භික්ඛූ අද්ධා තං එකධම්මං පහාය සක්කා තතියභුමිං සමධිගන්තුං, යතො ධම්මස්සාමි පයමමාහ ‘අහං පාටිභොගො’ති උස්සාහජාතා තදත්ථාය පටිපජ්ජිතබ්බං මඤ්ඤස්සන්ති”ති. තස්මා උස්සාහජනනත්ථං අනාගාමිකාය තෙසං භික්ඛූනං අත්තානං පාටිභොගභාවෙ යපෙසි.

කතමං එකධම්මන්ති එත්ථ කතමන්ති පුච්ඡාචවනං. පුච්ඡා ච නාමෙසා පඤ්චවිධා – අදිට්ඨජොතනාපුච්ඡා, දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා, විමතිවිෂේදනාපුච්ඡා, අනුමතිපුච්ඡා, කට්ඨකමානාපුච්ඡාති. තත්ථ පකතියා ලක්ඛණං අඤ්ඤාතං හොති අදිට්ඨං අතුලිතං අතිරිතං අවිභූතං අවිභාවිතං, තස්ස ඤාණාය දස්සනාය තුලනාය තීරණාය විභූතත්ථාය විභාවනත්ථාය පඤ්ඤා පුච්ඡති, අයං අදිට්ඨජොතනාපුච්ඡා. පකතියා ලක්ඛණං ඤාතං හොති දිට්ඨං තුලිතං තීරිතං විභූතං විභාවිතං. සො අඤ්ඤෙහි පණ්ඩිතෙහි සද්ධිං සංසන්දනත්ථාය පඤ්ඤා පුච්ඡති, අයං දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡා. පකතියා සංසයපක්ඛන්දො හොති විමතිපක්ඛන්දො ද්වේඡ්ඤාජාතො – “එවං නු ඛො, න නු ඛො, කිං නු ඛො, කථං නු ඛො”ති, සො විමතිවිෂේදනත්ථාය පඤ්ඤා පුච්ඡති, අයං විමතිවිෂේදනාපුච්ඡා. භගවා හි අනුමතිග්ගහණත්ථං පඤ්ඤා පුච්ඡති – “තං කිං මඤ්ඤට්ඨ, භික්ඛවෙ, රූපං නිව්චං වා අනිව්චං වා”තිආදිනා (සං. නි. 3.59; මහාව. 21), අයං අනුමතිපුච්ඡා. භගවා භික්ඛූනං කට්ඨකමානාය පඤ්ඤා පුච්ඡති – “චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, ආභාරා භූතානං වා සත්තානං ධීතියා සම්භවෙසීනං වා අනුග්ගහාය. කතමෙ චත්තාරො”ති (සං. නි. 2.11) අයං කට්ඨකමානාපුච්ඡා.

තත්ථ පුරිමා තිස්සො පුච්ඡා බුද්ධානං නත්ථි. කස්මා? තිස්ස හි අද්ධාසු කිඤ්චි සඬ්ඛනං අද්ධාවිමුත්තං වා අසඬ්ඛනං සම්මාසම්බුද්ධානං අදිට්ඨං අතුලිතං අතිරිතං අවිභූතං අවිභාවිතං නාම නත්ථි. තෙන තෙසං අදිට්ඨජොතනාපුච්ඡා නත්ථි. යං පන තෙහි අත්තතො ඤාණෙන පටිවිද්ධං, තස්ස අඤ්ඤෙන සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මරා වා සද්ධිං සංසන්දනකිව්චං නත්ථි, තෙන තෙසං දිට්ඨසංසන්දනාපුච්ඡාපි නත්ථි. යස්මා පන බුද්ධා භගවත්තො අකථංකථී තිණ්ණවිචිකිච්ඡා සබ්බධම්මෙසු විගතසංසයා, තෙන තෙසං විමතිවිෂේදනාපුච්ඡාපි නත්ථි. ඉතරා පන ද්වෙ පුච්ඡා අත්ථි, තාසු අයං කට්ඨකමානාපුච්ඡාති වෙදිතබ්බො.

ඉදානි තාය පුච්ඡාය පුට්ඨමත්ථං සරූපතො දස්සෙන්තො “ලොභං, භික්ඛවෙ, එකධම්ම”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ලුබ්භන්ති තෙන, සයං වා ලුබ්භති, ලුබ්භනමත්තමෙව වා තන්ති ලොභො. ස්වායං ආරම්මණග්ගහණලක්ඛණො මක්කටාලෙපො විය, අභිසඬ්ඛරසො තත්තකපාලෙ පක්ඛිත්තමංසපෙසි විය, අපරිච්චාගපච්චුපට්ඨානො තෙලඤ්ජනරාගො විය, සංයොජනියෙසු ධම්මෙසු අස්සාදදස්සනපද්ධානො, තණ්හානදිභාවෙන වඩ්ඪමානො යත්ථ සමුප්පන්නො, සීසසොතා නදී විය මහාසමුද්දං අපායමෙව තං සත්තං ගහෙන්වා ගච්ඡතිති දට්ඨබ්බො. කිඤ්චාපි අයං ලොභසද්දො සබ්බලොභසාමඤ්ඤවචනො, ඉධ පන කාමරාගවචනොති වෙදිතබ්බො. සො හි අනාගාමිමග්ගවජ්ඣා.

පුන භික්ඛවෙති ආලපනං ධම්මස්ස පටිග්ගහකභාවෙන අභිමුඛිභූතානං තත්ථ ආදරජනනත්ථං. පජහට්ඨාති ඉමිනා පහානාභිසමයො විහිතො, සො ච පරිඤ්ඤාසවිජ්ජිකිරියාභාවනාභිසමයෙහි සද්ධිං එව පවත්නති, න විසුන්ති චතුසච්චාධිට්ඨානාති චත්තාරිපි සම්මාදිට්ඨියා කිව්චාති විහිතානෙව හොන්ති. යථා ච “ලොභං පජහට්ඨ”ති වුත්තෙ පහානෙකට්ඨභාවතො දොසාදිනම්පි පහානං අත්ථතො වුත්තමෙව හොති, එවං සමුදයසච්චවිසයෙ සම්මාදිට්ඨිකිව්චෙ පහානාභිසමයෙ වුත්තෙ තස්සා සහකාරිකාරණභූතානං සම්මාසඬ්ඛප්පාදිනං සෙසමග්ගධිගානම්පි සමුදයසච්චවිසයකිව්චං අත්ථතො වුත්තමෙව හොතිති පරිපුණ්ණො අරියමග්ගඛ්‍යාපාරො ඉධ කට්ඨතොති දට්ඨබ්බො. ඉමිනා නයෙන සතිපට්ඨානාදිනම්පි බොධිපක්ඛියධම්මානං ඛ්‍යාපාරස්ස ඉධ වුත්තභාවො යථාරහං චිත්ථාරෙතබ්බො.

අපිචෙත්ථ ලොභං පජහට්ඨාති එතෙන පහානපරිඤ්ඤා වුත්තා. සා ච තීරණපරිඤ්ඤාධිට්ඨානා, තීරණපරිඤ්ඤා ච ඤාතපරිඤ්ඤාධිට්ඨානාති අවිනාභාවෙන තිස්සොපි පරිඤ්ඤා බොධිතා හොන්ති. එවමෙත්ථ සහ එලෙන චතුසච්චකම්මට්ඨානං පරිපුණ්ණං කත්වා පකාසිතන්ති දට්ඨබ්බං. අථ වා ලොභං පජහට්ඨාති සහ එලෙන

ඤාණදස්සනවිසුද්ධි දෙසිතා. සා ච පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධිසන්නිස්සයා...පෙ....

චිත්තවිසුද්ධිසීලවිසුද්ධිසන්නිස්සයා වානි නානත්තරිකභාවෙන සහ එලෙන සබ්බාපි සත්ත විසුද්ධියො විභාවිතාති වෙදිතබ්බං.

එවමෙතාය විසුද්ධික්කමභාවනාය පරිඤ්ඤාත්තයසම්පාදනෙන ලොභං පජහිතුකාමෙන –

“අනත්ථජනනො ලොභො, ලොභො චිත්තජ්ජකොපනො;
භයමන්තරතො ජාතං, තං ජනො නාවබුජ්ඣති.

“ලුද්ධො අත්ථං න ජානාති, ලුද්ධො ධම්මං න පස්සති;
අන්ධතමං තදා භොති, යං ලොභො සහතෙ නරං”. (ඉතිවු. 88);

රත්තො ඛො, ආවුසො, රාගෙන අභිභූතො පරියාදින්නචිත්තො පාණම්පි භනති, අදින්නම්පි ආදියති, සන්ධිම්පි ඡින්නි, නිල්ලොපම්පි භරති, එකාගාරිකම්පි කරොති, පරිපන්ථෙපි තිට්ඨති, පරදාරම්පි ගච්ඡති, මුසාපි භණති. තදපි තෙසං භවතං සමණබ්බාහම්ඤානං අජානතං අපස්සතං අවෙදයතං තණ්හානුගතානං පරිතස්සිතං විජ්ජන්දිතමෙව (අ. නි. 3.54).

“තණ්හාදුනියො පුරිසො, දීසමද්ධාන සංසරං;
ඉත්ථභාවඤ්ඤාභාවං, සංසාරං නාතිවත්තති”. (ඉතිවු. 15, 105);

“නත්ථී රාගසමො අග්ගි, නත්ථී දොසසමො කලී”. (ධ. ප. 202, 251);

“කාමරාගෙන ඩය්භාමී, චිත්තං මෙ පරිඬය්හති”. (සං. නි. 1.212);

“යෙ රාගරත්තානුපතන්ති සොතං, සයංකතං මක්කටකොච ජාල”න්ති. (ධ. ප. 347) ච –

එවමාදිසුත්තපදානුසාරෙන නානානායෙහි ලොභස්ස ආදීනවං පච්චවෙක්ඛිත්වා තස්ස පභානාය පටිපජ්ජිතබ්බං.

අපිච ඡ ධම්මා කාමරාගස්ස පභානාය සංවත්තන්ති, අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගහො, අසුභභාවනානුයොගො, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, භොජනෙ මත්තඤ්ඤතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සජ්ජායකථාති. දසවිධඤ්ඤි අසුභනිමිත්තං උග්ගණ්හන්තස්සාපි කාමරාගො පභීයති, කායගතාසතිභාවනාවසෙන සවිඤ්ඤාණකෙ උද්ධුමාතකාදිවසෙන අවිඤ්ඤාණකෙ අසුභෙ අසුභභාවනානුයොගමනුයුත්තස්සාපි, මනච්ඡට්ඨෙසු ඉන්ද්‍රියෙසු සංවරණවසෙන සතිකවාටෙන පිහිතද්වාරස්සාපි, චතුන්නං පඤ්චන්තං වා ආලොපානං ඔකාසෙ සති උදකං පිටිත්වා යාපනසීලතාය භොජනෙ මත්තඤ්ඤනොපි. තෙනෙනවාහ –

“චත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්වා උදකං පිට්ඨෙ;
අලං එසුචිභාරාය, පහිතත්තස්ස භික්ඛුනො”ති. (ථෙරගා. 983);

අසුභකම්මට්ඨානභාවනාරතෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි, ධානනිසජ්ජාදිසු දසඅසුභනිස්සිතසජ්ජායකථායපි පභීයති. තෙනෙනවාහ –

“අත්ථී, භික්ඛවෙ, අසුභනිමිත්තං, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාභාරො අනුජ්ජන්තස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස අනුජ්ජාදාය උජ්ජන්තස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස පභානායා”ති.

එවං පුබ්බභාගෙ කාමරාගසබ්බාතස්ස ලොභස්ස පභානාය පටිපන්තො විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා තතියමග්ගෙන තං අනවසෙසතො සමුච්ඡින්නති. තෙන චුත්තං “ලොභං, භික්ඛවෙ, එකධම්මං පජහථ, අහං වො පාටිභොගො අනාගාමිතායා”ති.

එත්ථාහ “කො පනෙත්ථ ලොභො පභීයති, කිං අතීතො, අථ අනාගතො, උදාහු පච්චුජ්ජන්තො”ති? කිඤ්චෙත්ථ – න තාව අතීතො ලොභො පභීයෙය්‍ය, න අනාගතො වා තෙසං අභාවතො. න භි නිරුද්ධං අනුජ්ජන්තං වා අත්ථීති වුවිචති, වායාමො ච අඵලො ආපජ්ජති. අථ පච්චුජ්ජන්තො, එවම්පි අඵලො වායාමො තස්ස සරසභඩ්ගත්තා, සංකිලිට්ඨා ච මග්ගභාවනා ආපජ්ජති, චිත්තවිජ්ජයුත්තො වා ලොභො සීයා, න වායං නයො ඉච්ඡිතොති. වුවිචතෙ – න චුත්තනායෙන අතීතානාගතපච්චුජ්ජන්තො ලොභො පභීයති. සෙය්‍යාථාපි ඉධ තරුණරුක්ඛො අසඤ්ජාතඵලො, තං පුරිසො කුඨාරියා මූලෙ ඡින්නදෙය්‍ය, තස්ස රුක්ඛස්ස ඡෙදෙ අසති යාති ඵලානි නිබ්බත්තෙය්‍යුං, තාති රුක්ඛස්ස ඡින්නත්තා අජානාති එව න ජායෙය්‍යුං, එවමෙව අරියමග්ගාධිගමෙ අසති උජ්ජන්තාරහො ලොභො අරියමග්ගාධිගමෙන පච්චයසාතස්ස කතත්තා න උජ්ජන්තති. අයඤ්ඤි අට්ඨකථාසු “භූමිලද්ධුජ්ජන්තො”ති වුවිචති.

විපස්සනාය හි ආරම්භකුතා පඤ්චක්ඛන්ධා තස්ස උප්පජ්ජනට්ඨානතාය භූමි නාම. සා භූමි තෙන ලද්ධාති කත්වා භූමිලද්ධුප්පත්තො. ආරම්භකාධිග්ගහිතුප්පත්තො අවික්ඛම්භිතුප්පත්තො අසමුහතුප්පත්තොති ව අයමෙව වුවිවති.

තත්ථාති තස්මිං සුත්තෙ. එතන්ති එතං අත්ථජානං. ඉදානි ගාථාබන්ධවසෙන වුවිවමානං. ඉති වුවිවතීති කෙන පන වුවිවති? භගවතා ව. අඤ්ඤෙසු හි තාදිසෙසු යානෙසු සඬ්භිතිකාරෙහි උපනිබ්බතාගාථා භොන්ති, ඉධ පන භගවතා ව ගාථාරුචිකානං පුග්ගලානං අප්ඤ්ඤාසයවසෙන චුත්තමෙවත්ථං සඬගහෙත්වා ගාථා භාසිතා.

තත්ථ යෙන ලොහෙන ලුද්ධාසෙ, සත්තා ගච්ඡන්ති දුග්ගතින්ති යෙන ආරම්භග්ගහණලක්ඛණෙන තතො එව අභිසඬගරසෙන ලොහෙන ලුද්ධා අප්ඤ්ඤාත්තිකබ්බරෙසු ආයතනෙසු ගිද්ධා ගධිතා. සෙති හි නිපාතමත්තං. අක්ඛරවින්තකා පන ඊදිසෙසු යානෙසු සෙ-කාරාගමං ඉච්ඡන්ති. තථා ලුද්ධත්තා එව කායසුවරිතාදිසු කිඤ්චි සුවරිතං අකත්වා කායදුවරිතාදිනි ව උපවිතිත්වා රූපාදිසු සත්තවිසත්තතාය සත්තාති ලද්ධනාමා පාණිනො දුක්ඛස්ස නිබ්බන්තිට්ඨානතාය දුග්ගතිති සඬබං ගතං නිරයං තිරච්ඡානයොනිං පෙත්තිවිසයඤ්ච පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන ගච්ඡන්ති උපපජ්ජන්ති.

තං ලොහං සම්මදඤ්ඤාය, පජ්ඣන්ති විපස්සිනොති තං යථාචුත්තං ලොහං සභාවතො සමුදයතො අත්ථඬගමතො අස්සාදතො ආදීනවතො නිස්සරණතොති ඉමෙහි ආකාරෙහි සම්මා අවිපරිතං හෙතුතා ඤායෙන අඤ්ඤාය ඤාතතීරණපරිඤ්ඤාසඬබ්බතාය පඤ්ඤාය ජානිත්වා රූපාදිකෙ පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධෙ අනිච්චාදිහි විවිධෙහි ආකාරෙහි පස්සනතො විපස්සිනො අවසිට්ඨකිලෙසෙ විපස්සනාපඤ්ඤාපුබ්බධිගමාය මග්ගපඤ්ඤාය සමුවිජේදප්පහානවසෙන පජ්ඣන්ති, න පුන අත්තතො සන්තානෙ උප්පජ්ජිතුං දෙන්ති. පහාය න පුනායන්ති, ඉමං ලොකං කුදාවනන්ති එවං සහජෙකට්ඨපහානෙකට්ඨෙහි අවසිට්ඨකිලෙසෙහි සද්ධිං තං ලොහං අනාගාමිමග්ගෙන පජ්ඣන්ති පුන පච්ඡා ඉමං කාමධාතුසඬබ්බතං ලොකං පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන කදාවිපි න ආගච්ඡන්ති ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං සුප්පභීනන්තා. ඉති භගවා අනාගාමීඵලෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

අයම්පි අත්ථොති නිදානාවසානතො පභූති යාව ගාථාපරියොසානා ඉමිනා සුත්තෙන පකාසිතො අත්ථො. අපි-සද්දො ඉදානි වක්ඛමානසුත්තත්ථසම්පිණ්ඩනො. සෙසං චුත්තනයමෙව. ඉමස්මිං සුත්තෙ සමුදයසච්චං සරූපෙනෙව ආගතං, පහානාපදෙසෙන මග්ගසච්චං. ඉතරං සච්චද්වයඤ්ච තදුග්ගහෙතුතාය නිද්ධාරෙතබ්බං. ගාථාය පන දුක්ඛසමුදයමග්ගසච්චානි යථාරුතවසෙනෙව ඤායන්ති, ඉතරං නිද්ධාරෙතබ්බං. එසෙව නයො ඉතො පරෙසුපි සුත්තෙසු.

පරමත්ථදීපනියා බුද්දකනිකාය-අට්ඨකථාය

ඉතිචුත්තකවණ්ණනාය පට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දොසසුත්තවණ්ණනා

2. චුත්තඤ්ඤෙනං ...පෙ.... දොසන්ති දුතියසුත්තං. තත්තායං අපුබ්බපදවණ්ණනා. යථා එත්ථ, එවං ඉතො පරෙසුපි සබ්බත්ථ අපුබ්බපදවණ්ණනංයෙව කරිස්සාම. යස්මා ඉදං සුත්තං දොසබ්බුලානං පුග්ගලානං අප්ඤ්ඤාසං ඔලොකෙත්වා දොසවූපසමනත්ථං දෙසිතං, තස්මා “දොසං, භික්ඛවෙ, එකධම්මං පජ්ඣතා”ති ආගතං. තත්ථ දොසන්ති “අනත්ථං මෙ අවරිති ආසානො ජායති”තිආදිනා (විහ. 960) නයෙන සුත්තෙ චුත්තානං නවන්තං, “අත්ථං මෙ නාවරි”තිආදිනඤ්ච තප්පටිපක්ඛනො සිද්ධානං නවන්තමෙවාති අට්ඨාරසන්තං බාණුකණ්ටකාදිනා අට්ඨානෙන සද්ධිං එකුතවිසතියා අඤ්ඤතරාසාතවත්ථුසමභවං ආසාතං. සො හි දුස්සන්ති තෙන, සයං වා දුස්සති, දුස්සනමත්තමෙව වා තන්ති දොසොති වුවිවති. සො වණ්ඨික්කලක්ඛණො පහටාසිට්ඨො විය, විසජ්ජනරසො විසතිපාතො විය, අත්තතො නිස්සයදහනරසො වා දාවග්ගි විය, දුස්සනපච්චිප්පට්ඨානො ලද්ධොකාසො විය සපත්තො, යථාචුත්තආසාතවත්ථුපදට්ඨානො විසසංසට්ඨසුතිමුත්තං විය දට්ඨබ්බො. පජ්ඣතාති සමුවිජිත්ථං. තත්ථ යෙ ඉමෙ –

“පඤ්චිමෙ, භික්ඛවෙ, ආසාතපට්ඨිනියා, යත්ථ භික්ඛුනො උප්පත්තො ආසාතො සබ්බසො පටිච්චෙනෙතබ්බො. කතමෙ පඤ්ච? යස්මිං, භික්ඛවෙ, පුග්ගලෙ ආසාතො ජායෙථ, මෙත්තා තස්මිං පුග්ගලෙ භාවෙනබ්බා...පෙ.... කරුණා...පෙ.... උපෙක්ඛා, අසතිඅමනසිකාරො තස්මිං පුග්ගලෙ ආපජ්ජිතබ්බො, එවං තස්මිං පුග්ගලෙ ආසාතො පටිච්චෙනෙතබ්බො. යස්මිං, භික්ඛවෙ, පුග්ගලෙ ආසාතො ජායෙථ, කම්මස්සකතා තස්මිං පුග්ගලෙ අට්ඨිට්ඨාතබ්බා ‘කම්මස්සකො අයමායස්මා කම්මදායාදො...පෙ.... භවිස්සති’ති (අ. නි. 5.161) –

එවං පඤ්ච ආසාතප්පට්ඨිනියා චුත්තායෙව.

“පඤ්චිමෙ, ආවුසො, ආසාතපට්ඨිනියා, යත්ථ භික්ඛුනො උප්පත්තො ආසාතො සබ්බසො පටිච්චෙනෙතබ්බො. කතමෙ පඤ්ච? ඉධාවුසො, එකච්චො පුග්ගලො අපරිසුද්ධකායසමාවාරො භොති පරිසුද්ධවච්ඡිසමාවාරො; එවරූපෙපි, ආවුසො, පුග්ගලෙ ආසාතො පටිච්චෙනෙතබ්බො”ති (අ. නි. 5.162) –

එවමාදිනාපි නයෙන පඤ්ච ආසාතපට්ඨිනායා චූත්තා, තෙසු යෙන කෙනවි ආසාතපට්ඨිනායවිධිනා පච්චවෙක්ඛිත්වා.
අපිව යො –

“උභතොදණ්ඩකෙන වෙපි, භික්ඛවෙ, කකවෙන වොරා ඔවරකා අභිගමඤ්ඤානි ඔකන්තෙය්සං, තත්තාපි
යො මනො පදුසෙය්සා, න මෙ සො තෙන සාසනකරො”ති (ම. නි. 1.232) සත්ථු ඔවාදො.

“තස්සෙව තෙන පාපියො, යො කුද්ධං පටිකුජ්ඣති;
කුද්ධං අප්පටිකුජ්ඣන්තො, සඬගාමං ජෙති දුජ්ජයං.

“උභින්නමත්ථං වරති, අත්තනො ව පරස්ස ව;
පරං සඬකුපිතං ඤත්වා, යො සතො උපසම්මති. (සං. නි. 1.188);

“සත්තිමෙ , භික්ඛවෙ, ධම්මා සපත්තකන්තා සපත්තකරණා කොධනං ආගච්ඡන්ති ඉත්ථිං වා පුරිසං වා.
කතමෙ සත්ත? ඉධ, භික්ඛවෙ, සපත්තො සපත්තස්ස එවං ඉච්ඡති, ‘අහො වතායං දුක්ඛණ්ණො අස්සා’ති. තං
කිස්ස හෙතු? න, භික්ඛවෙ, සපත්තො සපත්තස්ස වණ්ණවතාය නන්දති. කොධනොයං, භික්ඛවෙ,
පුරිසපුග්ගලො කොධාභිභූතො කොධපරෙතො කිඤ්චාපි සො හොති සුන්හාතො සුවිලිත්තො
කප්පිතකෙසමස්සු ඔදාතවත්ථවසනො, අථ බො සො දුක්ඛණ්ණොව හොති කොධාභිභූතො. අයං, භික්ඛවෙ,
පඨමො ධම්මො සපත්තකන්තො සපත්තකරණො කොධනං ආගච්ඡති ඉත්ථිං වා පුරිසං වා.

“පුත වපරං, භික්ඛවෙ, සපත්තො සපත්තස්ස එවං ඉච්ඡති ‘අහො වතායං දුක්ඛං සයෙය්සා’ති...පෙ.... න
පචුරත්ථො අස්සාති...පෙ.... න හොගවා අස්සාති...පෙ.... න යසවා අස්සාති...පෙ.... න මිත්තවා අස්සාති...
පෙ.... කායස්ස හෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජෙය්සාති. තං කිස්ස හෙතු? න,
භික්ඛවෙ, සපත්තො සපත්තස්ස සුගතිගමනෙ නන්දති. කොධනොයං, භික්ඛවෙ, පුරිසපුග්ගලො
කොධාභිභූතො කොධපරෙතො කායෙන දුච්චරිතං වරති, වාචාය දුච්චරිතං වරති, මනසා දුච්චරිතං වරති. සො
කායෙන දුච්චරිතං වරිත්වා වාචාය දුච්චරිතං වරිත්වා මනසා දුච්චරිතං වරිත්වා කායස්ස හෙදා පරං මරණා...පෙ.
... නිරයං උපපජ්ජති කොධාභිභූතො”ති (අ. නි. 7.64).

“කුද්ධො අත්ථං න ජානාති, කුද්ධො ධම්මං න පස්සති...පෙ..... (අ. නි. 7.64);

“කොධං ජහෙ විජ්ජෙය්සා මානං, සංයොජනං සබ්බමතික්කමෙය්සා. (ධ. ප. 221);

“අනත්ථජනනො කොධො, කොධො විත්තජ්ජකොපනො...පෙ..... (අ. නි. 7.64);

“කොධං ඡෙත්වා සුඛං සෙති, කොධං ඡෙත්වා න සොවති;
කොධස්ස විසමුලස්ස, මධුරග්ගස්ස බ්‍රාහ්මණා”ති. (සං. නි. 1.187);

“එකාපරාධං බම භූරිපඤ්ඤ,
න පණ්ඩිතා කොධබලා භවන්ති”ති. –

එවමාදිනා නයෙන දොසෙ ආදීනවෙ චූත්තප්පට්ඨිකො දොසප්පහානෙ ආනිසංසෙ ව පච්චවෙක්ඛිත්වා පුබ්බභාගෙ
දොසං තදභිගප්පහානාදිවසෙන පජ්ඣිත්වා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා තතියමග්ගෙන සබ්බසො දොසං සමුච්ඡින්නද්ථ,
පජ්ඣාති තෙසං භික්ඛූනං තත්ථ නියොජනං. තෙන චූත්තං “දොසං, භික්ඛවෙ, එකධම්මං පජ්ඣාති”ති. දුට්ඨාසෙති
ආසාතෙන දුස්සිතවිත්තතාය පදුට්ඨා. සෙසමෙත්ථ යං වත්තබ්බං, තං පඨමසුත්තවණ්ණනායං චූත්තනයමෙව.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. මොහසුත්තවණ්ණනා

3. තතියෙ මොහන්ති අඤ්ඤාණං. තඤ්ඤි දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛසමුදයෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛනිරෝධෙ
අඤ්ඤාණං, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදාය අඤ්ඤාණන්තිආදිනා නයෙන විභාගෙන අනෙකප්පහෙදම්පි මුය්හන්ති.
තෙන සයං වා මුය්හති මුය්හනමත්තමෙව වා තන්ති මොහොති වුවවති. සො විත්තස්ස අන්ධභාවලක්ඛණො,
අඤ්ඤාණලක්ඛණො වා, අසම්පට්ඨෙධරෙය්සා, ආරම්භණසභාවච්ඡාදනරෙය්සා වා, අසම්මාප්පට්ඨන්තිපටිවුපට්ඨානො,
අන්ධකාරපටිවුපට්ඨානො වා, අයොනිසොමනසිකාරපට්ඨානො, සබ්බාකුසලානං මූලන්ති දට්ඨබ්බො. ඉධාපි
පජ්ඣාති පදස්ස –

“මුළ්ලො අත්ථං න ජානාති, මුළ්ලො ධම්මං න පස්සති;
අන්ධතමං තදා හොති, යං මොහො සහතෙ නරං”. (ඉතිවු. 88);

“අනත්ථජනනො මොහො...පෙ..... (ඉතිවු. 88);

“අවිජ්ජා, භික්ඛවෙ, පුබ්බභිගමා අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා” (ඉතිවු. 40);

“මොහසම්බන්ධනො ලොකො, භබ්බරුපොව දිස්සති”; (උදා. 70);

“මොහො නිදානං කම්මානං සමුදයාය” (අ. නි. 3.34);

“මුළුභො බො, බ්‍රාහ්මණ, මොහෙන අභිභූතො පරියාදින්නවින්නො දිට්ඨධම්මිකම්පි භයං වෙරං පසවති, සම්පරාධිකම්පි භයං වෙරං පසවති” නි ව –

ආදීනා නයෙන “යො කොච්ච ධම්මො කාමච්ඡන්දාදිසංකිලෙසධම්මෙහි නිබ්බන්තෙතබ්බො, අත්ථනො සබ්බො සො මොහහෙතුකො” නි ව මොහෙ ආදීනවං තප්පට්ඨකම්මනො මොහප්පභානෙ ආනිසංසඤ්ච පච්චවෙක්ඛිත්වා කාමච්ඡන්දාදිප්පභානක්කමෙනෙව පුබ්බභාගෙ තද්ධිගාදිවසෙන මොහං පජහන්තා තතියමග්ගෙන යථාචුත්තලොභදොසෙකට්ඨං මොහං සමුච්ඡේදවසෙන පජහන්තා අත්ථො දට්ඨබ්බො. අනාගාමිමග්ගච්ඡෙකො එව හි මොහො ඉධාධිප්පෙතොති. මුළුභාසෙති කුසලාකුසලසාවජ්ජානවජ්ජාදිහෙදෙ අත්තනො හිතාහිතෙ සම්මුළුභා. සෙසං චුත්තනයමෙව.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. කොධසුත්තවණ්ණනා

4. චතුත්ථෙ කොධන්ති දොසං. දොසො එව හි කොධපරියායෙන බුද්ධිකානං පුග්ගලානං අජ්ඣාසයවසෙන එවං චුත්තො. තස්මා දුතියසුත්තෙ චුත්තනයෙනෙවෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. අපිච කුජ්ඣනලක්ඛණො කොධො, ආසාතකරණරසො, චිත්තස්ස බ්‍යාපත්තිභාවපච්චුපට්ඨානො, වෙනසො පුත්තිභාවොති දට්ඨබ්බොති අයම්පි විසෙසො වෙදිතබ්බො.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මක්ඛසුත්තවණ්ණනා

5. පඤ්චමෙ මක්ඛන්ති පරගුණමක්ඛනං. යදිපි හි සො ගුථං ගහෙත්වා පරං පහරන්තො විය අත්තනො කරං පයමතරං මක්ඛතියෙව, තථාපි පරෙසං ගුණමක්ඛනාධිප්පායෙන පවත්තෙතබ්බන්තා “පරගුණමක්ඛනො” නි වුවිච්ඡි. තථා හි සො උදකපුඤ්ජනම්ච න්හාතස්ස සරිරගතං උදකං පරෙසං ගුණ මක්ඛෙති පුඤ්ජනි විනාසෙති , පරෙහි වා කතානං මහන්තානම්පි කාරානං බෙපනතො ධංසනතො මක්ඛොති වුවිච්ඡි. සො පරගුණමක්ඛනලක්ඛණො, තෙසං විනාසනරසො, තදවච්ඡාදනපච්චුපට්ඨානො. අත්ථනො පන පරෙසං ගුණමක්ඛනාකාරෙන පවත්තො දොමනස්සභගතචිත්තුප්පාදොති දට්ඨබ්බං. පජහන්තා තත්ථ චුත්තප්පහෙදං දොසං, දොසෙ ව චුත්තනයං ආදීනවං, පභානෙ වස්ස ආනිසංසං පච්චවෙක්ඛිත්වා පුබ්බභාගෙ තද්ධිගාදිවසෙන පජහන්තා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා තතියමග්ගෙන අනවසෙසං සමුච්ඡින්දාති අත්ථො. මක්ඛාසෙති මක්ඛිතා මක්ඛිතපරගුණා, පරෙසං ගුණානං මක්ඛිතාරො, තතො එව අත්තනොපි ධංසිතගුණාති අත්ථො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. මානසුත්තවණ්ණනා

6. ඡට්ඨෙය මානන්ති ජාතිආදිවත්ථුකං වෙනසො උන්නමනං. සො හි “සෙය්‍යොහමස්මි” නිආදීනා නයෙන මඤ්ඤන්ති තෙන, සයං වා මඤ්ඤති, මානනං සම්පග්ගහොති වා මානොති වුවිච්ඡි. ස්වායං සෙය්‍යොහමස්මිති මානො, සදිසොහමස්මිති මානො, හිනොහමස්මිති මානොති එවං තිට්ඨො. පුන සෙය්‍යස්ස සෙය්‍යොහමස්මිති මානො, සෙය්‍යස්ස සදිසො, සෙය්‍යස්ස හිනො; සදිසස්ස සෙය්‍යො, සදිසස්ස සදිසො, සදිසස්ස හිනො; හිනස්ස සෙය්‍යො, හිනස්ස සදිසො, හිනස්ස හිනොහමස්මිති මානොති එවං නවට්ඨොපි උන්නතිලක්ඛණො, අභංකාරරසො, සම්පග්ගහරසො වා, උද්ධුමාතභාවපච්චුපට්ඨානො, කෙතුකමානාවපච්චුපට්ඨානො වා, දිට්ඨිවිජ්ජසුත්තලොභපට්ඨානො උම්මාදො වියාති දට්ඨබ්බො. පජහන්තා තස්ස සබ්බස්සපි අත්තුක්කංසනපරම්භනනිත්තතා, ගරුට්ඨානියෙසු අභිවාදනපච්චුපට්ඨානඅඤ්ජලිකම්මසාමිච්ඡිකම්මාදීනං අකරණෙ කාරණතා, ජාතිමදපුරිසමදාදිභාවෙන පමාදාපත්තිහෙතුභාවොති එවමාදිහෙදං ආදීනවං තප්පට්ඨකම්මනො නිරතිමානතාය ආනිසංසඤ්ච පච්චවෙක්ඛිත්වා රාජසහං අනුප්පන්නො වණ්ඩාලො විය සබ්බමචාරිසු නිවචිත්තතං පච්චුපට්ඨපෙත්වා පුබ්බභාගෙ තද්ධිගාදිවසෙන තං පජහන්තා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අනාගාමිමග්ගෙන සමුච්ඡින්දාති

අත්ලො. අනාගාමිමග්ගවජ්ඣේයං ඵලං භි මානො ඉධාධිප්පෙතො. මත්තාසෙති ජාතිමද්වුරිසමදාදිවසෙන මානෙන පමාදාපත්තිහෙතුහුතෙන මත්තා අත්තානං පග්ගහෙත්වා වරන්තා. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ඉමෙසු පන පටිපාටියා ඡස්ස සුත්තෙසු ගාථාසු වා අනාගාමිඵලං පාපෙන්වා දෙසනා නිට්ඨාපිතා. තත්ථ යෙ ඉමෙ අවිභා අතප්පා සුදස්සා සුදස්සි අකනිට්ඨානි උපපත්තිභවවසෙන පඤ්ච අනාගාමිනො, තෙසු අවිභෙසු උපපන්නා අවිභා නාම. තෙ අන්තරාපරිනිබ්බායී, උපහව්වපරිනිබ්බායී, අසඬ්ඛාරපරිනිබ්බායී, සසඬ්ඛාරපරිනිබ්බායී, උද්ධංසොනො අකනිට්ඨගාමිති පඤ්චවිධා, තථා අතප්පා, සුදස්සා, සුදස්සිනො. අකනිට්ඨෙසු පන උද්ධංසොනො අකනිට්ඨගාමි පරිභායති. තත්ථ යො අවිභාදීසු උප්පජ්ජිත්වා ආයුචෙමජ්ඣං අනතික්කමිත්වා අරහත්තප්පත්තියා කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බායති, අයං අන්තරාපරිනිබ්බායී නාම. යො පන අවිභාදීසු ආදිනො පඤ්චකප්පසතාදිහෙදං ආයුචෙමජ්ඣං අතික්කමිත්වා පරිනිබ්බායති, අයං උපහව්වපරිනිබ්බායී නාම. යො අසඬ්ඛාරෙන අධිමත්තප්පයොගං අකත්වා අප්පදුක්කෙන අකසිරෙන පරිනිබ්බායති, අයං අසඬ්ඛාරපරිනිබ්බායී නාම. යො පන සසඬ්ඛාරෙන අධිමත්තප්පයොගං කත්වා දුක්කෙන කිව්ඡෙන කසිරෙන පරිනිබ්බායති, අයං සසඬ්ඛාරපරිනිබ්බායී නාම. ඉතරො පන අවිභාදීසු උද්ධංවාහිතභාවෙන උද්ධමස්ස තණ්හාසොතං, වට්ටසොතං, මග්ගසොතමෙව වාති උද්ධංසොනො. අවිභාදීසු උප්පජ්ජිත්වා අරහත්තං පත්තුං අසක්කොන්තො තත්ථ තත්ථ යාවතායුකං යත්වා පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන අකනිට්ඨං ගව්ඡන්ති අකනිට්ඨගාමී.

ඵත්ථ ව උද්ධංසොනො අකනිට්ඨගාමී, උද්ධංසොනො න අකනිට්ඨගාමී, න උද්ධංසොනො අකනිට්ඨගාමී, න උද්ධංසොනො න අකනිට්ඨගාමීති චතුක්කං වෙදිතබ්බං. කථං? යො අවිභතො පටියාය චත්තාරො දෙවලොකෙ සොධෙත්වා අකනිට්ඨං ගන්ත්වා පරිනිබ්බායති, අයං උද්ධංසොනො අකනිට්ඨගාමී නාම. යො පන හෙට්ඨා තයො දෙවලොකෙ සොධෙත්වා සුදස්සිදෙවලොකෙ යත්වා පරිනිබ්බායති, අයං උද්ධංසොනො න අකනිට්ඨගාමී නාම. යො ඉතො අකනිට්ඨමෙව ගන්ත්වා පරිනිබ්බායති, අයං න උද්ධංසොනො අකනිට්ඨගාමී නාම. යො පන හෙට්ඨා චතුසු දෙවලොකෙසු තත්ථ තත්ථෙව පරිනිබ්බායති, අයං න උද්ධංසොනො, න අකනිට්ඨගාමී නාමාති.

තත්ථ අවිභෙසු උප්පජ්ජිත්වා කප්පසතො උද්ධං පරිනිබ්බායිකො, ද්විත්තං කප්පසතානං මත්ථකෙ පරිනිබ්බායිකො, පඤ්චකප්පසතෙ අසම්පත්තෙ පරිනිබ්බායිකොති තයො අන්තරාපරිනිබ්බායිනො. චුත්තඤ්ඤෙන “උපපන්නං වා සමනන්තරා අප්පත්තං වා වෙමජ්ඣ”න්ති (සු. ප. 36). වා-සද්දෙන භි පත්තමත්තොපි සඬ්ගහිතොති. ඵලං තයො අන්තරාපරිනිබ්බායිනො, ඵකො උපහව්වපරිනිබ්බායී ඵකො උද්ධංසොනො. තෙසු අසඬ්ඛාරපරිනිබ්බායිනො පඤ්ච, සසඬ්ඛාරපරිනිබ්බායිනො පඤ්චාති දස භොන්ති. තථා අතප්පාසුදස්සාසුදස්සිසුති චත්තාරො දසකා චත්තාරිසං අකනිට්ඨෙ පන උද්ධංසොතස්ස අභාවතො තයො අන්තරාපරිනිබ්බායිනො, ඵකො උපහව්වපරිනිබ්බායීති අසඬ්ඛාරපරිනිබ්බායිනො චත්තාරො, සසඬ්ඛාරපරිනිබ්බායිනො චත්තාරොති අට්ඨ, ඵලමෙන අට්ඨචත්තාරිසං අනාගාමිනො. තෙ සබ්බෙසි ඉමෙසු සුත්තෙසු අවිසෙසව්වනෙන ගහිතාති දට්ඨබ්බං.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සබ්බපරිඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා

7. සත්තමෙ සබ්බන්ති අනවසෙසං. අනවසෙසවාචකො භි අයං සබ්බ-සද්දො. සො යෙන යෙන සම්බන්ධං ගව්ඡති, තස්ස තස්ස අනවසෙසතං දීපෙති; යථා “සබ්බං රූපං, සබ්බා වෙදනා, සබ්බසක්කායපරියාපන්නෙසු ධම්මෙසු”ති. සො පනායං සබ්බ-සද්දො සප්පදෙසනිප්පදෙසවිසයනාය දුට්ඨො. තථා හෙස සබ්බසබ්බං, පදෙසසබ්බං, ආයතනසබ්බං, සක්කායසබ්බන්ති චතුසු විසයෙසු දිට්ඨප්පයොගො. තත්ථ “සබ්බෙ ධම්මා සබ්බාකාරෙන බුද්ධස්ස භගවතො ඤාණමුඛෙ ආපාට්ඨාගව්ඡන්ති”තිආදීසු (චූළති. මොසරාපමාණවජුච්ඡානිද්දෙස 85) සබ්බසබ්බස්මිං ආගතො. “සබ්බෙසං වො, සාරිපුත්තා, සුභාසිතං පරියායෙනා”තිආදීසු (ම. නි. 1.345) පදෙසසබ්බස්මිං. “සබ්බං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි, චක්ඛුඤ්චෙව රූපඤ්ච...පෙ.... මනඤ්චෙව ධම්මෙ වා”ති (සං. නි. 4.23-25) ඵත්ථ ආයතනසබ්බස්මිං. “සබ්බධම්මමුලපරියායං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි”තිආදීසු (ම. නි. 1.1) සක්කායසබ්බස්මිං. තත්ථ සබ්බසබ්බස්මිං ආගතො නිප්පදෙසවිසයො, ඉතරෙසු තීසුපි ආගතො සප්පදෙසවිසයො. ඉධ පන සක්කායසබ්බස්මිං වෙදිතබ්බො. විපස්සනාය ආරම්මණභූතා තෙභුමකධම්මා භි ඉධ “සබ්බ”න්ති අනවසෙසතො ගහිතා.

අනභිජානන්ති “ඉමෙ ධම්මා කුසලා, ඉමෙ අකුසලා, ඉමෙ සාවජ්ජා, ඉමෙ අනවජ්ජා”තිආදිනා “ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා, ඉමානි ද්වාදසායතනානි, ඉමා අට්ඨාරස ධාතුයො, ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චං, අයං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්ච”න්ති ව ආදිනා සබ්බෙ අභිඤ්ඤෙයො ධම්මෙ අවිපරිතසභාවතො අනභිජානන්තො අභිවිසිට්ඨෙත ඤාණෙන න ජානන්තො. අපරිජානන්ති න පරිජානන්තො. යො භි සබ්බං තෙභුමකධම්මජාතං පරිජානාති, සො තීභි පරිඤ්ඤාභි පරිජානාති – ඤාතපරිඤ්ඤාය, තීරණපරිඤ්ඤාය, පහානපරිඤ්ඤාය. තත්ථ කතමා ඤාතපරිඤ්ඤා? සබ්බං තෙභුමකං නාමරූපං – “ඉදං රූපං, ඵත්තකං රූපං, න ඉතො භියොයා. ඉදං නාමං, ඵත්තකං නාමං, න ඉතො භියොයා”ති භූතප්පසාදාදිප්පහෙදං රූපං, ඵස්සාදිප්පහෙදං නාමඤ්ච, ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානතො චත්ථපෙති. තස්ස අවිජ්ජාදිකඤ්ච පච්චයං පරිග්ගණ්හාති. අයං ඤාතපරිඤ්ඤා. කතමා තීරණපරිඤ්ඤා? ඵලං ඤාතං කත්වා තං සබ්බං

තීරෙහි අනිවිච්චතො දුක්ඛතො රොගතොති ද්වාචන්තාලියාය ආකාරෙහි. අයං තීරණපරික්ඛ්ඤා. කතමා පභානපරික්ඛ්ඤා? එවං තීරයින්වා අග්ගමග්ගෙන සබ්බස්මිං ඡන්දරාගං පජහති. අයං පභානපරික්ඛ්ඤා.

දිට්ඨිවිසුද්ධිකඩ්ඛාවිතරණවිසුද්ධියොපි ඤාතපරික්ඛ්ඤා. මග්ගාමග්ගපටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධියො කලාපසම්මසනාදිඅනුලොමපරියොසානා වා පක්ඛ්ඤා තීරණපරික්ඛ්ඤා. අරියමග්ගෙන පජහනං පභානපරික්ඛ්ඤා. යො සබ්බං පරිඡානාති, සො ඉමාහි තීහි පරික්ඛ්ඤාහි පරිඡානාති. ඉධ පන විරාගප්පභානානං පටික්ඛෙපවසෙන විසුං ගහිතත්තා ඤාතපරික්ඛ්ඤාය තීරණපරික්ඛ්ඤාය ව වසෙන පරිඡානනා වෙදිතබ්බා. යො පනෙවං න පරිඡානාති, තං සන්ධාය චුත්තං “අපරිඡාන”න්ති.

තත්ථ චිත්තං අවිරාජයන්ති තස්මිං අභික්ඛේඤ්ඤායාච්ඡෙසෙ පරික්ඛේඤ්ඤායො අත්තතො චිත්තසන්තානං න විරාජයං, න චිරජ්ජන්තො; යථා තත්ථ රාගො න භොති, එවං විරාගානුපස්සනං න උප්පාදෙන්තොති අත්ථො. අප්පජහන්ති විපස්සනාපක්ඛ්ඤාසහිතාය මග්ගපක්ඛ්ඤාය තත්ථ පභාතබ්බයුත්තකං කිලෙසවට්ටං අනවසෙසතො න පජහන්තො. යථා වෙතං, එවං අභිජානනාදයොපි මිස්සකමග්ගවසෙන වෙදිතබ්බා. පුබ්බභාගෙ හි නානාවිත්තවසෙන ඤාතතීරණපභානපරික්ඛ්ඤාහි කමෙන අභිජානනාදීනි සම්පාදෙන්වා මග්ගකාලෙ එකක්ඛණෙනෙව කිව්ච්චසෙන තං සබ්බං නිප්පාදෙන්තං එකමෙව ඤාණං පවත්තතීති. අභබ්බො දුක්ඛක්ඛයායාති නිබ්බානාය සකලස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස ඛෙපනාය න භබ්බො, නාලං න සමත්ථොති අත්ථො.

සබ්බක්ඛේච ඛොති එත්ථ ව-සද්දො ඛාතිරෙකෙ, ඛො-සද්දො අවධාරණෙ. තදුභයෙන අභිජානනාදිතො ලද්ධබ්බං විසෙසං දුක්ඛක්ඛයස්ස ව එකන්තකාරණං දීපෙති. අභිජානනාදීසු යං වත්තබ්බං, තං චුත්තමෙව. තත්ථ පන පටික්ඛෙපවසෙන චුත්තං, ඉධ විධානවසෙන වෙදිතබ්බං. අයමෙව විසෙසො. අපිව අභිජානන්ති උපාදානක්ඛන්ධපක්ඛේචකසඩ්ඛාතං සක්කායසබ්බං සරූපතො පච්චයතො ව ඤාණස්ස අභිමුඛිකරණවසෙන අභිජානන්තො හුත්වා අභාවාකාරාදිපරිග්ගහෙන තං අනිව්වාදිලක්ඛණෙහි පරිච්ඡිජ්ජමානවසෙන පරිඡානන්තො. විරාජයන්ති සම්මදෙවස්ස අනිව්චතාදිඅවබොධෙන උප්පන්තභයාදිනවනිබ්බදාදිඤාණානුභාවෙන අත්තතො චිත්තං චිරත්තං කරොන්තො තත්ථ අණුමත්තමිපි රාගං අනුප්පාදෙන්තො. පජහන්ති චූට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාසහිතාය මග්ගපක්ඛ්ඤාය සමුදයපක්ඛියං කිලෙසවට්ටං පජහන්තො සමුච්ඡින්නන්තො. භබ්බො දුක්ඛක්ඛයායාති එවං කිලෙසමලප්පහානෙනෙව සබ්බස්ස කම්මවට්ටස්ස පරික්ඛිණත්තා අනවසෙසවිපාකවට්ටඛෙපනාය සකලසංසාරවට්ටදුක්ඛපරික්ඛයභූතාය වා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා භබ්බො එකන්තෙනෙනං පාපුණ්තුන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

යො සබ්බං සබ්බතො ඤාත්වාති යො යුත්තයොගො ආරද්ධවිපස්සකො සබ්බං තෙභුමකධම්මජාතං සබ්බතො සබ්බභාගෙන කුසලාදික්ඛන්ධාදිවිභාගතො දුක්ඛාදිපිළනාදිවිභාගතො ව. අප්ථ වා සබ්බතොති සබ්බස්මා කක්ඛළුප්පසනාදිලක්ඛණාදිතො අනිව්වාදිතො වාති සබ්බාකාරතො ජාතිත්වා විපස්සනාපුබ්බධිගමෙන මග්ගඤාණෙන පටිච්ඡික්ඛිත්වා, විපස්සනාඤාණෙනෙව වා ජානනහෙතු. සබ්බත්ථෙසු න රජ්ජති සබ්බෙසු අතීතාදිවසෙන අනෙකභෙදහින්නෙසු සක්කායධම්මෙසු න රජ්ජති, අරියමග්ගාධිගමෙන රාගං න ජනෙති. ඉමිනාස්ස තණ්හාගාහස්ස අභාවං දස්සෙන්තො තං නිමිත්තත්තා දිට්ඨමානග්ගාහානං “එතං මම එසොභමස්මි, එසො මෙ අත්තා”ති ඉමස්ස මිච්ඡාගාහන්තයස්සපි අභාවං දස්සෙති. ස වෙති එත්ථ ස-ඉති නිපාතමත්තං. වෙ-ති ඛාත්තං, එකංසෙනාති වා එතස්මිං අත්ථෙ නිපාතො. සබ්බපරික්ඛ්ඤාති සබ්බපරිඡානනතො, යථාචුත්තස්ස සබ්බස්ස අභිසම්යවසෙන පරිඡානනතො. සොති යථාචුත්තො යොගාවචරො, අරියො එව වා. සබ්බදුක්ඛමුපව්චගාති සබ්බං වට්ටදුක්ඛං අව්චගා අතික්කමි, සමතික්කමිති අත්ථො.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. මානපරික්ඛ්ඤාසුත්තවණ්ණනා

8. අට්ඨමෙ අපුබ්බං නත්ථී, කෙවලං මානවසෙන දෙසනා පවත්තා. ගාථාසු පන මානුපෙතා අයං පජාති කම්මකිලෙසෙහි පජායතීති පජාති ලද්ධනාමා ඉමෙ සත්තා මක්ඛ්ඤානලක්ඛණෙන මානෙන උපෙතා උපගතා. මානගත්ථා භවෙ රතාති කිමිකීටපට්ඨගාදිඅත්තභාවෙපි මානෙන ගත්ථිතා මානසංයොජනෙන සංයුත්තා. තතො එව දීඝරත්තං පරිභාවිතාහංකාරවසෙන “එතං මමා”ති සඞ්ඛාරෙසු අජ්ඣොසානබ්බලත්තා තත්ථ නිව්චසුඛඅත්තාදිවිපල්ලාසවසෙන ව කාමාදිභවෙ රතා. මානං අපරිඡානන්තාති මානං තීහි පරික්ඛ්ඤාහි න පරිඡානන්තා. අරහත්තමග්ගඤාණෙන වා අනාතික්කමන්තා, “මානං අපරික්ඛ්ඤායා”ති කෙවි පදන්ති. ආගන්තාරො පුනබ්බවන්ති පුන ආයාතිං උපපත්තිභවං. පුනප්පුනං භවනතො වා පුනබ්බවසඩ්ඛාතං සංසාරං අපරාපරං පරිවත්තනවසෙන ගන්තාරො උපගන්තාරො භොන්ති, භවතො න පරිමුච්චන්තිති අත්ථො. යෙ ව මානං පහන්ත්වාන, විමුක්තා මානසඩ්ඛයෙති යෙ පන අරහත්තමග්ගෙන සබ්බසො මානං පජහින්වා මානස්ස අව්චන්තසඩ්ඛයභූතෙ අරහත්තඵලෙ නිබ්බානෙන වා තදෙකට්ඨසබ්බකිලෙසවිමුක්තියා විමුක්තා සුට්ඨු මුත්තා. තෙ මානගත්ථාහිභූතො, සබ්බදුක්ඛමුපව්චගුන්ති තෙ පරික්ඛිණභවසංයොජනා අරහන්තො සබ්බසො මානගත්ථං මානසංයොජනං

සමුච්ඡේදප්පභානෙන අභිභවිත්වා යිතා, අනවසෙසං වට්ටදුක්ඛං අතික්කමිංසුති අත්ථො. එවමෙතස්මිං සත්තමසුත්තෙ ව අරහත්තං කමිත්තති.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9-10. ලොභදොසපරිඤ්ඤාසුත්තද්වයවණ්ණනා

9-10. නවමදසමෙසු අපුබ්බං තත්ථී. දෙසනාවිලාසවසෙන තථා බුද්ධිකාකානං වෙනෙය්‍යානං අප්ඤ්ඤාසයවසෙන වා තථා දෙසිතානිති දට්ඨබ්බං.

නවමදසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඨමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියවග්ගො

1-3. මොහපරිඤ්ඤාදිසුත්තවණ්ණනා

11-13. දුතියවග්ගෙපි පඨමාදිති තිණි සුත්තානි චුත්තනායානෙව, තථා දෙසනාකාරණමපි චුත්තමෙව.

4. අවිජ්ජානිවරණසුත්තවණ්ණනා

14. චතුත්ථෙ – “නාහං, භික්ඛවෙ”තිආදියු න-කාරො පටිසෙධන්ථො. අහන්ති භගවා අත්තානං නිද්දිසති. අඤ්ඤන්ති ඉදානි චත්තබ්බඅවිජ්ජානිවරණතො අඤ්ඤං. එකනිවරණමපිති එකනිවරණධම්මපි. සමනුපස්සාමිති ද්වෙ සමනුපස්සනා – දිට්ඨිසමනුපස්සනා ව ඤාණසමනුපස්සනා ව. තත්ථ “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති”තිආදිනා (අ. නි. 4.200; පටි. ම. 1.130) ආගතා අයං දිට්ඨිසමනුපස්සනා නාම. “අනිච්චතො සමනුපස්සති, නො නිච්චතො”තිආදිනා (පටි. ම. 3.35) පන ආගතා අයං ඤාණසමනුපස්සනා නාම. ඉධාපි ඤාණසමනුපස්සනාව අධිප්පෙතා. “සමනුපස්සාමි”ති ව පදස්ස න-කාරෙන සම්බන්ධො. ඉදං චුත්තං හොති – “අහං, භික්ඛවෙ, සබ්බඤ්ඤාඤාණසඤ්ඤානෙත සමන්තවක්ඛුනා සබ්බධම්මෙ භත්ථාමලකං විය ඔලොකෙන්තොපි අඤ්ඤං එකනිවරණමපි න සමනුපස්සාමි”ති.

යෙන නිවරණෙන නිවුතා පජා දීඝරත්තං සන්ධාවන්ති සංසරන්තිති යෙන නිවරණකසභාවන්තා නිවරණෙන ධම්මසභාවං ජානිතුං පස්සිතුං පටිච්ඡික්ඛිතුං අදත්වා ඡාදෙන්වා පරියොනන්ධිත්වා යානෙන අන්ධකාරෙන නිවුතා සත්තා අනාදිමතසංසාරෙ අපරිමාණෙ කප්පෙ මහන්තෙසු වෙව බුද්දකෙසු ව භවාදියු අපරාපරුප්පත්තිවසෙන සබ්බතො ධාවන්ති වෙව සංසරන්ති, ව. ආරම්භණන්තරසඬකමනවසෙන වා සන්ධාවනං, භවන්තරසඬකමනවසෙන සංසරණං. කිලෙසානං බලවහාවෙන වා සන්ධාවනං, දුබ්බලහාවෙන සංසරණං. ඛණිකමරණවසෙන වා එකජාතියං සන්ධාවනං, වොහාරමරණවසෙන අනෙකාසු ජාතියු සංසරණං. චිත්තවසෙන වා සන්ධාවනං, “චිත්තමස්ස විධාවති”ති හි චුත්තං, කම්මවසෙන සංසරණං. එවං සන්ධාවනසංසරණානං විසෙසො වෙදිතබ්බො.

යට්ඨිදන්ති යථා ඉදං. ය-කාරො පදසන්ධිකරො, සන්ධිවසෙන රස්සත්තං. අවිජ්ජානිවරණන්ති එත්ථ පුරෙතුං අයුත්තට්ඨෙන කායදුච්චරිතාදි අවින්දියං නාම, අලද්ධබ්බන්ති අත්ථො. තං අවින්දියං චින්දතිති අවිජ්ජා. විපරිතතො කායසුචරිතාදි චින්දියං නාම, තං චින්දියං න චින්දතිති අවිජ්ජා. බන්ධානං රාසට්ඨියං, ආයතනානං ආයතනට්ඨියං, ධාතුනං සුඤ්ඤට්ඨියං, ඉන්ද්‍රියානං ආධිපතෙය්‍යාට්ඨියං, සච්චානං තථට්ඨියං දුක්ඛාදීනං පිළිනාදිවසෙන චුත්තං චතුබ්බිධං අත්ථං අවිදිතං කරොතිතිපි අවිජ්ජා. අන්තවිරහිතෙ සංසාරෙ සත්තෙ ජවාපෙතිති වා අවිජ්ජා, පරමත්ථතො වා අවිජ්ජමානෙසු ඉත්ථිපුරිසාදියු ජවති පවත්තති, විජ්ජමානෙසු බන්ධාදියු න ජවති, න පවත්තතිති අවිජ්ජා. අපිච්ච වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනං චත්ථාරම්මණානං පටිච්චසමුප්පාදපටිච්චසමුප්පන්නානඤ්ච ධම්මානං ඡාදනතොපි අවිජ්ජා. අවිජ්ජාව නිවරණන්ති අවිජ්ජානිවරණං.

අවිජ්ජානිවරණෙන හි, භික්ඛවෙ, නිවුතා පජා දීඝරත්තං සන්ධාවන්ති සංසරන්තිති ඉදං පුරිමස්සෙව දළ්භිකරණත්ථං චුත්තං. පුරිමං වා – “යට්ඨිදං, භික්ඛවෙ, අවිජ්ජානිවරණ”න්ති එවං ඔපම්මදස්සනවසෙන චුත්තං, ඉදං නිවරණානුභාවදස්සනවසෙන. කස්මා පනෙත්ථ අවිජ්ජාව එවං චුත්තා, න අඤ්ඤෙ ධම්මානි? ආදීනවපට්චිඡාදනෙන කාමච්ඡන්දාදීනං විසෙසප්පච්චයභාවතො. තථා හි තාය පටිච්ඡාදිතාදීනවෙ විසයෙ කාමච්ඡන්දාදයො පවත්තන්ති.

නත්ථඤ්ඤොති ආදිකා ගාථා චුත්තස්ස අචුත්තස්ස ව අත්ථස්ස සඬග්ගන්තවසෙන භාසිතා. තත්ථ නිවුතානි නිවාරිතා පලිගුණයිතා, පටිච්ඡාදිතානි අත්ථො. අහොරත්තන්ති දිවා වෙව රත්තිඤ්ච, සබ්බකාලන්ති චුත්තං හොති. යථා මොහෙන ආවුතානි යෙන පකාරෙන අවිජ්ජානිවරණසඬකමනෙත මොහෙන ආවුතා පටිච්ඡාදිතා සුවිඤ්ඤෙය්‍යමපි

අජානන්තියෝ පජා සංසාරෙ සංසරන්ති, තථාරූපො අඤ්ඤො එකධම්මොපි එකනිවරණමපි නත්ථීති යොජෙතබ්බං. යෙ ව මොහං පහන්ත්වාන, තමොබන්ධං පදාලයුන්ති යෙ පන අරියසාවකා පුබ්බභාගෙ තද්ධිගාදිප්පභානවසෙන, හෙට්ඨිමමග්ගෙහි වා තංතංමග්ගවජ්ඣං මොහං පජහින්වා අග්ගමග්ගෙන චජිරූපමඤ්ඤාණෙන මොහසංඛිධානමෙව තමොරාසිං පදාලයිංසු, අනවසෙසතො සමුච්ඡන්දිංසු. න තෙ පුන සංසරන්තීති තෙ අරහන්තො –

“බන්ධානඤ්ච පටිපාටි, ධාතුආයතනාන ව;
අබ්බොච්ඡන්තං චත්තමානා, සංසාරොති පවුච්චති” ති. –

එවං චුත්තෙ ඉමස්මිං සංසාරෙ න සංසරන්ති න පරිබ්භමන්ති. කිං කාරණං? හෙතු තෙසං න විජ්ජති, යස්මා සංසාරස්ස හෙතු මූලකාරණං අවිජ්ජා, සා තෙසං න විජ්ජති, සබ්බසො නත්ථි සමුච්ඡන්තන්තාති.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. ධිතණ්භාසංයොජනසුත්තවණ්ණනා

15. පඤ්චමෙ යස්ස විජ්ජති, තං පුග්ගලං දුක්ඛෙහි, කම්මං වා විපාකෙහි, භවයොනිගතිවිඤ්ඤාණට්ඨිතිස්ත්තාලාසෙ වා භවන්තරාදීහි සංයොජෙතීති සංයොජනං. තණ්හායනට්ඨෙන තණ්හා, තසති සයං පරිතසති, තසන්ති වා එතායාති තණ්හා. සඤ්ඤාත්තාති චක්ඛාදීසු අභිනිවෙසවත්ථුසු බද්ධා. සෙසං චුත්තනයමෙව. කාමඤ්චෙන්ථ අවිජ්ජායපි සංයොජනභාවො තණ්හාය ච නිවරණභාවො අත්ථියෙව, තථාපි අවිජ්ජාය පටිච්ඡාදිතාදීනවෙහි භවෙහි තණ්හා සත්තෙ සංයොජෙතීති ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සනත්ථං පුරිමසුත්තෙ අවිජ්ජා නිවරණභාවෙන, ඉධ ව තණ්හා සංයොජනභාවෙනෙව චුත්තා. කිඤ්ච නිවරණසංයොජනප්පධානස්ස දස්සනත්ථං. යථා හි නිවරණභාවෙන අවිජ්ජා සංකිලෙසධම්මානං පධානභූතා පුබ්බභිගමා ව, එවං සංයොජනභාවෙන තෙසං තණ්හාති තද්ධිතප්පධානභාවං දස්සෙතුං සුත්තද්වයෙ එවමෙන ධම්මා චුත්තා. අපිච විසෙසෙන අවිජ්ජා නිබ්බානසුඛං නිවාරෙතීති “නිවරණ”න්ති චුත්තා, තණ්හා සංසාරදුක්ඛෙන සත්තෙ සංයොජෙතීති “සංයොජන”න්ති.

දස්සනගමනත්තරායකරණතො වා විජ්ජාවරණවිපක්ඛතො ද්වයං ද්විධා චුත්තං. විජ්ජාය හි උජුච්චව්වනීකභූතා අවිජ්ජා නිබ්බානදස්සනස්ස අවිපරිතදස්සනස්ස ව විසෙසතො අන්තරායකරා, වරණධම්මානං උජුච්චව්වනීකභූතා තණ්හා ගමනස්ස සම්මාපටිපත්තියා අන්තරායකරාති; එවමයං අවිජ්ජාය නිවුතො අත්ථිකතො තණ්හාය සංවුතො බද්ධො අස්සුතවා පුපුජ්ජනො අත්ථො විය බද්ධො මහාකන්තාරං, සංසාරකන්තාරං නාතිවත්තති. අනත්ථුප්පත්තිහෙතුද්වයදස්සනත්ථම්පි ද්වයං ද්විධා චුත්තං. අවිජ්ජාගතො හි පුග්ගලො බාලභාවෙන අත්ථං පරිභාපෙති, අනත්ථඤ්ච අත්තතො කරොති, අකුසලො විය ආතුරො අසප්පායකිරියාය. ජානන්තොපි බාලො බාලභාවෙන අත්ථං පරිභාපෙති, අනත්ථඤ්ච කරොති ජානන්තො විය රොගී අසප්පායසෙවී. මක්කටාලෙපොපමසුත්තං චෙතස්ස අත්ථස්ස සාධකං.

පටිච්චසමුප්පාදස්ස මූලකාරණදස්සනත්ථම්පෙත්ථ ද්වයං ද්විධා චුත්තං. විසෙසෙන හි සම්මොහස්ස බලවභාවතො අවිජ්ජාබෙත්තං අතීතො අද්ධා, පත්ථනාය බලවභාවතො තණ්හාබෙත්තං අනාගතො අද්ධා. තථා හි බාලජනො සම්මොහබහුලො අතීතමනුසොවති, තස්ස අවිජ්ජාපච්චයා සංඛිධාරාති සබ්බං නෙතබ්බං. පත්ථනාබහුලො අනාගතං පජප්පති, තස්ස තණ්හාපච්චයා උපාදානන්තිආදි සබ්බං නෙතබ්බං. තෙනෙව තාසං පුබ්බන්තාහරණෙන අපරන්තපටිසන්ධානෙන චස්ස යථාක්කමං මූලකාරණතා දස්සිතාති චෙදිතබ්බන්ති.

ගාථාසු තණ්හාදුතියොති තණ්හාසභායො. තණ්හා හි නිරුද්ධකන්තාරෙ මරීචිකාය උදකසඤ්ඤා විය පිපාසාහිභූතං අප්පටිකාරදුක්ඛාහිභූතමපි සත්තං අස්සාදසන්දස්සනවසෙන සභායකිච්චං කරොන්ති භවාදීසු අනිබ්බන්දං කත්වා පරිබ්භමාපෙති, තස්මා තණ්හා පුරිසස්ස “දුතියා”ති චුත්තා. නනු ව අඤ්ඤෙපි කිලෙසාදයො භවාහිනිබ්බන්තියා පච්චයාව? සච්චමෙතං, න පන තථා විසෙසප්පච්චයො යථා තණ්හා. තථා හි සා කුසලෙහි විනා අකුසලෙහි, කාමාවචරාදිකුසලෙහි ව විනා රූපාවචරාදිකුසලෙහි භවතිබ්බන්තියා විසෙසප්පච්චයො, යතො සමුදයසච්චන්ති වුච්චති. ඉත්ථභාවඤ්ඤාභාවන්ති ඉත්ථභාවො ව අඤ්ඤාභාවො ව ඉත්ථභාවඤ්ඤාභාවො. සො එතස්ස අත්ථීති ඉත්ථභාවඤ්ඤාභාවො සංසාරො, තං තත්ථ ඉත්ථභාවො මනුස්සත්තං, අඤ්ඤාභාවො තතො අවසීට්ඨස්ත්තාලාසා. ඉත්ථභාවො වා තෙසං තෙසං සත්තානං පච්චුප්පන්තො අත්තභාවො, අඤ්ඤාභාවො අනාගතත්තභාවො. එවරූපො වා අඤ්ඤාපි අත්තභාවො ඉත්ථභාවො, න එවරූපො අඤ්ඤාභාවො. තං ඉත්ථභාවඤ්ඤාභාවං සංසාරං බන්ධධාතුආයතනපටිපාටිං නාතිවත්තති, න අතික්කමති.

එතමාදීනවං ඤත්වා, තණ්හං දුක්ඛස්ස සම්භවන්ති එතං සකලවට්ටදුක්ඛස්ස සම්භවං සමුදයං තණ්හං ආදීනවං ආදීනවතො ඤත්වාති අත්ථො. අථ වා එතමාදීනවං ඤත්වාති එතං යථාචුත්තං සංසාරනාතිවත්තනං ආදීනවං දොසං ඤත්වා. තණ්හං දුක්ඛස්ස සම්භවන්ති තණ්හඤ්ච චුත්තනයෙන වට්ටදුක්ඛස්ස පධානකාරණන්ති ඤත්වා. චිත්තණ්ණො අනාදානො, සතො භික්ඛු, පරිබ්බපෙති එවං තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානන්තො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා මග්ගපටිපාටියා තණ්හං විගමෙන්නො අග්ගමග්ගෙන සබ්බසො චිත්තණ්ණො විගතතණ්ණො, තතො එව චතුසු උපාදානෙසු කස්සවිපි

අභාවෙන ආයතීං පටිසන්ධිසඬ්ඛාතස්ස වා ආදානස්ස අභාවෙන අනාදානො, සතිවෙසුල්ලප්පත්තියා සබ්බත්ථ සත්තොකාරිතාය සත්තො භින්නකිලෙසො භික්ඛු පරිබ්බපෙ වරෙය්‍යා, ඛන්ධපරිනිබ්බානෙන වා සඬ්ඛාරප්පවත්තිනො අපගච්ඡෙය්‍යාති අත්ථො.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. පඨමසෙබ්බසුත්තවණ්ණනා

16. ඡට්ඨෙය්‍යෙ සෙබ්බසාති එත්ථ කෙනට්ඨෙයන සෙබ්බො? සෙක්ඛධම්මපටිලාභතො සෙබ්බො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“කිත්තාවතා නු බො, භත්තෙ, සෙබ්බො හොතිති? ඉධ, භික්ඛු, සෙබ්බො සම්මාදිට්ඨියා සමන්තාගතො හොති...පෙ.... සෙබ්බෙන සම්මාසමාධිතා සමන්තාගතො හොති. එත්තාවතා බො, භික්ඛු, සෙබ්බො හොති”ති (සං. නි. 5.13).

අපිව සික්ඛතීති සෙබ්බො. චුත්තම්පි වෙතං –

“සික්ඛතීති බො, භික්ඛු, තස්මා සෙබ්බොති චුච්චති. කිඤ්ච සික්ඛති? අධිසීලම්පි සික්ඛති, අධිචිත්තම්පි සික්ඛති, අධිපඤ්ඤම්පි සික්ඛති. සික්ඛතීති බො, භික්ඛු, තස්මා සෙබ්බොති චුච්චති”ති (අ. නි. 3.86).

යොපි කල්‍යාණපුපුඡ්ඡතො අනුලොමප්පට්පදාය පරිපූරකාරී සීලසම්පන්නො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්ථාරො භොජනෙ මත්තඤ්ඤා ජාගරියානුයොගමනුයුත්තො පුබ්බරත්තාපරරත්තං බොධිපක්ඛියානං ධම්මානං භාවනානුයොගමනුයුත්තො විහරති – “අප්ප වා ස්වෙ වා අඤ්ඤතරං සාමඤ්ඤඵලං අධිගම්ස්සාමී”ති, සොපි චුච්චති සික්ඛතීති සෙබ්බොති. ඉමස්මිං අත්ථෙ න පටිච්ඡේදාත්තොව සෙබ්බො අධිප්පෙනො, අථ බො කල්‍යාණපුපුඡ්ඡතොපි. අප්පත්තං මානසං එතෙනාති අප්පත්තමානසො. මානසන්ති “අත්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො”ති (සං. නි. 1.151; මහාව. 33) එත්ථ රාගො මානසන්ති චුත්තො. “චිත්තං මනො මානස”න්ති (ධ. ස. 63, 65) එත්ථ චිත්තං. “අප්පත්තමානසො සෙබ්බො, කාලං කයිරා ජනෙ සුතා”ති (සං. නි. 1.159) එත්ථ අරහත්තං. ඉධාපි අරහත්තමෙව අධිප්පෙනං. තෙන අප්පත්තඅරහත්තස්සාති චුත්තං හොති.

අනුත්තරන්ති සෙට්ඨං, අසද්ධසන්ති අත්ථො. චතුභි යොගෙහි බෙමං අනුපද්දුතන්ති යොගක්ඛෙමං, අරහත්තමෙව අධිප්පෙනං. පත්ථයමානස්සාති ද්වෙ පත්ථනා තණ්හාපත්ථනා, කුසලච්ඡන්දපත්ථනා ව. “පත්ථයමානස්ස හි ජප්පිතාති, පචෙධිතං වාපි පකප්පිතෙසු”ති (සු. නි. 908; මහානි. 137) එත්ථ තණ්හාපත්ථනා.

“ඡිත්තං පාපිමනො සොතං, විද්ධස්සං විනළිකතං;
පාමොඡ්ඡබ්බුලා භොථ, බෙමං පත්ථෙට්ඨ භික්ඛවො”ති. (ම. නි. 1.352);

එත්ථ කත්තුකමානාකුසලච්ඡන්දපත්ථනා, අයමෙව ඉධාධිප්පෙනා. තෙන පත්ථයමානස්සාති තං යොගක්ඛෙමං ගත්තුකාමස්ස තත්තීන්තස්ස තප්පොණස්ස තප්පබ්භාරස්සාති අත්ථො. විහරතොති එකං ඉරියාපට්ඨක්ඛං අඤ්ඤෙන ඉරියාපට්ඨන විචින්නදිත්වා අපරිපතන්නං අත්තභාවං හරතො. අථ වා “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චාති අධිමුච්චන්තො සද්ධාය විහරති”තිආදිනා නිද්දෙසන යෙන වෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. අප්පකුත්තිකන්ති නියකප්පකුත්තසඬ්ඛාතෙ අප්පකුත්තෙ භවං අප්පකුත්තිකං. අඬ්ගන්ති කාරණං. ඉති කරිත්වාති එවං කත්වා. න අඤ්ඤං එකඬ්ගම්පි සමනුපස්සාමීති එත්ථ අයං සබ්බෙපත්ථො – භික්ඛවෙ, අප්පකුත්තං අත්තනො සන්තානෙ සමුට්ඨිතං කාරණන්ති කත්වා අඤ්ඤං එකකාරණම්පි න සමනුපස්සාමී යං එවං බහුපකාරං, යථයිදං යොනියො මනසිකාරොති උපායමනසිකාරො, පට්මනසිකාරො, අනිච්චාදීසු අනිච්චාදින යෙනෙව මනසිකාරො, අනිච්චානුලොමිකෙන වා චිත්තස්ස ආවට්ඨනා අත්ථාවට්ඨනා ආභොගො සමන්තාභාරො මනසිකාරො. අයං යොනියො මනසිකාරො.

ඉදානි යොනියො මනසිකාරස්ස ආනුභාවං දස්සෙතුං “යොනියො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු මනසි කරොන්තො අකුසලං පජ්භති, කුසලං භාවෙති”ති චුත්තං. තත්ථ යොනියො මනසි කරොන්තොති “ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චං, අයං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං, අයං දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චං, අයං දුක්ඛනිරොධගාමීති පටිපදා අරියසච්ච”න්ති චතුසු අරියසච්චෙසු යොනියො මනසිකාරං පවත්තෙන්තො.

තත්‍රායං අත්ථවිභාවනා – යදිපි ඉදං සුත්තං අවිසෙසෙන සෙක්ඛපුග්ගලවසෙන ආගතං, චතුමග්ගසාධාරණවසෙන පන සබ්බෙපෙනෙව කම්මට්ඨානං කට්ඨස්සාම. යො චතුසච්චකම්මට්ඨානිකො යොගාවචරො “තණ්හාවඡ්ජා තෙභුමකා ඛන්ධා දුක්ඛං, තණ්හා සමුදයො, උභිත්තං අප්පවත්ති නිරොධො, නිරොධසම්පාපකො මග්ගො”ති එවං පුබ්බෙ එව ආවරියසන්තිකෙ උග්ගභිතචතුසච්චකම්මට්ඨානො. සො අපරෙත සමයෙන විපස්සනාමග්ගං සමාරුළ්භො සමානො තෙභුමකෙ ඛන්ධෙ “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොනියො මනසි කරොති, උපායෙන පට්ඨන සමන්තාභරති වෙව විපස්සති ව. විපස්සනා හි ඉධ මනසිකාරසීසෙන චුත්තා. යා පත්‍රායං තස්ස දුක්ඛස්ස සමුට්ඨාපිකා පුරිමභවිකා තණ්හා,

අයං දුක්ඛසමුදයොති යොනිසො මනසි කරොති. යස්මා පන ඉදං දුක්ඛං, අයඤ්ච සමුදයො ඉදං යානං පත්වා නිරුප්පිකානි න පවත්තන්ති, තස්මා යදිදං නිබ්බානං නාම , අයං දුක්ඛනිරොධොති යොනිසො මනසි කරොති. නිරොධසම්පාපකං අට්ඨංඝිකං මග්ගං, “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා”ති යොනිසො මනසි කරොති, උපායෙන පටෙන සමන්තාහරති චෙව විපස්සති ව.

තත්‍රායං උපායො – අභිනිවෙසො නාම ඛන්ධෙ හොති, න විචට්ටෙ, තස්මා අයමත්ථො – “ඉමස්මිං කායෙ පට්ඨිමාකු, ආපොධාකු”ති ආදිනා (දී. නි. 2.378) නයෙන චත්තාරි මහාභුතානි තදනුසාරෙන උපදාරුපානි ව පරිග්ගහෙත්වා “අයං රූපක්ඛන්ධො”ති වචන්ට්ඨෙති. තං වචන්ට්ඨාපයතො උප්පන්නෙ තදාරම්මණෙ විත්තචෙතසිකම්මෙ “ඉමෙ චත්තාරො අරූපක්ඛන්ධා”ති වචන්ට්ඨෙති. තතො “ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා දුක්ඛ”න්ති වචන්ට්ඨෙති. තෙ පන සඬ්ඛෙපතො නාමඤ්ච රූපඤ්චානි ද්වෙ භාගා හොන්ති. ඉදඤ්ච නාමරූපං සහෙතු සප්පච්චයං උප්පජ්ජති, තස්ස අයං අවිජ්ජාභවතණ්හාදිකො හෙතු, අයං ආභාරාදිකො පච්චයොති හෙතුප්පච්චයෙ වචන්ට්ඨෙති. සො තෙසං පච්චයානඤ්ච පච්චයුප්පන්නානඤ්ච යාථාචසරසලක්ඛණං වචන්ට්ඨෙත්වා “ඉමෙ ධම්මා අහුත්වා භවන්ති, හුත්වා නිරුප්පිකානි, තස්මා අනිච්චා”ති අනිච්චලක්ඛණං ආරොපෙති, “උදයබ්බයපටිපිළිතත්තා දුක්ඛා”ති දුක්ඛලක්ඛණං ආරොපෙති, “අවසවත්තනතො අනත්තා”ති අනත්තලක්ඛණං ආරොපෙති.

එවං තිලක්ඛණානි ආරොපෙත්වා විපස්සන්තො උදයබ්බයඤ්ඤාණුප්පත්තියා උප්පන්නෙ ඔභාසාදිකෙ විපස්සනුපක්කිලෙසෙ ‘අමග්ගො’ති උදයබ්බයඤ්ඤාණුමෙව “අරියමග්ගස්ස උපායභුතො පුබ්බභාගමග්ගො”ති මග්ගාමග්ගං වචන්ට්ඨෙත්වා පුන උදයබ්බයඤ්ඤාණං පටිපාටියා භඩ්ගඤ්ඤාණාදිනි ව උප්පාදෙන්තො සොනාපත්තිමග්ගාදයො පාපුණාති. තස්මිං ඛණෙ චත්තාරි සච්චානි එකප්පට්ටෙධෙනෙව පටිවිජ්ඣති, එකාභිසමයෙන අභිසමෙති. තත්ථ දුක්ඛං පරිඤ්ඤාපට්ටෙධෙන පටිවිජ්ඣන්තො, සමුදයං පභානප්පට්ටෙධෙන පටිවිජ්ඣන්තො සබ්බං අකුසලං පජහති, නිරොධං සච්ඡිකිරියාපට්ටෙධෙන පටිවිජ්ඣන්තො මග්ගං භාවනාපට්ටෙධෙන පටිවිජ්ඣන්තො සබ්බං කුසලං භාවෙති. අරියමග්ගො හි නිප්පරියායතො කුච්ඡිතසලනාදිඅත්ථෙන කුසලො, තස්මිඤ්ච භාවිතෙ සබ්බෙපි කුසලා අනවජ්ජනොධිපක්ඛියධම්මා භාවනාපාරිපූරිං ගච්ජන්තිති. එවං යොනිසො මනසි කරොන්තො අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙති. තථා හි චුත්තං – “ඉදං දුක්ඛන්ති යොනිසො මනසි කරොති, අයං දුක්ඛසමුදයොති යොනිසො මනසි කරොති”ති ආදි (ම. නි. 1.21). අපරම්පි චුත්තං “යොනිසො මනසිකාරසම්පන්නස්සෙතං, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඬ්ඛං – අරියං අට්ඨංඝිකං මග්ගං භාවෙස්සති, අරියං අට්ඨංඝිකං මග්ගං බහුලිකරිස්සති”ති (සං. නි. 5.55).

යොනිසො මනසිකාරොති ගාථාය අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – සික්ඛති, සික්ඛාපදානි තස්ස අත්ථි, සික්ඛනසිලොති වා සෙබ්බො. සංසාරෙ භයං ඉක්ඛන්ති භික්ඛු. තස්ස සෙබස්ස භික්ඛුනො උත්තමන්ට්ඨස්ස අරහත්තස්ස පත්තියා අධගමාය යථා යොනිසො මනසිකාරො, එවං බහුකාරො බහුපකාරො අඤ්ඤො කොච ධම්මො නත්ථි. කස්මා? යස්මා යොනිසො උපායෙන මනසිකාරං පුරක්ඛන්වා පදහං චතුබ්බිසමමජ්ජමානවසෙන පදහන්තො, බයං දුක්ඛස්ස පාපුණෙ සංකිලෙසට්ටදුක්ඛස්ස පරික්ඛයං පරියොසානං නිබ්බානං පාපුණෙ අධගච්ඡෙය්‍ය, තස්මා යොනිසො මනසිකාරො බහුකාරොති.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. දුතියසෙබසුත්තවණ්ණනා

17. සත්තමෙ බාහිරන්ති අප්ඣක්තසන්නානතො බහි භවං. කල්‍යාණමිත්තතානි යස්ස සීලාදිගුණසම්පන්නො අසස්ස සාතා , භිතස්ස විධාතා සබ්බාකාරෙන උපකාරකො මිත්තො හොති, සො පුග්ගලො කල්‍යාණමිත්තො, තස්ස භාවො කල්‍යාණමිත්තතා. තත්‍රායං කල්‍යාණමිත්තො පකතියා සද්ධාසම්පන්නො හොති සීලසම්පන්නො සුතසම්පන්නො වාගසම්පන්නො වීරියසම්පන්නො සතිසම්පන්නො සමාධිසම්පන්නො පඤ්ඤාසම්පන්නො. තත්ථ සද්ධාසම්පත්තියා සද්දහති තථාගතස්ස බොධං, තෙන සම්මාසම්බොධිහෙතුභූතං සත්තෙසු භිතසුබ්බෙසිතං න පරිච්චජති, සීලසම්පත්තියා සබ්බන්තාරිතං පියො හොති ගරු ව භාවනියො වොදකො පාපගර්භී චත්තා වචනක්ඛමො, සුතසම්පත්තියා බන්ධායතනසච්චපට්චිවසමුප්පාදාදිකානං ගම්භීරානං කථානං කත්තා හොති, වාගසම්පත්තියා අප්පිච්ඡො හොති සන්තුට්ඨො පටිච්ඡන්තො අසංසට්ඨො, වීරියසම්පත්තියා අත්තතො පරෙසඤ්ච භිතප්පට්පත්තියා ආරද්ධවිරියො හොති, සතිසම්පත්තියා උපට්ඨිතස්සති හොති පරමෙන සතිනෙපක්කෙන සමන්තාගතො විරකතම්පි විරහාසිතම්පි සරිතා අනුස්සරිතා, සමාධිසම්පත්තියා අවික්ඛිත්තො හොති සමාහිතො එකග්ගචිත්තො, පඤ්ඤාසම්පත්තියා අවිපරිතං පජානාති. සො සතියා කුසලාකුසලානං ධම්මානං ගතියො සමන්වෙසන්තො පඤ්ඤාය සත්තානං භිතසුබ්බං යථාභූතං ජාතින්වා සමාධිතා තත්ථ අබ්‍යග්ගචිත්තො හුත්වා වීරියෙන සත්තෙ අභිතතො නියෙධෙත්වා එකත්තභිතෙ නියොජෙති. තෙනෙවාහ –

“පියො ගරු භාවනියො, චත්තා ව වචනක්ඛමො;
ගම්භීරඤ්ච කථං කත්තා, නො වාට්ඨානෙ නියොජකො”ති. (නෙත්ති. 113);

කල්‍යාණමිත්තො , භික්ඛවෙ, භික්ඛු අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙතීති කල්‍යාණමිත්තො පුග්ගලො කල්‍යාණමිත්තං නිස්සාය කම්මස්සකතාඤ්ඤාණං උප්පාදෙති, උප්පන්නං සද්ධං ථානිං කරොති, සද්ධාජානො

උපසඬකමති උපසඬකමත්වා ධම්මං සුඤ්ඤාති. තං ධම්මං සුත්වා තථාගතෙ සද්ධං පටිලහති, තෙන සද්ධාපටිලාහෙන සරාවාසං පභාය පබ්බජ්ජං අනුනිට්ඨති, චතුපාරිසුද්ධිසීලං සම්පාදෙති, යථාබලං ධුතඨමිමෙ සමාදාය වත්තති, දසකථාවත්ථුලාභී භොති, ආරද්ධවීරියො විහරති උපට්ඨිතස්සති සම්පජානො පුබ්බරත්තාපරරත්තං බොධිපක්ඛියානං ධම්මානං භාවනානුයොගගනුයුත්තො, නවිරස්සෙව විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරියමග්ගාධිගමෙන සබ්බං අකුසලං සමුච්ඡන්දති, සබ්බඤ්ච කුසලං භාවනාපාරිසුරිං ගමෙන්නො වඩ්ඪෙති. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“කල්‍යාණමිත්තස්සෙනං, මෙසිය, භික්ඛුනො පාටිකඬ්ඨං කල්‍යාණසභායස්ස කල්‍යාණසම්පවඩ්ඤ්ඤාය ‘යං සීලවා භවිස්සති, පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො විහරිස්සති ආචාරගොචරසම්පන්නො, අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු, භයදස්සාවී සමාදාය සික්ඛිස්සති, සික්ඛාපදෙසු’.

“කල්‍යාණමිත්තස්සෙනං...පෙ.... කල්‍යාණසම්පවඩ්ඤ්ඤාය ‘යං යායං කථා අභිසල්ලෙඛිකා වෙතොවිවරණසප්පායා එකන්තනිබ්බදාය...පෙ.... නිබ්බානාය සංවත්තති. සෙය්‍යාටීදං - අප්පිච්ඡකථා, සන්තුට්ඨිකථා, පව්චෙකකථා, අසංසග්ගකථා, වීරියාරම්භකථා, සීලකථා, සමාධිකථා...පෙ.... විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනකථා. එවරුපාය කථාය නිකාමලාභී භවිස්සති අකිච්ඡලාභී අකසිරලාභී’.

“කල්‍යාණමිත්තස්සෙනං ...පෙ.... කල්‍යාණසම්පවඩ්ඤ්ඤාය ‘යං ආරද්ධවීරියො විහරිස්සති අකුසලානං ධම්මානං පභානාය කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදාය ථාමවා දළ්භපරක්කමො අතික්ඛිත්තධුරො කුසලෙසු ධම්මෙසු’.

“කල්‍යාණමිත්තස්සෙනං...පෙ.... කල්‍යාණසම්පවඩ්ඤ්ඤාය ‘යං පඤ්ඤවා භවිස්සති, උදයත්ථගාමිනියා පඤ්ඤාය සමන්තාගතො අරියාය නිබ්බේධිකාය සම්මා දුක්ඛක්ඛයගාමිනියා’”ති (උදා. 31).

එවං සකලවට්ටදුක්ඛපරිමුච්චනනිමිත්තං කල්‍යාණමිත්තතාති වෙදිතබ්බං. තෙනෙවාහ -

“මමඤ්ඤි, ආනන්ද, කල්‍යාණමිත්තං ආගම්ම ජාතිධම්මා සත්තා ජාතියා පරිමුච්චන්ති, ජරාධම්මා සත්තා ජරාය පරිමුච්චන්ති”තිආදි (සං. නි. 1.129).

තෙන චුත්තං - “කල්‍යාණමිත්තො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙති”ති.

ගාථාය සප්පතිස්සොති පතිස්සවසඬ්ඛාතෙන සහ පතිස්සෙනාති සප්පතිස්සො, කල්‍යාණමිත්තස්ස ඔවාදං සිරසා සම්පට්චිජ්ජකො සුබ්බවොති අත්ථො. අථ වා භිතසුබ්බෙ පතිට්ඨාපනෙන පති ඉසෙතිති පතිස්සො, ඔවාදදායකො. ගරුආදරයොගෙන තෙන පතිස්සෙන සහ වත්තතිති සප්පතිස්සො, ගරුසු ගරුචිත්තිකාරබහුලො. සභාරවොති ඡබ්බිධෙනපි ගාරවෙන යුත්තො. කරං මිත්තානං වචනන්ති කල්‍යාණමිත්තානං ඔවාදං කරොන්තො යථොවාදං පටිපජ්ජන්තො. සම්පජානොති සත්තට්ඨානියෙන සම්පජඤ්ඤෙන සමන්තාගතො. පතිස්සෙනොති කම්මට්ඨානං ථාතිං, ගමෙතුං සමත්ථාය සතියා පතිස්සෙනො සතොකාරි. අනුපුබ්බෙනාති සීලාදිවිසුද්ධිපටිපාටියා, තත්ථ ව විපස්සනාපටිපාටියා වෙව මග්ගපටිපාටියා ව. සබ්බසංයොජනක්ඛයන්ති කාමරාගසංයොජනාදීනං සබ්බෙසං සංයොජනානං බෙජනතො සබ්බසංයොජනක්ඛයසඬ්ඛාතස්ස අරියමග්ගස්ස පරියොසානභූතං අරහත්තං, තස්ස ආරම්මණභූතං නිබ්බානමෙව වා. පාපුණෙ අධිගච්ඡෙය්‍යාති අත්ථො. ඉති ඉමෙසු ද්විසු සුත්තෙසු අරියමග්ගාධිගමස්ස සත්ථාරා පධානඬ්ගං නාම ගභිතන්ති වෙදිතබ්බං.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සඬ්ඝභෙදසුත්තවණ්ණනා

18. අට්ඨමෙ එකධම්මොති කතරොයං සුත්තනික්ඛෙපො? අට්ඨුප්පත්තිකො. තත්‍රායං සඬ්ඝභෙදකථා - දෙවදත්තො හි අජාතසත්තුං දුග්ගහණං ගාභාපෙත්වා තස්ස පිතරං රාජානං බිම්බිසාරං තෙන මාරාපෙත්වාපි අභිමාරෙ පයොපෙත්වාපි සීලාපටිජ්ඣනෙන ලොභිතුප්පාදකම්මං කත්වාපි න තාවතා පාකටො ජාතො, නාළාගිරිං විස්සජ්ජෙත්වා පන පාකටො ජාතො. අථ මහාජනො “එවරුපමීපි නාම පාපං ගහෙත්වා රාජා විවරති”ති කොලාහලං අකාසි, මහාසොසො අහොසි. තං සුත්වා රාජා අත්තනා දියමානාති පඤ්ච ථාලිපාකසනාති පච්ඡිත්තදාපෙසි, උපට්ඨානාමිපිස්ස නාගමාසි. නාගරාපි කුලං උපගතස්ස කට්ඨිඡුත්තමිපිස්ස නාදංසු. සො පරිහිතලාභසක්කාරො කොහඤ්ඤෙන ජීවිතුකාමො සත්ථාරං උපසඬකමත්වා පඤ්ච වත්ථුනි යාවිත්වා “අලං, දෙවදත්ත, යො ඉච්ඡති, යො ආරඤ්ඤිකො භොතු”තිආදිනා (පාරා. 409; චූළව. 343) භගවතා පටික්ඛිත්තො තෙහි පඤ්චහි වත්ථුනි බාලං ලුබ්භසන්නං ජනං සඤ්ඤාපෙන්නො පඤ්චසතෙ වජ්ජිපුත්තකෙ සලාකං ගාභාපෙත්වා සඬ්ඝං භින්නිත්වා ව තෙ ආදාය ගයාසීසං අගමාසි. අථ ද්වෙ අග්ගසාවකා සත්ථු ආණාය තත්ථ ගත්ත්වා ධම්මං දෙසෙත්වා තෙ අරියඵලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා ආනයිංසු. යෙ පනස්ස සඬ්ඝභෙදාය පරක්කමන්තස්ස ලද්ධිං රොචෙත්වා තට්ථ පග්ගස්ස ධිතා සඬ්ඝෙ භිජ්ජන්තෙ භින්නෙ ව සමනුඤ්ඤා අහෙසුං, තෙසං තං දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛාය අහොසි .

දෙවදන්තොපි න වරස්සෙව රොගාහිභුතො ඛාල්හගිලානො මරණකාලෙ “සත්ථාරං වන්දිස්සාමි”ති මඤ්චකසිවිකාය නියමානො ජෙනවනපොක්ඛරණිකිරො යටිතො පට්ඨියා විවරෙ දින්නෙ පතිත්වා අවිච්ඡිති නිබ්බන්ති, යොජනසතිකො වස්ස අත්තභාවො අහොසි කප්පට්ඨියො තාලක්ඛන්ධපරිමාණෙනි අයසුලෙහි විනිවිද්ධො. දෙවදන්තපක්ඛිකානි ව පඤ්චමත්තානි කුලසතානි තස්ස ලද්ධියං ධීතානි සහ බන්ධවෙහි නිරයෙ නිබ්බන්තානි. එකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, දෙවදන්තෙන සඬ්ඝං භින්දන්තෙන භාරියං කම්මං කත”න්ති. අප් සත්ථා ධම්මසභං උපගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ සඬ්ඝහෙදෙ ආදීනවං දස්සෙන්තො ඉමං සුත්තං අභාසි. කෙච් පන භණන්ති “දෙවදන්තස්ස තප්පක්ඛිකානඤ්ච තථා නිරයෙ නිබ්බන්තභාවං දිස්වා සඬ්ඝහෙදෙ ආදීනවං දස්සෙන්තො භගවා අත්තනො අප්ඤ්ඤාසයෙනෙව ඉමං සුත්තං දෙසෙසි”ති.

තත්ථ එකධම්මොති එකො අකුසලො මහාසාවජ්ජධම්මො. ලොකෙති සත්තලොකෙ. උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජතිති එත්ථ හෙදසංවත්තනිකෙසු භණ්ඩනාදිසු සඬ්ඝෙ උප්පන්නෙසුපි “ධම්මො අධම්මො”ති ආදිසු අට්ඨාරසහෙදකරවත්ථුසු යස්ස කස්සචි දීපනවසෙන වොහරන්තෙසුපි තත්ථ රුච්ඡනනත්ථං අනුස්සාවෙන්තෙසුපි අනුස්සාවෙන්වා සලාකාය ගාහිතායපි සඬ්ඝහෙදො උප්පජ්ජමානො නාම භොති, සලාකාය පන ගාහිතාය වත්තාරො වා අතිරොකා වා යදා ආවෙණිකං උද්දෙසං වා සඬ්ඝකම්මං වා කරොන්ති, තදා සඬ්ඝහෙදො උප්පජ්ජති නාම. කතෙ පන තස්මිං සඬ්ඝහෙදො උප්පන්නො නාම? කම්මං, උද්දෙසො, වොහාරො, අනුස්සාවනා, සලාකග්ගාභොති ඉමෙසු හි පඤ්චසු සඬ්ඝස්ස හෙදකාරණෙසු කම්මං වා උද්දෙසො වා පමාණං, වොහාරානුස්සාවනසලාකග්ගාභා පන පුබ්බභාගාති.

බහුජනාහිතායාති ආදිසු 0. මහාජනස්ස ඤානමග්ගාදිසම්පත්තිනිවාරණෙන අහිතාය, සග්ගසම්පත්තිනිවාරණෙන අසුඛාය, අපායුපපත්තිහෙතුභාවෙන අනත්ථාය. අකුසලධම්මවසෙන වා අහිතාය, හිතමත්තස්සපි අභාවා සුගතියම්පි නිබ්බන්තනකකායිකවෙතසිකදුක්ඛාය උප්පජ්ජතිති සම්බන්ධො. දෙවමනුස්සානන්ති ඉදං “බහුතො ජනස්සා”ති චුත්තෙසු උක්කට්ඨපුග්ගලනිද්දෙසො. අපරො නයො – බහුජනාහිතායාති බහුජනස්ස මහතො සත්තකායස්ස අහිතත්ථාය, දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකඅනත්ථායාති අත්ථො. අසුඛායාති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකඅසුඛත්ථාය, දුච්චදුක්ඛත්ථායාති අත්ථො. අනත්ථායාති පරමත්ථපටික්ඛෙපාය. නිබ්බානඤ්ඤි පරමත්ථො, තතො උත්තරිං අත්ථො නත්ථි. අහිතායාති මග්ගපටික්ඛෙපාය. නිබ්බානසම්පාපකමග්ගතො හි උත්තරිං හිතං නාම නත්ථි. දුක්ඛායාති අරියසුඛවිරාධනෙන වට්ටදුක්ඛතාය. යෙ හි අරියසුඛතො විරද්ධා තං අධගන්තුං අභබ්බා, තෙ වට්ටදුක්ඛෙ පරිබ්භමන්ති, අරියසුඛතො ව උත්තරිං සුඛං නාම නත්ථි. චුත්තඤ්ඤෙන “අයං සමාධි පච්චුප්පන්නසුඛො වෙව ආයතිඤ්ච සුඛවිපාකො”ති (දී. නි. 3.355; අ. නි. 5.27).

ඉදානි “සඬ්ඝහෙදො”ති සරුපතො දස්සෙන්වා තස්ස අභිතාදීනං එකන්තහෙතුභාවං පකාසෙතුං “සඬ්ඝෙ ඛො පන, භික්ඛවෙ, භින්තෙ”ති ආදිමාහ. තත්ථ භින්තෙති නිමිත්තත්ථෙ භුම්මං යථා “අධනානං ධනෙ අනනුප්පදියමානෙ”ති (දී. නි. 3.91), හෙදහෙතුති අත්ථො. අඤ්ඤමඤ්ඤං භණ්ඩනානිති චතුත්තං පරිසානං තප්පක්ඛිකානඤ්ච “එසො ධම්මො, නෙසො ධම්මො”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං විවදනානි. භණ්ඩනඤ්ඤි කලහස්ස පුබ්බභාගො. පරිභාසාති “ඉදඤ්චිදඤ්ච වො අනත්ථං කරිස්සාමා”ති හයුප්පාදනවසෙන තප්පනා. පරික්ඛෙපාති ජාතිආදිවසෙන පරිතො ඛෙපා, දසහි අක්කොසවත්ථුහි බුංසනවම්භනා. පරිච්චජනාති උක්ඛෙපනියකම්මකරණාදිවසෙන නිස්සාරණා. තත්ථානි තස්මිං සඬ්ඝහෙදෙ, තන්තිමිත්තෙ වා භණ්ඩනාදිකෙ. අප්පසන්නාති රතතත්තයගුණානං අනභිඤ්ඤා. න පසීදන්තිති “ධම්මවාරිනො සමවාරිනො”ති ආදිනා ය්වායං භික්ඛුසු පසාදනාකාරො, තථා න පසීදන්ති, තෙසං වා සොතබ්බං සද්ධාතබ්බං න මඤ්ඤන්ති. තථා ව ධම්මෙ සත්ථරි ව අප්පසන්නාව භොන්ති. එකච්චානං අඤ්ඤථත්තන්ති පුට්ඨජ්ජනානං අවිරුල්භසද්ධානං පසාදඤ්ඤථත්තං.

ගාථායං ආපායිකොති ආදිසු අපායෙ නිබ්බන්තනාරහතාය ආපායිකො. තත්ථපි අවිච්ඡිධානෙ මහානිරයෙ උප්පජ්ජතිති තෙරයිකො. එකං අන්තරකප්පං පරිපුණ්ණමෙව කත්වා තත්ථ තිට්ඨතිති කප්පට්ඨො. සඬ්ඝහෙදසඬ්ඛානෙ වග්ගෙ රතොති වග්ගරතො. අධම්මියතාය අධම්මො. හෙදකරවත්ථුහි සඬ්ඝහෙදසඬ්ඛානෙ එව ව අධම්මෙ ධීතොති අධම්මට්ඨො. යොගක්ඛෙමා පධංසතීති යොගක්ඛෙමතො හිතතො පධංසති පරිභායති, චතුති වා යොගෙහි අනුපද්දුතත්තා යොගක්ඛෙමං නාම අරහත්තං නිබ්බානඤ්ච, තතො පනස්ස ධංසනෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤතො සංහතට්ඨෙන සඬ්ඝං, තතො එව එකකම්මාදිවිධානයොගෙන සමග්ගං සහිතං. භෙත්වානාති පුබ්බෙ චුත්තලක්ඛණෙන සඬ්ඝහෙදෙන භින්දිත්වා. කප්පන්ති ආයුකප්පං. සො පනෙන්ථ අන්තරකප්පොව. නිරයම්භීති අවිච්චමානිරයම්භී.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. සඬ්ඝසාමග්ගීසුත්තවණ්ණනා

19. නවමෙ එකධම්මොති එකො කුසලධම්මො අනවජ්ජධම්මො. “අයං ධම්මො, නායං ධම්මො”ති ආදිනා සවෙ සඬ්ඝෙ විවාදො උප්පජ්ජෙය්‍යා, තත්ථ ධම්මකාමෙන විඤ්ඤනා ඉති පටිසඤ්චික්ඛිතබ්බං “යානං ඛො, පනෙතං විජ්ජති,

යදිදං විවාදො වඩ්ඪමානො සඨසරාජියා වා සඨසහෙදාය වා සංවත්තෙය්‍යා”ති. සචෙ තං අධිකරණං අත්තනා පග්ගහෙත්වා යිතො, අග්ගිං අක්කන්තෙන විය සහසා තතො ඔරමිතබ්බං. අප්පරෙහි තං පග්ගහිතං සයඤ්චෙන සක්කොති වූපසමෙකුං, උස්සාහජාතො හුත්වා දුරමිපි ගත්ත්වා තථා පටිපජ්ජිතබ්බං, යථා තං වූපසමිමති. සචෙ පන සයං න සක්කොති, සො ච විවාදො උපරුපරි වඩ්ඪතෙව, න වූපසමිමති. යෙ තත්ථ පතිරුපා සික්ඛාකාමා සබ්බන්තො, තෙ උස්සාහෙත්වා යෙන ධම්මෙන යෙන විනයෙන යෙන සත්ථුසාසනෙන තං අධිකරණං යථා වූපසමිමති, තථා වූපසමෙතබ්බං. එවං වූපසමෙන්තස්ස යො සඨසසාමග්ගිකරො කුසලො ධම්මො, අයමෙන්ථ එකධම්මොති අධිප්පෙනො. සො හි උභතොපක්ඛියානං ද්වෙළ්භකජාතානං භික්ඛුනං, තෙසං අනුවත්තනවසෙන යිතානං භික්ඛුනිනං උපාසකානං උපාසිකානං තෙසං ආරක්ඛදෙවතානං යාවදෙව බ්‍රහ්මානම්පි උප්පජ්ජනාරහං අහිතං දුක්ඛාවහං සංකිලෙසධම්මං අපනෙත්වා මහතො පුඤ්ඤරාසිස්ස කුසලාභිසන්දස්ස හෙතුභාවතො සදෙවකස්ස ලොකස්ස භිතසුඛාවහො හොති. තෙන චුත්තං “එකධම්මො, භික්ඛවෙ, ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති බහුජනභිතායා”තිආදි. තස්සත්ථො අනන්තරසුත්තෙන චුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බො. සඨසසාමග්ගිති සඨසස්ස සමග්ගභාවො හෙදාභාවො එකකම්මතා එකද්දෙසතා ව.

ගාථායං සුඛා සඨසස්ස සාමග්ගිති සුඛස්ස පච්චයභාවතො සාමග්ගි සුඛාති චුත්තා. යථා “සුඛො බුද්ධානමුප්පාදො”ති (ධ. ප. 194). සමග්ගානඤ්චනුග්ගහොති සමග්ගානං සාමග්ගිඅනුමොදනෙන අනුග්ගණ්හනං සාමග්ගිඅනුරූපං, යථා තෙ සාමග්ගිං න විජහන්ති, තථා ගහණං යපනං අනුබලප්පදානන්ති අත්ථො. සඨසං සමග්ගං කත්වානාති භිත්තං සඨසං රාජිපත්තං වා සමග්ගං සහිතං කත්වා. කප්පන්ති ආයුකප්පමෙව. සග්ගමිති මොදනීති කාමාවචරදෙවලොකෙ අඤ්ඤ දෙවෙ දසහි යානෙහි අභිභවිත්වා දිබ්බසුඛං අනුභවන්තො ඉච්ඡිතනිප්ඵත්තියාව මොදති පමොදති ලලති කීළිති.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. පද්ධට්ඨිත්තසුත්තවණ්ණනා

20. දසමස්ස කා උප්පත්ති? අට්ඨුප්පත්තියෙව. එකදිවසං කිර භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිසිත්තා කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, ඉධෙකච්චො බහුං පුඤ්ඤකම්මං කරොති, එකච්චො බහුං පාපකම්මං, එකච්චො උභයවොම්ඝ්සකං කරොති. තත්ථ වොම්ඝ්සකාරිතො කිදිසො අභිසම්පරායො”ති? අප් සත්ථා ධම්මසහං උපගන්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිත්තො තං කථං සුත්වා “භික්ඛවෙ, මරණාසන්නකාලෙ සංකිලිට්ඨවිත්තස්ස දුග්ගති පාටිකඬ්ඛා”ති දස්සෙන්තො ඉමාය අට්ඨුප්පත්තියා ඉදං සුත්තං දෙසෙසි.

තත්ථ ඉධාති දෙසාපදෙසෙ නිපාතො. ස්වායං කත්ථවි පදෙසං උපාදාය වුව්චති “ඉධෙව තිට්ඨමානස්ස, දෙවතුකස්ස මෙ සතො”තිආදීසු (දී. නි. 2.369). කත්ථවි සාසනං උපාදාය “ඉධෙව, භික්ඛවෙ, සමණො ඉධ දුතියො සමණො”තිආදීසු (ම. නි. 1.139; අ. නි. 4.241). කත්ථවි පදපුරුණමත්තෙ “ඉධාහං, භික්ඛවෙ, භුත්තාවී අස්සං පචාරිතො”තිආදීසු (ම. නි. 1.30). කත්ථවි ලොකං උපාදාය වුව්චති “ඉධ තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති”තිආදීසු (අ. නි. 3.61). ඉධාපි ලොකෙ එව දට්ඨබ්බො. එකච්චන්ති එකං, අඤ්ඤතරන්ති අත්ථො. පුග්ගලන්ති සත්තං. සො හි යථාපච්චයං කුසලාකුසලානං තබ්බිපාකානඤ්ච පුරුණතො මරණවසෙන ගලනතො ව පුග්ගලොති වුව්චති. පද්ධට්ඨිත්තන්ති පදොසෙන ආසානෙන දුට්ඨවිත්තං. අප් වා පද්ධට්ඨිත්තන්ති දොසෙන රාගාදිනා පදුසිතවිත්තං. එත්ථ ව එකච්චන්ති ඉදං පද්ධට්ඨිත්තස්ස පුග්ගලස්ස විසෙසනං. යස්ස හි පටිසන්ධිදායකකම්මං ඔකාසමකාසී, සො තථා චුත්තො. යස්ස ච අකුසලප්පවත්තීතො විත්තං නිවත්තෙත්වා කුසලවසෙන ඕතාරෙකුං න සක්කා, එවං ආසන්නමරණො. එවන්ති ඉදානි වත්තබ්බාකාරං දස්සෙති. චෙතසාති අත්තතො විත්තෙන වෙතොපරියඤ්ඤාණෙන. වෙතොති තස්ස පුග්ගලස්ස විත්තං. පරිච්චාති පරිච්ඡින්නදිත්වා පජානාමි . නනු ව යථාකම්මපගඤ්ඤාණස්සායං විසයොති? සච්චමෙතං, තදා පවත්තමානඅකුසලවිත්තවසෙන පනෙතං චුත්තං.

ඉමමිති වායං සමයෙති ඉමස්මිං කාලෙ, ඉමායං වා පච්චයසාමග්ගියං, අයං පුග්ගලො ජවනවිටීයා අපරභාගෙ කාලං කරෙය්‍ය වෙති අත්ථො. න හි ජවනක්ඛණෙ කාලංකිරියා අත්ථී. යථාහතං නික්ඛිත්තො එවං නිරයෙති යථා ආහතං කිඤ්චි ආහරිත්වා යපිතං, එවං අත්තතො කම්මුනා නික්ඛිත්තො නිරයෙ යපිතො එවාති අත්ථො. කායස්ස හෙදාති උපාදින්නක්ඛන්ධපරිච්චාගා. පරං මරණාති තදනන්තරං අභිනිබ්බත්තක්ඛන්ධග්ගහණෙ. අප් වා කායස්ස හෙදාති ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡේදා. පරං මරණාති චුතිතො උද්ධං.

අපායන්තිආදි සබ්බං නිරයස්සෙව වෙච්චනං. නිරයො හි අයසඬ්ඛාතා සුඛා අපෙතොති අපායො; සග්ගමොක්ඛහෙතුභූතා වා පුඤ්ඤසම්මතා අයා අපෙතොතිපි අපායො. දුක්ඛස්ස ගති පටිසරණන්ති දුග්ගති; දොසබහුලත්තා වා දුට්ඨෙත කම්මුනා නිබ්බත්තා ගතීතිපි දුග්ගති. විවසා නිපතන්ති එත්ථ දුක්ඛට්ඨමකාරිතො, විනස්සන්තා වා එත්ථ නිපතන්ති සම්භිජ්ජමානඬ්ඪගපච්චඬ්ඪගාති විනිපාතො. නත්ථී එත්ථ අස්සාදසඤ්ඤිතො අයොති නිරස්සාදට්ඨෙත නිරයො. අප් වා අපායග්ගහණෙන නිරව්ඡානයොති වුව්චති. නිරව්ඡානයොති හි අපායො සුගතිතො අපෙතත්තා, න දුග්ගති මහෙසක්ඛානං නාගරාජාදීනං සම්භවතො. දුග්ගතිග්ගහණෙන පෙත්තිවිසයො. සො හි අපායො වෙච්ච දුග්ගති ව සුගතිතො අපෙතත්තා දුක්ඛස්ස ව ගතිභූතත්තා, න විනිපාතො අසුරසදිසං අවිනිපාතත්තා.

විනිපානග්ගහණෙන අසුරකායො. සො හි යථාච්ඡින්නෙන අත්ථොන අපායො වෙව දුග්ගති ව, සබ්බසම්පත්තිසමුස්සයෙහි විනිපතිත්තා විනිපානොති ව චුච්චති. නිරයග්ගහණෙන අවිච්ඡාදිඅනෙකප්පකාරො නිරයොව චුච්චති. ඉධ පන සබ්බපදෙහිපි නිරයොව චුත්තො. උපපජ්ජන්ති පටිසන්ධිං ගණ්හන්ති.

ගාථාසු පයමගාථා සඬ්ඛිතිකාලෙ ධම්මසඬ්ඛිතාකත්ථෙරෙහි යපිතා. ඤාත්වානාති පුබ්බකාලකිරියා. ඤාණපුබ්බකඤ්චි බ්‍යාකරණං. හෙතුඅත්ථො වා ත්වා-සද්දො යථා “සිහං දිස්වා භයං හොති”ති, ඡානනහෙතුති අත්ථො . බුද්ධො, භික්ඛුනං සන්තිකෙති බුද්ධො භගවා අත්තනො සන්තිකෙ භික්ඛුනං එතං පරතො ද්විති ගාථාහි චුච්චමානං අත්ථං බ්‍යාකාසි. සෙසං චුත්තනයමෙව.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තතියවග්ගො

1. පසන්නචිත්තසුත්තවණ්ණනා

21. තතියවග්ගස්ස පයමෙ පසන්නචිත්තන්ති රතනත්තයසද්ධාය කම්මඵලසද්ධාය ව පසන්නමානසං. සුගතින්ති සුන්දරං ගතිං, සුඛස්ස වා ගතින්ති සුගතිං. සග්ගන්ති රූපාදිසම්පත්තීහි සුට්ඨු අග්ගන්ති සග්ගං. ලොකන්ති ලොකියන්ති එත්ථ පුඤ්ඤපාපඵලානි, ලුප්පනට්ඨෙතෙව වා ලොකං. එත්ථ ව සුගතිග්ගහණෙන මනුස්සගතිපි සඬ්ඛග්ගති, සග්ගග්ගහණෙන දෙවගති එව. සෙසං භෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

පයමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. මෙත්තසුත්තවණ්ණනා

22. දුතියෙ මා, භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤානන්ති එත්ථ මාති පටිසෙධෙ නිපානො. පුඤ්ඤසද්දො “කුසලානං, භික්ඛවෙ, ධම්මානං සමාදානහෙතු ඵම්මිදං පුඤ්ඤං පට්ඨස්සිති”තිආදීසු (දී. නි. 3.380) පුඤ්ඤඵලෙ ආගතො. “අවිජ්ජාගතොයං, භික්ඛවෙ, පුරිසපුග්ගලො පුඤ්ඤඤ්චෙ සඬ්ඛාරං අභිසම්බරොති”තිආදීසු (සං. නි. 2.51) කාමරූපාවචරසුචරිතෙ. “පුඤ්ඤපගං භවති විඤ්ඤාණං”න්තිආදීසු සුගතිවිසෙසභූතෙ උපපත්තිහවෙ. “තීණ්මානි, භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි – දානමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු, සීලමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු, භාවනාමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු”තිආදීසු (ඉතිවු. 60; අ. නි. 8.36) කුසලවෙතනායං. ඉධ පන තෙභුමකකුසලධම්මෙ වෙදිතබ්බො. භායිත්ථාති එත්ථ දුට්ඨං භයං ඤාණභයං, සාරජ්ජහයන්ති. තත්ථ “යෙපි තෙ, භික්ඛවෙ, දෙවා දීඝායුකා වණ්ණවන්තො සුඛබ්බලා උච්චෙසු විමානෙසු විරට්ඨිතිකා , තෙපි තථාගතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා යෙභුයොන භයං සංවෙගං සන්තාසං ආපජ්ජන්ති”තිආදීසු (අ. නි. 4.33) ආගතං ඤාණභයං. “අහුදෙව භයං, අහු ඡම්භිතන්තං, අහු ලොමංසො”තිආදීසු (දී. නි. 2.318) ආගතං සාරජ්ජහයං. ඉධාපි සාරජ්ජහයමෙව. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – භික්ඛවෙ, දීඝරත්තං කායච්චිසංයමො වත්තපට්ඨත්තපුරුණං එකාසනං, එකසෙය්‍යං, ඉන්ද්‍රියදමො, ධුතධම්මෙහි චිත්තස්ස නිග්ගහො, සතිසම්පජ්ඤාදි, කම්මට්ඨානානුයොගවසෙන විරියාරම්භොති ඵවමාදීනි යානි භික්ඛුනා, නිරන්තරං පවත්තෙතබ්බානි පුඤ්ඤානි, තෙහි මා භායිත්ථ, මා භයං සන්තාසං ආපජ්ජන්තං, එකච්චස්ස දිට්ඨධම්මසුඛස්ස උපරොධහයෙන සම්පරායිකනිබ්බානසුඛදායකෙහි පුඤ්ඤෙහි මා භායිත්ථාති. නිස්සක්කෙ හි ඉදං සාම්චවනං.

ඉදානි තතො අභායිතබ්බභාවෙ කාරණං දස්සෙත්තො “සුඛස්සෙත”න්තිආදිමාහ. තත්ථ සුඛසද්දො “සුඛො බුද්ධානං උප්පාදො, සුඛා විරාගනා ලොකෙ”තිආදීසු (ධ. ප. 194) සුඛමූලෙ ආගතො. “යස්මා ව ඛො, මහාලී, රූපං සුඛං සුඛානුපතිතං සුඛාවක්කන්ත”න්තිආදීසු (සං. නි. 3.60) සුඛාරම්මණෙ. “යාවඤ්චිදං, භික්ඛවෙ, න සුකරං අක්ඛානෙන පාපුණ්ණං යාව සුඛා සග්ගා”තිආදීසු (ම. නි. 3.255) සුඛපච්චයට්ඨානෙ. “සුඛො පුඤ්ඤස්ස උච්චයො”තිආදීසු (ධ. ප. 118) සුඛහෙතුමිති. “දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරා එතෙ ධම්මා”තිආදීසු (ම. නි. 1.82) අබ්‍යාපජ්ජෙ. “නිබ්බානං පරමං සුඛං”න්තිආදීසු (ධ. ප. 204; ම. නි. 2.215) නිබ්බානෙ. “සුඛස්ස ව පහානා”තිආදීසු (චූළනි. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 125) සුඛවෙදනායං. “අදුක්ඛමසුඛං සන්තං, සුඛමිච්චෙව භාසිත”න්තිආදීසු (සං. නි. 4.253; ඉතිවු. 53) උපෙක්ඛාවෙදනායං. “ද්වෙපි මයා, ආනන්ද, වෙදනා චුත්තා පරියායෙන සුඛා වෙදනා, දුක්ඛා වෙදනා”තිආදීසු (ම. නි. 2.89) ඉට්ඨසුඛෙ. “සුඛො විපාකො පුඤ්ඤාන”න්තිආදීසු (පෙට්කො. 23) සුඛවිපාකෙ. ඉධාපි ඉට්ඨවිපාකෙ ඵව දට්ඨබ්බො. ඉට්ඨස්සාතිආදීසු එසිතබ්බතො අනිට්ඨපටික්ඛෙපතො ව ඉට්ඨස්ස, කමතියතො මනස්මිඤ්ඤා කමනතො පටිසනතො කන්තස්ස, පියායිතබ්බතො සන්තප්පනතො ව පියස්ස, මානනියතො මනස්ස පට්ඨස්සනතො ව මනාපස්සාති අත්ථො වෙදිතබ්බො. යදිදං පුඤ්ඤානීති “පුඤ්ඤානී”ති යදිදං වචනං, එතං සුඛස්ස ඉට්ඨස්ස විපාකස්ස අධිවචනං නාමං, සුඛමෙව තං යදිදං පුඤ්ඤන්ති ඵලෙන කාරණස්ස අභෙදූපචාරං වදති. තෙන කතුපචිතානං පුඤ්ඤානං අවස්සංභාවිඵලං සුත්වා අප්පමන්තෙන සක්කච්චං පුඤ්ඤානි කාතබ්බානීති පුඤ්ඤකිරියායං නියොජෙති, ආදරඤ්ච නෙසං තත්ථ උප්පාදෙති.

ඉදානි අත්තනා සුනෙන්තකාලෙ කතෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දීඝරත්තං පච්චනුභූතං භවන්තරපට්ච්ඡන්තං උළාරතමං පුඤ්ඤවිපාකං උදාහරිත්වා තමත්ථං පාකටං කරොන්තො “අභිජානාමි ඛො පනාහ”න්තිආදිමාහ. තත්ථ අභිජානාමිති අභිවිසිට්ඨොන ඤාණෙන ජානාමි, පච්චක්ඛන්තො බුද්ධාමි. දීඝරත්තන්ති චිරකාලං. පුඤ්ඤානන්ති දානාදිකුසලධම්මානං. සත්ත වස්සානීති සත්ත සංවච්ඡරානි . මෙන්තචිත්තන්ති මිජ්ජතිති මෙන්තා, සිනිස්භතීති අත්ථො. මිත්තෙ භවා, මිත්තස්ස වා එසා පවත්තිතිපි මෙන්තා. ලක්ඛණාදිතො පන භිතාකාරප්පවත්තිලක්ඛණා, භිතූපසංභාරරසා, ආසානවිනයපච්චුපට්ඨානා, සත්තානං මනාපභාවදස්සනපදට්ඨානා. බාපාදුපසමො එතිස්සා සම්පත්ති, සිනෙභාසම්භවො විපත්ති. සා එතස්ස අත්ථිති මෙන්තචිත්තං. භාවෙන්වාති මෙන්තාසභගතං චිත්තං, චිත්තසීසෙන සමාධි චුත්තොති මෙන්තාසමාධිං මෙන්තාබ්‍රහ්මචිහාරං උප්පාදෙන්වා වෙව වඩ්ඪෙත්වා ව. සත්ත සංවච්චවිච්චකප්පෙති සත්ත මහාකප්පෙ. සංවච්ච-විච්චට්ඨග්ගණෙනෙව හි සංවච්චට්ඨාසි-විච්චට්ඨාසිනොපි ගහිතා. ඉමං ලොකන්ති කාමලොකං. සංවච්චමානෙ සුදන්ති සංවච්චමානෙ. සුදන්ති නිපාතමත්තං විනස්සමානෙති අත්ථො. “සංවත්තමානෙ සුද”න්ති ව පදන්ති. කප්පෙති කාලෙ. කප්පසීසෙන හි කාලො චුත්තො. කාලෙ බියමානෙ කප්පොපි බියතෙව. යථාහ –

“කාලො සසති භූතානි, සබ්බානෙව සහත්තනා”ති. (ජා. 1.2.190);

“ආභස්සරූපගො හොමි”ති චුත්තත්තා තෙජොසංවච්චවසෙනෙන්ථ කප්පචුට්ඨානං වෙදිතබ්බං. ආභස්සරූපගොති තත්ථ පටිසන්ධිග්ගණවසෙන ආභස්සරබ්‍රහ්මලොකං උපගච්ඡාමිති ආභස්සරූපගො හොමි. විච්චට්ඨමානෙති සණ්ඨහමානෙ, ජායමානෙති අත්ථො. සුඤ්ඤං බ්‍රහ්මචිමානං උපපජ්ජාමිති කස්සවි සත්තස්ස තත්ථ නිබ්බත්තස්ස අභාවතො සුඤ්ඤං, යං පට්ඨමජ්ඣානභූමිසබ්බාතං බ්‍රහ්මචිමානං ආදිතො නිබ්බත්තං, තං පටිසන්ධිග්ගණවසෙන උපපජ්ජාමි උපෙමි. බ්‍රහ්මාති කාමාවචරසත්තෙහි සෙට්ඨට්ඨොන තථා තථා බ්‍රහ්මගුණතාය බ්‍රහ්මචිහාරතො නිබ්බත්තට්ඨොන ව බ්‍රහ්මා. බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජබ්‍රහ්මපුරොගිතෙහි මහන්තො බ්‍රහ්මාති මහාබ්‍රහ්මා. තතො එව තෙ අභිභවිත්වා ධීතත්තා අභිභූ. තෙහි කෙනවි ගුණෙන න අභිභූතොති අනභිභූතො. අඤ්ඤදත්ථුති එකංසව්වනෙ නිපාතො. දසොති දස්සනසීලො, සො අතීතානාගතපච්චුප්පන්තානං දස්සනසමත්ථො, අභිඤ්ඤාණෙන පස්සිතබ්බං පස්සාමිති අත්ථො. සෙසබ්‍රහ්මානං ඉද්ධිපාදභාවනාබලෙන අත්තතො චිත්තඤ්ච මම වසෙ වත්තෙමිති වසවත්ති හොමිති යොජෙතබ්බං. තදා කිර බොධිසත්තො අට්ඨසමාපත්තිලාභීපි සමානො තථා සත්තහිතං අත්තතො පාරමිපරිපූරණඤ්ච ඔලොකෙන්තො තාසු එව ද්විසු ක්කුතභූමිසු නිකන්ති. උප්පාදෙන්වා මෙන්තාබ්‍රහ්මචිහාරවසෙන අපරාපරං සංසරි. තෙන චුත්තං “සත්තවස්සානි...පෙ.... වසවත්ති”ති.

එවං භගවා රූපාවචරපුඤ්ඤස්ස විපාකමහත්තතං පකාසෙත්වා ඉදානි කාමාවචරපුඤ්ඤස්සාපි තං දස්සෙන්තො “ජත්තිංසක්ඛත්තු”න්තිආදිමාහ. තත්ථ සක්කො අභොසින්ති ඡත්තිංස වාරෙ අඤ්ඤත්ථ අනුපපජ්ජිත්වා නිරන්තරං සක්කො දෙවානමින්දො තාවතිංසදෙවරාජා අභොසි. රාජා අභොසින්තිආදියු වතුහි අච්ඡරියධම්මෙහි වතුහි ව සඬගභවත්ථුහි ලොකං රඤ්පෙතීති රාජා. වක්කරතනං වත්තෙති, වතුහි සම්පත්තිවක්කෙහි වත්තති, තෙහි ව පරං වත්තෙති, පරහිතාය ව ඉරියාපට්ඨකානං වත්තො එතස්මිං අත්ථිති වක්කවත්ති. රාජාති වෙන්ථ සාමඤ්ඤං, වක්කවත්තිති විසෙසං. ධම්මෙන වරතීති ධම්මිකො. ඤායෙන සමෙන වත්තතීති අත්ථො. ධම්මෙනෙව රජ්ජං ලභිත්වා රාජා ජාතොති ධම්මරාජා. පරහිතධම්මවරණෙන වා ධම්මිකො, අත්තහිතධම්මවරණෙන ධම්මරාජා, වතුරත්තාය ඉස්සරොති වාතුරත්තො, වතුසමුද්දත්තාය වතුබ්බධදිපච්ඡිසිතාය ව පට්ඨියා ඉස්සරොති අත්ථො. අජ්ඣන්තං කොපාදිපච්චත්ථිකෙ, බහිද්ධා ව සබ්බරාජානො අදණ්ඨෙවන අසත්ථෙන විජෙසිති විජිතාචී. ජනපදෙ ථාවරභාවං ධ්‍රුවභාවං පත්තො, න සක්කා කෙනවි තතො වාලෙතුං ජනපදො වා තමිහි ථාවරියප්පත්තො අනුයුත්තො සකම්මතිරතො අවලො අසම්පවෙධිති ජනපදත්ථාවරියප්පත්තො.

වක්කරතනං, හත්ථීරතනං, අස්සරතනං, මණ්ණරතනං, ඉත්ථීරතනං, ගහපතිරතනං, පරිණායකරතනන්ති ඉමෙහි සත්තහි රතනෙහි සමුපෙතොති සත්තරතනසමන්තාගතො. තෙසු හි රාජා වක්කවත්ති වක්කරතනෙන අජිතං ජිනාති, හත්ථීඅස්සරතනෙහි විජිතෙ සුබ්බෙනෙව අනුවචරති, පරිණායකරතනෙන විජිතමනුරක්ඛති, සෙසෙහි උපහොගසුබ්බනුවති. පට්ඨමෙන වස්ස උස්සාභසත්තියොගො , පච්ඡිමෙන මන්තසත්තියොගො, හත්ථීඅස්සගහපතිරතනෙහි පභූසත්තියොගො සුපරිපුණ්ණො හොති, ඉත්ථිමණ්ණරතනෙහි තිව්ධසත්තියොගඵලං. සො ඉත්ථිමණ්ණරතනෙහි පරිහොගසුබ්බනුවති, සෙසෙහි උපහොගසුබ්බං. විසෙසතො වස්ස පුරිමානි තිණ් අදොසකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති, මජ්ඣිමානි අලොභකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන, පච්ඡිමමෙකං අමොහකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙනාති වෙදිතබ්බං පදෙසරජ්ජස්සාති බුද්දකරජ්ජස්ස.

එතදභොසිති අත්තතො සම්පත්තියො පච්චවෙක්ඛන්තස්ස පච්ඡිමෙ වක්කවත්තිකාලෙ එතං “කිස්ස නු ඛො මෙ ඉදං කම්මස්ස ඵල”න්තිආදිකං අභොසි. සබ්බත්ථකමෙව තස්මිං තස්මිම්පි භවෙ එතදභොසියෙව. තත්ථායං වක්කවත්තිකාලවසෙන යොජනා. එවංමහිද්ධිකොති මණ්ණරතනහත්ථීරතනාදිප්පමුඛාය කොසවාහනසම්පත්තියා ජනපදත්ථාවරියප්පත්තියා ව එවංමහිද්ධිකො. එවංමහානුභාවොති වක්කරතනාදිසමන්තාගමෙන කස්සවිපි පිළං. අකරොන්තොව සබ්බරාජුහි සිරසා සම්පට්ච්ඡිතසාසනවෙභාසගමනාදිහි එවං මහානුභාවො. දානස්සාති අන්තාදිදෙයාධම්මපරිව්වාගස්ස. දමස්සාති වක්ඛාදිඉන්ද්‍රියදමනස්ස වෙව සමාධානවසෙන රාගාදිකිලෙසදමනස්ස ව. සංයමස්සාති කායවච්ඡංයමස්ස. තත්ථ යං සමාධානවසෙන කිලෙසදමනං, තං භාවනාමයං පුඤ්ඤං , තඤ්ච ඛො

මෙත්තාබ්‍රහ්මචිහාරභූතං ඉධාධිප්පෙනං. තස්මිඤ්ච උපචාරප්පනාහෙදෙන දුට්ඨෙ යං අප්පනාප්පත්තං, තෙනස්ස යථාචුත්තාසු ද්විසු ඤානභූමිසු උපපත්ති අහොසි. ඉතරෙන තිව්ධොනාපි යථාරහං පත්තවක්කවත්තිආදිභාවොති වෙදිතබ්බං.

ඉති භගවා අත්තානං කායසක්ඛි කත්වා පුඤ්ඤානං විපාකමහත්තනං පකාසෙත්වා ඉදානි තමෙවත්ථං ගාථාබන්ධෙන දස්සෙන්නො “පුඤ්ඤමෙවා”තිආදිමාහ. තත්ථ පුඤ්ඤමෙව සො සික්ඛෙය්‍යාති යො අත්ථකාමො කුලපුත්තො, සො පුඤ්ඤඵලනිබ්බන්තනො, අත්තනො සන්තානං පුනනො ව “පුඤ්ඤ”න්ති ලද්ධනාමං තිව්ධං කුසලමෙව සික්ඛෙය්‍ය නිවෙසෙය්‍ය උපචිතෙය්‍ය පසවෙය්‍යාති අත්ථො. ආයතග්ගන්ති විපුලඵලනාය උළාරඵලනාය ආයතග්ගං, පියමනාපඵලනාය වා ආයතිං උත්තමන්ති ආයතග්ගං, ආයෙන වා යොනිසොමනසිකාරාදිප්පච්චයෙන උළාරතමෙන අග්ගන්ති ආයතග්ගං. තකාරො පදසන්ධිකරො. අථ වා ආයෙන පුඤ්ඤඵලෙන අග්ගං පධානන්ති ආයතග්ගං. තනො එව සුබුදුසං සුබ්බිපාකන්ති අත්ථො.

කතමං පන තං පුඤ්ඤං, කථංඤ්ච නං සික්ඛෙය්‍යාති ආහ “දානඤ්ච සමවරියඤ්ච, මෙත්තවිත්තඤ්ච භාවයෙ”ති. තත්ථ සමවරියන්ති කායවිසමාදීනි වජ්ජෙත්වා කායසමාදිවරිතං, සුවිසුද්ධං සිලන්ති අත්ථො. භාවයෙති අත්තනො සන්තානෙ උප්පාදෙය්‍ය වඩ්ඪෙය්‍ය. එතෙ ධම්මෙති එතෙ දානාදිකෙ සුවරිතධම්මෙ. සුබසමුද්දයෙති සුබානිසංසෙ, ආනිසංසඵලම්පි නෙසං සුබමෙවාති දස්සෙති. අඛ්‍යාපජ්ජං සුබං ලොකන්ති කාමච්ඡන්දාදිඛ්‍යාපාදවිරහිතත්තා අඛ්‍යාපජ්ජං නිද්දුක්ඛං, පරපිළාභාවෙ පන වත්තබ්බං නත්ථි. ඤානසමාපත්තිවසෙන සුබබ්‍රහ්මචරිතා සුබං, එකන්තසුබඤ්ච බ්‍රහ්මලොකං ඤානපුඤ්ඤානං, ඉතරපුඤ්ඤානං පන තදඤ්ඤං සම්පත්තිභවසඩ්ධානං සුබං ලොකං පණ්ඩිතො සප්පඤ්ඤො උපපජ්ජති උපෙති. ඉති ඉමස්මිං සුත්තෙ ගාථාසු ව වට්ඨසම්පත්ති එව කථිතා.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. උභයත්ථසුත්තවණ්ණනා

23. තතියෙ භාවිතොති උප්පාදිතො ව වඩ්ඪිතො ව. බහුලිකතොති පුනප්පුනං කතො. අත්ථොති භිතං. තඤ්ඤි අරණියතො උපගන්තබ්බතො අත්ථොති වුවචති. සමධිග්ගහ තිට්ඨතීති සම්මා පරිග්ගහෙන්වා අවිජ්ඣිත්වා වත්තති. දිට්ඨධම්මිකන්ති දිට්ඨධම්මො වුවචති පච්චක්ඛන්තො අත්තභාවො, දිට්ඨධම්මෙ භවං දිට්ඨධම්මිකං, ඉධලොකපරියාපන්නන්ති අත්ථො. සම්පරායිකන්ති ධම්මවසෙන සම්පරෙතබ්බතො සම්පරායො, පරලොකො, සම්පරායෙ භවං සම්පරායිකං, පරලොකපරියාපන්නන්ති වුත්තං හොති.

කො පනෙස දිට්ඨධම්මිකො නාම අත්ථො, කො වා සම්පරායිකොති? සඬ්ඛෙපෙන තාව යං ඉධලොකසුබ්බං, යඤ්චෙතරහි ඉධලොකසුබ්බාවහං, අයං දිට්ඨධම්මිකො අත්ථො. සෙය්‍යාථිදං – ගහට්ඨානං තාව ඉධ යං කිඤ්චි විත්තුපකරණං, අනාකුලකම්මන්තතා, ආරොග්‍යසංවිධානං, වත්ථුච්ඡෙදකිරියායොගච්ඡිනානි සිප්පායතනවිජ්ජාට්ඨානානි සඬ්ගහිතපරිජනනානි එවමාදි. පබ්බජිතානං පන යෙ ඉමෙ ජීවිතපරික්ඛාරා විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනාගිලානප්පච්චයහෙසජ්ජපරික්ඛාරා. තෙසං අකිච්ඡලාහො, තත්ථ ව සඩ්ධාය පටිසෙචනා, සඩ්ධාය පරිවජ්ජනා, වත්ථුච්ඡෙදකිරියා, අප්පිච්ඡනා, සන්තුට්ඨි, පච්චෙකො, අසංසග්ගොති එවමාදි. පතිරුපදෙසවාසසප්පුරිසුපනිස්සයසද්ධම්මස්සවනයොනිසොමනසිකාරාදයො පන උභයෙසං සාධාරණා උභයානුරූපා වාති වෙදිතබ්බා.

අප්පමාදොති එත්ථ අප්පමාදො පමාදප්පට්ඨිකතො වෙදිතබ්බො. කො පනෙස පමාදො නාම? පමජ්ජනාකාරො. වුත්තං හෙතං –

“තත්ථ කතමො පමාදො? කායදුච්චරිතෙ වා වච්ඡුච්චරිතෙ වා මනොදුච්චරිතෙ වා පඤ්චසු වා කාමගුණෙසු විත්තස්ස වොස්සග්ගො වොස්සග්ගානුප්පාදනං කුසලානං වා ධම්මානං භාවනාය අසක්කච්චකිරියතා අසාතච්චකිරියතා අනට්ඨිතකිරියතා ඔලීනවුත්තිතා නික්ඛිත්තජන්දතා නික්ඛිත්තධුරතා අනාසෙචනා අභාවනා අබ්‍රහ්මිකම්මං අනට්ඨිතානං අනනුයොගොපමාදො. යො එවරූපො පමාදො පමජ්ජනා පමජ්ජිතත්තං. අයං වුවචති පමාදො”ති (විභ. 846).

තස්මා වුත්තප්පට්ඨිකතො අප්පමාදො වෙදිතබ්බො. අත්ථතො හි සො සතියා අවිජ්ජවාසො, නිව්චං උපට්ඨිතස්සතියා එතං නාමං. අපරෙ පන “සතිසම්පජ්ඤ්ඤයොගෙන පවත්තා චත්තාරො අරුපිනො ඛන්ධා අප්පමාදො”ති වදන්ති.

“භාවිතො බහුලිකතො”ති වුත්තං, කථං පනායං අප්පමාදො භාවෙතබ්බොති? න අප්පමාදභාවනා නාම විසු එකභාවනා අත්ථි. යා හි කාචි පුඤ්ඤකිරියා කුසලකිරියා, සබ්බා සා අප්පමාදභාවනාත්ථෙව වෙදිතබ්බා. විසෙසතො පන විවට්ඨපනිස්සයං සරණගමනං කායිකවාචිකසංවරඤ්ච උපාදාය සබ්බා සිලභාවනා, සබ්බා සමාධිභාවනා, සබ්බා පඤ්ඤාභාවනා, සබ්බා කුසලභාවනා, අනවජ්ජභාවනා, අප්පමාදභාවනාති වෙදිතබ්බා. “අප්පමාදො”ති හි ඉදං මහන්තං

අත්ථං දීපෙනි, මහන්තං අත්ථං පරිග්ගහෙන්වා තිට්ඨති. සකලමිපි තෙපිට්ඨකං බුද්ධවචනං ආහරිත්වා අප්පමාදපදස්ස අත්ථං කත්වා කටේන්තො ධම්මකට්ඨකො “අනිත්ථොන පක්ඛන්දො”ති න චත්තබ්බො. කස්මා? අප්පමාදපදස්ස මහන්තභාවතො. තථා හි සම්මාසම්බුද්ධො කුසිනාරායං යමකසාලානමන්තරෙ පරිනිබ්බානසමයෙ නිපන්තො අභිසම්බොධිතො පටියාය පඤ්චවත්තාලිසාය වස්සෙසු අත්තනා භාසිතං ධම්මං එකෙන පදෙන සඬගහෙන්වා දස්සෙන්තො – “අප්පමාදෙන සම්පාදෙථා”ති භික්ඛූනං ඔවාදමදාසි. තථා ච චූත්තං –

“සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, යානි කානිච්ඡඬගලානං පාණානං පද්දානානි, සබ්බානි තානි හත්ථීපදෙ සමොධානං ගච්ඡන්ති, හත්ථීපදං තෙසං අග්ගමක්ඛායති යදිදං මහන්තට්ඨෙන; එවමෙව බො, භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්ඡි කුසලා ධම්මා, සබ්බෙනෙ අප්පමාදමූලකා අප්පමාදසමොසරණා, අප්පමාදො තෙසං ධම්මානං අග්ගමක්ඛායති”ති (ම. නි. 1.300).

ගාථාසු අප්පමාදං පසංසන්නීති දානාදිපුඤ්ඤකිරියාසු අප්පමාදං අප්පමජ්ජනං පණ්ඩිතා සප්පඤ්ඤා බුද්ධාදයො පසංසන්නි, වණ්ණෙන්නි ථොමෙන්ති. කස්මා? යස්මා අප්පමත්තො උභො අත්ථෙ අධිගණ්හානි පණ්ඩිතො. කෙ පන තෙ උභො අත්ථානි ආහ – “දිට්ඨෙ ධම්මෙ ච යො අත්ථො, යො චත්ථො සම්පරායිකො”ති, එවමෙන්ථ පදයොජනා වෙදිතබ්බො. ඉධාපි දිට්ඨෙ ධම්මෙ ච යො අත්ථොති ගහට්ඨස්ස තාව “අනවජ්ජානි කම්මානි, අනාකුලා ච කම්මන්තා”තිආදිනා නයෙන චූත්තො කසිගොරක්ඛාදිවිධිනා ලද්ධබ්බො අත්ථො, පබ්බජිතස්ස පන අවිජ්ජට්ඨාරාදිඅත්ථො වෙදිතබ්බො. යො චත්ථො සම්පරායිකොති පන උභයෙසමිපි ධම්මවරියාව චූත්තානි වෙදිතබ්බො. අත්ථාභිසමයානි දුට්ඨස්සපි අත්ථස්ස භිතස්ස පටිලාභා, ලද්ධබ්බෙන සමිති සඬගති සමොධානන්ති සමයො, ලාභො. සමයො එව අභිසමයො, අභිමුඛභාවෙන චා සමයො අභිසමයොති එවමෙන්ථ අභිසමයො වෙදිතබ්බො. ධිතිසම්පන්නත්තා ධිරො. තතියෙන චෙන්ථ අත්ථං-සද්දෙන පරමත්ථස්ස නිබ්බානස්සාපි සඬගහො වෙදිතබ්බො. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව. ඉති ඉමස්මිං සුත්තෙ වට්ටසම්පන්නි එව කට්ඨිතා. ගාථායං පන විවට්ටස්සපි සඬගහො දට්ඨබ්බො. තථා හි චූත්තං –

“අප්පමාදො අමතපදං, පමාදො මච්චුනො පදං;
අප්පමත්තා න මීයන්ති, යෙ පමත්තා යථා මතා.

“එවං විසෙසතො ඤාත්වා, අප්පමාදමිති පණ්ඩිතා;
අප්පමාදෙ පමොදන්ති, අරියානං ගොචරෙ රතා.

“තෙ ඤායිතො සාතතිකා, නිච්චං දල්භපරක්කමා;
චුසන්ති ධීරා නිබ්බානං, යොගක්ඛෙමං අනුත්තර”න්ති. (ධ. ප. 21-23);

තස්මා “අත්ථාභිසමයා”ති එත්ථ ලොකුත්තරත්ථවසෙනපි අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. අට්ඨපුඤ්ජසුත්තවණ්ණනා

24. චතුත්ථෙ එකපුග්ගලස්සානි එත්ථ පුග්ගලොති අයං වොභාරකථා. බුද්ධස්ස හි හගවතො දුට්ඨා දෙසනා සම්මුතිදෙසනා ච පරමත්ථදෙසනා වානි. තත්ථ “පුග්ගලො, සත්තො, ඉත්ථී, පුරිසො, ඛත්තියො, බ්‍රාහ්මණො, දෙවො, මාරො”ති එවරුපා සම්මුතිදෙසනා. “අනිච්චං, දුක්ඛං, අනත්තා, ඛන්ධා, ධාතු, ආයතනා, සතිපට්ඨානා”ති එවරුපා පරමත්ථදෙසනා. තත්ථ හගවා යෙ සම්මුතිවසෙන දෙසනං සුත්වා විසෙසමධිගන්තුං සමත්ථා, තෙසං සම්මුතිදෙසනං දෙසෙති. යෙ පන පරමත්ථවසෙන දෙසනං සුත්වා විසෙසමධිගන්තුං සමත්ථා, තෙසං පරමත්ථදෙසනං දෙසෙති.

තත්ථායං උපමා – යථා හි දෙසභාසාකුසලො තිණ්ණං වෙදානං අත්ථසංවණ්ණනකො ආචරියො යෙ දමිළභාසාය චූත්තෙ අත්ථං ජානන්ති, තෙසං දමිළභාසාය ආචික්ඛති. යෙ අන්ධකභාසාදිසු අඤ්ඤතරාය, තෙසං නාය නාය භාසාය. එවං තෙ මාණවකා ඡෙකං බ්‍යත්තං ආචරියමාගමිම බිජ්ජමෙව සිජ්ජං උග්ගණ්හන්ති. තත්ථ ආචරියො විය බුද්ධො හගවා, තයො වෙදා විය කටේතබ්බභාවෙ ධීරානි තිණ්ණ පිට්ඨානි, දෙසභාසාකොසල්ලමිව සම්මුතිපරමත්ථකොසල්ලං, නානාදෙසභාසා මාණවකා විය සම්මුතිපරමත්ථවසෙන පටිවිජ්ඣානසමත්ථා වෙනෙය්‍යා, ආචරියස්ස දමිළභාසාදිආචික්ඛනං විය හගවතො සම්මුතිපරමත්ථවසෙන දෙසනා වෙදිතබ්බො. ආහ චෙන්ථ –

“දුට්ඨෙ සච්චානි අක්ඛාසි, සම්බුද්ධො වදනං වරො;
සම්මුතිං පරමත්ථඤ්ච, තතියං නුපලබ්භති.

“සඬකෙතවචනං සච්චං, ලොකසම්මුතිකාරණා;
පරමත්ථවචනං සච්චං, ධම්මානං භූතකාරණා.

“තස්මා වොහාරකුසලස්ස, ලොකනාඨස්ස සන්ථුනො;
සම්මුතිං වොහරන්තස්ස, මුසාවාදො න ජායති”ති.

අපිව අට්ඨති කාරණෙහි භගවා පුග්ගලකථං කට්ඨති – හිරොත්තප්පදීපනත්ථං, කම්මස්සකතාදීපනත්ථං, පච්චත්තපුරිසකාරදීපනත්ථං, , ආනන්තරියදීපනත්ථං, බ්‍රහ්මචිහාරදීපනත්ථං, පුබ්බෙනිවාසදීපනත්ථං, දක්ඛිණාවිසුද්ධිදීපනත්ථං, ලොකසම්මුතියා අප්පහානත්ථං, වාති. “ඛන්ධධාතුආයතනානි හිරියන්ති ඔත්තප්පන්ති”ති හි වුත්තෙ මහාජනො න ජානාති, සම්මොහං ආපජ්ජති, පටිසන්තු වා හොති – “කම්මං ඛන්ධධාතුආයතනානි හිරියන්ති ඔත්තප්පන්ති නාමා”ති? “ඉත්ථි හිරියති ඔත්තප්පති, පුරිසො, ඛන්තියො, බ්‍රාහ්මණො, දෙවො, මාරො”ති පන වුත්තෙ ජානාති, න සම්මොහං ආපජ්ජති, න පටිසන්තු වා හොති. තස්මා භගවා හිරොත්තප්පදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කට්ඨති.

“ඛන්ධා කම්මස්සකා, ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා කම්මස්සකතාදීපනත්ථම්පි පුග්ගලකථං කට්ඨති.

“වෙච්චනාදයො මහාචිහාරා ඛන්ධෙහි කාරාපිතා, ධාතුහි ආයතනෙහි”ති වුත්තෙපි එසෙව නයො. තථා “ඛන්ධා මාතරං ජීවිතා වොරොපෙන්ති, පිතරං, අරහන්තං, රුහිරුප්පාදකම්මං, සඬ්ඝභෙදකම්මං කරොන්ති, ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි එසෙව නයො. “ඛන්ධා මෙන්තායන්ති, ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි එසෙව නයො. “ඛන්ධා පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්ති, ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා භගවා පච්චත්තපුරිසකාරදීපනත්ථං ආනන්තරියදීපනත්ථං බ්‍රහ්මචිහාරදීපනත්ථං පුබ්බෙනිවාසදීපනත්ථස්ථෙව පුග්ගලකථං කට්ඨති.

“ඛන්ධා දානං පටිග්ගණ්හන්ති, ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි මහාජනො න ජානාති, සම්මොහං ආපජ්ජති, පටිසන්තු වා හොති “කම්මං ඛන්ධා ධාතුයො ආයතනානි පටිග්ගණ්හන්ති නාමා”ති? “පුග්ගලා පටිග්ගණ්හන්ති”ති පන වුත්තෙ ජානාති, න සම්මොහං ආපජ්ජති, න පටිසන්තු වා හොති. තස්මා භගවා දක්ඛිණාවිසුද්ධිදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කට්ඨති.

ලොකසම්මුතිස්ථෙව බුද්ධා භගවන්තො න පජ්ඣන්ති, ලොකසමස්සාය ලොකනිරුත්තියා ලොකාභිලාපෙ ධීතායෙව ධම්මං දෙසෙන්ති. තස්මා භගවා ලොකසම්මුතියා අප්පහානත්ථම්පි පුග්ගලකථං කට්ඨති. සො ඉධාපි ලොකවොහාරවසෙන දෙසෙතඛ්ඛමත්ථං දස්සෙන්තො “එකපුග්ගලස්සා”තිආදිමාහ.

තත්ථ එකපුග්ගලස්සාති එකසත්තස්ස. කප්පන්ති මහාකප්පං. යදිපි අච්චත්තසංයොගෙ ඉදං උපයොගව්වනං, යත්ථ පන සත්තානං සන්ධාවනං සංසරණං සම්භවති, තස්ස වසෙන ගහෙතඛ්ඛං. අට්ඨිකඬකලොති අට්ඨිභාගො. “අට්ඨිබලො”තිපි පඨන්ති, අට්ඨිසඤ්චයොති අත්ථො. අට්ඨිපුඤ්ඡොති අට්ඨිසමුහො. අට්ඨිරාසීති තස්සෙව වෙව්වනං. කෙච් පන “කට්ඨප්පමාණතො හෙට්ඨා සමුහො කඬකලො නාම, තතො උපරි යාව තාලප්පමාණං පුඤ්ඡො, තතො උපරි රාසී”ති වදන්ති. තං තෙසං මතිමත්තං. සබ්බමෙතං සමුහස්සෙව පරියායව්වනං වෙපුල්ලස්සෙව උපමාභාවෙන ආභට්ඨතා.

සවෙ සංහාරකො අස්සාති අච්ඡිප්පකිරණවසෙන සංහරිත්වා ය්පෙනා කොච් යදි සියාති පරිකප්පනවසෙන වදති. සම්භතඤ්ච න විනස්සෙය්සාති තථා කෙනච් සම්භතඤ්ච තං අට්ඨිකඬකලං අන්තරධානාභාවෙන සුතිභූතං වුණ්ණව්වුණ්ණඤ්ච අනුත්වා සවෙ න විනස්සෙය්සාති පරිකප්පනවසෙනෙව වදති. අයඤ්ඤෙන්ථ අත්ථො – හික්ඛවෙ, එකස්ස සත්තස්ස කම්මකිලෙසෙහි අපරාපරුප්පත්තිවසෙන එකං මහාකප්පං සන්ධාවන්තස්ස සංසරන්තස්ස එවං මහාඅට්ඨිසඤ්චයො භවෙය්ස, ආරොහපරිණාහෙහි යත්තකොයං වෙපුල්ලපබ්බතො. සවෙ පනස්ස කොච් සංහරිත්වා ය්පෙනා භවෙය්ස, සම්භතඤ්ච තං සවෙ අවිනස්සන්තං තිට්ඨෙය්සාති. අයඤ්ච නයො නිබ්බුතප්පදීපෙ විය හිජ්ජනසභාවෙ කලෙවරනික්ඛෙපරහිතෙ ඔපපාතිකත්තභාවෙ සබ්බෙන සබ්බං අනට්ඨිකෙ ව බුද්දකත්තභාවෙ වජ්ජෙන්වා වුත්තො. කෙච් පන “පරිකප්පනවසෙන ඉමස්ස නයස්ස ආභට්ඨතා තෙසම්පි යදි සියා අට්ඨිකඬකලො, තෙනාපි සහෙව අයං අට්ඨිපුඤ්ඡපරිමාණො වුත්තො”ති වදන්ති. අපරෙ පන “නයිදමෙවං ලබ්භමානස්සෙව අට්ඨිපුඤ්ඡස්ස වසෙන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන පරිවිජිත්ථිවා ඉමස්ස පරිමාණස්ස වුත්තතා. තස්මා වුත්තනයෙනෙව අත්ථො ගහෙතඛ්ඛො”ති.

ගාථාසු මහෙසිනාති මහන්තෙ සීලක්ඛන්ධාදයො එසති ගවෙසතිති මහෙසි, සම්මාසම්බුද්ධො. “ඉති වුත්තං මහෙසිනා”ති ව භගවා “දසබ්බසමන්තාගතො, හික්ඛවෙ, තථාගතො”තිආදීසු විය අත්තානං අඤ්ඤං විය කත්වා දස්සෙති. වෙපුල්ලොති රාජගහං පරිවාරන්වා ධීතෙසු පඤ්චසු පබ්බතෙසු විපුලභාවතො වෙපුල්ලොති ලද්ධනාමො. තතො එව මහා, ධීතදිසාභාගවසෙන උත්තරො ගිජ්ඣකුටස්ස. ගිරිබ්බපෙති ගිරිබ්බප්පුර්නාමකස්ස රාජගහස්ස සම්පෙ.

එත්තාවතා භගවා “එත්තකෙනාපි කාලෙන අනුපවිජිත්තභවමූලස්ස අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකස්ස පුපුජ්ජනස්ස අයමිදිසි කට්ඨිවඬ්ඨනා”ති වට්ටෙ ආදීනවං දස්සෙන්වා ඉදානි යෙසං අරියසච්චානං අනනුබොධා අප්පට්ඨෙධා

අන්ධපුපුර්වජනස්ස එවං කට්ඨවඩ්ඝනා, තානි අරියසච්චානි දිට්ඨවතො අරියපුග්ගලස්ස අයං නත්ථිති දස්සෙන්තො “යතො ව අරියසච්චානි”ති ආදිමාහ.

තත්ථ යතොති යදා. අරියසච්චානිති අරණියතො අරියානි, අවිතථභාවෙන සච්චානි වානි අරියසච්චානි, අරියභාවකරානි වා සච්චානි අරියසච්චානි, අරියෙහි වා බුද්ධාදීහි පටිච්ඡේදානි සච්චානි අරියසච්චානි. අප්ථං වා අරියස්ස සච්චානි අරියසච්චානි. සදෙවකෙන හි ලොකෙන සරණන්ති අරණියතො අරියො භගවා, තෙන සයම්භුඤ්ඤාණෙන දිට්ඨත්තා තස්ස සච්චානිති අරියසච්චානි. සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සතීති සම්මා හෙතුනා ඤායෙන විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය පරිඤ්ඤාපහානසච්ඡිකිරියාභාවනාහිසමයවසෙන පස්සති. දුක්ඛන්තිආදි අරියසච්චානං සරූපදස්සනං. තත්ථ අනෙකුපද්දවාධිට්ඨානතාය කුච්ඡිතභාවතො බාලජනපරිකප්පිතධුමසුභසුඛත්තවිරහෙන තුච්ඡභාවතො ව දුක්ඛං. දුක්ඛං සමුප්පජ්ජති එතෙනානි දුක්ඛසමුප්පාදො, දුක්ඛසමුදයො. දුක්ඛං අතික්කමති එතෙන ආරම්මණප්පච්චයභුතෙන, එත්ථ වානි දුක්ඛස්ස අතික්කමො, නිබ්බානං. ආරක්කත්තා කිලෙසෙහි අරණියතො ව අරියො. සම්මාදිට්ඨිආදීනං අට්ඨන්තං අඩ්ඨානං වසෙන අට්ඨභිඨිකො. මාරෙන්තො කිලෙසෙ ගච්ඡති, නිබ්බානන්ථිකෙහි මග්ගියති, සයං වා නිබ්බානං මග්ගතීති මග්ගො. තතො එව දුක්ඛස්ස උපසමං නිරොධං ගච්ඡතීති දුක්ඛුපසමගාමී. යතො සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සතීති සම්බන්ධො.

ස සත්තක්ඛන්තුං පරමං, සන්ධාවිත්ථාන පුග්ගලොති සො එවං චතුසච්චදස්සාවි අරියපුග්ගලො සොනාපන්තො සබ්බමුදින්ද්‍රියො සමානො සත්තවාරපරමංයෙව භවාදීසු අපරාපරූපත්තිවසෙන සන්ධාවිත්ථා සංසරිත්ථා. එකඛිජී, කොලංකොලො, සත්තක්ඛන්තුපරමොති ඉන්ද්‍රියානං තික්ඛමප්ප්ඤ්ඤාභාවෙන තයො හි සොනාපන්තා. තෙසු සබ්බමුදින්ද්‍රියස්ස වසෙනිදං චුත්තං “ස සත්තක්ඛන්තුං පරමං, සන්ධාවිත්ථානා”ති . දුක්ඛස්සත්තකරො භොතීති වට්ටදුක්ඛස්ස අන්තකරො පරියොසානකරො භොති. කථං? සබ්බසංයොජනක්ඛයා අනුපුබ්බෙන අග්ගමග්ගං අධිගන්ත්වා නිරවසෙසානං සංයොජනානං බෙපනානි අරහත්තඵලෙනෙව දෙසනාය කුටං ගණ්ඨි.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. මුසාවාදසුත්තවණ්ණනා

25. පඤ්චමෙ එකධම්මං අතීතස්සාති කා උප්පත්ති? භගවතො භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස ව මහාලාභසක්කාරො උප්පජ්ජී, තිත්ථියානං පරිහායි. තෙ භතලාභසක්කාරා නිප්පභා නිත්තෙජා ඉස්සාපකතා විඤ්චමාණවිකං නාම පරිබ්බාජිකං උයොසාපෙසුං – “එහි, ත්වං භගිනි, සමණං ගොතමං අභුතෙන අබ්භාවික්ඛස්සු”ති. සා භගවත්තං චතුපරිසමප්ඤ්ඤා ධම්මං දෙසෙන්තං උපගන්ත්වා අභුතෙන අබ්භාවික්ඛත්ථා සක්කෙනස්සා අභුතභාවෙ පකාසිතෙ මහාජනෙන “ධි කාලකණ්ණි”ති විහාරතො නික්කඩ්ඝාපිතා පට්ඨියා විචරෙ දින්තෙ අවිච්ඡාලානං ඉන්ධනං හුත්ථාව අවිච්ඡාරයෙ නිබ්බන්ති, භියොසාසොමත්තාය තිත්ථියානං ලාභසක්කාරො පරිහායි. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආචුසො, විඤ්චමාණවිකා එවං උළාරගුණං අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යං සම්මාසම්බුද්ධං අභුතෙන අක්කොසිත්ථා මහාවිනාසං පත්තා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්ථා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි සා මං අභුතෙන අක්කොසිත්ථා මහාවිනාසං පත්තායෙවා”ති මහාපද්මජාතකම්පි විත්ථාරොත්ථා උපරි ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමස්සා අට්ඨුප්පත්තියා “එකධම්මං අතීතස්සා”ති ඉදං සුත්තං දෙසෙසි.

තත්ථ එකධම්මන්ති එකං වච්ඡවචසඩ්ධානං ධම්මං. අතීතස්සාති යා සා අට්ඨ අනාරියවොභාරෙ වජ්ජෙන්වා අට්ඨසු අරියවොභාරෙසු පතිට්ඨාපනත්ථං “සච්චං , භණ්ණ, නාලික”න්ති අරියෙහි යපිතා මරියාදා, තං අතික්කමිත්ථා ධීතස්ස. පුරිසො එව පුග්ගලොති පුරිසපුග්ගලො, තස්ස. අකරණියන්ති කාතුං අසක්කුණෙය්‍යං. සම්පජානමුසාවාදි හි පුග්ගලො කිඤ්චි පාපකම්මං කත්ථා “ඉදං නාම තයා කත”න්ති චුත්තෙ “න මයා කත”න්ති මුසාවාදෙනෙව පරිහරිස්සති. එවඤ්ච පටිපජ්ජන්තො කිඤ්චි පාපකම්මං කරොතියෙව, න තත්ථ ලජ්ජති සච්චමරියාදාය සමතික්කන්ත්තා. තෙන චුත්තං “කතමං එකධම්මං, යදිදං, භික්ඛවෙ, සම්පජානමුසාවාදො”ති.

ගාථායං මුසාවාදිස්සාති මුසා අභුතං අතච්ඡං පරෙසං විඤ්ඤාපනාවසෙන වදනසීලස්ස. යස්ස දසසු වචනෙසු එකම්පි සච්චං නත්ථි, එවරූපෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථි. ජන්තුනොති සත්තස්ස. සත්තො හි ජායනට්ඨෙන “ජන්තු”ති චුච්චති. විනිශ්ඤ්ජපරලොකස්සාති විස්සට්ඨපරලොකස්ස. ඊදිසො හි මනුස්සසම්පත්ති දෙවලොකසම්පත්ති අවසානෙ නිබ්බානසම්පත්තිහි ඉමා තිස්සොපි සම්පත්තියො න පස්සති. නත්ථි පාපන්ති තස්ස තාදිසස්ස ඉදං නාම පාපං න කත්තබ්බන්ති නත්ථිති.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. දානසුත්තවණ්ණනා

26. ඡවියෙ එවඤ්චෙති එත්ථ එවන්ති උපමාකාරෙ නිපාතො, චෙති පරිකප්පනෙ. සත්තාති රූපාදිසු සත්තා විසත්තා. ඡානෙය්‍යුන්ති බුජ්ඤ්ඤායං. දානසංවිභාගස්සාති යාය හි චෙතනාය අන්තාදිදෙය්‍යාධම්මං සංහරිත්වා අනුකම්පාපුජාසු අඤ්ඤාතරවසෙන පරෙසං දියති, තං දානං. යාය පන අත්තනා පරිභුඤ්ජිතබ්බතාවෙන ගභිතචන්ද්‍රස්ස එකදෙසො සංවිහජිත්වා දියති, අයං සංවිභාගො. විපාකන්ති ඵලං. යථාහං ඡානාමීති යථා අහං ඡානාමි. ඉදං චුත්තං හොති – තිරච්ඡානගතස්සපි දානං දත්වා අත්තනාවසනෙ පවත්තසුඛවිපව්වනවසෙන සතගුණා දක්ඛිණා හොතිති එවමාදිනා, භික්ඛවෙ, යෙන පකාරෙන අහං දානස්ස සංවිභාගස්ස ව විපාකං කම්මවිපාකං ඤාණබලෙන පව්චක්ඛතො ඡානාමි, එවං ඉමෙ සත්තා යදි ඡානෙය්‍යුන්ති. න අදත්වා භුඤ්ජෙය්‍යුන්ති යං භුඤ්ජිතබ්බයුත්තකං අත්තනො අත්ථි, තතො පරෙසං න අදත්වා මච්ඡරියවිත්තෙන ව තණ්හාලොභවසෙන ව භුඤ්ජෙය්‍යුං, දත්වා ව භුඤ්ජෙය්‍යුං. න ච නෙසං මච්ඡෙරමලං විත්තං පරියාදාය තිටියෙය්‍යාති අත්තනො සම්පත්තීනං පරෙහි සාධාරණභාවාසහනලක්ඛණං විත්තස්ස පහස්සරභාවදුසකානං උපක්කිලෙසභුතානං කණ්ඨධම්මානං අඤ්ඤාතරං මච්ඡෙරමලං. අථ වා යථාචුත්තමච්ඡෙරඤ්චෙව අඤ්ඤම්පි දානන්තරායකරං ඉස්සාලොභදොසාදිමලඤ්ච නෙසං සත්තානං විත්තං යථා දානචෙතනා න පවත්තති, න වා සුපරිසුද්ධා හොති, එවං පරියාදාය පරිතො ගහෙත්වා අභිභවිත්වා න තිටියෙය්‍යා. කො හි සම්මදෙව දානඵලං ඡානන්තො අත්තනො විත්තෙ මච්ඡෙරමලස්ස ඔකාසං දදෙය්‍යා.

යොපි නෙසං අස්ස වරිමො ආලොපොති නෙසං සත්තානං යො සබ්බපච්ඡිමකො ආලොපො සියා. වරිමං කඛළන්ති තස්සෙව චෙවචනං. ඉදං චුත්තං හොති – ඉමෙ සත්තා පකතියා යත්තකෙහි ආලොපෙහි සයං යාපෙය්‍යුං, තෙසු එකමෙව ආලොපං අත්තනො අත්ථාය යපෙත්වා තදඤ්ඤෙ සබ්බෙ ආලොපෙ ආගතාගතානං අත්ථිකානං දත්වා යො යපිතො ආලොපො අස්ස, සො ඉධ වරිමො ආලොපො නාම. තතොපි න අසංවිහජිත්වා භුඤ්ජෙය්‍යුං, සචෙ නෙසං පටිග්ගාහකා අස්සුති නෙසං සත්තානං පටිග්ගාහකා යදි සියුං, තතොපි යථාචුත්තවරිමාලොපතොපි සංවිහජිත්වා ව එකදෙසං දත්වා ව භුඤ්ජෙය්‍යුං, යථාහං දානසංවිභාගස්ස විපාකං පව්චක්ඛතො ඡානාමි, එවං යදි ඡානෙය්‍යුන්ති. යස්මා ච බොතිආදිනා කම්මඵලස්ස අප්පච්චක්ඛතාවතො එවමෙනෙ සත්තා දානසංවිභාගෙසු න පවත්තන්තිති යථාධිප්පෙතමත්ථං කාරණෙන සම්පට්ඨාදෙති. එතෙනෙව තෙසං තදඤ්ඤපුඤ්ඤෙසු ව අප්පට්ඨත්තියා අපුඤ්ඤෙසු ව පට්ඨත්තියා කාරණං දස්සිතන්ති දට්ඨබ්බං.

ගාථාසු යථාචුත්තං මහෙසිනාති මහෙසිනා භගවතා “තිරච්ඡානගතෙ දානං දත්වා සතගුණා දක්ඛිණා පාටිකඬ්ඛිතබ්බා” තිආදිනා, ඉධෙව වා “එවං චෙ සත්තා ඡානෙය්‍යු”න්තිආදිනා යථාචුත්තං, ඤාණවාරෙන තං යථාචුත්තං විත්තං ඤාතන්ති අත්ථො. විපාකං සංවිභාගස්සාති සංවිභාගස්සපි විපාකං, කො පන වාදො දානස්ස. යථා හොති මහජ්ඵලන්ති යථා සො විපාකො මහන්තං ඵලං හොති, එවං ඉමෙ සත්තා යදි ඡානෙය්‍යුන්ති සම්බන්ධො. විනෙය්‍ය මච්ඡෙරමලන්ති මච්ඡරියමලං අපනෙත්වා කම්මඵලසද්ධාය රතන්තයසද්ධාය ව විසෙසනො පසන්නෙන විත්තෙන යෙසු කිලෙසෙහි ආරක්කතා අරියෙසු සීලාදිගුණසම්පන්නෙසු දිත්තං අප්පකම්පි දානං මහජ්ඵලං හොති, තෙසු යුත්තකාලෙන දජ්ජුං දදෙය්‍යුං.

මහජ්ඵලභාවකරණෙනො දක්ඛිණං අරහන්තිති දක්ඛිණෙය්‍යා, සම්මාපට්ඨන්තා, තෙසු දක්ඛිණෙය්‍යෙසු. දක්ඛිණං පරලොකං සද්දතිත්වා දාතබ්බං දෙය්‍යාධම්මං යථා තං දානං හොති මහාදානං, එවං දත්වා. අථ වා බහුතො අන්තං දත්වා, කථං පන අන්තං දාතබ්බන්ති ආහ “දක්ඛිණෙය්‍යෙසු දක්ඛිණ”න්ති. ඉතො මනුස්සත්තා මනුස්සත්තභාවතො චුතා පටිසන්ධිවසෙන සග්ගං ගච්ඡන්ති දායකා. කාමකාමිනොති කාමෙතබ්බානං උළාරානං දෙවභොගානං පටිලද්ධරූපවිභවෙන කම්මුතා උපගමනෙ සාධුකාරිතාය කාමකාමිනො සබ්බකාමසම්ඬිගිතො. මොදන්ති යථාරූචි පරිවාරෙන්තිති අත්ථො.

ඡට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. මෙත්තාභාවනාසුත්තවණ්ණනා

27. සත්තමෙ යාති කානිච්ඡි අනවසෙසපරියාදානං. ඔපධිකානි පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනිති

තෙසං නියමනං. තත්ථ උපධි චුච්චන්ති බන්ධා, උපධිස්ස කරණං සීලං එතෙසං, උපධිප්පයොජනාති වා ඔපධිකානි. සම්පත්තිභවෙ අත්තනාවජනකානි පටිසන්ධිපවත්තිවිපාකදායකානි. පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනිති පුඤ්ඤකිරියා ව තා තෙසං තෙසං ඵලානිසංසානං වත්ථුනි වාති පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි. තානි පන සඬ්ඛෙපතො දාතමයං, සීලමයං, භාවනාමයන්ති තිව්ධානි හොන්ති. තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං පරතො තිකතිපාතවණ්ණනායං ආචි භවිස්සති. මෙත්තාය චෙතොච්චුත්තියාති මෙත්තාභාවනාවසෙන පටිලද්ධතිකචතුක්කජ්ඣානසමාපත්තියා. “මෙත්තා”ති හි චුත්තෙ උපවාරොපි ලබ්භති අප්පනාපි, “චෙතොච්චුත්ති”ති පන චුත්තෙ අප්පනාඤ්ඤාමෙව ලබ්භති. තඤ්ච නිවරණාදිපච්චිකධම්මතො විත්තස්ස සුචුද්ධ ච්චුත්තිභාවෙන චෙතොච්චුත්තීති චුච්චති. කලං නාග්ගන්ති සොළසින්ති මෙත්තාබ්‍රහ්මචිහාරස්ස සොළසභාගං ඔපධිකානි පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි න අග්ගන්ති. ඉදං චුත්තං හොති – මෙත්තාය චෙතොච්චුත්තියා යො විපාකො, තං සොළස කොට්ඨාසෙ කත්වා තතො එකං පුන සොළස කොට්ඨාසෙ කත්වා තත්ථ යො එකකොට්ඨාසො, න තං අඤ්ඤාති ඔපධිකානි පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි අග්ගන්තිති. අධිග්ගහෙත්වාති අභිභවිත්වා. භාසතෙති උපක්කිලෙසවිසුද්ධියා දිජ්ජති. තපතෙති තතො එව අනවසෙසෙ පට්ඨක්ඛධම්මෙ සන්නපති. විරොචතිති

උභයසම්පන්නියා විරෝවති. මෙත්තා හි වෙනොවිමුත්ති වන්දාලොකසංඛිතා විගතපක්කිලෙසා ජුෂ්භා විය දිප්පති, ආතපො විය අන්ධකාරං පච්චනීකධම්මෙ විධමන්ති තපති, ඔසධිතාරකා විය විජ්ජොතමානා විරෝවති ව.

සෙය්‍යථාපීති ඔපම්මදස්සනත්ථෙ නිපානො. තාරකරුපානන්ති ජොතිනං. වන්දියාති වන්දස්ස අයන්ති වන්දී, තස්සා වන්දියා, පභාය ජුෂ්භායාති අත්ථො. වස්සානන්ති වස්සානං බහුවසෙන ලද්ධවොහාරස්ස උතුනො. පච්ඡිමෙ මාසෙති කත්තිකමාසෙ. සරද්දසමයෙති සරද්දකාලෙ. අස්සයුජකත්තිකමාසා හි ලොකෙ “සරද්දතු”ති වුවුවන්ති. විද්ධෙති උබ්බිද්ධෙ, මෙසවිගමෙන දුරිභුතෙති අත්ථො. තෙනෙවාහ “විගතවලාහකෙ”ති. දෙවෙති ආකාසෙ. නහං අබ්භුස්සක්කමානොති උදයට්ඨානතො ආකාසං උල්ලඬිසන්තො. තමගතන්ති තමං. අභිච්චිවාති අභිභවන්තවා විධමිත්වා. ඔසධිතාරකාති උස්සන්තා පභා එතාය ධියති, ඔසධිනං වා අනුබලප්පදායිකත්තා ඔසධිති ලද්ධනාමා තාරකා.

එත්ථාහ – කස්මා පන භගවතා සමානෙපි ඔපධිකභාවෙ මෙත්තා ඉතරෙහි ඔපධිකපුඤ්ඤෙහි විසෙසෙත්වා වුත්තාති? වුවුවතෙ – සෙට්ඨට්ඨෙත නිද්දොසභාවෙන ව සත්තෙසු සුප්පට්ඨන්තිභාවතො. සෙට්ඨා හි එතෙ විහාරා, සබ්බසත්තෙසු සම්මාපට්ඨන්තිභුතාති යදිදං මෙත්තාක්කමානාති. යථා ව බ්‍රහ්මානො නිද්දොසවිත්තා විහරන්ති, එවං එතෙහි සමන්තාගතා යොගිතො බ්‍රහ්මසමාව හුත්වා විහරන්ති. තථා හිමෙ “බ්‍රහ්මවිහාරා”ති වුවුවන්ති. ඉති සෙට්ඨට්ඨෙත නිද්දොසභාවෙන ව සත්තෙසු සුප්පට්ඨන්තිභාවතො මෙත්තාව ඉතරෙහි ඔපධිකපුඤ්ඤෙහි විසෙසෙත්වා වුත්තා.

එවම්පි කස්මා මෙත්තාව එවං විසෙසෙත්වා වුත්තා? ඉතරෙසං බ්‍රහ්මවිහාරානං අධිට්ඨානභාවතො දානාදීනං සබ්බෙසං කල්‍යාණධම්මානං පරිපුරිකත්තා ව. අයඤ්ඤි සත්තෙසු භිතාකාරප්පවත්තිලක්ඛණා මෙත්තා, භිතූපසංභාරසා, ආසාතවිනයපච්චුපට්ඨානා. යදි අනොධිසො භාවිතා බහුලිකතා, අප් සුබ්බෙනෙව කරුණාදිභාවනා සම්පජ්ජන්තිති මෙත්තා ඉතරෙසං බ්‍රහ්මවිහාරානං අධිට්ඨානං. තථා හි සත්තෙසු භිතජ්ඣාසයනාය සති නෙසං දුක්ඛාසහනතා, සම්පන්නිවිසෙසානං චිරට්ඨිතිකාමතා, පක්ඛපාතාභාවෙන සබ්බත්ථ සමප්පවත්තවිත්තතා ව සුබ්බෙනෙව ඉජ්ඣන්ති. එවඤ්ච සකලලොකභිතසුබ්බධානාධිමුත්තා මහාබොධිසත්තා “ඉමස්ස දාතබ්බං, ඉමස්ස න දාතබ්බං”න්ති උත්තමවිවයවසෙන විහාගං අකත්වා සබ්බසත්තානං නිරවසෙසසුබ්බනිදානං දානං දෙන්ති, භිතසුබ්බත්ථමෙව නෙසං සීලං සමාදියන්ති, සීලපරිපුරණත්ථං නෙක්ඛම්මං භජන්ති, තෙසං භිතසුබ්බෙසු අසම්මොහත්ථාය පඤ්ඤං පරියොදපෙන්ති, භිතසුබ්බාභිවච්ඡිනත්ථමෙව දල්භං චීරියමාරහන්ති, උත්තමචීරියවසෙන චීරභාවං පත්තාපි සත්තානං නානප්පකාරං භිතජ්ඣාසයෙනෙව අපරාධං බමන්ති, “ඉදං වො දස්සාම, කරිස්සාම”තිආදිතා කතං පටිඤ්ඤාතං න විසංවාදෙන්ති, තෙසං භිතසුබ්බායෙව අවලාධිට්ඨානා භොන්ති. තෙසු අවලාය මෙත්තාය පුබ්බකාරිතො භිතජ්ඣාසයෙනෙව නෙසං විජ්ජකාරෙ උදාසීනා භොන්ති, පුබ්බකාරිතායපි න පච්චුපකාරමාසිසන්තිති. එවං තෙ පාරමිසො පුරෙත්වා යාව දසබලවතු-වෙසාරජ්ජ-ජඅසාධාරණඤ්ඤාණ-අට්ඨාරසාවෙණිකබුද්ධධම්මප්පභෙදෙ සබ්බෙපි කල්‍යාණධම්මෙ පරිපුරෙත්ති. එවං දානාදීනං සබ්බෙසං කල්‍යාණධම්මානං පරිපුරිකා මෙත්තාති ව ඉමස්ස විසෙසස්ස දස්සනත්ථං සා ඉතරෙහි විසෙසෙත්වා වුත්තා.

අපිව මෙත්තාය ඉතරෙහි ඔපධිකපුඤ්ඤෙහි මහානුභාවතා වෙලාමසුත්තෙන දීපෙනබ්බා. තත්ථ හි යථා නාම මහතා වෙලාමස්ස දානතො එකස්ස සොතාපන්නස්ස දානං මහප්ඵලතරං වුත්තං, එවං සොතාපන්නසත්තො එකස්ස සකදාගාමිස්ස දානං...පෙ.... පච්චෙකබුද්ධසත්තො භගවතො, තතොපි බුද්ධජ්ජමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස දානං, තතොපි වාතුද්දිසස්ස සඬ්ඝස්ස විහාරදානං, තතොපි සරණගමනං, තතොපි සීලසමාදානං, තතොපි ගද්දුහනමත්තං කාලං මෙත්තාභාවනා මහප්ඵලතරා වුත්තා. යථාහ –

“යං ගහපති වෙලාමො බ්‍රාහ්මණො දානං අදාසි මහාදානං. යො වෙකං දිට්ඨිසම්පන්නං භොජෙය්‍ය, ඉදං තතො මහප්ඵලතරං. යො ව සතං දිට්ඨිසම්පන්නං භොජෙය්‍ය...පෙ.... සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා වෙරමණිං. යො ව අන්තමසො ගද්දුහනමත්තම්පි මෙත්තවිත්තං භාවෙය්‍ය, ඉදං තතො මහප්ඵලතර”න්ති (අ. නි. 9.20).

මහග්ගකපුඤ්ඤභාවෙන පනස්සා පරිත්තපුඤ්ඤතො සාතිසයනාය වත්තබ්බමෙව නත්ථි. වුත්තඤ්ඤෙන “යං පමාණකතං කම්මං, න තං තත්තාවසිස්සති, න තං තත්තාවතිට්ඨති”ති (දී. නි. 1.556; සං. නි. 4.360). කාමාවචරකම්මඤ්ඤි පමාණකතං නාම, මහග්ගකම්මං පන පමාණං අතික්කම්ත්වා ඔධිසකානොධිසකඵලණවසෙන වධිසිත්වා කතත්තා අප්පමාණකතං නාම. කාමාවචරකම්මං තස්ස මහග්ගකම්මස්ස අන්තරා ලග්ගිතුං වා තං කම්මං අභිභවිත්වා අත්තතො විපාකස්ස ඔකාසං ගහෙත්වා යාතුං වා න සක්කොති, අප් බො මහග්ගකම්මමෙව තං පරිත්තකම්මං මහොසො විය පරිත්තං උදකං අභිභවිත්වා අත්තතො ඔකාසං ගහෙත්වා තිට්ඨති, තස්ස විපාකං පට්ඨානිත්වා සයමෙව බ්‍රහ්මසභ්‍යානං උපනෙතිති අයඤ්ඤි තස්ස අත්ථොති.

ගාථාසු යොති යො කොචි ගහට්ඨො වා පබ්බජිතො වා. මෙත්තන්ති මෙත්තාක්කමානං. අප්පමාණන්ති භාවනාවසෙන ආරම්මණවසෙන ව අප්පමාණං. අසුභභාවනාදයො විය හි ආරම්මණෙ එකදෙසග්ගණං අකත්වා අනවසෙසඵලණවසෙන අනොධිසොඵලණවසෙන ව අප්පමාණාරම්මණතාය පගුණභාවනාවසෙන අප්පමාණං. තනු සංයොජනා භොන්තිති මෙත්තාක්කමානං පාදකං කත්වා සම්මසිත්වා හෙට්ඨිමෙ අරියමග්ගෙ අධිගච්ඡන්තස්ස සුබ්බෙනෙව පටිසංයොජනාදයො පභියමානා තනු භොන්ති. තෙනාහ “පස්සතො උපධික්ඛය”න්ති. “උපධික්ඛයො”ති හි

නිබ්බානං වුවවති. තඤ්චස්ස සවිජ්ඣිකිරියාහිසමයවසෙන මග්ගඤ්ඤාණෙන පස්සති. අප්ථං වා තනු සංයොජනා භොන්තිති මෙත්තාක්කානපදට්ඨානාය විපස්සනාය අනුක්කමෙන උපධික්ඛයසඛිබ්බානං අරහත්තං පත්වා තං පස්සතො පගෙව දසපි සංයොජනා තනු භොන්ති, පභියන්තිති අත්ථො. අප්ථං වා තනු සංයොජනා භොන්තිති පටිසො වෙව පටිසසම්පයුත්තසංයොජනා ව තනුකා භොන්ති. පස්සතො උපධික්ඛයන්ති තෙසංයෙව කිලෙසුපධිනං ඛයසඛිබ්බානං මෙත්තං අධිගමවසෙන පස්සන්ත ස්සාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

එවං කිලෙසප්පහානං නිබ්බානාධිගමඤ්ච මෙත්තාභාවනාය සිබ්බපත්තමානිසංසං දස්සෙත්වා ඉදානි අඤ්ඤෙ ආනිසංසෙ දස්සෙතුං “එකම්පි වෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ අදුට්ඨචිත්තොති මෙත්තාබලෙන සුට්ඨු චිත්තම්භිතබ්බාපාදතාය බ්බාපාදෙන අදුස්සිතචිත්තො. මෙත්තායතිති භිතථරණවසෙන මෙත්තං කරොති. කුසලොති අතිසයෙන කුසලවා මහාපුඤ්ඤො, පටිසාදිඅනත්ථවිගමෙන වො. ඛෙමී තෙනාති තෙන මෙත්තායිතෙන. සබ්බෙ ව පාණෙනි වසද්දො බ්බාතිරෙකෙ. මහසානුකම්පන්ති චිත්තෙන අනුකම්පන්තො. ඉදං චුත්තං භොති – එකසත්තවිසයාපි තාව මෙත්තා මහාකුසලරාසි, සබ්බෙ පන පාණෙ අත්තතො පියපුත්තං විය භිතථරණෙන මනසා අනුකම්පන්තො පහුතං බහුං අනප්පකං අපරියන්තං චතුසට්ඨිමහාකප්පෙපි අත්තතො විපාකප්පබන්ධං පචත්තෙතුං සමත්ථං උළාරපුඤ්ඤං අරියො පරිසුද්ධචිත්තො පුග්ගලො පකරොති නිප්ථාදෙති.

සත්තසණ්ඩන්ති සත්තසඛිබ්බාතෙන සණ්ඨෙන සමන්තාගතං හරිතං, සත්තෙහි අවිරලං ආකිණ්ණමනුස්සන්ති අත්ථො. විජිත්වාති අදණ්ඨෙන අසත්ථෙන ධම්මෙනෙව විජිතිත්වා. රාජිසයොති ඉසිසදිසා ධම්මිකරාජානො. යජමානාති දානාති දදමානා. අනුපරියගාති විවරිංසු.

අස්සමෙධන්තිආදියු පොරාණකරාජකාලෙ කිර සස්සමෙධං, පුරිසමෙධං, සම්මාපාසං, වාචාපෙය්‍යන්ති චත්තාරි සඬිගහවත්ථුනි අහෙසුං, යෙහි රාජානො ලොකං සඬිගණ්ඨිංසු. තත්ථ නිප්ථන්තසස්සතො දසමභාගග්ගහණං සස්සමෙධං නාම, සස්සසම්පාදනෙ, මෙධාවිතාති අත්ථො. මහායොධානං ඡමාසිකං භත්තවෙතනානුප්පදානං පුරිසමෙධං නාම, පුරිසසඬිගණ්ඨිතෙ මෙධාවිතාති අත්ථො. දලිද්දමනුස්සානං පොත්ථකෙ ලෙබං ගහෙත්වා තිණි වස්සාති විනා වඩ්ඪියා සහස්සද්විසහස්සමත්තධනානුප්පදානං සම්මාපාසං නාම. තඤ්ඤි සම්මා මනුස්සෙ පාසෙති හදයෙ බන්ධිත්වා විය ය්‍පෙති, තස්මා “සම්මාපාස”න්ති වුවවති. “තාත මාතුලා”තිආදිනා පන සණ්ඨවාචාය සඬිගහණං වාචාපෙය්‍යං නාම, පෙය්‍යවජ්ජං පියවාචතාති අත්ථො. එවං චතුති සඬිගහවත්ථුනි සඬිගහිතං රට්ඨං ඉද්ධඤ්චෙව භොති ඵීතඤ්ච පහුතඅන්තපානං ඛෙමං නිරිබ්බුදං. මනුස්සා මුදා මොදමානා උරෙ පුත්තෙ නච්චෙන්තා අපාරුතසරා විහරන්ති . ඉදං සරද්වාරෙසු අග්ගලානං අභාවතො “නිරග්ගල”න්ති වුවවති. අයං පොරාණිකා පවෙණි, අයං පොරාණිකා පකති.

අපරභාගෙ පන ඔක්කාකරාජකාලෙ බ්‍රාහ්මණා ඉමානි චත්තාරි සඬිගහවත්ථුනි ඉමඤ්ච රට්ඨසම්පත්තිං පරිචත්තෙන්තා උද්ධම්මුලං කත්වා අස්සමෙධං පුරිසමෙධන්තිආදිකෙ පඤ්ච යඤ්ඤෙ නාම අකංසු. චුත්තඤ්ඤෙනං හගවතා බ්‍රාහ්මණධම්මියසුත්තෙ –

“තෙසං ආසි විපල්ලාසො, දිස්වාන අණුතො අණුං...පෙ....

“තෙ තත්ථ මන්තෙ ගන්ථෙත්වා, ඔක්කාකං තදුපාගමු”න්ති. (සු. නි. 301-304);

තත්ථ අස්සමෙත්ථ මෙධන්ති බාධෙන්තිති අස්සමෙධො. ද්විති පරියඤ්ඤෙහි යජිතබ්බස්ස එකවිසතිසුපස්ස එකස්මිං පවිජිමදිවසෙ එව සත්තනචුතිපඤ්චපසුසතඝාතභිසන්සස්ස ය්‍පෙත්වා භුමිඤ්ච පුරිසෙ ව අවසෙසසබ්බවිභවදක්ඛිණස්ස යඤ්ඤස්සෙනං අධිවචනං. පුරිසමෙත්ථ මෙධන්ති බාධෙන්තිති පුරිසමෙධො. චතුති පරියඤ්ඤෙහි යජිතබ්බස්ස සද්ධිංභුමියා අස්සමෙධෙ චුත්තවිභවදක්ඛිණස්ස යඤ්ඤස්සෙනං අධිවචනං. සම්මමෙත්ථ පාසන්ති බිපන්තිති සම්මාපාසො. යුගවිජිග්ගලෙ පවෙසනදණ්ඩකසඬිබ්බානං සම්මං බිපිත්වා තස්ස පතිතොකාසෙ වෙදිං කත්වා සංහාරමෙහි යුපාදිති සරස්සතිනදියා නිමුග්ගොකාසතො පහුති පටිලොමං ගච්ඡන්තෙන යජිතබ්බස්ස සත්‍රයාගස්සෙනං අධිවචනං වාජමෙත්ථ පිචන්තිති වාජපෙය්‍යො. එකෙන පරියඤ්ඤෙන සත්තරසහි පසුහි යජිතබ්බස්ස බෙඵ්වයුපස්ස සත්තරසකදක්ඛිණස්ස යඤ්ඤස්සෙනං අධිවචනං. තත්ථී එත්ථ අග්ගලොති නිරග්ගලො. නචහි පරියඤ්ඤෙහි යජිතබ්බස්ස සද්ධිං භුමියා පුරිසෙහි ව අස්සමෙධෙ චුත්තවිභවදක්ඛිණස්ස සබ්බමෙධපරියායනාමස්ස අස්සමෙධවිකප්පස්සෙනං අධිවචනං.

චන්දප්පහාති චන්දප්පහාය. තාරගණාව සබ්බෙති යථා සබ්බෙපි තාරාගණා චන්දිමසොභාය සොළසිම්පි කලං නාග්ගන්ති, එවං තෙ අස්සමෙධාදයො යඤ්ඤා මෙත්තචිත්තස්ස චුත්තලක්ඛණෙන සුභාවිතස්ස සොළසිම්පි කලං නානුභවන්ති, න පාපුණන්ති, නාග්ගන්තිති අත්ථො.

ඉදානි අපරෙපි දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකෙ මෙත්තාභාවනාය ආනිසංසෙ දස්සෙතුං “යො න හන්ති”තිආදි චුත්තං. තත්ථ යොති මෙත්තාබ්‍රම්මචිහාරභාවනානුසුත්තො පුග්ගලො. න හන්තිති තෙනෙව මෙත්තාභාවනානුභාවෙන දුරචිත්තම්භිතබ්බාපාදතාය න කඤ්චි සත්තං හිංසාති, ලෙඩ්ඬුදණ්ඩාදිති න විබාධති වා. න ඝාතෙතිති පරං සමාදපෙත්වා න සත්තෙ හනාපෙති න විබාධාපෙති ව. න ජිනාතිති සාරම්භවිග්ගාහිකකථාදිවසෙන න කඤ්චි ජිනාති සාරම්භස්සෙව

අභාවතො, ජාතිකරණවසෙන වා අඩ්ඛකරණාදිනා න කඤ්චි ජිනාති. න ජාපයෙති පරෙපි පයොජෙත්වා පරෙසං ධනජානිං න කාරාපෙය්‍යා. මෙත්තංසොති මෙත්තාමයචිත්තකොට්ඨාසො, මෙත්තාය වා අංසො අවිජ්ඣනට්ඨෙන අවයවභූතොති මෙත්තංසො. සබ්බභූතෙසුති සබ්බසත්තෙසු. තතො එව වෙරං තස්ස න කෙනචිති අකුසලවෙරං තස්ස කෙනචිපි කාරණෙන නත්ථි, පුග්ගලවෙරසඬ්ඛාතො විරොධො කෙනචි පුරිසෙන සද්ධිං තස්ස මෙත්තාචිභාරිස්ස නත්ථිති.

එවමෙතස්මිං එකකනිපාතෙ පටිපාටියා තෙරසසු සුත්තෙසු සික්ඛාසුත්තද්වයෙ වාති පන්තරසසු සුත්තෙසු විචට්ටං කථිතං, නිවරණසුත්තං සංයොජනසුත්තං අප්පමාදසුත්තං අට්ඨිසඤ්චයසුත්තන්ති එතෙසු චතුසු සුත්තෙසු වට්ටව්වට්ටං කථිතං. ඉතරෙසු පන වට්ටමෙව කථිතන්ති.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පරමත්ථදීපනියා

බුද්දකනිකාය-අට්ඨකථාය

ඉතිචුත්තකස්ස එකකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුකනිපාතො

1. පටමවග්ගො

1. දුක්ඛවිභාරසුත්තවණ්ණනා

28. දුකනිපාතස්ස පටමෙ ද්විතීනි ගණනපරිච්ඡේදො. ධම්මෙහිනි පරිච්ඡින්නධම්මනිදස්සනං. ද්විතී ධම්මෙහිනි ද්විතී අකුසලධම්මෙහි. සමන්තාගතොති යුත්තො. දිට්ඨෙව ධම්මෙහි ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. දුක්ඛං විභරතීති වතුසුපි ඉරියාපටෙසු කිලෙසදුක්ඛෙන වෙව කායිකවෙතසිකදුක්ඛෙන ව දුක්ඛං විභරති. සවිසානන්ති චිත්තුපසාතෙන වෙව කායුපසාතෙන ව සවිසානං. සඋපායාසන්ති කිලෙසුපායාසෙන වෙව සරීරබෙදෙන ව බලවආයාසවසෙන සඋපායාසං. සපරිලාභන්ති කිලෙසපරිලාභෙන වෙව කායපරිලාභෙන ව සපරිලාභං. කායස්ස හෙදාති උපාදින්නක්ඛන්ධපරිව්වාගා. පරං මරණාති තදනන්තරං අභිනිබ්බන්තක්ඛන්ධග්ගහණේ. අප් වා කායස්ස හෙදාති ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡේදා. පරං මරණාති චුතිතො උද්ධං. දුග්ගති පාටිකඛ්ඛාති දුග්ගතිසඛ්ඛාතානං චතුන්නං අපායානං අඤ්ඤතරා ගති ඉච්ඡිතබ්බා, අවස්සංභාවිතීති අත්ථො.

අගුත්තද්වාරොති අපිනිතද්වාරො. කත්ථ පන අගුත්තද්වාරොති ආහ “ඉන්ද්‍රියෙසු”ති. තෙන මනවිජට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං අසංවරමාහ. පටිග්ගහණපරිභොගවසෙන භොජනෙ මත්තං න ජානාතීති භොජනෙ අමත්තඤ්ඤා. “ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරතාය භොජනෙ අමත්තඤ්ඤතායා”තිපි පට්ඨන්ති.

කථං ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරතා, කථං වා ගුත්තද්වාරතාති? කිඤ්චාපි හි වක්ඛුන්ද්‍රියෙ සංවරො වා අසංවරො වා නත්ථී. න හි වක්ඛුපසාදං නිස්සාය සති වා මුට්ඨස්සච්චං වා උප්පජ්ජති. අපිව යදා රූපාරම්මණං වක්ඛුස්ස ආපාථං ආගච්ඡති, තදා භවඛිගෙ ද්වික්ඛන්තං උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධෙ කිරියාමනොධාතු ආවජ්ජනාකිච්චං සාධයමානා උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධකිති, තතො වක්ඛුච්ඤාණං දස්සනකිච්චං, තතො විපාකමනොධාතු සම්පට්ච්ඡනාකිච්චං, තතො විපාකාහෙතුකමනොච්ඤාණධාතු සන්තීරණකිච්චං, තතො කිරියාහෙතුකමනොච්ඤාණධාතු වොට්ඨබ්බනකිච්චං සාධයමානා උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධකිති, තදනන්තරං ජවනං ජවති. තථාපි නෙව භවඛිගසමයෙ, න ආවජ්ජනාදීනං අඤ්ඤතරසමයෙ සංවරො වා අසංවරො වා අත්ථී, ජවනක්ඛණේ පන සවෙ දුස්සිලාං වා මුට්ඨස්සච්චං වා අඤ්ඤාණං වා අක්ඛන්ති වා කොසජ්ජං වා උප්පජ්ජති, අසංවරො භොති. එවං භොන්තොපි සො “වක්ඛුද්වාරෙ අසංවරො”ති චුච්චති. කස්මා? යස්මා තස්මිං සති ද්වාරම්පි අගුත්තං භොති භවඛිගම්පි ආවජ්ජනාදීනි විථිවිත්තානිපි. යථා කිං? යථා නගරෙ වතුසු ද්වාරෙසු අසංචුතෙසු කිඤ්චාපි අන්තොසරද්වාරකොට්ඨකගබ්භාදයො සුසංචුතා තථාපි අන්තොනගරෙ සබ්බං භණ්ඩං අරක්ඛිතං අගොපිතමෙව භොති. නගරද්වාරෙහි පවිසිත්වා වොරා යදිච්ඡන්ති, තං හරෙය්‍යුං. එවමෙව ජවනෙ දුස්සිලාදීසු උප්පන්නෙසු තස්මිං අසංවරෙ සතිද්වාරම්පි අගුත්තං භොති, භවඛිගම්පි ආවජ්ජනාදීනි විථිවිත්තානිපි. තස්මිං පන අසති ජවනෙ සීලාදීසු උප්පන්නෙසු ද්වාරම්පි ගුත්තං භොති භවඛිගම්පි ආවජ්ජනාදීනි විථිවිත්තානිපි. යථා කිං? යථා නගරද්වාරෙසු සංචුතෙසු කිඤ්චාපි අන්තොසරද්වාරාදයො අසංචුතා, තථාපි අන්තොනගරෙ සබ්බං භණ්ඩං සුරක්ඛිතං සුගොපිතමෙව භොති. නගරද්වාරෙසු හි පිහිතෙසු වොරානං පවෙසො නත්ථී. එවමෙව ජවනෙ සීලාදීසු උප්පන්නෙසු ද්වාරම්පි ගුත්තං භොති, භවඛිගම්පි, ආවජ්ජනාදීනි විථිවිත්තානිපි. තස්මා ජවනක්ඛණේ උප්පජ්ජමානොපි “වක්ඛුද්වාරෙ සංවරො”ති චුච්චති. සෙසද්වාරෙසුපි එසෙව නයො. එවං ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරතා, ගුත්තද්වාරතා ව වෙදිතබ්බා.

කථං පන භොජනෙ අමත්තඤ්ඤා, කථං වා මත්තඤ්ඤාති? යො හි පුග්ගලො මහිච්ඡො හුත්වා පටිග්ගහණේ මත්තං න ජානාති. මහිච්ඡපුග්ගලො හි යථා නාම කච්ඡප්ථවාණ්ණො පිළන්ධනභණ්ඩකං භත්ථොන ගහෙන්වා උච්ඡඛිගෙපි පක්ඛිපිතබ්බයුත්තකං පක්ඛිපිත්වා මහාජනස්ස පස්සන්තස්සෙව “අසුකං ගණ්හථ, අසුකං ගණ්හථ”ති මුඛෙන උග්ගොසෙති, එවමෙව අප්පමත්තකම්පි අත්තනො සීලං වා ගන්ථං වා ධුතඛිගගුණං වා අත්තමසො අරඤ්ඤවාසමත්තකම්පි මහාජනස්ස ජානන්තස්සෙව සම්භාවෙති, සම්භාවෙත්වා ව පන සකටෙහිපි උපනිතෙ පච්චයෙ “අල”න්ති අවත්වා පටිග්ගණ්හාති. තයො හි පුරෙතුං න සක්කා අග්ගි උපාදානෙන, සමුද්දො උදකෙන, මහිච්ඡො පච්චයෙහිති –

“අග්ගික්ඛන්ධො සමුද්දො ව, මහිච්ඡො වාපි පුග්ගලො;
බහුකෙ පච්චයෙ දින්නෙ, තයොපෙන න පුරයෙති”.

මහිච්ඡපුග්ගලො හි විජාතමාතුයාපි මනං ගණ්හිතුං න සක්කොති. එවරූපො හි අනුප්පන්නං ලාභං න උප්පාදෙති, උප්පන්නලාභතො ව පරිභායති. එවං තාව පටිග්ගහණේ අමත්තඤ්ඤා භොති. යො පන ධම්මෙන සමෙන ලද්ධම්පි ආහාරං ගධිතො මුච්ඡිතො අප්පෙකාපන්නො අනාදීනවදස්සාවී අනිස්සරණපඤ්ඤො ආහරහත්ථකඅලංසාටකතත්ථවට්ඨකකාකමාසකභුත්තවම්මකත්තාමණානං අඤ්ඤතරො විය අයොනියො අනුපායෙන යාවදන්ථං උදරාවදෙහකං පරිභුඤ්ජිත්වා සෙයාසුඛං පස්සසුඛං මිද්ධසුඛං අනුයුත්තො විභරති. අයං පරිභොගෙ අමත්තඤ්ඤා නාම.

යො පන “යදිපි දෙයාධම්මො ඛහු හොති, දායකො අප්පං දාතුකාමො, දායකස්ස වසෙන අප්පං ගණ්හාති. දෙයාධම්මො අප්පො, දායකො ඛහුං දාතුකාමො, දෙයාධම්මස්ස වසෙන අප්පං ගණ්හාති. දෙයාධම්මො ඛහු, දායකොපි ඛහුං දාතුකාමො, අත්තනො ථාමං ඤත්වා පමාණයුත්තමෙව ගණ්හාති” ති එවං චුත්තස්ස පටිග්ගහණෙ පමාණජානනස්ස වෙව, “පටිසඬ්ඛා යොනියො ආහාරං ආහාරෙති, නෙව දවාය, න මදායා” ති ආදිනා (ධ. ස. 1355) “උද්ධඤ්ච පිණ්ඩපාතං අගධිතො අමුච්ඡිතො අනප්ඤ්ඤාපත්තො ආදීනවදස්සාවී නිස්සරණපඤ්ඤො පරිභුඤ්ජති” ති ව ආදිනා නයෙන චුත්තස්ස පටිවචෙක්ඛිත්වා පටිසඬ්ඛානපඤ්ඤාය ජානිත්වා ආහාරපරිභුඤ්ජනසඬ්ඛානස්ස පරිභොගෙ පමාණජානනස්ස ව වසෙන භොජනෙ මත්තඤ්ඤා හොති, අයං භොජනෙ මත්තඤ්ඤා නාම. එවං භොජනෙ අමත්තඤ්ඤාතා මත්තඤ්ඤාතා ව හොතිති වෙදිතබ්බං.

ගාථාසූ පන චක්ඛුන්ති ආදිසු චක්ඛන්ති චක්ඛු, රූපං අස්සාදෙති, සමච්ඡමං ආචික්ඛන්තං විය හොතිති වා අත්ථො. සුභාතීති සොතං. සායතීති සානං. ජීවිතනිමිත්තං ආහාරරසො ජීවිතං, තං අවිභායතීති ජීවිතා. කුච්ඡිතානං ආයොති කායො. මනනෙ විජානාතීති මනො. පොරාණා පනාහු මුනාතීති මනො, නාළියා මිනමානො විය මහාතුලාය ධාරයමානො විය ව ආරම්මණං විජානාතීති අත්ථො. එවං තාවෙත්ථ පදත්ථො වෙදිතබ්බො.

භාවත්ථතො පන දුට්ඨං චක්ඛු – මංසචක්ඛු ව පඤ්ඤාවක්ඛු ව. තෙසු බුද්ධචක්ඛු, සමන්තචක්ඛු, ඤාණචක්ඛු, දිබ්බචක්ඛු, ධම්මචක්ඛුති පඤ්චවිධං පඤ්ඤාවක්ඛු. තත්ථ “අද්දසං බො අහං, භික්ඛවෙ, බුද්ධචක්ඛුතා ලොකං වොලොකෙන්තො” ති (ම. නි. 1.283) ඉදං බුද්ධචක්ඛු නාම. “සමන්තචක්ඛු චුච්චති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං” ති (චූළව. ධොතකමාණවසුච්ඡානිද්දෙස 32) ඉදං සමන්තචක්ඛු නාම. “චක්ඛුං උදපාදි” ති (සං. නි. 5.1081; මහාව. 15) ඉදං ඤාණචක්ඛු නාම. “අද්දසං බො අහං, භික්ඛවෙ, දිබ්බෙන චක්ඛුතා විසුද්ධොනා” ති (ම. නි. 1.284) ඉදං දිබ්බචක්ඛු නාම. “විරජං විතමලං ධම්මචක්ඛුං උදපාදි” ති (ම. නි. 2.395; මහාව. 16) ඉදං හෙට්ඨිමග්ගත්තයසඬ්ඛාතං ධම්මචක්ඛු නාම.

මංසචක්ඛුපි දුට්ඨං – සසම්භාරචක්ඛු, පසාදචක්ඛුති. තත්ථ ය්වායං අක්ඛිකුපකෙ පතිට්ඨිතො හෙට්ඨා අක්ඛිකුපකට්ඨිකෙන, උපරි හමුකට්ඨිකෙන, උභතො අක්ඛිකුටෙහි, අත්තො මත්ථලුඬ්ඛගෙන, බහිද්ධා අක්ඛිලොමෙහි පරිච්ඡින්නො මංසපිණ්ඩො, සඬ්ඛෙපතො චතස්සො ධාතුයො – වණ්ණො, ගන්ධො, රසො, ඔජාසම්භවො සණ්ඨානං ජීවිතං භාවො කායපසාදො චක්ඛුපසාදොති වුද්දස සම්භාරා. විත්ථාරතො චතස්සො ධාතුයො තංනිස්සිතා වණ්ණගන්ධරසඔජාසණ්ඨානසම්භවාති ඉමානි දස චතුසමුට්ඨානිකත්තා චත්තාරිසං හොන්ති, ජීවිතං භාවො කායපසාදො චක්ඛුපසාදොති චත්තාරි එකන්තකම්මසමුට්ඨානෙවාති ඉමෙසං චතුචත්තාරිසාය රූපානං වසෙන චතුචත්තාරිස සම්භාරා. යං ලොකෙ “සෙනං වට්ටං පුටුලං විසටං විපුලං චක්ඛු” ති සඤ්ජානන්තො න චක්ඛුං සඤ්ජානාති, චත්ථුං චක්ඛුතො සඤ්ජානාති, යො මංසපිණ්ඩො අක්ඛිකුපකෙ පතිට්ඨිතො න්භාරුසුත්තකෙන මත්ථලුඬ්ඛගෙන ආබද්ධො, යත්ථ සෙනම්පි අත්ථි කණ්හම්පි ලොභිතකම්පි පට්ඨිපි ආපොපි තෙජොපි වායොපි. යං සෙම්භුස්සදත්තා සෙනං, පිත්තුස්සදත්තා කණ්හං, රුහිරුස්සදත්තා ලොභිතකං, පට්ඨස්සදත්තා පත්ථද්ධං, ආසුස්සදත්තා පග්ගරති, තෙජස්සදත්තා පරිධිය්හති, වායුස්සදත්තා සම්භමති, ඉදං සසම්භාරචක්ඛු නාම. යො පන එත්ථ සිතො එත්ථ පටිබද්ධො චතුත්තං මහාභූතානං උපාදාය පසාදො, ඉදං පසාදචක්ඛු නාම. ඉදඤ්ච චක්ඛුචිඤ්ඤාණාදීනං යථාරහං චත්ථුද්ධාරභාවෙන පචත්තති.

සොනාදිසුපි සොතං දිබ්බසොතං, මංසසොතන්ති දුට්ඨං. එත්ථ “දිබ්බාය සොතධාතුයා විසුද්ධාය අතික්කන්තමානුසිකාය උභො සද්දෙ සුභාතී” ති ඉදං දිබ්බසොතං නාම. මංසසොතං පන සසම්භාරසොතං පසාදසොතන්ති දුට්ඨන්ති ආදි සබ්බං චක්ඛුම්භි චුත්තනනෙව වෙදිතබ්බං, තථා සානජීවිතා. කායො පන වොපනකායො, කරජකායො, සමුහකායො, පසාදකායොති ආදිනා ඛහුවිධො. තත්ථ –

“කායෙන සංවුතා ධීරා, අථො වාචාය සංවුතා” ති. (ධ. ප. 234) –

අයං වොපනකායො නාම. “ඉමම්භා කායා අඤ්ඤං කායං අභිනිමිත්තාති” ති (දී. නි. 1.236; පටි. ම. 3.14) අයං කරජකායො නාම. සමුහකායො පන විඤ්ඤාණාදිසමුහවසෙන අනෙකවිධො ආගතො. තථා හි “ඡ ඉමෙ, ආවුසො, විඤ්ඤාණකායා” ති ආදිසු (ම. නි. 1.101) විඤ්ඤාණසමුහො චුත්තො. “ඡ එස්සකායා” ති ආදිසු (දී. නි. 3.323; ම. නි. 1.98) එස්සාදිසමුහො. තථා “කායපස්සද්ධි කායලහුතා” ති ආදිසු (ධ. ස. 114) වෙදනාක්ඛන්ධාදයො. “ඉධෙකච්චො පට්ඨිකායං අනිච්චතො අනුපස්සති, ආපොකායං තෙජොකායං වායොකායං කෙසකායං ලොමකායං” ති ආදිසු (පටි. ම. 3.35) පට්ඨාදිසමුහො. “කායෙන ථොට්ඨබ්බං ඵුසිත්වා” ති (අ. නි. 3.16) අයං පසාදකායො. ඉධාපි පසාදකායො වෙදිතබ්බො. සො හි කායවිඤ්ඤාණාදීනං යථාරහං චත්ථුද්ධාරභාවෙන පචත්තති. මනොති පන කිඤ්චොපි සබ්බං විඤ්ඤාණං චුච්චති, තථාපි ද්ධාරභාවස්ස ඉධාධිප්පෙත්තතා ද්ධාරභූතං සාවජ්ජනං භව්ඨගං වෙදිතබ්බං.

එතානි යස්ස ද්ධාරානි අගුත්තානි ව භික්ඛුනොති යස්ස භික්ඛුනො එතානි මනච්ඡට්ඨානි ද්ධාරානි සතිවොස්සග්ගෙන පමාදං ආපන්නත්තා සතිකවාටෙන අපිහිතාති. භොජනම්භි...පෙ.... අධිගච්ඡතිති සො භික්ඛු චුත්තනනෙව භොජනෙ අමත්තඤ්ඤා ඉන්ද්‍රියෙසු ව සංවරරහිතො දිට්ඨධම්මිකඤ්ච රොගාදිවසෙන, සම්පරායිකඤ්ච දුග්ගතිපරියාපන්නං කායදුක්ඛං රාගාදිකිලෙසසන්නාපවසෙන, ඉච්ඡාවිසාතවසෙන ව වෙතොදුක්ඛන්ති සබ්බථාපි දුක්ඛමෙව අධිගච්ඡති පාපුණාති. යස්මා චෙතදෙවං, තස්මා දුට්ඨොනපි දුක්ඛග්ගිනා ඉධලොකෙ ව පරලොකෙ ව

ඩය්හමානෙන කායෙන ඩය්හමානෙන වෙනසා දිවා වා යදි වා රත්තිං නිව්වකාලමෙව තාදිසො පුග්ගලො දුක්ඛමෙව විහරති, න තස්ස සුඛවිහාරස්ස සම්භවො, වට්ටදුක්ඛානතික්කමෙ පන චත්තඛිඛමෙව නත්ථිති.

පට්මසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සුඛවිහාරසුත්තවණ්ණනා

29. දුතියෙ චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතඛිඛො.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තපනියසුත්තවණ්ණනා

30. තතියෙ තපනියාති ඉධ වෙව සම්පරායෙ ව තපන්ති විබාධෙන්ති විහෙයෙන්ති තපනියා. තපනං වා දුක්ඛං දිට්ඨෙය් වෙව ධම්මෙ අභිසම්පරායෙ ව තස්ස උප්පාදනෙන වෙව අනුබලප්පදානෙන ව භිතාති තපනියා. අප්ච වා තපන්ති තෙනාති තපනං, පච්ඡානුතාපො, විප්පට්ඨාරොති අත්ථො, තස්ස භෙතුභාවතො භිතාති තපනියා. අකතකල්‍යාණොති අකතං කල්‍යාණං භද්දකං පුඤ්ඤං එතෙනාති අකතකල්‍යාණො. සෙසපද්දවයං තස්සෙව වෙවචනං. පුඤ්ඤඤ්ඨි පචත්තිභිතතාය ආයතිංසුඛතාය ව භද්දකට්ඨෙය්න කල්‍යාණන්ති ව කුච්ඡිතසලනාදිඅත්ථෙපන කුසලන්ති ව දුක්ඛභිරුතං සංසාරභිරුතඤ්ච රක්ඛනට්ඨෙය්න භිරුත්තාණන්ති ව චුච්චති. කතපාපොති කතං උපචිතං පාපං එතෙනාති කතපාපො. සෙසපද්දවයං තස්සෙව වෙවචනං. අකුසලකම්මඤ්ඨි ලාමකට්ඨෙය්න පාපන්ති ව අත්තනො පචත්තික්ඛණෙ විපාකක්ඛණෙ ව සොරසභාවතාය ලුද්දන්ති ව කිලෙසෙහි දුසිතභාවෙන කිඛිඛිසන්ති ව චුච්චති. ඉති භගවා “ද්වෙ ධම්මා තපනියා”ති ධම්මාධිට්ඨානෙන උද්දිස්ත්වා අකතං කුසලං ධම්මං කතඤ්ච අකුසලං ධම්මං පුග්ගලාධිට්ඨානෙන නිද්දිසි. ඉදාති තෙසං තපනියභාවං දස්සෙන්තො “සො අකතං මෙ කල්‍යාණන්තිපි තප්පති, කතං මෙ පාපන්තිපි තප්පති”ති ආහ. චිත්තසන්තාසෙන තප්පති අනුතප්පති අනුසොචති අත්ථො.

ගාථාසු දුට්ඨු වරිතං, කිලෙසපුතිකත්තා වා දුට්ඨං වරිතන්ති දුච්චරිතං. කායෙන දුච්චරිතං, කායතො වා පචත්තං දුච්චරිතං කායදුච්චරිතං. එවං වච්ඡිමනොදුච්චරිතානිපි දට්ඨඛිඛාති. ඉමාති ව කායදුච්චරිතාදීනි කම්මපප්පත්තානි අධිප්පෙතානිති යං න කම්මපප්පත්තං අකුසලජාතං, තං සන්ධායාහ “යඤ්චඤ්ඤං දොසසඤ්ඨිත”න්ති. තස්සත්ථො — යම්පි ව අඤ්ඤං කම්මපභාවං අප්පත්තත්තා නිප්පරියායෙන කායකම්මාදිසඬ්ඛං න ලහති, රාගාදිකිලෙසසංසට්ඨත්තා දොසසඨිතං අකුසලං තම්පි කත්ථාති අත්ථො. නිරයන්ති නිරතිඅත්ථෙපන නිරස්සාදට්ඨෙය්න වා නිරයන්ති ලද්ධනාමං සඛිඛම්පි දුග්ගතිං, අයසඬ්ඛාතසුඛප්පටික්ඛෙපෙන වා සඛිඛත්ථ සුගතිදුග්ගතිසු නිරයදුක්ඛං. සො තාදිසො පුග්ගලො උපගච්ඡතිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨඛිඛො.

එත්ථ ව කායදුච්චරිතස්ස තපනියභාවෙ නන්දො යක්ඛො නන්දො මාණවකො නන්දො ගොසාතකො ද්වෙ භාතිකාති එතෙසං චත්ථුති කට්ඨෙතඛිඛාති. තෙ කිර ගාථිං වධිත්වා මංසං ද්වෙ කොට්ඨාසෙ අකංසු. තතො කනිට්ඨො ජෙට්ඨං ආහ — “මය්හං දාරකා ඛහු, ඉමානි මෙ අන්තානි දෙහි”ති. අප්ච නං ජෙට්ඨො — “සඛිඛං මංසං ද්වෙධා විහත්තං, පුන කිමග්ගහෙසි”ති පහරිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. නිචත්තිත්වා ව නං ඔලොකෙන්තො මතං දිස්වා “භාරියං චත මයා කතං, ස්වාහං අකාරණෙනෙව නං මාරෙසි”න්ති චිත්තං උප්පාදෙසි. අප්ස්ස ඛලවිප්පට්ඨාරො උප්පජ්ජී. සො ධීතට්ඨානෙපි නිසින්නට්ඨානෙපි තදෙව කම්මං ආවජ්ජෙති, චිත්තස්සාදං න ලහති, අසිතපිතබාහිතම්පිස්ස සරිරෙ ඔජං න එරති, අට්ඨිවම්මමත්තමෙව අහොසි. අප්ච නං එකො ථෙරො පුච්ඡී “උපාසක, ත්වං අතිවිය කිසො අට්ඨිවම්මමත්තො ජාතො, කිදිසො තෙ රොගො, උදාහු අත්ථි කිඤ්ච තපනියං කම්මං කත”න්ති? සො “ආම, භන්තෙ”ති සඛිඛං ආරොචෙසි. අප්ස්ස සො “භාරියං තෙ, උපාසක, කම්මං කතං, අනපරාධට්ඨානෙ අපරද්ධ”න්ති ආහ. සො තෙනෙව කම්මුනා කාලං කත්වා නිරයෙ නිඛිඛන්ති. වච්ඡුච්චරිතස්ස පන සුප්පබුද්ධසක්කකොකාලිකච්ඤ්චමාණවිකාදීනං චත්ථුති කට්ඨෙතඛිඛාති, මනොදුච්චරිතස්ස උක්කලජයහඤ්ඤාදීනං.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. අතපනියසුත්තවණ්ණනා

31. චතුත්ථෙ තතියෙ චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතඛිඛො.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. පට්මසීලසුත්තවණ්ණනා

32. පඤ්චමෙ පාපකෙන ව සිලෙනාති පාපකං නාම සිලං සිලභෙදකරො අසංවරොති වදන්ති. තත්ථ යදි අසංවරො අසිලමෙව තංදුස්සිලාභාවතො, කථං සිලන්ති වුවවති? තත්ථායං අධිප්පායො සියා – යථා නාම ලොකෙ අදිට්ඨං “දිට්ඨ”න්ති වුවවති, අසිලවා “සිලවා”ති, එවමිධාපි අසිලමිපි අසංවරොපි “සිල”න්ති වොහරියති. අප්ථ වා “කතමෙ ව, ට්පති, අකුසලා සිලා? අකුසලං කායකම්මං, අකුසලං චචිකම්මං, පාපකො ආජීවො”ති (ම. නි. 2.264) වචනතො අකුසලධම්මෙසුපි අත්ථෙව සිලසමඤ්ඤා, තස්මා පරිවයවසෙන සභාවසිද්ධි විය පකතිභූතො සබ්බො සමාවාරො “සිල”න්ති වුවවති. තත්ථ යං අකොසල්ලසම්භූතට්ඨොන අකුසලං ලාමකං, තං සන්ධායාහ “පාපකෙන ව සිලෙනා”ති. පාපිකාය ව දිට්ඨියාති සබ්බාපි මිච්ඡාදිට්ඨියො පාපිකාව. විසෙසතො පන අභෙතුකදිට්ඨි, අකිරියදිට්ඨි, නත්ථිකදිට්ඨිති ඉමා තිවිධා දිට්ඨියො පාපිකතරා. තත්ථ පාපකෙන සිලෙන සමන්තාගතො පුග්ගලො පයොගච්ඡන්තො හොති, පාපිකාය දිට්ඨියා සමන්තාගතො ආසයච්ඡන්තො හොති, එවං පයොගාසයච්ඡන්තො පුග්ගලො නිරයුපගො හොතියෙව. තෙන වුත්තං “ඉමෙහි බො, භික්ඛවෙ, ද්විති ධම්මෙහි සමන්තාගතො පුග්ගලො යථාහතං නික්ඛිත්තො, එවං නිරයෙ”ති. එත්ථ ව “ද්විති ධම්මෙහි සමන්තාගතො”ති ඉදං ලක්ඛණවචනං දට්ඨබ්බං, න තන්තිනිද්දෙසො. යථා තං ලොකෙ “යදිමෙ බ්‍යාධිතා සියුං, ඉමෙසං ඉදං භෙසජ්ජං දාතබ්බ”න්ති. අඤ්ඤෙසුපි ඊදිසෙසු යානෙසු එසෙව නයො. දුප්පඤ්ඤොති නිප්පඤ්ඤො.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. දුතියසිලසුත්තවණ්ණනා

33. ඡට්ඨෙ හද්දකෙන ව සිලෙනාති කායසුචරිතාදිවතුපාරිසුද්ධිසිලෙන. තඤ්ඤි අබණ්ඩාදිසිලභාවෙන සයඤ්ච කල්‍යාණං, සමථවිපස්සනාදිකල්‍යාණගුණාවහං වාති “හද්දක”න්ති වුවවති. හද්දිකාය ව දිට්ඨියාති කම්මස්සකතාඤ්ඤාණෙන වෙව කම්මපට්ඨමාදිට්ඨියා ව. තත්ථ හද්දකෙන සිලෙන පයොගසම්පන්නො හොති, හද්දිකාය දිට්ඨියා ආසයසම්පන්නො. ඉති පයොගාසයසම්පන්නො පුග්ගලො සග්ගුපගො හොති. තෙන වුත්තං – “ඉමෙහි, බො, භික්ඛවෙ, ද්විති ධම්මෙහි සමන්තාගතො පුග්ගලො යථාහතං නික්ඛිත්තො, එවං සග්ගෙ”ති. සප්පඤ්ඤොති පඤ්ඤවා. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

ඡට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ආනාපිසුත්තවණ්ණනා

34. සත්තමෙ අනානාපීති කිලෙසානං ආනාපනට්ඨොන ආනාපො, වීරියං, සො එතස්ස අත්ථිති ආනාපී, න ආනාපී අනානාපී, සම්මප්පධානවිරහිතො කුසීතොති වුත්තං හොති. ඔත්තාපො වුවවති පාපුත්‍රාසො, සො එතස්ස අත්ථිති ඔත්තාපී, න ඔත්තාපී අනොත්තාපී, ඔත්තාපරහිතො. අප්ථ වා ආනාපප්පට්ඨපක්ඛො අනානාපො, කොසජ්ජං සො අස්ස අත්ථිති අනානාපී. යං “න ඔත්තපති ඔත්තප්පිතබ්බෙන, න ඔත්තපති පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා”ති එවං වුත්තං, තං අනොත්තප්පං අනොත්තාපො. සො අස්ස අත්ථිති අනොත්තාපීති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අභබ්බොති අනරහො. සම්බොධායාති අරියමග්ගත්ථාය. නිබ්බානායාති කිලෙසානං අවිචන්තවුපසමාය අමතමහානිබ්බානාය. අනුත්තරස්ස යොගක්ඛෙමස්සාති අරහත්තඵලස්ස. තඤ්ඤි උත්තරිතරස්ස අභාවතො අනුත්තරං, වතුති යොගෙහි අනුපද්දුතත්තා බෙමං නිබ්භයන්ති යොගක්ඛෙමන්ති ව වුවවති. අධිගමායාති පත්තියා. ආනාපීති වීරියවා. සො හි “ආරද්ධවීරියො විහරති අකුසලානං ධම්මානං පහානාය, කුසලානං ධම්මානං උපසම්පදාය, ථාමවා දළ්භපරක්කමො අනික්ඛිත්තධුරො කුසලෙසු ධම්මෙසු”ති (දී. නි. 3.345) එවං වුත්තෙන වීරියාරම්භෙන සමන්තාගතො කිලෙසානං අවිචන්තමෙව ආනාපනසිලොති ආනාපී. ඔත්තාපීති “යං ඔත්තපති ඔත්තප්පිතබ්බෙන, ඔත්තපති පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා”ති (ධ. ස. 31) එවං වුත්තෙන ඔත්තප්පෙන සමන්තාගතත්තා ඔත්තපනසිලොති ඔත්තප්පී. අයඤ්ඤි ඔත්තාපීති වුත්තො. තදවිනාභාවතො හිරියා ව සමන්තාගතො එව හොතිති හිරොත්තප්පසම්පන්නො අණුමත්තෙපි වජ්ජෙ හයදස්සාවී සිලෙසු පරිපුරකාරී හොති. ඉච්චස්ස සිලසම්පදා දස්සිතා. ආනාපීති ඉමිනා නයෙනස්ස කිලෙසපරිනාපිතාදීපනෙන සමථවිපස්සනාභාවනානුයුත්තා දස්සිතා. යථාවුත්තඤ්ච වීරියං සද්ධාසතිසමාධිපඤ්ඤාහි විනා න හොතිති විමුක්තිපරිපාචකානි සද්ධාපඤ්චමානි ඉන්ද්‍රියානි අත්ථතො වුත්තානෙව හොන්ති. තෙසු ව සිද්ධෙසු අනිච්චෙ අනිච්චසඤ්ඤා, අනිච්චෙ දුක්ඛසඤ්ඤා, දුක්ඛෙ අනත්තසඤ්ඤා, පහානසඤ්ඤා, වීරාගසඤ්ඤා, නිරොධසඤ්ඤානි ඡ නිබ්බෙධභාගියා සඤ්ඤා සිද්ධා එවාති. එවං ඉමෙහි ද්විති ධම්මෙහි සමන්තාගතස්ස ලොකියානං සිලසමාධිපඤ්ඤානං සිප්ඤ්ඤානො මග්ගඵලනිබ්බානාධිගමස්ස භබ්බතං දස්සෙන්නො “ආනාපී ව බො...පෙ.... අධිගමායා”ති ආහ.

ගාථාසු කුසීතොති මිච්ඡාවිතක්කබ්බලතාය කාමබ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කසබ්බාතෙහි කුච්ඡිතෙහි පාපධම්මෙහි සිතො සම්බන්ධො යුත්තොති කුසීතො. කුච්ඡිතං වා සිද්ධි සම්මාපට්ඨපත්තිතො අවසිද්ධිති කුසීතො, ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා. භීතවීරියොති නිබ්බීරියො, වතුසුපි ඉරියාපටෙසු වීරියකරණරහිතො. අනුස්සාහසංභනනසභාවස්ස විත්තාලසියස්ස ථිතස්ස, අසත්තිවිසාතසභාවස්ස කායාලසියස්ස මිද්ධස්ස ව අභිණ්භප්පවත්තියා ථිතමිද්ධබ්බලො. පාපජ්ගුච්ඡනලක්ඛණාය හිරියා අභාවෙන තප්පට්ඨපක්ඛෙන අභිරිකෙන සමන්තාගතත්තා ව අභිරිකො.

හිරොක්තප්පවීරියානං අභාවෙනෙව සම්මාපට්ඨත්තියං නත්ථි එතස්ස ආදරොති අනාදරො. උභයථාපි තථා ධම්මපුත්තලෙන දුට්ඨකිරියාකරණෙන අනාදරො. චුට්ඨන්ති චුසිතුං. සම්බොධිමුත්තමන්ති සම්බොධිසඬ්ඛානං උත්තමං අරහත්තං අධිගන්තුං අභබ්බොති අත්ථො.

සතිමාති වීරකතවීරභාසිතානං අනුස්සරණෙ සමත්ථස්ස සතිනෙපක්කස්ස භාවෙන චතුසතිපට්ඨානසොගෙන සතිමා. නිපකොති සත්තට්ඨානියසම්පජ්ඣ්ඤාසඬ්ඛානෙන වෙව කම්මට්ඨානපරිහරණපජ්ඣ්ඤාසඬ්ඛානෙන ව නෙපක්කෙන සමන්තාගතත්තා නිපකො. ක්කායීති ආරම්මණුපනිජ්ඣානෙන ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන වාති ද්විහිපි ක්කානෙහි ක්කායී. අප්පමත්තොති “දිවසං වඩ්ඤාමෙන නිසජ්ජාය ආවරණියෙහි ධම්මෙහි විත්තං පරිසොධෙති”තිආදිනා නයෙන කම්මට්ඨානභාවනාය අප්පමත්තො. සංයොජනං ජාතිජරාය ඡේත්වාති ජාතියා වෙව ජරාය ව සත්තෙ සංයොජෙතීති සංයොජනන්ති ලද්ධනාමං කාමරාගාදිකං දසවිධම්පි කිලෙසජාතං අනුසයසමුග්ගාතවසෙන මූලතො ඡීන්දිත්වා. අථ වා සංයොජනං ජාතිජරාය ඡේත්වාති ජාතිජරාය සංයොජනං ඡීන්දිත්වා. යස්ස හි සංයොජනානි අවඡින්නානි, තස්ස ජාතිජරාය අවඡෙදො අසමුග්ගාතොව. යස්ස පන තානි ඡින්නානි, තස්ස ජාතිජරාපි ඡින්නාව කාරණස්ස සමුග්ගාතිත්තතා. තස්මා සංයොජනං ඡීන්දන්තො එව ජාතිජරාපි ඡීන්දති. තෙන චුත්තං “සංයොජනං ජාතිජරාය ඡේත්වා”ති. ඉධෙව සම්බොධිමුත්තකරං චුසෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ අග්ගමග්ගං අරහත්තං වා චුසෙ පාපුණෙය්‍ය.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. පටමනකුභනසුත්තවණ්ණනා

35. අට්ඨමෙ නයිදන්ති එත්ථ නඉති පටිසෙධෙ නිපාතො, තස්ස “චුස්සති”ති ඉමිනා සම්බන්ධො, යකාරො පදසන්ධිකරො. ඉදං-සද්දො “එකමිදාහං, හික්ඛෙව, සමයං උක්කට්ඨායං විහරාමි සුභගවනෙ සාලරාජමූලෙ”තිආදීසු (ම. නි. 1.501) නිපාතමත්තං. “ඉදං ඛො තං, හික්ඛෙව, අප්පමත්තකං ඔරමත්තකං සීලමත්තක”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.27) යථාචුත්තෙ ආසන්නපච්චක්ඛෙ ආගතො.

“ඉදඤ්ච තං ඡේතවනං, ඉසිසඬ්ඤානිසෙවිතං;
ආචුත්ථං ධම්මරාජෙන, පිතිසඤ්ජනනං මමා”ති. —

ආදීසු (සං. නි. 1.48) වක්ඛමානෙ ආසන්නපච්චක්ඛෙ. ඉධාපි වක්ඛමානෙයෙව ආසන්නපච්චක්ඛෙ දට්ඨබ්බො.

බ්‍රහ්මවරිය-සද්දො —

“කිං තෙ වතං කිං පන බ්‍රහ්මවරියං,
කිස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
ඉද්ධි ජුති ඛලවීරියුපපත්ති,
ඉදඤ්ච තෙ නාග මභාවිමානං.

“අභඤ්ච හරියා ව මනුස්සලොකෙ,
සද්ධා උභො දානපතී අහුම්භා;
ඔපානභූතං මෙ සරං තදාසි,
සත්තජ්ඣිතා සමණබ්‍රාහ්මණා ව.

“තං මෙ වතං තං පන බ්‍රහ්මවරියං,
තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
ඉද්ධි ජුති ඛලවීරියුපපත්ති,
ඉදඤ්ච මෙ ධීර මභාවිමාන”න්ති. (ජා. 2.22.1592-1593, 1595) —

ඉමස්මිං පුණ්ණකජාතකෙ දානෙ ආගතො.

“කෙන පාණි කාමදදො, කෙන පාණි මධුස්සවො;
කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති.

“තෙන පාණි කාමදදො, තෙන පාණි මධුස්සවො;
තෙන මෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති”ති. (පෙ. ව. 275, 277) —

ඉමස්මිං අඬකුරපෙනවත්ථුස්මිං වෙය්‍යාවච්චෙ. “ඉදං බො තං, භික්ඛවෙ, තිත්තිරියං නාම බ්‍රහ්මවරියං අහොසි”ති (වුළුව. 311) ඉමස්මිං තිත්තිරජාතකෙ පඤ්චසික්ඛාපදසීලෙ. “තං බො පන, පඤ්චසික්ඛ, බ්‍රහ්මවරියං නෙව නිබ්බිදාය න විරාගාය...පෙ.... යාවදෙව බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා”ති (දී. නි. 2.329) ඉමස්මිං මහාගොචන්දසුත්තෙ බ්‍රහ්මචිතාරො. “පරෙ අබ්‍රහ්මචාරි භවිස්සන්ති, මයමෙත්ථ බ්‍රහ්මචාරිතො භවිස්සාමා”ති (ම. නි. 1.83) සල්ලෙඛසුත්තෙ මෙටුනවිරතියං.

“මයඤ්ච හරියා නාතික්කමාම,
අම්හෙ ව හරියා නාතික්කමන්ති;
අඤ්ඤා තාහි බ්‍රහ්මවරියං වරාම,
තස්මා හි අම්හං දහරා න මීයරො”ති. (ජා. 1.10.97) –

මහාධම්මපාලජාතකෙ සදාරසන්තොසෙ. “අභිජානාමි බො පනාහං, සාරිපුත්ත, චතුරඬගසමන්තාගතං බ්‍රහ්මවරියං වරිතා – තපස්සි සුදං හොමි”ති (ම. නි. 1.155) ලොමහංසසුත්තෙ වීරියෙ.

“භීතෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, ඛත්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣිමෙන ව දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති”ති. (ජා. 1.8.75) –

නිමිජාතකෙ අත්තදමනවසෙන කතෙ අට්ඨඬගිකඋපොසථෙ. “ඉදං බො පන, පඤ්චසික්ඛ, බ්‍රහ්මවරියං එකන්තනිබ්බිදාය විරාගාය...පෙ.... අයමෙව අරියො අට්ඨඬගිකො මග්ගො”ති (දී. නි. 2.329) මහාගොචන්දසුත්තෙයෙව අරියමග්ගෙ. “තයිදං බ්‍රහ්මවරියං ඉද්ධඤ්චෙව ඒතඤ්ච විත්ථාරිකං බාහුජඤ්ඤං පුටුභුතං යාව දෙවමනුස්සෙහි සුප්පකාසිත”න්ති (දී. නි. 3.174) පාසාදිකසුත්තෙ සික්ඛත්තයසඬගහෙ සකලස්මිං සාසනෙ. ඉධාපි අරියමග්ගෙ සාසනෙ ව වත්තති.

චුස්සතිති වසියති, වරියතිති අත්ථො. ජනකුහනත්ථන්ති “අහො අයොසා සීලවා වත්තසම්පන්නො අප්පිච්ඡො සන්තුට්ඨො මහිද්ධිකො මහානුභාවො”තිආදිනා ජනස්ස සත්තලොකස්ස විම්භාපනත්ථං. ජනලපනත්ථන්ති “එවරුපස්ස නාම අයාස්ස දිත්තං මහප්ඵලං භවිස්සති”ති පසන්තවිත්තෙහි “කෙනත්ථො, කිං ආහරියතු”ති මනුස්සෙහි වදාපනත්ථං. ලාභසක්කාරසීලොකානිසංසත්ථන්ති ය්වායං “ආකඬබ්බෙය්‍ය වෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ‘ලාභී අස්සං විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානප්පච්චයහෙසප්පරික්ඛාරාන’න්ති, සීලෙ-ස්චෙවස්ස පරිපූරකාරි”ති (ම. නි. 1.65) සීලානිසංසභාවෙන චුත්තො චතුපච්චයලාභො, යො ව චතුත්තං පච්චයානං සක්කච්චදානසඬබ්බාතො ආදරබ්‍රමානගරුකරණසඬබ්බාතො ව සක්කාරො, යො ව “සීලසම්පන්නො බහුස්සුතො සුතධරො ආරද්ධවීරියො”තිආදිනා නයෙන උග්ගතථුතිසොසඬබ්බාතො සීලොකො බ්‍රහ්මවරියං වරන්තානං දිට්ඨධම්මිකො ආනිසංසො, තදන්ථං. ඉති මං ජනො ජානාතුති “එවං බ්‍රහ්මවරියවාසෙ සති ‘අයං සීලවා කල්‍යාණධම්මො’තිආදිනා මං ජනො ජානාතු සම්භාවෙතු”ති අත්තතො සන්තගුණවසෙන සම්භාවනත්ථම්පි න ඉදං බ්‍රහ්මවරියං චුස්සතිති සම්බන්ධො.

කෙච්චි පන “ජනකුහනත්ථන්ති පාපිච්ඡස්ස ඉච්ඡාපකතස්ස සතො සාමන්තප්ප්පනඉරියාපට්ඨස්සිතපච්චයපටිසෙවනසඬබ්බාතෙන තිව්ධෙන කුහනවත්ථුනා කුහනභාවෙන ජනස්ස විම්භාපනත්ථං. ජනලපනත්ථන්ති පාපිච්ඡස්සෙව සතො පච්චයත්ථං පරිකථොභාසාදිවසෙන ලපනභාවෙන උපලාපනභාවෙන වා ජනස්ස ලපනත්ථං. ලාභසක්කාරසීලොකානිසංසත්ථන්ති පාපිච්ඡස්සෙව සතො ලාභාදිගරුතාය ලාභසක්කාරසීලොකසඬබ්බාතස්ස ආනිසංසඋදයස්ස නිප්ථාදනත්ථං. ඉති මං ජනො ජානාතුති පාපිච්ඡස්සෙව සතො අසන්තගුණසම්භාවනාධිප්පායෙන ‘ඉති එවං මං ජනො ජානාතු’ති න ඉදං බ්‍රහ්මවරියං චුස්සති”ති එවමෙත්ථ අත්ථං වදන්ති. පුරිමොයෙව පන අත්ථො සාරතරො.

අථ බොති එත්ථ අථාති අඤ්ඤාදන්ථෙ නිපාතො, බොති අවධාරණෙ. තෙන කුහනාදිතො අඤ්ඤාදන්ථායෙව පන ඉදං, භික්ඛවෙ, බ්‍රහ්මවරියං චුස්සතිති දස්සෙති. ඉදානි තං පයොජනං දස්සෙන්නො “සංවරත්ථඤ්චෙව පහානත්ථඤ්චා”ති ආහ. තත්ථ පඤ්චවිධො සංවරො – පානිමොක්ඛසංවරො, සතිසංවරො, ඤාණසංවරො, ඛන්තිසංවරො, වීරියසංවරොති.

තත්ථ “ඉමිනා පානිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො හොති සමුපෙතො”ති (විභ. 511) හි ආදිනා නයෙන ආගතො අයං පානිමොක්ඛසංවරො නාම, යො සීලසංවරොති ව පවුච්චති. “රක්ඛති වක්ඛන්ද්‍රියං, වක්ඛන්ද්‍රියෙ සංවරං ආපජ්ජති”ති (දී. නි. 1.213; ම. නි. 1.295; සං. නි. 4.239; අ. නි. 3.16) ආගතො අයං සතිසංවරො.

“යානි සොතානි ලොකස්මිං (අජිතානි භගවා),
සති තෙසං නිවාරණං;
සොතානං සංවරං බ්‍රුමි,
පඤ්ඤායෙන පිටියරො”ති. (සු. නි. 1041) –

ආගතො අයං ඤාණසංවරො. “බමො හොති සීතස්ස උණ්හස්සා”තිආදිනා (ම. නි. 1.24; අ. නි. 4.114; 6.58) නයෙන ආගතො අයං ඛන්තිසංවරො. “උප්පන්නං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති”තිආදිනා (ම. නි. 1.26; අ. නි. 4.114; 6.58) නයෙන ආගතො අයං වීරියසංවරො. අත්ථතො පන පාණාතිපාතාදීනං පජ්ඣනවසෙන, චත්තපට්චත්තානං කරණවසෙන ච පචත්තා චෙතනා විරතියො ව. සඬ්ඛෙපතො සඬ්ඛො කායච්චිසංයමො, චිත්ථාරතො සත්තන්තං ආපත්තික්ඛන්ධානං අවිතික්කමො සීලසංවරො. සති එව සතිසංවරො, සතිප්පධානා වා කුසලා ඛන්ධා. ඤාණමෙව ඤාණසංවරො. අධිවාසනවසෙන අදොසො, අදොසප්පධානා වා තථා පචත්තා කුසලා ඛන්ධා ඛන්තිසංවරො, පඤ්ඤාති එකෙ. කාමචිතක්කාදීනං අනධිවාසනවසෙන පචත්තං වීරියමෙව වීරියසංවරො. තෙසු පඨමො කායදුච්චරිතාදිදුස්සීලාස්ස සංවරණතො සංවරො, දුතියො මුට්ඨස්සච්චස්ස, තතියො අඤ්ඤාණස්ස, චතුත්ථො අක්ඛන්තියා, පඤ්චමො කොසප්පස්ස සංවරණතො පිදහනතො සංවරොති චෙදිතබ්බො. එවමෙතස්ස සංවරස්ස අත්ථාය සංවරත්ථං, සංවරනිප්ථාදනත්ථන්ති අත්ථො.

පහානම්පි පඤ්චවිධං – තදඬ්ගප්පහානං, චික්ඛම්හනප්පහානං, සමුච්ඡෙදප්පහානං, පටිපස්සද්ධිප්පහානං, නිස්සරණප්පහානන්ති. තත්ථ යං චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා එකකනිපාතෙ පඨමසුත්තවණ්ණනායං චුත්තමෙව. තස්ස පන පඤ්චවිධස්සපි තථා තථා රාගාදිකිලෙසානං පටිනිස්සප්පනට්ඨෙන සමතික්කමනට්ඨෙන වා පහානස්ස අත්ථාය පහානත්ථං, පහානසාධනත්ථන්ති අත්ථො. තත්ථ සංවරෙන කිලෙසානං චිත්තසන්තානෙ පචෙසනනිවාරණං පහානෙන පචෙසනනිවාරණඤ්චෙව සමුත්සානො වාති වදන්ති. උභයෙනාපි පන යථාරහං උභයං සම්පජ්ජන්ති දට්ඨබ්බං. සීලාදිධම්මා එව හි සංවරණතො සංවරො, පජ්ඣනතො පහානන්ති.

ගාථාසු අනිතිහන්ති ඊතියො චුච්චන්ති උපද්දවා – දිට්ඨධම්මිකා ව සම්පරායිකා ව. ඊතියො හනති විනාසෙති පජ්ඣන්ති ඊතිහං, අනු ඊතිහන්ති අනිතිහං, සාසනබ්‍රහ්මවරියං මග්ගබ්‍රහ්මවරියඤ්ච. අථ වා ඊතීහි අනත්ථෙහි සද්ධිං හනන්ති ගච්ඡන්ති පචත්තන්ති ඊතිහා, තණ්හාදිඋපක්කිලෙසා. තත්ථි එත්ථ ඊතිහාති අනිතිහං. ඊතිහා වා යථාචුත්තෙනට්ඨෙන තිත්ථියසමයා, තප්පටිපක්ඛතො ඉදං අනිතිහං. “අනිතිහ”න්තිපි පාඨො. තස්සත්ථො – “ඉතිහාය”න්ති ධම්මෙසු අනෙකංසග්ගාහභාවතො විචිකිච්ඡා ඉතිහං නාම, සම්මාසම්බුද්ධප්පචෙදිතත්තා යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජන්තානං නික්කඬ්ඛාවසාධනතො තත්ථි එත්ථ ඉතිහන්ති අනිතිහං, අපරප්පච්චයන්ති අත්ථො. චුත්තඤ්ඤෙන “පච්චත්තං චෙදිතබ්බො විඤ්ඤුහි”ති “අතක්කාවචරො”ති ව. ගාථාසුඛත්ථං පන “අනිතිහ”න්ති දීඝං කත්වා පඨන්ති.

නිබ්බානසඬ්ඛාතං ඔගධං පතිට්ඨං පාරං ගච්ඡන්ති නිබ්බානොගධගාමී, විමුත්තිරසත්තා එකන්තෙනෙව නිබ්බානසම්පාපකොති අත්ථො. තං නිබ්බානොගධගාමීනං බ්‍රහ්මවරියං. සොති යො සො සමතිංස පාරමීයො පුරෙත්වා සබ්බකිලෙසෙ හින්දිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, සො හගවා අදෙසසි දෙසෙසි. නිබ්බානොගධොති වා අරියමග්ගො චුච්චති. තෙන විනා නිබ්බානොගාහනස්ස අසම්භවතො තස්ස ව නිබ්බානං අනාලම්බිත්වා අප්පචත්තනතො, තඤ්ච තං එකන්තං ගච්ඡන්ති නිබ්බානොගධගාමී. අථ වා නිබ්බානොගධගාමීනන්ති නිබ්බානස්ස අන්තොගාමීනං මග්ගබ්‍රහ්මවරියං, නිබ්බානං ආරම්මණං කරිත්වා තස්ස අන්තො එව චත්තති පචත්තන්ති. මහත්තෙහීති මහාආතුමෙහි උළාරජ්ඣාසයෙහි. මහන්තං නිබ්බානං, මහත්තෙ වා සීලක්ඛන්ධාදිකෙ එසන්ති ගචෙසන්තිති මහෙසිනො බුද්ධාදයො අරියා. තෙහි අනුයාතො පටිපන්නො. යථා බුද්ධෙන දෙසිතන්ති යථා අභිඤ්ඤෙය්‍යාදිධම්මෙ අභිඤ්ඤෙය්‍යාදිභාවෙනෙව සම්මාසම්බුද්ධෙන මයා දෙසිතං, එවං යෙ එතං මග්ගබ්‍රහ්මවරියං තදත්ථං සාසනබ්‍රහ්මවරියඤ්ච පටිපජ්ජන්ති. තෙ දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකත්ථෙහි යථාරහං අනුසාසන්තස්ස සත්ථු මය්හං සාසනකාරිනො ඔවාදප්පටිකරා සකලස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස අන්තං පරියන්තං අප්පචත්තිං කරිස්සන්ති, දුක්ඛස්ස වා අන්තං නිබ්බානං සච්ඡිකරිස්සන්තිති.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිවර්තනා.

9. දුතියනකුහනසුත්තවණ්ණනා

36. නවමෙ අභිඤ්ඤත්ථන්ති කුසලාදිවිහාගෙන ඛන්ධාදිවිහාගෙන ව සබ්බධම්මෙ අභිවිසිට්ඨෙන ඤාණෙන අවිපරිතතො ජානනත්ථං. පරිඤ්ඤත්ථන්ති තෙභුමකධම්මෙ “ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදිනා පරිජානනත්ථං සමතික්කමනත්ථඤ්ච. තත්ථ අභිඤ්ඤෙය්‍යාඅභිජානනා චතුසච්චිච්චයා. පරිඤ්ඤෙය්‍යාපරිජානනා පන යදිපි දුක්ඛසච්චිච්චයා, පහානසච්ඡිකරියාභාවනාහිසමයෙහි පන විනා න පචත්තන්ති පහානාදයොපි ඉධ ගහිතාති චෙදිතබ්බං. සෙසං අනන්තරසුත්තෙ චුත්තත්ථමෙව.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිවර්තනා.

10. සොමනස්සසුත්තවණ්ණනා

37. දසමෙ සුඛසොමනස්සබ්‍රහ්මලොති එත්ථ සුඛන්ති කායිකං සුඛං, සොමනස්සන්ති චෙතසිකං. තස්මා යස්ස කායිකං චෙතසිකඤ්ච සුඛං අභිණ්හං පචත්තති, සො සුඛසොමනස්සබ්‍රහ්මලොති චුත්තො. යොනීති “චතස්සො බො

ඉමා, සාරිපුත්ත, යොනියො”තිආදීසු (ම. නි. 1.152) බන්ධකොට්ඨාසො යොනිති ආගතො. “යොනි හෙසා, භූමිජ, ඵලස්ස අධිගමායා”තිආදීසු (ම. නි. 3.226) කාරණං.

“න වාහං බ්‍රාහ්මණං බ්‍රුමි, යොනිජං මත්තිසම්භව”න්ති ව. (ම. නි. 2.457; ධ. ප. 396; සු. නි. 625);

“තමෙනං කම්මජා වාතා නිබ්බන්තිත්වා උද්ධංපාදං අධොසිරං සම්පරිවත්තෙන්වා මාතු යොනිමුඛෙ සම්පට්ඨාදෙන්ති”ති ව ආදීසු පස්සාවමග්ගො. ඉධ පන කාරණං අධිජ්ජෙනං. අස්සාති අනෙන. ආරද්ධාති පට්ඨපිතා පග්ගහිතා පරිපුණ්ණා සම්පාදිතා වා.

ආසවානං බයායාති එත්ථ ආසවන්තිති ආසවා, වක්ඛුතොපි...පෙ.... මනතොපි සවන්ති පවත්තන්තිති චුත්තං හොති. ධම්මතො යාව ගොත්‍රභූ, ඔකාසතො යාව භවග්ගා සවන්තිති වා ආසවා. එතෙ ධම්මෙ එතඤ්ච ඔකාසං අන්තො කරිත්වා පවත්තන්තිති අත්ථො. අන්තොකරණත්ථො හි අයං ආකාරො. විරපාරිවාසියට්ඨෙන මදිරාදයො ආසවා වියාතිපි ආසවා. ලොකෙ හි විරපාරිවාසිකා මදිරාදයො ආසවාති චුච්චන්ති. යදි ව විරපාරිවාසියට්ඨෙන ආසවා, එතෙ එව භවිතුං අරහන්ති. චුත්තං හෙතං – “පුරිමා, භික්ඛවෙ, කොටි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජාය, ඉතො පුබ්බෙ අවිජ්ජා නාහොසි”තිආදි (අ. නි. 10.61). ආයතං සංසාරදුක්ඛං සවන්ති පසවන්තිතිපි ආසවා. පුරිමානි චෙත්ථ නිබ්බවනානි යත්ථ කිලෙසා ආසවාති ආගතා, තත්ථ යුජ්ජන්ති; පවිජ්මං කම්මෙපි. න කෙවලඤ්ච කම්මකිලෙසා එව ආසවා, අපිච බො නානප්පකාරා උපද්දවාපි. අභිධම්මෙ හි “චත්තාරො ආසවා – කාමාසවො, භවාසවො, දිට්ඨාසවො, අවිජ්ජාසවො”ති (ධ. ස. 1102) කාමරාගාදයො කිලෙසා ආසවාති ආගතා. සුත්තෙපි “නාහං, චුන්ද, දිට්ඨධම්මිකානංයෙව ආසවානං සංවරාය ධම්මං දෙසෙමි”ති (දී. නි. 3.182) එත්ථ විවාදමූලභූතා කිලෙසා ආසවාති ආගතා.

“යෙන දෙවුපපත්‍යස්ස, ගන්ධබ්බො වා විහඬිගමො;
යක්ඛත්තං යෙන ගවිජ්ජයා, මනුස්සත්තඤ්ච අබ්බපේ;
තෙ මය්හං, ආසවා ඛිණා, විද්ධස්සා විනළිකතා”ති. (අ. නි. 4.36) –

එත්ථ තෙභූමකං කම්මං අවසෙසා ව අකුසලා ධම්මා. “දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය සම්පරායිකානං ආසවානං පටිසාතායා”ති (පාරා. 39) එත්ථ පරුපසාතවිජ්ජපිසාරවධබන්ධාදයො චෙව අපායදුක්ඛභූතා නානප්පකාරා උපද්දවා ව.

තෙ පනෙතෙ ආසවා විනයෙ “දිට්ඨධම්මිකානං ආසවානං සංවරාය, සම්පරායිකානං ආසවානං පටිසාතායා”ති ද්වෙධා ආගතා. සළායතනෙ “තයොමෙ, ආවුසො, ආසවා – කාමාසවො, භවාසවො, අවිජ්ජාසවො”ති (සං. නි. 4.321) තිධා ආගතා. තථා අඤ්ඤෙසු සුත්තන්තෙසු. අභිධම්මෙ තෙයෙව දිට්ඨාසවෙන සද්ධිං චතුධා ආගතා. නිබ්බේධකපරියායෙ පන “අත්ථි, භික්ඛවෙ, ආසවා නිරයගමනීයා, අත්ථි ආසවා තිරච්ජානායොනිගමනීයා, අත්ථි ආසවා පෙත්තිවිසයගමනීයා, අත්ථි ආසවා මනුස්සලොකගමනීයා, අත්ථි ආසවා දෙවලොකගමනීයා”ති (අ. නි. 6.63) පඤ්චධා ආගතා. කම්මමෙව චෙත්ථ ආසවාති අධිජ්ජෙනං. ඡක්කනිපාතෙ “අත්ථි, භික්ඛවෙ, ආසවා සංවරා පහාතබ්බා”තිආදිනා (අ. නි. 6.58) නයෙන ඡධා ආගතා. සබ්බාසවපරියායෙ තෙයෙව දස්සනපහාතබ්බේහි ධම්මෙහි සද්ධිං සත්තධා ආගතා. ඉධ පන අභිධම්මපරියායෙන චත්තාරො ආසවා අධිජ්ජෙනාති වෙදිතබ්බා.

බයායාති එත්ථ පන “යො ආසවානං බයො වයො හෙදො පරිහෙදො අනිච්චතා අන්තරධාන”න්ති ආසවානං සරසහෙදො ආසවානං බයොති චුත්තො. “ජානතො අහං, භික්ඛවෙ, පස්සතො ආසවානං බයං වදාමි”ති (ම. නි. 1.15) එත්ථ ආසවානං ඛිණාකාරො නත්ථිභාවො අච්චන්තං අසමුප්පාදො ආසවක්ඛයොති චුත්තො.

“සෙබස්ස සික්ඛමානස්ස, උජුමග්ගානුසාරිනො;
බයස්මිං පට්ඨං ඤාණං, තතො අඤ්ඤා අනන්තරා”ති. (ඉතිවු. 62) –

එත්ථ අරියමග්ගො ආසවක්ඛයොති චුත්තො. “ආසවානං බයා සමණො හොති”ති (ම. නි. 1.438) එත්ථ ඵලං.

“පරවජ්ජානුපස්සිස්ස, නිච්චං උජ්ඣානසඤ්ඤිනො;
ආසවා තස්ස වඩ්ඪන්ති, ආරා සො ආසවක්ඛයා”ති. (ධ. ප. 253) –

එත්ථ නිබ්බානං. ඉධ පන ඵලං සන්ධාය “ආසවානං බයායා”ති චුත්තං, අරහත්තඵලත්ථායාති අත්ථො.

සංවෙජනීයෙසු යානෙසුති සංවෙගජනකෙසු ජාතිආදීසු සංවෙගවත්ථුසු. ජාති, ජරා, බ්‍යාධි, මරණං, අපායදුක්ඛං, අතිතෙ වට්ටමූලකං දුක්ඛං, අනාගතෙ වට්ටමූලකං දුක්ඛං, පච්චුප්පන්තෙ ආභාරපරියෙට්ඨිමූලකං දුක්ඛන්ති ඉමානි හි සංවෙගවත්ථුති සංවෙජනීයට්ඨානානි නාම. අපිච “ආදිත්තො ලොකසන්තිවාසො උය්‍යුත්තො පයාතො කුම්මග්ගජ්ජපිපන්තො, උපනීයති ලොකො අද්ධුවො, අනාණො ලොකො අනභිස්සරො, අස්සකො ලොකො, සබ්බං පහාය ගමනීයං, උනො ලොකො අතිත්තො තණ්හාදාසො”තිඵවමාදීනි (පටි. ම. 1.117) චෙත්ථ

සංවේජනීයවිධානානීති වෙදිතබ්බානි. සංවේජනෙනානි ජාතිආදිසංවේගවත්ථුනි පටිච්ච උප්පන්නභයසංඛ්ඛාතෙන සංවේජනෙන. අත්ථතො පන සහොත්තප්පඤ්ඤාණං සංවේගො නාම.

සංවිග්ගස්සාති ගබ්භොක්කන්තිකාදිවසෙන අනෙකවිධෙහි ජාතිආදිදුක්ඛෙහි සංවේගජාතස්ස. “සංවේජිත්වා”ති ව පයන්ති. යොනිසො පධානෙනාති උපායපධානෙන, සම්මාචායාමෙනාති අත්ථො. සො හි යථා අකුසලා ධම්මා පභියන්ති, කුසලා ධම්මා භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡන්ති, එවං පදහනතො උත්තමභාවසාධනතො ව “පධාන”න්ති වුවවති. තත්ථ සංවේගෙන භවාදිසු කිඤ්චි තාණං ලෙණං පටිසරණං අපස්සන්තො තත්ථ අනොලියන්තො අලග්ගමානසො තප්පටිපක්ඛෙන ව විනිවත්තිතවිසඤ්ඤිතො අඤ්ඤදත්ථු නිබ්බානානින්තො හොති නිබ්බානපොඤ්ඤා නිබ්බානපබ්භාරො. සො කල්‍යාණමිත්තසන්තිස්සයෙන යොනිසොමනසිකාරබහුලො විසුද්ධාසයප්පයොගො සමථවිපස්සනාසු යුත්තප්පයුත්තො සබ්බස්මිම්පි සඛිබාරගතෙ නිබ්බන්දති විරජ්ජති, විපස්සනං උස්සුක්කාපෙති. තත්ථ යදිදං යොනිසොමනසිකාරබහුලො විසුද්ධාසයප්පයොගො සමථවිපස්සනාසු යුත්තප්පයුත්තො, තෙනස්ස දිට්ඨෙව ධම්මෙ සුඛසොමනස්සබහුලතා වෙදිතබ්බා. යං පනායං සමථෙ පතිට්ඨිතො විපස්සනාය යුත්තප්පයුත්තො සබ්බස්මිම්පි සඛිබාරගතෙ නිබ්බන්දති විරජ්ජති, විපස්සනං උස්සුක්කාපෙති, තෙනස්ස යොනි ආරද්ධා ආසවානං ඛයායාති වෙදිතබ්බං.

ගාථාසු සංවිජ්ජෙට්ඨාති සංවිජ්ජෙය්‍ය එව සංවේගං කරෙය්‍ය එව. “සංවිජ්ජිත්වානා”ති ව පයන්ති. චුත්තනයෙන සංවිග්ගො හුත්වාති අත්ථො. පණ්ඩිතොති සප්පඤ්ඤො, තිහෙතුකපටිසන්ධිති චුත්තං හොති. පඤ්ඤාය සමචෙක්ඛියාති සංවේගවත්ථුනි සංවිජ්ජනවසෙන පඤ්ඤාය සම්මා අචෙක්ඛිය. අථ වා පඤ්ඤාය සම්මා අචෙක්ඛිත්වාති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙව.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති පරමත්ථදීපනියා ඉතිචුත්තක-අට්ඨකථාය

දුක්ඛිපාතෙ පයමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුක්ඛියවග්ගො

1. විතක්කසුත්තවණ්ණනා

38. දුක්ඛියවග්ගස්ස පයමෙ තථාගතං, භික්ඛවෙති එත්ථ තථාගත-සද්දො තාව සත්තවොභාරසම්මාසම්බුද්ධාදිසු දිස්සති. තථා හෙස “හොති තථාගතො පරං මරණා”තිආදිසු (දී. නි. 1.65) සත්තවොභාරො.

“තථාගතං දෙවමනුස්සපුජිතං,
බුද්ධං නමස්සාම සුවත්ථි හොතු”ති. (බු. පා. 6.16) –

ආදිසු සම්මාසම්බුද්ධො.

“තථාගතං දෙවමනුස්සපුජිතං,
ධම්මං නමස්සාම සුවත්ථි හොතු”ති. (බු. පා. 6.17) –

ආදිසු ධම්මො.

“තථාගතං දෙවමනුස්සපුජිතං,
සඬ්ඝං නමස්සාම සුවත්ථි හොතු”ති. (බු. පා. 6.18) –

ආදිසු සඬ්ඝෙ. ඉධ පන සම්මාසම්බුද්ධො. තස්මා තථාගතන්ති එත්ථ අට්ඨති කාරණෙහි භගවා තථාගතොති වුවවති. කතමෙහි අට්ඨති? තථා ආගතොති තථාගතො, තථා ගතොති තථාගතො, තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො, තථධම්මෙ යාථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො, තථදස්සිතාය තථාගතො, තථවාදිතාය තථාගතො, තථාකාරිතාය තථාගතො, අභිභවනට්ඨෙත තථාගතොති.

කථං භගවා තථා ආගතොති තථාගතො? යථා යෙන අභිනිභාරෙන දානපාරමිං පුරෙත්වා සීලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාවීරියබන්තිසච්චඅධිට්ඨානමත්තාඋපෙක්ඛාපාරමිං පුරෙත්වා ඉමා දස පාරමියො, දස උපපාරමියො, දස පරමත්ථපාරමියොති සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා අඬ්ගපරිච්චාගං, අත්තපරිච්චාගං, ධනපරිච්චාගං, දාරපරිච්චාගං, රජ්ජපරිච්චාගන්ති ඉමානි පඤ්ච මහාපරිච්චාගානි පරිච්චිත්වා යථා විපස්සිආදයො සම්මාසම්බුද්ධා ආගතා , තථා අමිභාකං භගවාපි ආගතොති තථාගතො. යථාහ –

“යථෙව ලොකමිහි විපස්සිආදයො,
සබ්බඤ්ඤභාවං මුත්තයො ඉධාගතා;
තථා අයං සකාමුනීපි ආගතො,
තථාගතො වුව්වති තෙන වක්ඛුමා”ති. —

එවං තථා ආගතොති තථාගතො.

කථං තථා ගතොති තථාගතො? යථා සම්පනිජාතාව විපස්සිආදයො සමෙහි පාදෙහි පථවියං පතිට්ඨාය
උත්තරානිමුඛා සත්තපදවිනිභාරෙන ගතා, තථා අමිභාකං භගවාපි ගතොති තථාගතො. යථාහු —

“මුහුත්තජාතොව ගවංපතී යථා,
සමෙහි පාදෙහි ඵ්ඨි වසුන්ධරං;
සො වික්කමී සත්ත පදානි ගොතමො,
සෙනඤ්ච ඡත්තං අනුධාරයුං මරු.

“ගන්ත්වාන සො සත්ත පදානි ගොතමො,
දිසා විලොකෙසි සමා සමන්තතො;
අට්ඨඛිගුපෙනං ගිරමබ්භුදිරසි,
සිභො යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතො”ති. —

එවං තථා ගතොති තථාගතො.

කථං තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො? සබ්බෙසං රූපාරූපධම්මානං සලක්ඛණං, සාමඤ්ඤලක්ඛණං, තථං,
අවිතථං, ඤාණගතියා ආගතො, අවිරජ්ඣිත්වා පත්තො, අනුබුද්ධොති තථාගතො. යථාහ —

“සබ්බෙසං පන ධම්මානං, සකසාමඤ්ඤලක්ඛණං;
තථමෙවාගතො යස්මා, තස්මා නාටො තථාගතො”ති. —

එවං තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො.

කථං තථධම්මෙ යථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො? තථධම්මා නාම චත්තාරි අරියසව්වානි. යථාහ
“චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. කතමානි චත්තාරි? ඉදං දුක්ඛං අරියසව්වන්ති, භික්ඛවෙ,
තථමෙනං අවිතථමෙනං අනඤ්ඤථමෙන”න්ති (සං. නි. 5.1090) විත්ථාරො. තානි ව භගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්මාපි
තථානං අභිසම්බුද්ධත්තා තථාගතො. අභිසම්බුද්ධත්තො හි එත්ථ ගත-සද්දො. එවං තථධම්මෙ යථාවතො
අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො.

කථං තථදස්සිතාය තථාගතො? යං සදෙවකෙ ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය පජාය අපරිමාණාසු
ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං වක්ඛුද්වාරෙ ආපාටමාගච්ඡන්තං රූපාරම්මණං නාම අත්ථී, තං භගවා
සබ්බාකාරතො ජානාති පස්සති. එවං ජානතා පස්සතා වානෙන තං ඉට්ඨාදිවසෙන වා දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතෙසු
ලබ්භමානපදවසෙන වා “කතමං තං රූපං රූපායතනං, යං රූපං වතුන්තං මහාභූතානං උපාදාය වණ්ණනිභා
සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නීලං පීතක”න්තිආදිනා (ධ. ස. 616) නයෙන අනෙකෙහි නාමෙහි තෙරසහි වාරෙහි
ද්වෙපඤ්ඤාසාය නයෙහි විභජ්ජමානං තථමෙව භොති, විතථං නත්ථී. එස නයො සොතද්වාරාදීසු
ආපාටමාගච්ඡන්තෙසු සද්දාදීසු. වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා —

“යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං
පරියෙසිතං අනුවච්චිතං මනසා, තමහං ජානාමි...පෙ.... තමහං අබ්භඤ්ඤාසිං, තං තථාගතස්ස විදිතං, තං
තථාගතො න උපට්ඨාසි”ති (අ. නි. 4.24).

එවං තථදස්සිතාය තථාගතො. එත්ථ තථදස්සිඅත්ථෙ තථාගතොති පදස්ස සම්භවො වෙදිතබ්බො.

කථං තථවාදිතාය තථාගතො? යං රත්තිං භගවා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, යඤ්ච රත්තිං
අනුපාදියෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි, එත්ථන්තරෙ පඤ්චවත්තාලීසවස්සපරිමාණකාලෙ යං භගවතා භාසිතං
සුත්තගෙය්‍යාදි, සබ්බං තං පරිසුද්ධං පරිපුණ්ණං රාගමදාදිනිම්මදනං එකසදිසං තථං අවිතථං. තෙනාහ —

“යඤ්ච, වුත්ථ, රත්තිං තථාගතො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධාති, යඤ්ච රත්තිං
අනුපාදියෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායති, යං එතස්මිං අන්තරෙ භාසති ලපති නිද්දිසති, සබ්බං තං තථෙව
භොති, නො අඤ්ඤථා. තස්මා ‘තථාගතො’ති වුව්වති”ති (දී. නි. 3.188; අ. නි. 4.23).

ගදඅත්පො හි එත්ථ ගතසද්දො. එවං තථවාදිතාය තථාගතො. අපිව ආගදනං ආගදො, වචනන්ති අත්පො. තපො අවිපරිතො ආගදො අස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති, එවම්පෙත්ථ පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

කථං තථාකාරිතාය තථාගතො? භගවතො හි වාචාය කායො අනුලොමෙති, කායස්සපි වාචා. තස්මා යථාවාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදී ව හොති. එවංභූතස්ස වස්ස යථා වාචා, කායොපි තථා ගතො පවත්තො. යථා ව කායො, වාචාපි තථා ගතාති තථාගතො. තෙනාහ “යථාවාදී, භික්ඛවෙ, තථාගතො තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදී. ඉති යථාවාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදී. තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති. එවං තථාකාරිතාය තථාගතො.

කථං අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො? යස්මා භගවා උපරි භවග්ගං හෙට්ඨා අවිචිං පරියන්තං කරිත්වා තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු සබ්බසත්තෙ අභිභවති සීලෙනපි සමාධිනාපි පඤ්ඤායපි විමුත්තියාපි විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙනපි, න තස්ස තුලා වා පමාණං වා අත්ථී, අථ බො අතුලො අප්පමෙය්‍යො අනුත්තරො දෙවානං අතිදෙවො සක්කානං අතිසක්කො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා සබ්බසත්තුත්තමො, තස්මා තථාගතො. තෙනාහ –

“සදෙවකෙ, භික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... මනුස්සාය තථාගතො අභිභූ අනභිභූතො අඤ්ඤදත්ථු දසො වසවන්ති, තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති (දී. නි. 3.188; අ. නි. 4.23).

තත්‍රායං පදසිද්ධි – අගදො විය අගදො, දෙසනාවිලාසො වෙව පුඤ්ඤස්සයො ව. තෙන හෙස මහානුභාවො භිසක්කො විය දිබ්බාගදෙන සප්පෙ, සබ්බපරප්පවාදිතො සදෙවකඤ්ච ලොකං අභිභවති. ඉති සබ්බලොකාභිභවනෙ තපො අවිපරිතො යථාචුත්තො අගදො එතස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති වෙදිතබ්බො. එවං අභිභවනට්ඨෙත තථාගතො.

අපිව තථාය ගතොති තථාගතො, තථං ගතොති තථාගතො. තත්ථ සකලලොකං තීරණපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අවගතොති තථාගතො, ලොකසමුදයං පභානපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අතීතොති තථාගතො, ලොකනිරොධං සච්ඡිකිරියාය තථාය ගතො අධිගතොති තථාගතො. ලොකනිරොධගාමීනිං පටිපදං තථං ගතො පටිපන්නොති තථාගතො. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා –

“ලොකො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො. ලොකස්මා තථාගතො විසංයුත්තො. ලොකසමුදයො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකසමුදයො තථාගතස්ස පභීතො. ලොකනිරොධො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකනිරොධො තථාගතස්ස සච්ඡිකතො. ලොකනිරොධගාමීනී පටිපදා, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා, ලොකනිරොධගාමීනී පටිපදා තථාගතස්ස භාවිතා. යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස...පෙ.... සබ්බං තං තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධං. තස්මා ‘තථාගතො’ති වුච්චති”ති (අ. නි. 4.23).

අපරෙහිපි අට්ඨහි කාරණෙහි භගවා තථාගතො. තථාය ආගතොති තථාගතො, තථාය ගතොති තථාගතො, තථානි ආගතොති තථාගතො, තථා ගතොති තථාගතො, තථාවිධොති තථාගතො, තථාපවත්තිකොති තථාගතො, තපෙහි ආගතොති තථාගතො, තථා ගතභාවෙන තථාගතොති.

කථං තථාය ආගතොති තථාගතො? යා සා භගවතා සුමෙධභූතෙන දීපඬ්ඤ්ඤාසංකල්පය පාදමුලෙ –

“මනුස්සන්තං ලිඛගසම්පත්ති, හෙතු සත්ථාරදස්සනං;
පබ්බජ්ජා ගුණසම්පත්ති, අධිකාරො ව ඡන්දනා;
අට්ඨධම්මසමොධානා, අභිනිභාරො සම්ප්ඤ්ඤාති”ති. (බු. වං. 2.59) –

එවං චුත්තං අට්ඨධ්වගසමන්තාගතං අභිනිභාරං සම්පාදෙන්තෙන “අභං සදෙවකං ලොකං තිණ්ණො තාරෙස්සාමි, මුත්තො මොවෙස්සාමි, දන්තො දමෙස්සාමි, අස්සත්පො අස්සාසෙස්සාමි, පරිනිබ්බුතො පරිනිබ්බාපෙස්සාමි , සුද්ධො සොධෙස්සාමි , බුද්ධො බොධෙස්සාමි”ති මහාපටිඤ්ඤා පවත්තිතා. චුත්තං හෙතං –

“කිං මෙ එකෙන තිණ්ණෙන, පුරිසෙන ථාමදස්සිනා;
සබ්බඤ්ඤතං පාපුණිත්වා, සන්තාරෙස්සං සදෙවකං.

“ඉමිනා මෙ අධිකාරෙන, කතෙන පුරිසුත්තමෙ;
සබ්බඤ්ඤතං පාපුණිත්වා, තාරෙමි ජනතං බහුං.

“සංසාරසොතං ඡින්දිත්වා, විද්ධංසෙත්වා තයො භවෙ;
ධම්මනාවං සමාරුය්හ, සන්තාරෙස්සං සදෙවකං.

“කිං මෙ අඤ්ඤාතවෙසෙන, ධම්මං සච්ඡිකතෙනිධ;
සබ්බඤ්ඤතං පාපුණිත්වා, බුද්ධො හෙස්සං සදෙවකෙ”ති. (බු. වං. 55-58);

තං පනෙනං මහාපටිඤ්ඤං සකලස්සපි බුද්ධකරධම්මසමුදායස්ස පච්චයපච්චවෙක්ඛණසමාදානානං කාරණභූතං අවිසංවාදෙන්තො ලොකනාටො යස්මා මහාකප්පානං සතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොයානි සක්කච්චං නිරන්තරං නිරවසෙසතො දානපාරමිඤ්ඤාදයො සමතිංසපාරමියො පුරත්වා, අභිගපරිව්වාගාදයො පඤ්ච මහාපරිව්වාගෙ පරිච්චජිත්වා, සච්චාධිට්ඨානාදීනි චත්තාරි අධිට්ඨානානි පරිබුහෙත්වා, පුඤ්ඤඤාණසම්භාරෙ සම්භරිත්වා පුබ්බයොගපුබ්බවරියධම්මක්ඛානඤ්ඤාත්ථවරියාදයො උක්කංසාපෙත්වා, බුද්ධිවරියං පරමකොටිං පාපෙත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣති; තස්මා තස්සෙව සා මහාපටිඤ්ඤා තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා, න තස්ස වාලග්ගමත්තමිති විතථං අත්ථි. තථා හි දීපඬ්ඤා දසබලො කොණ්ඩඤ්ඤො, මඬ්ගලො...පෙ.... කස්සපො භගවාති ඉමෙ චතුර්විසති සම්මාසම්බුද්ධා පටිපාටියා උප්පන්නා “බුද්ධො භවිස්සති”ති නං බ්‍යාකරිංසු. එවං චතුර්විසතියා බුද්ධානං සන්නිකෙ ලද්ධබ්‍යාකරණො යෙ තෙ කතාහිනිහාරෙහි බොධිසත්තෙහි ලද්ධබ්බා ආනිසංසා, තෙ ලග්ගිත්වාව ආගතොති තාය යථාචුත්තාය මහාපටිඤ්ඤාය තථාය අභිසම්බුද්ධභාවං ආගතො අධිගතොති තථාගතො. එවං තථාය ආගතොති තථාගතො.

කථං තථාය ගතොති තථාගතො? යායං මහාකරුණා ලොකනාටස්ස, යායං මහාදුක්ඛසම්බාධප්පටිපන්නං සත්තනිකායං දිස්වා “තස්ස නත්ථඤ්ඤො කොචි පටිසරණං, අභමෙව නං ඉතො සංසාරදුක්ඛතො මුත්තො මොවෙස්සාමි”ති සමුස්සාහිතමානසො මහාහිනිහාරං අකාසි. කත්වා ව යථාපණ්ඩානං සකලලොකහිතසම්පාදනාය උස්සුක්කමාපන්නො අත්තතො කායජීවිතනිරපෙක්ඛො පරෙසං සොතපට්ඨමනමත්තෙනපි චිත්තුත්තාසසමුප්පාදිකා අතිදුක්කරා දුක්කරවරියා සමාවරන්තො යථා මහාබොධිසත්තානං පටිපත්ති භානභාගියා සංකිලෙසභාගියා ධීතිභාගියා වා න භොති, අථ බො උත්තරි විසෙසභාගියාව භොති, තථා පටිපජ්ජමානො අනුපුබ්බෙන නිරවසෙසෙ බොධිසම්භාරෙ සමානෙත්වා අභිසම්බොධිං පාපුණි. තතො පරඤ්ච තායෙව මහාකරුණාය සඤ්චොදිතමානසො පච්චෙකරති. පරමඤ්ච සන්නං විමොක්ඛසුඛං පහාය බාලජනබහුලෙ ලොකෙ තෙහි සමුප්පාදිතං සම්මානාවමානවිජ්ජකාරං අගණෙත්වා වෙනෙයාජනවිනයෙන නිරවසෙසං බුද්ධකිච්චං නිට්ඨපෙසි. තත්‍ර යො භගවතො සත්තෙසු මහාකරුණාය සමොක්කමනාකාරො, සො පරතො ආචි භවිස්සති. යථා බුද්ධභූතස්ස ලොකනාටස්ස සත්තෙසු මහාකරුණා, එවං බොධිසත්තභූතස්සපි මහාහිනිහාරකාලාදීසුති සබ්බත්ථ සබ්බදා ව ඵකසදිසතාය තථාව සා අවිතථා අනඤ්ඤථා. තස්මා තිසුපි අවිතථාසු සබ්බසත්තෙසු සමානරසාය තථාය මහාකරුණාය සකලලොකහිතාය ගතො පටිපන්නොති තථාගතො. එවං තථාය ගතොති තථාගතො.

කථං තථානි ආගතොති තථාගතො? තථානි නාම චත්තාරි අරියමග්ගඤ්ඤාණානි. තානි හි “ඉදං දුක්ඛං, අයං දුක්ඛසමුදයො, අයං දුක්ඛතිරොධො, අයං දුක්ඛතිරොධගාමිනි පටිපදා”ති එවං සබ්බඤ්ඤායාසඬ්ඛාහකානං පචත්තිනිවත්තිතදුභයහෙතුභූතානං චතුන්නං අරියසච්චානං, දුක්ඛස්ස පීළනට්ඨො සඬ්ඛනට්ඨො සන්නාපට්ඨො විපරිණාමට්ඨො, සමුදයස්ස ආයුහනට්ඨො නිදානට්ඨො සංයොගට්ඨො පලිබොධට්ඨො, නිරොධස්ස නිස්සරණට්ඨො විවෙකට්ඨො අසඬ්ඛනට්ඨො අමතට්ඨො, මග්ගස්ස නියානට්ඨො හෙත්වට්ඨො දස්සනට්ඨො අධිපතෙයාට්ඨොතිආදීනං තබ්බිභාගානඤ්ච යථාභූතසභාවාබොධිවිබන්ධකස්ස සංකිලෙසපක්ඛස්ස සමුච්ඡින්නදනෙන පටිලද්ධාය තත්ථ අසම්මොහාහිසමයසඬ්ඛාතාය අවිපරිතාකාරප්පචත්තියා ධම්මානං සභාවසරසලක්ඛණස්ස අවිසංවාදනතො තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි, තානි භගවා අනඤ්ඤෙනෙයො සයමෙව ආගතො අධිගතො, තස්මා තථානි ආගතොති තථාගතො.

යථා ව මග්ගඤ්ඤාණානි, එවං භගවතො තිසු කාලෙසු අප්පටිහතඤ්ඤාණානි චතුපට්ඨසම්භිදාඤ්ඤාණානි චතුර්වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණානි පඤ්චගතිපරිච්ඡෙදඤ්ඤාණානි ඡඅසාධාරණඤ්ඤාණානි සත්තබොජ්ඣාධිගච්චානඤ්ඤාණානි අට්ඨමග්ගධිගච්චානඤ්ඤාණානි නවානුපුබ්බවිහාරසමාපත්තිඤ්ඤාණානි දසබලඤ්ඤාණානි ව විභාවෙතබ්බානි.

තත්‍රායං විභාවනා – යඤ්චි කිඤ්චි අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං භීනාදිහෙදහින්නානං භීනාදිහෙදහින්නාසු අතීතාසු බන්ධායතනධාතුසු සභාවකිච්චාදි අවත්ථාවිසෙසාදි බන්ධපටිබද්ධනාමගොත්තාදි ව ජාතිතබ්බං. අනිත්ථියබද්ධෙසු ව අතීතබුමතිරොහිතවිදුරදෙසෙසු රූපධම්මෙසු යො තංතංපච්චයවිසෙසෙහි සද්ධිං පච්චයුප්පන්නානං චණ්ණසණ්ඨානගන්ධරසඵස්සාදිවිසෙසො, තත්ථ සබ්බත්ථෙව හත්ථතලෙ යපිතආමලකො විය පච්චක්ඛතො අසඬ්ගමප්පටිහතං භගවතො ඤාණං පචත්තති, තථා අනාගතාසු පච්චුප්පන්නාසු වාති ඉමානි තිසු කාලෙසු අප්පටිහතඤ්ඤාණානි නාම. යථාහ –

“අතීතංසෙ බුද්ධස්ස භගවතො අප්පටිහතං ඤාණං, අනාගතංසෙ බුද්ධස්ස භගවතො අප්පටිහතං ඤාණං, පච්චුප්පන්නංසෙ බුද්ධස්ස භගවතො අප්පටිහතං ඤාණං”න්ති (පටි. ම. 3.5).

තානි පනෙනානි තත්ථ තත්ථ ධම්මානං සභාවසරසලක්ඛණස්ස අවිසංවාදනතො තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි, තානි භගවා සයම්භුඤ්ඤාණෙන අධිගඤ්ඤි. එවං තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා අත්ථපටිසම්භිදා, ධම්මපටිසම්භිදා, නිරුත්තිපටිසම්භිදා, පටිභානපටිසම්භිදානි වතස්සො පටිසම්භිදා. තත්ථ අත්ථපහෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවචත්ථානකරණසමත්ථං අත්ථෙව පහෙදගතං ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා. ධම්මපහෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවචත්ථානකරණසමත්ථං ධම්මෙව පහෙදගතං ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා. නිරුත්තිපහෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවචත්ථානකරණසමත්ථං නිරුත්තාහිලාපෙ පහෙදගතං ඤාණං.

නිරුක්තිපටිසම්භිදා. පටිභානපභෙදස්ස සල්ලක්ඛණවිභාවනවචන්ථානකරණසමත්ථං පටිභානෙ පභෙදගතං ඤාණං පටිභානපටිසම්භිදා. චූත්තඤ්ඤානං -

“අත්ථෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා, ධම්මෙ ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා, තත්ථ ධම්මනිරුක්තාභිලාපෙ ඤාණං නිරුක්තිපටිසම්භිදා, ඤාණෙසු ඤාණං පටිභානපටිසම්භිදා”ති (විභ. 718).

එත්ථ ව හෙතුඅනුසාරෙන අරණියතො අධිගන්තබ්බතො ව සඨ්ඛෙපතො හෙතුඵලං අත්ථො නාම. පභෙදතො පන යංකිඤ්චි පච්චයුජ්ජන්තං, නිබ්බානං, භාසිතත්ථො, විපාකො, කිරියානි ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා අත්ථො. තං අත්ථං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස තස්මිං අත්ථෙ පභෙදගතං ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා. ධම්මොති සඨ්ඛෙපතො පච්චයො. සො හි යස්මා තං තං අත්ථං විදහති පවත්තෙති වෙච පාපෙති ව, තස්මා ධම්මොති චූච්චති. පභෙදතො පන යො කොචි ඵලනිබ්බන්තකො හෙතු, අරියමග්ගො, භාසිතං, කුසලං, අකුසලන්ති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා ධම්මො, තං ධම්මං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස තස්මිං ධම්මෙ පභෙදගතං ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා. චූත්තම්පි වෙතං -

“දුක්ඛෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා, දුක්ඛසමුදයෙ ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා, දුක්ඛනිරෝධෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදාය ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා”ති (විභ. 719).

අථ වා හෙතුම්භි ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා, හෙතුඵලෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා. යෙ ධම්මා ජාතා භූතා සඤ්ජාතා නිබ්බන්තා අභිනිබ්බන්තා පාත්‍රභූතා, ඉමෙසු ධම්මෙසු ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා. යම්භා ධම්මා තෙ ධම්මා ජාතා භූතා සඤ්ජාතා නිබ්බන්තා අභිනිබ්බන්තා පාත්‍රභූතා, තෙසු ධම්මෙසු ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා. ජරාමරණෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා, ජරාමරණසමුදයෙ ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා. ජරාමරණනිරෝධෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා, ජරාමරණනිරෝධගාමිනියා පටිපදාය ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා. ජාතියා, භවෙ, උපාදානෙ, තණ්හාය, වෙදනාය, ඵස්සෙ, සළායතනෙ, නාමරූපෙ, විඤ්ඤාණෙ, සඨ්ඛාරෙසු ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා, සඨ්ඛාරසමුදයෙ ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා. සඨ්ඛාරනිරෝධෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා, සඨ්ඛාරනිරෝධගාමිනියා පටිපදාය ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා.

“ඉධ භික්ඛු ධම්මං ජානාති - සුත්තං, ගෙය්‍යං...පෙ.... වෙදල්ලං. අයං චූච්චති ධම්මපටිසම්භිදා. සො තස්ස තස්සෙව භාසිතස්ස අත්ථං ජානාති - ‘අයං ඉමස්ස භාසිතස්ස අත්ථො, අයං ඉමස්ස භාසිතස්ස අත්ථො’ති, අයං චූච්චති අත්ථපටිසම්භිදා (විභ. 724).

“කතමෙ ධම්මා කුසලා? යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උජ්ජන්තං හොති සොමනස්සසහගතං ඤාණසම්පයුත්තං රූපාරම්මණං වා...පෙ.... ධම්මාරම්මණං වා යං යං වා පනාරබ්භ, තස්මිං සමයෙ ඵස්සො හොති...පෙ.... අවික්ඛෙපො හොති. ඉමෙ ධම්මා කුසලා. ඉමෙසු ධම්මෙසු ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා, තෙසං විපාකෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා”තිආදි චිත්ථාරො (විභ. 725).

තස්මිං අත්ථෙ ව ධම්මෙ ව සභාවනිරුක්ති අබ්‍යභිවාරවොභාරො අභිලාපො, තස්මිං සභාවනිරුක්තාභිලාපෙ මාගධිකාය සබ්බසත්තානං මූලභාසාය “අයං සභාවනිරුක්ති, අයං න සභාවනිරුක්ති”ති පභෙදගතං ඤාණං නිරුක්තිපටිසම්භිදා. යථාචූත්තෙසු තෙසු ඤාණෙසු ගොචරකිච්චාදිවසෙන චිත්ථාරතො පවත්තං සබ්බම්පි ඤාණමාරම්මණං කත්වා පච්චවෙක්ඛන්තස්ස තස්මිං ඤාණෙ පභෙදගතං ඤාණං පටිභානපටිසම්භිදා. ඉති ඉමානි චත්තාරි පටිසම්භිදාඤාණානි සයමෙව භගවතා අධිගතානි අත්ථධම්මාදිකෙ තස්මිං තස්මිං අත්තතො විසයෙ අවිසංවාදනවසෙන අවිපරිනාකාරජ්ජවත්තියා තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. ඵම්පි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා යං කිඤ්චි ඤෙය්‍යං නාම, සබ්බං තං භගවතා සබ්බාකාරෙන ඤාතං දිට්ඨං අධිගතං අභිසම්බුද්ධං. තථා භික්ඛ අභිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා අභිඤ්ඤෙය්‍යානො බුද්ධා, පරිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා පරිඤ්ඤෙය්‍යානො බුද්ධා, පහාතබ්බො ධම්මා පහාතබ්බො බුද්ධා, සච්ඡිකාතබ්බො ධම්මා සච්ඡිකාතබ්බො බුද්ධා, භාවෙනබ්බො ධම්මා භාවෙනබ්බො බුද්ධා, යතො නං කොචි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා දෙවො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා “ඉමෙ නාම තෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා”ති සහ ධම්මෙන අනුයුඤ්ජිතුං සමත්ථො නත්ථි.

යං කිඤ්චි පහාතබ්බං නාම, සබ්බං තං භගවතා අනවසෙසතො බොධිමූලෙයෙව පභීනං අනුජ්ජන්තිධම්මං, න තස්ස පහාතාය උත්තරි කරණියං අත්ථි . තථා භික්ඛ ලොභදොසමොහවිපරිතමනසිකාරඅභිරිකානොත්තජ්ජටීනම්ද්ධ-කොඬුපනාහමක්ඛපලාසඉස්සාමච්ඡරිය- මායාසාධෙය්‍යාථම්භසාරම්භමානාතිමානමදපමාදතිවිධාකුසලමූලදූව්චරිත-විසමසඤ්ඤාමලචිතක්කපපඤ්චඵසනාතණ්භාවතුබ්බිධවිපරියෙසආසව-ගන්ථඔසයොගාගතිතණ්හපාදානපඤ්චාහිනන්දනනිවරණ- වෙතොබ්ලවෙතසොච්චිබන්ධජ්චවාදමූලසත්තානුසය-අට්ඨම්ච්ඡන්තනවආසාතචන්ද්‍රතණ්භාමූලකදසඅකුසල-කම්මපථකම්පිසතිඅනෙසනද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතඅට්ඨසතතණ්භාව්චරිතාදිජ්ජපභෙදං දියඨ්ඨකිලෙසසහස්සං සහ වාසනාය පභීනං සමුච්ඡින්නං සමුහතං, යතො නං කොචි සමණො වා...පෙ.... බ්‍රහ්මා වා “ඉමෙ නාම තෙ කිලෙසා අජ්ජභීනා”ති සහ ධම්මෙන අනුයුඤ්ජිතුං සමත්ථො නත්ථි.

යෙ විමෙ භගවතා කම්මවිපාකකිලෙසුපවාදආණ්ඩාචාරිකිකමප්පහෙදා අන්තරායිකා ධම්මා චුත්තා, අලමෙව තෙ එකන්තෙන අන්තරායාය, යතො නං කොචි සමණො වා...පෙ.... බුහිමා වා “නාලං තෙ පටිසෙවනො අන්තරායායා”ති සහ ධම්මෙන අනුයුක්ඡිතං සමත්ථො නත්ථි.

යො ව භගවතා නිරවසෙසවට්ඨකුක්ඛනිස්සරණාය සීලසමාධිපඤ්ඤාසඬගහො සත්තකොට්ඨාසිකො සත්තනිංසප්පහෙදො අරියමග්ගපුබ්බඬගමො අනුත්තරො නියානාධම්මො දෙසිතො, සො එකන්තෙනෙව නියානි පටිපන්තස්ස වට්ඨකුක්ඛනො, යතො නං කොචි සමණො වා...පෙ.... බුහිමා වා “නියානාධම්මො තයා දෙසිතො න නියානි”ති සහ ධම්මෙන අනුයුක්ඡිතං සමත්ථො නත්ථි. චුත්තඤ්ඤානං – “සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙ පටිජානනො ඉමෙ ධම්මා අනභිසම්බුද්ධා”ති (ම. නි. 1.150) විත්ථාරො. එවමෙතානි අත්තනො ඤාණප්පභානාදෙසනාවිසෙසානං අවිතථාචාවබොධනතො අවිපරිතාකාරප්පවත්තානි භගවතො චතුර්වෙසාරප්පඤාණානි තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. එවම්පි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා නිරයගති, තිරච්ඡානගති, පෙතගති, මනුස්සගති, දෙවගතිති පඤ්ච ගතියො. තාසු සඤ්ඡීවාදයො අට්ඨ මහානිරයා , කුක්කුළාදයො සොළස උස්සදනිරයා, ලොකන්තරිකනිරයො වානි සබ්බෙපිමෙ එකන්තදුක්ඛතාය නිරස්සාදවයෙන නිරයා ව, සකකම්මුතා ගන්තබ්බතො ගති වානි නිරයගති . තිබ්බන්ධකාරසීතනරකාපි එතෙස්වෙව අන්තොගධා කිම්බිට්ඨගසර්ප්පසක්ඛිසොණසිඬගාලාදයො තිරියං අඤ්ඡිතභාවෙන තිරච්ඡානා නාම. තෙ එව ගතීති තිරච්ඡානගති. බුද්ධිපාසිතපරදන්තුපථිවිනිජ්ඣාමනණ්හිකාදයො දුක්ඛභ්‍රලතාය පකට්ඨසුඛතො ඉතා විගතාති පෙනා, තෙ එව ගතීති පෙතගති. කාලකඤ්චිකාදිඅසුරාපි එතෙස්වෙව අන්තොගධා. පරිත්තදීපවාසිහි සද්ධිං. ජම්බුදීපාදිචතුර්මහාදීපවාසිතො මනසො උස්සන්තතාය මනුස්සා, තෙ එව ගතීති මනුස්සගති. වාතුමහාරාජිකතො පට්ඨාය යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනුපගාති ඉමෙ ඡබ්බිසති දෙවනිකායා දිබ්බන්ති අත්තනො ඉද්ධානුභාවෙන කීළන්ති ජොතෙන්ති වානි දෙවා, තෙ එව ගතීති දෙවගති.

තා පනෙනා ගතියො යස්මා තංතංකම්මනිබ්බන්තො උපපත්තිභවවිසෙසො, තස්මා අත්ථනො විපාකක්ඛන්ධා කට්ඨතා ව රූපං. තත්ථ “අයං නාම ගති නාම ඉමිනා කම්මුතා ජායති, තස්ස කම්මස්ස පච්චයවිසෙසෙහි එවං විභාගහින්තන්තා විසුං එතෙ සත්තනිකායා එවං විභාගහින්තා”ති යථාසකංහෙතුඵලවිභාගපරිච්ඡින්නදනවසෙන යානසො හෙතුසො භගවතො ඤාණං පවත්තති. තෙනාහ භගවා –

“පඤ්ච බො ඉමා, සාරිපුත්ත, ගතියො. කතමා පඤ්ච? නිරයො, තිරච්ඡානායොනි, පෙත්තිවිසයො, මනුස්සා, දෙවා. නිරයඤ්චාහං, සාරිපුත්ත, පජානාමි, නිරයගාමිඤ්ච මග්ගං, නිරයගාමිනිඤ්ච පටිපදං; යථා පටිපන්නො ව කායස්ස හෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තඤ්ච පජානාමි”තිආදි (ම. නි. 1.153).

තානි පනෙනානි භගවතො ඤාණානි තස්මිං තස්මිං විසයෙ අවිපරිතාකාරප්පවත්තියා අවිසංවාදනතො තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. එවම්පි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා යං සත්තානං සද්ධාදියොගවිකලභාවාවබොධෙන අප්පරජක්ඛමහාරජක්ඛනාදිවිසෙසවිභාවනං පඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි පවත්තං භගවතො ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණං. චුත්තඤ්ඤානං – “සද්ධො පුග්ගලො අප්පරජක්ඛො, අස්සද්ධො පුග්ගලො මහාරජක්ඛො”ති (පටි. ම. 1.111) විත්ථාරො.

යඤ්ච “අයං පුග්ගලො අප්පරජක්ඛො, අයං සස්සතදිට්ඨිකො, අයං උච්ඡේදදිට්ඨිකො, අයං අනුලොමිකායං බන්තියං ධීතො, අයං යථාභුතඤාණෙ ධීතො, අයං කාමාසයො, න නෙක්ඛම්මාදිආසයො, අයං නෙක්ඛම්මාසයො, න කාමාදිආසයො”තිආදිනා “ඉමස්ස කාමරාගො අතිවිස ථාමගතො, න පටිසාදිකො, ඉමස්ස පටිසො අතිවිස ථාමගතො, න කාමරාගාදිකො”තිආදිනා “ඉමස්ස පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො අධිකො, න අපුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො න ආනෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරො, ඉමස්ස අපුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො අධිකො, න පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො න ආනෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරො, ඉමස්ස ආනෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරො අධිකො, න පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො න අපුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරො. ඉමස්ස කායසුචරිතං අධිකං, ඉමස්ස වච්ඡුචරිතං, ඉමස්ස මනොසුචරිතං. අයං භීතාධිමුත්තිකො, අයං පණ්ණාධිමුත්තිකො, අයං කම්මාවරණෙන සමන්තාගතො, අයං කිලෙසාවරණෙන සමන්තාගතො, අයං විපාකාවරණෙන සමන්තාගතො, අයං න කම්මාවරණෙන සමන්තාගතො, න කිලෙසාවරණෙන, න විපාකාවරණෙන සමන්තාගතො”තිආදිනා ව සත්තානං ආසයාදීනං යථාභූතං විභාවනාකාරප්පවත්තං භගවතො ආසයානුසයඤාණං. යං සන්ධාය චුත්තං –

“ඉධ තථාගතො සත්තානං ආසයං ජානාති, අනුසයං ජානාති, චරිතං ජානාති, අධිමුත්තිං ජානාති, භබ්බාභබ්බෙ සත්තෙ ජානාති”තිආදි (පටි. ම. 1.113).

යඤ්ච උපරිමහෙට්ඨිමපුරන්ථිමපච්ඡිමකායෙහි දක්ඛිණවාමඅක්ඛිකණ්ණසොතනාසිකාසොතඅංසකුට්පස්සහත්ථපාදෙහි අඬගුලඬගුලන්තරෙහි ලොමලොමකුපෙහි ව අග්ගික්ඛන්ධුදකධාරාපවත්තනං අනඤ්ඤසාධාරණං විවිධවිකුබ්බනිද්ධිනිම්මාපනකං භගවතො යමකපාටිභාරියඤාණං. යං සන්ධාය චුත්තං –

“ඉඬ තථාගතො යමකපාටිභාරියං කරොති අසාධාරණං සාවකෙහි. උපරිමකායනො අග්ගික්ඛන්ධො පචත්තති, හෙට්ඨිමකායනො උදකධාරා පචත්තති. හෙට්ඨිමකායනො අග්ගික්ඛන්ධො පචත්තති, උපරිමකායනො උදකධාරා පචත්තති”තිආදි (පටි. ම. 1.116).

යඤ්ච රාගාදීහි ජාතිආදීහි ව අනෙකෙහි දුක්ඛධම්මෙහි උපද්දනං සත්තනිකායං තතො නිහරිතුකාමතාවසෙන නානානායෙහි පචත්තස්ස භගවතො මහාකරුණොක්කමනස්ස පච්චයභුතං මහාකරුණාසමාපත්තිඤ්ඤාණං. යථාහ —

“කතමං තථාගතස්ස මහාකරුණාසමාපත්තිඤ්ඤාණං? බහුකෙහි ආකාරෙහි පස්සන්තානං බුද්ධානං භගවන්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති, ආදිත්තො ලොකසන්නිවාසොති පස්සන්තානං බුද්ධානං භගවන්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති”ති. —

ආදිනා (පටි. ම. 1.117) එකුනනවුතියා ආකාරෙහි විභජනං කතං.

යං පන යාවතා ධම්මධාතු, යත්තකං ඤාතබ්බං සච්චතාසච්චතාදි, තස්ස සබ්බස්ස පරොපදෙසෙන විනා සබ්බාකාරතො පටිජානනසමත්ථං ආකඬ්ඛාමත්තප්පට්ඨවුත්ති අනඤ්ඤාසාධාරණං භගවතො ඤාණං සබ්බථා අනවසෙසසඬ්ඛතාසඬ්ඛතසම්මුතිසච්චාවබොධතො සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං, තත්ථාවරණාභාවතොව නිස්සඬ්ඛප්පචත්ති. උපාදාය අනාවරණඤ්ඤාණන්ති ව වුච්චති. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන පරතො ආවි භවිස්සති.

එවමෙතානි භගවතො ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණානි අවිපරිතාකාරප්පචත්තියා යථාසකංචිසයස්ස අවිසංවාදනතො තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. එවම්පි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා “සත්තිමෙ, භික්ඛවෙ, බොජ්ඣුකඬ්ඛා — සතිසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛා, ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛා, වීරියසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛා, පීතිසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛා, පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛා, සමාධිසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛා, උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛා”ති (පටි. ම. 2.17; සං. නි. 5.185) එවං සරූපතො යායං ලොකුත්තරමග්ගක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානා ලිනුද්ධවිච්චතිට්ඨානායුහනකාමසුඛත්තකිලමානුයොගඋච්ඡේදසස්සතාහිනිවෙසාදිනං අනෙකෙසං උපද්දවානං පටිපක්ඛභුතා සතිආදිභෙදා ධම්මසාමග්ගී, යාය අරියසාවකො බුජ්ඣති, කිලෙසනිද්දාය උට්ඨහති, වත්තාරි වා සච්චානි පටිවිජ්ඣති, නිබ්බානමෙව වා සවිජ්ඣරොති, සා ධම්මසාමග්ගී “බොධි”ති වුච්චති, තස්සා බොධියා අඬ්ඛාති බොජ්ඣුකඬ්ඛා. අරියසාවකො වා යථාවුත්තාය ධම්මසාමග්ගියා බුජ්ඣතිති කත්වා “බොධි”ති වුච්චති. තස්ස බොධිස්ස අඬ්ඛාති බොජ්ඣුකඬ්ඛානි එවං සාමඤ්ඤලක්ඛණතො, උපට්ඨානලක්ඛණො සතිසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛා, පච්චයලක්ඛණො ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛා, පග්ගහලක්ඛණො වීරියසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛා, ඵරණලක්ඛණො පීතිසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛා, උපසමලක්ඛණො පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛා, අවික්ඛෙපලක්ඛණො සමාධිසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛා පටිසඬ්ඛානලක්ඛණො උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛානි එවං විසෙසලක්ඛණතො.

“තත්ථ කතමො සතිසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛා? ඉඬ භික්ඛු සතිමා හොති පරමෙන සතිනෙපක්කෙන සමන්තාගතො, චිරකතම්පි චිරභාසිතම්පි සරිතා හොති අනුස්සරිතා”තිආදිනා (විභ. 467) සත්තන්තං බොජ්ඣුකඬ්ඛානං අඤ්ඤාමඤ්ඤාපකාරවසෙන එකක්ඛණෙ පචත්තිදස්සනතො. “තත්ථ කතමො සතිසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛා? අත්ථි අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු සති, අත්ථි බහිද්ධා ධම්මෙසු සති”තිආදිනා (විභ. 469) තෙසං විසයවිභාවනාපචත්තිදස්සනතො. “තත්ථ කතමො සතිසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛා? ඉඬ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛං භාවෙති විචෙකනිස්සිතං, විරාගනිස්සිතං, නිරොධනිස්සිතං, වොසග්ගපරිණාමි”න්තිආදිනා (විභ. 471) භාවනාවිධිදස්සනතො. “තත්ථ කතමෙ සත්ත බොජ්ඣුකඬ්ඛා? ඉඬ භික්ඛු යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං ඤානං භාවෙති...පෙ.... තස්මිං සමයෙ සත්ත බොජ්ඣුකඬ්ඛා හොත්ති, සතිසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛා...පෙ.... උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛා. තත්ථ කතමො සතිසම්බොජ්ඣුකඬ්ඛා? යා සති අනුස්සති”තිආදිනා (විභ. 478) ඡනවුතියා නයසහස්සවිභාගෙහිති එවං නානාකාරතො පචත්තානි භගවතො බොජ්ඣුකඬ්ඛවිභාවනඤ්ඤාණානි තස්ස තස්ස අත්ථස්ස අවිසංවාදනතො තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. එවම්පි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා “තත්ථ කතමං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං? අයමෙව අරියො අට්ඨංඬ්ඛිකො මග්ගො, සෙය්‍යාපීදං — සම්මාදිට්ඨි...පෙ.... සම්මාසමාධි”ති (විභ. 205) එවං සරූපතො. සබ්බකිලෙසෙහි ආරක්කතා අරියභාවකරත්තා අරියඵලපටිලාභකරත්තා ව අරියො. අරියානං අට්ඨංඬ්ඛිකා නිබ්බානාධිගමාය එකන්තකාරණත්තා ව අට්ඨංඬ්ඛිකො. කිලෙසෙ මාරොන්තො ගච්ඡති, අත්ථිකෙහි මග්ගියති, සයං වා නිබ්බානං මග්ගයතිති මග්ගොති එවං සාමඤ්ඤලක්ඛණතො. “සම්මාදස්සනලක්ඛණො සම්මාදිට්ඨි, සම්මාඅභිනිරොපනලක්ඛණො සම්මාසඬ්ඛකප්පො, සම්මාපරිග්ගහණලක්ඛණො සම්මාවාචා, සම්මාසමුට්ඨාපනලක්ඛණො සම්මාකම්මන්තො, සම්මාවොදානලක්ඛණො සම්මාආජීවො, සම්මාපග්ගහණලක්ඛණො සම්මාවායාමො, සම්මාඋපට්ඨානලක්ඛණො සම්මාසති, සම්මාඅවික්ඛෙපලක්ඛණො සම්මාසමාධි”ති එවං විසෙසලක්ඛණතො. සම්මාදිට්ඨි තාව අඤ්ඤෙහිපි අත්තතො පච්චනිකාකිලෙසෙහි සද්ධිං මිච්ඡාදිට්ඨිං පජ්ජති, නිබ්බානං ආරම්මණං කරොති, තප්පට්ච්ඡාදකමොභවිධමනෙන අසම්මොභතො සම්පයුත්තධම්මෙ ව පස්සති, තථා සම්මාසඬ්ඛකප්පාදයොපි මිච්ඡාසඬ්ඛකප්පාදිනි පජ්ජන්ති, නිරොධඤ්ච ආරම්මණං කරොත්ති, සහජාතධම්මානං සම්මාඅභිනිරොපනපරිග්ගහණසමුට්ඨාපනවොදානපග්ගහණඋපට්ඨානසමාදහනානි ව කරොත්තිති එවං කිච්චවිභාගතො.

සම්මාදිට්ඨි පුබ්බභාගෙ නානක්ඛණා විසුං දුක්ඛාදිආරම්මණා හුත්වා මග්ගකාලෙ එකක්ඛණා නිබ්බානමෙව ආරම්මණං කත්වා කිච්චතො “දුක්ඛෙ ඤාණං”න්තිආදීනි වත්තාරි නාමානි ලභති. සම්මාසංඛ්‍යාපදයොපි පුබ්බභාගෙ නානක්ඛණා නානාරම්මණා, මග්ගකාලෙ එකක්ඛණා එකාරම්මණා, තෙසු සම්මාසංඛ්‍යාපදො කිච්චතො “නෙක්ඛම්මසංඛ්‍යාපදො”තිආදීනි තිණි නාමානි ලභති. සම්මාචාචාදයො තයො පුබ්බභාගෙ “මුසාවාදා වෙරමණි”තිආදිවිභාගා විරතියොපි වෙනනායොපි හුත්වා මග්ගක්ඛණෙ විරතියොව, සම්මාචායාමසනියො කිච්චතො සම්මප්පධානසතිපට්ඨානවසෙන වත්තාරි නාමානි ලභන්ති. සම්මාසමාධි පන මග්ගක්ඛණෙපි පට්මප්ඤ්ඤානාදිවසෙන නානා ඵලානි ඵලං පුබ්බභාගාපරභාගෙසු පවත්තිවිභාගතො. “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති විවෙකනිස්සිත”න්තිආදිනා (විභ. 489) භාවනාවිධිතො. “තත්ථ කතමො අට්ඨංඛිගිකො මග්ගො? ඉධ, භික්ඛු, යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං ඤානං භාවෙති...පෙ.... දුක්ඛපට්පදං දන්ධාභිඤ්ඤං, තස්මිං සමයෙ අට්ඨංඛිගිකො මග්ගො හොති – සම්මාදිට්ඨි සම්මාසංඛ්‍යාපදො”තිආදිනා (විභ. 499) චතුරාසීතියා නයසහස්සවිභාගෙහීනි ඵලං අනෙකාකාරතො පවත්තානි භගවතො අරියමග්ගවිභාවනඤාණානි අත්ථස්ස අවිසංවාදනතො සබ්බානිපි තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි ඵලමිපි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

තථා පට්මප්ඤ්ඤානසමාපත්තියා ව නිරොධසමාපත්තීනි එතාසු අනුපට්පාටියා විහරිතබ්බට්ඨෙන සමාපජ්ජිතබ්බට්ඨෙන ව අනුපුබ්බවිභාරසමාපත්තීසු සම්පාදනපට්ඨවෙක්ඛණාදිවසෙන යථාරහං සම්පයොගවසෙන ව පවත්තානි භගවතො ඤාණානි තදත්ථස්සිද්ධියා තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. ඵලමිපි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො. තථා “ඉදං ඉමස්ස ඨානං, ඉදං අට්ඨානං”න්ති අවිපරිතං තස්ස තස්ස ඵලස්ස කාරණාකාරණජානනං, තෙසං තෙසං සත්තානං අතීතාදිභෙදභින්නස්ස කම්මසමාදානස්ස අනවසෙසතො යථාභූතං විපාකත්තරජානනං, ආයුහනක්ඛණෙයෙව තස්ස තස්ස සත්තස්ස “අයං නිරයගාමීති පටිපදා...පෙ.... අයං නිබ්බානගාමීති පටිපදා”ති යථාවතො සාසවානාසවකම්මවිභාගජානනං, බන්ධායතනානං උපාදින්නානුපාදින්නාදිඅනෙකසභාවං නානාසභාවඤ්ච තස්ස ලොකස්ස “ඉමාය නාම ධාතුයා උස්සන්තත්තා ඉමස්මිං ධම්මප්පබන්ධෙ අයං විසෙසො ජායති”තිආදිනා නයෙන යථාභූතං ධාතුනානත්තජානනං, සද්ධාදිඉන්ද්‍රියානං තික්ඛමුදුනාජානනං සංකිලෙසාදීනි සද්ධිං ඤානවිමොක්ඛාදිජානනං, සත්තානං අපරිමාණාසු ජාතීසු තප්පට්ඨන්ධෙන සද්ධිං අනවසෙසතො පුබ්බෙතිචුත්ථක්ඛන්ධසන්තතිජානනං භීතාදිවිභාගෙහි සද්ධිං චුත්ථපිසන්ධිජානනං, “ඉදං දුක්ඛං”න්තිආදිනා භෙට්ඨා චුත්තනායෙනෙව චතුසව්චජානනන්ති ඉමානි භගවතො දසබලඤාණානි අවිරජ්ඣිත්වා යථාසකංවිසයාවගාහනතො යථාධිප්පෙතත්ථසාධනතො ව යථාභූතචුත්තියා තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානි. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“ඉධ තථාගතො ඨානඤ්ච ඨානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො යථාභූතං පජානාති”තිආදි (විභ. 809; අ. නි. 10.21).

ඵලමිපි භගවා තථානි ආගතොති තථාගතො.

යථා වෙතෙසම්පි ඤාණානං වසෙන, ඵලං යථාචුත්තානං සතිපට්ඨානසම්මප්පධානාදිවිභාවනඤාණාදිඅනන්තාපරිමෙයාභෙදානං අනඤ්ඤාසාධාරණානං පඤ්ඤාවිසෙසානං වසෙන භගවා තථානි ඤාණානි ආගතො අධිගතොති තථාගතො, ඵලමිපි තථානි ආගතොති තථාගතො.

කථං තථා ගතොති තථාගතො? යා තා භගවතො

අභිජාතිඅභිසම්බොධිධම්මවිනයපඤ්ඤාපනඅනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුයො, තා තථා. කිං චුත්තං හොති? යදත්ථං තා ලොකනාථෙන අභිපත්තීතා පවත්තිතා ව, තදත්ථස්ස එකන්තසිද්ධියා අවිසංවාදනතො අවිපරිතත්ථචුත්තියා තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා. තථා හි අයං භගවා බොධිසත්තභූතො සමතිංසපාරම්පරිපූරණාදිකං චුත්තප්පකාරං සබ්බබුද්ධත්තභෙතුං සම්පාදෙත්වා තුසිතපුරෙ ධීතො බුද්ධකොලාහලං සුත්වා දසසහස්සවක්ඛවාළදෙවතාහි එකතො සන්නිපතිතාහි උපසංඝාතීත්වා –

“කාලො බො තෙ මහාවිර, උප්පජ්ජ මාතුකුච්ඡියං;
සදෙවකං තාරයන්තො, බුද්ධස්ස අමතං පද”න්ති. (බු. වං. 1.67) –

ආයාවිතො උප්පන්නපුබ්බනිමිත්තො පඤ්ච මහාවිලොකනානි විලොකෙත්වා “ඉදානි අහං මනුස්සයොනියං උප්පජ්ජිත්වා අභිසම්බුද්ධස්සාමි”ති ආසාළ්භිපුණ්ණමායං සකාරාජකුලෙ මහාමායාය දෙවියා කුච්ඡියං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා දස මාසෙ දෙවමනුස්සෙහි මහතා පරිභාරෙන පරිහරියමානො විසාබ්‍රුණ්ණමායං පච්චුසසමයෙ අභිජාතිං පාපුණි.

අභිජාතික්ඛණෙ පනස්ස පටිසන්ධිග්ගහණක්ඛණෙ විය ද්වන්තිංස පුබ්බනිමිත්තානි පාතුරහෙසුං, අයං දසසහස්සිලොකධාතු සංකමිපි සම්පකමිපි සම්පවෙධි, දසසු වක්ඛවාළසහස්සෙසු අපරිමාණො ඔහාසො ඵරි, තස්ස, තං සිරිං දට්ඨුකාමා විය අන්ධා වක්ඛුනි පටිලභිංසු, බධිරා සද්දං සුණිංසු, මුගා සමාලපිංසු, බුද්ධා උපුගත්තා අහෙසුං, පඬුලා පදසා ගමනං පටිලභිංසු, බන්ධනගතා සබ්බසත්තා අන්ද්‍රබන්ධනාදීනි මුච්චිංසු, සබ්බනරකෙසු අග්ගි නිබ්බායි, පෙත්තිවිසයෙ බුද්ධපාසා වූපසමි, තිරව්ජානානං භයං නාහොසි, සබ්බසත්තානං රොගො වූපසමි, සබ්බසත්තා පියංවදා අහෙසුං, මධුරෙනාකාරෙන අස්සා හසිංසු, වාරණා ගජ්ජිංසු, සබ්බතුරියානි සකසකනින්තාදං මුඤ්චිංසු, අසට්ටිකානි ඵල

මනුස්සානං හත්ථුපගාදීනි ආහරණානි මධුරොනාකාරෙන සද්දං මුඤ්චිංසු, සබ්බදිසා විජ්ජසන්නා අහෙසුං, සත්තානං සුඛං උප්පාදයමානො මුදුසීතලවානො වායි, අකාලමෙසො වස්සි, පට්ඨනොපි උදකං උබ්භිජ්ජන්වා විස්සන්දි, පක්ඛිනො ආකාසගමනං විජ්ඣිංසු, නදියො අසන්දමානා අට්ඨංසු, මහාසමුද්දෙ මධුරං උදකං අහොසි, උපක්කිලෙසවිනිමුත්තෙ සුරියෙ දිජ්ජමානෙ එව ආකාසගතා සබ්බා ජොතියො ජොතිංසු, ය්‍යෙත්වා අරුපාවචරෙ දෙවෙ අවසෙසා සබ්බෙ දෙවා සබ්බෙ ව නෙරයිකා දිස්සමානරූපා අහෙසුං, තරුකුට්ටකවාටසෙලාදයො අනාවරණභූතා අහෙසුං, සත්තානං චුතුපපානා නාහෙසුං, සබ්බං අනිට්ඨගන්ධං අභිභවිත්වා දිබ්බගන්ධො පවායි, සබ්බෙ ඵලූපගා රුක්ඛා ඵලධරා සමිපජ්ජිංසු, මහාසමුද්දො සබ්බත්ථකමෙව පඤ්චවණ්ණෙහි පදුමෙහි සඤ්ජන්තතලො අහොසි, ඵලජ්ජලජාදීනි සබ්බපුජ්ජානි පුජ්ජිංසු, රුක්ඛානං ඛන්ධෙසු ඛන්ධපදුමානි, සාධාසු සාධාපදුමානි, ලතාසු ලතාපදුමානි, පුජ්ජිංසු, මහීතලසීලාතලානි හින්දිත්වා උපරුපරි සත්ත සත්ත හුත්වා දණ්ඩපදුමානි නාම නික්ඛමිංසු, ආකාසෙ ඔලම්බකපදුමානි නිබ්බන්තිංසු, සමන්තතො පුජ්ජවස්සං වස්සි ආකාසෙ දිබ්බතුරියානි වජ්ජිංසු, සකලදසසහස්සිලොකධාතු වට්ටෙන්වා විස්සට්ඨමාලාගුළං විය, උප්පිළෙත්වා පවත්තමාලාකලාපො විය, අලඬිකතපටියත්තං මාලාසනං විය ව එකමාලාමාලිනී විජ්ජුරන්තවාළබ්ජනී පුජ්ජධූපගන්ධපරිවාසිකා පරමසොහග්ගජ්ජන්තා අහොසි, තානි ව පුබ්බනිමිත්තානි උපරි අධිගතානං අනෙකෙසං විසෙසාධිගමානං නිමිත්තභූතානි එව අහෙසුං. එවං අනෙකවිජරියපාතුභාවා අයං අභිජාති යදන්ථං තෙන අභිපත්ථිතා, තස්සා අභිසම්බොධියා එකන්තසිද්ධියා තථා ව අහොසි අවිතථා අනඤ්ඤථා.

තථා යෙ බුද්ධචෙතෙය්‍යා බොධිතෙය්‍යබන්ධවා, තෙ සබ්බෙපි අනවසෙසතො සයමෙව භගවතා විනිතා. යෙ ව සාවකචෙතෙය්‍යා ධම්මචෙතෙය්‍යා ව, තෙපි සාවකාදීහි විනිතා විනයං ගච්ඡන්ති ගමිස්සන්ති වාති යදන්ථං භගවතා අභිසම්බොධි අභිපත්ථිතා, තදන්ථස්ස එකන්තසිද්ධියා අභිසම්බොධි තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා.

අපිව යස්ස යස්ස ඤෙය්‍යධම්මස්ස යො යො සභාවො බුද්ධිකම්බො, සො සො හත්ථතලෙ යපිතආමලකං විය ආවජ්ජනමත්තපට්ඨද්ධෙන අත්තනො ඤාණෙන අවිපරිතං අනවසෙසතො භගවතා අභිසම්බුද්ධොති එවමපි අභිසම්බොධි තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා.

තථා තෙසං තෙසං ධම්මානං තථා තථා දෙසෙතබ්බජ්ජකාරං, තෙසං තෙසඤ්ච සත්තානං ආසයානුසයවරියාධිමුත්තිං සම්මදෙව ඔලොකෙන්වා ධම්මතං අවිජ්ඣන්තෙනෙව පඤ්ඤන්තිනයං වොහාරමත්තං අනතිධාවන්තෙනෙව ව ධම්මතං විභාවෙන්තෙන යථාපරාධං යථාජ්ඣාසයං යථාධම්මඤ්ච අනුසාසන්තෙන භගවතා චෙතෙය්‍යා විනිතා අරියභූමිං සම්පාපිතාති ධම්මවිනයපඤ්ඤාපනාපිස්ස තදන්ථසිද්ධියා යථාභූතවුත්තියා ව තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා.

තථා යා සා භගවතා අනුජ්ජන්තා පට්ඨියාදිඵස්සවෙදනාදිරූපාරූපසභාවනිමුත්තා ලුජ්ජනපලුජ්ජනභාවාභාවතො ලොකසභාවානිතා තමසා විසංසට්ඨන්තා කෙනචි අනොභාසනියා ලොකසභාවාභාවතො එව ගතිආදිභාවරහිතා අජ්ජතිට්ඨා අනාරම්මණා අමතමහානිබ්බානධාතු ඛන්ධසඬ්ඛාතානං උපාදිනං ලෙසමත්තස්සාපි අභාවතො “අනුපාදිසෙසා”තිපි වුවවති. යං සන්ධාය වුත්තං –

“අත්ථි, භික්ඛවෙ, තදායතනං, යත්ථ නෙව පට්ඨි න ආපො න තෙජො න වායො න ආකාසානඤ්චායතනං න විඤ්ඤාණඤ්චායතනං න ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං න නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං නායං ලොකො න පරො ලොකො න ව උහො වන්දිමසුරියා. තමහං, භික්ඛවෙ, නෙව ආගතිං වදාමි න ගතිං න යීතිං න වුතිං න උපපත්තිං; අජ්ජතිට්ඨං අජ්ජවත්තං අනාරම්මණමෙවෙනං එසෙවන්තො දුක්ඛස්සා”ති (උදා. 71).

සා සබ්බෙසමිපි උපාදානක්ඛන්ධානං අත්ථඬිගමො සබ්බසඬ්ඛාරානං සමථො, සබ්බුපධිනං පටිනිස්සග්ගො, සබ්බදුක්ඛානං චූපසමො, සබ්බාලයානං සමුග්ගාතො, සබ්බවට්ඨානං උපවිජ්ජෙදො, අවිචන්තසන්තිලක්ඛණානි යථාවුත්තසභාවස්ස කදාවිපි අවිසංවාදනතො තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා . එවමෙනා අභිජාතිආදිකා තථා ගතො උපගතො අධිගතො පටිපන්නො පත්තොති තථාගතො. එවං භගවා තථා ගතොති තථාගතො.

කථං තථාච්චොති තථාගතො? යථාච්චා පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා, අයමිපි භගවා තථාච්චො. කිං වුත්තං හොති? යථාච්චා තෙ භගවන්තො මග්ගසීලෙන, ඵලසීලෙන, සබ්බෙනපි ලොකියලොකුත්තරසීලෙන, මග්ගසමාධිනා, ඵලසමාධිනා, සබ්බෙනපි ලොකියලොකුත්තරසමාධිනා, මග්ගපඤ්ඤාය, ඵලපඤ්ඤාය, සබ්බායපි ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤාය, දෙවසිකං වළඤ්ඡිතබ්බෙහි වතුච්ඡිනිකොට්ඨසහස්සමාපත්තිවිභාරෙහි, තදඬිගවුත්තියා වික්ඛම්භනවුත්තියා සමුච්ඡෙදවුත්තියා පටිජ්ජස්සද්ධිවුත්තියා නිස්සරණවුත්තියානි සඬ්ඛෙපතො, විත්ථාරතො පන අනන්තාපරිමාණභෙදෙහි අවින්තෙය්‍යානුභාවෙහි සකලසබ්බඤ්ඤාගුණෙහි, අයමිපි අමිභාකං භගවා තථාච්චො. සබ්බෙසඤ්ඤි සම්මාසම්බුද්ධානං ආයුචෙමත්තං, සරීරජ්ජමාණචෙමත්තං, කුලචෙමත්තං, දුක්ඛරවරියාවෙමත්තං, රස්මිචෙමත්තන්ති ඉමෙහි පඤ්චහි චෙමත්තෙහි සියා චෙමත්තං, න පන සීලවිසුද්ධිආදිසු විසුද්ධිසු සමථවිපස්සනාපටිපත්තියං අත්තනා පටිවිද්ධගුණෙසු ව කිඤ්චි නානාකරණං අත්ථි, අථ බො මජ්ඣෙ භින්තසුචණ්ණං විය අඤ්ඤංමඤ්ඤං නිබ්බිසෙසා තෙ බුද්ධා භගවන්තො. තස්මා යථාච්චා පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා, අයමිපි භගවා තථාච්චො. එවං තථාච්චොති තථාගතො. විධන්ථො චෙන්ථ ගතසද්දො. තථා හි ලොකියා විධයුත්තතසද්දෙ පකාරත්ථෙ වදන්ති.

කථාං තථාපචත්තිකොති තථාගතො? අනඤ්ඤාසාධාරණෙන ඉද්ධානුභාවෙන සමන්තාගතත්තා අත්ථපටිසම්භිදාදීනං උක්කංසපාරමිප්පත්තියා අනාවරණඤ්ඤාණපටිලාභෙන ච භගවතො කායප්පචත්තියාදීනං කත්ථවි පටිඝාතාභාවතො යථාරූචි තථා ගතං ගති ගමනං කායචචිචිත්තප්පචත්ති එතස්සාති තථාගතො. එවං තථාපචත්තිකොති තථාගතො.

කථාං තථෙහි අගතොති තථාගතො? බොධිසම්භාරසම්භරණ තප්පටිපක්ඛප්පචත්තිසඬ්ඛාතං නත්ථී එතස්ස ගතත්ති අගතො. සො පනස්ස අගතභාවො මච්ඡෙරදානපාරමිආදිසු අවිපරිතං ආදිනවානිසංසපච්චවෙක්ඛණාදිනායප්පචත්තෙහි ඤාණෙහිති තථෙහි ඤාණෙහි අගතොති තථාගතො.

අථ වා කිලෙසාහිසඬ්ඛාරප්පචත්තිසඬ්ඛාතං ඛන්ධප්පචත්තිසඬ්ඛාතමෙව වා පඤ්චස්සුපි ගතීසු ගතං ගමනං එතස්ස නත්ථීති අගතො. සඋපාදිසෙසඅනුපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තියා ස්වායමස්ස අගතභාවො තථෙහි අරියමග්ගඤ්ඤාණෙහිති එවම්පි භගවා තථෙහි ආගතොති තථාගතො.

කථාං තථාගතභාවෙන තථාගතො? තථාගතභාවෙනාති ච තථාගතස්ස සබ්භාවෙන, අත්ථිතායාති අත්ථො. කො පනෙස තථාගතො, යස්ස අත්ථිතාය භගවා තථාගතොති වුවිච්ඡිති? සද්ධම්මො. සද්ධම්මො හි අරියමග්ගො තාව යථා යුගනද්ධසමථිවිපස්සනාබලෙන අනවසෙසකිලෙසපක්ඛං සමුහනන්තෙන සමුව්ඡෙදප්පභානවසෙන ගන්තබ්බං, තථා ගතො. ඵලධම්මො යථා අත්තතො මග්ගානුරූපං පටිප්පස්සද්ධිප්පභානවසෙන ගන්තබ්බං, තථා ගතො පචත්තො. නිබ්බානධම්මො පන යථා ගතො පඤ්ඤාය පටිච්ඡේදො සකලවට්ඨුක්ඛවුපසමාය සම්පජ්ජති, බුද්ධාදීහි තථා ගතො සච්ඡිකතොති තථාගතො. පරියත්තිධම්මොපි යථා පුරිමබුද්ධෙහි සුත්තගෙයාදිවසෙන පචත්තිආදිප්පකාසනවසෙන ච වෙනෙය්‍යානං ආසයාදිඅනුරූපං පචත්තිතො, අමිභාකම්පි භගවතා තථා ගතො ගදිතො පචත්තිතොති වා තථාගතො. යථා භගවතා දෙසිතො, තථා භගවතො සාවකෙහි ගතො අවගතොති තථාගතො. එවං සබ්බොපි සද්ධම්මො තථාගතො. තෙනාහ සක්කො දෙවනම්න්දො “තථාගතං දෙවමනුස්සපුජිතං, ධම්මං නමස්සාම සුවත්ථී හොතු”ති (බු. පා. 6.17; සු. නි. 240). ස්වාස්ස අත්ථීති භගවා තථාගතො.

යථා ව ධම්මො, එවං අරියසඬ්ඝොපි, යථා අත්තතිතාය පරහිතාය ච පටිපන්නෙහි සුවිසුද්ධං පුබ්බභාගසමථිවිපස්සනාපටිපදං පුරක්ඛන්වා තෙන තෙන මග්ගෙන ගන්තබ්බං, තං තං තථා ගතොති තථාගතො. යථා වා භගවතා සච්චපටිච්චසමුප්පාදාදිනෙයො දෙසිතො, තථා ව බුද්ධත්තා තථා ගදනතො ච තථාගතො. තෙනාහ සක්කො දෙවරාජා – “තථාගතං දෙවමනුස්සපුජිතං, සඬ්ඝං නමස්සාම සුවත්ථී හොතු”ති (බු. පා. 6.18; සු. නි. 241), ස්වාස්ස සාවකභූතො අත්ථීති භගවා තථාගතො. එවං තථාගතභාවෙන තථාගතො.

ඉදම්පි තථාගතස්ස තථාගතභාවදීපනෙ මුඛමත්තකමෙව, සබ්බාකාරෙන පන තථාගතොච තථාගතස්ස තථාගතභාවං චණ්ණෙය්‍යා. ඉදඤ්ඤි තථාගතපදං මහත්ථං, මහාගතිකං, මහාවිසයං, තස්ස අප්පමාදපදස්ස විය තෙපිටකම්පි බුද්ධච්චනං යුත්තිතො අත්ථභාවෙන ආභරන්තො “අතිත්ථෙත ධම්මකථිකො පක්ඛන්දො”ති න චත්තබ්බොති.

තත්ථෙතං වුවිච්ඡි –

“යථෙව ලොකෙ පුරිමා මහෙසිනො,
සබ්බඤ්ඤාභාවං මුත්තයො ඉධාගතා;
තථා අයං සකාමුත්තිපි ආගතො,
තථාගතො වුවිච්ඡි තෙන චක්ඛුමා.

“පභාය කාමාදිමලෙ අසෙසනො,
සමාධිඤ්ඤාණෙහි යථා ගතා ජිනා;
පුරාතනා සකාමුත්ති පුත්තින්ධරො,
තථා ගතො තෙන තථාගතො මනො.

“තථඤ්ච ධාතායතනාදිලක්ඛණං,
සභාවසාමඤ්ඤවිභාගභෙදතො;
සයම්භුඤ්ඤාණෙන ජිනොයමාගතො,
තථාගතො වුවිච්ඡි සකාපුඬ්ඛවො.

“තථානි සච්චානි සමන්තචක්ඛුනා,
තථා ඉදප්පච්චයතා ච සබ්බසො;
අනඤ්ඤනෙය්‍යා නයතො විභාවිතා,
තථා ගතො තෙන ජිනො තථාගතො.

“අනෙකභෙදාසුපි ලොකධාතුසු,
ඒනස්ස රූපායනනාදිගොවරෙ;
විචිත්තභෙදෙ තථමෙව දස්සනං,
තථාගතො තෙන සමන්තලොචනො.

“යතො ච ධම්මං තථමෙව භාසති,
කරොති වාචායනුරූපමත්තනො;
ගුණෙහි ලොකං අභිභුය්‍යිරියති,
තථාගතො තෙනපි ලොකනායකො.

“තථා පටිඤ්ඤාය තථාය සබ්බසො,
අවෙදි ලොකං පහවං අතික්කමි;
ගතො ච පච්චක්ඛකිරියාය නිබ්බුතං,
අරියමග්ගඤ්ච ගතො තථාගතො.

“තථා පටිඤ්ඤාය තථාය සබ්බසො,
හිතාය ලොකස්ස යතොයමාගතො;
තථාය නාටො කරුණාය සබ්බදා,
ගතො ච තෙනාපි ජිනො තථාගතො.

“තථානි ඤාණානි යතොයමාගතො,
යථාසභාවං විසයාවබොධතො;
තථාභිජාතිජ්ජභුතී තථාගතො,
තදත්ථසම්පාදනතො තථාගතො.

“යථාවිධා තෙ පුරිමා මහෙසිනො,
තථාවිධොයම්පි තථා යථාරූචි;
පචත්තවාචා තනුවිත්තභාවතො,
තථාගතො වුච්චති අග්ගපුග්ගලො.

“සම්බොධිසම්භාරවිපක්ඛතො පුරෙ,
ගතං න සංසාරගතම්පි තස්ස වා;
න චත්ථි නාථස්ස භවන්තදස්සිනො,
තථෙහි තස්මා අගතො තථාගතො.

“තථාගතො ධම්මවරො මහෙසිනා,
යථා පභාතබ්බමලං පභියති;
තථාගතො අරියගණො විනායකො,
තථාගතො තෙන සමඨිගිභාවතො”ති.

අරහත්තං සම්මාසම්බුද්ධන්ති එත්ථ අරහාති පදස්ස අත්ථො හෙට්ඨා වුත්තොයෙව. සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධන්තා සම්මාසම්බුද්ධං. යංකිඤ්චි ඤෙය්‍යං නාම, තස්ස සබ්බස්සපි සබ්බාකාරතො අවිපරිතතො සයමෙව අභිසම්බුද්ධන්තාති වුත්තං හොති. ඉමිනාස්ස පරොපදෙසරහිතස්ස සබ්බාකාරෙන සබ්බධම්මාවබොධනසමත්ථස්ස ආකඨ්ඨාපටිබද්ධවුත්තිනො අනාවරණඤාණසම්බන්ධාත්ස්ස සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස අධිගමො දස්සිනො.

නනු ච සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණතො අඤ්ඤං අනාවරණං, අඤ්ඤථා ඡ අසාධාරණානි ඤාණානි බුද්ධඤාණානීති වචනං විරුජ්ඣෙය්‍යාති? න විරුජ්ඣති, විසයජ්ජවත්තිභෙදවසෙන අඤ්ඤෙහි අසාධාරණභාවදස්සනත්ථං එකස්සෙව ඤාණස්ස ද්විධා වුත්තන්තා. එකමෙව හි තං ඤාණං අනවසෙසසම්බන්ධාසම්මුතිධම්මවිසයනාය සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං, තත්ථ ච ආවරණභාවතො නිස්සම්භවාරම්ප්පාදාය අනාවරණඤාණන්ති වුත්තං. යථාහ පටිසම්භිදායං —

“සබ්බං සම්බන්ධාසම්බන්ධං අනවසෙසං ඡානාතීති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං. තත්ථ ආවරණං නත්ථිති අනාවරණඤාණං”න්තිආදි (පටි. ම. 1.119).

තස්මා නත්ථි තෙසං අත්ථතො භෙදො, එකත්තෙනෙවෙනං එවම්චිතබ්බං. අඤ්ඤථා සබ්බඤ්ඤානාවරණඤාණානං සාධාරණතා අසබ්බධම්මාරම්මණතා ච ආපජ්ජෙය්‍ය. න හි භගවතො ඤාණස්ස

අණුමත්තමි ආවරණං අත්ථි, අනාවරණඤාණස්ස ච අසබ්බධම්මාරම්මණභාවෙ යත්ථ තං න පවත්තති තත්ථාවරණසබ්භාවතො අනාවරණභාවොයෙව න සීයා. අථ චා පන භොතු අඤ්ඤාමෙව අනාවරණං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණතො, ඉධ පන සබ්බත්ථ අප්පට්භතවුත්තිතාය අනාවරණඤාණන්ති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව අධිප්පෙනං, තස්සෙවාධිගමෙන භගවා සබ්බඤ්ඤා සබ්බවිදු සම්මාසම්බුද්ධොති වුවවති, න සකිංයෙව සබ්බධම්මාවබොධතො. තථා ච වුත්තං පටිසම්භිදායං -

“විමොක්ඛන්තිකමෙනං බුද්ධානං භගවන්තානං බොධියා මූලෙ සහ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස පටිලාභා සච්ඡිකා පඤ්ඤන්ති යදිදං බුද්ධො”ති.

සබ්බධම්මාවබොධනසමත්ථඤාණසම්බිගමෙන හි භගවතො සන්තානෙන අනවසෙසධම්මෙ පටිච්ඡික්ඛිතුං සමත්ථතා අහොසිති.

එත්ථාහ - කිං පනිදං ඤාණං පවත්තමානං සකිංයෙව සබ්බස්මිං විසයෙ පවත්තති, උදාහු කමෙනාති? කිඤ්චෙන්ථ - යදි තාව සකිංයෙව සබ්බස්මිං විසයෙ පවත්තති, අතීතානාගතප්පච්චුපන්තඅප්ඤ්ඤානභිද්ධාදිභෙදහින්තානං සඬ්ඛතධම්මානං අසඬ්ඛතසම්මුතිධම්මානඤ්ච එකජ්ඣං උපට්ඨානෙන දුරතො චිත්තපටං පෙක්ඛන්තස්ස විය විසයවිභාගෙනාවබොධො න සීයා, තථා ච සති “සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති විපස්සන්තානං අනත්තාකාරෙන විය සබ්බධම්මා අනිරුපිතරූපෙන භගවතො ඤාණස්ස විසයා භොන්තිති ආපජ්ජති. යෙපි “සබ්බඤ්ඤායාධම්මානං ඨිතලක්ඛණවිසයං විකප්පරහිතං සබ්බකාලං බුද්ධානං ඤාණං පවත්තති, තෙන තෙ සබ්බවිදුති වුවවන්ති. එවඤ්ච කත්වා -

“වරං සමාහිතො නාගො, තිට්ඨන්තොපි සමාහිතො”ති. -

“ඉදම්පි වචනං සුචුත්තං භොති”ති වදන්ති, තෙසම්පි වුත්තදොසානාතිවත්ති, ඨිතලක්ඛණාරම්මණතාය ච අතීතානාගතසම්මුතිධම්මානං තදභාවතො, එකදෙසවිසයමෙව භගවතො ඤාණං සීයා. තස්මා සකිංයෙව ඤාණං පවත්තතිති න යුජ්ජති.

අථ කමෙන සබ්බස්මිං විසයෙ ඤාණං පවත්තතිති? එවම්පි න යුජ්ජති. න හි ජාතිභූමිසභාවාදිවසෙන දිසාදෙසකාලාදිවසෙන ච අනෙකභෙදහින්තෙ ඤෙය්‍යා කමෙන ගය්‍යමානෙ තස්ස අනවසෙසපටිච්චෙධො සම්භවති අපරියන්තභාවතො ඤෙය්‍යාස්ස. යෙ පන “අත්ථස්ස අවිසංවාදනතො ඤෙය්‍යාස්ස එකදෙසං පච්චක්ඛං කත්වා සෙසෙපි එවන්ති අධිමුච්චිත්වා වචන්ථාපනෙන සබ්බඤ්ඤා භගවා, තඤ්ච ඤාණං න අනුමානිකං සංසයාභාවතො. සංසයානුබ්බද්ධඤ්ඤි ලොකෙ අනුමානඤාණං”න්ති වදන්ති, තෙසම්පි න යුත්තං. සබ්බස්ස හි අපච්චක්ඛභාවෙ අත්ථස්ස අවිසංවාදනෙන ඤෙය්‍යාස්ස එකදෙසං පච්චක්ඛං කත්වා සෙසෙපි එවන්ති අධිමුච්චිත්වා වචන්ථාපනස්ස අසම්භවතො. යඤ්ඤි තං සෙසං, තං අපච්චක්ඛන්ති. අථ තම්පි පච්චක්ඛං, තස්ස සෙසභාවො පන න සීයාති සබ්බමෙනං අකාරණං. කස්මා? අවිසයවිචාරභාවතො. වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා -

“බුද්ධවිසයො, භික්ඛවෙ, අචින්තෙය්‍යා, න චින්තෙතඛ්ඛො; යො චින්තෙය්‍යා, උම්මාදස්ස විසාතස්ස භාගි අස්සා”ති (අ. නි. 4.77).

ඉදං පනෙත්ථ සන්තිට්ඨානං - යංකිඤ්චි භගවතා ඤාතුං ඉච්ඡිතං සකලමෙකදෙසො වා, තත්ථ අප්පට්භතවුත්තිතාය පච්චක්ඛතො ඤාණං පවත්තති, නිව්චසමාධානඤ්ච වික්ඛෙපාභාවතො, ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස සකලස්ස අවිසයභාවතො තස්ස ආකඬ්ඛාපට්ඨද්ධවුත්තිතා න සීයා, එකන්තෙනෙව සා ඉච්ඡිතඛ්ඛා “සබ්බෙ ධම්මා බුද්ධස්ස භගවතො ආවජ්ජනපට්ඨද්ධා, ආකඬ්ඛාපට්ඨද්ධා, මනසිකාරපට්ඨද්ධා, චිත්තූප්පාදපට්ඨද්ධා”ති (මහානි. 69; වුළුනි. මොසරාපමාණවජුච්ඡානිද්දෙස 85) වචනතො. අතීතානාගතවිසයම්පි භගවතො ඤාණං අනුමානාගමනක්කල්පිතභවිරහිතත්තා පච්චක්ඛමෙව.

නනු ච එතස්මිම්පි පක්ඛෙ යදා සකලං ඤාතුං ඉච්ඡිතං, තදා සකිමෙව සකලවිසයතාය අනිරුපිතරූපෙන භගවතො ඤාණං පවත්තෙය්‍යාති වුත්තදොසානාතිවත්තියෙවාති? න, තස්ස විසොධිතත්තා. විසොධිතො හි සො බුද්ධවිසයො අචින්තෙය්‍යාති. අඤ්ඤථා පචුරජනඤාණසම්බුත්තිතාය බුද්ධානං භගවන්තානං ඤාණස්ස අචින්තෙය්‍යාතා න සීයා, තස්මා සකලධම්මාරම්මණම්පි තං එකධම්මාරම්මණං විය සුවචන්ථාපිතෙයෙව තෙ ධම්මෙ කත්වා පවත්තතිති ඉදමෙන්ථ අචින්තෙය්‍යාං. යාවතකං ඤෙය්‍යං, තාවතකං ඤාණං, යාවතකං ඤාණං, තාවතකං ඤෙය්‍යං, ඤෙය්‍යපරියන්තිකං ඤාණං, ඤාණපරියන්තිකං ඤෙය්‍යන්ති එවමෙකජ්ඣං විසුං විසුං සකිං කමෙන ච ඉච්ඡානුරූපං සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධො භගවා. තං සම්මාසම්බුද්ධං.

ද්වෙ චිතක්කාති ද්වෙ සම්මා චිතක්කා. තත්ථ චිතක්කෙන්ති එතෙන, සයං වා චිතක්කෙති, චිතක්කනමත්තමෙව වාති චිතක්කො. ස්වායං ආරම්මණාහිනිරොපනලක්ඛණො, ආහනනපරියාහනනරසො, ආරම්මණෙ චිත්තස්ස ආනයනපච්චුපට්ඨානො. විසයභෙදෙන පන තං ද්විධා කත්වා වුත්තං “ද්වෙ චිතක්කා”ති. සමුදාවරන්තිති සමං සම්මා ච උද්ධමුද්ධං මරියාදාය වරන්ති. මරියාදත්ථො හි අයමාකාරො, තෙන ච යොගෙන “තථාගතං අරහන්තං

සම්මාසම්බුද්ධ”න්ති ඉදං සාම්භත්තං උපයොගව්වනං. ඉදං චුත්තං හොති – තථාගතස්ස අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස අත්තතො විසයෙ සමං සම්මා ව අඤ්ඤමඤ්ඤං මරියාදං අනනික්කමත්තා උද්ධමුද්ධං බහුලං අභිණ්භං වරන්ති පවත්තන්ති.

කො පන නෙසං විසයො, කා වා මරියාදා, කථඤ්ච තං අනනික්කමත්තං තෙ උද්ධමුද්ධං බහුලං අභිණ්භං නිව්චං පවත්තන්ති? චූචිවතෙ – ඛෙමචිතක්කො, පච්චෙකචිතක්කොති ඉමෙ ද්වෙ චිතක්කායෙව. තෙසු ඛෙමචිතක්කො තාව භගවතො විසෙසෙන කරුණාසම්පයුත්තො, මෙත්තාමුදිතාසම්පයුත්තොපි ලබ්භතෙව, තස්මා සො මහාකරුණාසමාපත්තියා මෙත්තාදිසමාපත්තියා ව පුබ්බධගමො සම්පයුත්තො ව වෙදිතබ්බො. පච්චෙකචිතක්කො පන ඵලසමාපත්තියා පුබ්බධගමො සම්පයුත්තො ව, දිබ්බවිහාරාදිවසෙනාපි ලබ්භතෙව. ඉති නෙසං චිතක්කො විසයො, තස්මා එකස්මිං සත්තානෙ බහුලං පවත්තමානානම්පි කාලෙන කාලං සවිසයස්මිංයෙව වරණතො නත්ථි මරියාදා, න සඬකරෙන චුත්ති.

තත්ථ ඛෙමචිතක්කො භගවතො කරුණාක්කමනාදිනා විභාවෙනබ්බො, පච්චෙකචිතක්කො සමාපත්තිහි. තත්ත්වායං විභාවනා – “අයං ලොකො සත්තාපජාතො දුක්ඛපරෙතො” තිආදිනා රාගග්ගිආදිහි ලොකසන්නිවාසස්ස ආදිත්තතාදිආකාරදස්සනෙහි මහාකරුණාසමාපත්තියා පුබ්බභාගෙ , සමාපත්තියම්පි පඨමජ්ඣානවසෙන චත්තබ්බො. චුත්තඤ්ඤෙනං (පටි. ම. 1.117-118) –

“බහුහි ආකාරෙහි පස්සන්තානං බුද්ධානං භගවත්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති, ආදිත්තො ලොකසන්නිවාසොති පස්සන්තානං බුද්ධානං භගවත්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති. උය්‍යුත්තො, පයාතො, කුම්මග්ගපට්ඨපන්තො, උපනීයති ලොකො අද්ධුවො, අනාණො ලොකො අනභිස්සරො, අස්සකො ලොකො, සබ්බං පභාය ගමනීයං, ඌනො ලොකො අතිත්තො තණ්හාදාසො.

“අතායනො ලොකසන්නිවාසො, අලෙණො, අසරණො, අසරණිභූතො, උද්ධතො ලොකො අවුපසන්තො, සසල්ලො ලොකසන්නිවාසො විද්ධො පුටුසල්ලෙහි, අවිජ්ජන්ධකාරාවරණො කිලෙසපඤ්ජරපරික්ඛිත්තො, අවිජ්ජාගතො ලොකසන්නිවාසො අණ්ඩභූතො පරියොනද්ධො තත්තාකුලකජාතො කුලාගුණ්ඨිකජාතො මුඤ්ජපබ්බජභූතො අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං සංසාරං නාතිවත්තන්ති පස්සන්තානං, අවිජ්ජාවිසදොසසංලිත්තො කිලෙසකලලිභූතො, රාගදොසමොහජටාජටිතො.

“තණ්හාසඬසාට්ඨමුක්කො, තණ්හාජාලෙන ඔත්ථටො, තණ්හාසොතෙන චුය්හති, තණ්හාසංයොජනෙන සංයුත්තො, තණ්හානුසයෙන අනුසටො, තණ්හාසත්තාපෙන සත්තජ්ජති, තණ්හාපරිලාභෙන පරිධය්හති.

“දිට්ඨිසඬසාට්ඨමුක්කො, දිට්ඨිජාලෙන ඔත්ථටො, දිට්ඨිසොතෙන චුය්හති, දිට්ඨිසංයොජනෙන සංයුත්තො, දිට්ඨානුසයෙන අනුසටො, දිට්ඨිසත්තාපෙන සත්තජ්ජති, දිට්ඨිපරිලාභෙන පරිධය්හති.

“ජාතියා අනුගතො, ජරාය අනුසටො, ඛ්‍යාධිනා අභිභූතො, මරණෙන අබ්භාහතො, දුක්ඛෙ පතිට්ඨිතො.

“තණ්හාය ඔඩ්ඪිතො, ජරාපාකාරපරික්ඛිත්තො, මච්චුපාසපරික්ඛිත්තො, මහාබන්ධනබද්ධො, ලොකසන්නිවාසො, රාගබන්ධනෙන, දොසමොහබන්ධනෙන, මානදිට්ඨිකිලෙසදුච්චරිතබන්ධනෙන බද්ධො, මහාසම්බාධපට්ඨපන්තො, මහාපලිබොධෙන පලිබුද්ධො, මහාපජාතෙ පතිතො, මහාකත්තාරපට්ඨපන්තො, මහාසංසාරපට්ඨපන්තො, මහාවිදුග්ගෙ සම්පරිවත්තති, මහාපලිපෙ පලිපන්තො.

“අබ්භාහතො ලොකසන්නිවාසො, ආදිත්තො ලොකසන්නිවාසො රාගග්ගිනා, දොසග්ගිනා, මොහග්ගිනා ජාතියා...පෙ.... උපායාසෙහි, උන්නිතකො ලොකසන්නිවාසො හඤ්ඤති නිව්චමනාණො පත්තදණ්ඨො තක්කරො, වජ්ජබන්ධනබද්ධො ආසානනපච්චුපට්ඨිතො, අනාටො ලොකසන්නිවාසො පරමකාරුඤ්ඤනං පත්තො, දුක්ඛාභිතුන්තො විරරත්තපිළිතො, නිව්චගධිතො නිව්චපිපාසිතො.

“අන්ධො, අවක්ඛුකො, හතනෙත්තො, අපරිණායකො, විපට්ඨකන්ධන්දො, අඤ්ජසාපරද්ධො, මහොසපක්ඛන්දො.

“ද්විති දිට්ඨිගතෙහි පරියුට්ඨිතො, තිති දුච්චරිතෙහි විජ්ජට්ඨපන්තො, චතුහි යොගෙහි යොජිතො, චතුහි ගන්ථෙහි ගන්ථිතො, චතුහි උපාදානෙහි උපාදීයති, පඤ්චගතිසමාරුල්ලො, පඤ්චති කාමගුණෙහි රජ්ජති, පඤ්චති නිවරණෙහි ඔත්ථටො, ඡති විවාදමූලෙහි විවදති, ඡති තණ්හාකායෙහි රජ්ජති, ඡති දිට්ඨිගතෙහි පරියුට්ඨිතො, සත්තහි අනුසයෙහි අනුසටො, සත්තහි සංයොජනෙහි සංයුත්තො, සත්තහි මානෙහි උන්නතො, අට්ඨති ලොකධම්මෙහි සම්පරිවත්තති, අට්ඨති මිච්ජත්තෙහි නියතො, අට්ඨති පුරිසදොසෙහි දුස්සති, නවති ආසාතවත්ථුහි ආසාතිතො, නවති මානෙහි උන්නතො, නවති තණ්හාමූලකෙහි ධම්මෙහි රජ්ජති, දසති කිලෙසවත්ථුහි කිලිස්සති, දසති ආසාතවත්ථුහි ආසාතිතො, දසති අකුසලකම්මපට්ඨති සමන්තාගතො, දසති

සංයෝජනෙහි සංයුක්තො, දසහි මිච්ඡත්තෙහි නියතො, දසවත්ථුකාය දිට්ඨියා සමන්තාගතො, දසවත්ථුකාය අන්තග්ගාහිකාය දිට්ඨියා සමන්තාගතො, අට්ඨසත්තඤ්ඤාපපඤ්ඤෙහි පපඤ්ඤිතො, ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිගතෙහි පරිසුට්ඨිතො ලොකසන්නිවාසොති සම්පස්සන්තානං බුද්ධානං භගවන්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති.

“අභඤ්චමිති තිණ්ණො, ලොකො ව අතිණ්ණො. අභඤ්චමිති මුත්තො, ලොකො ව අමුත්තො. අභඤ්චමිති දන්තො, ලොකො ව අදන්තො. අභඤ්චමිති සන්තො, ලොකො ව අසන්තො. අභඤ්චමිති අස්සත්ථො, ලොකො ව අනස්සත්ථො. අභඤ්චමිති පරිනිබ්බුතො, ලොකො ව අපරිනිබ්බුතො. පහොමි ඛිවාහං තිණ්ණො තාරොතුං, මුත්තො මොවෙතුං, දන්තො දමෙතුං, සන්තො සමෙතුං, අස්සත්ථො අස්සාසෙතුං, පරිනිබ්බුතො පරෙ ව පරිනිබ්බාපෙතුන්ති පස්සන්තානං බුද්ධානං භගවන්තානං සත්තෙසු මහාකරුණා ඔක්කමති”ති (පටි. ම. 1.117-118).

ඉමිනාව නයෙන භගවතො සත්තෙසු මෙත්තාඔක්කමනඤ්ච විභාවෙනබ්බං. කරුණාවිසයස්ස හි දුක්ඛස්ස පටිපක්ඛහුතං සුඛං සත්තෙසු උපසංහරන්ති මෙත්තාපි පවත්තතිති ඉධ අබ්‍යාපාදඅවිහිංසාවිතක්කා ඛෙමචිතක්කො. පටිච්චෙකචිතක්කො පන තෙක්ඛමිච්චිතක්කොයෙව, තස්ස දිබ්බවිහාරඅරියවිහාරෙසු පුබ්බභාගස්ස පට්ඨමජ්ඣානස්ස පටිච්චෙකඛණාය ව වසෙන පවත්ති වෙදිතබ්බා. තත්ථ යෙ තෙ භගවතො දෙවස්සිකං වළඤ්ජනකවසෙන චතුච්ඡතිකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛා සමාපත්තිවිහාරා, යෙසං පුරෙවරණභාවෙන පවත්තං සමාධිට්ඨියානුගතං ඤාණවරියානුගතං ඤාණං චතුච්ඡතිකොට්ඨසතසහස්සසමාපත්තිසඤ්චාරමිභාවජීරඤාණන්ති වුවිච්චි, තෙසං වසෙන භගවතො පටිච්චෙකචිතක්කස්ස බහුලං පවත්ති වෙදිතබ්බා. අයඤ්ච අත්ථො මහාසච්චකස්සත්තෙනපි වෙදිතබ්බා. චුත්තඤ්චි තත්ථ භගවතා –

“සො ඛො අහං, අග්ගිවෙස්සන, තස්මිංයෙව පුරිමස්මිං සමාධිනිමිත්තෙ අජ්ඣන්තමෙව චිත්තං සණ්ඨපෙමි, සන්නිසාදෙමි, යෙන සුදං නිච්චකප්පං විහරාමි”ති (ම. නි. 1.387).

ඉදඤ්චි භගවා “සමණො ගොතමො අභිරුපො පාසාදිකො සුචුස්සිතං දන්තාවරණං, ජීවිහා තනුකා, මධුරං වචනං, තෙන පරිසං රඤ්ජෙන්තො මඤ්ඤෙ විවරති, චිත්තෙ පනස්ස එකග්ගතා තත්ථී, යො එවං සඤ්ඤන්තිබහුලො වරති”ති සච්චකෙන නිගණ්ඨපුත්තෙන චිතක්කිතෙ අවස්සං සහොඨං චොරං ගණ්හන්තො විය “න අග්ගිවෙස්සන තථාගතො පරිසං රඤ්ජෙන්තො සඤ්ඤන්තිබහුලො විවරති, චක්කවාළපරියන්තායපි පරිසාය ධම්මං දෙසෙති, අසල්ලිතො අනුපලිත්තො එකත්තං එකවිහාරිසුඤ්ඤතාඵලසමාපත්තිඵලං අනුයුත්තො”ති දස්සෙතුං ආහරි.

භගවා හි යස්මිං ඛණෙ පරිසා සාධුකාරං දෙනි, ධම්මං වා පටිච්චෙකඛති, තස්මිං ඛණෙ පුබ්බභාගෙන කාලං පරිච්ඡන්දිත්වා ඵලසමාපත්තිං අස්සාසවාරෙ පස්සාසවාරෙ සමාපජ්ජති, සාධුකාරසද්දනිග්ඝොසෙ අවිච්ඡන්තෙයෙව ධම්මපටිච්චෙකඛණාය ව පරියොසානෙ සමාපත්තිතො වුට්ඨාය ධීතට්ඨානතො පට්ඨාය ධම්මං දෙසෙති. බුද්ධානඤ්චි භවඬගපරිවාසො ලහුකො, අස්සාසවාරෙ පස්සාසවාරෙ සමාපත්තියො සමාපජ්ජන්ති. එවං යථාචුත්තසමාපත්තිනං සපුබ්බභාගානං වසෙන භගවතො ඛෙමචිතක්කස්ස පටිච්චෙකචිතක්කස්ස ව බහුලජ්ජවත්ති වෙදිතබ්බා.

තත්ථ යස්ස බ්‍යාපාදඅවිහිංසාවිතක්කාදිසංකිලෙසජ්ජහානස්ස අබ්‍යාපාදවිතක්කස්ස අවිහිංසාවිතක්කස්ස ව ආනුභාවෙන කුතොච්ඡි හයාභාවතො තංසමඬ්ඛිති ඛෙමජ්ජන්තො ව විහරති, තතො ව සබ්බස්සපි සබ්බදාපි ඛෙමමෙව හොති අභයමෙව. තස්මා දුට්ඨොපි උභයෙසං ඛෙමඬ්ඛකරොති ඛෙමචිතක්කො. යස්ස පන කාමචිතක්කාදිසංකිලෙසජ්ජහානස්ස තෙක්ඛමිච්චිතක්කස්ස ආනුභාවෙන කායච්චෙකො, චිත්තච්චෙකො, උපධිච්චෙකොති තිට්ඨො; තද්ඬගච්චෙකො, චික්ඛමිභනච්චෙකො, සමුච්ඡෙදච්චෙකො, පටිජ්ජස්සද්ධිච්චෙකො, නිස්සරණච්චෙකොති පඤ්චවිධො ව ච්චෙකො පාරිපුරිං ගච්ඡති. සො යථාරහං ආරම්මණතො සම්පයොගතො ව පටිච්චෙකසහගතො චිතක්කොති පටිච්චෙකචිතක්කො. එතෙ ව ද්වෙ චිතක්කා එවං චිත්තවිසයාපි සමානා ආදිකම්මිකානං අඤ්ඤමඤ්ඤපකාරාය සම්භවන්ති. යථා හි ඛෙමචිතක්කස්ස පටිච්චෙකචිතක්කො අනුජ්ජන්තස්ස උප්පාදාය උප්පන්නස්ස හියොසාභාවාය වෙපුල්ලාය හොති, එවං පටිච්චෙකචිතක්කස්සපි ඛෙමචිතක්කො. න හි වූපකට්ඨකායචිත්තානමන්තරෙන මෙත්තාවිහාරාදයො සම්භවන්ති බ්‍යාපාදාදිජ්ජහානෙන ව විනා චිත්තච්චෙකාදීනං අසම්භවොයෙවාති අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස බහුපකාරා එතෙ ධම්මා දට්ඨබ්බා. භගවතො පන සබ්බසො පභීනසංකිලෙසස්ස ලොකහිතත්ථාය එවං ඛෙමචිතක්කො ව පටිච්චෙකචිතක්කො ව අස්සාසවාරමත්තෙපි හීනසුඛමාවහන්තියෙවාති. ඛෙමො ව චිතක්කො පටිච්චෙකො ව චිතක්කොති සම්බන්ධිතබ්බං.

එවං උද්දිට්ඨෙ ද්වෙ චිතක්කෙ නිද්දිස්සිතුං “අබ්‍යාපජ්ඣාරාමො”තිආදිමාහ. තත්ථ අබ්‍යාපජ්ඣානං කස්සච අදුක්ඛනං අබ්‍යාපජ්ඣො, සො ආරම්භබ්බතො ආරාමො එතස්සාති අබ්‍යාපජ්ඣාරාමො. අබ්‍යාපජ්ඣො රතො සෙවනවසෙන නිරතොති අබ්‍යාපජ්ඣාරතො. එසෙවාති එසො එව. ඉරියායාති කිරියාය, කායච්චිපයොගෙනාති අත්ථො. න කඤ්චි බ්‍යාබාධෙමිති හීනාදිසු කඤ්චිපි සත්තං තණ්හාතසාදියොගතො තසං වා තදභාවතො පභීනසබ්බකිලෙසච්ඡන්දිතත්තා ථාවරං වා න බාධෙමි න දුක්ඛාපෙමි. කරුණජ්ඣාසයො භගවා මහාකරුණාසමාපත්තිබහුලො අත්තතො පරමරුචිතකරුණජ්ඣාසයානුරූපමෙවමාහ. තෙන අවිහිංසාවිතක්කං අබ්‍යාපාදවිතක්කඤ්ච දස්සෙති. ඉදං චුත්තං හොති – ‘අහං ඉමාය ඉරියාය ඉමාය පටිපත්තියා එවං සම්මා පටිපජ්ජන්තො එවං සමාපත්තිවිහාරෙහි විහරන්තො එවං පුඤ්ඤත්ථිකෙහි කතාති සක්කාරගරුකාරමානනවන්දනපූජනාති

අධිවාසෙන්තො සත්තෙසු න කඤ්චි බ්‍යාබාධෙමි, අපිව බො දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථප්පහෙදං හිතසුබමෙව නෙසං පරිබුහෙමි’ති.

යං අකුසලං, තං පහීනන්ති යං දියඨිඨකිලෙසසහස්සහෙදං අඤ්ඤාඤ්ච තංසම්පයුත්තං අනන්තප්පහෙදං අකුසලං, තං සබ්බං බොධිමුලෙයෙව මය්හං පහීනං සමුහතන්ති. ඉමිනා පව්වෙකෙසු මුද්ධභුතෙන සද්ධිං නිස්සරණවිවෙකෙන සමුච්ඡෙදප්පටිපස්සද්ධිවිවෙකෙ දස්සෙති. කෙච් පනෙත්ථ තදඨගචික්ඛම්භනවිවෙකෙපි උද්ධරන්ති. ආගමනීයපටිපදාය හි සද්ධිං භගවතා අත්තනො කිලෙසක්ඛයො ඉධ චුත්තොති.

ඉති භගවා අපරිමිතකප්පපරිචිත්තං අත්තනො පව්වෙකප්ඤ්ඤාසයං සද්ධිං නිස්සරණප්ඤ්ඤාසයෙන ඉදානි මත්ථකං පාපෙන්වා යිතො තමප්ඤ්ඤාසයං ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා අත්තනො කිලෙසප්පහානපව්වෙකවික්ඛණ්ඩනෙවිභාවෙති. යදත්ථං පනෙත්ථ සත්ථා ඉමෙ ද්වෙව චිත්තකෙ උද්ධරි, ඉදානි තමත්ථං දස්සෙන්තො “තස්මාතිහ, හික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. භගවා හි ඉමස්ස චිත්තකද්වයස්ස අත්තනො බහුලසමුදාචාරදස්සනමුඛෙනෙව තත්ථ හික්ඛු නිවෙසෙතුං ඉමං දෙසනං ආරභි.

තත්ථ තස්මාති යස්මා අබ්‍යාපජ්ඣපව්වෙකාභිරතස්ස මෙ බෙමපව්වෙකචිත්තක්කායෙව බහුලං පවත්තන්ති, තස්මා. තිහාති නිපාතමත්තං. අබ්‍යාපජ්ඣාරාමා විහරථාති සබ්බසත්තෙසු මෙත්තාවිභාරෙන කරුණාවිභාරෙ න ච අභිරමන්තා විහරථ. තෙන බ්‍යාපාදස්ස තදෙකට්ඨකිලෙසානඤ්ච දුරිකරණමාහ. තෙසං වොති එත්ථ වොති නිපාතමත්තං. පව්වෙකාරාමා විහරථාති කායාදිවිවෙකඤ්චෙව තදඨගාදිවිවෙකඤ්චාති සබ්බවිවෙකෙ ආරම්භබ්බට්ඨානං කත්වා විහරථ. ඉමාය මයන්තිආදි යථා නෙසං බෙමචිත්තක්කස්ස පවත්තනාකාරදස්සනං, එවං කිං අකුසලන්තිආදි පව්වෙකචිත්තක්කස්ස පවත්තනාකාරදස්සනං. තත්ථ යථා අනවජ්ජධම්මෙ පරිපුරෙතුකාමෙන කිංකුසලගවෙසිනා හුත්වා කුසලධම්මපරියෙසනා කාතබ්බාව, සාවජ්ජධම්මෙ පජහිතුකාමෙනාපි අකුසලපරියෙසනා කාතබ්බාති ආහ “කිං අකුසල”න්තිආදි. අභිඤ්ඤාපුබ්බිකා හි පරිඤ්ඤාපහානසච්ඡිකිරියාභාවනා. තත්ථ කිං අකුසලන්ති අකුසලං නාම කිං, සභාවතො කිමස්ස ලක්ඛණං, කානි වා රසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානානිති අකුසලස්ස සභාවකිව්වාදිතො පව්වෙකවික්ඛවිධිං දස්සෙති. ආදිකම්මිකවසෙන වෙස චිත්තක්කො ආගතො, කිං අප්පහීනං කිං පජහාමාති ඉදං පදද්වයං සෙක්ඛවසෙන. තස්මා කිං අප්පහීනන්ති කාමරාගසංයොජනාදියු අකුසලෙසු කිං අකුසලං අමිභාකං මග්ගෙන අසමුච්ඡින්නං? කිං පජහාමාති කිං අකුසලං සමුග්ගාතෙම? අථ වා කිං පජහාමාති චිත්තක්කමපරිපුට්ඨානානුසයෙසු කිං විභාගං අකුසලං ඉදානි මයං පජහාමාති අත්ථො. කෙච් පන “කිං අප්පහීන”න්ති පටන්ති. තෙසං දිට්ඨිසංයොජනාදිවසෙන අනෙකහෙදෙසු අකුසලෙසු කිං කතමං අකුසලං, කෙන කතමෙන පකාරෙන, කතමෙන වා මග්ගෙන අමිභාකං අප්පහීනන්ති චුත්තං හොති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ගාථාසු බුද්ධන්ති චතුත්තං අරියසච්චානං අවිපරිතං සයම්භුඤ්ඤාණෙන බුද්ධත්තා පටිච්චන්තා බුද්ධං සච්චවිතිමුත්තස්ස ඤෙය්‍යස්ස අභාවතො. තථා හි චුත්තං –

“අභිඤ්ඤෙය්‍යං අභිඤ්ඤානං, භාවෙනබ්බඤ්ච භාවිතං;
පහානබ්බං පහීනං මෙ, තස්මා බුද්ධොස්මි බ්‍රාහ්මණා”ති. (සු. නි. 563; ම. නි. 2.399);

ය්‍යපෙන්වා මහාබොධිසත්තං අඤ්ඤෙහි සහිතුං චහිතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා අසය්‍යස්ස සකලස්ස බොධිසම්භාරස්ස මහාකරුණාධිකාරස්ස ච සහනතො වහනතො, තථා අඤ්ඤෙහි සහිතුං අභිභවිතුං දුක්කරත්තා අසය්‍යානං පඤ්චන්තං මාරානං සහනතො අභිභවනතො, ආසයානුසයවරියාධිමුත්තිආදිවිභාගාවබොධෙන යථාරහං වෙනෙය්‍යානං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි අනුසාසනසඨිබ්‍යාතස්ස අඤ්ඤෙහි අසය්‍යස්ස බුද්ධකිව්වස්ස සහනතො වහනතො, තත්ථ වා සාධුකාරිභාවතො අසය්‍යසාහිනං. සමුදාචරන්ති නන්ති එත්ථ නන්ති නිපාතමත්තං, නං තථාගතන්ති වා අත්ථො.

සකපරසන්නානෙසු තමසඨිබ්‍යාතං මොහන්ධකාරං නුදි ඛිජිති තමොනුදො. පාරං නිබ්බානං ගතොති පාරගතො. අථ වා “මුත්තො මොවෙය්‍ය”න්තිආදිනා නයෙන පවත්තිතස්ස මහාහිනිභාරස්ස සකලස්ස වා සංසාරදුක්ඛස්ස සබ්බඤ්ඤාගුණානං පාරං පරියන්තං ගතොති පාරගතො, තං තමොනුදං පාරගතං. තතො එව පත්තිපත්තං බුද්ධං, සීලාදිං දසබලඤ්ඤාණාදිඤ්ච සම්මාසම්බුද්ධෙහි පත්තබ්බං සබ්බං පත්තන්ති අත්ථො. වසිමන්ති කුසානාදියු ආකඨිබ්‍යාපට්ඨධො පරමො ආචර්ජනාදිවිසභාවො, අරිසිද්ධිසඨිබ්‍යාතො අනඤ්ඤාසාධාරණො චිත්තවසිභාවො ච අස්ස අත්ථිති වසිමා, තං වසිමං, වසිනන්ති අත්ථො. සබ්බෙසං කාමාසවාදීනං අභාවෙන අනාසවං. කායවිසමාදිකස්ස විසමස්ස වන්තත්තා වා විසසඨිබ්‍යාතං සබ්බං කිලෙසමලං තරිත්වා වා විසං සකලවට්ටදුක්ඛං සයං තරිත්වා තාරණතො විසන්තරො තං විසන්තරං. තණ්හක්ඛයෙ අරහත්තඵලෙ නිබ්බානෙ වා විමුත්තං, උභයම්භි ගමනතො මොනසඨිබ්‍යාතෙන ඤාණෙන කායමොනෙය්‍යාදිහි වා සාතිසයං සමන්තාගතත්තා මුනිං. මුනීති හි අගාරියමුනි, අනගාරියමුනි, සෙක්ඛමුනි, අසෙක්ඛමුනි, පව්වෙකමුනි, මුනිමුනීති අනෙකවිධා මුනායො. තත්ථ ගිහී ආගතඵලො විඤ්ඤාතසාසනො අගාරියමුනි, තථාරූපො පබ්බජිතො අනගාරියමුනි, සත්ත සෙක්ඛා සෙක්ඛමුනි, බිණ්ණසවො අසෙක්ඛමුනි, පව්වෙකබුද්ධො පව්වෙකමුනි, සම්මාසම්බුද්ධො මුනිමුනීති. අයමෙව ඉධාධිප්පෙතො. ආයතිං පුනබ්බවාභාවතො අන්තිමං, පච්ඡිමං දෙහං කායං ධාරෙතීති අන්තිමදෙහධාරී, තං අන්තිමදෙහධාරිං. කිලෙසමාරාදීනං සම්මදෙව පරිච්චන්තත්තා මාරඤ්ජනං.

තනො එව ජරාහෙතුසමුවිඡේදනො අනුපාදිසෙසනිබ්බානප්පත්තිවසෙන පාකටජරාදිසබ්බජරාය පාරගුං. ජරාසීසෙන වෙන්ට ජාතිමරණසොකාදීනං පාරගගනං චුත්තත්ති ද්විට්ඨිං. තං එවංභූතං තථාගතං දූවෙ විතක්කා සමුදාවරත්තිති බුමිති සම්බන්ධො.

ඉති භගවා පටමගාථාය විතක්කද්වයං උද්දිසිත්වා තනො දුතියගාථාය පව්වෙකචිතක්කං දස්සෙන්වා ඉදානි බෙමචිතක්කං දස්සෙතුං “සෙලෙ යථා”ති තතියගාථමාහ. තත්ථ සෙලෙ යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතොති සෙලෙ සිලාමයෙ එකග්ගපබ්බතමුද්ධනි යථා ධීතො. න හි තත්ථ ධීතස්ස උද්ධං ගිවුක්ඛිපනපසාරණාදිකිච්චං අත්ථී. තථුපමන්ති තප්පටිභාගං සෙලපබ්බතමුද්ධනි. අයං පනෙත්ථ සඞ්ඛෙපත්ථො – යථා සෙලපබ්බතමුද්ධනි ධීතො චක්ඛුමා පුරිසො සමන්තතො ජනතං පස්සෙය්‍යා, එවමෙව සුමෙධො, සුන්දරපඤ්ඤො සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන සමන්තචක්ඛු භගවා ධම්මමයං පඤ්ඤාමයං පාසාදමාරුය්‍යං සයං අපෙනසොකො සොකාවතිණ්ණං ජාතිජරාභිභූතඤ්ච ජනතං සත්තකායං අවෙක්ඛති උපධාරයති උපපරික්ඛති. අයං පනෙත්ථ අධිප්පායො – යථා හි පබ්බතපාදෙ සමන්තා මහන්තං බෙන්තං කත්වා තත්ථ කෙදාරපාළිසු කුටියො කත්වා රත්තිං අග්ගිං ජාලෙය්‍යා, චතුරභිගසමන්තාගතඤ්ච අන්ධකාරං භවෙය්‍යා, අථස්ස පබ්බතස්ස මත්ථකෙ යත්වා චක්ඛුමතො පුරිසස්ස භූමිප්පදෙසං ඔලොකයතො නෙව බෙන්තං, න කෙදාරපාළියො, න කුටියො, න තත්ථ සයිතමනුස්සා පඤ්ඤායෙය්‍යා, කුටිසු පන අග්ගිජාලමත්තමෙව පඤ්ඤායෙය්‍යා, එවං ධම්මමයං පාසාදමාරුය්‍යං සත්තකායං ඔලොකයතො තථාගතස්ස යෙ තෙ අකතකල්‍යාණා සත්තා, තෙ එකච්ඡාරෙ දක්ඛිණපස්සෙ නිසිත්තාපි බුද්ධඤ්ඤාණස්ස ආපාථං නාගච්ඡන්ති, රත්තිං බිත්තසරා විය භොන්ති. යෙ පන කතකල්‍යාණා වෙනෙය්‍යපුත්ථලා, තෙ එවස්ස දුරෙපි ධීතා ආපාථං ආගච්ඡන්ති, සො අග්ගි විය හිමවත්තපබ්බතො විය ච චුත්තමිපි වෙතං –

“දුරෙ සන්තො පකාසෙන්ති, හිමවන්තොව පබ්බතො;
අසන්තෙන්ට න දිස්සන්ති, රත්තිං බිත්තා යථා සරා”ති. (ධ. ප. 304; නෙත්ති. 11);

එවමෙතස්මිං සුත්තෙ ගාථාසු ච භගවා අත්තානං පරං විය කත්වා දස්සෙසි.

පටමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දෙසනාසුත්තවණ්ණනා

39. දුතියෙ පරියායෙනාති එත්ථ පරියාය-සද්දො “මධුපිණ්ඩිකපරියායොත්ථෙව නං ධාරෙහි”තිආදිසු (ම. නි. 1.205) දෙසනායං ආගතො. “අත්ථී බ්වෙස , බ්‍රාහ්මණ, පරියායො, යෙන මං පරියායෙන සම්මා වදමානො වදෙය්‍යා – අකිරියවාදො සමණො ගොතමො”තිආදිසු (පාරා. 5; අ. නි. 8.11) කාරණෙ. “කස්ස නු බො, ආනන්ද, අප්ප පරියායො භික්ඛුනියො ඔවදිතු”න්තිආදිසු (ම. නි. 3.398) වාරෙ. ඉධ පන වාරෙපි කාරණෙපි වට්ටති, තස්මා, භික්ඛවෙ, තථාගතස්ස ද්වෙ ධම්මදෙසනා යථාරහං කාරණෙන භවන්ති, වාරෙන වාති අයමෙන්ට අත්ථො. භගවා හි වෙනෙය්‍යප්පකාසයානුරූපං කදාචි “ඉමෙ ධම්මා කුසලා, ඉමෙ, ධම්මා අකුසලා. ඉමෙ ධම්මා සාවජ්ජා, ඉමෙ ධම්මා අනවජ්ජා. ඉමෙ සෙවිතබ්බා, ඉමෙ න සෙවිතබ්බා”තිආදිනා කුසලාකුසලධම්මෙ විභජන්තො කුසලධම්මෙහි අකුසලධම්මෙ අසඬ්ඛරතො පඤ්ඤාපෙන්නො “පාපං පාපකතො පස්සථා”ති ධම්මං දෙසෙති. කදාචි “පාණාතිපාතො, භික්ඛවෙ, ආසෙවිතො භාවිතො බහුලිකතො නිරයසංවත්තනිකො නිරව්ජානායොනිසංවත්තනිකො පෙත්තිවිසයසංවත්තනිකො, යො සබ්බලහුකො පාණාතිපාතො, සො අප්පායුකසංවත්තනිකො”තිආදිනා (අ. නි. 8.40) ආදීනවං පකාසෙන්තො පාපතො නිබ්බදාදිහි නියොපෙන්තො “නිබ්බන්දථ චිරජ්ජථා”ති ධම්මං දෙසෙති.

භවන්තිති භොන්ති පවත්තන්ති. පාපං පාපකතො පස්සථාති සබ්බං පාපධම්මං දිට්ඨෙව ධම්මෙ ආයතිඤ්ච අභිතදුක්ඛාවහතො ලාමකතො පස්සථ. තත්ථ නිබ්බන්දථාති තස්මිං පාපධම්මෙ “අව්චන්තහිතභාවතො ලාමකට්ඨෙන පාපං, අකොසල්ලසම්භූතට්ඨෙන අකුසලං, පකතිපහස්සරස්ස පසන්නස්ස ච විත්තස්ස පහස්සරාදිභාවචිතාසනතො සංකිලෙසිකං, පුනප්පුනං භවදුක්ඛනිබ්බත්තනතො පොතොබ්භවිකං, සහෙව දරට්ඨි පරිලාභෙහි වත්තනතො සදරට්ඨං, දුක්ඛස්සෙව විපච්චනතො දුක්ඛවිපාකං, අපරිමාණමිපි කාලං අනාගතෙ ජාතිජරාමරණනිබ්බත්තනතො ආයතිං ජාතිජරාමරණයං, සබ්බහිතසුඛවිද්ධංසනසමත්ථ”න්තිආදිනා නයෙන නානාවිධෙ ආදීනවෙ, තස්ස ච පහානෙ ආනිසංසෙ සම්මපඤ්ඤාය පස්සන්නා නිබ්බන්දථ නිබ්බෙදං ආපජ්ජථ. නිබ්බන්දන්නා ච විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරියමග්ගාධිගමෙන පාපතො චිරජ්ජථ වෙව විමුච්චථ ව. මග්ගෙන වා සමුවිඡේදවිරාගවසෙන චිරජ්ජථ, තනො එලෙන පටිප්පස්සද්ධිවිමුක්තිවසෙන විමුච්චථ. අථ වා පාපන්ති ලාමකතො පාපං. කිං චුත්තං භොති? යං අනිච්චදුක්ඛාදිභාවෙන කුච්ඡිතං අරියෙහි ජීග්ච්ජනියං වට්ටදුක්ඛං පාපෙතිති පාපං. කිං පන තං? තෙභුමකධම්මජාතං . යථාචුත්තෙන අත්ථෙව පාපකතො දිස්වා තත්ථ අනිච්චතො, දුක්ඛතො, රොගතො, ගණ්ඨතො, සල්ලතො, අසතො, ආබාධතොතිආදිනා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා නිබ්බන්දථ. අයං දුතියාති යථාවතො අභිතානත්ථවිභාවනං පට්ඨං උපාදාය තනො විවෙචනං අයං දුතියා ධම්මදෙසනා.

ගාථාසු බුද්ධස්සාති සබ්බඤ්ඤබුද්ධස්ස. සබ්බභූතානුකම්පිතොති සබ්බෙපි සත්තෙ මහාකරුණාය අනුකම්පනසභාවස්ස. පරියායවචනන්ති පරියායෙන කථනං දෙසනං. පස්සාති පරිසං ආලපති, පරිසප්පට්ඨකං වා

සන්ධ්‍යා වුත්තං. කෙවි පනාහු “අත්තානමෙව සන්ධ්‍යා භගවා ‘පස්සා’ති අවොවා”ති. තත්ථාති තස්මිං පාපකෙ විරජ්ජට රාගං පජභටාති අත්ථො. සෙසං වුත්තනයමෙව.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. විජ්ජාසුත්තවණ්ණනා

40. තතියෙ පුබ්බඛගමාති සභජාතවසෙන, උපනිස්සයවසෙන වාති ද්විති ආකාරෙහි පුබ්බඛගමා පුරස්සරා පධානකාරණං. න හි අවිජ්ජාය චිතා අකුසලුප්පත්ති අත්ථි. සමාපත්තියාති සමාපජ්ජනයා සභාවපටිලාභාය, පවත්තියාති අත්ථො. තත්ථ අකුසලජ්ජවත්තියා ආදීනවජ්ජවිජාදනෙන අයොනිසොමනසිකාරස්ස පච්චයභාවෙන අප්පභීතභාවෙන ච අකුසලධම්මානං උපනිස්සයභාවො දිස්සති.

එවං බ්‍යාධිමරණාදිදුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො සබ්බාපි ගතියො ඉධ දුග්ගතියො. අථ වා රාගාදිකිලෙසෙහි දුස්සිතා ගතියො කායච්චිත්තානං පවත්තියොති දුග්ගතියො, කායච්චිමනොදුච්චරිතාති. අස්මිං ලොකෙති ඉධ ලොකෙ මනුස්සගතියං වා. පරමිහි වාති තතො අඤ්ඤාසු ගතියු. අවිජ්ජාමූලිකා සබ්බාති තා සබ්බාපි දුච්චරිතස්ස විපත්තියො වුත්තනයෙන අවිජ්ජාපුබ්බඛගමත්තා අවිජ්ජාමූලිකා එව. ඉච්ඡාලොභසමුස්සයාති අසම්පත්තවිසයපරියෙසනලක්ඛණාය ඉච්ඡාය, සම්පත්තවිසයලුබ්භනලක්ඛණෙන ලොභෙන ච සමුස්සිතා උපවිතාති ඉච්ඡාලොභසමුස්සයා.

යතොති යස්මා අවිජ්ජාහෙතු අවිජ්ජාය නිවුතො හුත්වා. පාපිච්ඡොති අවිජ්ජාය පටිච්ඡාදිතත්තා පාපිච්ඡතාය ආදීනවෙ අපස්සන්තො අසන්තගුණසම්භාවනවසෙන කොභඤ්ඤාදීති කරොන්තො පාපිච්ඡො, ලොභෙනෙව අත්‍රිච්ඡතාපි ගතිතාති දට්ඨබ්බා. අනාදරොති ලොකාධිපතීතො ඕත්තජ්ජස්ස අභාවෙන සමුග්ගවාරිසු ආදරරහිතො. තතොති තස්මා අවිජ්ජාපාපිච්ඡතාඅහිරිකානොත්තජ්ජහෙතු . පසවතීති කායදුච්චරිතාදිහෙදං පාපං උපවිතති. අපායං තෙන ගච්ඡතීති තෙන තථා පසුතෙන පාපෙන නිරයාදිහෙදං අපායං ගච්ඡති උපපජ්ජති.

තස්මාති යස්මා එතෙ එවං සබ්බදුච්චරිතමූලභූතා සබ්බදුග්ගතිපරික්කිලෙසහෙතුභූතා ච අවිජ්ජාදයො, තස්මා ඉච්ඡඤ්ඤව, ලොභඤ්ඤව, අවිජ්ජඤ්ඤව, වසද්දෙන අහිරිකානොත්තජ්ජඤ්ඤව විරාජයං සමුච්ඡෙදවසෙන පජහං. කථං විරාජෙතිති ආහ? විජ්ජං උප්පාදයන්ති, විපස්සනාපටිපාටියා ච, මග්ගපටිපාටියා ච, උස්සක්කිත්වා අරහත්තමග්ගවිජ්ජං අත්තතො සන්තානෙ උප්පාදයන්තො. සබ්බා දුග්ගතියොති සබ්බාපි දුච්චරිතසබ්බාතා දුග්ගතියො, වට්ටදුක්ඛස්ස වා අධිට්ඨානභාවතො දුක්ඛා, සබ්බා පඤ්චපි ගතියො ජහෙ පජහෙයා සමතික්කමෙයා. කිලෙසවට්ටප්පභානෙනෙව හි කම්මවට්ටං විපාකවට්ටඤ්ඤව පභීතං භොතිති.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඨමභාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පඤ්ඤාපරිභීතසුත්තවණ්ණනා

41. චතුත්ථෙ සුපරිභීතාති සුට්ඨු පරිභීතා. යෙ අරියාය පඤ්ඤාය පරිභීතාති යෙ සත්තා පඤ්චන්තං බන්ධානං උදයබ්බයපටිවිජ්ඣකෙන චතුසච්චපටිවිජ්ඣකෙන ච කිලෙසෙහි ආරකා ධීතත්තා අරියාය පරිසුද්ධාය විපස්සනාපඤ්ඤාය ච මග්ගපඤ්ඤාය ච පරිභීතා, තෙ ලොකියලොකුත්තරාහි සම්පත්තීහි අතිවිය පරිභීතා මහාජාතිකා. කෙ පන තෙති? යෙ කම්මාවරණෙන සමන්තාගතා. තෙ හි මිච්ඡත්තනියතභාවතො එකන්තෙන පරිභීතා අපරිපුණ්ණා මහාජාතිකා. තෙනාහ “දුග්ගති පාටිකඬ්ඛා”ති. විපාකාවරණසමඬ්ඛිතොපි පරිභීතා. අථ වා සුක්කපක්ඛෙ අපරිභීතා නාම තිට්ඨාවරණවිරහිතා සම්මාදිට්ඨිකා කම්මස්සකතඤ්ඤාණෙන ච සමන්තාගතා. සෙසං වුත්තනයානුසාරෙන වෙදිතබ්බං.

ගාථාසු පඤ්ඤායාති නිස්සක්කවචනං, විපස්සනාඤ්ඤාණෙන මග්ගඤ්ඤාණෙන ච පරිභානෙනාති. සාම්චචනං වා එතං, යථාවුත්තඤ්ඤාණස්ස පරිභානෙනාති, උප්පාදෙනබ්බස්ස අනුප්පාදනමෙව චෙන්ථ පරිභානං. නිවිට්ඨං නාමරූපස්මිත්ති නාමරූපෙ උපාදානක්ඛන්ධපඤ්ඤවකෙ “එතං මමා”තිආදීනා තණ්හාදිට්ඨිවසෙන අහිනිවිට්ඨං අජ්ඣොසිතං, තතො එව ඉදං සච්චන්ති මඤ්ඤතිති “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති මඤ්ඤති. “සදෙවකෙ ලොකෙ”ති විභන්ති පරිණාමෙතබ්බා.

එවං පඨමගාථාය සංකිලෙසපක්ඛං දස්සෙන්වා ඉදානි යස්සා අනුප්පත්තියා නාමරූපස්මිං මඤ්ඤනාහිනිවෙසෙහි කිලෙසවට්ටං චත්තති, තස්සා උප්පත්තියා වට්ටස්ස උපච්ඡෙදොති පඤ්ඤාය ආනුභාවං පකාසෙන්තො “පඤ්ඤා හි සෙට්ඨා ලොකස්මි”න්ති ගාථමාහ.

තත්ප් ලොකස්මිත්ති සඬ්ඛාරලොකස්මි. සම්මාසම්බුද්ධො විය සත්තෙසු, සඬ්ඛාරෙසු පඤ්ඤාසද්ධියො ධම්මො නත්ථි. පඤ්ඤාත්තරා හි කුසලා ධම්මා, පඤ්ඤාය ව සිද්ධාය සබ්බෙ අනවජ්ජධම්මා සිද්ධා එව භොන්ති. තථා හි චුත්තං “සම්මාදිට්ඨිස්ස සම්මාසඬ්ඛකප්පො පභොති” තිආදි (ම. නි. 3.141; සං. නි. 5.1). යා පනෙත්ප් පඤ්ඤා අධිප්පෙනා, සා සෙට්ඨාති ථොමිතා. යථා ව සා පවත්තති, තං දස්සෙතුං “යායං නිබ්බේධගාමිනී” තිආදි චුත්තං. තස්සත්ථො – යා අයං පඤ්ඤා අනිබ්බේදධුඤ්ඤං අපදාලිතපුඤ්ඤං ලොභක්ඛන්ධාදිං නිබ්බේජ්ඣන්ති පදාලෙන්ති ගච්ඡති පවත්තතිති නිබ්බේධගාමිනී, යාය ව තස්මිං තස්මිං භවයොනිගතිවිඤ්ඤාණට්ඨිතිසත්තාවාසෙසු සත්තනිකායෙසු ඛන්ධානං පට්ඨානිතිබ්බත්තිසඬ්ඛාතාය ජාතියා තංනිමිත්තස්ස ව කම්මභවස්ස පරික්ඛයං පරියොසානං නිබ්බානං අරහත්තඤ්ච සම්මා අවිපරිතං ජානාති සච්ඡිකරොති, අයං සභවිපස්සනා මග්ගපඤ්ඤා සෙට්ඨා ලොකස්මිත්ති.

ඉදානි යථාචුත්තපඤ්ඤානුභාවසම්පන්නෙ ඛිණ්ණසවෙ අභිත්ථවන්තො “තෙසං දෙවා මනුස්සා ච” ති ඔසානගාථමාහ. තස්සත්ථො – තෙසං චතුසු අරියසච්චෙසු පරිඤ්ඤාදීනං සොළසන්තං කිච්චානං නිට්ඨිතත්තා චතුසච්චසම්බොධෙන සම්බුද්ධානං, සතිචෙපුල්ලප්පත්තියා සතිමතං, චුත්තනයෙන සමුග්ගාතිතසම්මොහත්තා පඤ්ඤාවෙපුල්ලප්පත්තියා භාසපඤ්ඤානං, පුබ්බභාගෙ චා සීලාදිපාරිසුරිතො පට්ඨාය යාව නිබ්බානසච්ඡිකරියාය භාසවෙදතුට්ඨිපාමොජ්ජබහුලතාය භාසපඤ්ඤානං, සබ්බසො පරික්ඛිණ්ණභවසංයොජනත්තා අන්තිමසර්ඨරධාරිතං ඛිණ්ණසචානං දෙවා මනුස්සා ච පිභයන්ති පියා භොන්ති, තඬ්ඛාවං අධිගන්තුං ඉච්ඡන්ති “අහො පඤ්ඤානුභාවො, අහො චත මයම්පි එදිසා එවං නිත්තිණ්ණසබ්බදුක්ඛා භවෙය්‍යාමා” ති.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. සුක්කධම්මසුත්තවණ්ණනා

42. පඤ්චමෙ සුක්කාති න වණ්ණසුක්කතාය සුක්කා, සුක්කභාවාය පන පරමවොදානාය සංවත්තන්තිති නිප්ඵත්තිසුක්කතාය සුක්කා. සරසෙනපි සබ්බෙ කුසලා ධම්මා සුක්කා එව කණ්ණභාවපට්ඨකතො . තෙසඤ්ඤි ලප්පත්තියා චිත්තං පහස්සරං භොති පරිසුද්ධං. ධම්මාති කුසලා ධම්මා. ලොකන්ති සත්තලොකං. පාලෙන්තිති ආධාරසන්ධාරණෙන මරියාදං යිපෙන්තා රක්ඛන්ති. හිරි ව ඔත්තප්පඤ්චාති එත්ථ හිරියති හිරියිතබ්බෙන, හිරියන්ති එතෙනාති චා හිරි. චුත්තම්පි වෙතං “යං හිරියති හිරියිතබ්බෙන, හිරියති පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා, අයං චුච්චති හිරි” ති (ධ. ස. 30). ඔත්තප්පති ඔත්තප්පිතබ්බෙන, ඔත්තප්පන්ති එතෙනාති චා ඔත්තප්පං. චුත්තම්පිවෙතං “යං ඔත්තප්පති ඔත්තප්පිතබ්බෙන, ඔත්තප්පති පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා, ඉදං චුච්චති ඔත්තප්ප” ති (ධ. ස. 31).

තත්ප් අප්ඤ්ඤාත්තසමුට්ඨානා හිරි, බහිද්ධාසමුට්ඨානං ඔත්තප්පං. අත්තාධිපතෙය්‍යා හිරි, ලොකාධිපතෙය්‍යා ඔත්තප්පං. ලප්ථසභාවසණ්ඨිතා හිරි, භයසභාවසණ්ඨිතං ඔත්තප්පං. සප්පතිස්සවලක්ඛණා හිරි, වජ්ජහිරුකභයදස්සාවලක්ඛණං ඔත්තප්පං.

තත්ප් අප්ඤ්ඤාත්තසමුට්ඨානං හිරිං චතුහි කාරණෙහි සමුට්ඨාපෙනි – ජාතිං පච්චවෙක්ඛිත්වා, වයං පච්චවෙක්ඛිත්වා, සුරභාවං පච්චවෙක්ඛිත්වා, බාහුසච්චං පච්චවෙක්ඛිත්වා. කථං? “පාපකරණං නාමෙතං න ජාතිසම්පන්නානං කම්මං, භීතජච්චානං කෙට්ටාදීනං කම්මං, මාදිසස්ස ජාතිසම්පන්නස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත” තිති එවං තාව ජාතිං පච්චවෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපකම්මං අකරොන්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙනි. තථා “පාපකරණං නාමෙතං දහරෙහි කත්තබ්බකම්මං, මාදිසස්ස වයෙ ධීතස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත” තිති එවං වයං පච්චවෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපකම්මං අකරොන්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙනි. තථා “පාපකරණං නාමෙතං දුබ්බලජාතිකානං කම්මං, මාදිසස්ස සුරභාවසම්පන්නස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත” තිති එවං සුරභාවං පච්චවෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපකම්මං අකරොන්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙනි. තථා “පාපකරණං නාමෙතං අන්ධබාලානං කම්මං, න පණ්ඩිතානං, මාදිසස්ස පණ්ඩිතස්ස බහුස්සුත්තස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත” තිති එවං බාහුසච්චං පච්චවෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපකම්මං අකරොන්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙනි. එවං අප්ඤ්ඤාත්තසමුට්ඨානං හිරිං චතුහි කාරණෙහි සමුට්ඨාපෙනි. සමුට්ඨාපෙන්වා ව පන අත්තෙනො චිත්තෙ හිරිං පවෙසෙන්වා පාපකම්මං න කරොති. එවං හිරි අප්ඤ්ඤාත්තසමුට්ඨානා නාම භොති.

කථං ඔත්තප්පං බහිද්ධාසමුට්ඨානං නාම? “සවෙ ත්ථං පාපකම්මං කරිස්සසී, චතුසු පරිසාසු ගරහප්පන්තො භවිස්සසී.

“ගරහිස්සන්ති තං විඤ්ඤා, අසුචිං නාගරිකො යථා;
වජ්ජිතො සීලවත්තෙහි, කථං භික්ඛු කරිස්සසී” ති. –

පච්චවෙක්ඛිත්තො හි බහිද්ධාසමුට්ඨිතෙන ඔත්තප්පෙන පාපකම්මං න කරොති. එවං ඔත්තප්පං බහිද්ධාසමුට්ඨානං නාම භොති.

කථාං හිරි අත්තාධිපතෙයාං නාම? ඉධෙකච්චො කුලපුත්තො අත්තානං අධිපතිං ජෙට්ඨකං කත්වා “මාදිසස්ස සද්ධාපබ්බජිතස්ස ඛුස්සුතස්ස ධුතවාදිස්ස න යුත්තං පාපකම්මං කාතු”න්ති පාපකම්මං න කරොති. එවං හිරි අත්තාධිපතෙයාං නාම හොති. තෙනාහ භගවා –

“සො අත්තානංයෙව අධිපතිං කරිත්වා අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙති, සාවජ්ජං පජහති, අනවජ්ජං භාවෙති, සුද්ධමත්තානං පරිහරති”ති (අ. නි. 3.40).

කථාං ඔත්තප්පං ලොකාධිපතෙයාං නාම? ඉධෙකච්චො කුලපුත්තො ලොකං අධිපතිං ජෙට්ඨකං කත්වා පාපකම්මං න කරොති. යථාහ –

“මහා බො පනායං ලොකසන්නිවාසො. මහන්නස්මිං බො පන ලොකසන්නිවාසෙ සන්නි සමණබ්බාහමණා ඉද්ධිමත්තො දිබ්බවක්ඛුකා පරචිත්තවිදුනො , තෙ දුරතොපි පස්සන්ති, ආසන්නාපි න දිස්සන්ති, චෙතසාපි චිත්තං පජානන්ති, තෙපි මං එවං ජානිස්සන්ති ‘පස්සප්ථ හො ඉමං කුලපුත්තං, සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො සමානො වොකිණ්ණො විහරති පාපකෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි’ති. සන්නි දෙවතා ඉද්ධිමත්තන්තියො දිබ්බවක්ඛුකා පරචිත්තවිදුන්තියො, තා දුරතොපි පස්සන්ති, ආසන්නාපි න දිස්සන්ති, චෙතසාපි චිත්තං පජානන්ති, තාපි මං එවං ජානිස්සන්ති ‘පස්සප්ථ හො ඉමං, කුලපුත්තං, සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො සමානො වොකිණ්ණො විහරති පාපකෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි’ති. සො ලොකංයෙව අධිපතිං කත්වා අකුසලං පජහති”ති (අ. නි. 3.40).

එවං ලොකාධිපතෙයාං ඔත්තප්පං.

ලජ්ජාසභාවසංශ්ඨිතාති එත්ථ ලජ්ජාති ලජ්ජනාකාරො, තෙන සභාවෙන සංශ්ඨිතා හිරි. භයන්ති අපායභයං, තෙන සභාවෙන සංශ්ඨිතං ඔත්තප්පං. තදුභයං පාපපරිවජ්ජනෙ පාකටං හොති. තත්ථ යථා ද්විසු අයොගුලෙසු එකො සීතලො භවෙයා ගුප්තක්ඛිනො, එකො උණ්හො ආදිත්තො. තෙසු යථා සීතලං ගුප්තක්ඛිත්තං ජිගුච්ඡන්තො විඤ්ඤජාතිකො න ගණ්හාති, ඉතරං දාහභයෙන, එවං පණ්ඩිතො ලජ්ජාය ජිගුච්ඡන්තො පාපං න කරොති, ඔත්තප්පෙන අපායභිතො පාපං න කරොති. එවං ලජ්ජාසභාවසංශ්ඨිතා හිරි, භයසභාවසංශ්ඨිතං ඔත්තප්පං.

කථාං සප්පතිස්සවලක්ඛණා හිරි, වජ්ජභිරුකභයදස්සාවිලක්ඛණං ඔත්තප්පං? එකච්චො හි ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, සත්ථුමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, දායජ්ජමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, සමුභ්මචාරිමහත්තපච්චවෙක්ඛණාති චතුහි කාරණෙහි තත්ථ ගාරවෙන සප්පතිස්සවලක්ඛණං හිරිං සමුට්ඨාපෙත්වා පාපං න කරොති, එකච්චො අත්තානුවාදභයං, පරානුවාදභයං, දණ්ඩභයං, දුග්ගතිභයන්ති චතුහි කාරණෙහි වජ්ජනො භායන්තො වජ්ජභිරුකභයදස්සාවිලක්ඛණං ඔත්තප්පං සමුට්ඨාපෙත්වා පාපං න කරොති. එත්ථ ව අජ්ඣත්තසමුට්ඨානාදිතා හිරොත්තප්පානං තත්ථ තත්ථ පාකටභාවෙන චුත්තා, න පන නෙසං කදාච අඤ්ඤමඤ්ඤවිජ්ජයොගො. න හි ලජ්ජනං නිබ්භයං, පාපභයං වා අලජ්ජනං අත්ථීති.

ඉමෙ වෙ, භික්ඛවෙ, ද්වෙ සුක්කා ධම්මා ලොකං න පාලෙයුන්ති භික්ඛවෙ, ඉමෙ ද්වෙ අනවජ්ජධම්මා යදි ලොකං න රක්ඛෙයුං, ලොකපාලකා යදි න භවෙයුං. නයිධ පඤ්ඤායෙට් මාතාති ඉධ ඉමස්මිං ලොකෙ ජනිකා මාතා “අයං මෙ මාතා”ති ගරුචිත්තිකාරවසෙන න පඤ්ඤායෙට්, “අයං මාතා”ති න ලබ්භෙයා. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. මාතුච්ඡාති මාතුභගිති. මාතුලානීති මාතුලභරියා. ගරුනන්ති මහාපිතුචුළපිතුජෙට්ඨභාතුආදීනං ගරුට්ඨානියානං. සම්භෙදන්ති සඬ්ඤාරං, මරියාදභෙදං වා. යථා අපෙළකාතිආදීහි උපමං දස්සෙති. එතෙ හි සත්තා “අයං මෙ මාතා”ති වා “මාතුච්ඡා”ති වා ගරුචිත්තිකාරවසෙන න ජානන්ති, යං වත්ථුං නිස්සාය උප්පන්නා, තත්ථපි විජ්ජවිජ්ජන්ති. තස්මා උපමං ආහරන්තො අපෙළකාදයො ආහරී. අයඤ්ඤෙන්ථ සඬ්ඤෙපත්ථො – යථා අපෙළකාදයො තිරච්ඡානා හිරොත්තප්පරහිතා මාතාදිසඤ්ඤං අකත්වා භින්නමරියාදා සබ්බන්ථ සම්භෙදෙන වත්තන්ති, එවමයං මනුස්සලොකො යදි ලොකපාලකධම්මා න භවෙයුං, සබ්බන්ථ සම්භෙදෙන වත්තෙයා. යස්මා පනිමෙ ලොකපාලකධම්මා ලොකං පාලෙන්ති, තස්මා නත්ථී සම්භෙදොති.

ගාථාසු යෙසං වෙ හිරිඔත්තප්පන්ති වෙති නිපාතමත්තං. යෙසං සත්තානං හිරි ව ඔත්තප්පඤ්ඤා සබ්බදාව සබ්බකාලමෙව න විජ්ජති න උපලබ්භති. වොක්කන්තා සුක්කමුලා තෙති තෙ සත්තා කුසලමුලපච්ඡෙදාවභස්සාපි කම්මස්ස කරණතො කුසලකම්මානං පතිට්ඨානභූතානං හිරොත්තප්පානමෙව වා අභාවතො කුසලතො වොක්කම්ත්වා, අපසක්කිත්වා, ධීතත්තා වොක්කන්තා සුක්කමුලා, පුනප්පුනං ජායනමීයනසභාවත්තා ජාතිමරණගාමිනො සංසාරං නාතිවත්තන්තිති අත්ථො.

යෙසඤ්ඤා හිරිඔත්තප්පන්ති යෙසං පන පරිසුද්ධමතිනං සත්තානං හිරි ව ඔත්තප්පඤ්ඤාති ඉමෙ ධම්මා සදා සබ්බකාලං රත්තින්දිවං නවමජ්ඣිමත්ථෙරකාලෙසු සම්මා උපගම්ම ධීතා පාපා ජිගුච්ඡන්තා භායන්තා තද්ධිගාදිවසෙන පාපං පජහන්තා. විරුළුභුක්ඛමවරියාති සාසනභුක්ඛමවරියෙ මග්ගභුක්ඛමවරියෙ ව විරුළුභං ආපන්නා, අග්ගමග්ගාධිගමෙන සබ්බසො සන්නකිලෙසනාය සන්නගුණනාය වා සන්නො, පුනබ්භවස්ස බෙපිත්තා ඛිණපුනබ්භවා හොන්තිති.

6. අජාතසුත්තවණ්ණනා

43. ඡට්ඨෙ අත්ථී, භික්ඛවෙති කා උප්පත්ති? එකදිවසං කිර හගවතා අනෙකපරියායෙන සංසාරෙ ආදිනවං පකාසෙත්වා තදුපසමනාදිවසෙන නිබ්බානපටිසංයුත්තාය ධම්මදෙසනාය කතාය භික්ඛූනං එතදහොසි “අයං සංසාරො හගවතා අවිජ්ජාදිහි කාරණෙහි සහෙතුකො චුත්තො, නිබ්බානස්ස පන තදුපසමස්ස න කිඤ්චි කාරණං චුත්තං, තයිදං අහෙතුකං කථං සච්චිකට්ඨපරමත්ථෙත උපලබ්භති”ති. අප් හගවා තෙසං භික්ඛූනං විමතිවිධමනත්ථස්ඤ්චෙව, “ඉධ සමණබ්‍රාහ්මණානං ‘නිබ්බානං නිබ්බාන’න්ති වාචාවත්ථුමත්තමෙව, නත්ථී හි පරමත්ථතො නිබ්බානං නාම අනුපලබ්භමානසභාවත්තා”ති ලොකායතිකාදයො විය විජ්ජපටිපන්නානං බහිද්ධා ව පුපුදිට්ඨගතිකානං මිච්ඡාවාදහඤ්ජනත්ථස්ඤ්ච, අමතමහානිබ්බානස්ස පරමත්ථතො අත්ථිභාවදිපනත්ථං තස්ස ව නිස්සරණභාවාදිආනුභාවවත්තතාදිපනත්ථං පිතිවෙගෙන උදානවසෙන ඉදං සුත්තං අභාසි. තථා හි ඉදං සුත්තං උදානෙපි (උදා. 72-74) සඬිගිතං.

තත්ථ අත්ථීති විජ්ජති පරමත්ථතො උපලබ්භති. අජාතං අභූතං අකතං අසඬ්ඛතන්ති සබ්බානිපි පදානි අඤ්ඤාමඤ්ඤාදිවචනානි. අප් වා වෙදනාදයො විය හෙතුපච්චයසමවායසඬ්ඛතාය කාරණසාමග්ගියා න ජාතං න නිබ්බත්තන්ති අජාතං. කාරණෙන විනා සයමෙව න භූතං න පාතුභූතං න උප්පන්නන්ති අභූතං. එවං අජාතත්තා අභූතත්තා ව යෙන කෙනචි කාරණෙන න කතන්ති අකතං. ජාතභූතකතසභාවො ව නාමරූපාදීනං සඬ්ඛතධම්මානං හොති, න අසඬ්ඛතසභාවස්ස නිබ්බානස්සාති දස්සනත්ථං අසඬ්ඛතන්ති චුත්තං. පටිලොමතො වා සමෙච්ච සම්භූයා පච්චයෙහි කතන්ති සඬ්ඛතං, තථා න සඬ්ඛතං, සඬ්ඛතලක්ඛණරහිතන්ති ව අසඬ්ඛතන්ති එවං අනෙකෙහි කාරණෙහි නිබ්බත්තිතභාවෙ පටිසිද්ධෙ “සියා නු බො එකෙනෙව කාරණෙන කත”න්ති ආසඬ්ඛතායං “න කෙනචි කත”න්ති දස්සනත්ථං “අකත”න්ති චුත්තං. එවං අප්පච්චයමිපි සමානං “සයමෙව නු බො ඉදං භූතං පාතුභූත”න්ති ආසඬ්ඛතායං තත්තිවත්තනත්ථං “අභූත”න්ති චුත්තං. අයඤ්ච එතස්ස අසඬ්ඛතාකතාභූතභාවො සබ්බෙන සබ්බං අජාතිධම්මත්තාති දස්සෙතුං “අජාත”න්ති චුත්තන්ති. එවමෙනෙසං චතුත්තමිපි පදානං සාත්ථකභාවො වෙදිතබ්බො.

ඉති හගවා “අත්ථී, භික්ඛවෙ, අජාතං අභූතං අකතං අසඬ්ඛත”න්ති පරමත්ථතො නිබ්බානස්ස අත්ථිභාවං වත්වා තත්ථ හෙතුං දස්සෙන්නො “නො වෙතං, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. තස්සායං සබ්බෙපො – භික්ඛවෙ, යදි අජාතාදිසභාවා අසඬ්ඛතා ධාතු න අභවිස්ස න සියා, ඉධ ලොකෙ ජාතාදිසභාවස්ස රූපාදික්ඛන්ධපඤ්චකසඬ්ඛතස්ස සඬ්ඛාරගතස්ස නිස්සරණං අනවසෙසවට්ඨපසමො න පඤ්ඤායෙය්‍යා න උපලබ්භෙය්‍යා න සම්භවෙය්‍යා. නිබ්බානඤ්චි ආරම්මණං කත්වා පවත්තමානා සම්මාදිට්ඨිආදයො අරියමග්ගධම්මා අනවසෙසතො කිලෙසෙ සමුච්ඡන්දන්ති, තෙනෙත්ථ සබ්බස්සපි වට්ටඤ්ඤස්ස අප්පවත්ති අපගමො නිස්සරණං පඤ්ඤායති.

එවං බ්‍යාතිරෙකවසෙන නිබ්බානස්ස අත්ථිභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි අත්ථයවසෙනපි තං දස්සෙතුං “යස්මා ව බො”තිආදි චුත්තං, තං චුත්තත්ථමෙව. එත්ථ ව යස්මා “අපච්චයා ධම්මා, අසඬ්ඛතා ධම්මා (ධ. ස. දුකමානිකා 7, 8). අත්ථී, භික්ඛවෙ, තදායතනං, යත්ථ නෙව පට්ඨී (උදා. 71). ඉදමිපි බො ධානං දුද්දසං යදිදං සබ්බසඬ්ඛාරසමථො සබ්බුපටිපට්තිස්සග්ගො (මහාව. 7; ම. නි. 1.281). අසඬ්ඛතඤ්ච වො, භික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙස්සාමි අසඬ්ඛතගාමිනිඤ්ච පටිපද්”න්තිආදිහි (සං. නි. 4.366) අනෙකෙහි සුත්තපදෙහි “අත්ථී, භික්ඛවෙ, අජාත”න්ති ඉමිනාපි සුත්තෙන නිබ්බානධාතුයා පරමත්ථතො සබ්බභාවො සබ්බලොකං අනුකම්පමානෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන දෙසිතො, තස්මා න පටික්ඛිපිතබ්බං. තත්ථ අප්පච්චක්ඛකාරීනමිපි විඤ්ඤානං කඬ්ඛා වා විමති වා නත්ථී එව. යෙ පන අබුද්ධිපුග්ගලා, තෙසං විමතිවිනොදනත්ථං අයමෙත්ථ අධිජ්ජායනිද්ධාරණමුඛෙන යුත්තිවිචාරණා – යථා පරිඤ්ඤායනාය සඋත්තරානං කාමානං රූපානඤ්ච පටිපක්ඛභූතං තබ්බිධුරසභාවං නිස්සරණං පඤ්ඤායති, එවං තංසභාවානං සබ්බෙසං සඬ්ඛතධම්මානං පටිපක්ඛභූතෙන තබ්බිධුරසභාවෙන නිස්සරණෙන භවිතබ්බං. යඤ්චෙතං නිස්සරණං, සා අසඬ්ඛතා ධාතු. කිඤ්ච හියොයා, සඬ්ඛතධම්මාරම්මණං විපස්සනාඤ්ඤාණං අපි අනුලොමඤ්ඤාණං කිලෙසෙ සමුච්චේදවසෙන පජ්ඣිතුං න සක්කොති, තථා සම්මුතිසච්චාරම්මණං පඨමජ්ඣානාදීසු ඤ්ඤාණං වික්ඛම්භනවසෙනෙව කිලෙසෙ පජ්ඣති, න සමුච්චේදවසෙන. ඉති සඬ්ඛතධම්මාරම්මණස්ස සම්මුතිසච්චාරම්මණස්ස ව ඤ්ඤාණස්ස කිලෙසානං සමුච්චේදජ්ජභානෙ අසමත්ථභාවතො තෙසං සමුච්චේදජ්ජභානකරස්ස අරියමග්ගඤ්ඤාණස්ස තදුග්ගවිපරිතසභාවෙන ආරම්මණෙන භවිතබ්බං, සා අසඬ්ඛතා ධාතු. තථා “අත්ථී, භික්ඛවෙ, අජාතං අභූතං අකතං අසඬ්ඛත”න්ති ඉදං නිබ්බානස්ස පරමත්ථතො අත්ථිභාවජොතකවචනං අවිපරිතත්ථං හගවතා භාසිතත්තා. යඤ්චි හගවතා භාසිතං, තං අවිපරිතත්ථං පරමත්ථන්ති යථා තං “සබ්බෙ සබ්බාරා අනිච්චා, සබ්බෙ සබ්බාරා දුක්ඛා, සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති (ධ. ප. 277-279; චූළනි. හෙමකමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 56). තථා නිබ්බානසද්දො කත්ථවි විසයෙ යථාභූතපරමත්ථවිසයො උපචාරචුත්තිසබ්භාවතො සෙය්‍යාථාපි සිහසද්දො. අප් වා අත්ථෙව පරමත්ථතො අසඬ්ඛතාධාතු ඉතරතබ්බිපරිතවිනිමුත්තසභාවත්තා සෙය්‍යාථාපි පට්ඨිධාතු වෙදනාති. එවමාදිහි නයෙහි යුත්තිතොපි අසඬ්ඛතාය ධාතුයා පරමත්ථතො අත්ථිභාවො වෙදිතබ්බො.

ගාථාසු ජාතන්ති ජායනට්ඨෙන ජාතං, ජාතිලක්ඛණජ්ජත්තන්ති අත්ථො. භූතන්ති භවනට්ඨෙන භූතං, අභූත්වා සම්භූතන්ති අත්ථො. සමුප්පන්නන්ති සහිතභාවෙන උප්පන්නං, සහිතෙහි ධම්මෙහි ව උප්පන්නන්ති අත්ථො. කතන්ති

කාරණානුකූලව පව්වයෙහි නිබ්බන්ධිතං. සඬ්ඛනන්ති තෙහියෙව සමෙව්ව සම්භූයා කතන්ති සඬ්ඛනං, සඬ්ඛමෙතං පව්වයනිබ්බන්ධස්ස අධිව්වනං. නිව්වසාරාදිවර්ගිකතො අද්ධුවං. ජරාය මරණෙන ව එකන්තෙනෙව සඬ්ඛිතං සංසව්දන්ති ජරාමරණසඬ්ඛානං. “ජරාමරණසඬ්ඛිතං”න්තිපි පදන්ති, ජරාය මරණෙන ව උපද්ද්වං පිළිගන්ති අත්ථො. අක්ඛිරොගාදීනං අනෙකෙසං රොගානං නිළං කුලාවකන්ති රොගනිළං. සරසතො උපක්කමතො ව පහඩ්ගුපරමසිලතාය පහඩ්ගුරං.

චතුබ්බිධො ආභාරො ව තණ්හාසඬ්ඛාතා නෙත්ති ව පහවො සමුට්ඨානං එතස්සාති ආභාරනෙත්තිප්පහවං. සබ්බොපි වා පව්වයො ආභාරො. ඉධ පන තණ්හාය නෙත්තිග්ගහණෙන ගතිතත්තා තණ්හාවජ්ජා වෙදිතබ්බො. තස්මා ආභාරො ව නෙත්ති ව පහවො එතස්සාති ආභාරනෙත්තිප්පහවං. ආභාරො එව වා නයනට්ඨෙන පවත්තනට්ඨෙන නෙත්තිති එවමිපි ආභාරනෙත්තිප්පහවං. නාලං තදුභිනන්දිතුන්ති තං උපාදානක්ඛන්ධපඤ්චකං එවං පව්වයාධිනවුත්තිකං, තතො එව අනිව්වං, දුක්ඛඤ්ච තණ්හාදිට්ඨිහි අභිනන්දිතුං අස්සාදෙතුං න යුත්තං.

තස්ස නිස්සරණන්ති “ජාතං භූතං”න්තිආදිනා වුත්තස්ස තස්ස සක්කායස්ස නිස්සරණං නික්කමො අනුපසන්තසභාවස්ස රාගාදිකිලෙසස්ස සබ්බසඬ්ඛාරස්ස ව අභාවෙන තදුපසමභාවෙන පසන්ථභාවෙන ව සත්තං, තක්කඤ්ඤාණස්ස අගොචරභාවතො අතක්කාවචරං, නිව්වට්ඨෙන දුඛං, තතො එව අජාතං අසමුප්පන්නං, සොකහෙතුනං අභාවතො අසොකං, විගතරාගාදිරජත්තා විරජං, සංසාරදුක්ඛට්ටිතෙහි පටිපජ්ජිතබ්බන්තා පදං, ජාතිආදිදුක්ඛධම්මානං නිරොධහෙතුතාය නිරොධො දුක්ඛධම්මානං, සබ්බසඬ්ඛාරානං උපසමහෙතුතාය සඬ්ඛාරූපසමො, තතො එව අව්චන්තසුඛතාය සුඛොති සබ්බපදෙහි අමතමභානිබ්බානමෙව ථොමෙති. එවං භගවා පට්ඨගාථාය බ්බතිරෙකවසෙන, දුතියගාථාය අන්වයවසෙන ව නිබ්බානං විභාවෙසි.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. නිබ්බානධාතුසුත්තවණ්ණනා

44. සත්තමෙ ද්වෙමාති ද්වෙ ඉමා. වානං වුච්චති තණ්හා, නික්ඛන්තං වානතො, තත්ථි වා එත්ථ වානං, ඉමස්මිං වා අධිගතෙ වානස්ස අභාවොති නිබ්බානං, තදෙව නිස්සත්තනිජ්ජීවට්ඨෙන සභාවධාරණට්ඨෙන ව ධාතුති නිබ්බානධාතු. යදිපි තස්සා පරමත්ථතො හෙදො නත්ථි, පරියායෙන පන පඤ්ඤායතීති තං පරියායහෙදං සන්ධාය “ද්වෙමා, භික්ඛවෙ, නිබ්බානධාතුයො”ති වත්වා යථාධිප්පෙතප්පහෙදං දස්සෙතුං “සඋපාදිසෙසා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ තණ්හාදිහි ඵලභාවෙන උපාදියතිති උපාදි, බන්ධපඤ්චකං. උපාදියෙව සෙසොති උපාදිසෙසො, සහ උපාදිසෙසෙනාති සඋපාදිසෙසා, තදභාවතො අනුපාදිසෙසා.

අරහන්ති ආරකකිලෙසො, දුරකිලෙසොති අත්ථො. වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං හොති, ආරකාස්ස හොන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා, සංකිලෙසිකා පොනොබ්භවිකා, සදරා දුක්ඛවිපාකා, ආයතිං ජාතිජරාමරණයා. එවං බො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහං හොති”ති (ම. නි. 1.434).

බිණ්ණසවොති කාමාසවාදයො වත්තාරොපි ආසවා අරහතො බිණ්ණ සමුච්ඡින්නා පභිනා පටිප්පස්සද්ධා අභබ්බුප්පත්තිකා ඤාණග්ගිනා දඩ්ඨාති බිණ්ණසවො. වුසිතවාති ගරුසංවාසෙපි අරියමග්ගෙපි දසසු අරියවාසෙසුපි වසි පරිවසි පරිවුට්ඨො වුට්ඨවාසො විණ්ණවරණොති වුසිතවා. කතකරණියොති පුපුප්පනකල්‍යාණකං උපාදාය සත්ත සෙබා චතුහි මග්ගෙහි කරණියං කරොන්ති නාම, බිණ්ණසවස්ස සබ්බකරණියාති කතාති පරියොසිතාති, තත්ථි උත්තරිං කරණියං දුක්ඛක්ඛයාධිගමායාති කතකරණියො. වුත්තමිපි වෙතං –

“තස්ස සම්මා විමුත්තස්ස, සත්තවිත්තස්ස භික්ඛුනො;
කතස්ස පට්ඨයො තත්ථි, කරණියං න විජ්ජති”ති. (අ. නි. 6.55; මහාව. 244);

ඔභිතභාරොති තයො භාරා – බන්ධභාරො, කිලෙසභාරො, අභිසඬ්ඛාරභාරොති. තස්සිමෙ තයොපි භාරා ඔභිතා ඔරොපිතා නික්ඛින්නා පාතිතාති ඔභිතභාරො. අනුප්පත්තසදත්ථොති අනුප්පත්තො සදත්ථං, සකත්ථන්ති වුත්තං හොති, කකාරස්ස දකාරො කතො. අනුප්පත්තො සදත්ථො එතෙනාති අනුප්පත්තසදත්ථො, සදත්ථොති ව අරහත්තං වෙදිතබ්බං. තඤ්ඤි අත්තපනිබන්ධට්ඨෙන අත්තතො අවිජ්ජනට්ඨෙන අත්තතො පරමත්ථෙන ව අත්තතො අත්ථන්තා සකත්ථො හොති. පරික්ඛිණ්ණවසංයොජනොති කාමරාගසංයොජනං, පටිසංයොජනං, මානදිට්ඨිවිච්චිකිච්ඡාසිලබ්බතපරාමාසභවරාගඉස්සාමච්ඡරියඅවිජ්ජාසංයොජනන්ති ඉමාති සත්තෙ හවෙසු. භවං වා භවෙන සංයොජෙන්නි උපනිබන්ධන්තිති භවසංයොජනාති නාම. තාති අරහතො පරික්ඛිණ්ණාති, පභිනාති, ඤාණග්ගිනා, දඩ්ඨාතිති පරික්ඛිණ්ණවසංයොජනො. සම්මදඤ්ඤා විමුත්තොති එත්ථ සම්මදඤ්ඤාති සම්මා අඤ්ඤාය, ඉදං වුත්තං හොති – බන්ධානං බන්ධට්ඨං, ආයතනානං ආයතනට්ඨං, ධාතුනං සුඤ්ඤට්ඨං, දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨං, සමුදයස්ස පහවට්ඨං, නිරොධස්ස සන්තට්ඨං, මග්ගස්ස දස්සනට්ඨං. “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිව්වා”ති ඵලමාදිහෙදං වා

සම්මා යථාභූතං අඤ්ඤාය ජානිත්වා තිරයිත්වා තුලයිත්වා විභාවෙන්වා විභූතං කත්වා. විමුක්තොති ද්වෙ විමුක්තියො විත්තස්ස ව විමුක්ති නිබ්බානඤ්ච. අරහා හි සබ්බකිලෙසෙහි විමුක්තත්තා විත්තවිමුක්තියාපි විමුක්තො, නිබ්බානෙපි විමුක්තොති. තෙන චුත්තං “සම්මදඤ්ඤා විමුක්තො”ති.

තස්ස තිට්ඨන්තෙව පඤ්චන්ද්‍රියානීති තස්ස අරහතො වර්ගභවහෙතුභූතං කම්මං යාව න බියති, තාව තිට්ඨන්තියෙව චක්ඛාදීනි පඤ්චන්ද්‍රියානි. අවිසාකත්තාති අනුප්පාදනිරොධවසෙන අනිරුද්ධත්තා. මනාපාමනාපන්ති ඉට්ඨානිට්ඨං රූපාදිගොචරං. පච්චනුභොතිති වින්දති පටිලභති. සුඛදුක්ඛං පටිසංවෙදෙතීති විපාකභූතං සුඛඤ්ච දුක්ඛඤ්ච පටිසංවෙදෙති තෙහි ද්වාරෙහි පටිලභති.

එත්තාවතා උපාදිසෙසං දස්සෙන්වා ඉදානි සඋපාදිසෙසං නිබ්බානධාතුං දස්සෙතුං “තස්ස යො”තිආදි චුත්තං. තත්ථ තස්සාති තස්ස සඋපාදිසෙසස්ස සතො අරහතො. යො රාගක්ඛයොති රාගස්ස ඛයො බිණාකාරො අභාවො අවිචන්තමනුප්පාදො. එස නයො සෙසෙසුපි. එත්තාවතා රාගාදික්ඛයො සඋපාදිසෙසා නිබ්බානධාතූති දස්සිතං හොති.

ඉධෙවාති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සබ්බවෙදයිතානීති සුඛාදයො සබ්බා අබ්‍යාකතවෙදනා, කුසලාකුසලවෙදනා පන පුබ්බෙයෙව පහිනාති. අනභිනන්දිතානීති තණ්හාදිහි න අභිනන්දිතානි. සීතිභවිස්සන්තීති අවිචන්තවූපසමෙන සඬබාරදරුපටිපස්සද්ධියා සිතලී භවිස්සන්ති, අප්පටිසන්ධිකනිරොධෙන නිරුප්කිස්සන්තීති අත්ථො. න කෙවලං වෙදයිතානියෙව, සබ්බෙපි පන බිණාසවසන්තානෙ පඤ්චක්ඛන්ධා නිරුප්කිස්සන්ති, වෙදයිතසීසෙන දෙසනා කතා.

ගාථාසු චක්ඛුමතාති බුද්ධචක්ඛු, ධම්මචක්ඛු, දිබ්බචක්ඛු, පඤ්ඤාචක්ඛු, සමන්තචක්ඛුති පඤ්චහි චක්ඛුහි චක්ඛුමතා. අනිස්සිතෙතාති තණ්හාදිට්ඨිනිස්සයවසෙන කඤ්චි ධම්මං අනිස්සිතෙන, රාගබන්ධනාදීහි වා අබන්ධෙන. තාදිනාති ඡළඬගුපෙක්ඛාවසෙන සබ්බත්ථ ඉට්ඨාදීසු එකසභාවතාසඬබාතෙන තාදිලක්ඛණෙන තාදිනා. දිට්ඨධම්මිකාති ඉමස්මිං අත්තභාවෙ භවා චත්තමානා. භවනෙත්තිසඬබයාති භවනෙත්තියා තණ්හාය පරික්ඛයා. සම්පරායිකාති සම්පරායෙ බන්ධහෙදතො පරභාගෙ භවා. යම්භීති යස්මිං අනුපාදිසෙසනිබ්බානෙ. භවානීති ලිඬගවිපල්ලාසෙන චුත්තං, උපපත්තිභවා සබ්බසො අනවසෙසා නිරුප්කිස්සන්ති, න පවත්තන්ති.

තෙති තෙ එවං විමුක්තවිත්තා. ධම්මසාරාධිගමාති විමුක්තිසාරත්තා ඉමස්ස ධම්මචිත්තයස්ස, ධම්මෙසු සාරභූතස්ස අරහත්තස්ස අධිගමනතො. ඛයෙති රාගාදික්ඛයභූතෙ නිබ්බානෙ රතා අභිරතා. අථ වා නිව්ච්චාවතො සෙට්ඨභාවතො ව ධම්මෙසු සාරත්ති ධම්මසාරං, නිබ්බානං. චුත්තඤ්ඤෙන “විරාගො සෙට්ඨො ධම්මානං (ධ. ප. 273), විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (ඉතිවු. 90; අ. නි. 4.34) ව. තස්ස ධම්මසාරස්ස අධිගමහෙතු ඛයෙ සබ්බසඬබාරපරික්ඛයෙ අනුපාදිසෙසනිබ්බානෙ රතා. පභංසුති පජහිංසු. තෙති නිපාතමත්තං. සෙසං චුත්තනයමෙව.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. පටිසල්ලානසුත්තවණ්ණනා

45. අට්ඨමෙ පටිසල්ලානාරාමාති තෙහි තෙහි සත්තසඬබාරෙහි පටිනිවත්තිත්වා සල්ලානං පටිසල්ලානං, එකච්චාරො එකමන්තසෙවිතා, කායච්චෙකොති අත්ථො. තං පටිසල්ලානං රමන්ති රොචන්තීති පටිසල්ලානාරාමා. “පටිසල්ලානාරාමා”තිපි පාඨො. යථා චුත්තං පටිසල්ලානං ආරම්භබ්බතො ආරාමො එතෙසන්ති පටිසල්ලානාරාමා. විහරට්ඨාති එවංභූතා හුත්වා විහරට්ඨාති අත්ථො. පටිසල්ලානෙ රතා නිරතා සම්මුදිතාති පටිසල්ලානරතා. එත්තාවතා ජාගරියානුයොගො, තස්ස නිමිත්තභූතා වූපකට්ඨකායතා ව දස්සිතා. ජාගරියානුයොගො, සීලසංවරො, ඉන්ද්‍රියෙසු, ගුත්තද්වාරතා, භොජනෙ මත්තඤ්ඤාතා, සතිසම්පජඤ්ඤන්ති ඉමෙහි ධම්මෙහි විතා න චත්තතීති තෙපි ඉධ අත්ථතො චුත්තා එවාති වෙදිතබ්බා.

අප්ඤ්ඤාතං වෙතොසමථමනුයුත්තාති අත්තතො විත්තසමථෙ අනුයුත්තා. අප්ඤ්ඤාතං අත්තතොති ව එතං එකත්ථං, බ්‍යඤ්ජනමෙව නානං. භූමිමත්ථෙ වෙතං සමථන්ති අනුසද්දයොගෙන උපයොගවචනං. අනිරාකතප්ඤ්ඤානාති බහි අනිහතප්ඤ්ඤානා අවිනාසිතප්ඤ්ඤානා වා. නිහරණං විනාසො වාති ඉදං නිරාකතං නාම “ථම්භං නිරංකත්වා නිවාතචුත්ති”තිආදීසු (සු. නි. 328) විය. විපස්සනාය සමන්තාගතාති සත්තවිධාය අනුපස්සනාය යුත්තා. සත්තවිධා අනුපස්සනා නාම අනිව්ච්චානුපස්සනා, දුක්ඛානුපස්සනා, අනත්තානුපස්සනා, නිබ්බිදානුපස්සනා, විරාගානුපස්සනා, නිරොධානුපස්සනා, පටිනිස්සග්ගානුපස්සනා ව, තා විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතාව.

බුහෙතාරො සුඤ්ඤාගාරානන්ති වඩ්ඪෙතාරො සුඤ්ඤාගාරානං. එත්ථ ව “සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති යංකිඤ්චි විචිත්තං භාවනානුයොගස්ස අනුවච්ඡිකට්ඨානං. සමථවිපස්සනාවසෙන කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා රත්තින්දිවං සුඤ්ඤාගාරං පටිසිත්වා භාවනානුයොගවසෙන නිසීදමානා භික්ඛු “බුහෙතාරො සුඤ්ඤාගාරාන”න්ති වෙදිතබ්බා. එකභූමිකාදිපාසාදෙපි පන වාසං කුරුමානා ක්‍රියානො සුඤ්ඤාගාරානං බුහෙතාරොත්ථෙව වෙදිතබ්බා.

එන්ට් ව යා “පටිසල්ලානරාමා, භික්ඛවෙ, විහරට් පටිසල්ලානරතා”ති වූපකට්ඨකායනා විහිතා, සා පරිසුද්ධසීලස්ස, න අසීලස්ස අවිසුද්ධසීලස්ස වා තස්ස රූපාරම්මණාදිතො චිත්තවිනිවත්තනස්සෙව අභාවතොති අත්ථතො සීලවිසුද්ධි දස්සිතාති වුත්තොවායමත්ථො. “අජ්ඣන්තං වෙතොසමට්මනුයුත්තා අතිරාකතජ්ඣානා”ති පදද්වයෙන සමාධිභාවනා, “විපස්සනාය සමන්තාගතා”ති ඉමිනා පඤ්ඤාභාවනා විහිතාති ලොකියා තිස්සො සික්ඛා දස්සිතා.

ඉදානි තාසු පතිට්ඨිතස්ස අවස්සංභාවිඵලං දස්සෙතුං “පටිසල්ලානරාමාන”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ බුහෙතානන්ති වඩ්ඪෙතානං. ද්විත්තං ඵලානන්ති තතියවතුත්ථලානං. පාටිකඬ්ඛන්ති ඉච්ඡිතබ්බං අවස්සංභාවී. අඤ්ඤාති අරහත්තං. තඤ්ඤි හෙට්ඨිමග්ගඤ්ඤාණෙහි ඤාතමරියාදං අනතික්කමිත්වා ජානනතො පරිපුණ්ණජානනත්තා උපරි ජානනකිච්චාභාවතො ව “අඤ්ඤා”ති වුවිච්චි. සති වා උපාදිසෙසෙති සති වා කිලෙසුපාදිසෙසෙ, පහාතුං අසක්කුණෙයො සති. ඤාණෙ හි අපරිපක්කෙ යෙ තෙන පරිපක්කෙන පහාතබ්බකිලෙසා, තෙ න පභියන්ති. තං සන්ධායාහ “සති වා උපාදිසෙසෙ”ති. සති ව කිලෙසෙ බන්ධාහිසඬ්ඛාරා තිට්ඨන්ති ඵව. ඉති ඉමස්මිං සුත්තෙ අනාගාමිඵලං අරහත්තන්ති ද්වෙ ධම්මා දස්සිතා. යථා චෙත්ථ, ඵවං ඉතො පරෙසු ද්විසු සුත්තෙසු.

ගාථාසු යෙ සන්තචිත්තාති යෙ යොගාවචරා තදඬ්ගවසෙන වික්ඛම්භනවසෙව ව සමිතකිලෙසනාය සන්තචිත්තා. නෙපක්කං වුවිච්චි පඤ්ඤා, තාය සමන්තාගතත්තා නිපකා. ඉමිනා තෙසං කම්මට්ඨානපරිහරණඤ්ඤාණං දස්සෙති. සතිමන්තො ව ඤායිතොති ධානනිසජ්ජාදිසු කම්මට්ඨානාවිජ්ඣනහෙතුභූතාය සතියා සතිමන්තො, ආරම්මණුපනිජ්ඣානලක්ඛණෙන ඤානෙන ඤායිතො. සම්මා ධම්මං විපස්සන්ති, කාමෙසු අනපෙක්ඛිතොති පුබ්බෙයෙව “අට්ඨිකඬ්ඛලුපමා කාමා”තිආදිනා (ම. නි. 1.234; පාටි. 417) වත්ථුකාමෙසු කිලෙසකාමෙසු ව ආදීනවපච්චෙක්ඛණෙන අනපෙක්ඛිතො අනත්ථිකා තෙ පහාය අධිගතං උපචාරසමාධිං අප්පනාසමාධිං වා පාදකං කත්වා නාමරූපං තස්ස පච්චයෙ ව පරිග්ගහෙත්වා කලාපසම්මසනාදික්කමෙන සම්මා අවිපරිතං පඤ්චක්ඛන්ධධම්මං අනිච්චාදිතො විපස්සන්ති.

අප්පමාදරතාති වුත්තප්පකාරාය සමට්ථිපස්සනාභාවනාය අප්පමජ්ජනෙ රතා අභිරතා තත්ථ අප්පමාදෙනෙව රත්තින්ද්වං චිතිනාමෙන්තා. සන්තාති සමානා. “සත්තා”තිපි පායො, පුග්ගලාති අත්ථො. පමාදෙ භයදස්සිතොති නිරයුපපත්තිආදිකං පමාදෙ භයං පස්සන්තා. අභබ්බා පරිභානායාති තෙ ඵවරූපා සමට්ථිපස්සනාධම්මෙහි මග්ගඵලෙහි වා පරිභානාය අභබ්බා. සමට්ථිපස්සනාතො හි සම්පත්තතො න පරිභායන්ති, ඉතරානි ව අප්පත්තාති පාපුණන්ති. නිබ්බානස්සෙව සන්තිකෙති නිබ්බානස්ස ව අනුපාදාපරිනිබ්බානස්ස ව සන්තිකෙ ඵව, න විරස්සෙව නං අධිගමිස්සන්තිති.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. සික්ඛානිසංසසුත්තවණ්ණනා

46. නවමෙ සික්ඛානිසංසාති එන්ට් සික්ඛිතබ්බාති සික්ඛා, සා තිට්ඨා අධිසීලසික්ඛා, අධිචිත්තසික්ඛා, අධිපඤ්ඤාසික්ඛාති. තිට්ඨාපි වෙසා සික්ඛා ආනිසංසා එතෙසං, න ලාභසක්කාරසීලොකාති සික්ඛානිසංසා. විහරට්ඨාති සික්ඛානිසංසා හුත්වා විහරට්, තිසු සික්ඛාසු ආනිසංසදස්සාවිතො හුත්වා තාහි සික්ඛාහි ලද්ධබ්බං ආනිසංසමෙව සම්පස්සන්තා විහරට්ඨාති අත්ථො. පඤ්ඤාත්තරාති තාසු සික්ඛාසු යා අධිපඤ්ඤාසික්ඛාසඬ්ඛාතා පඤ්ඤා, සා උත්තරා පධානා විසිට්ඨා එතෙසන්ති පඤ්ඤාත්තරා. යෙ හි සික්ඛානිසංසා විහරන්ති, තෙ පඤ්ඤාත්තරා භවන්තිති. විමුක්තිසාරාති අරහත්තඵලසඬ්ඛාතා විමුක්ති සාරං එතෙසන්ති විමුක්තිසාරා, යථාචුත්තං විමුක්තිංයෙව සාරතො ගහෙත්වා ධිතාති අත්ථො. යෙ හි සික්ඛානිසංසා පඤ්ඤාත්තරා ව, න තෙ භවවිසෙසං පත්ථෙන්නි, අපිච්චෙව විභවං ආකඬ්ඛන්තා විමුක්තිංයෙව සාරතො පච්චෙන්නි. සනාධිපතෙයාති ජෙට්ඨකකරණට්ඨෙන සති අධිපතෙයාං එතෙසන්ති සනාධිපතෙයාං අධිපති ඵව අධිපතෙයාන්ති කත්වා, වතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුප්පතිට්ඨිතචිත්තා කායානුපස්සනාදිමුඛෙන සමට්ථිපස්සනාභාවනානුයුත්තාති අත්ථො.

අථ වා සික්ඛානිසංසාති භික්ඛවෙ, ඵවරූපෙ දුල්ලහක්ඛණපට්ලාහෙ තිට්ඨසික්ඛාසික්ඛනමෙව ආනිසංසං කත්වා විහරට්, ඵවං විහරන්තා ව පඤ්ඤාත්තරා පඤ්ඤාය උත්තරා ලොකුත්තරපඤ්ඤාය සමන්තාගතා හුත්වා විහරට්, ඵවංභූතා ව විමුක්තිසාරා නිබ්බානසාරා අනඤ්ඤසාරා විහරට්. තථාභාවස්ස වායං උපායො, යං සනාධිපතෙයාං විහරට්, සතිපට්ඨානභාවනාය යුත්තප්පයුත්තා හොට්, සබ්බන්ට් වා සනාරක්ඛෙන චෙතසා විහරට්ඨාති ඵවමෙන්ට් අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉති භගවා තිසු සික්ඛාසු භික්ඛු නියොජෙන්නො යථා තා සික්ඛිතබ්බා, යෙන ව පාරිසුරිං ගච්ඡන්ති, තං සඬ්ඛෙපෙනෙව දස්සෙත්වා ඉදානි යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානානං ඵලවිසෙසදස්සනෙන තස්සා පටිපත්තියා අමොඝභාවං පකාසෙන්නො “සික්ඛානිසංසාන”න්තිආදිමාහ. තං වුත්තත්ථමෙව.

ගාථාසු පරිපුණ්ණසික්ඛන්ති අග්ගඵලප්පත්තියා පරිසුද්ධසික්ඛං, අසෙක්ඛන්ති අත්ථො. අපහානධම්මන්ති එන්ට් පහානධම්මා වුවිච්චන්ති කුප්පා විමුක්තියො. පහානධම්මොති හි භානධම්මො කුප්පධම්මො. න පහානධම්මොති අපහානධම්මො, අකුප්පධම්මො. “අප්පහානධම්මො”තිපි පාළි, සො ඵව අත්ථො. බයො ඵව අත්තොති බයන්තො,

ජාතියා බයන්තො ජාතිබයන්තො, නිබ්බානං. බයො වා මරණං, ජාතිබයන්තො නිබ්බානමෙව, තස්ස දිට්ඨත්තා ජාතිබයන්තදස්සී.

තස්මාති යස්මා සික්ඛාපාරිපුරියා අයං ජරාපාරඬගමනපරියොසානො ආනිසංසො, තස්මා. සදාති සබ්බකාලං. ඤානරතාති ලක්ඛණුපනිඡ්ඤානො, ආරම්මණුපනිඡ්ඤානොති දුට්ඨොපි ඤානො රතා, තතො එව සමාහිතා. මාරං සසෙනං අභිභුය්‍යාති කිලෙසසෙනාය අනට්ඨසෙනාය ව සසෙනං අනවසිට්ඨං චතුබ්බිධම්පි මාරං අභිභවිත්වා. දෙවපුත්තමාරස්සපි හි ගුණමාරණෙ සභායභාවූපගමනතො කිලෙසා “සෙනා”ති වූවිවන්ති. තථා රොගාදයො අනට්ඨා මෙවුමාරස්ස. යථාහ –

“කාමා තෙ පයමා සෙනා, දුතියා අරති වූවිවති;
තතියා බුජ්ජිපාසා තෙ, චතුත්ථී තණ්හා පවුච්චති.

“පඤ්චමී ටීනමිද්ධං තෙ, ඡට්ඨා භිරු පවුච්චති;
සත්තමී විචිකිච්ඡා තෙ, මක්ඛො ටම්හො ව අට්ඨමො.

“ලාභො සිලොකො සක්කාරො, මිච්ඡාලද්ධො ව යො යසො;
යො චත්තානං සමුක්කංසෙ, පරෙ ව අවජානති.

“එසා නමුචි තෙ සෙනා, කණ්හස්සාභිජ්ජහාරිති;
න නං අසුරො ජිනාති, ඡෙත්වා ව ලහතෙ සුඛ”න්ති. (සු. නි. 438-441; මහානි. 28);

යථා වාහ –

“අජ්ජෙව කිච්චමාතජ්ජං, කො ඡඤ්ඤා මරණං සුචෙ;
න හි නො සඬගරං තෙන, මහාසෙනෙන මච්චුනා”ති. (ම. නි. 3.280; ඡා. 2.22.121);

භවට ජාතිමරණස්ස පාරගාති ජාතියා මරණස්ස ව පාරගාමිනො නිබ්බානගාමිනො භවටාති.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. ජාගරියසුත්තවණ්ණනා

47. දසමෙ ජාගරොති ජාගරකො විගතනිද්දො ජාගරියං අනුයුත්තො, රත්තින්දිවං කම්මට්ඨානමනසිකාරෙ යුත්තජ්ජයුත්තොති අත්ථො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු පුබ්බරත්තාපරරත්තං ජාගරියානුයොගමනුයුත්තො හොති? ඉධ භික්ඛු දිවසං වඩකමෙන නිසජ්ජාය ආවරණියෙහි ධම්මෙහි චිත්තං පරිසොධෙති, රත්තියා පට්ඨං යාමං වඩකමෙන නිසජ්ජාය ආවරණියෙහි ධම්මෙහි චිත්තං පරිසොධෙති, රත්තියා මජ්ඣමං යාමං දක්ඛිණෙන පස්සෙන සිහසෙය්‍යං කප්පෙති පාදෙ පාදං අව්වාධාය සතො සම්පජානො උට්ඨානසඤ්ඤං මනසි කරිත්වා, රත්තියා පච්ඡිමං යාමං පච්චුට්ඨාය වඩකමෙන නිසජ්ජාය ආවරණියෙහි ධම්මෙහි චිත්තං පරිසොධෙති. එවං භික්ඛු පුබ්බරත්තාපරරත්තං ජාගරියානුයොගමනුයුත්තො හොති”ති (විහ. 519).

වසද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, තෙන චක්ඛමානෙ සතාදිභාවෙ සම්පිණ්ඩෙති. අස්සාති සියා, භවෙය්‍යාති අත්ථො. “ජාගරො ව භික්ඛු විහරෙය්‍යා”ති ව පට්ඨන්ති. සබ්බත්ථ සබ්බදා ව කම්මට්ඨානාවිජහනවසෙන සතිඅවිජ්ජවාසෙන සතො සම්පජානොති සත්තට්ඨානියස්ස චතුබ්බිධස්සපි සම්පජඤ්ඤස්ස වසෙන සම්පජානො. සමාහිතොති උපචාරසමාධිනා අප්පනාසමාධිනා ව සමාහිතො එකග්ගවිත්තො. පමුදිතොති පටිපත්තියා ආනිසංසදස්සනෙන උත්තරුත්තරි විසෙසාධිගමෙන වීරියාරම්භස්ස ව අමොඝභාවදස්සනෙන පමුදිතො පාමොජ්ජබහුලො. විජ්ජසන්තොති තතො එව පටිපත්තිභූතාසු තිසු සික්ඛාසු පටිපත්තිදෙසකෙ ව සත්ථරි සද්ධාබහුලතාය සුට්ඨු පසන්තො. සබ්බත්ථ අස්සාති සම්බන්ධො විහරෙය්‍යාති වා.

තත්ථ කාලවිපස්සී ව කුසලෙසු ධම්මෙසුති තස්මිං කාලෙ විපස්සකො, තත්ථ වා කම්මට්ඨානානුයොගෙ කාලවිපස්සී කාලානුරූපං විපස්සකො. කිං චුත්තං හොති? විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා කලාපසම්මසනාදිවසෙන සම්මසන්තො ආවාසාදිකෙ සත්ත අසප්පායෙ චජ්ජෙත්වා සප්පායෙ සෙවන්තො අන්තරා වොසානං අනාපජ්ජිත්වා පහිතන්තො චිත්තස්ස සමාහිතාකාරං සල්ලක්ඛෙත්තො සක්කවිචං නිරන්තරං අනිච්චානුපස්සනාදිං පවත්තෙන්තො යස්මිං කාලෙ විපස්සනාවිත්තං ලීනං හොති, තස්මිං ධම්මවිචයවීරියජීතිසඬ්ඛාතෙසු, යස්මිං පන කාලෙ චිත්තං උද්ධතං හොති, තස්මිං පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසඬ්ඛාතෙසු කුසලෙසු අනවජ්ජෙසු බොජ්ඣංගධම්මෙසුති එවං තත්ථ තස්මිං.

තස්මිං කාලෙ, තස්මිං වා කම්මට්ඨානානුයොගෙ කාලානුරූපං විපස්සකො අස්සාති. සතිසම්බොජ්ඣකංගො පන සබ්බත්ථෙව ඉච්ඡිතබ්බො. චුත්තඤ්ඤො “සතිඤ්ච බ්වහං, භික්ඛවෙ, සබ්බත්ථිකං වදාමි”ති (සං. නි. 5.234; මි. ප. 2.1.13). එත්තාවතා පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය ජාගරියං දස්සෙත්වා යෙහි ධම්මෙහි ජාගරියානුයොගො සම්පජ්ජති, තෙ පකාසෙති.

එවං භගවා ආරද්ධවිපස්සකස්ස භික්ඛුනො සබ්බෙපෙනෙව සද්ධිං උපකාරකධම්මෙහි සම්මසනවාරං දස්සෙත්වා ඉදානි තථා පටිපජ්ජන්තස්ස පටිපත්තියා අවඤ්ඤාභාවං දස්සෙත්තො “ජාගරස්ස, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො”ති ආදිමාහ. තත්ථ ජාගරියානුයොගෙ සතිසම්පජ්ඤාසමාදානානි සබ්බත්ථකානි සම්මොදපසාදාවහානි, තත්ථ කාලවිපස්සනා නාම විපස්සනාය ගබ්භග්ගහං පරිපාකගතං. උපක්කිලෙසවිමුත්තෙ හි විචිප්පිපත්තො විපස්සනාඤ්ඤාං තික්ඛෙ සුරෙ වහන්තෙ යොගිනො උළාරං පාමොජ්ජං පසාදො ව හොති, තෙහි ව විසෙසාධිගමස්ස සන්තිකෙයෙව. චුත්තඤ්ඤො –

“යතො යතො සම්මසති, බන්ධානං උදයබ්බයං;
ලහති පීතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානතං.

“පාමොජ්ජබහුලො භික්ඛු, පසන්තො බුද්ධසාසනෙ;
අධිගච්ඡෙ පදං සන්තං, සබ්බාරූපසමං සුඛ”න්ති. (ධ. ප. 374, 381);

ගාථාසු ජාගරන්තා සුඤ්ඤාපේතන්ති එතං මම වචනං එකන්තෙනෙව පමාදනිද්දාය අවිජ්ජානිද්දාය පබ්බොධනත්ථං ජාගරන්තා සතිසම්පජ්ඤාදිධම්මසමායොගෙන ජාගරියං අනුයුත්තා සුඤ්ඤාපේතං. යෙ සුත්තා තෙ පබුජ්ඣකානි යෙ යථාචුත්තනිද්දාය සුත්තා සුපනං උපගතා, තෙ තුම්භෙ ජාගරියානුයොගවසෙන ඉන්ද්‍රියබලබොජ්ඣකංගො සබ්බකම්මිත්වා විපස්සනං උස්සුක්කාපෙන්තා අප්පමාදපටිපත්තියා තතො පබුජ්ඣකං අප්ථං වා ජාගරන්තානි ජාගරන්තිත්තා. “සුඤ්ඤාපේත”න්ති එත්ථ “එත”න්ති චුත්තං, කිං තං වචනන්ති ආහ “යෙ සුත්තා තෙ පබුජ්ඣකා”ති ආදි. තත්ථ යෙ සුත්තානි යෙ කිලෙසනිද්දාය සුත්තා, තෙ තුම්භෙ අරියමග්ගපටිබ්බොධෙන පබුජ්ඣකං. සුත්තා ජාගරිතං සෙය්‍යානි ඉදං පබ්බොධස්ස කාරණවචනං. යස්මා යථාචුත්තසුපතො චුත්තප්පකාරං ජාගරිතං ජාගරණං අත්ථකාමස්ස කුලපුත්තස්ස සෙය්‍යො පාසංසතරො භිතසුඛාවහො, තස්මා පබුජ්ඣකං. නත්ථි ජාගරතො භයන්ති ඉදං තත්ථ ආනිසංසදස්සනං. යො හි සද්ධාදිහි ජාගරණධම්මෙහි සමන්තාගමෙන ජාගරො ජග්ගති, පමාදනිද්දං න උපගච්ජති, තස්ස අත්තානුචාදනයං පරානුචාදනයං දණ්ඩනයං දුග්ගතිනයං ජානිආදිනිත්තං සබ්බමිපි වට්ඨනයං නත්ථි.

කාලෙනානි ආවාසසප්පායාදීනං ලද්ධකාලෙන. සොති නිපාතමත්තං. සම්මා ධම්මං පරිච්ඡංසමානොති විපස්සනාය ආරම්මණභූතං තෙභූමකධම්මං සම්මා ඤායෙන යථා නිබ්බන්දනවිරජ්ජනාදයො සම්භවන්ති, එවං පරිතො චිමංසන්තො, සබ්බාකාරොන විපස්සන්තොති අත්ථො. එකොදිභූතොති එකො සෙට්ඨො හුත්වා උදෙතීති එකොදි, සමාධි. සො එකොදි භූතො ජාතො උප්පත්තො එතස්සාති එකොදිභූතො. අග්ගිආභිතාදිසද්දානං විය එත්ථ භූතසද්දස්ස පරවචනං දට්ඨබ්බං. එකොදිං වා භූතො පත්තොති එකොදිභූතො. එත්ථ ව එකොදීති මග්ගසමාධි අධිප්පෙනො, “සමාහිතො”ති එත්ථ පන පාදකජ්ඣානසමාධිනා සද්ධිං විපස්සනාසමාධි. අප්ථං වා කාලෙනානි මග්ගපටිවෙධකාලෙන. සම්මා ධම්මං පරිච්ඡංසමානොති සම්මදෙව චතුසව්වධම්මං පරිඤ්ඤාභිසමයාදිවසෙන චිමංසන්තො, එකාභිසමයෙන අභිසමෙත්තො. එකොදිභූතොති එකො සෙට්ඨො අසභායො වා හුත්වා උදෙතීති එකොදි, චතුසව්වසාධකො සම්මප්පධානො. සො එකොදි භූතො ජාතොති සබ්බං පුරිමසදිසමෙව. විහනෙ තමං සොති සො එවංභූතො අරියසාවකො අරහත්තමග්ගෙන අවිජ්ජාතමං අනවසෙසතො විහනයා සමුච්ඡන්දෙයා.

ඉති භගවා පටිපත්තියා අමොසභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි තත්ථ දළ්භං නියොජෙත්තො “තස්මා භවෙ”ති ඔසානගාමාහ. තත්ථ තස්මාති යස්මා ජාගරතො සතිඅවිජ්ජපවාසාදිනා සමට්ඨවිපස්සනාභාවනා පාරිපූරිං ගච්ජති, අනුක්කමෙන අරියමග්ගො පාතුභවති, තතො වස්ස සබ්බං වට්ඨනයං නත්ථි, තස්මා. භවෙති එකංසෙන දළ්භං වා. භජෙතානි භජෙයා. එවං ජාගරියං භජන්තො ව ආකාපිභාවාදිගුණයුත්තො භික්ඛු සංයොජනානි හින්දිත්වා අග්ගඵලඤ්ඤාසබ්බාතං අනුත්තරං උත්තරරහිතං සම්බොධිං ඵුසෙ පාපුණෙයා. සෙසං චුත්තනයමෙව.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. ආපායිකසුත්තවණ්ණනා

48. එකාදසමෙ ආපායිකානි අපායෙ නිබ්බන්තිස්සන්තීති ආපායිකා. තත්ථාපි නිරයෙ නිබ්බන්තිස්සන්තීති නෙරයිකා. ඉදමජ්ජභායාති ඉදං ඉදානි වක්ඛමානං දුට්ඨං පාපසමාවාරං අප්පජ්ජන්තවා, තථාපටිපත්තිතථාපග්ගහණවසෙන පවත්තං වාවං චිත්තං දිට්ඨිඤ්ච අප්පටිනිස්සජ්ජන්තවාති අත්ථො. අබ්‍රහ්මචාරීති බ්‍රහ්මසෙට්ඨං වරතීති බ්‍රහ්මචාරී, බ්‍රහ්මා වා සෙට්ඨො ආචාරො එතස්ස අත්ථිති බ්‍රහ්මචාරී, න බ්‍රහ්මචාරීති අබ්‍රහ්මචාරී, බ්‍රහ්මචාරිපටිරූපකො දුස්සිලොති අත්ථො. බ්‍රහ්මචාරිපටිඤ්ඤොති “බ්‍රහ්මචාරී අහ”න්ති එවංපටිඤ්ඤො. පරිපුණ්ණන්ති අඛණ්ඩාදිභාවෙන අවිකලං. පරිසුද්ධන්ති උපක්කිලෙසාභාවෙන පරිසුද්ධං. අමුලකෙනානි දිට්ඨාදිමුලවිරහිතෙන, දිට්ඨං

සුතං පරිසඬ්ඛිතන්ති ඉමෙහි වොදනාමුලෙහි වජ්ජිතෙන. අමුත්තවරියෙන අසෙට්ඨවරියෙන. අනුද්ධංසෙතිති “පරිසුද්ධො අය”න්ති ජානන්තොව පාරාජිකවත්ථුනා ධංසෙති පධංසෙති, වොදෙති අක්කොසති වා.

ගාථාසූ අභුතවාදීති පරස්ස දොසං අදිස්වාච අභුතෙන තුච්ඡෙන මුසාවාදං කත්වා පරං අබ්භාවික්ඛන්තො. කත්වාති යො වා පන පාපකම්මං කත්වා “නාහං එතං කරොමි”ති ආහ. උභොපි තෙ පෙච්ච සමා භවන්තිති තෙ උභොපි ජනා ඉතො පරලොකං ගන්ත්වා නිරයං උපගමනතො ගතියා සමානා භවන්ති. තත්ථ ගතියෙව නෙසං පරිච්ඡින්නා, න පන ආයු. බහුඤ්ඤි පාපං කත්වා චිරං නිරයෙ පච්චති, පරිත්තං කත්වා අප්පමත්තකමෙව කාලං. යස්මා පන තෙසං උභින්නම්පි කම්මං ලාමකමෙව. තෙන චුත්තං “නිහිනකම්මා මනුජා පරත්ථා”ති. “පරත්ථා”ති පන පදස්ස පුරතො “පෙච්චා”ති පදෙන සම්බන්ධො – පරත්ථං පෙච්ච ඉතො ගන්ත්වා තෙ නිහිනකම්මා සමා භවන්තිති.

එවං භගවා අභුතබ්භක්ඛානාවසෙන භුතදොසපටිච්ඡාදනාවසෙන ව පවත්තස්ස මුසාවාදස්ස විපාකං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්මිං යානෙ නිසින්නානං බහුතං පාපභික්ඛුතං දුච්චරිතකම්මස්ස විපාකදස්සනෙන සංවෙජනත්ථං ද්වෙ ගාථා අභාසි. තත්ථ කාසාවකණ්ඨාති කසාවරසපිත්තා කාසාවෙන වත්ථෙන පලිවෙධිතකණ්ඨා. පාපධම්මාති ලාමකධම්මා. අසඤ්ඤාති කායාදිහි සඤ්ඤාමරහිතා. පාපාති තථාරූපා පාපපුග්ගලා, පාපෙහි කම්මෙහි උපපජ්ජිත්වා “තස්ස කායොපි ආදිත්තො සම්පජ්ජලිතො සජොතිභුතො, සඬ්ඝාට්ඨි ආදිත්තා”ති ආදිතා (සං. නි. 2.218-219; පාරා. 230) ලක්ඛණසංයුත්තෙ චුත්තතයෙන මහාදුක්ඛං අනුභවන්තියෙව.

තතියගාථාය අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – යඤ්චෙ භුඤ්ඤෙය්‍ය දුස්සීලො නිස්සීලපුග්ගලො කායාදිහි අසඤ්ඤාතො රට්ඨවාසීහි සද්ධාය දින්නං යං රට්ඨපිණ්ඩං “සමණොමිහි”ති පටිජානන්තො ගහෙත්වා භුඤ්ඤෙය්‍ය, තතො ආදිත්තො අග්ගිවණ්ණො අයොගුලොව භුත්තො සෙය්‍යො සුන්දරතරො. කිංකාරණා? තප්පච්චයා හිස්ස එකොව අත්තභාවො ක්කායෙය්‍ය, දුස්සීලො පන හුත්වා සද්ධාදෙය්‍යං භුඤ්ඤිත්වා අනෙකානිපි ජාතිසතානි නිරයෙ උප්පජ්ජෙය්‍යාති.

එකාදසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. දිට්ඨිගතසුත්තවණ්ණනා

49. ද්වාදසමෙ ද්විති දිට්ඨිගතෙහිති එත්ථ දිට්ඨියොව දිට්ඨිගතානි “ගුථගතං මුත්තගත”න්ති ආදිසු (අ. නි. 9.11) විය. ගහිතාකාරසුඤ්ඤාය වා දිට්ඨිතං ගතමත්තානිති දිට්ඨිගතානි, තෙහි දිට්ඨිගතෙහි. පරිසුට්ඨිකානි අභිභූතා පලිබුද්ධා වා. පලිබොධත්ථො වාපි හි පරිසුට්ඨානසද්දො “වොරා මග්ගෙ පරිසුට්ඨියි”ති ආදිසු (චූළව. 430) විය. දෙව්‍යාති උපපත්තිදෙවා. තෙ හි දිබ්බන්ති උළාරතමෙහි කාමගුණෙහි ක්කානාදිහි ව කීළන්ති, ඉද්ධානුභාවෙන වා යථිච්ඡිතමත්ථං ගච්ඡන්ති අධිගච්ඡන්ති ව දෙව්‍යාති චූච්චන්ති. මනස්ස උස්සන්තන්තා මනුස්සා, උක්කට්ඨනිද්දෙසවසෙන වෙතං චුත්තං යථා “සත්ථා දෙවමනුස්සාන”න්ති. ඔලියන්ති එකෙහි “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති භවෙසු ඔලියනාහිනිවෙසභුතෙන සස්සතභාවෙන එකච්චෙ දෙවා මනුස්සා ව අවලියන්ති අල්ලියන්ති සඬ්ඝොවං ආපජ්ජන්ති, න තතො නිස්සරන්ති. අතිධාවන්තිති පරමත්ථෙනො හින්තසභාවානම්පි සභාවධම්මානං ය්වායං හෙතුඵලභාවෙන සම්බන්ධො, තං අග්ගහෙත්වා නානත්තනායස්සපි ගහණෙන තත්ථ තත්ථෙව ධාවන්ති, තස්මා “උච්ඡිජ්ජති අත්තා ව ලොකො ව, න භොති පරං මරණා”ති උච්ඡෙදෙ වා භවනිරොධපටිපත්තියා පටික්ඛෙපධම්මතං අතිධාවන්ති අතික්කමන්ති. වක්ඛුමන්තො ව පස්සන්තිති වසද්දො බ්‍යතිරරකෙ. පුබ්බයොගසම්පත්තියා ඤාණපරිපාකෙන පඤ්ඤාවක්ඛුමන්තො පන දෙවමනුස්සා තෙනෙව පඤ්ඤාවක්ඛුතා සස්සතං උච්ඡෙදඤ්ච අත්තද්වයං අනුපගමිම මජ්ඣිමපටිපත්තිදස්සනෙන පච්චක්ඛං කරොන්ති. තෙ හි “නාමරූපමත්තමිදං පටිච්චසමුප්පන්නං, තස්මා න සස්සතං, නාපි උච්ඡිජ්ජති”ති අවිපරිතතො පස්සන්ති.

එවං ඔලියනාදිකෙ පුග්ගලාධිට්ඨානෙන උද්දිසිතුං “කථඤ්ච, භික්ඛවෙ”ති ආදි චුත්තං. තත්ථ භවාති කාමභවො, රූපභවො, අරූපභවො. අපරෙපි තයො භවා සඤ්ඤිභවො, අසඤ්ඤිභවො, නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිභවො. අපරෙපි තයො භවා එකවොකාරභවො, චතුරවොකාරභවො, පඤ්චවොකාරභවොති. එතෙහි භවෙහි ආරමන්ති අභිනන්දන්තිති භවාරාමා. භවෙසු රතා අභිරතාති භවරතා. භවෙසු සුට්ඨු මුදිතාති භවසම්මුදිතා. භවනිරොධායාති තෙසං භවානං අච්චන්තනිරොධාය අනුප්පාදනත්ථාය. ධම්මෙ දෙසියමානෙහි තථාගතප්පවෙදිතෙ නිය්‍යානිකධම්මෙ චූච්චමානෙ. න පක්ඛන්දනීති සස්සතාහිනිවිට්ඨන්තා සංඛිත්තධම්මන්තා න පටිසති න ඔගාහති. න පසීදනීති පසාදං නාපජ්ජති න තං සද්දහති. න සන්තිට්ඨනීති තස්සං දෙසනායං න තිට්ඨති නාධිමුච්චති. එවං සස්සතතො අභිනිවිසනෙන භවෙසු ඔලියන්ති.

අට්ටියමානාති භවෙ ජරාරොගමරණාදීනි වධබන්ධනවිෂේදනාදීනි ව දිස්වා සංවිජ්ජනෙන තෙහි සමඬ්ඛිතාවෙන භවෙන පිළියමානා දුක්ඛාපියමානා. හරායමානාති ලජ්ජමානා ජිගුච්ඡමානාති පටිකුලතො දහන්තා. විභවන්ති උච්ඡෙදං. අභිනන්දන්තිති තණ්හාදිට්ඨාහිනන්දනාහි අප්ප්කොසාය නන්දන්ති. යතො කිර භොතිආදි තෙසං අභිනන්දනාකාරදස්සනං. තත්ථ යතොති යදා. භොති ආලපනං. අයං අත්තාති කාරකාදිභාවෙන අත්තනා පරික්ඡින්නං සන්ධාය වදති. උච්ඡිජ්ජනීති උපච්ඡිජ්ජනී. විනස්සනීති න දිස්සති, විනාසං අභාවං ගච්ඡති. න භොති පරං මරණාති මරණෙන උද්ධං න භවති. එතං සන්තන්ති යදෙතං අත්තතො උච්ඡෙදාදි, එතං සබ්බභවචූපසමතො

සබ්බසන්තාපච්ඡෙදසමනො ව සන්තං, සන්තත්තා එව පඤ්ඤං, තච්ඡාපිපරිනභාවනො යාථාවං. තත්ථ “සන්තං පඤ්ඤං”න්ති ඉදං ද්වයං තණ්හාහිනන්දනාය වදන්ති, “යාථාව”න්ති දිට්ඨාහිනන්දනාය. එවන්ති එවං යථාචුත්තඋච්ඡේදාහිනිවේසනෙන.

භූතන්ති ඛන්ධපඤ්ඤවකං. තඤ්ඤි පච්චයසම්භූතත්තා පරමත්ථතො විජ්ජමානත්තා ව භූතන්ති චූච්චති. තෙනාහ “භූතමිදං, භික්ඛවෙ, සමනුපස්සථා”ති (ම. නි. 1.401). භූතනො අවිපරිනසභාවනො සලක්ඛණනො සාමඤ්ඤලක්ඛණනො ව පස්සති. ඉදඤ්ඤි ඛන්ධපඤ්ඤවකං නාමරූපමත්තං. තත්ථ “ඉමෙ පථවීආදයො ධම්මා රූපං, ඉමෙ එස්සාදයො ධම්මා නාමං, ඉමානි නෙසං ලක්ඛණාදිති, ඉමෙ නෙසං අවිජ්ජාදයො පච්චයා”ති එවං සපච්චයනාමරූපදස්සනවසෙන වෙව, “සබ්බේසිමෙ ධම්මා අහුත්ථා සම්භොන්ති, හුත්ථා පටිවෙන්නි, තස්මා අනිච්චා, අනිච්චත්තා දුක්ඛා, දුක්ඛත්තා අනත්තා”ති එවං අනිච්චානුපස්සනාදිවසෙන ව පස්සතිති අත්ථො. එත්තාවතා තරුණවිපස්සනාපරියොසානා විපස්සනාභූමි දස්සිතා. නිබ්බිදායාති භූතසංඛ්ඛාතස්ස තෙභූමකධම්මජාතස්ස නිබ්බන්දනත්ථාය, එතෙන ඛලවච්චපස්සනං දස්සෙති. විරාගායාති විරාගත්ථං විරජ්ජනත්ථං, ඉමිනා මග්ගං දස්සෙති. නිරොධායාති නිරුජ්ඣානත්ථං, ඉමිනාපි මග්ගමෙව දස්සෙති. නිරොධායාති වා පටිජ්ජස්සද්ධිනිරොධෙන සද්ධිං අනුපාදියෙසතිබ්බානං දස්සෙති. එවං ඛො, භික්ඛවෙ, වක්ඛුමන්තො පස්සන්තිති එවං පඤ්ඤාවක්ඛුමන්තො සපුබ්බභාගෙන මග්ගපඤ්ඤාවක්ඛුනා චතුසච්චධම්මං පස්සන්ති.

ගාථාසු යෙ භූතං භූතනො දිස්වාති යෙ අරියසාවකා භූතං ඛන්ධපඤ්ඤවකං භූතනො අවිපරිනසභාවනො විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය දිස්වා. එතෙන පරිඤ්ඤාහිසමයං දස්සෙති. භූතස්ස ව අතික්කමන්ති භාවනාහිසමයං. අරියමග්ගො හි භූතං අතික්කමති එතෙනාති “භූතස්ස අතික්කමො”ති චුත්තො. යථාභූතෙති අවිපරිනසච්චසභාවෙ නිබ්බානෙන. විමුච්චන්ති අධිමුච්චන්ති, එතෙන සච්ඡිකිරියාහිසමයං දස්සෙති. භවතණ්හාපරික්ඛයාති භවතණ්හාය සබ්බසො ඛෙපනා සමුච්ඡින්නදානො, එතෙන සමුදයප්පභානං දස්සෙති.

සචෙ භූතපරිඤ්ඤො සොති එත්ථ පන සචෙති නිපාතමත්තං. සො භූතපරිඤ්ඤො භූතස්ස අතික්කමනුපායෙන මග්ගෙන භවතණ්හාපරික්ඛයා පරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධො තතො එව යථාභූතෙ නිබ්බානෙන අධිමුත්තො. භවාභවෙති බුද්දකෙ වෙව මහත්තෙ ව, උච්ඡේදාදිදස්සනෙ වා විතතණ්හො හින්තකිලෙසො. භික්ඛු භූතස්ස උපාදානක්ඛන්ධසංඛ්ඛාතස්ස අත්තභාවස්ස විභවා, ආයතිං අනුප්පාදා පුනඛභවං නාගච්ඡති, අපඤ්ඤත්තිකභාවමෙව ගච්ඡතිති අනුපාදියෙසාය නිබ්බානධාතුයා දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

ඉති ඉමස්මිං වග්ගෙ එකාදසමෙ වට්ඨං කථිතං, තතියචතුත්ථපඤ්ඤමෙසු පරියොසානසුත්තෙ ව වට්ඨවිච්චටං කථිතං, සෙසෙසු විච්චටමෙවාති වෙදිතබ්බං.

ද්වාදසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පරමත්ථදීපනියා බුද්දකනිකාය-අට්ඨකථාය

ඉතිචුත්තකස්ස දුකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තිකනිපාතො

1. පයමවග්ගො

1. මුලසුත්තවණ්ණනා

50. තිකනිපාතස්ස පයමෙ තිණිති ගණනපරිච්ඡේදො. ඉමානිති අභිමුඛිකරණං. අකුසලමූලානිති පරිච්ඡින්නධම්මනිදස්සනං. තත්ථ අකුසලානි ච තානි මූලානි වානි අකුසලමූලානි. අථ වා අකුසලානං හෙතුපච්චයපහවජනකසමුට්ඨාපකනිබ්බත්තකට්ඨේන මූලානි වානි අකුසලමූලානි, අකුසලධම්මානං කාරණානිති අත්ථො. කාරණඤ්චි යථා හිනොති එතස්මා ඵලං පවත්තනීති හෙතු, පටිච්ච එතස්මා එතීති පච්චයො, පහවති එතස්මානි පහවො, අත්තනො ඵලං ජනෙතීති ජනකං, සමුට්ඨාපෙතීති සමුට්ඨාපකං, නිබ්බත්තෙතීති නිබ්බත්තකන්ති ච වුව්චති. එවං පතිට්ඨට්ඨේන මූලන්ති, තස්මා අකුසලමූලානිති අකුසලානං සුප්පතිට්ඨිතභාවසාධනානි, කාරණානිති චූත්තං හොති.

කෙච්ඡ පන “සාලිආදීනං සාලිඛිජාදීනි විය මණ්ණප්පභාදීනං මණ්ණවණ්ණාදයො විය ච අකුසලානං අකුසලභාවසාධකො ලොභාදීනං මූලට්ඨො”ති වදන්ති. එවං සත්තෙ අකුසලචිත්තසමුට්ඨානරූපෙසු තෙසං හෙතුපච්චයභාවො න සියා. න හි තානි තෙසං අකුසලභාවං සාධෙත්ති, න ච පච්චයා න හොන්ති. චූත්තඤ්ඤෙනං –

“හෙතු හෙතුසම්පයුත්තකානං ධම්මානං තංසමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං හෙතුපච්චයෙන පච්චයො”ති (පට්ඨා. 1.පච්චයනිද්දෙස.1).

අහෙතුකස්ස ච මොහස්ස අකුසලභාවො න සියා අකුසලභාවසාධකස්ස මූලන්තරස්ස අභාවනො. අථාපි සියා ලොභාදීනං සභාවසිද්ධො අකුසලාදිභාවො, තංසම්පයුත්තානං පන ලොභාදිපටිබ්බද්ධොති. එවම්පි යථා ලොභාදීනං, එවං අලොභාදීනම්පි සභාවසිද්ධො කුසලාදිභාවොති අලොභාදයො කුසලා ඵව සියුං, න අබ්‍යාකතා, න ච හොන්ති. තස්මා යථා සම්පයුත්තෙසු, එවං මූලෙසුපි කුසලාදිභාවො පරියෙසිතබ්බො. යොනිසොමනසිකාරාදිකො විය හි කුසලභාවස්ස, අයොනිසොමනසිකාරාදිකො අකුසලභාවස්ස කාරණන්ති ගහෙතබ්බං. එවං අකුසලභාවසාධනවසෙන ලොභාදීනං මූලට්ඨං අග්ගහෙත්වා සුප්පතිට්ඨිතභාවසාධනවසෙන ගස්මානෙ න කොච්ඡ දොසො. ලද්ධහෙතුපච්චයා හි ධම්මා විරුල්ලමූලා විය පාදපා ථීරා හොන්ති සුප්පතිට්ඨිතා, හෙතුරහිතා පන තිලබ්ඡකාදියෙවාලා විය න සුප්පතිට්ඨිතානි හෙතුආදිඅත්ථොන අකුසලානං උපකාරකත්තා මූලානිති අකුසලමූලානි. යස්මා පන මූලෙන මුත්තො අකුසලචිත්තූප්පාදො නත්ථී, තස්මා තිහි මූලෙහි සබ්බො අකුසලරාසි පරියාදිශිත්වා දස්සිතොති දට්ඨබ්බං.

තානි අකුසලමූලානි සරූපනො දස්සෙතුං “ලොභො අකුසලමූල”න්තිආදි චූත්තං. තත්ථ ලොභාදිසු යං චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චූත්තමෙව. තත්ථ පන තනියමග්ගවජ්ඣා ලොභාදයො ආගතා, ඉධ පන අනවසෙසානි අයමෙව විසෙසො.

ගාථායං පාපවෙනසන්ති අකුසලධම්මසමායොගනො ලාමකචිත්තං. හිංසන්තිති අත්තනො පචත්තික්ඛණේ ආයනිං විපාකක්ඛණේ ච විබාධෙත්ති. අත්තසම්භූතානි අත්තනි ජාතා. තචසාරන්ති ගණ්ඨිතං, වෙළුන්ති අත්ථො. සම්ඵලන්ති අත්තනො ඵලං. ඉදං චූත්තං හොති – බද්ධසිසපාදයො විය අත්තොසාරො අහුන්වා බහිසාරතාය තචසාරන්ති ලද්ධනාමං වෙළුආදිං යථා අත්තසම්භූතමෙව ඵලං හිංසති විනාසෙති, එවමෙව අත්තො සිලාදිසාරරහිතං ලාමකචිත්තං පුග්ගලං අත්තසම්භූතායෙව ලොභාදයො විනාසෙත්තිති.

පයමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. ධාතුසුත්තවණ්ණනා

51. දුතියෙ ධාතුයොනි අත්තනො ඵලස්ස සභාවස්ස ච ධාරණට්ඨේන ධාතුයො. යඤ්චෙන්ථ ඵලනිබ්බත්තකං, තං අත්තනො ඵලස්ස සභාවස්ස ච, ඉතරං සභාවස්සෙව ධාරණට්ඨේන ධාතු. රූපධාතූනි රූපභවො. ධාතුයා ආගතට්ඨානෙ භවෙන පරිච්ඡින්නබ්බං, භවස්ස ආගතට්ඨානෙ ධාතුයා පරිච්ඡින්නබ්බන්ති ඉධ භවෙන පරිච්ඡේදො කථිතො. තස්මා –

“කතමෙ ධම්මා රූපාවචරා? හෙට්ඨො භුග්ගලොකං පරියන්තං කරිත්වා උපරිතො අකනිට්ඨෙ දෙවෙ අන්තො කරිත්වා එත්ථාවචරා එත්ථ පරියාපන්තා බන්ධධාතුආයතනා, ඉමෙ ධම්මා රූපාවචරා”ති (ධ. ස. 1289) –

එවං චූත්තා රූපාවචරධම්මා රූපධාතු. අරූපධාතූනි අරූපභවො. ඉධාපි භවෙන පරිච්ඡේදො කථිතොති –

“කතමෙ ධම්මා අරුපාවචරා? හෙට්ඨතො ආකාසානඤ්චායතනුපගෙ දෙවෙ අන්තො කරිත්වා, උපරිතො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනුපගෙ දෙවෙ අන්තො කරිත්වා, එත්ථාවචරා එත්ථ පරියාපන්නා ඛන්ධධාතුආයතනා, ඉමෙ ධම්මා අරුපාවචරා”ති (ධ. ස. 1291) –

එවං චූත්තා අරුපාවචරධම්මා අරුපධාතු. නිරොධධාතුති නිබ්බානං වෙදිතබ්බං.

අපරො නයො – රූපසභිතා, රූපපට්ඨද්ධා, ධම්මජ්ජවත්ති රූපධාතු, පඤ්චවොකාරහවො, එකවොකාරහවො ව, තෙන සකලො කාමහවො රූපහවො ව සඬගිතො. රූපරහිතා ධම්මජ්ජවත්ති අරුපධාතු, චතුරවොකාරහවො, තෙන අරුපහවො සඬගිතො. ඉති ද්විති පදෙහි නයො හවා සබ්බා සංසාරජ්ජවත්ති දස්සිතා. තතියපදෙන පන අසඬබතධාතුයෙව සඬගිතාති මග්ගඵලාති ඉධ තිකච්චිමුත්තධම්මා නාම ජාතා. කෙච් පන “රූපධාතුති රූපසභාවා ධම්මා, අරුපධාතුති අරුපසභාවා ධම්මාති පදද්වයෙන අනවසෙසතො පඤ්චක්ඛන්ධා ගහිතා”ති. “රූපතණ්හාය විසයභූතා ධම්මා රූපධාතු, අරුපතණ්හාය විසයභූතා අරුපධාතු”ති ව වදන්ති, තං සබ්බං ඉධ නාධිජ්ජෙනං. තස්මා චූත්තනායෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බං.

ගාථාසු රූපධාතුං පරිඤ්ඤායාති රූපපට්ඨද්ධධම්මජ්ජවත්තිං. ඤාතපරිඤ්ඤාදීහි තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානිත්වා. ආරුජ්ජෙසු අසණ්ඨිතාති අරුපාවචරධම්මෙසු හවරාගවසෙන හවදිට්ඨිවසෙන ව න පතිට්ඨිතා අනල්ලිතා. “අරුපෙසු අසණ්ඨිතා”ති ව පටන්ති, සො එව අත්ථො. එත්තාවතා තෙභූමකධම්මානං පරිඤ්ඤා චූත්තා. නිරොධෙ යෙ විමුච්චන්තිති යෙ නිබ්බානෙ ආරම්මණභූතෙ අග්ගමග්ගඵලවසෙන සමුච්චෙදපට්ඨපස්සද්ධිහි අනවසෙසකිලෙසතො විමුච්චන්ති. තෙ ජනා මච්චුභායිනොති තෙ බිණාසවජනා මරණං සමතිතා.

එවං ධාතුත්තයසමතික්කමෙන අමතාධිගමං දස්සෙත්වා “අයඤ්ච පටිපදා මයා ගතමග්ගො ව තුම්භාකං දස්සිතො”ති තත්ථ නෙසං උස්සාහං ජනෙත්තො දුතියං ගාථමාහ. තත්ථ කායෙනාති නාමකායෙන මග්ගඵලෙහි. චූසයිත්වාති පත්වා. නිරූපධිත්ති ඛන්ධාදිසබ්බුපධිරහිතං. උපධිජ්ජවතිස්සග්ගන්ති තෙසංයෙව ව උපධිතං පටිනිස්සජ්ජනකාරණං. නිබ්බානස්ස හි මග්ගඤ්ඤාණෙන සවිජ්ජිකිරියාය සබ්බෙ උපධියො පටිනිස්සට්ඨා භොන්තිති තං තෙසං පටිනිස්සජ්ජනකාරණං. සවිජ්ජකත්වාති කාලෙන කාලං ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනෙන අත්තපච්චක්ඛං කත්වා අනාසවො සම්මාසම්මුද්ධො තමෙව අසොකං වීරජං නිබ්බානපදං දෙසෙති. තස්මා තදධිගමාය උස්සුක්කං කාතබ්බන්ති.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. පට්ඨවෙදනාසුත්තවණ්ණනා

52. තතියෙ වෙදනාති ආරම්මණරසං වෙදියන්ති අනුභවන්තිති වෙදනා. තා විභාගතො දස්සෙතුං “සුඛා වෙදනා”තිආදි චූත්තං. තත්ථ සුඛ-සද්දො අත්ථුද්ධාරවසෙන හෙට්ඨා චූත්තොයෙව. දුක්ඛ-සද්දො පන “ජාතිපි දුක්ඛා”තිආදීසු (දී. නි. 2.387; විහ. 190) දුක්ඛවත්ථුස්මිං ආගතො. “යස්මා ව ඛො, මහාලි, රූපං දුක්ඛං දුක්ඛානුපතිතං දුක්ඛාවක්කන්ත”න්තිආදීසු (සං. නි. 3.60) දුක්ඛාරම්මණෙ. “දුක්ඛො පාපස්ස උච්චයො”තිආදීසු (ධ. ප. 117) දුක්ඛපච්චයෙ. “යාවඤ්චිදං, භික්ඛවෙ, න සුකරා අක්ඛානෙන පාපුණ්ණං, යාව දුක්ඛා නිරයා”තිආදීසු (ම. නි. 3.250) දුක්ඛපච්චයට්ඨානෙ. “සුඛස්ස ව පහානා දුක්ඛස්ස ව පහානා”තිආදීසු (දී. නි. 1.232; ධ. ස. 165) දුක්ඛවෙදනායං. ඉධාපි දුක්ඛවෙදනායමෙව.

වචනත්ථතො පන සුඛයතිති සුඛා. දුක්ඛයතිති දුක්ඛා. න දුක්ඛා න සුඛාති අදුක්ඛමසුඛා, මකාරො පදසන්ධිවසෙන චූත්තො. තාසු ඉට්ඨානුභවනලක්ඛණා සුඛා, අනිට්ඨානුභවනලක්ඛණා දුක්ඛා, උභයවිපරිතානුභවනලක්ඛණා අදුක්ඛමසුඛා. තස්මා සුඛදුක්ඛවෙදනානං උජ්ජන්ති පාකටා, න අදුක්ඛමසුඛාය. යදා හි සුඛං උජ්ජජ්ජති, සකලසරීරං භෙත්තං මද්දන්තං ඵරමානං සතධොතසජ්ජිං බාදාපෙත්තං විය, සතපාකතෙලං මක්ඛෙන්තං විය, සට්ඨහස්සෙන පරිලාහං නිබ්බාපයමානං විය ව “අහො සුඛං, අහො සුඛං”න්ති වාවං නිව්ඡාරයමානමෙව උජ්ජජ්ජති. යදා දුක්ඛං උජ්ජජ්ජති, සකලසරීරං බොහෙත්තං මද්දන්තං ඵරමානං තත්තථාලං පවෙසෙත්තං විය විලිනතම්බලොහං ආසිඤ්චන්තං විය ව “අහො දුක්ඛං, අහො දුක්ඛං”න්ති විජ්ජලාපෙත්තමෙව උජ්ජජ්ජති. ඉති සුඛදුක්ඛවෙදනානං උජ්ජන්ති පාකටා.

අදුක්ඛමසුඛා පන දුබ්බිජානා දුද්දීපනා අත්ඨකාරා අවිභූතා. සා සුඛදුක්ඛානං අපගමෙ සාතාසානපට්ඨක්ඛවසෙන මජ්ඣක්කාකාරභූතා නයතො ගණ්හන්තස්සෙව පාකටා භොති. යථා කිං? යථා පුබ්බාපරං සපංසුකෙ පදෙසෙ උපවරිතමග්ගවසෙන පිට්ඨිපාසාණෙ මිගෙන ගතමග්ගො, එවං ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණෙසු සුඛදුක්ඛානුභවනෙනාපි මජ්ඣක්කාරම්මණානුභවනභාවෙන විඤ්ඤායති. මජ්ඣක්කාරම්මණග්ගණං පිට්ඨිපාසාණගමනං විය ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණග්ගණභාවතො . යඤ්ච තත්තානුභවනං, සා අදුක්ඛමසුඛාති.

එවමෙන් සුබදුක්ඛඅදුක්ඛමසුබභාවෙන තිබා වුත්තාපි කත්ථවි සුබදුක්ඛභාවෙන ද්විබා වුත්තා. යථාහ – “ද්වෙපි මයා, ආනන්ද, වෙදනා වුත්තා, පරියායෙන සුබා වෙදනා, දුක්ඛා වෙදනා”ති (ම. නි. 2.89). කත්ථවි තිස්සොපි විසුං විසුං සුබදුක්ඛඅදුක්ඛමසුබභාවෙන “සුබා වෙදනා ධීතිසුබා විපරිණාමදුක්ඛා, දුක්ඛා වෙදනා ධීතිදුක්ඛා විපරිණාමසුබා, අදුක්ඛමසුබා වෙදනා ඤාණසුබා අඤ්ඤාණදුක්ඛා”ති (ම. නි. 1.465). කත්ථවි සබ්බාපි දුක්ඛභාවෙන. වුත්තඤ්ඤෙනං “යං කිඤ්චි වෙදයිතං, සබ්බං තං දුක්ඛස්මිත්ති වදාමි”ති (සං. නි. 4.259).

තත්ථ සීයා – යදි තිස්සො වෙදනා යථා ඉධ වුත්තා, අඤ්ඤෙසු ව එදිසෙසු සුත්තෙසු අභිධම්මෙ ව එවං අවත්වා කස්මා එවං වුත්තං “යං කිඤ්චි වෙදයිතං, සබ්බං තං දුක්ඛස්මිත්ති වදාමි”ති, “ද්වෙපි මයා, ආනන්ද, වෙදනා වුත්තා”ති ව? සන්ධායභාසිතමෙතං, තස්මා සා පරියායදෙසනා. වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා –

“සඬ්ඛාරානිච්චතං, ආනන්ද, මයා සන්ධාය භාසිතං සඬ්ඛාරවිපරිණාමතං, ‘යං කිඤ්චි වෙදයිතං, සබ්බං තං දුක්ඛස්මි’”න්ති (සං. නි. 4.259).

“ද්වෙපි මයා, ආනන්ද, වෙදනා වුත්තා පරියායෙන”ති ව (සං. නි. 4.259).

එත්ථ හි සුබා අදුක්ඛමසුබාති ඉමාසං ද්විත්තං වෙදනානං නිප්පරියායෙන දුක්ඛභාවො නත්ථී, වෙනෙයාප්කාසයෙන පන තත්ථ නිච්ඡන්දදස්සනත්ථං පරියායෙන දුක්ඛභාවො වුත්තොති සා තාදිසී පරියායදෙසනා. අයං පන වෙදනත්තයදෙසනා සභාවකථාති කත්ථා නිප්පරියායදෙසනාති අයමෙන්ථ ආවරියානං සමානකථා.

චිතණ්ඩවාදී පනාහ “දුක්ඛතාද්වයවචනතො පරියායදෙසනාව වෙදනත්තයදෙසනා”ති. සො “මා භෙව”න්තිස්ස වචනීයො, යස්මා භගවතා සබ්බාසං වෙදනානං දුක්ඛභාවො අධිප්පායවසෙන වුත්තො “සඬ්ඛාරානිච්චතං, ආනන්ද, මයා සන්ධාය භාසිතං සඬ්ඛාරවිපරිණාමතං ‘යං කිඤ්චි වෙදයිතං, සබ්බං තං දුක්ඛස්මි’”න්ති. යදි පනෙත්ථ වෙදනත්තයදෙසනා පරියායදෙසනා සීයා, “ඉදං මයා සන්ධාය භාසිතං තිස්සො වෙදනා”ති වත්තබ්බං සීයා, න පනෙනං වුත්තං.

අපිචායමෙව වත්තබ්බො “කො, පනාචුසො, වෙදනත්තයදෙසනාය අධිප්පායො”ති? සචෙ වදෙයා “මුදුකා දුක්ඛා වෙදනා සුබා, අධිමත්තා දුක්ඛා, මජ්ඣිමා අදුක්ඛමසුබාති වෙනෙයාප්කාසයෙන වුත්තා. තාසු හි න සත්තානං සුබාදිවඩ්ඪී”ති. සො වත්තබ්බො – කො පනාචුසො දුක්ඛවෙදනාය සභාවො, යෙන “සබ්බා වෙදනා දුක්ඛා”ති චුච්චෙයායු? යදි යාය උප්පන්නාය සත්තා වියොගමෙව ඉච්ඡන්ති, සො දුක්ඛවෙදනාය සභාවො. යාය ව පන උප්පන්නාය සත්තා අවියොගමෙව ඉච්ඡන්ති, යාය න උභයං ඉච්ඡන්ති, සා කථං දුක්ඛවෙදනා සීයා? අථ යා අත්තනො නිස්සයස්ස උපසාහකාරී, සා දුක්ඛා. යා අනුග්ගහකාරී, සා කථං දුක්ඛා සීයා. අථ පන යදරියා දුක්ඛතො පස්සන්ති, සො දුක්ඛවෙදනාය සභාවො, සඬ්ඛාරදුක්ඛතාය වෙදනං අරියා දුක්ඛතො පස්සන්ති, සා ව අභිණ්භසභාවාති කථං තාසං වෙදනානං මුදුමජ්ඣිමාධිමත්තදුක්ඛභාවො සීයා? යදි ව සඬ්ඛාරදුක්ඛතාය එව වෙදනානං දුක්ඛභාවො සීයා, “තිස්සො ඉමා, භික්ඛවෙ, දුක්ඛතායො දුක්ඛදුක්ඛතා, විපරිණාමදුක්ඛතා, සඬ්ඛාරදුක්ඛතා”ති (දී. නි. 3.305) අයං දුක්ඛතානං විභාගදෙසනා නිප්පයොජනා සීයා. තථා ව සති සුත්තමෙව පටිබාහිතං සීයා, පුරිමෙසු ව තීසු රූපාවචරප්කානෙසු මුදුකා දුක්ඛා වෙදනාති ආපජ්ජති සුඛවෙදනාවචනතො. චතුත්ථප්කානෙ අරූපප්කානෙසු ව මජ්ඣිමා, අදුක්ඛමසුබවෙදනාවචනතො. එවං සන්නෙ පුරිමා තිස්සො රූපාවචරසමාපත්තියො චතුත්ථප්කානාසමාපත්තියා අරූපසමාපත්තීහි ව සන්නතරාති ආපජ්ජති. කථං වා සන්නතරප්පණිකතරාසු සමාපත්තීසු දුක්ඛවෙදනාය අධිකභාවො යුජ්ජති? තස්මා වෙදනත්තයදෙසනාය පරියායදෙසනාභාවො න යුත්තොති.

යං පන වුත්තං “දුක්ඛෙ සුඛන්ති සඤ්ඤාවිපල්ලාසො”ති (අ. නි. 4.49; පටි. ම. 1.236), තං කථන්ති? විපරිණාමදුක්ඛතාය සඬ්ඛාරදුක්ඛතාය ව යථාභුතානවබොධෙන යා එකන්තතො සුඛසඤ්ඤා, යා ව දුක්ඛනිමිත්තෙ සුඛනිමිත්තසඤ්ඤා, තං සන්ධාය වුත්තං. එවම්පි “සුබා, භික්ඛවෙ, වෙදනා දුක්ඛතො දට්ඨබ්බා”ති (ඉතිවු. 53) ඉදං පන කථන්ති? ඉදං පන විපරිණාමදස්සනෙ සන්තියොජනත්ථං වුත්තං තස්ස තත්ථ විරාගුප්පත්තියා උපායභාවතො සුඛවෙදනාය බහුදුක්ඛානුගතභාවතො ව. තථා හි දුක්ඛස්ස හෙතුභාවතො අනෙකෙහි දුක්ඛධම්මෙහි අනුබද්ධත්තා ව පණ්ඩිතා සුඛම්පි දුක්ඛම්චිචෙව පටිපන්නා.

එවම්පි තත්ථෙව සුබා වෙදනා, සුඛහෙතුනං නියමාභාවතො. යෙ හි සුඛවෙදනාය හෙතුසම්මතා සාසවිභද්දාදයො, තෙ එව අධිමත්තං අකාලෙ ව පටිසෙවියමානා දුක්ඛවෙදනාය හෙතුභාවමාපජ්ජන්ති. න ව යෙනෙව හෙතුනා සුඛං, තෙනෙව දුක්ඛන්ති යුත්තං වත්තුං. තස්මා න තෙ සුඛහෙතු, දුක්ඛන්තරාපගමෙ පන අවිඤ්ඤානං සුඛසඤ්ඤා යථා විරතරං ධානාදිඉරියාපට්ඨමඬිති හුත්වා තදඤ්ඤඉරියාපට්ඨමායොගෙ මහන්තඤ්ච භාරං වහතො භාරනික්ඛෙපෙ වෙව චුපසමෙ ව, තස්මා තත්ථෙව සුඛන්ති? තයිදං සම්මදෙව සුඛහෙතුං අපරිඤ්ඤාය තස්ස නියමාභාවපරිකප්පනං. ආරම්මණමත්තමෙව හි කෙවලං සුඛහෙතුං මනසිකත්ථා එවං වුත්තං, අප්ඣත්තිකසරිරස්ස අවත්ථාවිසෙසං සමුදිතං පන එකජ්ඣං තදුභයං සුබාදිහෙතුති වෙදිතබ්බං. යාදිසඤ්ච තදුභයං සුඛවෙදනාය හෙතු, තාදිසං න කදාවිපි දුක්ඛවෙදනාය හෙතු හොතීති වචන්ථීතා එව සුබාදිහෙතු. යථා නාම තෙජොධාතු සාලියවඩාකසස්සාදීනං යාදිසමවත්ථන්තරං පත්ථා සානමධුරභාවහෙතු හොති, න තාදිසමෙව පත්ථා කදාවිපි අසානඅමධුරභාවහෙතු හොති, එවංසම්පදමීදං දට්ඨබ්බං.

දුක්ඛාපගමමෙව කදාවී සුඛවෙදනන්තරං උපලබ්භති. තත්ථ සුඛෙයෙව සුඛසඤ්ඤා, න දුක්ඛාපගමමත්තෙ යථා අද්ධානගමනපරිස්සමකිලන්තස්ස සම්බාහනෙ ඉරියාපථපරිවත්තනෙ ව, අඤ්ඤා ආලන්තරෙපි පරිස්සමාපගමෙ තාදිසී සුඛසඤ්ඤා සීයා. දුක්ඛාපගමමත්තෙ පන සුඛන්ති පරිකප්පනා වෙදනාවිසෙසස්ස අනුපලබ්භමානන්තා. එකන්තෙනෙව චෙතං එවං සම්පට්ඨිතිබ්බං, යතො පඤ්ඤාපඤ්ඤානියෙව ආරම්මණානි මහතා ආයාසෙන සත්තා අභිපත්ථයන්ති, න ච නෙසං යෙන කෙනවී යථාලද්ධමත්තෙන පච්චයෙන පතිකාරං කාතුං සක්කා තණ්හුප්පාදෙනාති. වෙදනාපච්චයා හි තණ්හාඋපාදි, තථාභාවෙ ව සුගන්ධමධුරසුඛසම්පස්සාදිවත්ථුනං ඉතරීතරභාවෙන සුඛවිසෙසසඤ්ඤා ජායමානා කතමස්ස දුක්ඛවිසෙසස්ස අපගමනෙ සානප්ඵිභාකායද්වාරෙසු, සොතද්වාරෙ ව දිබ්බසඬ්භිතසදිසපඤ්චඩ්භිකතුරියසද්දාවධාරණෙ. තස්මා න දුක්ඛවෙදනායමෙව දුක්ඛන්තරාපගමෙ සුඛසඤ්ඤා, නාපි කෙවලෙ දුක්ඛාපගමමත්තෙති ආගමනො යුත්තිනොපි වචන්තීතා තිස්සො වෙදනාති භගවතො වෙදනන්තයදෙසනා නීතත්ථායෙව, න නෙය්‍යත්ථාති සඤ්ඤාපෙතබ්බං. එවඤ්චෙනං උපෙති, ඉච්චෙනං කුසලං, නො චෙ, කම්මං කත්වා උයොපෙතබ්බො “ගච්ඡ යථාසුඛ”න්ති.

එවමෙතා අඤ්ඤාමඤ්ඤාපටිපක්ඛසභාවචන්තීතලක්ඛණා එව තිස්සො වෙදනා භගවතා දෙසිතා. තඤ්ච බො විපස්සනාකම්මිකානං යොගාවචරානං වෙදනාමුඛෙන අරුපකම්මට්ඨානදස්සනත්ථං. දුට්ඨඤ්ඤි කම්මට්ඨානං රුපකම්මට්ඨානං, අරුපකම්මට්ඨානන්ති. තත්ථ භගවා රුපකම්මට්ඨානං කථෙන්නො සඬ්ඛෙපමනසිකාරවසෙන වා විත්ථාරමනසිකාරවසෙන වා චතුර්ධාතුවචන්තීතාදිවසෙන වා කථෙති. අරුපකම්මට්ඨානං පන කථෙන්නො එස්සවසෙන වා වෙදනාවසෙන වා විත්තවසෙන වා කථෙති. එකච්චස්ස හි ආපාඨගතෙ ආරම්මණෙ ආවජ්ජනො තත්ථ විත්තවෙතසිකානං පඨමාභිනිපාතො එස්සො තං ආරම්මණං චුසන්නො උප්පජ්ජමානො පාකටො හොති, එකච්චස්ස තං ආරම්මණං අනුභවන්ති උප්පජ්ජමානා වෙදනා පාකටා හොති, එකච්චස්ස තං ආරම්මණං විජානන්තං උප්පජ්ජමානං විඤ්ඤාණං පාකටං හොති. ඉති තෙසං තෙසං පුග්ගලානං අප්ඤ්ඤාසයෙන යථාපාකටං එස්සාදිමුඛෙන තිධා අරුපකම්මට්ඨානං කථෙති.

තත්ථ යස්ස එස්සො පාකටො හොති, සොපි “න කෙවලං එස්සොව උප්පජ්ජති, තෙන සද්ධිං තදෙව ආරම්මණං අනුභවමානා වෙදනාපි උප්පජ්ජති, සඤ්ජානමානා සඤ්ඤාපි, වෙනයමානා වෙනනාපි, විජානමානං විඤ්ඤාණමපි උප්පජ්ජති”ති එස්සපඤ්චමකෙයෙව පරිග්ගණන්තා. යස්ස වෙදනා පාකටා හොති, සොපි “න කෙවලං වෙදනාව උප්පජ්ජති, තාය සද්ධිං චුසමානො එස්සොපි උප්පජ්ජති, සඤ්ජානමානා සඤ්ඤාපි, වෙනයමානා වෙනනාපි, විජානමානං විඤ්ඤාණමපි උප්පජ්ජති”ති එස්සපඤ්චමකෙයෙව පරිග්ගණන්තා. යස්ස විඤ්ඤාණං පාකටං හොති, සොපි “න කෙවලං විඤ්ඤාණමෙව උප්පජ්ජති, තෙන සද්ධිං තදෙවාරම්මණං චුසමානො එස්සොපි උප්පජ්ජති, අනුභවමානා වෙදනාපි, සඤ්ජානමානා සඤ්ඤාපි, වෙනයමානා වෙනනාපි උප්පජ්ජති”ති එස්සපඤ්චමකෙයෙව පරිග්ගණන්තා.

සො “ඉමෙ එස්සපඤ්චමකා ධම්මා කිංනිස්සිතා”ති උපධාරෙන්නො “චන්ත්‍රනිස්සිතා”ති පජානාති. චන්ත්‍ර නාම කර්ෂකායො. යං සන්ධාය චුත්තං “ඉදඤ්ච පන මෙ විඤ්ඤාණං එත්ථසිතං එත්ථපට්ඨිතං”න්ති (දී. නි. 1.235; ම. නි. 2.252). සො අත්ථතො භූතා චෙව උපාදාරුපානි ව, එවමෙත්ථ චන්ත්‍ර රූපං, එස්සපඤ්චමකා නාමන්ති නාමරූපමත්තමෙව පස්සති. රූපඤ්චෙත්ථ රූපක්ඛන්ධො, නාමං චත්තාරො අරුපිනො ඛන්ධාති පඤ්චක්ඛන්ධමත්තං හොති. නාමරූපචිතීමුත්තා හි පඤ්චක්ඛන්ධා, පඤ්චක්ඛන්ධචිතීමුත්තං වා නාමරූපං නත්ථී. සො “ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා කිංහෙතුකා”ති උපපරික්ඛන්තො “අච්ඡාදිහෙතුකා”ති, තතො “පච්චයො චෙව පච්චයුප්පන්නඤ්ච ඉදං, අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථී, සුද්ධසඬ්ඛාරපුඤ්ජමත්තමෙවා”ති සප්පච්චයනාමරූපවසෙන තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා විපස්සනාපටිපාටියා “අනිච්චං දුක්ඛමනන්තා”ති සම්මසන්නො විවරති. සො “අජ්ජ අජ්ජා”ති පටිවෙධං ආකඬ්ඛමානො තථාරූපෙ සමයෙ උතුසප්පායං, පුග්ගලසප්පායං, භොජනසප්පායං, ධම්මස්සවනසප්පායං වා ලභිත්වා එකපල්ලඬ්ඛකෙන නිසින්තොව විපස්සනං මත්ථකං පාපෙත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. එවං ඉමෙසං තිණ්ණං ජනානං යාව අරහත්තා කම්මට්ඨානං වෙදිතබ්බං. ඉධ පන භගවා වෙදනාවසෙන බුද්ධිකානං අප්ඤ්ඤාසයෙන අරුපකම්මට්ඨානං කථෙන්නො වෙදනාවසෙන කථෙසී. තත්ථ –

“ලක්ඛණඤ්ච අධිට්ඨානං, උප්පත්ති අනුසයො තථා;
යානං පචන්තිකාලො ව, ඉන්ද්‍රියඤ්ච ද්විධාදිතා”ති. –

ඉදං පකිණ්ණකං වෙදිතබ්බං – තත්ථ ලක්ඛණං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. අධිට්ඨානන්ති එස්සො. “එස්සපච්චයා වෙදනා”ති හි වචනතො එස්සො වෙදනාය අධිට්ඨානං. තථා හි සො වෙදනාධිට්ඨානභාවතො නිච්චම්මගාවීඋපමාය උපමිතො. තත්ථ සුඛවෙදනීයො එස්සො සුඛාය වෙදනාය අධිට්ඨානං, දුක්ඛවෙදනීයො එස්සො දුක්ඛාය වෙදනාය, අදුක්ඛමසුඛවෙදනීයො එස්සො අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය අධිට්ඨානං, ආසන්නකාරණන්ති අත්ථො. වෙදනා කස්ස පදට්ඨානං? “වෙදනාපච්චයා තණ්හා”ති වචනතො තණ්හාය පදට්ඨානං අභිපත්ථනීයභාවතො. සුඛා වෙදනා තාව තණ්හාය පදට්ඨානං හොතු, ඉතරා පන කථන්ති? වුවුවනෙ සුඛසමඬ්භිති තාව තංසදිසං තතො වා උත්තරීතරං සුඛං අභිපත්ථෙති, කිමඬ්ඪ පන දුක්ඛසමඬ්භිතීහුතො. අදුක්ඛමසුඛා ව සන්තභාවෙන සුඛමිච්චෙව වුවුවති තිස්සොපි වෙදනා තණ්හාය පදට්ඨානං.

උප්පත්තිනි උප්පත්තිකාරණං. ඉට්ඨාරම්මණභූතා හි සත්තසංඛාරා සුඛවේදනාය උප්පත්තිකාරණං, තෙ එව අනිට්ඨාරම්මණභූතා දුක්ඛවේදනාය, මජ්ඣන්තරම්මණභූතා අදුක්ඛමසුඛාය. විපාකතො තදාකාරග්ගණනො චෙත්ථ ඉට්ඨානිට්ඨතා වෙදිතබ්බා.

අනුසයොති ඉමාසු තීසු වේදනාසු සුඛාය වේදනාය රාගානුසයො අනුසෙති, දුක්ඛාය වේදනාය පටිසානුසයො, අදුක්ඛමසුඛාය වේදනාය අවිජ්ජානුසයො අනුසෙති. චුත්තඤ්ඤානං -

“සුඛාය ඛො, ආවුසො විසාඛ, වේදනාය රාගානුසයො අනුසෙති”තිආදි (ම. නි. 1.465).

දිට්ඨිමානානුසයා චෙත්ථ රාගපක්ඛියා කාතබ්බා. සුඛානිනන්දනෙන හි දිට්ඨිගතිකා “සස්සත”න්තිආදිනා සක්කායෙ අනිනිවිසන්ති, මානජාතිකා ච මානං ජප්පෙත්ති “සෙය්‍යාහමස්මි”තිආදිනා. විචිකිච්ඡානුසයො පන අවිජ්ජාපක්ඛිකො කාතබ්බො. තථා හි චුත්තං පටිච්චසම්ප්පාදවිහඬිගෙ (විහ. 288-289) “වේදනාපච්චයා විචිකිච්ඡා”ති. අනුසයානඤ්ච තත්ථ තත්ථ සන්තානෙ අප්පහිනභාවෙන ථාමගමනං. තස්මා “සුඛාය වේදනාය රාගානුසයො අනුසෙති”ති මග්ගෙන අප්පහිනත්තා අනුරූපකාරණලාභෙ උප්පජ්ජනාරහො රාගො, තත්ථ සයිතො විය භොතිති අත්ථො. එස නයො සෙසෙසුපි.

යානන්ති කායො චිත්තඤ්ච වේදනාය යානං. චුත්තඤ්ඤානං - “යං තස්මිං සමයෙ කායිකං සුඛං කායසම්ඵස්සජං සාතං සුඛං වෙදයිතං (ධ. ස. 449). යං තස්මිං සමයෙ චෙතසිකං සුඛං චෙතොසම්ඵස්සජං සාතං සුඛං වෙදයිතං”න්ති (ධ. ස. 471) ච.

පචත්තිකාලොති පචත්තික්ඛණො, පචත්තනාකලනඤ්ච. පචත්තික්ඛණෙන හි සුඛදුක්ඛවේදනානං සුඛදුක්ඛභාවො චචත්ථිතො. යථාහ -

“සුඛා ඛො, ආවුසො විසාඛ, වේදනා ඨිතිසුඛා විපරිණාමදුක්ඛා, දුක්ඛා ඛො, ආවුසො විසාඛ, වේදනා ඨිතිදුක්ඛා විපරිණාමසුඛා”ති (ම. නි. 1.465).

සුඛාය වේදනාය අත්ථිභාවො සුඛං, නත්ථිභාවො දුක්ඛං. දුක්ඛාය වේදනාය අත්ථිභාවො දුක්ඛං, නත්ථිභාවො සුඛන්ති අත්ථො. අදුක්ඛමසුඛාය වේදනාය පචත්තනාකලනං පචත්තියා ආකලනං අනාකලනඤ්ච ජානනං අජානනඤ්ච සුඛදුක්ඛභාවචචත්ථානං. චුත්තමිපි චෙතං -

“අදුක්ඛමසුඛා ඛො, ආවුසො විසාඛ, වේදනා ඤාණසුඛා අඤ්ඤාණදුක්ඛා”ති.

ඉන්ද්‍රියන්ති එතා හි සුඛාදයො තිස්සො වේදනා සුඛින්ද්‍රියං, දුක්ඛින්ද්‍රියං, සොමනස්සින්ද්‍රියං, දොමනස්සින්ද්‍රියං, උපෙක්ඛින්ද්‍රියන්ති අධිපතෙයාට්ඨෙන ඉන්ද්‍රියතො පඤ්චධා විහත්තා. කායිකඤ්ඤි සාතං සුඛින්ද්‍රියන්ති චුත්තං, අසාතං දුක්ඛින්ද්‍රියන්ති. මානසං පන සාතං සොමනස්සින්ද්‍රියන්ති චුත්තං, අසාතං දොමනස්සින්ද්‍රියන්ති. දුට්ඨමිපි නෙව සාතං නාසාතං උපෙක්ඛින්ද්‍රියන්ති. කිං පනෙත්ථ කාරණං - යථා කායිකචෙතසිකා සුඛදුක්ඛවේදනා “සුඛින්ද්‍රියං සොමනස්සින්ද්‍රියං, දුක්ඛින්ද්‍රියං දොමනස්සින්ද්‍රියං”න්ති විහජිත්වා චුත්තා, න එව අදුක්ඛමසුඛාති? හෙදාභාවතො. යථෙව හි අනුග්ගහසභාවා බාධකසභාවා ච සුඛදුක්ඛවේදනා අඤ්ඤාතා කායස්ස අනුග්ගහං බාධකඤ්ච කරොන්ති, චිත්තස්ස ච අඤ්ඤාතා, න එව අදුක්ඛමසුඛා, තස්මා හෙදාභාවතො විහජිත්වා න චුත්තා.

ද්විධාදිතාති සබ්බාපි හි වේදනා වේදයිතට්ඨෙන එකවිධාපි නිස්සයභෙදෙන දුට්ඨා - කායිකා චෙතසිකාති, සුඛා, දුක්ඛා, අදුක්ඛමසුඛාති නිවිධා, චතුරයොනිවසෙන චතුර්විධා, ඉන්ද්‍රියවසෙන, ගතිවසෙන ච පඤ්චවිධා, ද්වාරවසෙන ච ආරම්මණවසෙන ච ඡබ්බිධා, සත්තවිඤ්ඤාණාදාතුරයොගෙන සත්තවිධා, අට්ඨලොකධම්මපච්චයනාය අට්ඨවිධා, සුඛාදීනං පච්චෙකං අනිතාදිවිභාගෙන නවවිධා, තා එව අජ්ඣන්තබ්බිද්ධාභෙදෙන අට්ඨාරසවිධා, තථා රූපාදීසු ඡසු ආරම්මණෙසු එකෙකස්මිං සුඛාදිවසෙන තිස්සො තිස්සො කත්වා. රූපාරම්මණස්මිඤ්ඤි සුඛාපි උප්පජ්ජති, දුක්ඛාපි, අදුක්ඛමසුඛාපි, එව ඉතරෙසුපි. අථ වා අට්ඨාරසමනොපච්චාරවසෙන අට්ඨාරස. චුත්තඤ්ඤි -

“චක්ඛුතා රූපං දිස්වා සොමනස්සට්ඨානියං රූපං උපච්චරති, දොමනස්සට්ඨානියං, උපෙක්ඛට්ඨානියං රූපං උපච්චරති, සොතෙන සද්දං...පෙ.... මනසා ධම්මං විඤ්ඤාය සොමනස්සට්ඨානියං ධම්මං උපච්චරති, දොමනස්සට්ඨානියං, උපෙක්ඛට්ඨානියං ධම්මං උපච්චරති”ති (අ. නි. 3.62).

එවං අට්ඨාරසවිධා භොන්ති. තථා ඡ ගෙහස්සිතාති සොමනස්සාති, ඡ ගෙහස්සිතාති දොමනස්සාති, ඡ ගෙහස්සිතා උපෙක්ඛා, තථා නෙක්ඛම්මස්සිතා සොමනස්සාදයොති එවං ඡත්තිංසවිධා . අනිතෙ ඡත්තිංස, අනාගතෙ ඡත්තිංස, පච්චුජ්ජන්තෙ ඡත්තිංසාති අට්ඨන්තරසතමිපි භවන්ති. එවමෙත්ථ ද්විධාදිතා වෙදිතබ්බාති.

පකිණ්ණකකථා නිට්ඨිතා.

ගාථාසූ සමාහිතොති උපවාරජපනාහෙදෙන සමාධිනා සමාහිතො. තෙන සමථභාවනානුයොගං දස්සෙති. සම්පජානොති සාත්ථකසම්පජඤ්ඤාදිනා චතුබ්බිධෙන සම්පජඤ්ඤෙන සම්පජානො. තෙන විපස්සනානුයොගං දස්සෙති. සතොති සතොකාරී. තෙන සමථවිපස්සනාන යෙන ධම්මා භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡන්ති. තෙන සමන්තාගතත්තං දස්සෙති. වෙදනා ව පජානාතීති “ඉමා වෙදනා, එත්තකා වෙදනා”ති සභාවතො විභාගතො “අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා”ති අනිච්චාදිලක්ඛණතො ව සුබ්බභාගෙ තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානන්තො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරියමග්ගෙන පරිඤ්ඤාපටිවෙධෙන පජානාති. වෙදනානඤ්ච සම්භවන්ති සමුදයසච්චං. යත්ථ වෙතා නිරුප්කුන්තීති එත්තාවතා වෙදනා යත්ථ නිරුප්කුන්තී, තං නිරොධසච්චං. බයගාමීනන්ති වෙදනානං බයගාමීනං අරියමග්ගඤ්ච පජානාතීති සම්බන්ධො. වෙදනානං බයාති එවං චත්තාරි සච්චානි පටිවිජ්ඣන්තෙන අරියමග්ගෙන වෙදනානං අනුප්පාදනිරොධා. නිච්ඡාතො පරිනිබ්බුතොති නිත්තණ්හො, පහීනතණ්හො, කිලෙසපරිනිබ්බානෙන, බන්ධපරිනිබ්බානෙන ව පරිනිබ්බුතො හොති.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. දුතියවෙදනාසුත්තවණ්ණනා

53. චතුත්ථෙ දුක්ඛතො දට්ඨබ්බාති සුඛවෙදනා විපරිණාමදුක්ඛවසෙන දුක්ඛාති ඤාණචක්ඛුනා පස්සිතබ්බා. සල්ලතො දට්ඨබ්බාති දුන්තීහරණට්ඨෙන අන්තොතුදනට්ඨෙන පිළනට්ඨෙන දුක්ඛදුක්ඛභාවෙන දුක්ඛවෙදනා සල්ලන්ති පස්සිතබ්බා. අනිච්චතොති හුත්වා අභාවතො උදයබ්බයවන්තතො තාවකාලිකතො නිච්චපටිපක්ඛතො ව අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා අනිච්චාති පස්සිතබ්බා. කාමඤ්චෙන්ථ සබ්බාපි වෙදනා අනිච්චතො පස්සිතබ්බා, අනිච්චදස්සනතො පන සාතිසයං විරාගනිමිත්තං දුක්ඛදස්සනන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො සත්ථා “සුඛා, භික්ඛවෙ, වෙදනා දුක්ඛතො දට්ඨබ්බා, දුක්ඛා වෙදනා සල්ලතො දට්ඨබ්බා”ති ආහ. අථ වා යත්ථ පුපුජ්ජනා සුඛාහිනිවෙසිනො, තත්ථ නිබ්බෙදජනනත්ථං තථා වුත්තං. තෙනස්සා සඬ්ඛාරදුක්ඛතාය දුක්ඛභාවො දස්සිතො. යදනිච්චං, තං දුක්ඛන්ති විපරිණාමදුක්ඛතාය “සුඛා, භික්ඛවෙ, වෙදනා දුක්ඛතො දට්ඨබ්බා”ති වත්ථා “සුඛාපි තාව එදිසී, දුක්ඛා නු බො කිදිසී”ති වින්තෙන්තානං දුක්ඛදුක්ඛතාය “දුක්ඛා වෙදනා සල්ලතො දට්ඨබ්බා”ති ආහ, ඉතරා පන සඬ්ඛාරදුක්ඛතාය එව දුක්ඛාති දස්සෙන්නො “අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා අනිච්චතො දට්ඨබ්බා”ති අවොච.

එත්ථ ව “සුඛා වෙදනා දුක්ඛතො දට්ඨබ්බා”ති එතෙන රාගස්ස සමුග්ගානුපායො දස්සිතො. සුඛවෙදනාය හි රාගානුසයො අනුසෙති. “දුක්ඛා වෙදනා සල්ලතො දට්ඨබ්බා”ති එතෙන දොසස්ස සමුග්ගානුපායො දස්සිතො. දුක්ඛවෙදනාය හි පටිඝානුසයො අනුසෙති. “අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා අනිච්චතො දට්ඨබ්බා”ති එතෙන මොහස්ස සමුග්ගානුපායො දස්සිතො. අදුක්ඛමසුඛවෙදනාය හි අවිජ්ජානුසයො අනුසෙති.

තථා පඨමෙන තණ්හාසංකිලෙසස්ස පහානං දස්සිතං තස්ස සුබ්බස්සාදහෙතුකත්තා, දුතියෙන දුච්චරිතසංකිලෙසස්ස පහානං. යථාභුතඤ්ඤි දුක්ඛං අපරිජානන්තා තස්ස පරිහරණත්ථං දුච්චරිතං වරන්ති. තතියෙන දිට්ඨිසංකිලෙසස්ස පහානං අනිච්චතො පස්සන්තස්ස දිට්ඨිසංකිලෙසාභාවතො අවිජ්ජානිමිත්තත්තා දිට්ඨිසංකිලෙසස්ස, අවිජ්ජානිමිත්තඤ්ච අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා. පඨමෙන වා විපරිණාමදුක්ඛපරිඤ්ඤා, දුතියෙන දුක්ඛදුක්ඛපරිඤ්ඤා, තතියෙන සඬ්ඛාරදුක්ඛපරිඤ්ඤා. පඨමෙන වා ඉට්ඨාරම්මණපරිඤ්ඤා, දුතියෙන අනිට්ඨාරම්මණපරිඤ්ඤා, තතියෙන මජ්ඣන්තාරම්මණපරිඤ්ඤා. විරත්තෙසු හි තදාරම්මණධම්මෙසු ආරම්මණානිපි විරත්තානෙව හොන්තීති. පඨමෙන වා රාගජපහානපරිකිත්තතෙන දුක්ඛානුපස්සනාය අප්පණ්හිතවිමොක්ඛො දීපිතො හොති, දුතියෙන දොසජපහානපරිකිත්තතෙන අනිච්චානුපස්සනාය අනිමිත්තවිමොක්ඛො, තතියෙන මොහජපහානපරිකිත්තතෙන අනත්තානුපස්සනාය සුඤ්ඤතවිමොක්ඛො දීපිතො හොතිති වෙදිතබ්බං.

යතොති යදා, යස්මා වා. අරියොති කිලෙසෙහි ආරකා යීතො පරිසුද්ධො. සම්මද්දසොති සබ්බාසං වෙදනානං චතුත්තම්භි වා සච්චානං අවිපරිතදස්සාවී. අවිජ්ජෙති තණ්හන්ති වෙදනාමූලකං තණ්හං අග්ගමග්ගෙන ඡින්දි, අනවසෙසතො සමුච්ඡන්දි. විචත්තයි සංයොජනන්ති දසවිධං සංයොජනං පරිවත්තයි, නිම්මුලමකාසී. සම්මාති හෙතුනා කාරණෙන. මානාහිසමයාති මානස්ස දස්සනාහිසමයා, පහානාහිසමයා වා. අරහත්තමග්ගො හි කිච්චවසෙන මානං පස්සති, අයමස්ස දස්සනාහිසමයො. තෙන දිට්ඨො පන සො තාවදෙව පභියති දිට්ඨවිසෙන දිට්ඨසත්තානං ජීවිතං විය, අයමස්ස පහානාහිසමයො. අන්තමකාසී දුක්ඛස්සාති එවං අරහත්තමග්ගෙන මානස්ස දිට්ඨත්තා පහීනත්තා ව සබ්බස්සෙව වට්ටදුක්ඛස්ස කොටිසඬ්ඛාතං අන්තං පරිච්ඡෙදං පරිවට්ටමං අකාසී, අන්තිමසමුස්සයමත්තාවසෙසං දුක්ඛමකාසීති වුත්තං හොති.

ගාථාසූ යොති යො අරියසාවකො. අද්දාති අද්දස, සුඛවෙදනං දුක්ඛතො පස්සිති අත්ථො. සුඛවෙදනා හි විසම්ඝං විය හොජනං පරිභොගකාලෙ අස්සාදං දදමානා විපරිණාමකාලෙ දුක්ඛායෙවාති. දුක්ඛමද්දක්ඛි සල්ලතොති යථා සල්ලං සරීරං අනුපවිසන්තම්භි පච්චිධම්භි උද්ධරියමානම්භි පිළමෙව ජනෙති, එවං දුක්ඛවෙදනා උප්පජ්ජමානාපි යීතිජපත්තාපි භිජ්ජමානාපි විබාධනියෙවාති තං සල්ලතො විපස්සිති වුත්තං. අද්දක්ඛි නං අනිච්චතොති සුඛදුක්ඛතො සන්තසභාවතාය සන්තතරජාතිකම්භි නං අදුක්ඛමසුඛං අනිච්චන්තිකතාය අනිච්චතො පස්සී.

ස වෙ සම්මද්දසොති සො එවං තිස්සන්තං වෙදනානං සම්මදෙව දුක්ඛාදිනො දස්සාවි. යතොති යස්මා. තත්ථාති වෙදනායං. විමුච්චතීති සමුච්ඡෙදවිමුත්තිවසෙන විමුච්චති. ඉදං චුත්තං හොති – යස්මා සුඛාදීති දුක්ඛාදිනො අද්දස, තස්මා තත්ථ වෙදනාය තප්පට්ඨිද්ධජන්දරාගප්පහානෙන සමුච්ඡෙදවසෙන විමුච්චති. යංසද්දෙ හි චුත්තෙ තංසද්දො ආහරිත්වා වත්තබ්බො. අප්ථ වා යතොති කායවාචාත්තෙහි සංයතො යතත්තො, යතති පදහතීති වා යතො, ආයතනීති අත්ථො. අභිඤ්ඤාවොසිතොති වෙදනාමුඛෙන චතුසච්චකම්මට්ඨානං භාවෙත්වා ඡට්ඨාභිඤ්ඤාය පරියොසිතො කතකිච්චො. සන්තොති රාගාදිකිලෙසවූපසමෙන සන්තො. යොගාතිගොති කාමයොගාදිං චතුබ්බිධම්පි යොගං අතික්කන්තො. උභයභිතමුන්නතො මුතීති.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. පට්ඨසනාසුත්තවණ්ණනා

54. පඤ්චමෙ ඵසනාති ගවෙසනා පරියෙසනා මග්ගනා. තා විභාගතො දස්සෙතුං “කාමෙසනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ කාමෙසනාති කාමානං ඵසනා, කාමසඬ්ඛාතා වා ඵසනා කාමෙසනා. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“තත්ථ කතමා කාමෙසනා? යො කාමෙසු කාමච්ඡන්දො, කාමරාගො, කාමනන්දි, කාමස්තෙහො , කාමපිපාසා, කාමමුච්ඡා, කාමජ්ඣොසානං, අයං චූච්චති කාමෙසනා”ති (විභ. 919).

තස්මා කාමරාගො කාමෙසනාති වෙදිතබ්බො. භවෙසනායපි ඵසෙව නයො. චුත්තම්පි වෙතං –

“තත්ථ කතමා භවෙසනා? යො භවෙසු භවච්ඡන්දො...පෙ.... භවජ්ඣොසානං, අයං චූච්චති භවෙසනා”ති (විභ. 919).

තස්මා භවෙසනරාගො රූපාරූපභවපත්ථනා භවෙසනාති වෙදිතබ්බො. බ්‍රහ්මවරියස්ස ඵසනා බ්‍රහ්මවරියෙසනා. යථාහ –

“තත්ථ කතමා බ්‍රහ්මවරියෙසනා? සස්සතො ලොකොති වා, අසස්සතො ලොකොති වා, අන්තවා ලොකොති වා, අනන්තවා ලොකොති වා, තං ජීවං තං සරිරන්ති වා, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිරන්ති වා, හොති තථාගතො පරං මරණාති වා, න හොති තථාගතො පරං මරණාති වා, හොති ච න ච හොති තථාගතො පරං මරණාති වා, නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරං මරණාති වා, යා ඵවරූපා දිට්ඨි දිට්ඨිගතං දිට්ඨිගහනං දිට්ඨිකන්තාරො දිට්ඨිවිසුකායිකං දිට්ඨිවිජ්ජන්දිතං දිට්ඨිසඤ්ඤාජනං ගාහො පතිට්ඨාහො අභිනිවෙසො පරාමාසො කුම්මග්ගො මිච්ඡාපථො මිච්ඡන්තං තිත්ථායතනං විපරියෙසග්ගාහො, අයං චූච්චති බ්‍රහ්මවරියෙසනා”ති (විභ. 919).

තස්මා දිට්ඨිගතසම්මතස්ස බ්‍රහ්මවරියස්ස ඵසනා දිට්ඨිබ්‍රහ්මවරියෙසනාති වෙදිතබ්බොති. ඵත්තාවතා රාගදිට්ඨියො ඵසනාති දස්සිතා හොන්ති. න කෙවලඤ්ඤා රාගදිට්ඨියොව ඵසනා, තදෙකට්ඨං කම්මම්පි. චුත්තම්පි වෙතං –

“තත්ථ කතමා කාමෙසනා? කාමරාගො තදෙකට්ඨං අකුසලං කායකම්මං චචිකම්මං මනොකම්මං, අයං චූච්චති කාමෙසනා. තත්ථ කතමා භවෙසනා? භවරාගො තදෙකට්ඨං අකුසලං කායකම්මං චචිකම්මං මනොකම්මං, අයං චූච්චති භවෙසනා. තත්ථ කතමා බ්‍රහ්මවරියෙසනා? අන්තග්ගාහිකා දිට්ඨි තදෙකට්ඨං අකුසලං කායකම්මං, චචිකම්මං, මනොකම්මං, අයං චූච්චති බ්‍රහ්මවරියෙසනා”ති (විභ. 919) –

ඵවමෙතා තිස්සො ඵසනා වෙදිතබ්බො.

ගාථාසු සම්භවන්ති ඵත්ථ ඵසනානං උප්පත්තිහෙතුභූතා අවිජ්ජාදයො තණ්හා වාති සම්භවො, සමුදයොති අත්ථො. යත්ථ වෙතා නිරුජ්ඣන්තීති බ්‍රහ්මවරියෙසනා පට්ඨමග්ගෙන නිරුජ්ඣති, කාමෙසනා අනාගාමිමග්ගෙන, භවෙසනා අරහත්තමග්ගෙන නිරුජ්ඣතිති වෙදිතබ්බො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. දුතියඵසනාසුත්තවණ්ණනා

55. ඡට්ඨෙ බ්‍රහ්මවරියෙසනා සභාති බ්‍රහ්මවරියෙසනාය සද්ධිං. විභත්තිලොපෙන හි අයං නිද්දෙසො, කරණත්ථෙව ඵ ඵතං පච්චත්තවචනං. ඉදං චුත්තං හොති “බ්‍රහ්මවරියෙසනාය සද්ධිං කාමෙසනා, භවෙසනාති තිස්සො ඵසනා”ති. තාසු බ්‍රහ්මවරියෙසනං සරූපතො දස්සෙතුං “ඉතිසච්චපරාමාසො, දිට්ඨිට්ඨානා සමුස්සයා”ති චුත්තං. තස්සත්ථො – ඉති ඵවං සච්චන්ති පරාමාසො ඉතිසච්චපරාමාසො. ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤන්ති දිට්ඨියා පවත්තිආකාරං දස්සෙති.

දිට්ඨියෝ එව සබ්බානත්ථහෙනුභාවතො දිට්ඨිට්ඨානා. චුත්තඤ්ඤෙනං – “මේඡාදිට්ඨිපරමාහං, භික්ඛවෙ, චජ්ජං වදාමි”ති (අ. නි. 1.310). තා එව ච උපරුපරි වඩ්ඪමානා ලොභාදිකිලෙසසමුස්සයෙන ච සමුස්සයා, “ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ”න්ති මේඡාභිනිවිසමානා සබ්බානත්ථහෙනුභා කිලෙසදුක්ඛුපවයහෙනුභා ච දිට්ඨියෝ බ්‍රහ්මවරියෙසනාති චුත්තං හොති. එතෙන පවත්තිආකාරතො නිබ්බත්තිතො ච බ්‍රහ්මවරියෙසනා දස්සිතාති වෙදිතබ්බා.

සබ්බරාගචිරත්තස්සාති සබ්බෙහි කාමරාගභවරාගෙහි විරත්තස්ස. තතො එව තණ්හක්ඛයසඬ්ඛාතෙ නිබ්බාතෙ විමුත්තත්තා තණ්හක්ඛයවිමුත්තිතො අරහතො. එසනා පටිනිස්සට්ඨාති කාමෙසනා, භවෙසනා ච සබ්බසො නිස්සට්ඨා පභිනා. දිට්ඨිට්ඨානා සමුහතාති බ්‍රහ්මවරියෙසනාසඬ්ඛාතා දිට්ඨිට්ඨානා ච පයමමග්ගෙනෙව සමුග්ගාතිතා. එසනානං ඛයාති එවමෙතාසං තිස්සන්තං එසනානං ඛයා අනුප්පාදනිරොධා භින්නකිලෙසත්තා. භික්ඛුති ච සබ්බසො ආසාහා වා. නිරාසොති ච දිට්ඨියෙකට්ඨස්ස විචිකිචිඡාකථංකථාසල්ලස්ස පභිනත්තා අකථංකමිති ච චූච්චතිති.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7-8. ආසවසුත්තද්වයවණ්ණනා

56-57. සත්තමෙ කාමාසවොති කාමෙසු ආසවො, කාමසඬ්ඛාතො වා ආසවො කාමාසවො , අත්ථතො පන කාමරාගො රූපාදිඅභිරුති ච කාමාසවො. රූපාරූපභවෙසු ඡන්දරාගො ඤානානිකන්ති සස්සතදිට්ඨිසහගතො රාගො භවපත්ථනා ච භවාසවො. අවිජ්ජාච අවිජ්ජාසවො.

ආසවානඤ්ච සම්භවන්ති එත්ථ අයොනිසොමනසිකාරො අවිජ්ජාදයො ච කිලෙසා ආසවානං සම්භවො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“අයොනිසො, භික්ඛවෙ, මනසිකරොතො අනුප්පන්තා වෙව ආසවා උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්තා ච ආසවා පච්චස්සන්ති”ති (ම. නි. 1.15).

“අවිජ්ජා, භික්ඛවෙ, පුබ්බඬ්ඛගමා අකුසලානං ධම්මානං සමාපත්තියා අන්වදෙව අභිරිකං අනොත්තජ්ජ”න්ති (ඉතිවු. 40) ව.

මග්ගඤ්ච ඛයගාමීනන්ති ආසවානං ඛයගාමීනං අරියමග්ගඤ්ච. තත්ථ කාමාසවො අනාගාමිමග්ගෙන පභීයති, භවාසවො අවිජ්ජාසවො ච අරහත්තමග්ගෙන. කාමුපාදානං විය කාමාසවොපි අග්ගමග්ගවජ්ඣෙකොති ච වදන්ති. සෙසං චුත්තනයමෙව. අට්ඨමෙ අපුබ්බං නත්ථි.

සත්තමඅට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. තණ්හාසුත්තවණ්ණනා

58. නවමෙ තණ්හායනට්ඨෙන තණ්හා, රූපාදිවිසයං තසතිති වා තණ්හා. ඉදානි තං විභජිත්වා දස්සෙතුං “කාමතණ්හා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පඤ්චකාමගුණිකො රාගො කාමතණ්හා. රූපාරූපභවෙසු ඡන්දරාගො ඤානානිකන්ති සස්සතදිට්ඨිසහගතො රාගො භවවසෙන පත්ථනා ච භවතණ්හා. උච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතො රාගො විභවතණ්හා. අපිච පච්ඡිමතණ්හාද්වයං යපෙත්වා සෙසා සබ්බාපි තණ්හා කාමතණ්හා එව. යථාහ –

“තත්ථ කතමා භවතණ්හා? සස්සතදිට්ඨිසහගතො රාගො සාරාගො චිත්තස්ස සාරාගො – අයං චූච්චති භවතණ්හා. තත්ථ කතමා විභවතණ්හා? උච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතො රාගො සාරාගො චිත්තස්ස සාරාගො, අයං චූච්චති විභවතණ්හා . අවසෙසා තණ්හා කාමතණ්හා”ති (විභ. 916).

ඉමා ච තිස්සො තණ්හා රූපතණ්හා...පෙ.... ධම්මතණ්හාති විසයහෙදතො පච්චෙකං ඡබ්බිධාති කත්වා අට්ඨාරස හොන්ති. තා අප්ඤ්ඤාත්තරූපාදිසු අට්ඨාරස, ඛනිද්ධාරූපාදිසු අට්ඨාරසාති ඡත්තිංස, ඉති අතීතා ඡත්තිංස, අනාගතා ඡත්තිංස, පච්චුප්පන්තා ඡත්තිංසාති විභාගතො අට්ඨසතං හොන්ති. පුන සඬ්ඛගෙ කරියමානෙ කාලහෙදං අනාමසිත්වා ගය්හමානා ඡත්තිංසෙව හොන්ති, රූපාදීනං අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරිවිභාගෙ අකරියමානෙ අට්ඨාරසෙව, රූපාදිආරම්මණවිභාගමත්තෙ ගය්හමානෙ ඡළෙව, ආරම්මණවිභාගමපි අකත්වා ගය්හමානා තිස්සොයෙව හොන්තිති.

ගාථාසු තණ්හායොගෙනාති තණ්හාසඬ්ඛාතෙන යොගෙන, කාමයොගෙන, භවයොගෙන ව. සංයුත්තාති සම්බන්ධා, භවාදිසු සංයොජිතා වා. තෙනෙවාහ “රත්තචිත්තා භවාහවෙ”ති. බුද්දකෙ වෙව මහන්තෙ ව භවෙ ලග්ගචිත්තාති අත්ථො. අථ වා භවොති සස්සතදිට්ඨි, අභවොති උච්ඡෙදදිට්ඨි. තස්මා භවාහවෙ සස්සතච්ඡෙදදිට්ඨිසු සත්තවිසත්තචිත්තාති. එතෙන භවතණ්හා, විභවතණ්හා ච දස්සිතා. ඉමස්මිං පක්ඛෙ “තණ්හායොගෙනා”ති ඉමිතා

කාමතණ්හාව දස්සිනාති වෙදිතබ්බා. තෙ යොගයුත්තා මාරස්සාති තෙ එවංභුතා පුග්ගලා මාරස්ස පාසසඬිතනෙත යොගෙන යුත්තා බද්ධා. රාගො හි මාරයොගො මාරපාසොති වුවිවති. යථාහ –

“අන්තලික්ඛවරො පාසො, ය්වායං වරති මානසො;
තෙන තං බාධසිස්සාමි, න මෙ සමණ මොක්ඛසි”ති. (සං. නි. 1.151; මහාව. 33);

චතුහි යොගෙහි අනුපද්ද්වත්තා යොගක්ඛෙමං, නිබ්බානං අරහත්තඤ්ච, තස්ස අනධිගමෙන අයොගක්ඛෙමිනො. උපරුපරි කිලෙසාහිසඬිමාරානං ජනනතො ජනා, පාණිනො. රූපාදීසු සත්තා විසත්තාති සත්තා.

“බන්ධනඤ්ච පටිපාටි, ධාතුආයතනාන ව;
අබ්බොච්ඡින්නං වත්තමානා, සංසාරොති පවුච්චති”ති. –

එවං චුත්තං බන්ධාදිනං අපරාපරුප්පත්තිසඬිබානං සංසාරං ගච්ඡන්ති, තතො න මුව්චන්ති. කස්මා?
තණ්හායොගයුත්තත්තා . ජාතිමරණගාමිනො පුනප්පුනං ජනනමරණස්සෙව උපගමනසීලාති. එත්තාවතා වට්ටං දස්සෙත්වා ඉදාති විවට්ටං දස්සෙතුං “යෙ ව තණ්හං පහත්ත්වානා”ති ගාථමාහ. සා හෙට්ඨා චුත්තනයත්තා සුවිඤ්ඤායාව.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. මාරධෙයාසුත්තවණ්ණනා

59. දසමස්ස කා උප්පත්ති? එකදිවසං කිර සත්ථා සෙක්ඛභුලාය පරිසාය පරිවුතො නිසින්තො තෙසං අප්ඤ්ඤාසයං ඔලොකෙත්වා උපරි විසෙසාධිගමාය උස්සාහං ජනෙතුං අසෙක්ඛභූමිං ථොමෙන්නො ඉදං සුත්තං අභාසි. තත්ථ අතික්කම්මාතිආදීසු අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – අතික්කම්ම අතික්කම්මිත්වා අභිභවිත්වා. මාරධෙයාං මාරස්ස විසයං ඉස්සරියට්ඨානං. ආදිච්චොව යථා ආදිච්චො අබ්භාදිඋපක්කිලෙසවිමුත්තො අත්තනො ඉද්ධියා ආනුභාවෙන තෙජසාති තිහි ගුණෙහි සමන්තාගතො නහං අබ්භස්සක්කමානො සබ්බං ආකාසගතං තමං අතික්කම්ම අතික්කම්මිත්වා අභිභවිත්වා විධම්මිත්වා විරොචති, ඔභාසති, තපති; එවමෙව ඛිණ්ණාසවො භික්ඛු තිහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො සබ්බුපක්කිලෙසවිමුත්තො මාරධෙයාසඬිබානං තෙභූමකධම්මප්පචත්තං අභිභවිත්වා විරොචති.

අසෙක්ඛෙතාති එත්ථ සික්ඛාසු ජාතාති සෙක්ඛා, සත්තන්තං සෙක්ඛානං එතෙති වා සෙක්ඛා, අපරියොසිතසික්ඛත්තා සයමෙව සික්ඛන්තිති වා සෙක්ඛා මග්ගධම්මා හෙට්ඨිමඵලත්තයධම්මා ව. අග්ගඵලධම්මා පන උපරි සික්ඛිතබ්බාභාවෙන න සෙක්ඛාති අසෙක්ඛා. යත්ථ හි සෙක්ඛභාවාසඬිකා අත්ථි, තත්ථායං පටිසෙධොති ලොකියධම්මෙසු නිබ්බානෙ ව අසෙක්ඛභාවානාපත්ති දට්ඨබ්බා. සීලසමාධිපඤ්ඤාසඬිබානා හි සික්ඛා අත්තනො පටිපක්ඛකිලෙසෙහි විප්පයුත්තා පරිසුද්ධා උපක්කිලෙසානං ආරම්මණභාවමිපි අනුපගමනතො සාතිසයං සික්ඛාති වත්තුං යුත්තා, අට්ඨසුපි මග්ගඵලෙසු විප්පන්ති; තස්මා චතුමග්ගහෙට්ඨිමඵලත්තයධම්මා විය අරහත්තඵලධම්මාපි “තාසු සික්ඛාසු ජාතා”ති ව, තංසික්ඛාසමඬිගිනො අරහතො ඉතරෙසං විය සෙක්ඛත්තෙ සති “සෙක්ඛස්ස එතෙ”ති ව “සික්ඛා සීලං එතෙස”න්ති ව සෙක්ඛාති ආසඬිකා සියුන්ති තදාසඬිකානිවත්තනත්ථං අසෙක්ඛාති යථාචුත්තසෙක්ඛාවප්පටිසෙධං කත්වා චුත්තං. අරහත්තඵලෙ පචත්තමානා හි සික්ඛා පරිනිට්ඨිතකිච්චත්තා න සික්ඛාකිච්චං කරොන්ති, කෙවලං සික්ඛාඵලභාවෙන පචත්තන්ති. තස්මා තා න සික්ඛාවචනං අරහන්ති, නාපි තංසමඬිගිනො සෙක්ඛවචනං, න ව තංසමිපයුත්තධම්මා සික්ඛනසීලා. “සික්ඛාසු ජාතා”ති එවමාදිඅත්ථෙහි අග්ගඵලධම්මා සෙක්ඛා න භොන්ති. හෙට්ඨිමඵලෙසු පන සික්ඛා සකදාගාමිමග්ගවිපස්සනාදිනං උපනිස්සයභාවතො සික්ඛාකිච්චං කරොන්තිති සික්ඛාවචනං අරහන්ති, තංසමඬිගිනො ව සෙක්ඛවචනං, තංසමිපයුත්තා ධම්මා ව සික්ඛනසීලා. සෙක්ඛධම්මා යථාචුත්තෙහි අත්ථෙහි සෙක්ඛා භොන්තියෙව.

අථ වා සෙක්ඛාති අපරියොසිතසික්ඛානං වචනන්ති, අසෙක්ඛාති පදං පරියොසිතසික්ඛානං දස්සනන්ති න ලොකියධම්මනිබ්බානානං අසෙක්ඛභාවාපත්ති. වුඩ්ඪිප්පත්තා සෙක්ඛා අසෙක්ඛා ව සෙක්ඛධම්මෙසු එව කෙසඤ්චි වුඩ්ඪිප්පත්තානං අසෙක්ඛා ආපජ්ජතිති අරහත්තමග්ගධම්මා වුඩ්ඪිප්පත්තා. යථාචුත්තෙහි ව අත්ථෙහි සෙක්ඛාති කත්වා අසෙක්ඛා ආපන්නාති වෙ? තං න, සදිසෙසු තබ්බොභාරතො. අරහත්තමග්ගතො හි නින්තානාකරණං අරහත්තඵලං යථෙත්වා පරිඤ්ඤාදිකිච්චකරණං විපාකභාවඤ්ච, තස්මා තෙ එව සෙක්ඛා ධම්මා අරහත්තඵලභාවං ආපන්නාති සක්කා වත්තුං. කුසලසුඛතො ව විපාකසුඛං සන්තතරතාය පණ්ණාසකරන්ති වුඩ්ඪිප්පත්තාව තෙ ධම්මා භොන්තිති “අසෙක්ඛා”ති වුවිවන්ති.

තෙ පන අසෙක්ඛධම්මෙ බන්ධවසෙන ඉධ තිධා විහජිත්වා තෙහි සමන්තාගමෙන ඛිණ්ණාසවස්ස ආනුභාවං විභාවෙන්නො භගවා “අසෙක්ඛෙන සීලක්ඛන්ධොනා”තිආදිමාහ. තත්ථ සීලසද්දස්ස අත්ථො හෙට්ඨා චුත්තො. බන්ධසද්දො පන රාසිමිති පඤ්ඤත්තියං රුළ්භියං ගුණෙහි බහුසු අත්ථෙසු දිට්ඨප්පයොගො. තථා හි “අසඬ්ඛෙයොසා අප්පමෙයොසා මහාඋදකක්ඛන්ධොත්ථෙව සඬ්ඛං ගච්ඡති”තිආදීසු (අ. නි. 4.51; 6.37) රාසිමිති ආගතො. “අද්දසා

බොහෝ මහත්තං දාරුක්ඛන්ධං ගඬගාය නදියා සොතෙන වුය්හමාන”න්තිආදීසු (සං. නි. 4.241) පඤ්ඤත්තියං. “චිත්තං මනො මානසං හදයං පණ්ඩරං මනො මනායතනං විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො”තිආදීසු (ධ. ස. 63, 65) රුජ්ඣියං. “න බො, ආවුසො විසාබ, අරියෙන අට්ඨඬගිකෙන මග්ගෙන තයො ඛන්ධා සඬගහිතා, තීභි ව බො, ආවුසො විසාබ, ඛන්ධෙහි අරියො අට්ඨඬගිකො මග්ගො සඬගහිතො”තිආදීසු (ම. නි. 1.462) ගුණෙ. ඉධාපි ගුණෙයෙව දට්ඨබ්බො. තස්මා අසෙක්ඛෙන සීලසඬ්ඛාතෙන ගුණෙනාති අත්ථො. සමන්තාගතොති සම්පයුත්තො සමඬගිභුතො. සමාදහති එතෙන, සයං වා සමාදහති, සමාධානමෙව වාති සමාධි. පකාරෙහි ජානාති යථාසභාවං පටිච්ඡෙදාති පඤ්ඤා. සීලමෙව ඛන්ධො සීලක්ඛන්ධො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ අග්ගඵලභුතා සම්මාචාරා, සම්මාකම්මන්තො, සම්මාආජීවො ච සභාවෙනෙව අසෙක්ඛො සීලක්ඛන්ධො නාම, තථා සම්මාසමාධි අසෙක්ඛො සමාධික්ඛන්ධො. තදුපකාරකතො පන සම්මාචාරායාමසම්මාසනියො සමාධික්ඛන්ධෙ සඬගහං ගච්ඡන්ති. තථා සම්මාදිට්ඨි අසෙක්ඛො පඤ්ඤාක්ඛන්ධො. තදුපකාරකතො සම්මාසඬ්ඛප්පො පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ සඬගහං ගච්ඡන්ති එවමෙත්ථ අට්ඨපි අරහත්තඵලධම්මා තීභි ඛන්ධෙහි සඬගහෙත්වා දස්සිතාති වෙදිතබ්බං.

යස්ස එතෙ සුභාවිතාති යෙන අරහතා එතෙ සීලාදයො අසෙක්ඛධම්මක්ඛන්ධා සුභාවිතා සුට්ඨු වඩ්ඪිතා, සො ආදිච්චොව විරොචතිති සම්බන්ධො. “යස්ස වෙන”තිපි පටන්ති. තෙසඤ්ච සද්දො නිපාතමත්තං. එවමෙතස්මිං වග්ගෙ පට්ඨසුත්තෙ වට්ඨං, පරියොසානසුත්තෙ විවට්ඨං, ඉතරෙසු වට්ඨවිවට්ඨං කථිතං.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පට්ඨමග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දුතියවග්ගො

1. පුඤ්ඤකිරියවත්ථුසුත්තවණ්ණනා

60. දුතියවග්ගස්ස පට්ඨමෙ පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනීති පුජ්ජහවඵලං නිබ්බන්තෙන්ති, අත්තනො සන්තානං පුනන්තිති වා පුඤ්ඤානි, පුඤ්ඤානි ච තාති හෙතුපච්චයෙහි කත්තබ්බතො කිරියා වාති පුඤ්ඤකිරියා. තා එව ව තෙසං තෙසං ආනිසංසානං වත්ථුභාවතො පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි. දානමයන්ති අනුපච්ඡින්නහවමුලස්ස අනුග්ගහවසෙන පුජාවසෙන වා අත්තනො දෙයාධම්මස්ස පරෙසං පරිච්චාගවෙනනා දියති එතායාති දානං, දානමෙව දානමයං. විවරාදීසු හි වතුසු පච්චයෙසු අන්තාදීසු වා දසසු දානවත්ථුසු රූපාදීසු වා ඡසු ආරම්මණෙසු තං තං දෙන්තස්ස තෙසං උප්පාදනතො පට්ඨාය පුබ්බභාගෙ පරිච්චාගකාලෙ පච්ඡා සොමනස්සචිත්තෙන අනුස්සරණෙ වාති තීසු කාලෙසු චුත්තනයෙන පවත්තවෙනනා දානමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු නාම.

සීලමයන්ති නිව්වසීලඋපොසථනියමාදිවසෙන පඤ්ච, අට්ඨ, දස වා සීලානි සමාදියන්තස්ස සීලපුරණත්ථං පබ්බජිස්සාමීති විහාරං ගච්ඡන්තස්ස පබ්බජන්තස්ස මනොරථං මත්ථකං පාපෙත්වා “පබ්බජිතො වතම්භි සාධු සුට්ඨු”ති ආචර්ජෙන්තස්ස සද්ධාය පාතිමොක්ඛං පරිපුරන්තස්ස පඤ්ඤාය විවරාදිකෙ පච්චවෙක්ඛන්තස්ස සනියා ආපාඨගතෙසු රූපාදීසු වක්ඛුද්ධාරාදීනි සංවරන්තස්ස වීරියෙන ආජීවං සොධෙන්තස්ස ච පවත්තා වෙනනා සීලනීති සීලමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු නාම.

තථා පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 1.48) චුත්තෙන විපස්සනාමග්ගෙන වක්ඛුං අනිච්චතො දුක්ඛතො අනත්තතො විපස්සන්තස්ස සොතං, සානං, ජීවහං, කායං, මනං. රූපෙ...පෙ.... ධම්මෙ, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං...පෙ.... මනොවිඤ්ඤාණං. වක්ඛුසම්ඵස්සං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සං, වක්ඛුසම්ඵස්සපං වෙදනං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සපං වෙදනං. රූපසඤ්ඤං...පෙ.... ධම්මසඤ්ඤං. ජරාමරණං අනිච්චතො දුක්ඛතො අනත්තතො විපස්සන්තස්ස යා වෙනනා, යා ච පට්ඨිකසිණාදීසු අට්ඨන්තියා ආරම්මණෙසු පවත්තා ඤානවෙනනා, යා ච අනවජ්ජෙසු කම්මායතනසිප්පායතනවිජ්ජාට්ඨානෙසු පරිවයමනසිකාරාදිවසෙන පවත්තා වෙනනා, සබ්බා භාවෙති එතායාති භාවනාමයං චුත්තනයෙන පුඤ්ඤකිරියවත්ථු වාති.

එකමෙකඤ්චෙත්ථ යථාරහං පුබ්බභාගතො පට්ඨාය කායෙන කරොන්තස්ස කායකම්මං හොති, තදන්ථං වාචං නිච්ඡාරෙන්තස්ස වච්ඡිකම්මං, කායඬගං වාචඬගඤ්ච අවොපෙත්වා මනසා චිත්තෙන්තස්ස මනොකම්මං. අන්තාදීනි දෙන්තස්ස වාපි “අන්තදානාදීනි දෙමී”ති වා දානපාරමීං ආචර්ජෙන්වා වා දානකාලෙ දානමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු හොති. වත්තසීසෙ යන්වා දදතො සීලමයං, බයතො වයතො කම්මතො සම්මසනං පට්ඨපෙත්වා දදතො භාවනාමයං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු හොති.

අපරානිපි සත්ත පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි – අපචිතිසහගතං පුඤ්ඤකිරියවත්ථු වෙය්‍යාවච්චසහගතං පත්තිඅනුප්පදානං අබ්භනුමොදනං දෙසනාමයං සවනමයං දිට්ඨිජුගතං පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි. සරණගමනම්පි හි දිට්ඨිජුගතෙනෙව සඬගය්හති. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං, තං පරතො ආචි භවිස්සති.

තත්ථ වුඩ්ඝතරං දිස්වා පච්චුග්ගමනපත්තච්චරපටිග්ගහණාභිවාදනමග්ගසම්පදානාදිවසෙන අපවායනසහගතං වෙදිතබ්බං. වුඩ්ඝතරානං වත්තපටිපත්තිකරණවසෙන, ගාමං පිණ්ඩාය පටිට්ඨං භික්ඛුං දිස්වා පත්තං ගහෙත්වා ගාමෙ භික්ඛං සම්පාදෙත්වා උපසංහරණවසෙන “ගච්ඡ භික්ඛුනං පත්තං ආහරා”ති සුත්වා වෙගෙන ගත්ත්වා පත්තාහරණාදිවසෙන ච වෙය්‍යාවච්චසහගතං වෙදිතබ්බං. වත්තාරො පච්චයෙ දත්වා පුප්ඵගන්ධාදිහි රතනත්තයස්ස පුප්ඵං කත්වා අඤ්ඤාං වා තාදිසං පුඤ්ඤාං කත්වා “සබ්බසත්තානං පත්ති හොතු”ති පරිණාමවසෙන පත්තිඅනුප්පදානං වෙදිතබ්බං. තථා පරෙහි දිත්තාය පත්තියා කෙවලං වා පරෙහි කතං පුඤ්ඤාං “සාධු, සුට්ඨු”ති අනුමොදනවසෙන අබ්භනුමොදනං වෙදිතබ්බං. අත්තනො පගුණධම්මං අපච්චාසිසන්තො භිතජ්ඣාසයෙන පරෙසං දෙසෙති – ඉදං දෙසනාමයං පුඤ්ඤාකිරියවත්ථු නාම. යං පන එකො “එවං මං ධම්මකථිකොති ජාතිස්සන්ති”ති ඉච්ඡාය යත්වා ලාභසක්කාරසිලොකසන්තිස්සිතො ධම්මං දෙසෙති, තං න මහප්ඵලං හොති. “අද්ධා අයං අත්තභිතපරභිතානං පටිපජ්ජනුපායො”ති යොනිසොමනසිකාරපුරෙවාරිකභිතඵරණෙන මුදුවිත්තෙන ධම්මං සුභාති, ඉදං සචනමයං පුඤ්ඤාකිරියවත්ථු හොති. යං පනෙකො “ඉති මං සද්ධොති ජාතිස්සන්ති”ති සුභාති, තං න මහප්ඵලං හොති. දිට්ඨියා උපුගමනං දිට්ඨිපුගතං, “අත්ථි දිත්ත”න්තිආදිනායප්පවත්තස්ස සම්මාදස්සන්තස්ස එතං අධිවචනං. ඉදංඤ්ඤා පුබ්බභාගෙ වා පච්ඡාභාගෙ වා ඤාණවිප්පයුත්තම්පි උපුකරණකාලෙ ඤාණසම්පයුත්තමෙව හොති. අපරෙ පනාහු “විජානනපජානනවසෙන දස්සනං දිට්ඨි කුසලඤ්ච විඤ්ඤාණං කම්මස්සකතාඤාණාදි ව සම්මාදස්සන්ති”න්ති . තත්ථ කුසලෙන විඤ්ඤාණෙන ඤාණස්ස අනුප්පාදෙපි අත්තනා කතපුඤ්ඤානුස්සරණවණ්ණාරභවණ්ණනාදිනං සඬගහො, කම්මස්සකතාඤාණෙන කම්මපථසම්මාදිට්ඨියා . ඉතරං පන දිට්ඨිපුගතං සබ්බෙසං නියමලක්ඛණං. යඤ්ඤි කිඤ්චි පුඤ්ඤාං කරොන්තස්ස දිට්ඨියා උපුභාවෙනෙව තං මහප්ඵලං හොති.

ඉමෙසං පන සත්තන්තං පුඤ්ඤාකිරියවත්ථුනං පුරිමෙහි තිහි දානමයාදිහි පුඤ්ඤාකිරියවත්ථුහි සඬගහො. තත්ථ හි අපවායනවෙය්‍යාවච්චාති සීලමයෙ, පත්තිඅනුප්පදානඅබ්භනුමොදනාති දානමයෙ, ධම්මදෙසනාසචනාති භාවනාමයෙ, දිට්ඨිපුගතං තිසුපි. තෙනාහ භගවා –

“තිණ්මානි, භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤාකිරියවත්ථුනි. කතමානි තිණි? දානමයං...පෙ.... භාවනාමයං පුඤ්ඤාකිරියවත්ථු”ති (අ. නි. 8.36).

එත්ථ ව අට්ඨන්තං කාමාවචරකුසලවෙනනානං වසෙන තිණ්ණම්පි පුඤ්ඤාකිරියවත්ථුනං පවත්ති හොති. යථා හි පගුණං ධම්මං පරිවිත්තෙන්තස්ස එකච්චෙ අනුසන්ධිං අසල්ලක්ඛෙන්තස්සෙව ගච්ඡන්ති, එවං පගුණං සමථවිපස්සනාභාවනං අනුයුඤ්ජන්තස්ස අන්තරන්තරා ඤාණවිප්පයුත්තචිත්තෙනාපි මනසිකාරො පවත්තති. සබ්බං තං පන මහග්ගතකුසලවෙනනානං වසෙන භාවනාමයමෙව පුඤ්ඤාකිරියවත්ථු හොති, න ඉතරාති. ගාථාය අත්ථො හෙට්ඨා චුත්තොයෙව.

පඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. වක්ඛුසුත්තවණ්ණනා

61. දුතියෙ වක්ඛුනීති වක්ඛන්තීති වක්ඛුනි, සමච්ඡමං ආචික්ඛන්තාති විය පවත්තන්තීති අත්ථො. අථ වා වක්ඛනට්ඨෙත වක්ඛුනි. කිථිදං වක්ඛනං නාම? අස්සාදනං, තථා හි වදන්ති “මධුං වක්ඛති බ්‍යඤ්ජනං වක්ඛති”ති ඉමානි ව ආරම්මණරසං අනුභවන්තාති අස්සාදෙන්තාති විය හොන්තීති වක්ඛනට්ඨෙත වක්ඛුනි. තානි පන සඬබෙපතො ද්වෙ වක්ඛුනි – ඤාණවක්ඛු, මංසවක්ඛු වාති. තෙසු මංසවක්ඛු හෙට්ඨා චුත්තමෙව. ඤාණවක්ඛු දිබ්බවක්ඛු, පඤ්ඤාවක්ඛුනි ඉධ ද්විධා කත්වා චුත්තං.

තත්ථ දිබ්බවක්ඛුනි දිබ්බසදිසත්තා දිබ්බං. දෙවතානඤ්ඤි සුවර්තකම්මනිබ්බන්තං පිත්තසෙම්භරුහිරාදිහි අපලිඛුද්ධං උපක්කිලෙසවිමුත්තතාය දුරෙපි ආරම්මණග්ගහණසමත්ථං දිබ්බං පසාදවක්ඛු හොති. ඉදංඤ්ඤාපි වීරියභාවනාබලනිබ්බන්තං ඤාණවක්ඛු තාදිසමෙවාති දිබ්බසදිසත්තා දිබ්බං, දිබ්බවිහාරවසෙන පටිලද්ධන්තා අත්තනො ව දිබ්බවිහාරසන්තිස්සිතන්තා ආලොකපරිග්ගහෙන මහාජුතිකත්තා. තිරොකුට්ටාදිගතරුපදස්සනෙන මහාගතිකත්තාපි දිබ්බං. තං සබ්බං සද්දසත්ථානුසාරෙන වෙදිතබ්බං. දස්සනට්ඨෙත වක්ඛුකිච්චකරණෙන වක්ඛුම්චාතිපි වක්ඛු, දිබ්බඤ්ඤා තං වක්ඛු වාති දිබ්බවක්ඛු.

පජානාතීති පඤ්ඤා. කිං පජානාති? වත්තාරි අරියසච්චාති “ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදිනා. චුත්තඤ්ඤෙතං –

“පජානාතීති ඛො, ආචුසො, තස්මා පඤ්ඤාති චුච්චති. කිඤ්ච පජානාති? ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදි (ම. නි. 1.449).

අට්ඨකථායං පන “පඤ්ඤාපනවසෙන පඤ්ඤා. කින්ති පඤ්ඤාපෙති? අනිච්චන්ති පඤ්ඤාපෙති, දුක්ඛන්ති පඤ්ඤාපෙති, අනත්තාති පඤ්ඤාපෙති”ති චුත්තං. සා පනායං ලක්ඛණාදිතො යථාසභාවපටිවෙධලක්ඛණා, අක්ඛලිතපටිවෙධලක්ඛණා වා කුසලිස්සාසබ්බිතඋසුපටිවෙධො විය, විසයොභාසනරසා පදිපො විය,

අසම්මොහපවිච්ඡායානා අරඤ්ඤගතසුදෙසකො විය. විසෙසනො පනෙත්ථ ආසවක්ඛයඤාණසංඛාතා පඤ්ඤා චතුසව්වදස්සනට්ඨෙත පඤ්ඤාවක්ඛුති අධිප්පෙනා. යං සන්ධාය චුත්තං “චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි”ති (සං. නි. 5.1081; මහාව. 15).

එතෙසු ව මංසවක්ඛු පරිත්තං, දිබ්බවක්ඛු මහග්ගතං, ඉතරං අප්පමාණං. මංසවක්ඛු රූපං, ඉතරානි අරූපානි. මංසවක්ඛු දිබ්බවක්ඛු ව ලොකියානි සාසවානි රූපවිසයානි, ඉතරං ලොකුත්තරං අනාසවං චතුසව්වච්ඡයං. මංසවක්ඛු අබ්‍යාකතං, දිබ්බවක්ඛු සියා කුසලං සියා අබ්‍යාකතං, තථා පඤ්ඤාවක්ඛු. මංසවක්ඛු කාමාවචරං, දිබ්බවක්ඛු රූපාවචරං, ඉතරං ලොකුත්තරන්ති එවමාදි විභාගා වෙදිතබ්බා.

ගාථාසු අනුත්තරන්ති පඤ්ඤාවක්ඛුං සන්ධාය චුත්තං. තඤ්චි ආසවක්ඛයඤාණභාවතො අනුත්තරං. අක්ඛාසි පුරිසුත්තමොති පුරිසානං උත්තමො අග්ගො සම්මාසම්බුද්ධො දෙසෙසි. උප්පාදොති මංසවක්ඛුස්ස පවත්ති. මග්ගොති උපායො, දිබ්බවක්ඛුස්ස කාරණං. පකතිවක්ඛුමතො එව හි දිබ්බවක්ඛු උප්පජ්ජති, යස්මා කසිණාලොකං වඩ්ඪෙත්ථා දිබ්බවක්ඛුඤාණස්ස උප්පාදනං, සො ව කසිණමණ්ඩලෙ උග්ගහනිමිත්තෙන විනා නත්ථිති. යතොති යදා. ඤාණන්ති ආසවක්ඛයඤාණං. තෙනෙවාහ “පඤ්ඤාවක්ඛු අනුත්තර”න්ති. යස්ස චක්ඛුස්ස පටිලාභානි යස්ස අරියස්ස පඤ්ඤාවක්ඛුස්ස උප්පත්තියා භාවනාය සබ්බස්මා වට්ටදුක්ඛතො පමුච්චති පරිමුච්චති.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ඉන්ද්‍රියසුත්තවණ්ණනා

62. තතියෙ ඉන්ද්‍රියානීති අධිපතෙයාට්ඨෙත ඉන්ද්‍රියානි. යානි හි සහජාතධම්මෙසු ඉස්සරා විය හුත්වා තෙහි අනුවත්තිතබ්බානි, තානි ඉන්ද්‍රියානි නාම. අපිච ඉන්ද්‍රො හගවා ධම්මිස්සරො පරමෙන චිත්තිස්සරියෙන සමන්තාගතො. තෙන ඉන්ද්‍රෙන සබ්බපඨමං දිට්ඨත්තා අධිගතත්තා පරෙසඤ්ච දිට්ඨත්තා දෙසිතත්තා විහිතත්තා ගොචරභාවනාසෙවනාහි දිට්ඨත්තා ව ඉන්ද්‍රියානි. ඉන්ද්‍රං වා මග්ගාධිගමස්ස උපනිස්සයභූතං පුඤ්ඤකම්මං, තස්ස ලිඬිගානීතිපි ඉන්ද්‍රියානි. අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතීන්ද්‍රියන්ති “අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අනඤ්ඤාතං අනධිගතං අමතපදං චතුසව්වධම්මමෙව වා ජානිස්සාමි”ති පටිපන්නස්ස ඉමිනා පුබ්බභාගෙන උප්පන්නං ඉන්ද්‍රියං, සොතාපත්තිමග්ගපඤ්ඤායෙන අධිවචනං. අඤ්ඤින්ද්‍රියන්ති ආජානනඉන්ද්‍රියං. තත්‍රායං වචනත්ථො – ආජානානි පඨමමග්ගඤාණෙන දිට්ඨමරියාදං අනතික්කමිත්ථාව ජානාතීති අඤ්ඤා. යථෙව හි පඨමමග්ගපඤ්ඤා දුක්ඛාදිසු පරිඤ්ඤාහිසමයාදිවසෙන පවත්නති, තථෙව අයමපි පවත්නති අඤ්ඤා ව සා යථාචුත්තෙනට්ඨෙත ඉන්ද්‍රියං වානි අඤ්ඤින්ද්‍රියං. ආජානනට්ඨෙතෙව අඤ්ඤස්ස වා අරියපුග්ගලස්ස ඉන්ද්‍රියන්ති අඤ්ඤින්ද්‍රියං, සොතාපත්තිඵලතො පට්ඨාය ඡස්ස යානෙසු ඤාණස්සෙතං අධිවචනං. අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියන්ති අඤ්ඤාතාවිනො චතුසු සච්චෙසු නිට්ඨිතඤාණකිච්චස්ස බිණාසවස්ස උප්පජ්ජනතො ඉන්ද්‍රියට්ඨසම්භවතො ව අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියං. එත්ථ ව පඨමපච්ඡිමානි පඨමමග්ගචතුත්ථලවසෙන එකට්ඨානිකානි, ඉතරං ඉතරමග්ගඵලවසෙන ඡට්ඨානිකන්ති වෙදිතබ්බං.

ගාථාසු සික්ඛමානස්සානි අධිසීලසික්ඛාදයො සික්ඛමානස්ස භාවෙන්තස්ස. උජුමග්ගානුසාරිනොති උජුමග්ගො චුච්චති අරියමග්ගො, අන්තද්වයවිච්ඡින්නා තස්ස අනුස්සරණතො උජුමග්ගානුසාරිනො, පටිපාටියා මග්ගෙ උප්පාදෙන්තස්සානි අත්ථො. බයස්මිත්ති අනවසෙසකිලෙසානං බෙපනතො බයසංඛාතෙ අග්ගමග්ගෙ ඤාණං පඨමං පුරෙයෙව උප්පජ්ජති. තතො අඤ්ඤා අනන්තරානි තතො මග්ගඤාණතො අනන්තරා අරහත්තං උප්පජ්ජති. අථ වා උජුමග්ගානුසාරිනොති ලීනුද්ධවචපනිට්ඨානායුහනාදිකෙ වජ්ජෙන්වා සමථවිපස්සනං යුගනද්ධං කත්වා භාවනාවසෙන පවත්තං පුබ්බභාගමග්ගං අනුස්සරන්තස්ස අනුගච්ඡන්තස්ස පටිපජ්ජන්තස්ස ගොත්‍රභුඤාණානන්තරං දිට්ඨෙකට්ඨානං කිලෙසානං බෙපනතො බයස්මිං සොතාපත්තිමග්ගෙ පඨමං ඤාණං අනඤ්ඤාතඤ්ඤස්සාමිතීන්ද්‍රියං උප්පජ්ජති. තතො අඤ්ඤා අනන්තරානි තතො පඨමඤාණතො අනන්තරා අනන්තරතො පට්ඨාය යාව අග්ගමග්ගා අඤ්ඤා අඤ්ඤින්ද්‍රියං උප්පජ්ජති.

තතො අඤ්ඤා විමුත්තස්සානි තතො අඤ්ඤා අඤ්ඤින්ද්‍රියතො පච්ඡා අරහත්තමග්ගඤාණානන්තරා අරහත්තඵලෙන පඤ්ඤාවිමුත්තියා අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියෙන විමුත්තස්ස. ඤාණං වෙ භොති තාදිනොති අරහත්තඵලප්පත්තිතො උත්තරකාලෙ ඉට්ඨානිට්ඨාදිසු තාදිලක්ඛණප්පත්තස්ස බිණාසවස්ස පච්චවෙක්ඛණඤාණං උප්පජ්ජති. කථං උප්පජ්ජතිති ආහ “අකුප්පා මෙ විමුත්ති”ති. තස්ස අකුප්පභාවස්ස කාරණං දස්සෙති “භවසංයොජනක්ඛයා”ති.

ඉදානි තාදිසං බිණාසවං ථොමෙන්තො “ස වෙ ඉන්ද්‍රියසම්පන්නො”ති තතියං ගාථමාහ. තත්ථ ඉන්ද්‍රියසම්පන්නොති යථාචුත්තෙහි තීහි ලොකුත්තරින්ද්‍රියෙහි සමන්තාගතො, සුද්ධෙහිපි වා පටිප්පස්සද්ධිලද්ධෙහි සද්ධාදිහි ඉන්ද්‍රියෙහි සමන්තාගතො පරිපුණ්ණො, තතො එව චක්ඛාදිහි සුට්ඨු චූපසන්නෙහි නිබ්බිසෙවනෙහි ඉන්ද්‍රියෙහි සමන්තාගතො. තෙනාහ “සන්නො”ති, සබ්බකිලෙසපරිලාභචූපසමෙන උපසන්නොති අත්ථො. සන්තිපදෙ රතොති නිබ්බාතො අභිරතො අධිමුත්තො. එත්ථ ව “ඉන්ද්‍රියසම්පන්නො”ති එතෙන භාවිතමග්ගතා,

පරිඤ්ඤාතක්කන්ධතා වස්ස දස්සිතා. “සන්තො”ති එතෙන පහිනකිලෙසතා, “සන්තිපදෙ රතො”ති එතෙන සච්ඡිකතනිරොධතාති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

තනියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. අද්ධාසුත්තවණ්ණනා

63. චතුත්ථෙ අද්ධාති කාලා. අතීතො අද්ධාතිආදීසු ද්වෙ පරියායා – සුත්තන්තපරියායො, අභිධම්මපරියායො ව. තත්ථ සුත්තන්තපරියායෙන පටිසන්ධිතො පුබ්බෙ අතීතො අද්ධා නාම, චුතිතො පච්ඡා අනාගතො අද්ධා නාම, සහ චුතිපටිසන්ධිති තදනන්තරං පච්චුප්පන්තො අද්ධා නාම. අභිධම්මපරියායෙන උප්පාදො, ධීති, භඩ්ගොති ඉමෙ තයො ඛණෙ පත්වා නිරුද්ධධම්මා අතීතො අද්ධා නාම, තයොපි ඛණෙ අසම්පන්නා අනාගතො අද්ධා නාම, ඛණත්තයසමඬ්ඛිතො පච්චුප්පන්තො අද්ධා නාම.

අපරො නයො – අයඤ්ඨි අතීතාදිවිභාගො අද්ධාසන්තතිසමයඛණවසෙන චතුධා වෙදිතබ්බො. තෙසු අද්ධාවිභාගො චුත්තො. සන්තතිවසෙන සභාගා එකඋතුසමුට්ඨානා, එකාභාරසමුට්ඨානා ව පුබ්බාපරියවසෙන වත්තමානාපි පච්චුප්පන්තා. තතො පුබ්බෙ විසභාගඋතුආභාරසමුට්ඨානා අතීතා පච්ඡා අනාගතා. විත්තජා එකවිථිඑකජවනඑකසමාපත්තිසමුට්ඨානා පච්චුප්පන්තා නාම, තතො පුබ්බෙ අතීතා, පච්ඡා අනාගතා. කම්මසමුට්ඨානානං පාටියෙක්කං සන්තතිවසෙන අතීතාදිභෙදො නත්ථී, තෙසංයෙව පන උතුආභාරවිත්තසමුට්ඨානානං උපත්ථම්මකවසෙන තස්ස අතීතාදිභාවො වෙදිතබ්බො. සමයවසෙන එකමුහුත්තපුබ්බණ්ණසායන්තරත්තිදිවාදීසු සමයෙසු සන්තානවසෙන පවත්තමානා තංතංසමයෙ පච්චුප්පන්තා නාම, තතො පුබ්බෙ අතීතා, පච්ඡා අනාගතා. අයං තාව රූපධම්මෙසු නයො. අරූපධම්මෙසු පන ඛණවසෙන උප්පාදාදික්ඛණත්තයපරියාපන්තා පච්චුප්පන්තා, තතො පුබ්බෙ අතීතා, පච්ඡා අනාගතා. අපිච අතික්කන්තභෙතුපච්චයකිච්චා අතීතා, නිට්ඨිතභෙතුකිච්චා අනිට්ඨිතපච්චයකිච්චා පච්චුප්පන්තා, උභයකිච්චං අසම්පන්නා අනාගතා. අත්තතො වා කිච්චක්ඛණෙ පච්චුප්පන්තා, තතො පුබ්බෙ අතීතා, පච්ඡා අනාගතා. එත්ථ ව ඛණාදිකථාව නිජ්ජපරියායා, සෙසා පරියායා. අයඤ්ඨි අතීතාදිභෙදො නාම ධම්මානං හොති, න කාලස්ස. අතීතාදිභෙදෙ පන ධම්මෙ උපාදාය පරමත්ථතො අවිජ්ජමානොපි කාලො ඉධ තෙනෙව වොභාරෙන අතීතොතිආදීනා චුත්තොති වෙදිතබ්බො.

ගාථාසු අක්ඛෙයාසඤ්ඤිතොති එත්ථ අක්ඛායති, කථීයති, පඤ්ඤාපීයතිති අක්ඛෙයාං, කථාවත්ථු, අත්ථතො රූපාදයො පඤ්චක්ඛන්ධා. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“අතීතං වා අද්ධානං ආරබ්භ කථං කථෙය්‍යා, අනාගතං වා...පෙ.... පච්චුප්පන්තං වා අද්ධානං ආරබ්භ කථං කථෙය්‍යා”ති (දී. නි. 3.305).

තථා –

“යං, භික්ඛවෙ , රූපං අතීතං නිරුද්ධං විපරිණතං, ‘අභොසී’ති තස්ස සඬ්ඛා, ‘අභොසී’ති තස්ස සමඤ්ඤා, ‘අභොසී’ති තස්ස පඤ්ඤත්ති; න තස්ස සඬ්ඛා අත්ථීති, න තස්ස සඬ්ඛා භවිස්සති”ති (සං. නි. 3.62) –

එවං චුත්තෙන නිරුත්තිපථසුත්තෙනපි එත්ථ අත්ථො දීපෙනබ්බො. එවං කථාවත්ථුභාවෙන අක්ඛෙයාසඬ්ඛාතෙ ඛන්ධපඤ්චකෙ අභන්ති ව මමන්ති ව දෙවොති ව මනුස්සොති ව ඉත්ථීති ව පුරිසොති ව ආදීනා පවත්තසඤ්ඤාවසෙන අක්ඛෙයාසඤ්ඤිතො, පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු සත්තපුග්ගලාදිසඤ්ඤිතොති අත්ථො. අක්ඛෙයාස්මිං තණ්හාදිට්ඨිග්ගාභවසෙන පතිට්ඨිතා, රාගාදිවසෙන වා අට්ඨාභාකාරෙහි පතිට්ඨිතා. රත්තො හි රාගවසෙන පතිට්ඨිතො හොති, දුට්ඨො දොසවසෙන, මුල්ලො මොහවසෙන, පරාමට්ඨො දිට්ඨිවසෙන, ථාමගතො අනුසයවසෙන, විනිබ්බො මානවසෙන, අනිට්ඨිගතො විචිකිච්ඡාවසෙන, වික්ඛෙපගතො උද්ධච්චවසෙන පතිට්ඨිතො හොතිති.

අක්ඛෙයාං අපරිඤ්ඤායාති තං අක්ඛෙයාං තෙභුමකධම්මෙ තිහි පරිඤ්ඤාහි අපරිජානිත්වා තස්ස අපරිජානනභෙතු. යොගමායන්ති මච්චුතොති මරණස්ස යොගං තෙන සංයොගං උපගච්ඡන්ති, න විසංයොගන්ති අත්ථො.

අථ වා යොගන්ති උපායං, තෙන යොජිතං පසාරිතං මාරසෙනට්ඨානියං අනත්ථජාලං කිලෙසජාලඤ්ච උපගච්ඡන්තිති චුත්තං හොති. තථා හි චුත්තං –

“න හි නො සඬ්ගරං තෙන, මහාසෙනෙන මච්චුතා”ති. (ම. නි. 3.272; ඡා. 2.22.121; නෙත්ති. 103);

එත්තාවතා වට්ටං දස්සෙත්වා ඉදානි විවට්ටං දස්සෙතුං “අක්කේයාඤ්ච පරිඤ්ඤායා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ ච-සද්දො ඛානිරෙකෙ, තෙන අක්කේයාපරිජානනෙන ලද්ධබ්බං චක්ඛමානමෙව විසෙසං ජොතෙති. පරිඤ්ඤායානි විපස්සනාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය දුක්ඛන්ති පරිච්ඡේද ජානිත්වා, තප්පට්ඨද්ධකිලෙසප්පහානෙන වා තං සමතික්කමිත්වා තිස්සන්තම්පි පරිඤ්ඤානං කිව්වං මත්ථකං පාපෙන්වා. අක්කාතාරං න මඤ්ඤති සබ්බසො මඤ්ඤනානං පහීනත්තා බිණාසවො අක්කාතාරං න මඤ්ඤති, කාරකාදිසභාවං කිඤ්චි අත්තානං න පච්චෙතීති අත්ථො. චුට්ඨො විමොක්ඛො මනසා, සන්තිපදමනුත්තරන්ති යස්මා සබ්බසඬ්ඛනවිමුත්තත්තා “විමොක්ඛො”ති සබ්බකිලෙසසන්තාපවූපසමනට්ඨානතාය “සන්තිපද”න්ති ලද්ධනාමො නිබ්බානධම්මො චුට්ඨො චුසිතො පත්තො, තස්මා අක්කාතාරං න මඤ්ඤති. අප්ථ වා “පරිඤ්ඤායා”ති පදෙන දුක්ඛසච්චස්ස පරිඤ්ඤාහිසමයං සමුදයසච්චස්ස පහානාහිසමයඤ්ච වත්වා ඉදානි “චුට්ඨො විමොක්ඛො මනසා, සන්තිපදමනුත්තර”න්ති ඉමිනා මග්ගනිරොධානං භාවනාසච්ඡිකිරියාහිසමයං වදති. තස්සත්ථො – සමුච්ඡේදවසෙන සබ්බකිලෙසෙහි විමුච්චතීති විමොක්ඛො, අරියමග්ගො. සො පනස්ස මග්ගචිත්තෙන චුට්ඨො චුසිතො භාවිතො, තෙනෙව අනුත්තරං සන්තිපදං නිබ්බානං චුට්ඨං චුසිතං සච්ඡිකතන්ති.

අක්කේයාසම්පන්නොති අක්කේයානිමිත්තං විවිධාහි විපත්තිහි උපද්දුතෙ ලොකෙ පහීනවිපල්ලාසතාය තතො සුපරිමුත්තො අක්කේයාපරිඤ්ඤාහිනිබ්බත්තාහි සම්පත්තිහි සම්පන්නො සමන්තාගතො. සඬ්ඛාය සෙවිති පඤ්ඤාවෙසුල්ලප්පත්තියා විවරාදිපච්චයෙ සඬ්ඛාය පරිතුලෙන්වාව සෙවනසීලො, සඬ්ඛානධම්මත්තා ව ආපාඨගතං සබ්බමපි විසයං ඡළඬගුපෙක්ඛාවසෙන සඬ්ඛාය සෙවනසීලො. ධම්මට්ඨොති අසෙක්ඛධම්මෙසු නිබ්බානධම්මෙ ඵල වා යීතො. වෙදගුති වෙදිකබ්බස්ස චතුසච්චස්ස පාරඬගතත්තා වෙදගු. ඵලංගුණො අරහා භවාදීසු කත්ථවි ආයතිං පුනඬභවාභාවතො මනුස්සදෙවාති සඬ්ඛායං න උපෙති, අපඤ්ඤත්තිකභාවමෙව ගච්ඡතීති අනුපාදාපරිනිබ්බානෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. දුච්චරිතසුත්තවණ්ණනා

64. පඤ්චමෙ දුට්ඨු වරිතානි, දුට්ඨානි වා වරිතානි දුච්චරිතානි. කායෙන දුච්චරිතං, කායතො වා පචත්තං දුච්චරිතං කායදුච්චරිතං. සෙසෙසුපි ඵසෙව නයො . ඉමානි ව දුච්චරිතානි පඤ්ඤත්තියා වා කට්ඨෙතබ්බානි කම්මපට්ඨෙති වා. තත්ථ පඤ්ඤත්තියා තාව කායද්වාරෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදස්ස චිතික්කමො කායදුච්චරිතං, වච්ඡ්වාරෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදස්ස චිතික්කමො වච්ඡුච්චරිතං, උභයත්ථ පඤ්ඤත්තස්ස චිතික්කමො මනොදුච්චරිතන්ති අයං පඤ්ඤත්තිකථා. පාණාතිපාතාදයො පන තිස්සො චෙතනා කායද්වාරෙපි, වච්ඡ්වාරෙපි, උප්පන්නා කායදුච්චරිතං, තථා චතස්සො මුසාවාදාදිචෙතනා වච්ඡුච්චරිතං, අභිජ්ඣා, ඛ්‍යාපාදො, මිච්ඡාදිට්ඨිති තයො චෙතනාසම්පයුත්තධම්මා මනොදුච්චරිතන්ති අයං කම්මපට්ඨකථා.

ගාථායං කම්මපට්ඨප්පන්නොයෙව පාපධම්මො කායදුච්චරිතාදිභාවෙන වුත්තොති තදඤ්ඤං පාපධම්මං සඬ්ගණ්හිතුං “යඤ්චඤ්ඤං දොසසඤ්ඤිත”න්ති වුත්තං. තත්ථ දොසසඤ්ඤිතන්ති රාගාදිකිලෙසසංහිතං. සෙසං සුච්ඤ්ඤායාමෙව.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. සුච්චරිතසුත්තවණ්ණනා

65. ඡට්ඨෙ සුච්ඡු වරිතානි, සුත්ථරානි වා වරිතානි සුච්චරිතානි. කායෙන සුච්චරිතං, කායතො වා පචත්තං සුච්චරිතං කායසුච්චරිතං. සෙසෙසුපි ඵසෙව නයො. ඉධාපි පන පඤ්ඤත්තිවසෙන, කම්මපට්ඨසෙන වානි දුට්ඨා කථා. තත්ථ කායද්වාරෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදස්ස අචිතික්කමො කායසුච්චරිතං, වච්ඡ්වාරෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදස්ස අචිතික්කමො වච්ඡුච්චරිතං, උභයත්ථ පඤ්ඤත්තස්ස අචිතික්කමො මනොසුච්චරිතන්ති අයං පඤ්ඤත්තිකථා. පාණාතිපාතාදිහි පන විරමන්තස්ස උප්පන්නා තිස්සො චෙතනාපි විරතියොපි කායසුච්චරිතං, මුසාවාදාදිහි විරමන්තස්ස චතස්සො චෙතනාපි විරතියොපි වච්ඡුච්චරිතං, අනභිජ්ඣා, අඛ්‍යාපාදො, සම්මාදිට්ඨිති තයො චෙතනාසම්පයුත්තධම්මා මනොසුච්චරිතන්ති අයං කම්මපට්ඨකථා. සෙසං වුත්තනයමෙව.

ඡට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සොචෙයාසුත්තවණ්ණනා

66. සත්තමෙ සොචෙයානීති සුවිභාවා. කායසොචෙයාන්ති කායසුච්චරිතං, වච්චිමනොසොචෙයානිපි වච්චිමනොසුච්චරිතානෙව. තථා හි වුත්තං “තත්ථ කතමං කායසොචෙයාං? පාණාතිපාතා වෙරමණි”තිආදි (අ. නි. 3.121-122).

ගාලායං සමුවිෂේදවසෙන පභීනසබ්බකායද්ථවර්තත්තා කායෙන සුවිති කායසුචි. සොවෙය්‍යසම්පන්නන්ති පටිප්පස්සද්ධකිලෙසත්තා සුපරිසුද්ධාය සොවෙය්‍යසම්පන්නියා උපෙනං. සෙසං චුත්තයමෙව.

සත්තමසුත්තවශේෂතා නිව්දිතා.

8. මොනෙයාසුත්තවල්ල

67. අට්ඨමේ මොනෙය්‍යානීති එත්ථ ඉධලොකපරලොකං අත්තනිතපරනිතඤ්ච මුනාතීති මුති,
කල්‍යාණපුපුථ්ථෙනෙහ සද්ධිං සත්තං සෙක්ඛං අරහං ව. ඉධ පන අරහංව අධිජ්ජෙතො. මුනිනො භාවාති මොනෙය්‍යානී,
අරහතො කායචචීමනොසමාචාරා.

අළු වා මුනිභාවකරා මොනෙයාපටිපදාධම්මා මොනෙයානි. තෙසමයං චිත්ථාරො -

“තත්ප් කතමං කායමොනෙයාං? තිව්ධකායදූවිවර්තස්ස පභානං කායමොනෙයාං, තිව්ධං කායස්සවර්තං කායමොනෙයාං, කායාරම්මණෙ ඤාණං කායමොනෙයාං, කායපරිඤ්ඤා කායමොනෙයාං, පරිඤ්ඤාසහගතො මග්ගො කායමොනෙයාං, කායස්මීං ඡන්ද්‍රාගප්පභානං කායමොනෙයාං, කායසඬ්ඛාරනිරොධා චතුත්ප්ඵ්කානසමාපත්ති කායමොනෙයාං.

“තත්ථ කතමං වච්චොනෙය්‍යං? චතුබ්බිධවච්චිවර්තස්ස පහානං වච්චොනෙය්‍යං, චතුබ්බිධං වච්චුචරිතං, වාචාරම්මණෙ ඤාණං, වාචාපරිඤ්ඤා, පරිඤ්ඤාසහගතො මග්ගො, වාචාය ඡන්දරාගප්පහානං, වච්චිසංඛාරානිරොධා දුතියප්ඤ්ඤානසමාපත්ති වච්චොනෙය්‍යං.

“තත්ථ කතමං මනොමොනෙය්‍යං? තිවිධමනොද්‍රවරිතස්ස පභානං මනොමොනෙය්‍යං, තිවිධං මනොසුවරිතං, මනාරම්මණෙ ඤාණං, මනොපරිඤ්ඤා, පරිඤ්ඤාසහගතො මග්ගො, මනස්මිං ඡන්දරාගප්පභානං, චිත්තසංඛාරනිරොධා සඤ්ඤාවෙදයිනනිරොධසමාපත්ති මනොමොනෙය්‍යං”න්ති (මහානි. 14; වුළුති. මෙත්තගුමාණවසුච්ඡානිද්දෙස 21).

නීත්‍යානුකූලයෙන් අග්‍රහණය කරන සුදුසු විකල්පය වේ.

අවිධිමත් සත්කම් සේනා නිව්දිනා.

9. පයිමරාගසුත්තවග්ගේනා

68. නවමෙ යස්ස කස්සවීති අනියමිතවචනං, තස්මා යස්ස කස්සවි පුග්ගලස්ස ගභට්ඨස්ස වා පබ්බතස්ස වා. රාගො අප්පභීතොති රක්ඛ්ඨනට්ඨෙත රාගො සමුච්ඡෙදවසෙන න පභීතො, මග්ගෙන අනුප්පත්තිධම්මතං න ආපාදිතො. දොසමොභෙසුපි එසෙව නයො. තත්ථ අපායගමනීයා රාගදොසමොහා පට්මමග්ගෙන, ඔළාරිකා කාමරාගදොසා දුතියමග්ගෙන, තෙයෙව අනවසෙසා තතියමග්ගෙන, භවරාගො අවසිට්ඨමොහො ව චතුත්ථමග්ගෙන පභීයන්ති. එවමෙනෙසු පභීයන්තෙසු තදෙකට්ඨතො සබ්බෙපි කිලෙසා පභීයන්තෙව. එවමෙන රාගාදයො යස්ස කස්සවි භික්ඛුස්ස වා භික්ඛුනියා වා උපාසකස්ස වා උපාසිකාය වා මග්ගෙන අප්පභීනා. ඛද්ධො මාරස්සාති කිලෙසමාරෙන ඛද්ධොති වුව්චති. යදග්ගෙන ව කිලෙසමාරෙන ඛද්ධො, තදග්ගෙන අභිසඬ්ඛාරමාරාදීහිපි ඛද්ධොයෙව හොති. පටිමුක්කස්ස මාරපාසොති පටිමුක්කො අස්ස අනෙන අප්පභීනකිලෙසෙන පුග්ගලෙන තායෙව අප්පභීනකිලෙසනාය මාරපාසසඬ්ඛාතො කිලෙසො අත්තනො චිත්තසන්තානෙ පටිමුක්කො පචෙසිතො, තෙන සයං බන්ධාපිතොති අත්ථො. අප්ථ වා පටිමුක්කො අස්ස භවෙය්‍ය මාරපාසො. සුක්කපක්ඛෙ ඔමුක්කස්සාති අවමුක්කො මොචිතො අපභීතො අස්ස. සෙසං චුත්තච්ඡරියායෙන වෙදිතබ්බං.

ඉඬ ගාථා සුක්කපක්ඛවසෙනෙව ආගතා. තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො – යස්ස අරියපුග්ගලස්ස රාගදොසාවිජ්ජා විරාජ්ජා අග්ගග්ගෙන නිරොධිතා, තං භාවිතකායසීලවිත්තපඤ්ඤාය භාවිතත්තෙසු අරහත්තෙසු අඤ්ඤතරං අබහන්තරං එකං බ්‍රහ්මභූතං බ්‍රහ්මං වා සෙට්ඨං අරහත්තඵලං පත්තං. යථා අඤ්ඤෙ ඛිණ්ණාසවා පුබ්බපනිස්සයසම්පත්තිසමන්තාගතා හුන්වා ආගතා, යථා ච තෙ අත්තද්වයරහිතාය සීලසමාධිපඤ්ඤාක්ඛන්ධසහගතාය මජ්ඣිමාය පටිපදාය නිබ්බානං ගතා අධිගතා. යථා වා තෙ ඛන්ධාදීනං තථලක්ඛණං යාථාවතො පටිච්ජ්ඣංසු, යථා ච තෙ තථධම්මෙ දුක්ඛාදයො අවිපරිතතො අබ්භඤ්ඤංසු, රූපාදිකෙ ච විසයෙ යථා තෙ දිට්ඨමන්තාදිවසෙනෙව පස්සිංසු, යථා වා පත තෙ අට්ඨ අනරියවොභාරෙ වජ්ජෙත්වා අරියවොභාරවසෙනෙව පවත්තවාචා, වාචානුරූපඤ්ච පවත්තකායා, කායානුරූපඤ්ච පවත්තවාචා, තථා අයම්පි අරියපුග්ගලොති තථාගතං, චතුසච්චබ්බද්ධකාය බුද්ධං, පුග්ගලවෙරං කිලෙසවෙරං අත්තානුවාදාදිභයඤ්ච අතික්කන්තන්ති වෙරභයාතීතං. සඬ්ඛෙසං කිලෙසාභිසංඛාරාදීනං පහීනත්තා සඬ්ඛජ්ජහායිනං බුද්ධාදයො අරියා ආහු කථෙන්නි කිත්තෙන්නිති.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. දුතියරාගසුත්තවණ්ණනා

69. දසමෙ අතරීති තිණ්ණො, න තිණ්ණො අතිණ්ණො. සමුද්දන්ති සංසාරසමුද්දං, චක්ඛායතනාදිසමුද්දං වා. තදුභයමපි දුප්පුරණට්ඨොන සමුද්දො වියාති සමුද්දං. අප වා සමුද්දනට්ඨොන සමුද්දං, කිලෙසවස්සනෙන සත්තසන්නාසස්ස කිලෙසසදනතොති අත්ථො. සච්චිත්ති කොට්ඨාසාසච්චිති සච්චිං. චුත්තඤ්ඤානං “චිච්භයන්ති ඛො, භික්ඛු, කොට්ඨාසාසස්සෙනං අධිවචන”න්ති (ඉතිචු. 109; ම. නි. 2.162). සාවච්චන්ති පඤ්චකාමගුණාවට්ඨොති සහ ආවට්ඨං. චුත්තමපි චෙනං “ආවට්ඨභයන්ති ඛො, භික්ඛු, පඤ්චන්තෙනං කාමගුණානං අධිවචන”න්ති (ඉතිචු. 109; ම. නි. 2.164; අ. නි. 4.122). සගහං සරක්ඛසන්ති අත්තනො ගොවරගතානං අනත්ථජනනතො චණ්ඩමකරමච්ඡකච්ඡපරක්ඛසසදිසෙහි විසභාගපුග්ගලෙහි සහිතං. තථා වාහ “සගහං සරක්ඛසන්ති ඛො, භික්ඛු, මාතුගාමස්සෙනං අධිවචන”න්ති (ඉතිචු. 109). අතරීති මග්ගපඤ්ඤානාවාය යථාචුත්තං සමුද්දං උත්තරි. තිණ්ණොති නිත්තිණ්ණො. පාරභිගතොති තස්ස සමුද්දස්ස පාරං පරතීරං නිරොධං උපගතො. ථලෙ තිට්ඨතීති තතො ඵල සංසාරමහොසං කාමාදිමහොසඤ්ච අතික්කමිත්වා ථලෙ පරතීරෙ නිබ්බානෙ ඛාහිතපාපමුඛමණො තිට්ඨතීති චුච්චති.

ඉධාපි ගාථා සුක්කපක්ඛවසෙනෙව ආගතා. තත්ථ උභිමයන්ති යථාචුත්තඋභිමයං, භායිතබ්බං ඵතස්මාති තං උභිමයං. දුත්තරන්ති දුරතික්කමං. අච්චතාරීති අතික්කමි.

සඬගාතිගොති රාගාදීනං පඤ්චන්තං සඬගානං අතික්කන්තත්තා පභිනත්තා සඬගාතිගො. අත්ථභිගතො සො න පමාණමෙතීති සො ඵවංභුතො අරහා රාගාදීනං පමාණකරධම්මානං අච්චන්තමෙව අත්ථං ගතත්තා අත්ථභිගතො, තතො ඵල සීලාදිධම්මක්ඛන්ධපාරිසුරියා ව “ඵදිසො සීලෙන සමාධිතා පඤ්ඤායා”ති කෙනචි පමිණිතුං. අසක්කුණෙයොයා පමාණං න ඵති, අප වා අනුපාදිසෙසනිබ්බානසඬබානං අත්ථං ගතො සො අරහා “ඉමාය නාම ගතියා යීතො, ඵදිසො ව නාමගොත්තෙනා”ති පමිණිතුං. අසක්කුණෙයානාය පමාණං න ඵති න උපගච්ඡති. තතො ඵල අමොහයි මච්චුරාජං, තෙන අනුබන්ධිතුං අසක්කුණෙයොයාති වදාමිති අනුපාදිසෙසනිබ්බානාධාතුයාව දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. ඉති ඉමස්මිං වග්ගෙ පඨමපඤ්චමඡට්ඨෙසු වට්ඨං කථිතං, දුතියසත්තමඅට්ඨමෙසු විවට්ඨං, සෙසෙසු විවට්ඨවට්ඨං කථිතන්ති වෙදිතබ්බං.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දුතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. තතියවග්ගො

1. මිච්ඡාදිට්ඨිකසුත්තවණ්ණනා

70. තතියවග්ගස්ස පඨමෙ දිට්ඨා මයාති මයා දිට්ඨා, මම සමන්තවක්ඛුතා දිබ්බවක්ඛුතා වාති ද්විහිපි වක්ඛුහි දිට්ඨා පච්චක්ඛතො විදිතා. තෙන අනුස්සවාදිං පටික්ඛිපති, අයඤ්ච අත්ථො ඉදානෙව පාළියං ආගමිස්සති. කායදුච්චරිතෙන සමන්තාගතාති කායදුච්චරිතෙන සමඬගිහුතා. අරියානං උපවාදකාති බුද්ධාදීනං අරියානං අන්තමසො ගිහිසොතාපන්නානමපි ගුණපරිධංසනෙන අභුතබ්බක්ඛානෙන උපවාදකා අක්කොසකා ගරහකා. මිච්ඡාදිට්ඨිකාති විපරිතදස්සනා. මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මසමාදානාති මිච්ඡාදස්සනහෙනු සමාදින්නනානාවිධකම්මා යෙ ව, මිච්ඡාදිට්ඨිමුලකෙසු කායකම්මාදිසු අඤ්ඤෙසි සමාදපෙන්නි. ඵත්ථ ව වච්චනොදුච්චරිතග්ගහණෙනෙව අරියුපවාදමිච්ඡාදිට්ඨිසු ගහිතාසු පුනාවචනං මහාසාවජ්ජභාවදස්සනත්ථං නෙසං. මහාසාවජ්ජො හි අරියුපවාදො ආනන්තරියසදිසො. යථාහ –

“සෙය්‍යාථාපි, සාරිපුත්ත, භික්ඛු සීලසම්පන්නො, සමාධිසම්පන්නො, පඤ්ඤාසම්පන්නො, දිට්ඨොව ධම්මෙ අඤ්ඤං ආරාධෙය්‍යා; ඵවංසම්පදමීදං, සාරිපුත්ත, වදාමි තං වාචං අප්පභාය, තං චිත්තං අප්පභාය, තං දිට්ඨිං අප්පට්ඨිත්ථස්සජ්ජිත්වා යථාහතං නික්ඛිත්තො ඵවං නිරයෙ”ති (ම. නි. 1.149).

මිච්ඡාදිට්ඨිකො ව මහාසාවජ්ජතරං නාම අඤ්ඤං නත්ථි. යථාහ –

“නාහං, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං ඵකධම්මමිපි සමනුපස්සාමි, යං ඵවං මහාසාවජ්ජතරං යට්ඨිදං, භික්ඛවෙ, මිච්ඡාදිට්ඨි. මිච්ඡාදිට්ඨිපරමානි, භික්ඛවෙ, වජ්ජානි”ති (අ. නි. 1.310).

තං ඛො පනාතිආදි යථාචුත්තස්ස අත්ථස්ස අත්තපච්චක්ඛවාචං දළ්භතරං කත්වා දස්සෙනුං ආරද්ධං. තමපි සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ගාල්ලාසු මිච්ඡා මනං පණ්ණාසාති අභිජ්ඣාදිනං වසෙන චිත්තං අයොනිසො යපෙත්වා. මිච්ඡා වාචඤ්ච භාසියාති මිච්ඡා මුසාවාදාදිවසෙන වාචං භාසිත්වා. මිච්ඡා කම්මානාති කත්වානාති පාණාතිපානාදිවසෙන කායකම්මානාති කත්වා. අථ වා මිච්ඡා මනං පණ්ණාසාති මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන චිත්තං විපරිතං යපෙත්වා. සෙසපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. ඉදානිස්ස තථා දුච්චරිතවරණෙ කාරණං දස්සෙති අප්පස්සුතොති, අත්තනො පරෙසඤ්ච භිතාවහෙන සුතෙන විරහිතොති අත්ථො. අපුඤ්ඤකරොති තතො එව අරියධම්මස්ස අකොවිදතාය කිබ්බිසකාරී පාපධම්මො. අප්පස්මිං ඉධ ජීවිතෙති ඉධ මනුස්සලොකෙ ජීවිතෙ අතිපරිත්තෙ. තථා වාහ “යො විරං ජීවති, සො වස්සසතං අප්පං වා භියො”ති (දී. නි. 2.93; සං. නි. 1.145), “අප්පමායු මනුස්සාන”න්ති (සං. නි. 1.145; මහානි. 10) ව. තස්මා බහුස්සුතො සප්පඤ්ඤො සීසං පුඤ්ඤානාති කත්වා සග්ගුපගො නිබ්බානපතිට්ඨො වා හොති. යො පන අප්පස්සුතො අපුඤ්ඤකරො, කායස්ස හෙදා දුප්පඤ්ඤො නිරයං සො උපපජ්ජතිති.

පඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සම්මාදිට්ඨිකසුත්තවණ්ණනා

71. දුතියෙ පඨමසුත්තෙ චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. නිස්සරණියසුත්තවණ්ණනා

72. තතියෙ නිස්සරණියාති නිස්සරණපටිසංයුත්තා. ධාතුයොති සත්තසුඤ්ඤසභාවා. කාමානන්ති කිලෙසකාමානඤ්චෙව වත්ථුකාමානඤ්ච. අථ වා කාමානන්ති කිලෙසකාමානං. කිලෙසකාමතො හි නිස්සරණා වත්ථුකාමෙහිපි නිස්සරණංයෙව හොති, න අඤ්ඤා. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“න තෙ කාමා යාති චිත්තානි ලොකෙ,
සඬ්ඤ්ඤපරාගො පුරිසස්ස කාමො;
තිට්ඨන්ති චිත්තානි තපෙව ලොකෙ,
අපෙත්ථ ධිරා චිත්තන්ති ඡන්ද”න්ති. (අ. නි. 6.63);

නිස්සරණන්ති අපගමො. නෙක්ඛම්මන්ති පඨමජ්ඣානං, විසෙසතො තං අසුභාරම්මණං දට්ඨබ්බං. යො පන තං ඝානං පාදකං කත්වා සඬ්ඛාරෙ සම්මසිත්වා තතියමග්ගං පත්වා අනාගාමිමග්ගෙන නිබ්බානං සච්ඡිකරොති, තස්ස චිත්තං අච්චන්තමෙව කාමෙහි නිස්සටන්ති ඉදං උක්ඛට්ඨතො කාමානං නිස්සරණං වෙදිතබ්බං. රූපානන්ති රූපධම්මානං, විසෙසෙන සද්ධිං ආරම්මණෙහි කුසලවිපාකකිරියාහෙදතො සබ්බෙසං රූපාවචරධම්මානං. ආරූප්පන්ති අරූපාවචරජ්ඣානං. කෙච්චි පන “කාමාන”න්ති පදස්ස “සබ්බෙසං කාමාවචරධම්මාන”න්ති අත්ථං වදන්ති. “නෙක්ඛම්ම”න්ති ව “පඤ්ච රූපාවචරජ්ඣානානි”ති. තං අට්ඨකථාසු නත්ථී, න යුජ්ජති ව. භූතන්ති ජාතං. සඬ්ඛතන්ති සමෙච්ච සම්භූයා පච්චයෙහි කතං. පටිච්චසමුප්පන්නන්ති කාරණතො නිබ්බන්තං. තීහිපි පදෙහි තෙභූමකෙ ධම්මෙ අනවසෙසතො පරියාදියති. නිරොධොති නිබ්බානං. එත්ථ ව පඨමාය ධාතුයා කාමපරිඤ්ඤා චුත්තා, දුතියාය රූපපරිඤ්ඤා, තතියාය සබ්බසඬ්ඛතපරිඤ්ඤා සබ්බභවසමතික්කමො චුත්තො.

ගාල්ලාසු කාමනිස්සරණං ඤත්වාති “ඉදං කාමනිස්සරණං – එවඤ්ච කාමතො නිස්සරණ”න්ති ජානිත්වා. අතික්කමති එතෙනාති අතික්කමො, අතික්කමනුපායො, තං අතික්කමං ආරූප්පං ඤත්වා. සබ්බෙ සඬ්ඛාරා සමන්ති චූපසමන්ති එත්ථාති සබ්බසඬ්ඛාරසමථො, නිබ්බානං, තං චූසං චූසන්තො. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සන්තතරසුත්තවණ්ණනා

73. චතුත්ථෙ රූපෙහීති රූපාවචරධම්මෙහි. සන්තතරාති අතිසයෙන සන්තා. රූපාවචරධම්මා හි කිලෙසවික්ඛම්භනතො විතක්කාදිමුළාරිකඬ්ඨප්පභානතො සමාධිභූමිභාවතො ව සන්තා නාම, ආරූප්පා පන තෙහිපි අඬ්ඨසන්තතාය වෙච ආරම්මණසන්තතාය ව අතිසයෙන සන්තචුත්තිකා, තෙන සන්තතරාති චුත්තා. නිරොධොති නිබ්බානං. සඬ්ඛාරාවසෙසසුබ්බභාවප්පත්තිතොපි හි චතුත්ථාරූප්පතො එලසමාපත්තියොව සන්තතරා කිලෙසදරථපටිපස්සද්ධිතො නිබ්බානාරම්මණතො ව, කිම්ඬ්ඨං පන සබ්බසඬ්ඛාරසමථො නිබ්බානං. තෙන චුත්තං “ආරූප්පෙහි නිරොධො සන්තතරො”ති.

ගාල්ලාසු රූපුපගාති රූපභවුපගා. රූපභවො හි ඉධ රූපන්ති චුත්තො, “රූපුපපත්තියා මග්ගං භාවෙති”තිආදීසු විය. අරූපට්ඨාසිනොති අරූපාවචරා. නිරොධං අප්පජානන්තා, ආගන්තාරො පුනඛ්භවන්ති එතෙන රූපාරූපාවචරධම්මෙහි

නිරොධස්ස සන්තභාවමෙව දස්සෙති. අරුපෙසු අසංඝට්ඨිතාති අරුපරාගෙන අරුපභවෙසු අප්පතිට්ඨහන්තා, තෙපි පරිජානන්තාති අත්ථො. නිරොධෙ යෙ විමුච්චන්තිති එත්ථ යෙති නිපාතමත්තං. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. පුත්තසුත්තවණ්ණනා

74. පඤ්චමෙ පුත්තාති අනුජා ඔරසපුත්තා, දින්නකාදයොපි වා. සන්තොති භවන්තා සංවිජ්ජමානා ලොකස්මිත්ති ඉමස්මිං ලොකෙ උපලබ්භමානා. අත්ථිභාවෙන සන්තො, පාකට්ඨාවෙන විජ්ජමානා. අතිජාතොති අත්තතො ගුණෙහි මාතාපිතරො අතික්කමිත්වා ජාතො, තෙහි අධිකගුණොති අත්ථො. අනුජාතොති ගුණෙහි මාතාපිතූනං අනුරූපො හුත්වා ජාතො, තෙහි සමානගුණොති අත්ථො. අවජාතොති ගුණෙහි මාතාපිතූනං අධිමො හුත්වා ජාතො, තෙහි භීනගුණොති අත්ථො. යෙහි පන ගුණෙහි යුත්තො මාතාපිතූනං අධිකො සමො භීනොති ච අධිප්පෙනො, තෙ විහජිත්වා දස්සෙතුං “කප්ඤ්ච, භික්ඛවෙ, පුත්තො අතිජාතො භොති”ති කට්ඨකමාසය පුච්ඡං කත්වා “ඉධ, භික්ඛවෙ, පුත්තස්ස”තිආදිනා නිද්දෙසො ආරද්ධො.

තත්ථ න බුද්ධං සරණං ගතාතිආදීසු බුද්ධොති සබ්බධම්මෙසු අප්පට්ඨිතඤ්ඤාණනිමිත්තානුත්තරවිමොක්ඛාධිගමපරිභාවිතං ඛන්ධසන්තානං, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණපදට්ඨානං වා සච්චාභිසම්බොධිං උපදාය පඤ්ඤත්තිකො සත්තාතිසයො බුද්ධො. යථාහ –

“බුද්ධොති යො සො භගවා සයම්භූ අනාවරියකො පුබ්බෙ අනානුස්සුතෙසු ධම්මෙසු සාමං සච්චාති අභිසම්බුජ්ඣති, තත්ථ ච සබ්බඤ්ඤාතං පත්තො, බලෙසු ච වසීභාව”ති (චූළති. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 97; පටි. ම. 1.161) –

අයං තාව අත්ථතො බුද්ධවිභාවනා.

බාඤ්ජනතො පන සවාසනාය කිලෙසනිද්දාය අවචන්තවිගමෙන බුද්ධවා පටිබුද්ධවාති බුද්ධො, බුද්ධියා වා විකසිතභාවෙන බුද්ධවා විබුද්ධවාති බුද්ධො, බුජ්ඣිතාති බුද්ධො, බොධෙනාති බුද්ධොති එවමාදිනා නයෙන වෙදිතබ්බො. යථාහ –

“බුජ්ඣිතා සච්චාතිති බුද්ධො, බොධෙනා පජායාති බුද්ධො, සබ්බඤ්ඤාතාය බුද්ධො, සබ්බදස්සාවිතාය බුද්ධො, අනඤ්ඤනෙයායාය බුද්ධො, විසච්චාය බුද්ධො, ඛිණ්ණසවසඬ්ඛානෙන බුද්ධො, නිරුපක්කිලෙසසඬ්ඛානෙන බුද්ධො, එකන්තවිතරාගොති බුද්ධො, එකන්තවිතදොසොති බුද්ධො, එකන්තවිතමොහොති බුද්ධො, එකන්තනික්කිලෙසොති බුද්ධො, එකායනමග්ගං ගතොති බුද්ධො, එකො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති බුද්ධො, අබුද්ධිවිභතත්තා බුද්ධිපටිලාභාති බුද්ධො, බුද්ධොති වෙතං නාමං න මාතරා කතං, න පිතරා කතං, න භාතරා කතං, න භගිනියා කතං, න මිත්තාමච්චෙහි කතං, න ඤාතිසාලොභිතෙහි කතං, න සමණබ්‍රාහ්මණෙහි කතං, න දෙවතාහි කතං, අප්ථ ඛො විමොක්ඛන්තිකමෙතං බුද්ධානං භගවන්තානං බොධියා මූලෙ සහ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස පටිලාභා සවිජ්ජා පඤ්ඤත්ති, යදිදං බුද්ධො”ති (චූළති. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 97; පටි. ම. 1.162).

භිංසතිති සරණං, සබ්බං අනත්ථං අපායදුක්ඛං සබ්බං සංසාරදුක්ඛං භිංසති විනාසෙති විද්ධංසෙතිති අත්ථො. සරණං ගතාති “බුද්ධො භගවා අමිභාකං සරණං ගති පරායණං පටිසරණං අසස්ස හන්තා භිතස්ස විධානා”ති ඉමිනා අධිප්පායෙන බුද්ධං භගවත්තං ගච්ඡාම භජාම සෙවාම පයිරුපාසාම. එවං වා ජානාම බුජ්ඣාමාති එවං ගතා උපගතා බුද්ධං සරණං ගතා. තප්පටික්ඛෙපෙන න බුද්ධං සරණං ගතා.

ධම්මං සරණං ගතාති අධිගතමග්ගෙ සවිජ්ජිකතනිරොධෙ යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ චතුසු අපායෙසු අපතමානෙ කත්වා ධාරෙතිති ධම්මො. සො අත්ථතො අරියමග්ගො වෙච නිබ්බානඤ්ඤා. චුත්තඤ්ඤෙන –

“යාවතා, භික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඛතා, අරියො අට්ඨංඝිගිකො මග්ගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති විත්ථාරො (අ. නි. 4.34).

න කෙවලඤ්ඤා අරියමග්ගනිබ්බානාති එව, අපිච ඛො අරියඵලෙහි සද්ධිං පරියත්තිධම්මො ව. චුත්තඤ්ඤෙන ඡත්තමාණවකවිමානෙ –

“රාගවීරාගමනෙජමසොකං,
ධම්මමසඬ්ඛතමප්පටිකූලං;
මධුරමිමං පගුණං සුචිහත්තං,

එවං ආලවකාදීනං සරණගමනං විය තප්පරායණතා වේදිතබ්බා. “අථ බො, බ්‍රහ්මායු, බ්‍රහ්මණො උට්ඨායාසනා එකංසං උත්තරාසඨිගං කරිත්වා හගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතිත්වා හගවතො පාදානි මුඛෙන ව පරිච්ඡිමති, පාණිනි ව පරිසම්බාහති, නාමඤ්ච සාවෙනි ‘බ්‍රහ්මායු අහං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණො, බ්‍රහ්මායු අහං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණො’”ති (ම. නි. 2.394) එවං පණිපාතො දට්ඨබ්බො.

සො පනෙස ඤාතිහයාවරියදක්බිණෙයාවසෙන චතුබ්බිකො හොති. තත්ථ දක්බිණෙයාපණිපානෙන සරණගමනං හොති, න ඉතරෙහි. සෙට්ඨවසෙනෙව හි සරණං ගස්හති, සෙට්ඨවසෙන හිජ්ජති. තස්මා යො “අයමෙව ලොකෙ සබ්බසත්තූත්තමො අග්ගදක්බිණෙයො”ති චන්දති, තෙනෙව සරණං ගතිනං හොති, න ඤාතිහයාවරියසඤ්ඤාය චන්දන්තෙන. එවං ගතිතසරණස්ස උපාසකස්ස වා උපාසිකාය වා අඤ්ඤාතිත්ථියෙසු පබ්බජිතම්පි “ඤාතකො මෙ අය”න්ති චන්දතො සරණං න හිජ්ජති, පගෙව අපබ්බජිතං. තථා රාජානං භයෙන චන්දතො. සො හි රට්ඨපුජිතත්තා අචන්දියමානො අනත්ථම්පි කරෙයාති. තථා යංකිඤ්චි සිප්පං සික්ඛාපකං තිත්ථියම්පි “ආවරියො මෙ අය”න්ති චන්දතොපි න හිජ්ජති. එවං සරණගමනස්ස පහෙදො වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ව ලොකුත්තරස්ස සරණගමනස්ස චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි විපාකඵලං, සබ්බදුක්ඛක්ඛයො ආනිසංසඵලං. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“යො ව බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච, සඬ්ඝඤ්ච සරණං ගතො;
චත්තාරි අරියසච්චානි, සම්මජ්ජඤ්ඤාය පස්සති.

“දුක්ඛං දුක්ඛසමුප්පාදං, දුක්ඛස්ස ව අතික්කමං;
අරියං වට්ඨඬ්භිකං මග්ගං, දුක්ඛුපසමගාමිනං.

“එතං බො සරණං බෙමං, එතං සරණමුත්තමං;
එතං සරණමාගම්ම, සබ්බදුක්ඛා පමුවචති”ති. (ධ. ප. 190-192);

අපිව නිව්චතො අනුපගමනාදීනිපි එතස්ස ආනිසංසඵලං වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“අට්ඨානමෙනං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො කඤ්චි සඬ්ඛාරං නිව්චතො උපගච්ඡෙයා, සුබතො උපගච්ඡෙයා, කඤ්චි ධම්මං අත්තතො උපගච්ඡෙයා, මාතරං ජීවිතා වොරොපෙයා, පිතරං ජීවිතා වොරොපෙයා, අරහත්තං ජීවිතා වොරොපෙයා, දුට්ඨචිත්තො තථාගතස්ස ලොභිතං උප්පාදෙයා, සඬ්ඝං භින්දෙයා, අඤ්ඤං සත්ථාරං උද්දිසෙයා තෙනං ධානං විජ්ජති”ති (ම. නි. 3.127-128; අ. නි. 1.268-276; විභ. 809).

ලොකියස්ස පන සරණගමනස්ස භවසම්පදාපි භොගසම්පදාපි ඵලමෙව. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“යෙ කෙච්චි බුද්ධං සරණං ගතාසෙ,
න තෙ ගම්මස්සන්ති අපායභූමිං;
පහාය මානුසං දෙහං,
දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති”ති. (සං. නි. 1.37);

අපරම්පි චුත්තං –

“අථ බො සක්කො දෙවානම්න්දො අසීනියා දෙවතාසහස්සෙහි සද්ධිං යෙනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තෙනුපසඬ්ඛම්...පෙ.... එකමන්තං ධීතං බො සක්කං දෙවානම්න්දං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො එතදවොච – ‘සාධු බො, දෙවානම්න්ද, බුද්ධං සරණගමනං හොති. බුද්ධං සරණගමනහෙනු බො, දෙවානම්න්ද, එවම්ධෙකච්චෙ සත්තා කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති. තෙ අඤ්ඤෙ දෙවෙ දසහි ධානෙහි අධිගණ්හන්ති – දිබ්බෙන ආයුතා, දිබ්බෙන වණ්ණෙන, දිබ්බෙන සුබෙන, දිබ්බෙන යසෙන, දිබ්බෙන ආධිපතෙයොන, දිබ්බෙනි රූපෙහි, දිබ්බෙනි සද්දෙහි, දිබ්බෙනි ගන්ධෙහි, දිබ්බෙනි රසෙහි, දිබ්බෙනි ඵොට්ඨබ්බෙනි...පෙ.... ධම්මං, සඬ්ඝං...පෙ.... ඵොට්ඨබ්බෙනි”ති (සං. නි. 4.341).

වෙලාමසුත්තාදිවසෙනපි (අ. නි. 9.20) සරණගමනස්ස ඵලවිසෙසො වෙදිතබ්බො. එවං සරණගමනස්ස ඵලං වෙදිතබ්බං.

ලොකියසරණගමනඤ්චෙත්ථ නිසු චත්ථුසු අඤ්ඤාණසංසයම්ච්ඡාඤාණාදීහි සංකිලිස්සති, න මහාජුතිකං හොති න මහාවිජ්ජාරං. ලොකුත්තරස්ස පන සංකිලෙසො නත්ථි. ලොකියස්ස ව සරණගමනස්ස දුට්ඨො හෙදො – සාවජ්ජො, අනවජ්ජො ව. තත්ථ සාවජ්ජො අඤ්ඤසත්ථාරාදිසු අත්තසන්නියානනාදීහි හොති, සො අනිට්ඨඵලො. අනවජ්ජො කාලකිරියාය, සො අවිපාකත්තා අඵලො. ලොකුත්තරස්ස පන නෙවත්ථි හෙදො. භවත්තරෙපි හි අරියසාවකො අඤ්ඤං සත්ථාරං න උද්දිසති එවං සරණගමනස්ස සංකිලෙසො ව හෙදො ව වෙදිතබ්බො.

වොදානම්පි ව ලොකියස්සෙව යස්ස හි සංකිලෙසො, තස්සෙව තතො වොදානෙන භවිතබ්බං. ලොකුත්තරං පන නිව්චවොදානමෙවාති.

පාණාතිපාතානි එත්ථ පාණස්ස සරසෙනෙව පතනසභාවස්ස අන්තරා එව අතිපානනං අතිපාතො, සණ්ඨං පතිතුං අදත්ථා සීසං පානනන්ති අත්ථො. අතික්කම්ම වා සත්ථාදීහි අභිභවිත්ථා පානනං අතිපාතො, පාණසාතොති චුත්තං හොති. පාණොති චෙත්ථ ඛන්ධසන්තානො, යො සත්තොති වොහරියති, පරමත්ථතො රූපාරූපජීවිතින්ද්‍රියං. රූපජීවිතින්ද්‍රියෙ හි විකොපිතෙ ඉතරම්පි තංසම්බන්ධතාය විතස්සතීති. තස්මිං පන පාණෙ පාණසඤ්ඤිනො ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡේදකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා කායවච්ච්චාරානං අඤ්ඤතරද්වාරප්පවත්තා වධකචෙතනා පාණාතිපාතො. යාය හි චෙතනාය පවත්තමානස්ස ජීවිතින්ද්‍රියස්ස නිස්සයභූතෙසු උපක්කමකරණහෙතුකමභාභූතපච්චයා උප්පජ්ජනකමභාභූතා පුරිමසදිසා න උප්පජ්ජන්ති, විසදිසා එව උප්පජ්ජන්ති, සා තාදිසප්පයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා පාණාතිපාතො. උද්ධුපක්කමානි හි භූතානි පුරිමභූතානි විය න විසදානිති සමානජාතියානං කාරණානි න හොන්තීති. “කායවච්ච්චාරානං අඤ්ඤතරද්වාරප්පවත්තා”ති ඉදං මනොද්වාලෙ පවත්තාය වධකචෙතනාය පාණාතිපාතතාසම්භවදස්සනං. කුලුම්බසුත්තෙපි හි “ඉධෙකච්චො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉද්ධිමා චෙතො වසිප්පත්තො අඤ්ඤස්සා කුච්ඡගං ගබ්භං පාපකෙන මනසා අනුපෙක්ඛිතා හොති”ති විජ්ජාමයිද්ධි අධිප්පෙනා. සා ච වච්ච්චාරං මුඤ්චිත්ථා න සක්කා නිබ්බන්තෙතුන්ති වච්ච්චාරවසෙනෙව නිප්පජ්ජති. යෙ පන “භාවනාමයිද්ධි තත්ථ අධිප්පෙනා”ති වදන්ති, තෙසං වාදො කුසලත්තිකවෙදනත්තිකවිතක්කත්තිකභූමන්තරෙහි විරුජ්ඣති.

ස්වායං පාණාතිපාතො ගුණරහිතෙසු තිරච්ඡානගතාදීසු බුද්දකෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාසරීරෙ මහාසාවජ්ජො. කස්මා? පයොගමහන්තතාය. පයොගසමත්තෙපි වත්ථුමහන්තතාදීහි මහාසාවජ්ජො, ගුණවන්තෙසු මනුස්සාදීසු අප්පගුණෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණෙ මහාසාවජ්ජො. සරීරගුණානං පන සමභාවෙ සති කිලෙසානං උපක්කමානඤ්ච මුද්දතාය අප්පසාවජ්ජො, තිබ්බතාය මහාසාවජ්ජො.

එත්ථ ච පයොගවත්ථුමහන්තතාදීහි මහාසාවජ්ජතා තෙහි පච්චයෙහි උප්පජ්ජමානාය චෙතනාය බලවභාවතො වෙදිතබ්බා. යථාධිප්පෙතස්ස පයොගස්ස සහසා නිප්ථාදනවසෙන සකිච්චසාධිකාය බහුක්ඛන්තුං පවත්තප්පනෙහි ලද්ධාසෙවනාය ච සන්තිට්ඨාපකචෙතනාය පයොගස්ස මහන්තභාවො. සතිපි කදාචි බුද්දකෙ චෙව මහන්තෙ ච පාණෙ පයොගස්ස සමභාවෙ මහන්තං හනන්තස්ස චෙතනා තිබ්බතරා උප්පජ්ජතිති වත්ථුමහන්තතාපි චෙතනාය බලවභාවස්ස කාරණං. ඉති උභයම්පෙන චෙතනාබලවභාවෙනෙව මහාසාවජ්ජතාය හෙතු හොති. තථා හන්තබ්බස්ස මහාගුණභාවෙ තත්ථ පවත්තඋපකාරචෙතනා විය ඛන්තවිසෙසනිප්පත්තියා අපකාරචෙතනාපි බලවති තිබ්බතරා උප්පජ්ජතිති තස්ස මහාසාවජ්ජතා දට්ඨබ්බා. තස්මා පයොගවත්ථුආදිපච්චයානං අමහන්තෙපි ගුණමහන්තතාදිපච්චයෙහි චෙතනාය බලවභාවවසෙනෙව මහාසාවජ්ජතා වෙදිතබ්බා.

තස්ස පාණො, පාණසඤ්ඤිතා, වධකචිත්තං, උපක්කමො, තෙන මරණන්ති පඤ්ච සම්භාරා. පඤ්චසම්භාරයුත්තො පාණාතිපාතොති පඤ්චසම්භාරාවිනිමුත්තො දට්ඨබ්බො. තෙසු පාණසඤ්ඤිතාවධකචිත්තානි පුබ්බභාගියානිපි හොන්ති, උපක්කමො වධකචෙතනාසමුට්ඨාපිතො. තස්ස ඡ පයොගා – සාහන්ථිකො, ආණත්තිකො, නිස්සග්ගියො, ථාවරො, විජ්ජාමයො, ඉද්ධිමයොති. තෙසු සහන්ථෙන නිබ්බන්තො සාහන්ථිකො. පරෙසං ආණාපනවසෙන පවත්තො ආණත්තිකො. උසුසත්තිආදීනං නිස්සජ්ජනවසෙන පවත්තො නිස්සග්ගියො. ඔපානඛණනාදිවසෙන පවත්තො ථාවරො. ආථබ්බණ්ණිකාදීනං විය මන්තපරිප්පනපයොගො විජ්ජාමයො. දායාකොට්ටනාදීනං විය කම්මවිපාකජීද්ධිමයො.

එත්ථාහ – බණෙ බණෙ නිරුජ්ඣනසභාවෙසු සඬ්ඛාරෙසු, කො හන්තා, කො වා හඤ්ඤති? යදි චිත්තචෙතසිකසන්තානො, සො අරුපිතාය න ඡේදනහෙදනාදිවසෙන විකොපනසමත්ථො, නාපි විකොපනියො, අථ රූපසන්තානො, සො අචෙතනතාය කට්ඨකලිඬිගරූපමොති න තත්ථ ඡේදනාදිනා පාණාතිපාතො ලබ්භති, යථා මතසරීරෙ. පයොගොපි පාණාතිපාතස්ස යථාචුත්තො පහරණප්පහාරාදිකො අතීතෙසු සඬ්ඛාරෙසු භවෙයා අනාගතෙසු පච්චුප්පන්තෙසු වා. තත්ථ න තාව අතීතෙසු අනාගතෙසු ච සම්භවති තෙසං අවිජ්ජමානසභාවත්තා, පච්චුප්පන්තෙසු ච සඬ්ඛාරානං බණ්ණත්තා සරසෙනෙව නිරුජ්ඣනසභාවතාය විනාසාහිමුබ්බෙසු නිප්පයොජනො පයොගො සියා, විනාසස්ස ච කාරණරහිතත්තා න පහරණප්පහාරාදිප්පයොගහෙතුකං මරණං, නිරිහන්තා ච සඬ්ඛාරානං කස්ස සො පයොගො, බණ්ණභාවෙන වධාධිප්පායසමකාලමෙව හිජ්ජනකස්ස යාව කිරියාපරියොසානකාලමනවට්ඨානතො කස්ස වා පාණාතිපාතො කම්මබන්ධොති?

චූච්චතෙ – යථාචුත්තවධකචෙතනාසමඬ්ඪි සඬ්ඛාරානං පුඤ්ජො සත්තසඬ්ඛාතො හන්තා. තෙන පවත්තිතවධප්පයොගනිමිත්තං අපගතුස්මාචඤ්ඤාණජීවිතින්ද්‍රියො මනොති වොහාරස්ස වත්ථුභූතො යථාචුත්තවධප්පයොගකරණෙ පුබ්බෙ විය උද්ධං පවත්තනාරහො රූපාරූපධම්මපුඤ්ජො හඤ්ඤති, චිත්තචෙතසිකසන්තානො එව වා. වධප්පයොගාවිසයභාවෙපි තස්ස පඤ්චවොකාරභවෙ රූපසන්තානාධිනචුත්තිතාය භූතරූපෙසු කතප්පයොගවසෙන ජීවිතින්ද්‍රියවිච්ඡේදෙන සොපි විච්ඡිජ්ජතිති න පාණාතිපාතස්ස අසම්භවො, නාපි අහෙතුකො, න ච පයොගො නිප්පයොජනො. පච්චුප්පන්තෙසු සඬ්ඛාරෙසු කතප්පයොගවසෙන තදනන්තරං උප්පජ්ජනාරහස්ස සඬ්ඛාරකලාපස්ස තථා අනුප්පත්තිතො බණ්ණානඤ්ච සඬ්ඛාරානං බණ්ණමරණස්ස ඉධ මරණභාවෙන අනධිප්පෙතත්තා සන්තතිමරණස්ස ච යථාචුත්තනයෙන සහෙතුකභාවතො න අහෙතුකං මරණං, නිරිහකෙසුපි සඬ්ඛාරෙසු යථාපච්චයං උප්පජ්ජිත්ථා අත්ථිභාවමත්තෙනෙව අත්තනො අත්තනො අනුරූපඵලප්පාදනනියතානි කාරණානියෙව කරොන්තිති චූච්චති, යථා පදීපො පකාසෙතීති, තථෙව සාතකචොභාරො. න ච කෙවලස්ස වධාධිප්පායසහභූතො චිත්තචෙතසිකකලාපස්ස පාණාතිපාතො ඉච්ඡිතො, සන්තානවසෙන

වත්තමානස්සෙව පන ඉව්ෂිතොති අත්ථෙව පාණාතිපාතෙන කම්මබන්ධො. සන්තානවසෙන වත්තමානානඤ්ච පදිපාදිනං අත්ථකිරියාසිද්ධි දිස්සතීති. අයඤ්ච විචාරණං අදින්නාදානාදිසුපි යථාසම්භවං විභාවෙනබ්බො. තස්මා පාණාතිපාතො. න පටිවිරතාති අප්පටිවිරතා.

අදින්නස්ස ආදානං අදින්නාදානං, පරස්ස හරණං ථෙය්‍යං වොරිකාති චුත්තං හොති. තත්ථ අදින්නන්ති පරපරිග්ගහිතං, යත්ථ පරො යථාකාමකාරිතං ආපජ්ජන්තො අදණ්ඩාරහො අනුපවජ්ජො ව හොති. තස්මිං පරපරිග්ගහිතෙ පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතො තදාදායකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා ථෙය්‍යවෙනනා අදින්නාදානං. තං හීනෙ පරසන්තකෙ අප්පසාවජ්ජං, පණිතෙ මහාසාවජ්ජං. කස්මා? වත්ථුපණිතතාය. තථා බුද්දකෙ පරසන්තකෙ අප්පසාවජ්ජං, මහන්තෙ මහාසාවජ්ජං. කස්මා? වත්ථුමහන්තතාය පයොගමහන්තතාය ව. වත්ථුසමන්තෙ පන සති ගුණාධිකානං සන්තකෙ වත්ථුස්මිං මහාසාවජ්ජං, තංගුණාධිකං උපාදාය තතො තතො හීනගුණස්ස සන්තකෙ වත්ථුස්මිං අප්පසාවජ්ජං. වත්ථුගුණානං පන සමභාවෙ සති කිලෙසානං පයොගස්ස ව මුදුභාවෙ අප්පසාවජ්ජං, තිබ්බභාවෙ මහාසාවජ්ජං.

තස්ස පඤ්ච සම්භාරා – පරපරිග්ගහිතං, පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතා, ථෙය්‍යවිත්තං, උපක්කමො, තෙන හරණන්ති. ඡ පයොගා සාහත්ථිකාදයොව. තෙ ව බො යථානුරූපං ථෙය්‍යාවභාරො, පසස්භාවභාරො, පරිකප්පාවභාරො, පටිච්ඡන්තාවභාරො, කුසාවභාරොති ඉමෙසං අවභාරානං වසෙන පවත්තා. එත්ථ ව මන්තපරිජප්පෙන පරසන්තකහරණං විජ්ජාමයො පයොගො. විතා මන්තෙන තාදිසෙන ඉද්ධානුභාවසිද්ධෙන කායවච්ඡයොගෙන පරසන්තකස්ස ආකඨ්ඨනං ඉද්ධිමයො පයොගොති වෙදිතබ්බො.

කාමෙසුති මෙටුනසමාවාරෙසු. මිච්ඡාවාරොති එකන්තනින්දිතො ලාමකාවාරො. ලක්ඛණතො පන අසද්ධම්මාධිප්පායෙන කායද්වාරජ්ජවත්තා අගමනියට්ඨානවිතික්කමවෙනනා කාමෙසු මිච්ඡාවාරො. තත්ථ අගමනියට්ඨානං නාම පුරිසානං තාව මාතුරක්ඛිතාදයො දස, ධනක්ඛිතාදයො දසාති විසති ඉත්ථිසො, ඉත්ථිසු පන ද්විත්තං සාරක්ඛසපරිදණ්ඩානං, දසන්තඤ්ච ධනක්ඛිතාදිනන්ති ද්වාදසන්තං ඉත්ථිනං අඤ්ඤපුරිසා. ස්වායං මිච්ඡාවාරො සිලාදිගුණරහිතෙ අගමනියට්ඨානෙ අප්පසාවජ්ජො, සිලාදිගුණසම්පන්නෙ මහාසාවජ්ජො. ගුණරහිතෙපි ව අභිභවිත්වා මිච්ඡා වරන්තස්ස මහාසාවජ්ජො, උභිත්තං සමානච්ඡන්දතාය අප්පසාවජ්ජො. සමානච්ඡන්දතාවෙපි කිලෙසානං උපක්කමානඤ්ච මුදුතාය අප්පසාවජ්ජො, තිබ්බතාය මහාසාවජ්ජො. තස්ස වත්තාරො සම්භාරා – අගමනියවත්ථු, තස්මිං සෙවනවිත්තං, සෙවනපයොගො, මග්ගෙනමග්ගප්පටිපත්තිඅධිවාසනන්ති. තත්ථ අත්තනො රුචියා පවත්තිතස්ස තයො, බලක්කාරෙන පවත්තිතස්ස තයොති අනවසෙසග්ගහණෙන වත්තාරො දට්ඨබ්බො, අත්ථසිද්ධි පන තිහෙව. එකො පයොගො සාහත්ථිකොව.

මුසාති විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්ස අත්ථහඤ්ජකො කායවච්ඡයොගො, විසංවාදනාධිප්පායෙන පනස්ස පරවිසංවාදකකායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා වෙනනා මුසාවාදො. අපරො නයො මුසාති අභුතං වත්ථු, වාදොති තස්ස භුතතො තච්ඡතො විඤ්ඤාපනං. තස්මා අතථං වත්ථුං තථතො පරං විඤ්ඤාපෙනුකාමස්ස තථාච්ඤ්ඤාපනපයොගසමුට්ඨාපිකා වෙනනා මුසාවාදො.

සො යමත්ථං හඤ්ජති, තස්ස අප්පතාය අප්පසාවජ්ජො, මහන්තතාය මහාසාවජ්ජො. අපිව ගහට්ඨානං අත්තනො සන්තකං අදාතුකාමතාය නත්ථිති ආදිනායප්පවත්තො අප්පසාවජ්ජො, සක්ඛිනා හුත්වා අත්ථහඤ්ජනවසෙන චුත්තො මහාසාවජ්ජො. පබ්බජිතානං අප්පකම්පි තෙලං වා සප්පිං වා ලභිත්වා හසාධිප්පායෙන “අජ්ජ ගාමෙ තෙලං නදී මඤ්ඤෙ සන්දති”ති පුරණකථානයෙන පවත්තො අප්පසාවජ්ජො, අදිට්ඨංයෙව පන “දිට්ඨ”න්තිආදිනා නයෙන වදන්තානං මහාසාවජ්ජො. තථා යස්ස අත්ථං හඤ්ජති, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජො. කිලෙසානං මුදුතිබ්බතාවසෙන ව අප්පසාවජ්ජමහාසාවජ්ජතා ලබ්භතෙව.

තස්ස වත්තාරො සම්භාරා – අතථං වත්ථු, විසංවාදනවිත්තං, තජ්ජො වායාමො, පරස්ස තදත්ථච්ඡානනන්ති. විසංවාදනාධිප්පායෙන හි පයොගෙ කතෙපි පරෙන තස්මිං අත්ථෙ අවිඤ්ඤාතෙ විසංවාදනස්ස අසිජ්ඣනතො පරස්ස තදත්ථච්ඡානනම්පි එකො සම්භාරො වෙදිතබ්බො. කෙවි පන “අභුතවචනං, විසංවාදනවිත්තං, පරස්ස තදත්ථච්ඡානනන්ති තයො සම්භාරා”ති වදන්ති. සචෙ පන පරො දන්ධතාය විචාරෙත්වා තමත්ථං ඡානාති, සන්තිට්ඨාපකවෙනතාය පවත්තත්තා කිරියාසමුට්ඨාපකවෙනනාක්ඛණයෙව මුසාවාදකම්මුනා බජ්ඣති.

සුරාති පිට්ඨසුරා, පුච්ඡුරා, ඔදනසුරා, කිණ්ණපක්ඛිත්තා, සම්භාරසංයුත්තාති පඤ්ච සුරා. මෙරයන්ති පුප්ඵාසචො, ඵලාසචො, මධ්වාසචො, ගුළාසචො සම්භාරසංයුත්තොති පඤ්ච ආසවා. තදුභයම්පි මදනියට්ඨෙන මජ්ජං. යාය වෙනතාය තං පිච්ඡි, සා පමාදකාරණත්තා පමාදට්ඨානං. ලක්ඛණතො පන යථාචුත්තස්ස සුරාමෙරයසඬ්ඛාතස්ස මජ්ජස්ස බීජතො පට්ඨාය මදවසෙන කායද්වාරජ්ජවත්තා පමාදවෙනනා සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානං. තස්ස මජ්ජභාවො, පාතුකමානාවිත්තං, තජ්ජො වායාමො, අජ්ඣාහරණන්ති වත්තාරො සම්භාරා. අකුසලචිත්තෙනෙව වස්ස පාතබ්බතො එකන්තෙන සාවජ්ජභාවො . අරියසාවකානං පන වත්ථුං අඡානන්තානම්පි මුඛං න පවිසති, පගෙව ඡානන්තානං. අධිච්ඡසනමත්තස්ස පානං අප්පසාවජ්ජං, අද්ධාල්භකමත්තස්ස පානං තතො මහන්තං මහාසාවජ්ජං, කායසඤ්චාලනසමත්ථං බහුං පිටිත්වා ගාමසාතකාදිකම්මං කරොන්තස්ස මහාසාවජ්ජමෙව. පාපකම්මඤ්ඤි පාණාතිපාතං පත්වා බිණාසවෙ මහාසාවජ්ජං, අදින්නාදානං පත්වා බිණාසවස්ස සන්තකෙ මහාසාවජ්ජං, මිච්ඡාවාරං

පත්වා බිණාසවාය හික්බුනියා විනික්කමෙ, මුසාවාදං පත්වා මුසාවාදෙන සඨසභෙදෙ, සුරාපානං පත්වා කායසක්ඛවාලනසමත්ථං ඛන්ධං පිටිත්වා ගාමසාතකාදිකම්මං මහාසාවජ්ජං. සබ්බෙහිපි වෙනෙහි මුසාවාදෙන සඨසභෙදොව මහාසාවජ්ජො. තඤ්ඤි කත්වා කප්පං නිරයෙ පච්චති.

ඉදානි එතෙසු සභාවතො, ආරම්මණතො, වෙදනතො, මූලතො, කම්මතො, ඵලතොති ඡහි ආකාරෙහි විනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො. තත්ථ සභාවතො පාණාතිපාතාදයො සබ්බෙපි වෙනනාසභාවාව. ආරම්මණතො පාණාතිපාතො ජීවිතින්ද්‍රියාරම්මණතො සඨ්ඛාරාරම්මණො, අදින්නාදානං සත්තාරම්මණං වා සඨ්ඛාරාරම්මණං වා, මිච්ඡාවාරො ථොට්ඨබ්බවසෙන සඨ්ඛාරාරම්මණො, සත්තාරම්මණොති එකෙ. මුසාවාදො සත්තාරම්මණො වා සඨ්ඛාරාරම්මණො වා, සුරාපානං සඨ්ඛාරාරම්මණං. වෙදනතො පාණාතිපාතො දුක්ඛවෙදනො, අදින්නාදානං තිවෙදනං, මිච්ඡාවාරො සුඛමජ්ඣන්තවසෙන ද්විවෙදනො, තථා සුරාපානං. සන්නිට්ඨාපකචිත්තෙන පන උභයමිපි මජ්ඣන්තවෙදනං න භොති. මුසාවාදො තිවෙදනො. මූලතො පාණාතිපාතො දොසමොභවසෙන ද්විමූලකො, අදින්නාදානං මුසාවාදො ව දොසමොභවසෙන වා ලොභමොභවසෙන වා, මිච්ඡාවාරො සුරාපානඤ්ච ලොභමොභවසෙන ද්විමූලං. කම්මතො මුසාවාදොයෙවත්ථ වචිකම්මං, සෙසං චතුබ්බිධමිපි කායකම්මමෙව. ඵලතො සබ්බෙපි අපායුපපත්තිඵලා වෙව සුගතියමිපි අප්පායුකතාදිනානාවිධඅනිට්ඨඵලා වානි ඵවමෙත්ථ සභාවාදිතො විනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො.

අප්පට්චිරතාති සමාදානවිරතියා සම්පත්තවිරතියා ව අභාවෙන න පට්චිරතා. දුස්සීලාති තතො ඵව පඤ්චසීලමත්තස්සාපි අභාවෙන නිස්සීලා. පාපධම්මාති ලාමකධම්මා, හීනාවාරා. පාණාතිපාතා පට්චිරතොති සික්ඛාපදසමාදානෙන පාණාතිපාතතො විරතො, ආරකා ධීතො. එස නයො සෙසෙසුපි.

ඉධාපි පාණාතිපාතාවෙරමණිආදීනං සභාවතො ආරම්මණතො , වෙදනතො, මූලතො, කම්මතො, සමාදානතො, භෙදතො, ඵලතො ව විඤ්ඤාතබ්බො විනිච්ඡයො. තත්ථ සභාවතො පඤ්චපි වෙනනායොපි භොන්ති විරතියොපි, විරතිවසෙන පන දෙසනා ආගතා. යා පාණාතිපාතා විරමන්තස්ස “යා තස්මිං සමයෙ පාණාතිපාතා ආරති විරති”ති ඵවං චුත්තා කුසලචිත්තසම්පයුත්තා විරති. සා පභෙදතො තිවිධා – සම්පත්තවිරති, සමාදානවිරති, සමුච්ඡේදවිරතීති. තත්ථ අසමාදින්නසික්ඛාපදානං අත්තතො ජාතිවයබාහුසච්චාදීනි පච්චවෙක්ඛිත්වා “අයුත්තමෙනං අම්මාකං කාතු”න්ති සම්පත්තවත්ථුං අවිනික්කමන්තානං උප්පජ්ජමානා විරති සම්පත්තවිරති නාම. සමාදින්නසික්ඛාපදානං සික්ඛාපදසමාදානෙ තදුත්තරි ව අත්තතො ජීවිතමිපි පරිච්චජිත්වා වත්ථුං අවිනික්කමන්තානං උප්පජ්ජමානා විරති සමාදානවිරති නාම. අරියමග්ගසම්පයුත්තා පන විරති සමුච්ඡේදවිරති නාම, යස්සා උප්පත්තිතො පට්ඨාය අරියපුග්ගලානං “පාණං ඝාතෙස්සාම”ති විත්තමිපි න උප්පජ්ජති. තාසු සමාදානවිරති ඉධාධිප්පෙනා.

ආරම්මණතො පාණාතිපාතාදීනං ආරම්මණානෙව එතෙසං ආරම්මණානි. විනික්කම්මතබ්බතොයෙව හි විරති නාම භොති. යථා පන නිබ්බානාරම්මණො අරියමග්ගො කිලෙසෙ පජහති, ඵවං ජීවිතින්ද්‍රියාදිආරම්මණායෙව එතෙ කුසලධම්මා පාණාතිපාතාදීනි දුස්සීලානි පජහන්ති. වෙදනතො සබ්බාපි සුඛවෙදනාව.

මූලතො ඤාණසම්පයුත්තචිත්තෙන විරමන්තස්ස අලොභඅදොසඅමොභවසෙන තිමූලා භොන්ති, ඤාණවිජ්ජයුත්තචිත්තෙන විරමන්තස්ස අලොභඅදොසවසෙන ද්විමූලා. කම්මතො මුසාවාදා වෙරමණි වචිකම්මං , සෙසා කායකම්මං. සමාදානතො අඤ්ඤස්ස ගරුට්ඨානියස්ස සන්තිකෙ තං අලහන්තෙන සයමෙව වා පඤ්ච සීලානි එකජ්ඣං පාටියෙක්කං වා සමාදියන්තෙන සමාදින්නානි භොන්ති. භෙදතො ගහට්ඨානං යං යං විනික්කන්තං, තං තදෙව හිජ්ජති, ඉතරං න හිජ්ජති. කස්මා? ගහට්ඨා හි අනිඛද්ධසීලා භොන්ති, යං යං සක්කොන්ති, තං තදෙව රක්ඛන්ති. පබ්බජිතානං පන එකස්මිං විනික්කන්තෙ සබ්බානි හිජ්ජන්ති.

ඵලතොති පාණාතිපාතා වෙරමණියා වෙන්ථ අභිගපච්චඛිගසම්පන්නා, ආරොහපරිණාහසම්පත්ති, ජවනසම්පත්ති, සුප්පතිට්ඨිතපාදතා, වාරුතා, මුදුතා, සුවිතා, සුරතා, මහබ්බලතා, විස්සට්ඨවචනතා, සත්තානං පියමනාපතා, අභිජ්ජපරිසතා, අච්ඡම්හිතා, දුප්පධංසියතා, පරුපක්කමෙන අමරණතා, මහාපරිවාරතා, සුවණ්ණතා, සුසණ්ඨානතා, අප්පාබාධතා, අසොකතා, පියමනාපෙහි අවිජ්ජයොගො, දීඝායුකතානි ඵවමාදීනි ඵලානි.

අදින්නාදානා වෙරමණියා මහාධනධඤ්ඤතා, අනන්තභොගතා, ථීරභොගතා, ඉච්ඡිතානං භොගානං බිජ්ජං පටිලාභො, රාජාදීනි අසාධාරණභොගතා, උළාරභොගතා, තත්ථ තත්ථ ජෙට්ඨකභාවො, නත්ථිභාවස්ස අජානනතා, සුඛවිහාරිතානි ඵවමාදීනි.

අබ්‍රහ්මවරියා වෙරමණියා විගතපච්චත්ථිකතා, සබ්බසත්තානං පියමනාපතා, අන්තපානවත්ථච්ඡාදනාදීනං ලාභිතා, සුඛසුපනතා, සුඛපටිබ්බුජ්ඣනතා, අපායහයවිමොක්ඛො, ඉත්ථිභාවනපුංසකභාවානං අභබ්බතා, අක්කොධනතා, සච්චකාරිතා, අමඬකුතා, ආරාධනසුඛතා, පරිපුණ්ණින්ද්‍රියතා, පරිපුණ්ණලක්ඛණතා, නිරාසඬිකතා, අප්පොස්සුක්කතා, සුඛවිහාරිතා, අකුතොභයතා, පියවිජ්ජයොගාභාවොති ඵවමාදීනි. යස්මා පන මිච්ඡාවාරාවෙරමණියා ඵලානිපි එත්ථෙව අන්තොගධානි, තස්මා (අබ්‍රහ්මවරියා වෙරමණියා).

මුසාවාදා වෙරමණියා විජ්ජසන්නන්දියතා, විස්සට්ඨමධුරභාණිතා, සමසිතසුද්ධදන්තතා, නාතිථුලතා, නාතිකිසතා, නාතිරස්සතා, නාතිදිසතා, සුඛසම්පස්සතා, උප්පලගන්ධමුඛතා, සුස්සුසකපරිසතා, ආදෙය්‍යාවචනතා, කමලදලසදිසමුදුලොහිතතනුජ්විහතා, අලීතතා, අනුද්ධතතානි එවමාදීති.

සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා වෙරමණියා අතීතානාගතපච්චුප්පන්නෙසු කිච්චකරණියෙසු අප්පමාදතා, ඤාණවන්තතා, සදා උපට්ඨිතස්සතිතා, උප්පන්නෙසු කිච්චකරණියෙසු යානුප්පත්තිකපටිභානවන්තතා , අනලසතා, අජලතා, අනුමමත්තතා, අවිජම්භිතා, අසාරම්භිතා, අනිස්සුකිතා, අමච්ඡරිතා, සච්චවාදිතා, අපිසුණඅචරුසඅසම්පජ්ජලාපවාදිතා, කතඤ්ඤුතා , කතවෙදිතා, වාගවන්තතා, සීලවන්තතා, උජුකතා, අක්කොධනතා, හිරොත්තජ්ජසම්පන්නතා , උජුදිට්ඨිතා, මහන්තතා, පණ්ඩිතතා, අත්ථානත්ථකුසලතානි එවමාදීති ඵලානි. එවමෙත්ථ පාණාතිපාතාවෙරමණිආදිනම්පි සභාවාදිතො විනිච්ඡයො වෙදිතබ්බො.

සීලවානි යථාචුත්තපඤ්චසීලවසෙන සීලවා. කල්‍යාණධම්මොති සුන්දරධම්මො, සරණගමනපරිදිපිතාය දිට්ඨිසම්පත්තියා සම්පන්නපඤ්ඤොති අත්ථො. යො පන පුත්තො මාතාපිතුසු අස්සද්ධෙසු දුස්සීලෙසු ච සයම්පි තාදිසො, සොපි අවජාතොයෙවානි වෙදිතබ්බො. අස්සද්ධියාදයො හි ඉධ අවජාතභාවස්ස ලක්ඛණං චුත්තා, තෙ ච තස්මිං සංවිජ්ජන්ති. මාතාපිතරො පන උපාදාය පුත්තස්ස අනිජාතාදිභාවො චුච්චන්ති.

යො භොති කුලගන්ධනොති කුලච්ඡෙදකො කුලවිනාසකො. ඡෙදනත්ථො හි ඉධ ගන්ධසද්දො, “උප්පලගන්ධපච්චත්ථිකා”තිආදිසු (පාරා. 65) විය. කෙච්චි පන “කුලධංසනො”ති පඨන්ති, සො එවත්ථො.

එතෙ බො පුත්තා ලොකස්මිත්ති එතෙ අනිජාතාදයො තයො පුත්තා එව ඉමස්මිං සත්තලොකෙ පුත්තා නාම, න ඉතො විනිමුත්තා අත්ථි. ඉමෙසු පන යෙ භවන්ති උපාසකා යෙ සරණගමනසම්පත්තියා උපාසකා භවන්ති කම්මස්සකතාඤ්ඤාණෙන කම්මස්ස කොවිදා, තෙ ච පණ්ඩිතා පඤ්ඤවන්තො, පඤ්චසීලදසසීලෙන සම්පන්නා පරිපුණ්ණා. යාවකානං වචනං ජානන්ති, තෙසං මුඛකාරදස්සනෙනෙව අධිප්පායපුරුණතොති වදඤ්ඤු, තෙසං චා “දෙහි”ති වචනං සුත්වා “ඉමෙ පුබ්බෙ දානං අදත්වා එවංභූතා, මයා පන එවං න භවිතබ්බ”න්ති තෙසං පරිච්චාගෙන තදත්ථං ජානන්ති වදඤ්ඤු, පණ්ඩිතානං චා කම්මස්සකතාදිදීපකං වචනං ජානන්ති වදඤ්ඤු. “පදඤ්ඤු”ති ච පඨන්ති, පදානියා පරිච්චාගසීලාති අත්ථො. තතො එව විගතමච්ඡෙරමලත්තා චීතමච්ඡරා. අබ්භසනාති අබ්භසඬ්ඛානා සනා, සනමෙසපටලා චා මුත්තො චන්දොවිය, උපාසකාදිපරිසාසු ඛත්තියාදිපරිසාසු ච විරොචරෙ විරොචන්ති, සොභන්තිති අත්ථො.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. අචුට්ඨිකසුත්තවණ්ණනා

75. ඡට්ඨෙ අචුට්ඨිකසමොති අචුට්ඨිකමෙසසමො. එකච්චො හි මෙසො සතපටලසහස්සපටලො හුත්වා උට්ඨන්තිවා ථනන්තො ගජ්ජන්තො විජ්ජොතන්තො එකං උදකබ්බන්දුමිපි අපාතෙත්වා විගච්ඡති, තථුපමො එකච්චො පුග්ගලොති දස්සෙන්තො ආහ “අචුට්ඨිකසමො”ති. පදෙසවස්සිති එකදෙසවස්සිමෙසසමො. පදෙසවස්සි වියාති හි පදෙසවස්සි. එකච්චො එකස්මිංයෙව යානෙ ධීතෙසු මනුස්සෙසු යථා එකච්චෙ තෙමෙන්නි, එකච්චෙ න තෙමෙන්නි, එවං මන්දං වස්සති, තථුපමං එකච්චං පුග්ගලං දස්සෙති “පදෙසවස්සි”ති. සබ්බත්ථාහිවස්සිති සබ්බස්මිං. පථවිපබ්බතසමුද්දාදිකෙ ජගතිජ්ජපදෙසෙ අභිවස්සිමෙසසමො. එකච්චො හි සකලවක්කවාලගබ්භං පත්ථරිත්වා සබ්බත්ථකමෙව අභිවස්සති, තං චාතුද්දිපිකමභාමෙසං එකච්චස්ස පුග්ගලස්ස උපමං කත්වා චුත්තං “සබ්බත්ථාහිවස්සි”ති.

සබ්බෙසානන්ති සබ්බෙසං, අයමෙව චා පායො. න දාතා භොතීති අදානසීලො භොති, ථද්ධමච්ඡරිතාය න කස්සචි කිඤ්චි දෙතිති අත්ථො. ඉදානි දානස්ස බෙත්තං දෙය්‍යධම්මඤ්ච විභාගෙන දස්සෙතුං “සමණ්‍යාග්ගමණා”තිආදිමාහ. තත්ථ සමිතපාපසමණා වෙව පබ්බජ්ජමත්තසමණා ච ඛානිතපාපග්‍රාහ්මණා වෙව ජාතිමත්තග්‍රාහ්මණා ච ඉධ “සමණ්‍යාග්ගමණා”ති අධිප්පෙතා. කපණා නාම දුග්ගතා දලිද්දමනුස්සා. අද්ධිකා නාම පථාවිතො පරිබ්බයවිහිතා. වනිබ්බකා නාම යෙ “ඉට්ඨං දෙට්ඨ කත්තං මනාපං කාලෙන අනවජ්ජං උදග්ගචිත්තා පසන්නචිත්තා, එවං දෙන්තා ගච්ඡට්ඨං සුගතිං, ගච්ඡට්ඨං බ්‍රහ්මලොක”න්තිආදිනා නයෙන දානෙ නියොජෙන්නා දානස්ස වණ්ණං ථොමෙන්නා විචරන්ති. යාවකා නාම යෙ කෙචලං “මුට්ඨිමත්තං දෙට්ඨ, පසතමත්තං දෙට්ඨ, සරාවමත්තං දෙට්ඨ”ති අප්පකම්පි යාවමානා විචරන්ති. තත්ථ සමණ්‍යාග්ගමණග්ගහණෙන ගුණබෙත්තං උපකාරිබෙත්තඤ්ච දස්සෙති, කපණාදිග්ගහණෙන කරුණාබෙත්තං. අන්තන්ති යංකිඤ්චි බාදනීයං භොජනීයං. පානන්ති අම්බපානාදිපානකං. වත්ථන්ති නිවාසනපාරුපනාදිඅච්ඡාදනං. යානන්ති රථවය්භාදි අන්තමසො උපාහනං උපාදාය ගමනසාධනං. මාලාති ගන්ථිතාගන්ථිතහෙදං සබ්බං පුජ්ථං. ගන්ධන්ති යංකිඤ්චි ගන්ධපානං පිසිතං අපිසිතං ගන්ධුපකරණඤ්ච. විලෙපනන්ති ඡවිරාගකරණං. සෙය්‍යාති මඤ්චපීඨාදි වෙව පාවාරකොපවාදි ව සයිතබ්බවත්ථු. සෙය්‍යග්ගහණෙන වෙන්ථ ආසනම්පි ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. ආවසථන්ති වාතාතපාදිපරිස්සයවිනොදනං පතිස්සයං. පදීපෙය්‍යන්ති දීපකපල්ලිකාදිපදිපුපකරණං.

එවං බො, භික්ඛවෙනි විජ්ජමානෙපි දෙයාධම්මෙ පටිග්ගාහකානං එවං දාතබ්බවත්ථුං සබ්බෙන සබ්බං අදෙන්තො පුග්ගලො අවස්සිකමෙසසදිසො හොති. ඉදං චුත්තං හොති – භික්ඛවෙ, යථා සො මෙසො සතපට්ඨසහස්සපට්ඨලො හුත්වා උට්ඨහිත්වා න කිඤ්චි වස්සි විගච්ඡති, එවමෙව යො උළාරං විපුලඤ්ච හොගං සංහරිත්වා ගෙහං ආවසන්තො කස්සචි කට්ඨපුමත්තං භික්ඛං වා උච්චිකමත්තං යාගුං වා අදන්වා විගච්ඡති, විවසො මච්චුවසං ගච්ඡති, සො අවුට්ඨිකසමො නාම හොතීති. ඉමීනා නයෙන සෙසෙසුපි නිගමනං වෙදිතබ්බං. ඉමෙසු ච තිසු පුග්ගලෙසු පඨමො එකංසෙනෙව ගරහිතබ්බො, දුතියො පසංසනියො, තතියො, පසංසනියතරො. පඨමො වා එකන්තෙනෙව සබ්බනිභිනො, දුතියො මජ්ඣිමො, තතියො උත්තමොති වෙදිතබ්බො.

ගාථාසු සමණෙති උපයොගවසෙන බහුවචනං තථා සෙසෙසුපි. ලද්ධානාති ලභිත්වා, සමණෙ දක්ඛිණෙයො පචාරෙත්වා පුට්ඨො න සංවිහජති. අන්තං පානඤ්ච භොජනන්ති අන්තං වා පානං වා අඤ්ඤං වා භුඤ්ජිතබ්බයුත්තකං භොජනං, තං න සංවිහජති. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – යො අත්ථිකභාවෙන උපගතෙ සම්පටිග්ගාහකෙ ලභිත්වා අන්තාදිනා සංවිභාගමත්තම්පි න කරොති, කිං සො අඤ්ඤං දානං දස්සති, තං එවරූපං ථද්ධමච්ඡරියං පූරිසාධමං නිහිනපුග්ගලං පණ්ඩිතා අවුට්ඨිකසමොති ආහු කට්ඨයන්තිති.

එකච්චානං න දදාතීති විජ්ජමානෙපි මහති දාතබ්බධම්මෙ එකෙසං සත්තානං තෙසු කොධවසෙන වා, දෙයාධම්මෙ ලොභවසෙන වා න දදාති. එකච්චානං පචෙච්ඡතීති එකෙසංයෙව පන දදාති. මෙධාවිනොති පඤ්ඤවන්තො පණ්ඩිතා ජනා.

සුභික්ඛවාචොති යො උපගතානං යාවකානං “අන්තං දෙථ, පානං දෙථ”තිආදිනා තං තං දාපෙති, සො සුලභභික්ඛතාය සුභික්ඛා වාචා එතස්සාති සුභික්ඛවාචො. “සුභික්ඛවස්සි”තිපි පඨන්ති. යථා ලොකො සුභික්ඛො හොති, එවං සබ්බත්ථාභිවස්සිතමභාමෙසො සුභික්ඛවස්සි නාම හොති. එවමයම්පි මහාදානෙහි සබ්බත්ථාභිවස්සි සුභික්ඛවස්සිති. ආමොදමානො පකිරෙතීති තුට්ඨහට්ඨමානසො සහත්ථෙන දානං දෙන්තො පටිග්ගාහකබෙත්තෙ දෙයාධම්මං පකිරෙන්තො විය හොති, වාචායපි “දෙථ දෙථ”ති භාසති.

ඉදානි නං සුභික්ඛවස්සිතභාවං දස්සෙතුං “යථාපි මෙසො”තිආදි චුත්තං. තත්ත්වයං සඬ්ඛෙපත්ථො – යථා මහාමෙසො පඨමං මන්දනිග්ගෙසොසෙන ථනයිත්වා පුන සකලනදීකන්දරානි එකනිත්තාදං කරොන්තො ගජ්ජයිත්වා පවස්සති, සබ්බත්ථකමෙව වාරිනා උදකෙන ථලං නින්තඤ්ච අභිසන්දන්තො පුරෙති එකොසං කරොති, එවමෙව ඉධ ඉමස්මිං සත්තලොකෙ එකච්චො උළාරපුග්ගලො සබ්බසමතාය සො මහාමෙසො විය වස්සිතබ්බත්තා තාදිසො යථා ධනං උට්ඨානාධිගතං අත්තනො උට්ඨානවීරියාහිනිබ්බත්තං හොති, එවං අනලසො හුත්වා තඤ්ච ධම්මෙන ඤායෙන සංහරිත්වා තන්තිබ්බත්තෙන අන්තෙන පානෙන අඤ්ඤෙන ව දෙයාධම්මෙන පත්තෙ සම්පත්තෙ වනිබ්බකෙ සම්මා සම්මදෙව දෙසකාලානුරූපඤ්චෙව ඉච්ඡානුරූපඤ්ච තප්පෙති සම්පචාරෙතිති.

ජට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සුඛපත්ථනාසුත්තවණ්ණනා

76. සත්තමෙ සුඛානීති සුඛනිමිත්තාති. පත්ථයමානොති ඉච්ඡමානො ආකඬ්ඛමානො. සීලන්ති ගහට්ඨසීලං පබ්බජිතසීලඤ්ච. ගහට්ඨො වෙ ගහට්ඨසීලං, පබ්බජිතො වෙ චතුපාරිසුද්ධිසීලන්ති අධිප්පායො. රක්ඛෙයාති සමාදිශිත්වා අවිතික්කමන්තො සම්මදෙව ගොපෙයා. පසංසා මෙ ආගච්ඡතුති “මම කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො ආගච්ඡතු”ති ඉච්ඡන්තො පණ්ඩිතො සප්පඤ්ඤො සීලං රක්ඛෙයා. සීලවතො හි ගහට්ඨස්ස තාව “අසුකො අසුකකුලස්ස පුත්තො සීලවා කල්‍යාණධම්මො සද්ධො පසන්තො දායකො කාරකො”තිආදිනා පරිසමජ්ඣෙ කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති, පබ්බජිතස්ස “අසුකො නාම භික්ඛු සීලවා චත්තසම්පන්නො සොරතො සුඛසංවාසො සගාරවො සප්පතිස්සො”තිආදිනා...පෙ.... අබ්භුග්ගච්ඡතිති. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“පුන වපරං, ගහපතයො, සීලවතො සීලසම්පන්නස්ස කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති”ති (අ. නි. 5.213; උදා. 76; මහාව. 285).

තථා –

“ආකඬ්ඛෙයා වෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු – ‘සබ්බත්ථාභිවත්තං පියො වස්සං මනාපො, ගරු ව භාවතීයො වා’ති, සීලෙස්චෙවස්ස පරිපූරකාරී”තිආදි (ම. නි. 1.65).

හොගා මෙ උප්පජ්ජන්තුති එත්ථ ගහට්ඨස්ස තාව සීලවතො කල්‍යාණධම්මස්ස යෙන යෙන සිප්පට්ඨානෙන ජීවිකං කප්පෙති – යදි කසියා, යදි වණ්ඡජාය, යදි රාජපොරිසෙන, තං තං යථාකාලං යථාවිධිඤ්ච අතිවිය අප්පමත්තභාවතො අප්පස අනුප්පන්නා වෙව හොගා උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නා ව හොගා එතං ගම්ස්සන්ති. පබ්බජිතස්ස පන සීලාචාරසම්පන්නස්ස අප්පමාදවිහාරිස්ස සතො සීලසම්පන්නස්ස සීලසම්පදාය අප්පිච්ඡතාදිගුණෙසු ව

පසන්නා මනුස්සා උළාරුළාරෙ පව්වයෙ අභිභරන්නි, එවමස්ස අනුප්පන්නා වෙව හොගා උප්පජ්ජන්නි, උප්පන්නා ව ටීරා හොන්නි. තථා හි වුත්තං –

“පුන වපරං, ගහපතයො, සීලවා සීලසම්පන්නො අප්පමාදාධිකරණං මහන්නං හොගක්ඛන්ධං අධිගච්ඡති”ති (අ. නි. 5.213; උදා. 76; මහාව. 285).

තථා –

“ආකඬ්ඛෙය්‍ය වෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු – ‘ලාභී අස්ස විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපව්වයභෙසජ්ජපරික්ඛාරාන’න්ති, සීලෙස්වෙවස්ස පරිපුරකාරී”ති (ම. නි. 1.65) ව –

සෙසං වුත්තයමෙව.

ගාථාසූ පත්ථයානොති පත්ථයන්තො. තයො සුඛෙති තිණි සුඛානි. චිත්තලාභන්ති ධනලාභං, භොගුප්පත්තින්ති අත්ථො. විසෙසනො වෙන්ථ පසංසාය වෙනසිකසුඛං, හොගෙහි කායිකසුඛං, ඉතරෙන උපපත්තිසුඛං; තථා පඨමෙන දිට්ඨධම්මසුඛං, තතියෙන සම්පරායසුඛං, දුතියෙන උභයසුඛං ගභිතන්ති වෙදිතඛිඛං.

ඉදානි පසංසාදිකාරණස්ස සීලස්ස විය පසංසාදිනම්පි විසෙසකාරණං පාපමිත්තපරිවජ්ජනං කල්‍යාණමිත්තසෙවනඤ්ච ආදීනවානිසංසෙහි සද්ධිං දස්සෙන්නො “අකරොන්තො”තිආදිමාහ. තත්ථ සඬ්ඛියොති පාපස්මිං පරිසඬ්ඛිතඛිඛො “අද්ධා ඉමිනා පාපං කතං වා කරිස්සති වා, තථා භෙස පාපපුරිසෙහි සද්ධිං සඤ්චරති”ති. අස්සාති ඉමස්ස පාපජනසෙවිනො පුග්ගලස්ස උපරි, අස්ස වා පුග්ගලස්ස අවණ්ණො අභුතොපි පාපජනසෙවිතාය රුහති විරුළ්භිං වෙපුළ්ලං ආපජ්ජති පත්ථරති. අස්සාති වා භූමිමත්ථෙ සාම්ච්චනං, තස්මිං පුග්ගලෙති අත්ථො. ස වෙ තාදිසකො හොතිති යො යාදිසං පාපමිත්තං වා කල්‍යාණමිත්තං වා භජති උපසෙවති ව, සො පුග්ගලො භූමිභාගවසෙන උදකං විය තාදිසොව හොති, පාපධම්මො කල්‍යාණධම්මො වා හොති. කස්මා? සභවාසො හි තාදිසො; යස්මා සභවාසො සංසග්ගො උපරාගො විය ඵලිකමණිසු පුරිසඋපනිස්සයභූතං පුග්ගලාකාරං ගාභාපෙති, තස්මා පාපපුග්ගලෙන සභ වාසො න කාතඛිඛොති අධිජ්ජායො.

සෙවමානො සෙවමානන්ති පරං පකතිසුද්ධං පුග්ගලං කාලෙන කාලං අත්තානං සෙවමානං සෙවමානො භජමානො පාපපුග්ගලො, තෙන වා සෙවියමානො. සම්චුට්ඨො සම්චුසන්ති තෙන පකතිසුද්ධෙන පුග්ගලෙන සභවාසෙන සංසග්ගෙන සම්චුට්ඨො පාපපුග්ගලො සයම්පි, තථා තං චුසන්නො. සරො දිද්ධො කලාපං වානි යථා නාම සරො විසෙන දිද්ධො ලින්නො සරකලාපගතො සරසමුහසඬ්ඛාතං සරකලාපං අත්තනා චුට්ඨං අලින්නම්පි උපලිම්පති, එවං පාපෙන උපලෙපහයා ධීරොති ධිතිසම්පන්නත්තා ධීරො පණ්ඩිතපුරිසො පාපසභායො න භවෙය්‍ය.

පූතිමච්ඡං කුසග්ගෙනාති යථා කුච්ඡිතභාවෙන පූතිභූතං මච්ඡං කුසතිණග්ගෙන යො පුරිසො උපනාය්භති පුට්ඨන්ධවසෙන ඛන්ධති, තස්ස තෙ කුසා අපූතිකාපි පූතිමච්ඡසම්ඛන්ධෙන පූති දුග්ගන්ධමෙව වායන්ති. එවං බාලුපසෙවනාති එවංසම්පදා බාලජනුපසෙවනා දට්ඨඛිඛා. එවං ධීරුපසෙවනාති යථා අසුරභිනොපි පත්තා තගරසම්ඛන්ධෙන සුරභිං වායන්ති, එවං පණ්ඩිතපසෙවනා පකතියා අසීලවතො සීලසමාදානාදිවසෙන සීලගන්ධවායනස්ස කාරණං හොති.

තස්මාති යස්මා අකල්‍යාණමිත්තසෙවනාය කල්‍යාණමිත්තසෙවනාය ව අයං ඵදිසො ආදීනවො ආනිසංසො ව, තස්මා පත්තපුට්ඨස්සෙව පලාසපුට්ඨස්ස විය දුග්ගන්ධසුගන්ධවත්ථුසංසග්ගෙන අසාධුසාධුජනසන්නිස්සයෙන ව. ඤාත්වා සම්පාකමත්තනොති අත්තනො දුක්ඛුදයං සුඛුදයඤ්ච ඵලනිජ්ජන්ති. ඤාත්වා ජානිත්වා අසන්නෙ පාපමිත්තෙ න උපසෙවෙය්‍ය, සන්නෙ උපසන්නෙ වන්තදොසෙ පසන්ථෙ වා පණ්ඩිතෙ සෙවෙය්‍ය. තථා හි අසන්නො නිරයං නෙන්නි, සන්නො පාපෙන්ති සුග්ගතින්ති. ඉති භගවා පඨමගාථාය යථාචුත්තානි තිණි සුඛනිමිත්තානි දස්සෙත්වා තතො පරාහි පඤ්චහි ගාථාහි පටිපක්ඛපරිවජ්ජනෙන සද්ධිං පසංසාසුඛස්ස ආගමනං දස්සෙත්වා ඔසානගාථාය තිණිණම්පි සුඛානං ආගමනකාරණෙන සද්ධිං ඔසානසුඛං දස්සෙති.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. හිදුරසුත්තවණ්ණනා

77. අට්ඨමෙ හිදුරායන්ති හිදුරො අයං. කායොති රූපකායො. සො හි අඬිගපව්වඬිගානං කෙසාදීනඤ්ච සමුහට්ඨෙන, එවං කුච්ඡිතානං ජෙගුච්ඡානං ආයො උප්පත්තිදෙසොතිපි කායො. තත්‍රායං වචනත්ථො – ආයන්ති ඵත්ථාති ආයො. කෙ ආයන්ති? කුච්ඡිතා කෙසාදයො. ඉති කුච්ඡිතානං ආයොතිපි කායො . අත්ථතො පන චතුසන්නතිවසෙන පවත්තමානානං භූතපාදායධම්මානං පුඤ්ජො. ඉදං වුත්තං හොති – භික්ඛවෙ, අයං

වතුමහාභූතමයෝ රූපකායෝ හිදුරෝ හෙදනසිලෝ හෙදනසභාවෝ ඛණේ ඛණේ විද්ධංසනසභාවෝති.
 “හින්දරාය” නීතිපි පාඨෝ, සො ඵචත්ථෝ. විඤ්ඤාණන්ති තෙභුමකං කුසලාදිවිත්තං. වචනත්ථෝ පන – තං තං ආරම්මණං විජානාතීති විඤ්ඤාණං. යඤ්ඤි සඤ්ජානනපජානනවිධුරං ආරම්මණවිජානනං උපලද්ධි, තං විඤ්ඤාණං. විරාගධම්මන්ති විරජ්ජනධම්මං, පලුප්ජනසභාවන්ති අත්ථෝ. සබ්බෙ උපධිති ඛන්ධුපධි, කිලෙසුපධි, අභිසංඛාරූපධි, පඤ්චකාමගුණුපධිති එතෙ “උපධියති එත්ථ දුක්ඛ” නීති උපධිසඤ්ඤානා සබ්බෙපි උපාදානක්ඛන්ධකිලෙසාභිසංඛාරපඤ්චකාමගුණධම්මා හුත්වා අභාවට්ඨෙන අනිච්චා, උදයබ්බයප්පට්ඨිලනට්ඨෙන දුක්ඛා, ජරාය මරණෙන වාති ද්විධා විපරිණාමෙතබ්බසභාවතාය පකතිවිජ්ඣනට්ඨෙන විපරිණාමධම්මා. ඵචමෙත්ථ අනිච්චදස්සනසුඛතාය රූපධම්මෙ විඤ්ඤාණඤ්ච විසුං ගහෙත්වා පුන උපධිවිභාගෙන සබ්බෙපි තෙභුමකධම්මෙ එකජ්ඣං ගහෙත්වා අනිච්චදුක්ඛානුපස්සනාමුඛෙන තථාමුප්ප්ඤ්ඤානානං පුග්ගලානං අප්ඤ්ඤාසයෙන සම්මසනවාරො.කට්ඨො. කාමඤ්චෙත්ථ ලක්ඛණද්වයමෙව පාළියං ආගතං, “යං දුක්ඛං, තදනත්තා” ති (සං. නි. 3.15) පන වචනතො දුක්ඛලක්ඛණෙනෙව අනත්තලක්ඛණමපි දස්සිතමෙවාති වෙදිතබ්බං.

ගාථායං උපධිසු භයං දිස්වාති උපධිසු භයතුපට්ඨානඤ්ඤාණවසෙන භයං දිස්වා, තෙසං භාගිතබ්බතං පස්සිත්වා. ඉමිනා බලවච්ඡස්සනං දස්සෙති. භයතුපට්ඨානඤ්ඤාණමෙව හි විභජ්ජිතා විසෙසවසෙන ආදිනවානුපස්සනා නිබ්බිදානුපස්සනාති ව චූචිවති. ජාතිමරණමච්චගාති ඵචං සම්මසන්තො විපස්සනාඤ්ඤාණං මග්ගෙන සට්ඨන්වා මග්ගපරම්පරාය අරහත්තං පත්තො ජාතිමරණං අතීතො නාම භොති. කථං? සම්පත්තා පරමං සන්තින්ති පරමං උත්තමං අනුත්තරං සන්තිං සබ්බසංඛාරූපසමං නිබ්බානං අධිගන්ත්වා. ඵචංභූතො ව කාලං කඩ්ඛති භාවිතත්තොති වතුන්තං අරියමග්ගානං වසෙන භාවනාභිසමයනිප්ඵත්තියා භාවිතකායසීලවිත්තපඤ්ඤාත්තා භාවිතත්තො මරණං ජීවිතඤ්ච අනභිනන්දන්තො කෙවලං අත්තතො ඛන්ධපරිනිබ්බානකාලං කඩ්ඛති උදික්ඛති, න තස්ස කත්ථවි පත්ථනා භොතීති. තෙනාහ –

“නාභිනන්දාමි මරණං, නාභිනන්දාමි ජීවිතං;
 කාලඤ්ච පටිකඩ්ඛාමි, නිබ්බිසං භතකො යථා” ති. (ථෙරගා. 606);
 අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. ධාතුසොසංසන්දනසුත්තවණ්ණනා

78. නවමෙ ධාතුසොති ධාතුතො. ධාතුති ව අප්ඤ්ඤාසයධාතු අප්ඤ්ඤාසයසභාවෝ අධිප්පෙනො, යො අධිමුත්තීතිපි චූචිවති. සංසන්දන්තීති තාය ධාතුසභාගතාය යථාධාතු යථාඅප්ඤ්ඤාසයං අල්ලියන්ති එකතො භොන්ති. සමෙත්තීති තාය ඵච සමානප්ඤ්ඤාසයතාය එකචිත්තා හුත්වා සමාගච්ඡන්ති අඤ්ඤාමඤ්ඤං භජන්ති උපසංඛිකමන්ති, අත්තතො රූචිභාවඛන්තිදිට්ඨියෝ වා තත්ථ තත්ථ සමෙ කරොන්තා පචත්තන්ති. භීතාධිමුත්තීකාති භීතෙ කාමගුණාදිකෙ අධිමුත්තී එතෙසන්ති භීතාධිමුත්තීකා, භීතප්ඤ්ඤාසයා. කල්‍යාණාධිමුත්තීකාති කල්‍යාණෙන නෙක්ඛම්මාදිකෙ අධිමුත්තී එතෙසන්ති කල්‍යාණාධිමුත්තීකා, පණිතප්ඤ්ඤාසයා. සවෙ හි ආවරියුපප්ඤ්ඤාසයා න සීලවන්තො , අන්තෙවාසිකසද්ධිවිභාරිකා ව සීලවන්තො, තෙ ආවරියුපප්ඤ්ඤාසයෙපි න උපසංඛිකමන්ති, අත්තතො සදිසෙ සාරූප්පභික්ඛුයෙව උපසංඛිකමන්ති. සවෙ පන ආවරියුපප්ඤ්ඤාසයා සීලවන්තො, ඉතරෙ න සීලවන්තො, තෙපි න ආවරියුපප්ඤ්ඤාසයෙ උපසංඛිකමන්ති, අත්තතො සදිසෙ භීතාධිමුත්තීකෙයෙව උපසංඛිකමන්ති. ඵචං උපසංඛිකමනං පන න කෙවලං එතරහි ඵච, අථ ඛො අතීතානාගතෙපිති දස්සෙත්තො “අතීතමපි, භික්ඛවෙ” තිආදිමාහ. සබ්බෙපතො සංකිලෙසධම්මෙසු අභිනිවිට්ඨා භීතාධිමුත්තීකා , වොදානධම්මෙසු අභිනිවිට්ඨා කල්‍යාණාධිමුත්තීකා.

ඉදං පන දුස්සිලානං දුස්සිලසෙවනමෙව, සීලවන්තානං සීලවන්තසෙවනමෙව, දුප්පඤ්ඤානං දුප්පඤ්ඤාසෙවනමෙව, පඤ්ඤාචන්තානං පඤ්ඤාචන්තසෙවනමෙව කො නියාමෙතීති? අප්ඤ්ඤාසයධාතු නියාමෙති. සම්බහුලා කිර භික්ඛු එකස්මිං ගාමෙ භික්ඛාචාරං වරන්ති. තෙ මනුස්සා බහුං භත්තං ආභරිත්වා පත්තානි පුරෙත්වා “යථාසභාගං පරිභුඤ්ජ්ජා” ති වත්වා උයොයාපෙසුං. භික්ඛු ආහංසු “ආචුසො, මනුස්සා ධාතුසංයුත්තකම්මෙ පයොපෙන්නී” ති. ඵචං අප්ඤ්ඤාසයධාතු නියාමෙතීති. ධාතුසංයුත්තෙන අයමත්ථො දීපෙනබ්බො – ගිජ්ඣකුට්ඨපබ්බතස්මිඤ්ඤි ගිලානසෙය්‍යාය නිපන්තො භගවා ආරක්ඛත්ථාය පරිවාරෙත්වා වසන්තෙසු සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානාදිසු එකමෙකං අත්තතො පරිසාය සද්ධිං වඩ්ඤ්ඤානං ඔලොකෙත්වා භික්ඛු ආමන්තෙසි “පස්සථ නො තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තං සම්බහුලෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං වඩ්ඤ්ඤානන්ති. ඵචං, භත්තෙ. සබ්බෙ ඛො එතෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු මහාපඤ්ඤා” ති (සං. නි. 2.99) සබ්බං විත්ථාරෙතබ්බං.

ගාථාසු සංසග්ගාති සංකිලෙසතො සභවාසාදිවසෙන සමායොගතො, අථ වා දස්සනසංසග්ගො, සචනසංසග්ගො, සමුල්ලාපසංසග්ගො, සම්භොගසංසග්ගො, කායසංසග්ගොති ඵචං පඤ්චවිධෙ සංසග්ගෙ යතො කුතොපි සංසග්ගතො. වනථො ජාතොති කිලෙසො උප්පන්නො මග්ගෙන අසමුගතො. අසංසග්ගෙන ජීප්පතීති සංසග්ගපටික්ඛෙපෙන කායවිවෙකාදිනා පුබ්බභාගෙ ජීප්පත්තා පුන අවචන්තාසංසග්ගෙන සමුච්ඡෙදවිවෙකෙන ජීප්පති පභීයති. එත්තාවතා සබ්බෙපතො භීතාධිමුත්තීයා සමුදයො අත්ථඨගමො ව දස්සිතො භොති.

යස්මා පන තෙ සංසග්ගා තෙ ව කිලෙසා කොසප්පවසෙන උප්පජ්ජන්ති වෙව වඩ්ඪන්ති ව, න වීරියාරම්භවසෙන, තස්මා භිනාධිමුත්තිකෙ කුසිතපුග්ගලෙ වජ්ජෙන්වා කල්‍යාණාධිමුත්තිකෙ ආරද්ධවීරියෙ සෙවන්තෙන අසංසග්ගෙන සංසග්ගපො වනටො ඡන්දිතබ්බොති යථාචුත්තමත්ථං චිත්ථාරතො දස්සෙන්තො කුසිතසෙවනාය තාව ආදිනවං පකාසෙතුං “පරිත්තං දාරු”න්තිආදිමාහ.

තත්ථ පරිත්තං දාරුන්ති බුද්දකං කට්ඨමයං කුල්ලං. යථා සීදෙ මහණ්ණුවෙති යථා බුද්දකං කුල්ලං ආරුහිත්වා මහාසමුද්දං තරිතුකාමො තීරං අප්පත්වා සමුද්දමජ්ඣෙයෙව සීදෙයා, පතිත්වා මච්ඡකච්ඡපහක්ඛො භවෙයා. එවං කුසිතං ආගම්ම, සාධුජීවීපි සීදතිති එවමෙව කුසිතං වීරියාරම්භරහිතං කිලෙසවසිකං පුග්ගලං නිස්සාය තෙන කතසංසග්ගො සාධුජීවීපි පරිසුද්ධාජීවො පරිසුද්ධසීලොපි සමානො භිතසංසග්ගතො උප්පන්නෙහි කාමචිත්තකාදිහි ඛජ්ජමානො පාරං ගන්තුං අසමත්ථො සංසාරණ්ණුවෙයෙව සීදති. තස්මාති යස්මා එවං අනත්ථාවහො කුසිතසංසග්ගො, තස්මා තං ආගම්ම ආලසියානුයොගෙන කුච්ඡිතං සීදතිති කුසිතං. තතො එව භීතවීරියං නිබ්බීරියං අකල්‍යාණමිත්තං පරිවජ්ජෙයා. එකන්තෙනෙව පන කායචිචෙකාදිනඤ්චෙව තදභිගච්චෙකාදිනඤ්ච වසෙන පච්චිත්තෙහි, තතො එව කිලෙසෙහි ආරකත්තා අරියෙහි පරිසුද්ධෙහි නිබ්බානං පටිපෙසිතත්තභාවතො පහිතත්තෙහි ආරම්මණලක්ඛණපතිජ්ඣානානං වසෙන ඥායනතො ඥායිහි සබ්බකාලං පග්ගහිතවීරියනාය ආරද්ධවීරියෙහි පණ්ඩිතෙහි සප්පඤ්ඤෙහියෙව සහ ආවසෙයා සංවසෙයානාති.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. පරිභානසුත්තවණ්ණනා

79. දසමෙ පරිභානාය සංවත්තන්තීති අවුද්ධියා භවන්ති, මග්ගාධිගමස්ස පරිපන්ථාය භොන්ති. අධිගතස්ස පන මග්ගස්ස පරිභානි නාම තත්ථී. “තයො ධම්මා”ති ධම්මාධිට්ඨානවසෙන උද්දිට්ඨධම්මෙ පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය විභජන්තො “ඉධ, භික්ඛවෙ, සෙබො භික්ඛු”තිආදිමාහ.

තත්ථ කම්මං ආරම්භබ්බතො ආරාමො එතස්සාති කම්මාරාමො. කම්මෙ රතොති කම්මරතො. කම්මාරාමතං කම්මාභිරතිං අනුයුත්තො පයුත්තොති කම්මාරාමතමනුයුත්තො. තත්ථ කම්මං නාම ඉතිකත්තබ්බං කම්මං, සෙයාටීදං – චීවරච්චාරණං, චීවරකරණං, උපත්ථම්භනං, පත්තත්ථවිකං, අංසබන්ධනං, කායබන්ධනං, ධමකරණං, ආධාරකං, පාදකථලිකං, සම්මජ්ජනීති එවමාදිනං උපකරණානං කරණං, යඤ්ච විහාරෙ ඛණ්ඩපුල්ලාදිපටිසඬ්ඛරණං. එකච්චො හි එතාති කරොන්තො සකලදිවසං එතානෙව කරොති. තං සන්ධායෙන චුත්තං. යො පන එතෙසං කරණවෙලායමෙව එතාති කරොති, උද්දෙසවෙලායං උද්දෙසං ගණ්භාති, සජ්ඣායවෙලායං සජ්ඣායති, චෙතියඬ්ගණවත්තාදිකරණවෙලායං චෙතියඬ්ගණවත්තාදිති කරොති, මනසිකාරවෙලායං මනසිකාරං කරොති සබ්බත්ථකකම්මට්ඨානෙ වා පාරිභාරියකම්මට්ඨානෙ වා, න සො කම්මාරාමො නාම. තස්ස තං –

“යාති බො පන තාති සබ්බමචාරීතං උච්චාවචාති කිංකරණියාති, තත්ථ දක්ඛො භොති අනලසො, තනුපායාය වීමංසාය සමන්තාගතො, අලං කාතුං අලං සංවිධාතු”න්ති (දී. නි. 3.345; අ. නි. 10.18) –

ආදිනා සත්ථාරා අනුඤ්ඤාතකරණමෙව භොති.

භස්සාරාමොති යො භගවතා පටික්ඛිත්තරාජකථාදිවසෙන රත්තින්දිවං චිතිනාමෙති, අයං භස්සෙ පරියන්තකාරී න භොතිති භස්සාරාමො නාම. යො පන රත්තිමිපි දිවාපි ධම්මං කටෙති, පඤ්භං විස්සජ්ජෙති, අයං අප්පහස්සො භස්සෙ පරියන්තකාරියෙව. කස්මා? “සන්තිපතිතානං වො, භික්ඛවෙ, ද්වයං කරණියං – ධම්මී වා කථා, අරියො වා තුණ්හිභාවො”ති (ම. නි. 1.273) චුත්තවිධිංයෙව පටිපන්නොති.

නිද්දාරාමොති යො යාවදන්ථං උදරාවදෙහකං භුඤ්ජිත්වා සෙයාසුඛං, පස්සසුඛං, මිද්ධසුඛං අනුයුඤ්ජති, යො ව ගච්ඡන්තොපි නිසින්තොපි ධිතොපි ථිතමිද්ධාභිභූතො නිද්දායති, අයං නිද්දාරාමො නාම. යස්ස පන කරජකායගෙලඤ්ඤෙන චිත්තං භවඬ්ගං ඔතරති, නායං නිද්දාරාමො, තෙනෙවාහ –

“අභිජානාමි බො පනාහං, අග්ගිවෙස්සන, ගිම්භානං පච්ඡිමෙ මාසෙ පච්ඡාභත්තං පිණ්ඩපාතප්පටික්කන්තො චතුග්ගුණං සඬ්ඝාටිං පඤ්ඤාපෙත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො නිද්දං ඔක්කමිතා”ති (ම. නි. 1.387).

එත්ථ ව පුපුජ්ජනකල්‍යාණකොපි සෙබොත්තෙව වෙදිතබ්බො. තස්මා තස්ස සබ්බස්සපි විසෙසාධිගමස්ස ඉතරෙසං උපරි විසෙසාධිගමස්ස ව පරිභානාය වත්තන්තීති වෙදිතබ්බං. සුක්කපක්ඛස්ස චුත්තවිපරියායෙන අත්ථවිභාවනා වෙදිතබ්බො.

ගාලාසු උද්ධතොති විත්තවික්ඛෙපකරෙන උද්ධව්වෙන උද්ධතො අවුපසන්තො. අප්පකිව්වස්සාති අනුඤ්ඤාතස්සපි චුත්තප්පකාරස්ස කිව්වස්ස යුත්තප්පයුත්තකාලෙයෙව කරණතො අප්පකිව්වො අස්ස භවෙයා. අප්පමිද්ධොති “දිවසං වච්ඡකමෙන නිසජ්ජායා”තිආදිනා චුත්තජාගරියානුයොගෙන නිද්දාරහිතො අස්ස. අනුද්ධතොති භස්සාරාමනාය උප්පජ්ජනකවිත්තවික්ඛෙපස්ස අභස්සාරාමො හුත්වා පරිවජ්ජනෙන න උද්ධතො වුපසන්තවිත්තො, සමාහිතොති අත්ථො. සෙසං පුබ්බෙ චුත්තනයත්තා සුවිඤ්ඤායාමෙව. ඉති ඉමස්මිං වග්ගෙ පටමදුතියපඤ්චමජට්ඨසත්තමඅට්ඨමනවමෙසු සුත්තෙසු වට්ටං කථිතං, ඉතරෙසු වට්ටව්වට්ටං.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තතියවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. චතුත්ථවග්ගො

1. විතක්කසුත්තවණ්ණනා

80. චතුත්ථවග්ගස්ස පටමෙ අකුසලවිතක්කාති අකොසල්ලසම්භූතා විතක්කා, මිච්ඡාවිතක්කාති අත්ථො. අනවඤ්ඤත්තිපටිසංයුත්තොති එත්ථ අනවඤ්ඤත්තීති අනවඤ්ඤා පරෙහි අත්තනො අභිළිතතා අපරිභූතතා, “අහො වත මං පරෙ න අවජානෙය්‍ය”න්ති එවං පවත්තො ඉච්ඡාවාරො, තාය අනවඤ්ඤත්තියා පටිසංයුත්තො සංසට්ඨො, තං වා ආරබ්භ පවත්තො අනවඤ්ඤත්තිපටිසංයුත්තො විතක්කො. තස්මා “කථං නු බො මං පරෙ ගහට්ඨා වෙව පබ්බජිතා ව න ඔරකතො දහෙය්‍ය”න්ති සම්භාවනකම්‍යතාය ඉච්ඡාවාරෙ, යත්වා පවත්තිතවිතක්කස්සෙතං අධිවචනං. ලාභසක්කාරසිලොකපටිසංයුත්තොති විචාරාදිලාභෙන වෙව සක්කාරෙන ව කිත්තිසද්දෙන ව ආරම්මණකරණවසෙන පටිසංයුත්තො. පරානුද්දයනාපටිසංයුත්තොති පරෙසු අනුද්දයනාපතිරූපකෙන ගෙහසිතපෙමෙන පටිසංයුත්තො. යං සන්ධාය චුත්තං –

“සංසට්ඨො විහරති රාජුහි රාජමහාමත්තෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි ගහපතිකෙහි තිත්ථියෙහි තිත්ථියසාවකෙහි සහනන්දී සහසොකී, සුබ්බතෙසු සුබ්බතො, දුක්ඛතෙසු දුක්ඛතො, උප්පන්නෙසු කිව්වකරණියෙසු අත්තනාව යොගං ආපජ්ජති”ති (සං. නි. 3.3; 4.241; විභ. 888).

ගාලාසු අනවඤ්ඤත්තියා පටිසංයුත්තො පුග්ගලො අනවඤ්ඤත්තිසංයුත්තො. ලාභසක්කාරෙ ගාරවො එතස්ස, න ධම්මෙති ලාභසක්කාරගාරවො. සුබ්බදුක්ඛෙසු අමා සහ භවාති අමච්චා, සභායසදිසා උපට්ඨාකා. තෙහි ගෙහසිතපෙමවසෙන සහ නන්දනසිලො සහනන්දී අමච්චෙහි, ඉමිනා පරානුද්දයනාපටිසංයුත්තං විතක්කං දස්සෙති. ආරා සංයොජනක්ඛයාති ඉමෙහි තිහි විතක්කෙහි අභිභූතො පුග්ගලො සංයොජනක්ඛයතො අරහත්තො දුරෙ, තස්ස තං දුල්ලභන්ති අත්ථො.

පුත්තපසුන්ති පුත්තෙ ව පසවො ව. පුත්තසද්දෙන වෙන්ථ දාරාදයො; පසුසද්දෙන අස්සමහිංසබ්බත්තවත්ථාදයො ව සඬගහිතා. විවාහෙහි විවාහකාරාපනෙ. ඉමිනා ආවාහොපි සඬගහිතො. සංහරානීති පරිග්ගහාති, පරික්ඛාරසඬගහානීති අත්ථො. “සන්ථවානී”ති ව පටන්ති, මිත්තසන්ථවානීති අත්ථො. සබ්බත්ථ හිත්වාති සම්බන්ධො. භබ්බො සො තාදිසො භික්ඛුති සො යථාචුත්තං සබ්බං පපඤ්චං පරිච්චජිත්වා යථා සත්ථාරා චුත්තාය සම්මාපටිපත්තියා, තථා පස්සිතබ්බතො තාදිසො සංසාරෙ භයං ඉක්ඛති හික්ඛු උත්තමං සම්බොධිං අරහත්තං පත්තුං අරහති.

පටමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සක්කාරසුත්තවණ්ණනා

81. දුතියෙ සක්කාරෙතාති සක්කාරෙන හෙතුභූතෙන, අථ වා සක්කාරෙතාති සක්කාරහෙතුනා, සක්කාරහෙතුකෙන වා. සක්කාරඤ්ඤි නිස්සාය ඉධෙකච්චෙ පුග්ගලො පාපිච්ඡා ඉච්ඡාපකතා ඉච්ඡාවාරෙ යත්වා “සක්කාරං නිබ්බත්තෙස්සාමා”ති අනෙකවිහිතං අනෙසනං අප්පතිරූපං ආපජ්ජිත්වා ඉතො චුතා අපායෙසු නිබ්බත්තන්ති, අපරෙ යථාසක්කාරං ලභිත්වා තත්තිමිත්තං මානමදමච්ඡරියාදිවසෙන පමාදං ආපජ්ජිත්වා ඉතො චුතා අපායෙසු නිබ්බත්තන්ති. යං සන්ධාය චුත්තං – “සක්කාරෙන අභිභූතා පරියාදින්තවිත්තා”ති. තත්ථ අභිභූතාති අජ්ඣොත්ථවා. පරියාදින්තවිත්තාති බෙහිතවිත්තා, ඉච්ඡාවාරෙන මානමදාදිනා ව බයං පාපිතකුසලවිත්තා. අථ වා පරියාදින්තවිත්තාති පරිතො ආදින්තවිත්තා, චුත්තප්පකාරෙන අකුසලකොට්ඨාසෙන යථා කුසලවිත්තස්ස උප්පත්තිවාරො න භොති, එවං සමන්තතො ගහිතවිත්තසන්තානාති අත්ථො. අසක්කාරෙතාති භීළෙන්වා පරිභවිත්වා පරෙහි අත්තති පවත්තිතෙන අසක්කාරෙන හෙතුනා, අසක්කාරහෙතුකෙන වා මානාදිනා. සක්කාරෙන ව අසක්කාරෙන වාති කෙහිවි පවත්තිතෙන සක්කාරෙන කෙහිවි පවත්තිතෙන අසක්කාරෙන ව. යෙ හි කෙහිවි පටමං සක්කතා හුත්වා තෙහියෙව අසාරභාවං ඤත්වා පච්ඡා අසක්කතා භොන්ති, තාදිසෙ සන්ධාය චුත්තං “සක්කාරෙන ව අසක්කාරෙන වා”ති.

එත්ථ සක්කාරෙන අභිභූතා දෙවදත්තාදයො නිදස්සෙතඛබ්බා. චූත්තම්පි වෙනං –

“එලං වෙ කදලිං හන්ති, එලං වෙඵං එලං නළං;
සක්කාරො කාපුරිසං හන්ති, ගබ්භො අස්සතරිං යථා”ති. (සං. නි. 1.183; අ. නි. 4.68; චූළව. 335);

සාධුනං උපරි කතෙන අසක්කාරෙන අභිභූතා දණ්ඩකීරාජකාලිඛිගරාජමජ්ඣරාජාදයො නිදස්සෙතඛබ්බා. චූත්තම්පි වෙනං –

“කිසඤ්භි වච්ඡං අවකිරිය දණ්ඩකී,
උච්ඡින්නමුලො සජනො සරට්ඨො;
කුක්කුළනාමෙ නිරයම්භි පච්චති,
තස්ස ඵුලිඛිගානි පතන්ති කායෙ.

“යො සඤ්ඤතෙ පබ්බජිතෙ අවඤ්චයි,
ධම්මං භණන්තෙ සමණෙ අද්දසකෙ;
තං නාළිකෙරං සුනබ්බා පරත්ථං,
සඬිගම්ම ඛාදන්ති විචන්දමානං”. (ජා. 2.17.70-71);

“උපහච්ච මනං මජ්ඣො, මාතඬිගස්මිං යසස්සිනෙ;
සපාරිසජ්ජො උච්ඡින්නො, මජ්ඣාරඤ්ඤං තදා අභු”ති. (ජා. 2.19.96);

සක්කාරෙන ව අසක්කාරෙන ව අභිභූතා අඤ්ඤතිත්ථියා නාටපුත්තාදයො නිදස්සෙතඛබ්බා.

ගාථාසූ උභයන්ති උභයෙන සක්කාරෙන ව අසක්කාරෙන ව. සමාධි න විකම්පනීති න වලති, එකග්ගභාවෙන තිට්ඨති. කස්ස පන න වලතිති ආහ “අප්පමාදවිහාරිනො”ති. යො පමාදකරධම්මානං රාගාදීනං සුට්ඨු පහීනත්තා අප්පමාදවිහාරී අරහා, තස්ස. සො හි ලොකධම්මෙහි න විකම්පති. සුබ්බමදිට්ඨිවිපස්සකන්ති එලසමාපත්තිඅත්ථං සුබ්බමාය දිට්ඨියා පඤ්ඤාය අභිණ්භං පවත්තවිපස්සනත්තා සුබ්බමදිට්ඨිවිපස්සකං. උපාදානක්ඛයාරාමන්ති වතුන්තං උපාදානානං ඛයං පරියොසානභූතං අරහත්තඵලං ආරම්භඛබ්බං එතස්සානි උපාදානක්ඛයාරාමං. සෙසං චූත්තනයමෙව.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. දෙවසද්දසුත්තවණ්ණනා

82. තතියෙ දෙවෙසුති ය්පෙත්වා අරුපාවචරදෙවෙ වෙව අසඤ්ඤදෙවෙ ව තදඤ්ඤෙසු උපපත්තිදෙවෙසු. දෙවසද්දාති දෙව්‍යානං පීතිසමුදාහාරසද්දා. නිච්ඡරන්තීති අඤ්ඤමඤ්ඤං ආලාපසල්ලාපවසෙන පවත්තන්ති. සමයා සමයං උපාදායාති සමයතො සමයං පටිච්ච. ඉදං චූත්තං හොති – යස්මිං කාලෙ ධීතා තෙ දෙව්‍යා තං කාලං ආගම්මි නං පස්සිස්සන්ති, තතො තං සමයං සම්පත්තං ආගම්මාති. “සමයං සමයං උපාදායා”ති ව කෙච්චි පටන්ති, තෙසං තං තං සමයං පටිච්චාති අත්ථො. යස්මිං සමයෙති යදා “අට්ඨකඬිකලුපමා කාමා”තිආදිනා (ම. නි. 1.234; පාචි. 417), “සම්බාධො සරාවාසො”තිආදිනා (දී. නි. 1.191; සං. නි. 2.154) ව කාමෙසු සරාවාසෙ ව ආදීනවා, තප්පට්ඨකත්තො නෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසා ව සුදිට්ඨා හොන්ති, තස්මිං සමයෙ. තදා හිස්ස එකන්තෙන පබ්බජ්ජාය විත්තං නමති. අරියසාවකොති අරියස්ස බුද්ධස්ස භගවතො සාවකො, සාවකභාවං උපගන්තුකාමො, අරියසාවකො වා අවස්සංභාවී . අන්තිමභවිකං සාවකබොධිසත්තං සන්ධාය අයමාරම්භො. කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වාති කෙසෙ ව මස්සුඤ්ච ඔභාරෙත්වා අපනෙත්වා. කාසායානි වත්ථානි අච්ඡාදෙත්වාති කසායෙන රත්තතාය කාසායානි බ්‍රහ්මවරියං වරන්තානං අනුච්ඡවිකානි වත්ථානි නිවාසෙත්වා වෙව පාරුපිත්වා ව. අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජාය වෙතෙතීති අගාරස්මා සරා නික්ඛම්ත්වා අනගාරියං පබ්බජ්ජං පබ්බජෙය්‍යන්ති පබ්බජ්ජාය වෙතෙති පකප්පෙති, පබ්බජනීති අත්ථො. එත්ථ ව යස්මා අගාරස්ස හිතං කස්සිඤ්ජාදිකම්මං අගාරියන්ති චූච්චති, තඤ්ච පබ්බජ්ජාය නත්ථී, තස්මා පබ්බජ්ජා අනගාරියන්ති ඤාතඛබ්බා.

මාරෙතානි කිලෙසමාරෙන. සඬිගාමාය වෙතෙතීති යුජ්ඣනත්ථාය විත්තං උප්පාදෙති, මාරං අභිවිජ්ජෙතුං සන්තය්හති. යස්මා පන එවරුපස්ස පටිපජ්ජනකපුග්ගලස්ස දෙවපුත්තමාරොපි අන්තරායාය උපක්කමති, තස්මා තස්සපි වසෙන මාරෙතානි එත්ථ දෙවපුත්තමාරෙතානිපි අත්ථො වෙදිතඛබ්බො. තස්සාපි අයං ඉච්ඡාවිසානං කරිස්සතෙවාති. යස්මා පන පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය බුරුග්ගතො වා පට්ඨාය සීලානි සමාදියන්තො පරිසොධෙත්තො සමට්ඨිපස්සනාසු කම්මං කරොන්තො යථාරහං තදඬිගප්පහානවික්ඛම්භනප්පහානානං වසෙන කිලෙසමාරං පරිපාතෙති නාම, න යුජ්ඣති නාම සම්පහාරස්ස අභාවතො, තස්මා චූත්තං “මාරෙන සද්ධිං සඬිගාමාය වෙතෙති”ති.

සත්තන්තන්ති කොට්ඨාසතො සත්තන්තං, පහෙදතො පන තෙ සත්තතිංස හොන්ති. කථං? චත්තාරො සතිපට්ඨානා, චත්තාරො සම්මප්පධානා, චත්තාරො ඉද්ධිපාදා, පඤ්චන්ද්‍රියානි, පඤ්ච බලානි, සත්ත බොජ්ඣංගිනි, අරියො අට්ඨංගිනිකො මග්ගොති. එවං පහෙදතො සත්තතිංසවිධානි සතිපට්ඨානාදිකොට්ඨාසතො සත්තෙව හොන්තිති චුත්තං “සත්තන්ත”න්ති. බොධිපක්ඛියානන්ති චූජ්ඣන්තට්ඨෙත බොධිති ලද්ධනාමස්ස අරියපුග්ගලස්ස මග්ගඤ්ඤාණස්සෙව වා පක්ඛෙ හවානං බොධිපක්ඛියානං, බොධිකොට්ඨාසියානන්ති අත්ථො. “බොධිපක්ඛිකාන”න්තිපි පාඨො, බොධිපක්ඛවත්තානං, බොධිපක්ඛෙ වා නියුත්තානන්ති අත්ථො. භාවනානුයොගමනුයුත්තොති විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරියමග්ගභාවනානුයොගමනුයුත්තො. විපස්සනාක්ඛණෙ හි සතිපට්ඨානාදයො පරියායෙන බොධිපක්ඛියා නාම, මග්ගක්ඛණෙයෙව පන තෙ නිප්පරියායෙන බොධිපක්ඛියා නාම හොන්ති.

ආසවානං බයාති කාමාසවාදීනං සබ්බෙසං ආසවානං බයා. ආසවෙසු හි බිණෙසු සබ්බෙ කිලෙසා බිණායෙව හොන්ති. තෙන අරහත්තමග්ගො චුත්තො හොති. අනාසවන්ති ආසවචරිනි. වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තින්ති එත්ථ වෙතොවචනෙන අරහත්තඵලසමාධි, පඤ්ඤාවචනෙන තංසම්පයුත්තා ව පඤ්ඤා චුත්තා. තත්ථ සමාධි රාගතො විමුත්තත්තා වෙතොවිමුත්ති, පඤ්ඤා අවිජ්ජාය විමුත්තත්තා පඤ්ඤාවිමුත්තිති වෙදිතබ්බා. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා –

“යො හිස්ස, හික්ඛවෙ, සමාධි, තදස්ස සමාධිත්ථියං. යා හිස්ස, හික්ඛවෙ, පඤ්ඤා, තදස්ස පඤ්ඤිත්ථියං. ඉති බො, හික්ඛවෙ, රාගචිරාගා වෙතොවිමුත්ති, අවිජ්ජාචිරාගා පඤ්ඤාවිමුත්ති”ති (සං. නි. 5.516).

අපිචෙත්ථ සමථඵලං වෙතොවිමුත්ති, විපස්සනාඵලං පඤ්ඤාවිමුත්තිති වෙදිතබ්බා. දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්ථාති අත්තනායෙව අභිවිසිට්ඨාය පඤ්ඤාය පච්චක්ඛං කත්ථා අපරප්පච්චයෙන ඤත්ථා. උපසම්පජ්ජ විහරතිති පාපුණ්ත්වා සම්පාදෙත්ථා විහරති. තමෙව සභිගාමසීසං අභිවිජ්ජ අජ්ඣාචසතිති මාරං අභිවිජ්ජිත්ථා විජිතවිජයත්තා තෙන කතසභිගාමසභිබ්බාතස්ස අරියමග්ගස්ස සීසභූතං අරහත්තඵලසමාපත්තිඉස්සරියට්ඨානං, අභිභවත්තො ආවසති, සමාපජ්ජති ඉච්චෙව අත්ථො. ඉමෙ ව දෙවසද්දා දිට්ඨසච්චෙසු දෙවෙසු පවත්තන්ති, විසෙසතො සුද්ධාචාසදෙවෙසුති වෙදිතබ්බං.

ගාථාසු මහත්තන්ති සීලාදිගුණමහත්තෙන මහත්තං. විතසාරදන්ති සාරජ්ජකරානං කිලෙසානං අභාවෙන විගතසාරජ්ජං අපගතමඤ්ඤාචං. පුරිසාපඤ්ඤාති අස්සාදිසු අස්සාජානියාදයො විය පුරිසෙසු ආජානියභූතා උත්තමපුරිසා. දුජ්ජයමජ්ඣභූති පවුරජනෙහි ජෙතුං අසක්කුණෙයාං කිලෙසවාහිනිං අභිභවි අජ්ඣොත්ථරි. “අජ්ජයි”තිපි පටන්ති, අජ්ජිති අත්ථො. ජෙත්ථාන මච්චුනො සෙනං, විමොක්ඛෙන අනාවරන්ති ලොකත්තයාහිබ්බාපනතො දියඨස්සභස්සාදිවිභාගතො ව විපුලත්තා අඤ්ඤෙහි ආවරිතුං පටිසෙධෙතුං අසක්කුණෙයාත්තා ව අනාවරං, මච්චුනො මාරස්ස සෙනං විමොක්ඛෙන අරියමග්ගෙන ජෙත්ථා යො ත්ථං දුජ්ජයං අජයි, තස්ස නමො, තෙ පුරිසාපඤ්ඤාති සම්බන්ධො.

ඉතීති චුත්තජ්ජකාරෙන. හි-ඉති නිපාතමත්තං. එතං පත්තමානසං අධිගතාරහත්තං බිණාසවං දෙවතා නමස්සන්තිති චුත්තමෙවත්ථං නිගමනවසෙන දස්සෙති. අථ වා ඉතීති ඉමිනා කාරණෙන. කිං පන එතං කාරණං? නමුච්චසෙනාවිජයෙන පත්තමානසත්තං. ඉමිනා කාරණෙන තං දෙවතා නමස්සන්තිති අත්ථො. ඉදානි තං කාරණං ඵලතො දස්සෙතුං “තඤ්ඤි තස්ස න පස්සන්ති, යෙන මච්චුචසං වජෙ”ති චුත්තං. තස්සත්ථො – යස්මා තස්ස පුරිසාපඤ්ඤස්ස පණ්ඩාය ගවෙසන්තාපි දෙවා අනුමත්තමිති තං කාරණං න පස්සන්ති, යෙන සො මච්චුනො මරණස්ස වසං වජෙ උපගච්ඡෙයා. තස්මා තං විසුද්ධිදෙවා නමස්සන්තිති.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. පඤ්චපුබ්බනිමිත්තසුත්තවණ්ණනා

83. චතුත්ථෙ යදාති යස්මිං කාලෙ. දෙවොති උපපත්තිදෙවො. තයො හි දෙවා – සම්මුතිදෙවා, උපපත්තිදෙවා, විසුද්ධිදෙවා. තෙසු සම්මුතිදෙවා නාම රාජානො ඛත්තියා. උපපත්තිදෙවා නාම වාතුමහාරාජිකතො පට්ඨාය තදුපරිදෙවා. විසුද්ධිදෙවා නාම බිණාසවා. ඉධ පන කාමාවචරදෙවො අධිජ්ජෙතො. තෙන චුත්තං “දෙවොති උපපත්තිදෙවො”ති. දෙවකායාති දෙවසමුහතො, දෙවට්ඨානතො වා, දෙවලොකතොති අත්ථො. සමුහනිවාසවාචකො හි අයං කායසද්දො. චචනධම්මොති මරණධම්මො, ආයුක්ඛයෙන වා පුඤ්ඤක්ඛයෙන වා උපට්ඨිතමරණොති අත්ථො.

පඤ්චස්ස පුබ්බනිමිත්තාති පාතුභවත්තිති අස්ස උපට්ඨිතමරණස්ස දෙවපුත්තස්ස පඤ්ච මරණස්ස පුබ්බනිමිත්තාති උප්පජ්ජන්ති, පකාසානි වා හොන්ති. මාලා මිලායන්තිති තෙන පිළන්ධිතමාලා මජ්ඣන්තිකසමයෙ ආතපෙ බිත්තා විය මිලාතා විහතසොභා හොන්ති.

චත්ථානි කිලිස්සන්තිති සරදසමයෙ විගතවලාභකෙ ආකාසෙ අබ්භස්සක්කමානබලසූරියසදිසජ්ජභානි නානාවිරාගවණ්ණානි තෙන නිවත්ථපාරුඤචත්ථානි තං බණංයෙව කද්දමෙ බිපිත්ථා මද්දිතානි විය විහතජ්ජභානි

මලිනානි හොන්නි.

කවිජේති සෙදා මුච්චන්තිනි සුපරිසුද්ධජාතිමණි විය සුසික්ඛිතසිප්පාවරියරචිතසුවණ්ණපටිමා විය ව පුබ්බෙ සෙදමලජල්ලිකාරහිතසරිරස්ස තස්මිං ඛණේ උභොති කවිජේති සෙදධාරා සන්දන්ති පග්ගරන්ති. න කෙවලඤ්ච කවිජේතියෙව, සකලසරිරතොපි පනස්ස සෙදජලකණ්ණිකා මුච්චතියෙව, යෙන ආමුත්තමුත්තාජාලගවච්ඡිතො විය තස්ස කායො හොති.

කායෙ දුබ්බණ්ණියං ඔක්කමතිනි පුබ්බෙ පටිසන්ධිතො පටිඨාය යථානුභාවං එකයොජනං ද්වියොජනං යාව ද්වාදසයොජනමත්තමිපි පදෙසං ආභාය ඵරිත්වා විජ්ජොතමානො කායො හොති ඛණ්ඩිච්චපාලිච්චාදිවරහිතො, න සීතං න උණ්භං උපසාතකං, දෙවධිතා සොළසවස්සුද්දෙසිකා විය හොති, දෙවපුත්තො විසතිවස්සුද්දෙසිකො විය, තං ඛණංයෙව නිප්පහෙ නිත්තෙජෙ කායෙ විරූපභාවො අනුපවිසති සණ්ඨාති.

සකෙ දෙවො දෙවාසනෙ නාහිරමතිනි අත්තනො අච්ඡරාගණොති සද්ධිං කීළනපරිවරණකදිබ්බාසනෙ න රමති, න විත්තස්සාදං ලහති. තස්ස කිර මනුස්සගණනාය සත්තහි දිවසෙහි මරණං හවිස්සතිනි ඉමානි පුබ්බනිමිත්තානි පාතුහවන්ති. සො තෙසං උප්පත්තියා “ඵවරූපාය නාම සම්පත්තියා විනා හවිස්සාමි”ති බලවසොකාහිභූතො හොති. තෙනස්ස කායෙ මහාපරිලාභො උප්පජ්ජති, තෙන සබ්බතො ගත්තෙහි සෙදා මුච්චන්ති. විරතරං කාලං අපරිචිතදුක්ඛො තං අධිවාසෙතුං අසක්කොත්තො එකච්චො “දය්භාමි දය්භාමි”ති කන්දන්තො පරිදෙවන්තො කත්ථවි අස්සාදං අලහන්තො විප්ප්පන්තො විලපන්තො තහිං තහිං ආහිණ්ඨති. එකච්චො සතිං උපට්ඨපෙත්වා කායවාචාහි විකාරං අකරොත්තොපි පියවිප්පයොගදුක්ඛං අසහන්තො විහඤ්ඤමානො විවරති.

ඉමානි පන පුබ්බනිමිත්තානි යථා ලොකෙ මහාපුඤ්ඤානං රාජරාජමහාමත්තාදීනංයෙව උක්කාපාතභූමිවාලවන්දග්ගාභාදීනි නිමිත්තානි පඤ්ඤායන්ති, න සබ්බෙසං; ඵවමෙව මහෙසක්ඛදෙවානංයෙව පඤ්ඤායති. උප්පත්තානි ව තානි “ඉමානි මරණස්ස පුබ්බනිමිත්තානි නාමා”ති කෙචි දෙවා ජානන්ති, න සබ්බෙ. තත්ථ යො මන්දෙන කුසලකම්මෙන නිබ්බන්තො, සො “ඉදානි කො ජානාති, ‘කුහිං නිබ්බන්තිස්සාමි’”ති භායති. යො පන මහාපුඤ්ඤො, සො “ඛහුං මයා දානං දිත්තං, සීලං රක්ඛිතං, පුඤ්ඤං උපචිතං, ඉතො චුතස්ස මෙ සුගතියෙව පාටිකඬ්ඛා”ති න භායති න විකම්පති. ඵවං උපට්ඨිතපුබ්බනිමිත්තං පන තං ගහෙත්වා දෙවතා නන්දනවනං පවෙසෙත්ති සබ්බදෙවලොකෙසු නන්දනවනං අත්ථියෙව.

තීහි වාචාහි අනුමොදෙන්ති ඉදානි චුච්චමානෙහි තීහි වචනෙහි අනුමොදෙන්ති, මොදං පමොදං උප්පාදෙන්ති, අස්සාසෙන්ති, අභිවදනවසෙන වා තංඛණානුරූපං පමොදං කරොන්ති. කෙචි පන “අනුමොදෙන්ති”ති පදස්ස “ඔවදන්ති”ති වදන්ති. ඉතොති දෙවලොකතො. හොති ආලපනං. සුගතීන්ති සුන්දරගතිං, මනුස්සලොකං සන්ධාය වදන්ති. ගච්ඡාති පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන උපෙහි.

ඵවං චුත්තෙති ඵවං තදා තෙහි දෙවෙහි තස්ස “ඉතො හො සුගතිං ගච්ඡා”තිආදිනා වත්තබ්බවචනෙ හගවතා චුත්තෙ අඤ්ඤතරො නාමගොත්තෙන අපාකටො තස්සං පරිසායං නිසින්තො අනුසන්ධිකුසලො ඵකො හික්ඛු “ඵතෙ සුගතිආදයො හගවතා අවිසෙසතො චුත්තා අවිභූතා, හන්ද තෙ විභූතතරෙ කාරාපෙස්සාමි”ති එතං “කිංනු බො, හන්තෙ”තිආදිවචනං අවොච. සද්ධාදිගුණවිසෙසපටිලාභකාරණතො දෙවුපපත්තිහෙතුතො ව මනුස්සත්තං දෙවානං අභිසම්මතන්ති ආහ “මනුස්සත්තං බො හික්ඛු දෙවානං සුගතිගමනසඩ්ඛාත”න්ති.

සුගතිගමනසඩ්ඛාතන්ති “සුගතිගමන”න්ති සම්මා කථිතං, වණ්ණිතං ථොමිතන්ති අත්ථො. යං මනුස්සභූතොති එත්ථ යන්ති කිරියාපරාමසනං, තෙන පටිලහතිනි එත්ථ පටිලහනකිරියා ආමසියති, යො සද්ධාපටිලාභොති අත්ථො. මනුස්සභූතොති මනුස්සෙසු උප්පන්තො, මනුස්සභාවං වා පත්තො. යස්මා දෙවලොකෙ උප්පත්තානං තථාගතස්ස ධම්මදෙසනා යෙභුයොන දුල්ලභා සවනාය, න තථා මනුස්සානං, තස්මා චුත්තං “මනුස්සභූතො”ති. තථාගතජ්ජවෙදිතෙ ධම්මචිනයෙති තථාගතෙන හගවතා දෙසිතෙ සික්ඛත්තයසඩ්ගහෙ සාසනෙ. තඤ්ඤි ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මො ව, ආසයානුරූපං විනෙයානං විනයනතො විනයො වාති ධම්මචිනයො, උපනිස්සයසම්පත්තියා වා ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මං අප්පරජක්ඛජාතිකං විනෙතිනි ධම්මචිනයො. ධම්මෙනෙව වා විනයො, න දණ්ඩසත්ථෙහිති ධම්මචිනයො, ධම්මයුත්තො වා විනයොති ධම්මචිනයො, ධම්මාය වා සහ මග්ගඵලනිබ්බානාය විනයොති ධම්මචිනයො, මහාකරුණාසබ්බඤ්ඤාඤාදිධම්මතො වා පවත්තො විනයොති ධම්මචිනයො. ධම්මො වා හගවා ධම්මභූතො ධම්මකායො ධම්මස්සාමි, තස්ස ධම්මස්ස විනයො, න තක්කියානන්ති ධම්මචිනයො, ධම්මෙ වා මග්ගඵලෙ නිප්පාදෙනබ්බිසයභූතෙ වා පවත්තො විනයොති ධම්මචිනයොති චුච්චති. තස්මිං ධම්මචිනයෙ.

සද්ධං පටිලහතිනි “ස්වාක්ඛාතො හගවතා ධම්මො”තිආදිනා සද්ධං උප්පාදෙති. සද්ධො හි ඉමස්මිං ධම්මචිනයෙ යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානො දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙ ආරාධෙස්සති. සුලද්ධලාභසඩ්ඛාතන්ති එත්ථ යථා හිරඤ්ඤසුවණ්ණබෝධත්තවත්ථාදිලාභො සත්තානං උපහොගසුඛං ආවහති, චූප්පිපාසාදිදුක්ඛං පටිබාහති, ධනදාලිද්දියං චූපසමෙති, මුත්තාදිරතනපටිලාභහෙතු හොති, ලොකසත්තතිඤ්ච ආවහති; ඵවං ලොකියලොකුත්තරා සද්ධාපි යථාසම්භවං ලොකියලොකුත්තරං විපාකසුබ්බාවහති, සද්ධාධුරෙන පටිපත්තානං ජාතිජරාදිදුක්ඛං පටිබාහති,

ගුණදාලිද්දියං වූපසමෙති, සතිසම්බොජ්ඣාදිරතනපටිලාභහෙනු හොති, ලොකසන්නතිඤ්ච ආවහති. චූත්තඤ්ඤෙනං

“සද්ධො සිලෙන සම්පන්නො, යසො භොගසමප්පිනො;
යං යං පදෙසං හජති, තත්ථ තත්ථෙව පූජිතො”ති. (ධ. ප. 303);

එවං සද්ධාපටිලාභස්ස සුලද්ධලාභතා වෙදිතබ්බා. යස්මා පනායං සද්ධාපටිලාභො අනුගාමිකො අනඤ්ඤසාධාරණො සබ්බසම්පත්තිහෙනු, ලොකියස්ස ව භිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිධනලාභස්ස කාරණං. සද්ධොයෙව හි දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා උළාරුළාරවිත්තුපකරණානි අධිගච්ඡති, තෙහි ව අත්තනො පරෙසඤ්ච අත්ථමෙව සම්පාදෙති. අස්සද්ධස්ස පන තානි අනත්ථාවහානි හොන්ති, ඉධ වෙව සම්පරායෙ වානි, එවමිපි සද්ධාය සුලද්ධලාභතා වෙදිතබ්බා. තථා හි –

“සද්ධා ඛන්ධති පාඨෙයාං”. (සං. නි. 1.79).

“සද්ධා දුතියා පුරිසස්ස හොති”ති ව. (සං. නි. 1.36, 59).

“සද්ධිධ විත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨ”න්ති ව. (සං. නි. 1.73; සු. නි. 184).

“සද්ධාහත්ථො මහානාගො”ති ව. (අ. නි. 6.43; ථෙරගා. 694).

“සද්ධා බ්ඡං තපො වුට්ඨි”ති ව. (සං. නි. 1.197; සු. නි. 77).

“සද්ධෙසිකො, හික්ඛෙවෙ, අරියසාවකො”ති (අ. නි. 7.67) ව.

“සද්ධාය තරති ඔස”න්ති ව. (සං. නි. 1.246) –

අනෙකෙසු යානෙසු අනෙකෙහි කාරණෙහි සද්ධා සංවණ්ණිතා.

ඉදානි යාය සද්ධාය සාසනෙ කුසලධම්මෙසු සුප්පතිට්ඨිතො නාම හොති නියාමොක්කන්තියා, තං සද්ධං දස්සෙතුං “සා බො පනස්සා”තිආදි චූත්තං. තත්ථ අස්සාති ඉමස්ස භවෙය්‍යානි අත්ථො. නිව්ට්ඨානි අභිනිව්ට්ඨා විත්තසන්නානං අනුපව්ට්ඨා. මූලජාතාති ජාතමූලා. කිං පන සද්ධාය මූලං නාම? සද්ධෙයාවත්ථුස්මිං ඔකප්පනහෙනුභූතො උපායමනසිකාරො. අපිව සප්පුරිසසෙවනා සද්ධම්මස්සවනං යොනිසොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මප්පටිපත්තීනි චත්තාරි සොනාපත්තියඬගානි මූලානි වෙදිතබ්බානි. පතිට්ඨිතාති අරියමග්ගාධිගමෙන කෙනචි අකම්පනීයභාවෙන අවට්ඨිතා. තෙනෙවාහ “දළ්භා අසංභාරියා”ති. දළ්භාති ථීරා. අසංභාරියාති කෙනචි සංහරිතුං වා භාපෙතුං වා අපනෙතුං වා අසක්කුණෙය්‍යා. ඉති තෙ දෙවා තස්ස සොනාපත්තිමග්ගසමධිගමං ආසීසන්නා එවං වදන්ති. අත්තනො දෙවලොකෙ කාමසුඛපහොගාරහමෙව හි අරියපුග්ගලං තෙ ඉච්ඡන්ති. තෙනාහ “එහි, දෙව, පුනස්පුන”න්ති.

ගාථාසු පුඤ්ඤක්ඛයමරණමිපි ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡේදෙනෙව හොතිති ආහ “වචති ආයුසඬබ්බො”ති. අනුමොදනන්ති අනුමොදන්නානං. මනුස්සානං සහබ්‍යතන්ති මනුස්සෙහි සහභාවං. සහ බ්‍යෙතීති සහබ්‍යො, සහපවත්තනකො, තස්ස භාවො සහබ්‍යතා. නිව්ට්ඨස්සාති නිව්ට්ඨා භවෙය්‍යා. යාවජීවන්ති යාව ජීවිතප්පවත්තියා, යාව පරිනිබ්බානාති අත්ථො.

අප්පමාණන්ති සක්කච්චං බහුං උළාරං බහුක්ඛන්තුඤ්ච කරණවසෙන පමාණරහිතං. නිරූපධිත්ති කිලෙසුපධිරහිතං, සුවිසුද්ධං නිම්මලන්ති අත්ථො. යස්මා පන තෙ දෙවා මහග්ගකුසලං න ඉච්ඡන්ති කාමලොකසමතික්කමනතො, කාමාවචරපුඤ්ඤමෙව ඉච්ඡන්ති, තස්මා එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො – “ඉතො දෙවලොකතො වුතො මනුස්සෙසු උප්පජ්ජිත්වා විඤ්ඤුතං පත්තො කායදුච්චරිතාදිං සබ්බං දුච්චරිතං පභාය කායසුචරිතාදිං සබ්බං සුචරිතං උළාරං විපුලං උපවිනිත්වා අරියමග්ගෙන ආගතසද්ධො භවාහි”ති. යස්මා පන ලොකුත්තරෙසු පට්ඨමග්ගං දුතියමග්ගමිපි වා ඉච්ඡන්ති අත්තනො දෙවලොකප්පත්තියා අනතිවත්තනතො, තස්මා තෙසමිපි වසෙන “අප්පමාණං නිරූපධි”න්තිපදානං අත්ථො වෙදිතබ්බො – පමාණකරානං දිට්ඨෙකට්ඨඬලාරිකකාමරාගාදිකිලෙසානං උපච්ඡේදෙන අප්පමාණං, සත්තමභවතො වා උප්පජ්ජනාරහස්ස බන්ධුපධිස්ස තංතිබ්බත්තකඅභිසඬ්ඛාරූපධිස්ස තංතංමග්ගවජ්ඣකිලෙසුපධිස්ස ව පහානෙන තෙසං අනිබ්බත්තනතො නිරූපධිසඬ්ඛාතනිබ්බානසන්නිස්සිතත්තා ව නිරූපධිති.

එවං අච්චත්තමෙව අපායද්වාරපිට්ඨායකං කම්මං දස්සෙත්වා ඉදානි සග්ගසම්පත්තිනිබ්බත්තකකම්මං දස්සෙතුං “තතො ඔපධික”න්තිආදි චූත්තං. තත්ථ ඔපධිකන්ති උපධිවෙපක්කං අත්තභාවසම්පත්තියා වෙව භොගසම්පත්තියා ව නිබ්බත්තකන්ති අත්ථො. උපධිති හි අත්තභාවො වුවචති. යථාහ “සත්තෙකච්චානි පාපකානි කම්මසමාදානානි උපධිසම්පත්තිපට්ඨානානි න විපච්චන්ති”ති (විභ. 810). කාමගුණාපි. යථාහ “උපධිති නරස්ස සොවනා”ති (සං. නි.

1.12; සූ. නි. 34). තනුයං වචනත්ථො – උපධියති එත්ථ සුඛදුක්ඛන්ති උපධි, අත්තභාවො කාමගුණා ව. උපධිකරණං සීලං එතස්ස, උපධිං වා අරහතීති ඔපධිකං, පුඤ්ඤං, තං ඛන්තං උළාරං කත්වා. කථං? ආනෙන. ආනඤ්ඤි ඉතරෙහි සුකරන්ති එවං චුත්තං. ආනෙනාති වා පදෙන අභයදානම්පි චුත්තං, න ආමිසදානමෙවාති සීලස්සාපි සඬිගභො දට්ඨබ්බො. යස්මා පන තෙ දෙවා අසුරකායභානිං එකන්තෙනෙව දෙවකායපාරිපූරිඤ්ච ඉච්ඡන්ති, තස්මා තස්ස උපායං දස්සෙන්තා “අඤ්ඤෙපි මච්චෙ සද්ධම්මෙ, බ්‍රහ්මවරියෙ නිවෙසයා”ති ධම්මදානෙ නියොජෙන්නි. යදා විදුති යස්මිං කාලෙ දෙවා දෙවං වචන්තං විදු විජානෙය්‍යං, තදා ඉමාය යථාචුත්තාය අනුකම්පාය දුක්ඛාපනායනකම්පාය “දෙව, ඉමෙ දෙවකායෙ පුනප්පුනං උප්පජ්ජනවසෙන එහි ආගච්ඡාහි”ති ව අනුමොදෙන්තිති.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. බහුජනහිතසුත්තවණ්ණනා

84. පඤ්චමෙ ලොකෙති එත්ථ තයො ලොකා – සත්තලොකො, සඬ්ඛාරලොකො, ඔකාසලොකොති. තෙසු ඉන්ද්‍රියබද්ධානං රූපධම්මානං අරූපධම්මානං රූපාරූපධම්මානඤ්ච සන්තානවසෙන චත්තමානානං සමුභො සත්තලොකො, පථවිපබ්බතාදිභෙදො ඔකාසලොකො, උභයෙපි බන්ධා සඬ්ඛාරලොකො. තෙසු සත්තලොකො ඉධ අධිප්පෙතො. තස්මා ලොකෙති සත්තලොකෙ. තත්ථාපි න දෙවලොකෙ, න බ්‍රහ්මලොකෙ, මනුස්සලොකෙ. මනුස්සලොකෙපි න අඤ්ඤස්මිං චක්කවාළෙ, ඉමස්මිංයෙව චක්කවාළෙ. තත්‍රාපි න සබ්බට්ඨානෙසු, “පුරත්ථිමාය දිසාය ගජඬ්ගලං නාම නිගමො, තස්ස අපරෙත මහාසාලා, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ; පුරත්ථිමදක්ඛිණාය දිසාය සල්ලවති නාම නදී, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ; දක්ඛිණාය දිසාය සෙනකණ්ණිකං නාම නිගමො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ; පච්ඡිමාය දිසාය ථුණං නාම බ්‍රාහ්මණගාමො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ; උත්තරාය දිසාය උසිරද්ධපො නාම පබ්බතො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ”ති (මහාව. 259) එවං පරිච්ඡින්නෙ ආයාමතො තියොජනසතෙ විත්ථාරතො අඬ්ඪිකෙය්‍යායොජනසතෙ පරික්ඛෙපතො නවයොජනසතෙ මජ්ඣිමදෙසෙ උප්පජ්ජති තථාගතො. න කෙවලඤ්ච තථාගතොව පච්චෙකබුද්ධා අග්ගසාවකා අසීතිමහාපෙරා බුද්ධමානා බුද්ධපිතා චක්කවත්තිරාජා අඤ්ඤෙ ව සාරප්පත්තා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා එත්ථෙව උප්පජ්ජන්ති. ඉධ පන තථාගතවාරෙයෙව සබ්බත්ථකවසෙන අයං නයො ලබ්භති, ඉතරෙසු එකදෙසවසෙන.

උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජන්තිති ඉදං පන උභයමිපි විප්පකතවචනමෙව, උප්පජ්ජන්තා බහුජනහිතත්ථාය උප්පජ්ජන්ති, න අඤ්ඤෙන කාරණෙනාති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. එවරූපඤ්ඤෙත්ථ සද්දලක්ඛණං න සක්කා අඤ්ඤෙන සද්දලක්ඛණෙන පටිබාහිතං.

අපිව උප්පජ්ජමානො නාම උප්පජ්ජති නාම උප්පන්නො නාමාති අයං පභෙදො වෙදිතබ්බො. තථාගතො හි මහාහිනිහාරං කරොන්නො, බුද්ධකරෙ ධම්මෙ පරියෙසන්නො, පාරමි යො පුරෙන්නො, පඤ්ච මහාපරිව්චාගෙ පරිව්චපන්නො, ඤාතත්ථවරියං වරන්නො, ලොකත්ථවරියං, බුද්ධත්ථවරියං කොටිං පාපෙන්නො, පාරමි යො පුරෙත්වා තුසිතභවනෙ තිට්ඨන්නො, තතො ඔතරිත්වා වරිමභවෙ පටිසන්ධිං ගණ්හන්නො, අගාරමජ්ඣෙ වසන්නො, අභිනික්ඛමන්නො, මහාපධානං පදහන්නො, පරිපක්කඤ්ඤාණො බොධිමණ්ඩං ආරුය්හ මාරබලං විධමෙන්නො පඨමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්නො, මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙන්නො, පච්ඡිමයාමෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ ඤාණං ඔතාරෙත්වා අනෙකාකාරං සබ්බසබ්බාරෙ සම්මසිත්වා සොනාපත්තිමග්ගං පටිච්ඡිකුන්නො යාව අනාගාමිඵලං සච්ඡිකරොන්නොපි උප්පජ්ජමානො එව නාම, අරහත්තමග්ගක්ඛණෙ උප්පජ්ජති නාම, අරහත්තඵලක්ඛණෙ පන උප්පන්නො නාම. බුද්ධානඤ්ඤි සාවකානං විය න පටිපාටියා ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණාදීනං උප්පාදනකිව්චං අත්ථි, සහෙව පන අරහත්තමග්ගෙන සකලොපි බුද්ධගුණරාසි ආගතොව නාම හොති. තස්මා තෙ නිබ්බත්තසබ්බකිව්චත්තා අරහත්තඵලක්ඛණෙ උප්පන්නා නාම හොන්ති. ඉධ අරහත්තඵලක්ඛණං සන්ධාය “උප්පජ්ජති”ති චුත්තො. උප්පන්නො හොතිති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො.

සාවකොපි බ්ණාසවො සාවකබොධියා හෙතුභූතෙ පුඤ්ඤසම්භාරෙ සම්භරන්නො පුබ්බයොගං පුබ්බවරියං ගතපච්චාගතචත්තං පුරෙන්නො වරිමභවෙ නිබ්බත්තන්නො අනුක්කමෙන විඤ්ඤුතං පත්වා සංසාරෙ ආදීනවං දිස්වා පබ්බජ්ජාය වෙනයමානො පබ්බජ්ජං මත්ථකං පාපෙත්වා සීලාදීනි පරිපුරෙන්නො ධුතධම්මෙ සමාදාය චත්තමානො ජාගරියං අනුසුඤ්ඤන්නො ඤාණානි නිබ්බත්තන්නො විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා හෙට්ඨිමග්ගෙන අධිගච්ඡන්තොපි උප්පජ්ජමානො එව නාම, අරහත්තමග්ගක්ඛණෙ උප්පජ්ජති නාම, අරහත්තඵලක්ඛණෙ පන උප්පන්නො නාම. සෙක්ඛො පන පුබ්බුපනිස්සයතො පට්ඨාය යාව ගොත්‍රභුඤ්ඤාණා උප්පජ්ජමානො නාම, පඨමමග්ගක්ඛණෙ උප්පජ්ජති නාම, පඨමඵලක්ඛණෙන පට්ඨාය උප්පන්නො නාම. එත්තාවතා “තයොමෙ, හික්ඛවෙ, පුත්ගලා ලොකෙ උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජන්ති”ති පදානං අත්ථො චුත්තො හොති.

ඉදානි බහුජනහිතායාතිආදීසු බහුජනහිතායාති මහාජනස්ස හිතත්ථාය. බහුජනසුඛායාති මහාජනස්ස සුඛත්ථාය. ලොකානුකම්පායාති සත්තලොකස්ස අනුකම්පං පටිච්ච. කතරසත්තලොකස්සාති ? යො තථාගතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා ධම්මං පටිච්ඡිකුති, අමතපානං පිච්චි, තස්ස. හගවතො හි ධම්මචක්කප්පචත්තසුත්තන්තදෙසනාය

අඤ්ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤප්පමුඛා අට්ඨාරස ධුන්මකොටියො ධම්මං පටිච්ඡක්ඛිංසු. එවං යාව සුභද්දපරිබ්බාජකච්ඡායනා ධම්මං පටිච්චද්ධසන්තානං ගණනා නත්ථි, මහාසමයසුත්තන්තදෙසනායං මඬිගලසුත්තං, චූළරාහුලොවාදං, සමචිත්තදෙසනායන්ති ඉමෙසු චතුසු යානෙසු අභිසමයං පත්තසන්තානං පරිච්ඡෙදො නත්ථි. එවමෙතස්ස අපරිමාණස්ස සත්තලොකස්ස අනුකම්පාය. සාවකස්ස පන අරහතො සෙක්ඛස්ස ච ලොකානුකම්පාය උප්පත්ති ධම්මසෙනාපතිආදීහි ධම්මභණ්ඩාගාරිකාදීහි ච දෙසිතදෙසනාය පටිච්චෙධප්පත්තසන්තානං වසෙන, අපරහාගෙ ච මහාමහින්දත්ථෙරාදීහි දෙසිතදෙසනාය පටිච්චද්ධසච්චානං වසෙන, යාවජ්ජනනා ඉතො පරං අනාගතෙ ච සාසනං නිස්සාය සග්ගමොක්ඛමග්ගෙසු පතිට්ඨහන්තානං වසෙනපි අයමත්ථො විභාවෙනබ්බො.

අපිව බහුජනහිතායාති බහුජනස්ස හිතත්ථාය, තෙසං පඤ්ඤාසම්පත්තියා දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකහිතුපදෙසකොති. බහුජනසුඛායාති බහුජනස්ස සුඛත්ථාය, වාගසම්පත්තියා උපකරණසුඛසම්පදායකොති. ලොකානුකම්පායාති ලොකස්ස අනුකම්පනත්ථාය, මෙත්තාකරුණාසම්පත්තියා මාතෘපිතරො විය ලොකස්ස රක්ඛිතා ගොපිතාති. අත්ථාය හිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සානන්ති ඉධ දෙවමනුස්සග්ගහණෙන භබ්බපුග්ගලෙ වෙනෙයාසත්තෙ එව ගහෙත්වා තෙසං නිබ්බානමග්ගඵලාධිගමාය තථාගතස්ස උප්පත්ති දස්සිතා පට්ඨමවාරෙ, දුතියතතියවාරෙසු පන අරහතො සෙක්ඛස්ස ච වසෙන යොජෙතබ්බං. තත්ථ අත්ථායාති ඉමිනා පරමත්ථාය, නිබ්බානායාති චූත්තං හොති. හිතායාති තංසම්පාපකමග්ගත්ථායාති චූත්තං හොති. නිබ්බානසම්පාපකමග්ගතො හි උත්තරිං හිතං නාම නත්ථි. සුඛායාති ඵලසමාපත්තිසුඛත්ථායාති චූත්තං හොති, තතො උත්තරි සුඛාභාවතො. චූත්තඤ්ඤෙනං “අයං සමාධි පච්චුප්පන්තසුඛො වෙච ආයතිඤ්ච සුඛවිපාකො”ති (දී. නි. 3.355; අ. නි. 5.27; විභ. 804).

තථාගතොතිආදීනං පදානං අත්ථො හෙට්ඨා චූත්තො. විජ්ජාවරණසම්පන්නොතිආදීසු තිස්සොපි විජ්ජා භයහෙරවෙ (ම. නි. 1.34 ආදයො) ආගතනයෙන, ඡපි විජ්ජා ඡළහිඤ්ඤාවසෙන, අට්ඨපි විජ්ජා අමිබට්ඨසුත්තෙ ආගතාති විජ්ජාහි, සීලසංවරාදීහි, පන්තරසහි වරණධම්මෙහි ච, අනඤ්ඤසාධාරණෙහි සම්පන්නො සමන්තාගතොති විජ්ජාවරණසම්පන්නො. සොභනගමනත්තා, සුන්දරං යානං ගතත්තා, සම්මා ගතත්තා, සම්මා ගදත්තා ච සුගතො. සබ්බථා විදිතලොකත්තා ලොකචූද. නත්ථි එතස්ස උත්තරොති අනුත්තරො. පුරිසදම්මෙ පුරිසවෙනෙයො සාරෙති විනෙතිති පුරිසදම්මසාරථි. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි යථාරහං අනුසාසනීති සත්ථා. සබ්බස්සාපි නෙයාස්ස සබ්බජ්ජකාරෙන සයම්භුඤ්ඤාණෙන බුද්ධත්තා බුද්ධොති අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගතො (විසුද්ධි. 1.132-133) ගහෙතබ්බො.

සො ධම්මං දෙසෙති ආදි...පෙ.... පරියොසානකල්‍යාණන්ති සො භගවා සත්තෙසු කාරුඤ්ඤං පටිච්ච හිත්වාපි අනුත්තරං විචෙකසුඛං ධම්මං දෙසෙති. තඤ්ච බො අප්පං වා බහුං වා දෙසෙන්නො ආදිකල්‍යාණාදිප්පකාරමෙච දෙසෙති. කථං? එකගාථාපි හි සමන්තභද්දකත්තා ධම්මස්ස පට්ඨමපාදෙන ආදිකල්‍යාණා, දුතියතතියෙහි මජ්ඣකල්‍යාණා, පච්ඡිමෙන පරියොසානකල්‍යාණා. එකානුසන්ධිකං සුත්තං නිදානෙන ආදිකල්‍යාණං, නිගමනෙන පරියොසානකල්‍යාණං, සෙසෙන මජ්ඣකල්‍යාණං. නානානුසන්ධිකං සුත්තං පට්ඨමෙන අනුසන්ධිතා ආදිකල්‍යාණං, පච්ඡිමෙන පරියොසානකල්‍යාණං, සෙසෙහි මජ්ඣකල්‍යාණං. සකලොපි වා සාසනධම්මො අත්තනො අත්ථභූතෙන සීලෙන ආදිකල්‍යාණො, සමට්ථිපස්සනාමග්ගඵලෙහි මජ්ඣකල්‍යාණො, නිබ්බානෙන පරියොසානකල්‍යාණො. සීලසමාධිති වා ආදිකල්‍යාණො, විපස්සනාමග්ගෙහි මජ්ඣකල්‍යාණො, ඵලනිබ්බානෙහි පරියොසානකල්‍යාණො. බුද්ධසුබුද්ධතාය වා ආදිකල්‍යාණො, ධම්මසුඛධම්මතාය මජ්ඣකල්‍යාණො, සඬ්ඝසුප්පට්ඨත්තියා පරියොසානකල්‍යාණො. තං සුත්තං තථත්තාය පටිපන්නෙන අධිගන්තබ්බාය අභිසම්බොධියා වා ආදිකල්‍යාණො, පච්චෙකබොධියා මජ්ඣකල්‍යාණො, සාවකබොධියා පරියොසානකල්‍යාණො. සුයාමානො වෙස නිවරණවික්ඛම්භනතො සවනෙනපි කල්‍යාණමෙච ආවහනීති ආදිකල්‍යාණො, පටිපජ්ජියමානො සමට්ථිපස්සනාසුඛාවහනතො පටිපත්තියාපි සුඛමෙච ආවහනීති මජ්ඣකල්‍යාණො, තථාපටිපන්නො ච පටිපත්තිඵලෙ නිට්ඨිතෙ තාදිභාවාවහනතො පටිපත්තිඵලෙනපි කල්‍යාණමෙච ආවහනීති පරියොසානකල්‍යාණො. නාට්ඨප්පභවත්තා ච පභවසුද්ධියා ආදිකල්‍යාණො, අත්ථසුද්ධියා මජ්ඣකල්‍යාණො, කිච්චසුද්ධියා පරියොසානකල්‍යාණො. තෙන චූත්තං “සො ධම්මං දෙසෙති ආදි...පෙ.... පරියොසානකල්‍යාණ”න්ති.

යං පන භගවා ධම්මං දෙසෙන්නො සාසනධුන්මවරියං මග්ගධුන්මවරියඤ්ච පකාසෙති, නානානයෙහි දීපෙති, තං යථානුරූපං අත්ථසම්පත්තියා සාත්ථං, බ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා සබ්‍යඤ්ජනං. සඬකාසන, පකාසන, විචරණ, විභජන, උත්තානිකරණ පඤ්ඤත්තිඅත්ථපදසමායොගතො සාත්ථං, අක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසසම්පත්තියා සබ්‍යඤ්ජනං, අත්ථගම්භීරතාපටිච්චෙධගම්භීරතාහි වා සාත්ථං, ධම්මගම්භීරතාදෙසනාගම්භීරතාහි සබ්‍යඤ්ජනං. අත්ථපටිභානපටිසම්භිදාවිසයතො වා සාත්ථං, ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාවිසයතො සබ්‍යඤ්ජනං. පණ්ඩිතවෙදනීයතො පරික්ඛකජනප්පසාදකන්ති සාත්ථං, සද්ධෙයාතො ලොකීයජනප්පසාදකන්ති සබ්‍යඤ්ජනං. ගම්භීරාධිප්පායතො සාත්ථං, උත්තානපදතො සබ්‍යඤ්ජනං. උපනෙතබ්බස්ස අභාවතො සකලපරිපුණ්ණභාවෙන කෙචලපරිපුණ්ණං, අපනෙතබ්බස්ස අභාවතො නිද්දොසභාවෙන පරිසුද්ධං, අපිච්ච පටිපත්තියා අධිගමබ්‍යත්තීතො සාත්ථං, පරියත්තියා ආගමබ්‍යත්තීතො සබ්‍යඤ්ජනං, සීලාදිපඤ්චධම්මක්ඛන්ධපාරිසුරියා පරිපුණ්ණං, නිරූපක්කිලෙසතො නිත්ථරණත්ථාය පවත්නීතො ලොකාමිසනිරපෙක්ඛතො ච පරිසුද්ධං, සික්ඛත්තයපරිග්ගහිතත්තා ධුන්මභූතෙහි සෙට්ඨෙහි වරිතබ්බතො

තෙසං වරියභාවතො ව බ්‍රහ්මවරියං. තස්මා “සාත්ථං සබ්බාසුඡන්දං...පෙ.... පකාසෙති” ති වුවවති. පඨමොති ගණනානුපුබ්බතො සබ්බලොකුත්තමභාවතො ව පඨමො පුග්ගලො.

තස්සෙව සත්ථු සාවකොති තස්සෙව යථාචුත්තගුණස්ස සත්ථු සම්මාසම්බුද්ධස්ස ධම්මදෙසනාය සවනන්තෙ ජාතො ධම්මසෙනාපතිසදිසො සාවකො, න පුරණාදි විය පටිඤ්ඤාමත්තෙන සත්ථු සාවකො. පාටිපදොති පටිපදාසඬ්ඛාතෙන අරියමග්ගෙන අරියාය ජාතියා ජාතො භවොති පාටිපදො, අනිට්ඨිතපටිපත්තිකිච්චො පටිපජ්ජමානොති අත්ථො. සුත්තගෙය්‍යාදි පරියත්තිධම්මො ඛණ්ඩං සුතො එතෙනාති ඛණ්ඩස්සුතො. පාතිමොක්ඛසංවරාදිසිලෙන වෙව ආරඤ්ඤිකඬ්ඛාදිධුතඬ්ඛවතෙහි ව උපපන්නො සම්පන්නො සමන්තාගතොති සීලවතුපපන්නො. ඉති භගවා “ලොකානුකම්පා නාම නිතජ්ඣාසයෙන ධම්මදෙසනා, සා ව ඉමෙසු එව තිසු පුග්ගලෙසු පටිබද්ධා” ති දස්සෙති. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

ගාථාසු තස්සත්ථයොති තස්සෙව සත්ථු පටිපත්තියා ධම්මදෙසනාය ව අනුගමනෙන තස්සත්ථයො අනුජාතො. අවිජ්ජන්ධකාරං විධම්ත්වා සපරසන්නානෙසු ධම්මාලොකසඬ්ඛාතාය පභාය කරණතො පහඬ්ඛකරා. ධම්මමුදිරයන්නාති චතුසච්චධම්මං කථෙන්නා. අපාපුරන්තීති උග්ගසාටෙන්නි. අමතස්ස නිබ්බානස්ස. ද්වාරං අරියමග්ගං. යොගාති කාමයොගාදිතො. සත්ථවාහෙනාති වෙනෙය්‍යසත්ථවාහනතො භවකන්නාරනිත්ථරණතො සත්ථවාහො, භගවා, තෙන සත්ථවාහෙන. සුදෙසිතං මග්ගමනුක්කමන්තීති තෙන සම්මා දෙසිතං අරියමග්ගං තස්ස දෙසනානුසාරෙන අනුගච්ජන්ති පටිපජ්ජන්ති. ඉධෙවාති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සෙසං උත්තානමෙව.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. අසුභානුපස්සිසුත්තවණ්ණනා

85. ඡට්ඨෙ අසුභානුපස්සිති අසුභං අනුපස්සන්තා ද්වන්තිංසාකාරවසෙන වෙව උද්ධුමාතකාදීසු ගහිතනිමිත්තස්ස උපසංහරණවසෙන ව කායස්මිං අසුභං අසුභාකාරං අනුපස්සකා හුත්වා විහරං. ආනාපානස්සතීති ආනාපානෙ සති, තං ආරබ්භ පවත්තා සති, අස්සාසපස්සාසපරිග්ගාහිකා සතීති අත්ථො. චුත්තඤ්ඤෙන “ආනන්ති අස්සාසො, නො පස්සාසො. පානන්ති පස්සාසො, නො අස්සාසො” තිආදි (පටි. ම. 1.160).

වොති තුම්භාකං. අජ්ඣක්කන්ති ඉධ ගොවරජ්ඣක්කං අධිප්පෙනං. පරිමුඛන්ති අභිමුඛං. සුපට්ඨිතාති සුට්ඨු උපට්ඨිතා. ඉදං චුත්තං හොති – ආනාපානස්සති ව තුම්භාකං කම්මට්ඨානාහිමුඛං සුට්ඨු උපට්ඨිතා හොතුති. අප්ථ වා පරිමුඛන්ති පරිග්ගහිතනියානං. චුත්තඤ්ඤෙන පටිසම්භිදායං – “පරිති පරිග්ගහට්ඨො, මුඛන්ති නියානට්ඨො, සතීති උපට්ඨානට්ඨො, තෙන වුවවති පරිමුඛං සති” ති (පටි. ම. 1.164). ඉමිනා චතුසතිපට්ඨානසොළසප්පභෙදා ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨානභාවතා දස්සිතාති දට්ඨබ්බා.

එවං සඬ්ඛෙපෙනෙව රාගවරිතවිතක්කවරිතානං සප්පායං පටිකුලමනසිකාරකායානුපස්සනාවසෙන සමථකම්මට්ඨානං විපස්සනාකම්මට්ඨානඤ්ච උපදිසිත්වා ඉදානි සුද්ධවිපස්සනාකම්මට්ඨානමෙව දස්සෙන්නො “සබ්බසඬ්ඛාතෙසු අනිච්චානුපස්සිතො විහරං” ති ආහ. තත්ථ අනිච්චං, අනිච්චලක්ඛණං, අනිච්චානුපස්සනා, අනිච්චානුපස්සිති ඉදං චතුක්කං වෙදිතබ්බං. හුත්වා, අභාවතො, උදයබ්බයයොගතො, තාවකාලිකතො, නිච්චපටික්ඛෙපතො ව ඛන්ධපඤ්චකං අනිච්චං නාම. තස්ස යො හුත්වා අභාවාකාරො, තං අනිච්චලක්ඛණං නාම. තං ආරබ්භ පවත්තා විපස්සනා අනිච්චානුපස්සනා. තං අනිච්චන්ති විපස්සකො අනිච්චානුපස්සි. එත්ථ ව එකාදසවිධා අසුභකථා පඨමජ්ඣානං පාපෙත්වා, සොළසවත්ථුකා ව ආනාපානකථා චතුත්ථජ්ඣානං පාපෙත්වා, විපස්සනාකථා ව විත්ථාරතො චත්තබ්බා, සා පන සබ්බාකාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.737-740) කමිතාති තත්ථ චුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

ඉදානි අසුභානුපස්සනාදිහි නිප්ථාදෙනබ්බං ඵලවිසෙසං දස්සෙතුං “අසුභානුපස්සිත” තිආදිමාහ. තත්ථ සුභාය ධාතුයාති සුභභාවෙ, සුභනිමිත්තෙහි අත්ථො. රාගානුසයොති සුභාරම්මණෙ උප්පජ්ජනාරහො කාමරාගානුසයො. සො කෙසාදීසු උද්ධුමාතකාදීසු වා අසුභානුපස්සිතං අසුභනිමිත්තං ගහෙත්වා තත්ථ පඨමජ්ඣානං නිබ්බන්තෙත්වා තං පාදකං කත්වා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අධිගතෙන අනාගාමිමග්ගෙන පභීයති, සබ්බසො සමුච්ඡන්දියතීති අත්ථො. චුත්තඤ්ඤෙන “අසුභා භාවෙනබ්බා කාමරාගස්ස පභානායා” ති (අ. නි. 9.3; උදා. 31). බාහිරාති බහිද්ධාවත්ථුකත්තා අනත්ථාවහන්තා ව බාහිරා බහිභූතා. විතක්කාසයාති කාමසඬ්ඛකප්පාදිමිච්චාචිතක්කා. තෙ හි අප්පභීතා ආසයානුගතා සති පච්චයසමවායෙ උප්පජ්ජනතො විතක්කාසයාති චුත්තා. කාමවිතක්කො වෙත්ථ කාමරාගග්ගණෙන ගහිතො එවාති තදවසෙසා විතක්කා එව චුත්තාති වෙදිතබ්බා. විසාතපක්ඛිකාති දුක්ඛභාගියා, ඉච්ඡා විසාතනිබ්බන්තනකා වා. තෙ න හොන්තීති තෙ පභීයන්ති. බ්‍යාපාදවිතක්කො, විහිංසාවිතක්කො, ඤාතිවිතක්කො, ජනපදවිතක්කො, අමරාවිතක්කො, අනවඤ්ඤන්තිපටිසංයුත්තො විතක්කො, ලාභසක්කාරසිලොකපටිසංයුත්තො විතක්කො, පරානුද්දයනාපටිසංයුත්තො විතක්කොති අට්ඨ, කාමවිතක්කෙන සද්ධිං නවවිධා මභාවිතක්කා ආනාපානස්සතිසමාධිතා තන්තිස්සිතාය ව විපස්සනාය පුබ්බභාගෙ වික්ඛම්භිතා. තං පාදකං කත්වා අධිගතෙන

අරියමග්ගෙන යථාරහං අනවසෙසතො පභියන්ති. චුත්තමපි වෙනං “ආනාපානස්සති භාවෙනබ්බා විතක්කපච්ඡෙදායා”ති (අ. නි. 9.3; උදා. 31).

යා අවිජ්ජා, සා පභියන්ති යා සච්චසභාවපට්ඨිඡාදිනි සබ්බානත්ථකාරී සකලස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස මූලභූතා අවිජ්ජා, සා අනිච්චානුපස්සිනං විහරතං සමුවිජ්ජති. ඉදං කිර භගවතා අනිච්චාකාරතො චූට්ඨිතස්ස සුක්ඛවිපස්සකඛිණාසවස්ස වසෙන චුත්තං. තස්සායං සඬ්ඛෙපත්ථො – තෙභූමකෙසු සබ්බසඬ්ඛාරොසු අනිච්චාදිතො සම්මසනං පට්ඨපෙත්වා විපස්සන්තානං යදා අනිච්චන්ති පවත්තමානා චූට්ඨානගාමිනිවිපස්සනා මග්ගෙන සටියති, අනුක්කමෙන අරහත්තමග්ගො උප්පජ්ජති, තෙසං අනිච්චානුපස්සිනං විහරතං අවිජ්ජා අනවසෙසතො පභියන්ති, අරහත්තමග්ගවිජ්ජා උප්පජ්ජති. අනිච්චානුපස්සිනං විහරතන්ති ඉදං අනිච්චලක්ඛණස්ස තෙසං පාකට්ඨාවතො ඉතරස්ස ලක්ඛණද්වයස්ස ගහණෙ උපායභාවතො වා චුත්තං, න පන එකස්සෙව ලක්ඛණස්ස අනුපස්සිතබ්බතො. චුත්තඤ්ඤානං “යදනිච්චං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදන්තා”ති (සං. නි. 3.15). අපරමපි චුත්තං “අනිච්චසඤ්ඤානො හි, මෙසිය, අන්තත්තසඤ්ඤා සණ්ඨාති, අන්තත්තසඤ්ඤා අස්මිමානසමුග්ගානං පාපුණාති”ති.

ගාථාසු ආනාපානෙ පටිස්සතොති ආනාපානනිමිත්තස්මිං පටි පටි සතො, උපට්ඨිතස්සතිති අත්ථො. පස්සන්ති ආසවක්ඛයඤ්ඤාණවක්ඛුනා සඬ්ඛාරූපසමං නිබ්බානං පස්සන්තො. ආනාපි සබ්බදාති අත්තරාවොසානං අනාපජ්ජිත්වා අසුභානුපස්සනාදිසු සත්තං ආනාපි යුත්තප්පයුත්තො, තතො එව යතො වායමමානො, නියතො වා සම්මත්තනියාමෙන තත්ථ සබ්බසඬ්ඛාරසමථෙ නිබ්බානෙ අරහත්තඵලවිමුත්තියා විමුවිවති. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ඡට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ධම්මානුධම්මපටිපත්තසුත්තවණ්ණනා

86. සත්තමෙ ධම්මානුධම්මපටිපත්තස්සාති එත්ථ ධම්මො නාම නවවිධො ලොකුත්තරධම්මො, තස්ස ධම්මස්ස අනුධම්මො සීලවිසුද්ධිආදි පුබ්බභාගපටිපදාධම්මො, තං ධම්මානුධම්මං පටිපත්තස්ස අධිගන්තුං පටිපජ්ජමානස්ස. අයමනුධම්මො භොතිති අයං අනුවිජ්ජිකසභාවො පතිරූපසභාවො භොති. වෙය්‍යාකරණායාති කථනාය. ධම්මානුධම්මපටිපත්තොයන්ති යන්ති කරණත්ථෙ පච්චත්තවචනං. ඉදං චුත්තං භොති – යෙන අනුධම්මෙන තං ධම්මානුධම්මං පටිපත්තොති බ්‍යාකරමානො සම්මදෙව බ්‍යාකරොන්තො නාම සියා, න තතොනිදානං විඤ්ඤාහි ගරහිතබ්බො සියාති. යන්ති වා කිරියාපරාමසනං, තෙනෙතං දස්සෙති “යදිදං ධම්මස්සෙව භාසනං, ධම්මවිතක්කස්සෙව ච විතක්කනං තදුභයාභාවෙ ඤාණුපෙක්ඛාය, අයං ධම්මානුධම්මපටිපත්තස්ස භික්ඛුනො තථාරූපො අයන්ති කථනායානුරූපහෙතු අනුවිජ්ජිකකාරණං. භාසමානො ධම්මංයෙව භාසෙය්‍යාති කථෙන්නො වෙ දසකථාවත්ථුධම්මංයෙව කථෙය්‍ය, න තප්පටිපක්ඛමභිවිජ්ජනාදිඅධම්මං. චුත්තඤ්ඤානං –

“යායං කථා අභිසල්ලෙඛිකා වෙතොවිවරණසප්පායා එකන්තනිබ්බදාය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. සෙය්‍යාදිදං – අප්පිච්ඡකථා, සන්තුට්ඨිකථා, පටිවෙකකථා, අසංසග්ගකථා, වීරියාරම්භකථා, සීලකථා, සමාධිකථා, පඤ්ඤාකථා, විමුත්තිකථා, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනකථා, එවරූපාය කථාය නිකාමලාභී භොති අකිච්ඡලාභී අකසිරලාභී”ති (අ. නි. 9.3; උදා. 31).

අභිසල්ලෙඛිකාය කථාය ලාභී එව හි තං භාසෙය්‍ය. එතෙන කල්‍යාණමිත්තසම්පදා දස්සිතා.

ධම්මවිතක්කන්ති නෙක්ඛම්මවිතක්කාදිං ධම්මතො අනපෙතං විතක්කයතො “සීලාදිපටිපදං පරිසුරෙස්සාමි”ති උපරූපරි උස්සාහො අභිවඩ්ඪිස්සති. සො පන විතක්කො සීලාදිනං අනුපකාරධම්මෙ වජ්ජෙත්වා උපකාරධම්මෙ අනුබුභනවසෙන භානභාගියභාවං අපනෙත්වා ධීනිභාගියභාවෙපි අට්ඨන්වා විසෙසභාගියතං නිබ්බෙධභාගියතඤ්ඤා පාපනවසෙන පවත්නියා අනෙකප්පහෙදො වෙදිතබ්බො. නො අධම්මවිතක්කන්ති කාමවිතක්කං නො විතක්කෙය්‍යාති අත්ථො. තදුභයං වා පනාති යදෙනං පරෙසං අනුග්ගහණත්ථං ධම්මභාසනං අත්තතො අනුග්ගහණත්ථං ධම්මවිතක්කනඤ්ඤා චුත්තං. අථ වා පන තං උභයං අභිනිවජ්ජෙත්වා අප්පටිපජ්ජිත්වා අකත්වා. උපෙක්ඛකොති තථාපටිපත්තියං උදාසීනො සමථවිපස්සනාභාවනමෙව අනුබුභන්තො විහරෙය්‍ය, සමථපටිපත්තියං උපෙක්ඛකො හුත්වා විපස්සනායමෙව කම්මං කරොන්තො විහරෙය්‍ය. විපස්සනම්පි උස්සුක්කාපෙත්වා තත්ථපි සඬ්ඛාරූපෙක්ඛාඤ්ඤාණවසෙන උපෙක්ඛකො යාච විපස්සනාඤ්ඤාණං මග්ගෙන සටියති, තාව යථා තං තික්ඛං සුරං පසන්තං හුත්වා වහති, තථා විහරෙය්‍ය සතො සම්පජානොති.

ගාථාසු සමථවිපස්සනාධම්මො ආරම්භබ්බට්ඨොන ආරාමො එතස්සාති ධම්මාරාමො. තස්මිංයෙව ධම්මෙ රතොති ධම්මරතො. තස්සෙව ධම්මස්ස පුනප්පුනං විචිත්තනතො ධම්මං අනුච්චිත්තයං තං ධම්මං ආවජ්ජෙත්තො, මනසි කරොන්තොති අත්ථො. අනුස්සරන්ති තමෙව ධම්මං උපරූපරිභාවනාවසෙන අනුස්සරන්තො. අථ වා විමුත්තායතනසීසෙ ධන්වා පරෙසං දෙසනාවසෙන සීලාදිධම්මො ආරම්භබ්බට්ඨොන ආරාමො එතස්සාති ධම්මාරාමො. තථෙව තස්මිං ධම්මෙ රතො අභිරතොති ධම්මරතො. තෙසංයෙව සීලාදිධම්මානං ගතියො සමන්වෙසන්තො කාමවිතක්කාදිනං ඔකාසං අදත්වා නෙක්ඛම්මසඬ්ඛප්පාදිධම්මංයෙව අනුච්චිත්තනතො ධම්මං අනුච්චිත්තයං . තදුභයං

වා පන ඔළාරිකතො දහන්තො අජ්ඣුපෙක්ඛිත්වා සමථවිපස්සනාධම්මමෙව උපරුපරි භාවනාවසෙන අනුස්සරන්තො අනුබ්භතාවසෙන පවත්තෙන්තො. සද්ධම්මානි සත්තනිංසප්පහොදා බොධිපක්ඛියධම්මා නවවිධලොකුත්තරධම්මා ව න පරිභායනි, න චිරස්සෙව තං අධිගච්ඡති අත්ථො.

ඉදානි තස්ස අනුස්සරණවිධිං දස්සෙන්තො “වරං වා”තිආදිමාහ. තත්ථ වරං වානි හික්ඛාචාරවසෙන වඬිකමනාවසෙන ව වරන්තො වා. යදි වා තිට්ඨන්ති තිට්ඨන්තො වා නිසින්තො වා, උද වා සයන්ති සයන්තො වා. එවං චතුසුපි ඉරියාපටෙසු. අජ්ඣන්තං සමයං චිත්තන්ති යථාචුත්තෙ කම්මට්ඨානසඬ්ඛාතෙ ගොවරජ්ඣන්තෙ අත්තනො චිත්තං රාගාදිකිලෙසානං චූපසමනාවසෙන පජ්ඣනාවසෙන සමයං සමෙන්තො. සන්තිමෙවාධිගච්ඡති අවචන්තසන්තිං නිබ්බානමෙව පාපුණානිති.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. අන්ධකරණසුත්තවණ්ණනා

87. අට්ඨමෙ අකුසලචිතක්කානි අකොසල්ලසම්භූතා චිතක්කා. අන්ධකරණාතිආදීසු යස්ස සයං උප්පජ්ජන්ති, තං යථාභූතදස්සනානිචාරණෙන අන්ධං කරොන්තිති අන්ධකරණං. න පඤ්ඤාවක්ඛුං කරොන්තිති අවක්ඛුකරණං. අඤ්ඤාණං කරොන්තිති අඤ්ඤාණකරණං. පඤ්ඤානිරොධිකානි කම්මස්සකතාපඤ්ඤා, ඤානපඤ්ඤා, විපස්සනාපඤ්ඤානි ඉමා තිස්සො පඤ්ඤා අප්පචන්තිකරණෙන නිරොධෙන්තිති පඤ්ඤානිරොධිකා. අනිට්ඨඵලදායකත්තා දුක්ඛසඬ්ඛාතස්ස විසාතස්ස පක්ඛෙ චත්තන්තිති විසාතපක්ඛිකා. කිලෙසනිබ්බානං න සංචත්තයන්තිති අනිබ්බානසංචත්තනිකා.

කාමචිතක්කොති කාමපටිසංයුත්තො චිතක්කො. සො හි කිලෙසකාමසහිතො හුත්වා චත්ථුකාමෙසු පවත්නති. බ්‍යාපාදපටිසංයුත්තො චිතක්කො බ්‍යාපාදචිතක්කො. විහිංසාපටිසංයුත්තො චිතක්කො විහිංසාචිතක්කො. ඉමෙ ද්වෙ ව සත්තෙසුපි සඬ්ඛාරෙසුපි උප්පජ්ජන්ති. කාමචිතක්කො හි පියමනාපෙ සත්තෙ වා සඬ්ඛාරෙ වා චිතක්කෙන්තස්ස උප්පජ්ජති, බ්‍යාපාදචිතක්කො අප්පියෙ අමනාපෙ සත්තෙ වා සඬ්ඛාරෙ වා කුප්ඤ්ඤිත්වා ඔලොකනකාලතො පට්ඨාය යාව නාසනා උප්පජ්ජති, විහිංසාචිතක්කො සඬ්ඛාරෙසු න උප්පජ්ජති, සඬ්ඛාරා දුක්ඛාපෙතඛිකා නාම නත්ථි, “ඉමෙ සත්තා හඤ්ඤන්තු වා බජ්ඣන්තු වා උච්ඡිජ්ජන්තු වා චිතස්සන්තු වා මා වා අහෙසු”න්ති චිත්තනකාලෙ පන සත්තෙසු උප්පජ්ජති.

ඉමෙයෙව පන කාමසඬ්ඛකප්පාදයො. අත්ථතො හි කාමචිතක්කාදීනං කාමසඬ්ඛකප්පාදීනඤ්ච නානාකරණං නත්ථි, තංසම්පයුත්තා පන සඤ්ඤාදයො කාමසඤ්ඤාදයො. කාමධාතුආදීනං පන යස්මා පාළියං —

“කාමපටිසංයුත්තො තක්කො චිතක්කො...පෙ.... මිච්ඡාසඬ්ඛකප්පො, අයං චූච්චති කාමධාතු, සබ්බෙපි අකුසලා ධම්මා කාමධාතු. බ්‍යාපාදපටිසංයුත්තො තක්කො චිතක්කො...පෙ.... මිච්ඡාසඬ්ඛකප්පො, අයං චූච්චති බ්‍යාපාදධාතු. දසසු ආසාතචත්ථුසු චිත්තස්ස ආසාතො පටිසාතො...පෙ.... අනත්තමනතා චිත්තස්ස, අයං චූච්චති බ්‍යාපාදධාතු. විහිංසාපටිසංයුත්තො තක්කො චිතක්කො මිච්ඡාසඬ්ඛකප්පො, අයං චූච්චති විහිංසාධාතු. ඉධෙකච්චො පාණිනා වා ලෙඩ්ඛිනා වා දණ්ඨෙත වා සත්ථෙත වා රජ්ජයා වා අඤ්ඤතරඤ්ඤතරෙන සත්තෙ විහෙයෙති, අයං විහිංසාධාතු”ති (විහ. 182, 910) —

ආගතත්තා විසෙසො ලබ්භති.

තත්ථ ද්වෙ කථා සබ්බසඬ්ඛානිකා ව අසම්භින්තා ව. තත්ථ කාමධාතුයා ගහිතාය ඉතරා ද්වෙපි ගහිතා නාම හොන්ති. තතො පන නිහරිත්වා අයං බ්‍යාපාදධාතු, අයං විහිංසාධාතුනි දස්සෙතිති අයං සබ්බසඬ්ඛානිකා නාම. කාමධාතුං කට්ඨෙන්තො පන භගවා බ්‍යාපාදධාතුං බ්‍යාපාදධාතුවිධානෙ, විහිංසාධාතුං විහිංසාධාතුවිධානෙ ය්පෙන්වාච අවසෙසං කාමධාතු නාමානි කට්ඨෙති අයං අසම්භින්තකථා නාම.

සුක්කපක්ඛෙ චුත්තවිපරියායෙන අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො. නෙක්ඛම්මපටිසංයුත්තො චිතක්කො නෙක්ඛම්මචිතක්කො. සො අසුභපුබ්බභාගෙ කාමාවචරො හොති, අසුභජ්ඣානෙ රූපාවචරො, තං ඤානං පාදකං කත්වා උප්පන්නමග්ගඵලකාලෙ ලොකුත්තරො. අබ්‍යාපාදපටිසංයුත්තො චිතක්කො අබ්‍යාපාදචිතක්කො. සො මෙත්තාපුබ්බභාගෙ කාමාවචරො හොති, මෙත්තාඤානෙ රූපාවචරො, තං ඤානං පාදකං කත්වා උප්පන්නමග්ගඵලකාලෙ ලොකුත්තරො. අවිහිංසාපටිසංයුත්තො චිතක්කො අවිහිංසාචිතක්කො. සො කරුණාපුබ්බභාගෙ කාමාවචරො, කරුණාජ්ඣානෙ රූපාවචරො, තං ඤානං පාදකං කත්වා උප්පන්නමග්ගඵලකාලෙ ලොකුත්තරො. යදා පන අලොභො සීසං හොති, තදා ඉතරෙ ද්වෙ තදන්වායිකා හොන්ති. යදා මෙත්තා සීසං හොති, තදා ඉතරෙ ද්වෙ තදන්වායිකා හොන්ති. යදා කරුණා සීසං හොති, තදා ඉතරෙ ද්වෙ තදන්වායිකා හොන්ති.

ඉමෙයෙව පන නෙක්බම්මසඩ්කප්පාදයො. අත්ථතො හි නෙක්බම්මචිතක්කාදීනං නෙක්බම්මසඩ්කප්පාදීනඤ්ච නානාකරණං නත්ථි, තංසම්පයුත්තා පන සඤ්ඤාදයො නෙක්බම්මසඤ්ඤාදයො. නෙක්බම්මධාතුආදීනං පන යස්මා පාළියං –

“නෙක්බම්මපටිසංයුත්තො තක්කො චිතක්කො සඩ්කප්පො, අයං වුව්චති නෙක්බම්මධාතු, සබ්බෙසි කුසලා ධම්මා නෙක්බම්මධාතු. අබ්‍යාපාදපටිසංයුත්තො තක්කො චිතක්කො සඩ්කප්පො, අයං වුව්චති අබ්‍යාපාදධාතු. යා සත්තෙසු මෙත්ති මෙත්තායනා මෙත්තාවෙනොවිමුත්ති, අයං වුව්චති අබ්‍යාපාදධාතු. අවිහිංසාපටිසංයුත්තො තක්කො චිතක්කො සඩ්කප්පො – අයං වුව්චති අවිහිංසාධාතු. යා සත්තෙසු කරුණා කරුණායනා කරුණාවෙනොවිමුත්ති – අයං වුව්චති අවිහිංසාධාතු”ති. (චි. 182) –

ආගතත්තා විසෙසො ලබ්භති. ඉධාපි සබ්බසඩ්ගාහිකා, අසම්භින්නාති ද්වෙ කථා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා. සෙසං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

ගාථාසු චිතක්කයෙති චිතක්කෙයා. නිරාකරෙති අත්තනො සත්තානතො නිභරෙයා විනොදෙයා, පජ්ඣෙයානි අත්ථො. සචෙ චිතක්කානි විචාරිතානි, සමෙති වුව්ථිව රජං සමුහනන්ති යථා නාම ගිම්හානං පච්ඡිමෙ මාසෙ පථවියං සමුහනං සමන්තතො උට්ඨිතං රජං මහතො අකාලමෙඝස්ස වස්සතො වුව්ථි යානසො වූපසමෙති, එවමෙව සො යොගාවචරො චිතක්කානි මිච්ඡාචිතක්කෙ ව විචාරිතානි තංසම්පයුත්තවිචාරෙ ව සමෙති වූපසමෙති සමුව්ඡින්නද්ති. තථාභූතො ව චිතක්කූපසමෙන චෙතසා සබ්බෙසං මිච්ඡාචිතක්කානං උපසමනතො චිතක්කූපසමෙන අරියමග්ගචිත්තෙන. ඉධෙව දිට්ඨෙව ධම්මෙ, සන්තිපදං නිබ්බානං, සමප්ඤ්ඤා සමධිගතො භොතිති.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

9. අන්තරාමලසුත්තවණ්ණනා

88. නවමෙ අන්තරාමලාති එත්ථ අන්තරාසද්දො –

“නදිතිරෙසු සණ්ඨානෙ, සභාසු රට්ඨාසු ව;
ජනා සඩ්ගම්ම මන්තෙන්නි, මඤ්ච තඤ්ච කිමන්තර”න්ති. –

ආදීසු (සං. නි. 1.228) කාරණෙ ආගතො. “අද්දසා මං, හන්තෙ, අඤ්ඤතරා ඉත්ථි විජ්ජන්තරිකාය භාජනං ධොවන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 2.149) බණේ. “අපිවායං තපොදා ද්වින්නං මහානිරයානං අන්තරිකාය ආගච්ඡති”තිආදීසු (පාරා. 231) විචරෙ.

“පිතවත්ථෙ පිතධජෙ, පිතාලඬකාරභූසිතෙ;
පිතන්තරාහි වග්ගුහි, අපිළන්ධාව සොහසි”ති. –

ආදීසු (වි. ව. 658) උත්තරිසාටකෙ. “යස්සන්තරතො න සන්ති කොපා”තිආදීසු (උදා. 20) විත්තෙ. ඉධාපි විත්තෙ එව දට්ඨබ්බො. තස්මා අන්තරෙ විත්තෙ භවා අන්තරා. යස්මිං සන්තානෙ උප්පන්නා, තස්ස මලිනභාවකරණතො මලා. තත්ථ මලං නාම දුට්ඨං – සරිරමලං, විත්තමලන්ති. තෙසු සරිරමලං සෙදප්ල්ලිකාදි සරිරෙ නිබ්බන්තං, තත්ථ ලග්ගං ආගන්තුකරජඤ්ච, තං උදකෙනපි නිභරණියං, න තථා සංකිලෙසිකං. විත්තමලං පන රාගාදිසංකිලෙසිකං, තං අරියමග්ගෙහෙව නිභරණියං. චුත්තඤ්ඤෙන පොරාණෙහි –

“රූපෙන සංකිලිට්ඨොන, සංකිලිස්සන්ති මාණවා;
රූපෙ සුද්ධෙ විසුප්ඤ්ඤන්ති, අනක්ඛාතං මහෙසිනා.

“විත්තෙන සංකිලිට්ඨොන, සංකිලිස්සන්ති මාණවා;
විත්තෙ සුද්ධෙ විසුප්ඤ්ඤන්ති, ඉති චුත්තං මහෙසිනා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 2.373; ම. නි. අට්ඨ. 1.106);

තෙනාහ භගවා “විත්තසංකිලෙසා, හික්ඛවෙ, සත්තා සංකිලිස්සන්ති, විත්තවොදානා විසුප්ඤ්ඤන්ති”ති (සං. නි. 3.100). තස්මා භගවා ඉධාපි විත්තමලවිසොධනාය පටිපප්පිත්තබ්බන්ති දස්සෙන්නො “තයොමෙ, හික්ඛවෙ, අන්තරාමලා”ති ආහ.

යථා වෙතෙ ලොභාදයො සත්තානං විත්තෙ උප්පප්පිත්ථා මලිනභාවකරා නානප්පකාරසංකිලෙසවිධායකානි අන්තරාමලා, එවං එකතො භුඤ්ජිත්ථා, එකතො සයිත්ථා, ඔතාරගවෙසී අමිත්තසත්තු විය විත්තෙ එව උප්පප්පිත්ථා සත්තානං නානාවිධඅනත්ථාවහා, නානප්පකාරදුක්ඛනිබ්බන්තකානි දස්සෙන්නො “අන්තරාමලා”තිආදිමාහ. තත්ථ මිත්තපටිපක්ඛතො අමිත්තා, සපත්තකිව්චකරණතො සපත්තා, හිංසනතො වධකා, උජුච්චව්චනිකතො පච්චත්ථිකා.

තත්ප් ද්විති ආකාරෙහි ලොභාදීනං අමිත්තාදිභාවො වෙදිතබ්බො. වෙරිපුග්ගලො හි අන්තරං ලභමානො අත්තනො වෙරිස්ස සත්ථෙන වා සීසං පානෙති, උපායෙන වා මහන්තං අනත්ථං උප්පාදෙති. ඉමෙ ව ලොභාදයො පඤ්ඤාසිරිපාතනෙන යොනිසම්පටිපාදනෙන ව තාදිසං තතො බලවතරං අනත්ථං නිබ්බත්තෙත්ති. කථං? වක්ඛුද්වාරස්මිඤ්ඤි ඉට්ඨාදිසු ආරම්මණෙසු ආපාඨගතෙසු යථාරහං තානි ආරබ්භ ලොභාදයො උප්පජ්ජන්ති, එත්තාවතාස්ස පඤ්ඤාසිරි පාතිතං නාම හොති. සොතද්වාරාදිසු ඵසෙව නයො. ඵං තාව පඤ්ඤාසිරිපාතනෙනො අමිත්තාදිසදිසතා වෙදිතබ්බො. ලොභාදයො පන කම්මනිදානා හුත්වා අණ්ඩපාදිහෙදා වතස්සො යොනියො උපනෙත්ති. තස්ස යොනිඋපගමනමූලකානි පඤ්චවීසති මහාභයානි ද්වන්තිංස කම්මකරණානි ව ආගතානෙව හොන්ති. ඵං යොනිසම්පටිපාදනෙනාපි නෙසං අමිත්තාදිසදිසතා වෙදිතබ්බො. ඉති ලොභාදයො අමිත්තාදිසදිසතාය විත්තසම්භූතතාය ව “අන්තරාඅමිත්තා”තිආදිනා වුත්තා. අපිව අමිත්තෙහි කාතුං අසක්කුණෙයං ලොභාදයො කරොන්ති, අමිත්තාදිභාවො ව ලොභාදීහි ජායතිති තෙසං අමිත්තාදිභාවො වෙදිතබ්බො. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“දිසො දිසං යන්තං කයිරා, වෙරි වා පන වෙරිනං;
මිච්ඡාපණ්හිතං විත්තං, පාපියො නං තතො කරෙ”ති. (ධ. ප. 42; උදා. 33);

ගාථාසු අත්තනො පරෙසඤ්ච අනත්ථං ජනෙතිති අනත්ථජනනො. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“යදපි ලුද්ධො අභිසංඛාරොති කායෙන වාචාය මනසා තදපි අකුසලං; යදපි ලුද්ධො ලොභෙන අභිභූතො පරියාදින්නවිත්තො පරස්ස අසතා දුක්ඛං උප්පාදෙති වධෙන වා බන්ධෙන වා ජානියා වා ගරභාය වා පබ්බාජනාය වා බලවම්භි බලත්ථො ඉති, තදපි අකුසලං, ඉතිස්සමෙ ලොභජා ලොභනිදානා ලොභසමුදයා ලොභපච්චයා අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති”ති (අ. නි. 3.70).

අපරම්පි වුත්තං –

“රත්තො ඛො, බ්‍රාහ්මණ, රාගෙන අභිභූතො පරියාදින්නවිත්තො අත්තබ්‍යාබාධායපි වෙනෙති,
පරබ්‍යාබාධායපි වෙනෙති, උභයබ්‍යාබාධායපි වෙනෙති, වෙනසිකම්පි දුක්ඛං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙති”තිආදි (අ. නි. 3.54).

විත්තජපකොපනොති විත්තසංඛාරොහනො. ලොභො හි ලොභනීයෙ වත්ථුස්මිං උප්පජ්ජමානො විත්තං බොහෙත්තො පකොපෙත්තො විපරිණාමෙත්තො විකාරං ආපාදෙත්තො උප්පජ්ජති, පසාදාදිවසෙන පවත්තිතුං න දෙති. භයමත්තරතො ජාතං, තං ජනො නාවබුජ්ඣතිති තං ලොභසංඛාරං අන්තරතො අබ්භන්තරෙ අත්තනො විත්තෙයෙව ජාතං අනත්ථජනනවිත්තජපකොපනාදිං භයං භයහෙතුං අයං බාලමහාජනො නාවබුජ්ඣති න ජානාතිති.

ලුද්ධො අත්ථං න ජානාතිති අත්තත්පරත්ථාදිහෙදං අත්ථං හිතං ලුද්ධපුග්ගලො යථාභූතං න ජානාති. ධම්මං න පස්සතිති දසකුසලකම්මපට්ඨම්මපි ලුද්ධො ලොභෙන අභිභූතො පරියාදින්නවිත්තො න පස්සති පච්චක්ඛතො න ජානාති, පගෙව උත්තරිමනුස්සධම්මං. වුත්තම්පි වෙනං –

“රත්තො ඛො, බ්‍රාහ්මණ, රාගෙන අභිභූතො පරියාදින්නවිත්තො අත්තත්ථම්පි යථාභූතං න පජානාති,
පරත්ථම්පි යථාභූතං න පජානාති, උභයත්ථම්පි යථාභූතං න පජානාති”තිආදි (අ. නි. 3.55).

අන්ධතමන්ති අන්ධභාවකරං තමං. යන්ති යත්ථ. භූමිමත්ථෙ හි එතං පච්චත්තවචනං. යස්මිං කාලෙ ලොභො සහනෙ අභිභවති නරං, අන්ධතමං තදා හොතිති. යන්ති වා කාරණවචනං. යස්මා ලොභො උප්පජ්ජමානො නරං සහනෙ අභිභවති, තස්මා අන්ධතමං තදා හොතිති යොජනා, ය-ත-සද්දානං එකන්තසම්බන්ධභාවතො. අථ වා යන්ති කිරියාපරාමසනං, “ලොභො සහනෙ”ති එත්ථ යදෙතං ලොභස්ස සහනං අභිභවනං වුත්තං. එතං අන්ධභාවකරස්ස තමස්ස ගමනං උප්පාදොති අත්ථො. අථ වා යං නරං ලොභො සහනෙ අභිභවති, තස්ස අන්ධතමං තදා හොති, තතො ව ලුද්ධො අත්ථං න ජානාති, ලුද්ධො ධම්මං න පස්සතිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

යො ව ලොභං පහන්ත්වානාති යො පුබ්බභාගෙ තදබ්බගවසෙන වික්ඛම්භනවසෙන ව යථාරහං සමථවිපස්සනාහි ලොභං පජ්ඣිත්වා තථා පජ්ඣනහෙතු ලොභනෙයො දිබ්බෙපි රූපාදිකෙ උපට්ඨිතෙ න ලුබ්භති,
බලවච්ඡස්සනානුභාවෙන ලොභො පභීයතෙ තම්භාති තස්මා අරියපුග්ගලා අරියමග්ගෙන ලොභො පභීයති පජ්ඣියති, අච්චන්තමෙව පරිච්චජියති. යථා කිං? උදබ්බන්දුව පොක්ඛරාති පදුමිතිපණ්ණතො උදකබ්බන්දු විය. සෙසගාථානම්පි ඉමිනා නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තථා දොසස්ස –

“යදපි දුට්ඨො අභිසංඛාරොති කායෙන වාචාය මනසා තදපි අකුසලං; යදපි දුට්ඨො දොසෙන අභිභූතො පරියාදින්නවිත්තො පරස්ස අසතා දුක්ඛං උප්පාදෙති වධෙන වා බන්ධෙන වා ජානියා වා ගරභාය වා

පබ්බාජනාය වා බලවම්හි බලත්ථො ඉති, තදපි අකුසලං. ඉතිස්සමෙ දොසජා දොසනිදානා දොසසමුදයා දොසපච්චයා අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති”ති (අ. නි. 3.70).

තථා –

“දුට්ඨො ඛො, බ්‍රාහ්මණ, දොසෙන අභිභූතො පරියාදින්නවිත්තො අත්තබ්‍යාබාධායපි වෙනෙති, පරබ්‍යාබාධායපි වෙනෙති, උභයබ්‍යාබාධායපි වෙනෙති චෙතසිකම්පි දුක්ඛං දොමනස්සං පට්ඨංවෙදෙති”ති (අ. නි. 3.55).

තථා –

“දුට්ඨො ඛො, බ්‍රාහ්මණ, දොසෙන අභිභූතො පරියාදින්නවිත්තො අත්තත්ථම්පි යථාභූතං න පජානාති, පරත්ථම්පි යථාභූතං න පජානාති, උභයත්ථම්පි යථා භූතං න පජානාති”ති (අ. නි. 3.55) –

ආදිසුත්තපදානුසාරෙන අනත්ථජනනතා අත්ථහානිහෙතුතා ච වෙදිතබ්බා.

තථා මොහස්ස “යදපි මුළුහො අභිසංඛාරොති කායෙන වාචාය මනසා”තිආදිනා (අ. නි. 3.70), “මුළුහො ඛො, බ්‍රාහ්මණ, මොහෙන අභිභූතො පරියාදින්නවිත්තො අත්තබ්‍යාබාධායපි වෙනෙති”තිආදිනා (අ. නි. 3.55), “අත්තත්ථම්පි යථාභූතං න පජානාති”තිආදිනා (අ. නි. 3.55) ච ආගතසුත්තපදානුසාරෙන වෙදිතබ්බා.

තාලපක්කංව ඛන්ධනාති තාලඵලං විය උසුමුප්පාදෙන වණ්ටතො, තතියමග්ගඤ්ඤාණුප්පාදෙන තස්ස චිත්තතො දොසො පතියති, පරිච්චජියතිති අත්ථො. මොහං විහන්ති සො සබ්බන්ති සො අරියපුග්ගලො සබ්බං අනවසෙසං මොහං චතුත්ථමග්ගෙන විහන්ති විධමති සමුච්ඡින්නති. ආදිච්චොදුදයං තමන්ති ආදිච්චො විය උදයං උග්ගච්ඡන්තො තමං අත්ථකාරං.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. දෙවදත්තසුත්තවණ්ණනා

89. දසමෙ තීහි, භික්ඛවෙ, අසද්ධම්මෙහි අභිභූතොති කා උප්පත්ති? දෙවදත්තෙ හි අවිච්චිභානිරයං පට්ටයො දෙවදත්තපක්ඛියා අඤ්ඤතිත්ථියා ච “සමණෙන ගොතමෙන අභිසපිතො දෙවදත්තො පථවිං පට්ටයො”ති අබ්භාවික්ඛිංසු. තං සුත්ථා සාසනෙ අනභිප්පසන්නා මනුස්සා “සියා නු ඛො එතදෙවං, යථා ඉමෙ හණන්ති”ති ආසංකං උප්පාදෙසුං. තං පවත්තිං භික්ඛු හගවතො ආරොචෙසුං. අප් හගවා “න, භික්ඛවෙ, තථාගතා කස්සචි අභිසපං දෙන්ති, තස්මා න දෙවදත්තො මයා අභිසපිතො, අත්තතො කම්මෙනෙව නිරයං පට්ටයො”ති වත්ථා තෙසං මිච්ඡාගාහං පටිසෙධෙන්තො ඉමාය අට්ඨුප්පත්තියා ඉදං සුත්තං අභාසි.

තත්ථ අසද්ධම්මෙහිති අසතං ධම්මෙහි, අසන්නෙහි වා ධම්මෙහි. අතෙකිච්ඡොති බුද්ධෙහිපි අනිවත්තනීයත්තා අවිච්චිබ්බත්තියා තිකිච්ඡාභාවතො අතෙකිච්ඡො, අතිකිච්ඡනීයොති අත්ථො. අසන්නගුණසම්භාවනාධිප්පායෙන පවත්තා පාපා ඉච්ඡා එතස්සාති පාපිච්ඡො, තස්ස භාවො පාපිච්ඡනා, තාය. “අහං බුද්ධො හවිස්සාමි, සංඛිං පරිහරිස්සාමි”ති තස්ස ඉච්ඡා උප්පන්නා. කොකාලිකාදයො පාපා ලාමකා මිත්තා එතස්සාති පාපමිත්තො, තස්ස භාවො පාපමිත්තතා, තාය. උත්තරිකරණියෙති කුමාරාභිඤ්ඤාහි උත්තරිකරණියෙ අධිගන්තබ්බෙ මග්ගථලෙ අනධිගතෙ සති එව, තං අනධිගන්ත්වාති අත්ථො. ඔරමත්තකෙනාති අප්පමත්තකෙන කුමාරාභිඤ්ඤාමත්තෙන. විසෙසාධිගමෙනාති උත්තරිමනුස්සධම්මාධිගමෙන. අත්තරාති වෙමජ්ඣෙ. වොසානං ආපාදිති අකතකිච්චොව සමානො “කතකිච්චොමිති”ති මඤ්ඤමානො සමණධම්මතො විගමං ආපජ්ජි. ඉති හගවා ඉමිනා සුත්තෙන විසෙසතො පුට්ඨජනභාවෙ ආදිනවං පකාසෙසි භාරියො පුට්ඨජනභාවො, යනු හි නාම කුමාරාභිඤ්ඤාපරියොසානා සම්පත්තියො නිබ්බත්තෙන්ත්වාපි අනෙකානත්ථාවහං නානාවිධං දුක්ඛහෙතුං අසන්නගුණසම්භාවනං අසප්පුරිසසංසග්ගං ආලසියානුයොගඤ්ච අවිජහන්තො අවිච්චිති කප්පට්ඨියං අතෙකිච්ඡං කිබ්බිසං පසවිස්සන්ති.

ගාථාසු මාති පටිසෙධෙ නිපාතො. ජාතුති එකංසෙන. කොච්ඡි සබ්බසංඛාරාහකවචනං. ලොකස්මින්නි සත්තලොකෙ. ඉදං චුත්තං හොති “ඉමස්මිං සත්තලොකෙ කොච්ඡි පුග්ගලො එකංසෙන පාපිච්ඡො මා හොතු”ති. තදම්නාපි ජානාථ, පාපිච්ඡනං යථා ගතීති පාපිච්ඡනං පුග්ගලානං යථා ගති යාදිසි නිප්ඵන්ති, යාදිසො අභිසම්පරායො, තං ඉමිනාපි කාරණෙන ජානාථාති දෙවදත්තං නිදස්සෙන්තො එවමාහ. පණ්ඩිතොති සමඤ්ඤාතොති පරියත්තිබාහුසච්චෙන පණ්ඩිතොති ඤාතො. භාවිතත්තොති සම්මතොති කුමාරාභිඤ්ඤාහි භාවිතවිත්තොති සම්භාවිතො. තථා හි සො පුබ්බෙ “මහිද්ධිකො ගොධිපුත්තො, මහානුභාවො ගොධිපුත්තො”ති ධම්මසෙනාපතිනාපි පසංසිතො අහොසි. ජලංව යසසා අට්ඨා, දෙවදත්තොති විස්සුතොති අත්තතො කිත්තියා පරිවාරෙන ජලන්තො විය

ඔහාසෙන්නො විය යිතො දෙවදන්නොති එවං විස්සුතො පාකටො අහොසි. “මෙ සුත්ත”න්තිපි පාඨො, මයා සුතං සුතමත්තං, කතිපාහෙනෙව අතථාභුතත්තා තස්ස නං පණ්ඩිව්වාදි සවනමත්තමෙවාති අත්ථො.

සො සමානමනුවිණ්ණො, ආසජ්ජ නං තථාගතන්ති සො එවංභුතො දෙවදන්නො “බුද්ධොපි සත්ත්වො, අහමපි සත්ත්වො, බුද්ධොපි සමණො, අහමපි සමණො, බුද්ධොපි ඉද්ධිමා, අහමපි ඉද්ධිමා, බුද්ධොපි දිබ්බවක්ඛකො, අහමපි දිබ්බවක්ඛකො, බුද්ධොපි දිබ්බසොතකො, අහමපි දිබ්බසොතකො, බුද්ධොපි චෙතොපරියක්ඛාණලාභී, අහමපි චෙතොපරියක්ඛාණලාභී, බුද්ධොපි අතිතානාගතපච්චුප්පන්නෙ ධම්මෙ ජානාති, අහමපි තෙ ජානාමි”ති අත්තනො පමාණං අජානිත්වා සම්මාසම්බුද්ධං අත්තනා සමසමට්ඨපනෙන සමානං ආපජ්ජන්නො “ඉදානාහං බුද්ධො භවිස්සාමි, භික්ඛුසඬ්ඨං පරිහරිස්සාමි”ති අභිමාරපයොජනා තථාගතං ආසජ්ජ ආසාදෙත්වා විහෙයෙත්වා. “පමාදමනුජිනො”තිපි පටන්ති. තස්සත්ථො “චුත්තනයෙන පමාදං ආපජ්ජන්නො පමාදං නිස්සාය භගවතා සද්ධිං යුගග්ගාභවිත්තුප්පාදෙන සහෙව ඤානාභිඤ්ඤාහි අනුජිනො පරිහිනො”ති. අවිච්චිරයං පත්තො, චතුද්ධාරං භයානකත්ති ජාලානං තත්ථ උප්පන්නසත්තානං වා නිරන්තරතාය “අවිච්චි”ති උද්ධනාමං චතුසු පස්සෙසු චතුමහාද්ධාරයොගෙන චතුද්ධාරං අතිභයානකං මහානිරයං පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන පත්තො. තථා හි චුත්තං –

“චතුක්කණ්ණො චතුද්ධාරො, විහත්තො භාගසො මිතො;
අයොපාකාරපරියන්තො, අයසා පටිකුජ්ජිතො.

“තස්ස අයොමයා භූමි, ජලිතා තෙජසා යුතා;
සමන්තා යොජනසතං, එරිත්වා තිට්ඨති සබ්බදා”ති. (ම. නි. 3.250; අ. නි. 3.36; පෙ. ව. 693-694; ජා. 2.19.86-87);

අද්වයස්සාති අද්වයවිත්තස්ස. දුබ්බෙති දුසෙය්‍ය. තමෙව පාපං ඵ්ඨසීති තමෙව අද්වයදුබ්භිං පාපපුග්ගලං පාපං නිහීනං පාපඵලං ඵ්ඨසීති පාපුණාති අභිභවති. හෙස්මාති විපුලභාවෙන ගම්භීරභාවෙන ව භිංසාපෙන්නො විය, විපුලගම්භීරොති අත්ථො. වාදෙතාති දොසෙන. විභිංසනීති බාධති ආසාදෙති. වාදො තම්භි න රුහනීති තස්මිං තථාගතෙ පරෙන ආරොපියමානො දොසො න රුහති, න තිට්ඨති, විසකුම්භො විය සමුද්දස්ස, න තස්ස විකාරං ජනෙතීති අත්ථො.

එවං ඡති ගාථාහි පාපිච්ඡතාදිසමන්තාගතස්ස නිරයුපගභාවදස්සනෙන දුක්ඛතො අපරිමුත්තං දස්සෙත්වා ඉදානි තප්පටිපක්ඛධම්මසමන්තාගතස්ස දුක්ඛක්ඛයං දස්සෙන්නො “තාදිසං මිත්ත”න්ති ඔසානගාථමාහ. තස්සත්ථො – යස්ස සම්මා පටිපන්නස්ස මග්ගානුගො පටිපත්තිමග්ගං අනුගතො සම්මා පටිපන්නො අප්පිච්ඡතාදිගුණසමන්තාගමෙන සකලචට්ටදුක්ඛස්ස බයං පරියොසානං පාපුණෙය්‍ය. තාදිසං බුද්ධං වා බුද්ධසාවකං වා පණ්ඩිතො සප්පඤ්ඤො, අත්තනො මිත්තං කුබ්බෙථ තෙන මෙත්තිකං කරෙය්‍ය, තඤ්ච සෙවෙය්‍ය තමෙව පයිරුපාසෙය්‍යාති.

ඉති ඉමස්මිං වග්ගෙ ඡට්ඨසත්තමසුත්තෙසු විචට්ටං කථිතං, ඉතරෙසු වට්ටවිචට්ටං කථිතං.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුත්ථවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. පඤ්චමවග්ගො

1. අග්ගප්පසාදසුත්තවණ්ණනා

90. පඤ්චමවග්ගස්ස පටිමෙ අග්ගප්පසාදාති එත්ථ අයං අග්ගසද්දො ආදිකොටිකොට්ඨාසසෙට්ඨෙසු දිස්සති. තථා හෙස “අජ්ජතග්ගෙ, සම්ම දොචාරික, ආචාරාමි ද්ධාරං නිගණ්ඨානං නිගණ්ඨීනං (ම. නි. 2.70). අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ඩුපෙනං සරණං ගත”න්ති (දී. නි. 1.250; පාරා. 15) ව ආදිසු ආදිමිති දිස්සති. “තෙනෙව අඬගුලග්ගෙන තං අඬගුලග්ගං පරාමසෙය්‍ය (කථා. 441). උච්ඡග්ගං වෙළග්ග”න්ති ව ආදිසු කොටියං. “අම්බිලග්ගං වා මධුරග්ගං වා තිත්තකග්ගං වා (සං. නි. 5.374). අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, විහාරග්ගෙන වා පරිවෙණග්ගෙන වා භාපෙතු”න්ති (චූළව. 318) ව ආදිසු කොටියාසෙ. “අයං ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අග්ගො ව සෙට්ඨො ව උත්තමො ව පවරො ව (අ. නි. 4.95). අග්ගොභමස්මි ලොකස්සා”ති ව ආදිසු (දී. නි. 2.31; ම. නි. 3.207) සෙට්ඨෙ. ස්වායම්බාපි සෙට්ඨෙයෙව දට්ඨබ්බො. තස්මා අග්ගෙසු සෙට්ඨෙසු පසාදා, අග්ගභූතා සෙට්ඨභූතා වා පසාදා අග්ගප්පසාදාති අත්ථො.

පුරිමස්මිඤ්ච අත්ථෙ අග්ගසද්දෙන බුද්ධාදිරතනත්තයං වුච්චති. තෙසු භගවා තාව අසදිසට්ඨෙන, ගුණවිසිට්ඨට්ඨෙන, අසමසමට්ඨෙන ව අග්ගො. සො හි මහාභිනිහාරං දසන්නං පාරමිතං පටිවයඤ්ච ආදිං කත්වා තෙහි බොධිසම්භාරගුණෙහි වෙව බුද්ධගුණෙහි ව සෙසපනෙහි අසදිසොති අසදිසට්ඨෙන අග්ගො. යෙ වස්ස ගුණා මහාකරුණාදයො, තෙ සෙසසත්තානං ගුණෙහි විසිට්ඨාති ගුණවිසිට්ඨට්ඨෙනපි සබ්බසත්තුත්තමාය අග්ගො. යෙ පන

පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා සබ්බසත්තෙහි අසමා, තෙහි සද්ධිං අයමෙව රූපකායගුණෙහි වෙව ධම්මකායගුණෙහි ව සමොති අසමසම්මයෙනපි අග්ගො. තථා දුල්ලභපාතුභාවතො අච්ඡරියමනුස්සභාවතො බහුජනහිතසුඛාවභතො අදුතියඅසභායාදිභාවතො ව භගවා ලොකෙ අග්ගොති වුවිවති. යථාහ –

“එකපුග්ගලස්ස , හික්ඛවෙ, පාතුභාවො දුල්ලභො ලොකස්මිං, කතමස්ස එකපුග්ගලස්ස? තථාගතස්ස අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස.

“එකපුග්ගලො , හික්ඛවෙ, ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති අච්ඡරියමනුස්සො.

“එකපුග්ගලො, හික්ඛවෙ, ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති බහුජන...පෙ.... සම්මාසම්බුද්ධො.

“එකපුග්ගලො, හික්ඛවෙ, ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති, අදුතියො අසභායො අප්පට්ඨො අප්පට්ඨමො අප්පට්ඨාගො අප්පට්ඨපුග්ගලො අසමො අසමසමො ද්විපදානං අග්ගො. කතමො එකපුග්ගලො? තථාගතො අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති (අ. නි. 1.170-172, 174).

ධම්මසඬ්ඝාපි අඤ්ඤාධම්මසඬ්ඝෙහි අසද්ධිංවයෙන විසිට්ඨගුණකාය දුල්ලභපාතුභාවාදිනා ව අග්ගො. තථා හි තෙසං ස්වාක්ඛාතනාදිසුප්පට්ඨපන්නාදිගුණවිසෙසෙහි අඤ්ඤාධම්මසඬ්ඝා සද්ධිං අප්පතරනිහිනා වා නත්ථි, කුතො සෙට්ඨා. සයමෙව ව පන තෙහි විසිට්ඨගුණකාය සෙට්ඨා. තථා දුල්ලභුප්පාදඅච්ඡරියභාවබහුජනහිතසුඛාවභා අදුතියඅසභායාදිසභාවා ව තෙ. යදග්ගෙන හි භගවා දුල්ලභපාතුභාවො, තදග්ගෙන ධම්මසඬ්ඝාපිති. අච්ඡරියාදිභාවෙපි එසෙව නයො. එවං අග්ගෙසු සෙට්ඨෙසු උත්තමෙසු පවරෙසු ගුණවිසිට්ඨෙසු පසාදාති අග්ගප්පසාදා.

දුතියස්මිං පන අත්ථෙ යථාචුත්තෙසු අග්ගෙසු බුද්ධාදිසු උප්පත්තියා අග්ගභූතා පසාදා අග්ගප්පසාදා. යෙ පන අරියමග්ගෙන ආගතා අවෙච්චප්පසාදා, තෙ එකත්තෙනෙව අග්ගභූතා පසාදාති අග්ගප්පසාදා. යථාහ “ඉධ , හික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො භොති”තිආදි (සං. නි. 5.1027). අග්ගවිපාකත්තාපි වෙතෙ අග්ගප්පසාදා. චුත්තඤ්ඤි “අග්ගෙ ඛො පන පසන්නානං අග්ගො විපාකො”ති.

යාවතාති යත්තකා. සත්තාති පාණිනො. අපදාති අපාදකා. ද්විපදාති ද්විපාදකා. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. වා-සද්දො සමුව්චයත්ථො, න විකප්පත්ථො. යථා “අනුප්පන්නො වා කාමාසවො උප්පජ්ජති, උප්පන්නො වා කාමාසවො පවඩ්ඪති”ති (ම. නි. 1.17) එත්ථ අනුප්පන්නො ව උප්පන්නො වාති අත්ථො. යථා ව “භූතානං වා සත්තානං ධීතියා සම්භවෙසිනං වා අනුග්ගහායා”ති (ම. නි. 1.402; සං. නි. 2.12) එත්ථ භූතානඤ්ඤි සම්භවෙසිනඤ්ඤි වාති අත්ථො. යථා ව “අග්ගිනො වා උදකතො වා මිටුභෙදතො වා”ති (දී. නි. 2.152; උදා. 76; මහාව. 286) එත්ථ අග්ගිනො ව උදකතො ව මිටුභෙදතො වාති අත්ථො, එවං “අපදා වා...පෙ.... අග්ගමක්ඛායති”ති එත්ථාපි අපදා ව ද්විපදා වාති සම්පිණ්ඩනවසෙන අත්ථො දට්ඨබ්බො. තෙන චුත්තං “වා-සද්දො සමුව්චයත්ථො, න විකප්පත්ථො”ති.

රූපිනොති රූපවත්තො. න රූපිනොති අරූපිනො. සඤ්ඤිනොති සඤ්ඤාවත්තො. න සඤ්ඤිනොති අසඤ්ඤිනො. නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිනො නාම භවග්ගපරියාපන්නා. එත්තාවතා ව කාමභවො, රූපභවො, අරූපභවො, එකචොකාරභවො, චතුචොකාරභවො, පඤ්චචොකාරභවො, සඤ්ඤිභවො, අසඤ්ඤිභවො, නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිභවොති නවවිධෙපි භවෙ සත්තෙ අනවසෙසතො පරියාදිශිත්වා දස්සෙසි ධම්මරාජා. එත්ථ හි රූපිග්ගභණෙන කාමභවො රූපභවො පඤ්චචොකාරභවො එකචොකාරභවො ව දස්සිනො, අරූපිග්ගභණෙන අරූපභවො චතුචොකාරභවො ව දස්සිනො. සඤ්ඤිභවාදයො පන සරූපෙනෙව දස්සිනා. අපදාදිග්ගභණෙන කාමභවපඤ්චචොකාරභවසඤ්ඤිභවානං එකදෙසො දස්සිනොති.

කස්මා පනෙත්ථ යථා අදුතියසුත්තෙ “ද්විපදානං අග්ගො”ති ද්විපදානං ගහණමෙව අකත්වා අපදාදිග්ගභණං කතත්ති? වුවිවතෙ – අදුතියසුත්තෙ තාව සෙට්ඨතරවසෙන ද්විපදග්ගභණමෙව කතං. ඉමස්මිඤ්ඤි ලොකෙ සෙට්ඨො නාම උප්පජ්ජමානො අපදචතුප්පදබහුප්පදෙසු න උප්පජ්ජති, ද්විපදෙසුයෙව උප්පජ්ජති. කතරෙසු ද්විපදෙසු? මනුස්සෙසු වෙව දෙවෙසු ව. මනුස්සෙසු උප්පජ්ජමානො සකලලොකං වසෙ වත්තෙතුං සමත්ථො බුද්ධො හුත්වා උප්පජ්ජති. අධිගුත්තරට්ඨකථායං පන “තිහසස්සිමභාසහස්සිලොකධාතුං වසෙ වත්තෙතුං සමත්ථො”ති (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.174) චුත්තං. දෙවෙසු උප්පජ්ජමානො දසහසස්සිලොකධාතුං වසෙ වත්තකකො මහාබ්‍රහ්මා හුත්වා උප්පජ්ජති, සො තස්ස කප්පියකාරකො වා ආරාමිකො වා සම්පජ්ජති. ඉති තනොපි සෙට්ඨතරවසෙනෙස “ද්විපදානං අග්ගො”ති තත්ථ චුත්තො, ඉධ පන අනවසෙසපරියාදානවසෙන එවං චුත්තං. යාවත්තකා හි සත්තා අත්තභාවපරියාපන්නා අපදා වා... පෙ.... නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිනො වා, තථාගතො තෙසං අග්ගමක්ඛායති. නිද්ධාරණෙ වෙතං සාම්ච්චනං, මකාරො පදසත්ඨිකරො. අග්ගො අක්ඛායති පදවිභාගො.

අග්ගො විපාකො භොතිති අග්ගෙ සම්මාසම්බුද්ධෙ පසන්නානං යො පසාදො, සො අග්ගො සෙට්ඨො උත්තමො කොට්ඨතො වා, තස්මා තස්ස විපාකොපි අග්ගො සෙට්ඨො උත්තමො කොට්ඨතො උළාරතමො පණිතතමො භොති. සො පන පසාදො දුවිධො ලොකියලොකුත්තරභෙදතො. තෙසු ලොකියස්ස තාව –

“යෙ කෙවි බුද්ධං සරණං ගතාසෙ, න තෙ ගමිස්සන්ති අපායභූමිං;
පහාය මානුසං දෙහං, දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති. (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

“බුද්ධොති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පීති;
වරමෙව හි සා පීති, කසිණෙනපි ජම්බුදීපස්ස.

“සතං හත්ථී සතං අස්සා, සතං අස්සතරී රථා;
සතං කඤ්ඤාසහස්සානි, ආමුක්කමණිකුණ්ඩලා;
එකස්ස පදවිතිභාරස්ස, කලං නාග්ගන්ති සොළසිං”. (සං. නි. 1.242; චූළව. 305);

“සාධු බො, දෙවානම්න්ද, බුද්ධං සරණගමනං හොති, බුද්ධං සරණගමනභෙතු බො, දෙවානම්න්ද,
එවමිධෙකච්චෙ සත්තා කායස්ස භෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති. තෙ අඤ්ඤෙ දෙවෙ
දසහි යානෙහි අධිගණ්හන්ති – දිබ්බෙන ආයුතා, දිබ්බෙන වණ්ණෙන, දිබ්බෙන සුඛෙන, දිබ්බෙන යසෙන,
දිබ්බෙන ආධිපතෙය්‍යෙන, දිබ්බෙන රූපෙහි, දිබ්බෙන සද්දෙහි, දිබ්බෙන ගන්ධෙහි, දිබ්බෙන රසෙහි, දිබ්බෙන
ථොට්ඨබ්බෙහි”ති (සං. නි. 4.341) –

එවමාදීනං සුත්තපදානං වසෙන පසාදස්ස ඵලවිසෙසයොගො වෙදිතබ්බො. තස්මා සො අපායදුක්ඛවිනිවත්තනෙන
සද්ධිං සම්පත්තිභවෙසු සුඛවිපාකදායකොති දට්ඨබ්බො. ලොකුත්තරො පන සාමඤ්ඤඵලවිපාකදායකො
වට්ටදුක්ඛවිනිවත්තකො ව. සබ්බොපි වායං පසාදො පරම්පරාය වට්ටදුක්ඛං විනිවත්තෙතියෙව. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“යස්මිං , හික්ඛවෙ, සමයෙ අරියසාවකො අත්තනො සද්ධං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ
රාගපරිවූට්ඨිතං චිත්තං හොති, න දොසපරිවූට්ඨිතං, න මොහපරිවූට්ඨිතං චිත්තං හොති, උජුගතමෙවස්ස තස්මිං
සමයෙ චිත්තං හොති. උජුගතචිත්තස්ස පාමොජ්ජං ජායති, පමුදිතස්ස පීති ජායති...පෙ.... නාපරං
ඉත්ථත්තායාති පජානාති”ති (අ. නි. 6.10; 26).

ධම්මාති සභාවධම්මා. සඬ්ඛතාති සමෙච්ච සම්භූයා පච්චයෙහි කතාති සඬ්ඛතා, සප්පච්චයධම්මා. භෙතුහි
පච්චයෙහි ව න කෙහිවි කතාති අසඬ්ඛතා, අප්පච්චයනිබ්බානං. සඬ්ඛතානං පටියොගිභාවෙන “අසඬ්ඛතා”ති
පුට්ඨවචනං. විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති තෙසං සඬ්ඛතාසඬ්ඛතධම්මානං යො විරාගසඬ්ඛතො අසඬ්ඛතධම්මො,
සො සභාවෙනෙව සණ්ඨසුබ්බභාවතො සන්තතරපණ්ණිතරභාවතො ගම්භීරාදිභාවතො මදනිම්මදනාදිභාවතො ව අග්ගං
සෙට්ඨං උත්තමං පවරන්ති වුවචති. යදිදන්ති නිපාතො, යො අයන්ති අත්ථො. මදනිම්මදනොතිආදීනි සබ්බානි
නිබ්බානවෙච්චනානියෙව. තථා හි තං ආගම්ම මානමදපුරිසමදාදිකො සබ්බො මදො නිම්මදීයති පමද්දීයති,
කාමපිපාසාදිකා සබ්බා පිපාසා විනියති, කාමාලයාදිකා සබ්බෙපි ආලයා සමුග්ගාතීයන්ති, සබ්බෙපි
කම්මවට්ටකිලෙසවට්ටිපාකවට්ටා උපච්ඡිජ්ජන්ති, අට්ඨසතභෙදා සබ්බාපි තණ්හා බියති, සබ්බෙපි කිලෙසා
විරජ්ජන්ති, සබ්බං දුක්ඛං නිරුජ්ඣති, තස්මා මදනිම්මදනො...පෙ.... නිරොධොති වුවචති. යා පනෙසා තණ්හා භවෙන
භවං, එලෙන කම්මං විනාති සංසිබ්බතීති කත්වා වානන්ති වුවචති. තං වානං එත්ථ නත්ථී, එතස්මිං වා අධිගතෙ
අරියපුත්තලස්ස න හොතීති නිබ්බානං.

අග්ගො විපාකො හොතීති එත්ථාපි –

“යෙ කෙවි ධම්මං සරණං ගතාසෙ...පෙ..... (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

“ධම්මොති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පීති...පෙ.....

“සාධු බො, දෙවානම්න්ද, ධම්මං සරණගමනං හොති. ධම්මං සරණගමනභෙතු බො, දෙවානම්න්ද,
එවමිධෙකච්චෙ...පෙ.... දිබ්බෙහි ථොට්ඨබ්බෙහි”ති (සං. නි. 4.341) –

එවමාදීනං සුත්තපදානං වසෙන ධම්මෙ පසාදස්ස ඵලවිසෙසයොගො වෙදිතබ්බො. එවමෙත්ථ
අසඬ්ඛතධම්මවසෙනෙව අග්ගභාවො ආගතො, සබ්බසඬ්ඛතනිස්සරණදස්සනත්ථං අරියමග්ගවසෙනපි අයමත්ථො
ලබ්භතෙව. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“යාවතා , හික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඛතා, අරියො අට්ඨබ්බිකො මග්ගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (අ. නි.
4.34).

“මග්ගානට්ඨබ්බිකො සෙට්ඨො”ති ව. (ධ. ප. 273).

සඬිසා වා ගණා වානි ජනසමූහසඬිබාතා යාවතා ලොකෙ සඬිසා වා ගණා වා. තථාගතසාවකසඬිසොති අට්ඨපරිසපුග්ගලසමූහසඬිබාතො දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංභතො තථාගතස්ස සාවකසඬිසො. තෙසං අග්ගමක්ඛායනීති අත්තනො සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිආදිගුණවිසෙසෙන තෙසං සඬිසානං අග්ගො සෙට්ඨො උත්තමො පචරොති වුවවති. යදිදන්ති යානි ඉමානි. වත්තාරි පුරිසයුගානීති යුගලවසෙන පයමග්ගට්ඨො පයමඵලට්ඨොති ඉදමෙකං යුගලං, යාව වතුත්මග්ගට්ඨො වතුත්ඵලට්ඨොති ඉදමෙකං යුගලන්ති එවං වත්තාරි පුරිසයුගානි. අට්ඨ පුරිසපුග්ගලාති පුරිසපුග්ගලවසෙන එකො පයමග්ගට්ඨො එකො පයමඵලට්ඨොති ඉමිනා නයෙන අට්ඨ පුරිසපුග්ගලා. එත්ථ ව පුරිසොති වා පුග්ගලොති වා එකත්ථානි එතානි පදානි, වෙනෙයාවසෙන පනෙවං වුත්තං. එස හගවතො සාවකසඬිසොති යානිමානි යුගවසෙන වත්තාරි පුරිසයුගානි, පාටෙක්කතො අට්ඨ පුරිසපුග්ගලා, එස හගවතො සාවකසඬිසො.

ආහුනෙයොතිආදියු ආනෙත්වා හුනිතබ්බන්ති ආහුනං, දුරතොපි ආගන්ත්වා සීලවත්තෙසු දාතබ්බන්ති අත්ථො. වතුත්තං පච්චයානමෙතං අධිවචනං. මහජ්ඵලභාවකරණෙනා තං ආහුනං පටිග්ගහෙතුං යුත්තොති ආහුනෙයො. අථ වා දුරතොපි ආගන්ත්වා සබ්බං සාපතෙයාමිපි එත්ථ හුනිතබ්බං, සක්කාදීනමිපි ආභවනං අරහතීති වා ආභවතීයො. යො වායං බ්‍රාහ්මණානං ආභවතීයො නාම අග්ගි, යත්ථ හුනං මහජ්ඵලන්ති තෙසං ලද්ධි, සො වෙ හුතස්ස මහජ්ඵලතාය ආභවතීයො, සඬිසොව ආභවතීයො. සඬිසෙ හුතඤ්ඨි මහජ්ඵලං හොති. යථාහ –

“යො ව වස්සසතං ජන්තු, අග්ගිං පරිවරෙ වනෙ;
එකඤ්ච භාවිතත්තානං, මුහුත්තමපි පූජයෙ;
සා ඵව පූජනා සෙයො, යඤ්ථෙව වස්සසතං හුත”න්ති. (ධ. ප. 107);

තයිදං නිකායන්තරෙ “ආභවතීයො”ති පදං ඉධ “ආහුනෙයො”ති ඉමිනා පදෙන අත්ථතො එකං, බ්‍යඤ්ජනතො පන කිඤ්චිමත්තමෙව නානං, තස්මා එවමත්ථවණ්ණනා කතා.

පාහුනෙයොති එත්ථ පන පාහුනං වුවවති දිසාවිදිසතො ආගතානං පියමනාපානං ඤාතිමිත්තානං අත්ථාය සක්කාරෙන පටියත්තං ආගන්තුකදානං, තමිපි යපෙත්වා තෙ තථාරූපෙ පාහුනකෙ සඬිසස්සෙව දාතුං යුත්තං. තථා හෙස එකබුද්ධන්තරෙපි දිස්සති අබ්බොකිණ්ණඤ්ච. අයං පනෙත්ථ පදන්ථො – “පියමනාපත්තකරෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො”ති එවං පාහුනමස්ස දාතුං යුත්තං, පාහුනඤ්ච පටිග්ගහෙතුං යුත්තොති පාහුනෙයො. යෙසං පන පාභවතීයොති පාළි, තෙසං යස්මා සඬිසො පුබ්බකාරං අරහති, තස්මා සඬිසො සබ්බපයමං ආනෙත්වා එත්ථ හුනිතබ්බන්ති පාභවතීයො, සබ්බජ්ජකාරෙන වා ආභවනං අරහතීති පාභවතීයො. ස්වායම්ධ තෙනෙව අත්ථෙන පාහුනෙයොති වුවවති.

“දක්ඛිණා”ති පරලොකං සද්දහිත්වා දාතබ්බදානං, තං දක්ඛිණං අරහති දක්ඛිණාය වා හිතො මහජ්ඵලභාවකරණෙන විසොධනතොති දක්ඛිණෙයො. උභො හත්ථෙ සිරසි පතිට්ඨපෙත්වා සබ්බලොකෙන කරියමානං අඤ්ජලිකම්මං අරහතීති අඤ්ජලිකරණියො. අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛේත්තං ලොකස්සාති සබ්බලොකස්ස අසදිසං පුඤ්ඤචිරුහනට්ඨානං. යථා හි රත්තසාලිනං වා යවානං වා විරුහනට්ඨානං “රත්තසාලික්ඛේත්තං යවක්ඛේත්ත”න්ති වුවවති, එවං සඬිසො සදෙවකස්ස ලොකස්ස පුඤ්ඤචිරුහනට්ඨානං. සඬිසං නිස්සාය හි ලොකස්ස නානජ්ජකාරහිතසුඛතිබ්බත්තකානි පුඤ්ඤානි විරුහන්ති, තස්මා සඬිසො අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛේත්තං ලොකස්ස. ඉධාපි –

“යෙ කෙච්ච සඬිසං සරණං ගතාසෙ...පෙ..... (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

“සඬිසොති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පීති...පෙ....”.

“සාධු බො, දෙවානම්න්ද, සඬිසං සරණගමනං හොති, සඬිසං සරණගමනහෙතු බො දෙවානම්න්ද...පෙ. ... දිබ්බෙහි ථොට්ඨබ්බෙහි”ති (සං. නි. 4.341) –

ආදීනං සුත්තපදානං වසෙන සඬිසෙ පසාදස්ස ඵලවිසෙසයොගො, තෙනස්ස අග්ගතා අග්ගවිපාකතා ව වෙදිතබ්බා. තථා අනුත්තරියපටිලාභො සත්තමභවාදිතො පට්ඨාය වට්ටදුක්ඛසමුච්ඡෙදො අනුත්තරසුඛාධිගමොති එවමාදිඋළාරඵලනිජ්ජාදනවසෙන අග්ගවිපාකතා වෙදිතබ්බා.

ගාථාසු අග්ගතොති අග්ගෙ රතනත්තයෙ, අග්ගභාවතො වා පසන්නානං. අග්ගං ධම්මන්ති අග්ගසභාවං බුද්ධසුබුද්ධතං ධම්මසුධම්මතං සඬිසසුජ්ජපටිපත්තිං රතනත්තයස්ස අනඤ්ඤසාධාරණං උත්තමසභාවං, දසබලාදිස්වාක්ඛාතාදිසුජ්ජපටිපත්තාදිගුණසභාවං වා විජානතං විජානන්නානං. එවං සාධාරණතො අග්ගජ්ජසාදවත්ථුං දස්සෙත්වා ඉදානි අසාධාරණතො තං විභාගෙන දස්සෙතුං “අග්ගෙ බුද්ධෙ”තිආදි වුත්තං. තත්ථ පසන්නානන්ති අවෙච්චජ්ජසාදෙන ඉතරජ්ජසාදෙන ව පසන්නානං අධිමුත්තානං. විරාගූපසමෙති විරාගෙ උපසමෙ ව,

සබ්බස්ස රාගස්ස සබ්බෙසං කිලෙසානං අවිචන්තවිරාගහෙතුහුනෙ අවිචන්තඋපසමහෙතුහුනෙ වාති අත්ථො. සුඛෙති වට්ටසුක්ඛක්ඛයභාවෙන සඬ්ඛාරූපසමසුඛභාවෙන ච සුඛෙ.

අග්ගස්මිං දානං දදන්ති අග්ගෙ රතනත්තයෙ දානං දෙන්තානං දෙය්‍යධම්මං පරිච්චජන්තානං. තත්ථ ධරමානං භගවන්තං චතුභි පච්චයෙහි උපට්ඨහන්තා පුජෙන්තා සක්කරොන්තා පරිනිබ්බුතඤ්ච භගවන්තං උද්දිස්ස ධාතුචෙති යාදිකෙ උපට්ඨහන්තා පුජෙන්තා සක්කරොන්තා බුද්ධෙ දානං දදන්ති නාම. “ධම්මං පුජෙස්සාමා”ති ධම්මධරෙ පුග්ගලෙ චතුභි පච්චයෙහි උපට්ඨහන්තා පුජෙන්තා සක්කරොන්තා ධම්මඤ්ච විරට්ඨිතිකං කරොන්තා ධම්මෙ දානං දදන්ති නාම. තථා අරියසඬ්ඝං චතුභි පච්චයෙහි උපට්ඨහන්තා පුජෙන්තා සක්කරොන්තා තං උද්දිස්ස ඉතරස්මිම්පි තථා පටිපජ්ජන්තා සඬ්ඝෙ දානං දදන්ති නාම. අග්ගං පුඤ්ඤං පවඩ්ඪතීති එවං රතනත්තයෙ පසන්නෙන චෙතසා උළාරං පරිච්චාගං උළාරඤ්ච පුජාසක්කාරං පවත්තෙන්තානං දිවසෙ දිවසෙ අග්ගං උළාරං කුසලං උපවීයති. ඉදානි තස්ස පුඤ්ඤස්ස අග්ගවිපාකතාය අග්ගභාවං දස්සෙතුං “අග්ගං ආයු”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ අග්ගං ආයුති දිබ්බං වා මානුසං වා අග්ගං උළාරතමං ආයු. පවඩ්ඪතීති උපරුපරි බුහති. වණ්ණොති රූපසම්පදා. යසොති පරිවාරසම්පදා. කිත්තිති ථුතිසොසො. සුඛන්ති කායිකං චෙතසිකඤ්ච සුඛං. බලන්ති කායබලං ඤාණබලඤ්ච.

අග්ගස්ස දාතාති අග්ගස්ස රතනත්තයස්ස දාතා, අථ වා අග්ගස්ස දෙය්‍යධම්මස්ස දානං උළාරං කත්වා තත්ථ පුඤ්ඤං පවත්තෙතා. අග්ගධම්මසමාහිතොති අග්ගෙන පසාදධම්මෙන දානාදිධම්මෙන ච සමාහිතො සමන්තාගතො අවලප්පසාදයුත්තො, තස්ස වා විපාකභූතෙහි බහුජ්ජනස්ස පියමනාපතාදිධම්මෙහි යුත්තො. අග්ගප්පත්තො පමොදනීති යත්ථ යත්ථ සත්තනිකායෙ උප්පන්නො, තත්ථ තත්ථ අග්ගභාවං සෙට්ඨභාවං අධිගතො, අග්ගභාවං වා ලොකුත්තරමග්ගඵලං අධිගතො පමොදති අභිරමති පරිතුස්සතිති.

පඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. ජීවිකසුත්තවණ්ණනා

91. දුතියං අට්ඨුප්පත්තිවසෙන දෙස්සිතං. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ භගවති කපිලවත්ථුස්මිං නිග්‍රොධාරාමෙ විහරන්තෙ භික්ඛු ආගන්තුකභික්ඛුනං සෙනාසනානි පඤ්ඤාපෙන්නා පත්තවිචරානි පටිසාමෙන්නා සාමණෙරා ච ලාභභාජනීයට්ඨානෙ සම්පත්තසම්පන්නානං ලාභං ගණ්හන්තා උච්චාසද්දා මහාසද්දා අහෙසුං. තං සුත්වා භගවා භික්ඛු පණාමෙසි. තෙ කිර සබ්බෙව නවා අධුනාගතා ඉමං ධම්මවිනයං. තං ඤත්වා මහාබ්‍රහ්මා ආගන්ත්වා “අභිනන්දතු, භන්තෙ, භගවා භික්ඛුසඬ්ඝ”න්ති (ම. නි. 2.158) තෙසං පණාමිතභික්ඛුනං අනුග්ගණ්හනං යාචි. භගවා තස්ස ඔකාසං අකාසි. අථ මහාබ්‍රහ්මා “කතාවකාසො බොම්හි භගවතා”ති භගවන්තං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි. අථ භගවා “භික්ඛුසඬ්ඝො ආගච්ඡතු”ති ආනන්දන්ටේරස්ස ආකාරං දස්සෙසි. අථ තෙ භික්ඛු ආනන්දන්ටේරෙන පක්කොසිතා භගවන්තං උපසඬ්ඪකමිත්වා සාරජ්ජමානරූපා එකමන්තං නිසීදිංසු. භගවා තෙසං සප්පායදෙසනං වීමංසන්නො “ඉමෙ ආමිසහෙතු පණාමිතා, පිණ්ඩියාලොපධම්මදෙසනා තෙසං සප්පායා”ති වින්තෙත්වා “අන්තමිදං, භික්ඛවෙ”ති ඉමං දෙසනං දෙසෙසි.

තත්‍රායං අන්තසද්දො “සන්ති, භික්ඛවෙ, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා පුබ්බන්තකප්පිකා පුබ්බන්තානුදිට්ඨිනො”ති ආදීසු (දී. නි. 1.29) කොට්ඨාසෙ ආගතො. “අන්තමකාසි දුක්ඛස්ස, අන්තවා අයං ලොකො පරිවට්ඨමො”ති ආදීසු (දී. නි. 1.55) පරිච්ඡෙදෙ. “භරිතන්තං වා පථන්තං වා සෙලන්තං වා”ති ආදීසු (ම. නි. 1.304) මරියාදායං. “අන්තං අන්තගුණ”න්ති ආදීසු (දී. නි. 2.377; බු. පා. 3.ද්වන්තිංසාකාර) සරිරාවයවෙ “වරන්ති ලොකෙ පරිවාරජන්තා, අන්තො අසුද්ධා බහි සොභමානා”ති ආදීසු (සං. නි. 1.122; මහානි. 191) විත්තෙ. “අප්පෙකච්චානි උප්පලානි වා පදුමානි වා පුණ්ඩරිකානි වා උදකෙ ජාතානි උදකෙ සංවඩ්ඪානි උදකානුග්ගතානි අන්තො නිමුග්ගපොසිති”ති ආදීසු (දී. නි. 2.69; සං. නි. 1.172; මහාව. 9) අබ්භන්තරෙ.

“මිගානං කොට්ඨුකො අන්තො, පක්ඛිනං පන වායසො;
එරණ්ඩො අන්තො රුක්ඛානං, තයො අන්තා සමාගතා”ති. (ජා. 1.3.135) –

ආදීසු ලාමකෙ. ඉධාපි ලාමකෙ එව දට්ඨබ්බො. තස්මා අන්තමිදං භික්ඛවෙ ජීවිකානන්ති භික්ඛවෙ ඉදං ජීවිකානං අන්තං පච්ඡිමං ලාමකං, සබ්බනිභීතං ජීවිතන්ති අත්ථො. යදිදං පිණ්ඩොලාන්ති යං ඉදං පිණ්ඩපරියෙසනෙන භික්ඛාවරියාය ජීවිකං කප්පෙන්තස්ස ජීවිතං. අයං පනෙත්ථ පදන්ථො – පිණ්ඩාය උලතීති පිණ්ඩොලො, තස්ස කම්මං පිණ්ඩොලායං, පිණ්ඩපරියෙසනෙන ජීවිකානි අත්ථො.

අභිසාපොති අක්කොසො. කුපිතා හි මනුස්සා අන්තතො පච්චත්ථිකං “පිලොනිකඛණ්ඩං නිවාසෙත්වා කපාලභත්ථො පිණ්ඩං පරියෙසමානො වරෙය්‍යාසී”ති අක්කොසන්ති. අථ වා “කිං තුය්හං අකාතබ්බං අත්ථී, යො ත්වං එවං බලවීරියුපපන්නොපි හිරොත්තප්පං පහාය කපණො පිණ්ඩොලො විවරසි පත්තපාණි”ති එවමපි අක්කොසන්තියෙව. තඤ්ච බො එතන්ති තං එතං අභිසපමිපි සමානං පිණ්ඩොලායං. කුලපුත්තා උපෙන්නි අත්ථවසිකානි

මම සාසනෙ ජාතිකුලපුත්තා ව ආචාරකුලපුත්තා ව අත්ථවසිකා කාරණවසිකා හුත්වා කාරණවසං පටිච්ච උපෙන්නි උපගව්ජන්ති.

රාජාභිනිතාතිආදීසු යෙ රඤ්ඤො සන්තකං බාදිත්වා රඤ්ඤා ඛන්ධනාගාරෙ ඛන්ධාපිතා පලායිත්වා පබ්බජන්ති, තෙ රඤ්ඤා ඛන්ධනං අභිනිතත්තා රාජාභිනිතා නාම. යෙ පන වොරෙහි අට්ඨියං ගහෙත්වා එකච්චෙසු මාරියමානෙසු එකච්චෙ “මයං සාමි කුම්හෙහි විස්සට්ඨා ගෙහං අනප්ඤ්ඤාවසිත්වා පබ්බජිස්සාම, තත්ථ තත්ථ යං යං බුද්ධපුජාදිපුඤ්ඤං කරිස්සාම, තතො තතො කුම්භාකං පන්තිං දස්සාමා”ති තෙහි විස්සට්ඨා පබ්බජන්ති, තෙ වොරාභිනිතා නාම වොරෙහි මාරෙතබ්බතං අභිනිතත්තා. යෙ පන ඉණං ගහෙත්වා පට්ඨාතුං අසක්කොන්තා පලායිත්වා පබ්බජන්ති, තෙ ඉණට්ඨා නාම. තඤ්ච ඛො එතං පිණ්ඩොලාං කුලපුත්තා මම සාසනෙ නෙව රාජාභිනිතා...පෙ.... න ආජීවිකාපකතා උපෙන්නි, අපිච ඛො “ඔතිණ්ණමහා ජාතියා...පෙ.... පඤ්ඤායෙථා”ති උපෙන්නිති පදසම්බන්ධො.

තත්ථ ඔතිණ්ණමහාති ඔතිණ්ණා අම්භා. ජාතියාතිආදීසු තම්භි තම්භි සත්තනිකායෙ ඛන්ධානං පට්ඨාභිනිබ්බන්ති ජාති, පරිපාකො ජරා, හෙදො මරණං. ඤාතිරොගභොගසිලදිට්ඨිඛ්‍යාසනෙහි චුට්ඨස්ස සන්තාපො අන්තො නිජ්ඣානං සොකො, තෙහි චුට්ඨස්ස වචිව්ජ්ජලාපො පරිදෙවො. අනිට්ඨපොට්ඨබ්බපච්ඡතකායස්ස කායපිළනං දුක්ඛං, ආසාතවත්ථුසු උපහතචිත්තස්ස චෙතොපිළනං දොමනස්සං. ඤාතිඛ්‍යාසනාදිහි එව චුට්ඨස්ස පරිදෙවෙනපි අධිවාසෙතුං අසමත්ථස්ස චිත්තසන්තාපසමුට්ඨිතො භූසො ආයාසො උපායාසො. එතෙහි ජාතිආදීහි ඔතිණ්ණා දුක්ඛොතිණ්ණා, තෙහි ජාතිආදීදුක්ඛෙහි අන්තො අනුපට්ඨියා. දුක්ඛපරෙතාති තෙහි දුක්ඛදුක්ඛවත්ථුහි අභිභූතා. ජාතිආදයො හි දුක්ඛස්ස වත්ථුභාවතො දුක්ඛා, දුක්ඛභාවතො ච සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා දුක්ඛාති. අප්පෙව නාම...පෙ.... පඤ්ඤායෙථාති ඉමස්ස සකලස්ස වට්ටදුක්ඛරාසිස්ස පරිච්ඡෙදකරණං ඔසානකිරියා අපි නාම පඤ්ඤායෙය්‍ය.

සො ව හොති අභිජ්ඣාලුති ඉදං යො කුලපුත්තො “දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමි”ති පුබ්බෙ චිත්තං උප්පාදෙන්වා පබ්බජිතො අපරහාගෙ තං පබ්බජ්ජං තථාරූපං කාතුං න සක්කොති, තං දස්සෙතුං චුත්තං. තත්ථ අභිජ්ඣාලුති පරහණ්ඩානං අභිජ්ඣායිතා. තිබ්බසාරාගොති බලවරාගො. බ්‍යාපන්නචිත්තොති බ්‍යාපාදෙන සුතිභූතත්තා විපන්නචිත්තො. පද්ධට්ඨනසධිකප්පොති තිබ්බසාරාගො විය වණ්ඩගොණො පරෙසං උපසාතවසෙන දුට්ඨචිත්තො. මුට්ඨස්සතීති භත්තනික්ඛිත්තකාකො විය, මංසනික්ඛිත්තසුනඛො විය ව නට්ඨස්සති, ඉධ කතං එත්ථ න සරති. අසම්පජානොති නිජ්ජඤ්ඤො ඛන්ධාදිපරිච්ඡෙදරහිතො. අසමාහිතොති වණ්ඩසොතෙ බද්ධතාවා විය අසණ්ඨිතො. විබ්භන්තචිත්තොති පන්ථාරුල්ලිහම්භො විය භන්තමනො. පාකතින්ද්‍රියොති යථා ගිහී සංවරාභාවෙන පරිග්ගහපරිජනෙ ඔලොකෙන්ති අසංචුතින්ද්‍රියා, එවං අසංචුතින්ද්‍රියො හොති.

ඡවාලාතන්ති ඡවානං දඩ්ඨට්ඨානෙ අලාතං. උභතොපදිත්තං මජ්ඣෙ ගුථගතන්ති පමාණෙන අට්ඨකිගුලමත්තං උභතො ද්විසු කොට්ඨසු ආදිත්තං මජ්ඣෙ ගුථමක්ඛිතං. නෙව ගාමෙති සවෙ හි තං යුගතභිගලගොපානසිපක්ඛපාසකාදීනං අත්ථාය උපනෙතුං සක්කා අස්ස ගාමෙ කට්ඨත්ථං එරෙය්‍ය. සවෙ ඛෙත්තකුටියා කට්ඨත්ථරමඤ්චකාදීනං අත්ථාය උපනෙතුං සක්කා අස්ස, අරඤ්ඤෙ කට්ඨත්ථං එරෙය්‍ය. යස්මා පන උභයත්ථාපි න සක්කා, තස්මා එවං චුත්තං. තදුපමාහන්ති තදුපමං ඡවාලාතසදිසං අභං ඉමං යථාචුත්තපුග්ගලං වදාමි. ගිහීභොගා ව පරිහීනොති යො අගාරෙ වසන්තෙහි ගිහීහි දායජ්ජෙ භාජියමානෙ අඤ්ඤාථා ව භොගො ලද්ධබ්බො අස්ස, තතො ව පරිහීනො. සාමඤ්ඤත්ථඤ්චාති ආවරියුපජ්ඣායානං ඔවාදෙ යත්වා පරියත්තිපට්ඨෙධවසෙන පත්තබ්බං සාමඤ්ඤත්ථඤ්ච න පරිපුරෙති. ඉමං පන උපමං සත්ථා න දුස්සීලස්ස වසෙන ආහරි , පරිසුද්ධසීලස්ස පන අලසස්ස අභිජ්ඣාදිහි දොසෙහි දුස්සිචිත්තස්ස පුග්ගලස්ස වසෙන ආහරිති වෙදිතබ්බං.

ගාථාසු ගිහීභොගාති කාමසුබසම්භොගතො. පරිහීනොති ජීනො. සාමඤ්ඤත්ථන්ති පට්ඨෙධබ්‍යාහුසච්චඤ්චෙව පරියත්තිබ්‍යාහුසච්චඤ්ච. තාදිසො හි අසුතං සොතුං සුතං පරියොදාපෙතුං න සක්කොති අලසභාවතො. දුට්ඨ භගොති දුබ්භගො, අලක්ඛිතො කාලකණ්ණපුරිසො. පරිධංසමානොති විනස්සමානො. පකිරෙතීති විකිරෙති විද්ධංසෙති. සබ්බමෙතං භාවිතො සාමඤ්ඤත්ථස්ස අනුප්පාදනමෙව සන්ධාය චුත්තං. ඡවාලාතංව නස්සතීති සො තාදිසො පුග්ගලො යථාචුත්තං ඡවාලාතං විය කස්සචි අනුප්පයුජ්ජමානො එව නස්සති උභතො පරිහට්ඨභාවතො. එවං “කායවාචාහි අකතචිතික්කමොපි චිත්තං අවිසොධෙන්තො නස්සති, පගෙව කතචිතික්කමො දුස්සීලො”ති තස්ස අපායදුක්ඛභාවදස්සනෙන දුස්සීලෙ ආදීනවං දස්සෙත්වා තතො සත්තෙ විචෙචෙතුකාමො “කාසාවකණ්ඨා”තිආදීනා ගාථාද්වයමාහ. තස්සත්ථො හෙට්ඨා චුත්තො එව.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. සඩ්ඝාටිකණ්ණසුත්තවණ්ණනා

92. තතියෙ සඩ්ඝාටිකණ්ණෙති විවරකොටියං. ගහෙත්වාති පරාමසිත්වා. අනුබන්ධො අස්සාති අනුගතො භවෙය්‍ය. ඉදං චුත්තං හොති – “හික්ඛෙව, ඉධෙකච්චො හික්ඛු අත්තතො භත්ථෙත මයා පාරුතස්ස සුග්ගමභාවිවරස්ස කණ්ණෙ පරාමසන්තො විය මං අනුගච්ඡෙය්‍ය, එවං මය්‍හං ආසන්නතරො හුත්වා විහරෙය්‍යා”ති. පාදෙ පාදං

නික්බිපන්නොති ගව්ජන්තස්ස මම පාදෙ පාදං නික්බින්නට්ඨානෙන පාදුද්ධාරණානන්තරං අත්තනො පාදං නික්බිපන්නො. උභයෙනාපි “යානගමනාදීසු අවිජ්ජන්තො සබ්බකාලං මය්හං සමීපෙ එව විහරෙය්‍ය වෙපි”ති දස්සෙති. සො ආරකාව මය්හං, අහඤ්ච තස්සාති සො හික්ඛු මයා චුත්තං පටිපදං අපුරෙන්නො මම දුරෙයෙව, අහඤ්ච තස්ස දුරෙයෙව. එතෙන මංසවක්ඛුනා තථාගතදස්සනං රූපකායසමොධානඤ්ච අකාරණං, ඤාණවක්ඛුනාව දස්සනං ධම්මකායසමොධානමෙව පමාණන්ති දස්සෙති. තෙනෙවාහ “ධම්මඤ්චි සො, හික්ඛවෙ, හික්ඛු න පස්සති, ධම්මං අපස්සන්නො න මං පස්සති”ති. තත්ථ ධම්මො නාම නවවිධො ලොකුත්තරධම්මො. සො ච අභිජ්ඣාදීහි දුස්සිතවිත්තෙන න සක්කා පස්සිතුං, තස්මා ධම්මස්ස අදස්සනතො ධම්මකායඤ්ච න පස්සතිති. තථා හි චුත්තං –

“කිං තෙ, වක්කලි, ඉමිනා පුත්තිකායෙන දිට්ඨෙන්න? යො ඛො, වක්කලි, ධම්මං පස්සති සො මං පස්සති; යො මං පස්සති, සො ධම්මං පස්සති”ති (සං. නි. 3.87).

“ධම්මභූතො බ්‍රහ්මභූතො”ති (ම. නි. 1.203; පටි. ම. 3.5) ව.

“ධම්මකායො ඉතිපි, බ්‍රහ්මකායො ඉතිපි”ති (දී. නි. 3.118) ව ආදි.

යොජනසතෙති යොජනසතෙ පදෙසෙ, යොජනසතමත්ථකෙති අත්ථො. සෙසං චුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බං. අරියමග්ගාධිගමවසෙන වස්ස අනභිජ්ඣාලුආදිභාවො දට්ඨබ්බො.

ගාථාසු මහිවිජොති කාමෙසු තිබ්බසාරාගතාය මහාඉච්ඡො. විසාතවාති පදුට්ඨමනසඛිකප්පතාය සත්තෙසු ආසාතවසෙන මහිවිජතාය ඉච්ඡිතාලාභෙන ව විසාතවා. එජානුගොති එජාසඬ්ඛාතාය තණ්හාය දාසො විය හුත්වා තං අනුගව්ජන්තො. රාගාදිකිලෙසපරිලාභාහිභවෙන අනිබ්බුතො. රූපාදිවිසයානං අභිකඩ්ඛනෙන ගිද්ධො. පස්ස යාවඤ්ච ආරකාති අනෙජස්ස නිබ්බුතස්ස චිතගෙධස්ස සමිමාසමිබ්බද්ධස්ස ඔකාසවසෙන සමීපෙපි සමානො මහිවිජො විසාතවා එජානුගො අනිබ්බුතො ගිද්ධො බාලපුටුප්පතො ධම්මසභාවතො යත්තකං දුරෙ, තස්ස සො දුරභාවො පස්ස, වත්තුමිපි න සුකරන්ති අත්ථො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“නහඤ්ච දුරෙ පට්ඨි ව දුරෙ,
පාරං සමුද්දස්ස තථාහු දුරෙ;
තතො හවෙ දුරතරං වදන්ති,
සතඤ්ච ධම්මො අසතඤ්ච රාජා”ති. (අ. නි. 4.47; ඡා. 2.21.414);

ධම්මමභිඤ්ඤායාති වතුසච්චධම්මං අභිඤ්ඤාය අඤ්ඤාය ඤාතතිරණපරිඤ්ඤාහි යථාරහං පුබ්බභාගෙ ජානිත්වා. ධම්මමඤ්ඤායාති තමෙව ධම්මං අපරභාගෙ මග්ගඤාණෙන පරිඤ්ඤාදිවසෙන යථාමරියාදං ජානිත්වා. පණ්ඩිතොති පටිවෙධබාහුසච්චෙන පණ්ඩිතො. රහදොව නිවාතෙ වාති නිවාතට්ඨානෙන රහදො විය අනෙජො කිලෙසවලනරහිතො උපසම්මති, යථා සො රහදො නිවාතට්ඨානෙන වාතෙන අනබ්භාහතො සන්තිසින්නොව හොති, එවං අයමිපි සබ්බථාපි පටිප්පස්සද්ධකිලෙසො කිලෙසවලනරහිතො අරහත්තඵලසමාධිනා වූපසම්මති, සබ්බකාලං උපසන්නසභාවොව හොති. අනෙජොති සො එවං අනෙජාදිසභාවො අරහා අනෙජාදිසභාවස්ස සමිමාසමිබ්බද්ධස්ස ඔකාසතො දුරෙපි සමානො ධම්මසභාවතො අදුරෙ සන්තිකෙ එවාති.

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. අග්ගිසුත්තවණ්ණනා

93. වතුත්ථෙ අනුදහනට්ඨෙන්න අග්ගි, රාගො එව අග්ගි රාගග්ගි. රාගො හි උප්පජ්ජමානො සත්තෙ අනුදහති ඤාපෙති, තස්මා “අග්ගි”ති චූචිවති. ඉතරෙසුපි ද්විසු එසෙව නයො. තත්ථ යථා අග්ගි යදෙව ඉන්ධනං නිස්සාය උප්පජ්ජති, තං නිදහති, මහාපරිලාභො ව හොති, එවමිමෙපි රාගාදයො යස්මිං සන්නානෙ සයං උප්පන්නා, තං නිදහන්ති, මහාපරිලාභො ව හොන්ති දුන්නිබ්බාපයා. තෙසු රාගපරිලාභෙන සන්නත්තහදයානං ඉච්ඡිතාලාභදුක්ඛෙන මරණප්පත්තානං සත්තානං පමාණං නත්ථි. අයං තාව රාගස්ස අනුදහනතා. දොසස්ස පන අනුදහනතාය විසෙසතො මනොපදොසිකා දෙවා, මොහස්ස අනුදහනතාය බිඬ්ඛාපදොසිකා දෙවා ව නිදස්සනං. මොහවසෙන හි තෙසං සතිසමිමොසො හොති, තස්මා බිඬ්ඛාවසෙන ආහාරවෙලං අතිවිත්තෙන්තා කාලං කරොන්ති. අයං තාව රාගාදීනං දිට්ඨධම්මිකො අනුදහනභාවො. සමිපරායිකො පන නිරයාදීසු නිබ්බත්තාපනවසෙන සොරතරො දුරධිවාසො ව. අයඤ්ච අත්ථො ආදිත්තපරියායෙන විභාවෙතබ්බො.

ගාථාසු කාමෙසු මුච්ඡිතෙති වත්ථුකාමෙසු පාතබ්‍යතාවසෙන මුච්ඡිතං බාලාං පමාදං මිච්ඡාචාරං ආපන්නෙ. බ්‍යාපන්නෙති බ්‍යාපන්නවිත්තෙ දහතීති සම්බන්ධො. නරෙ පාණාතිපාතිනොති ඉදං දොසග්ගිස්ස. අරියධම්මෙ අකොවිදෙති යෙ බන්ධායතනාදීසු සබ්බෙන සබ්බං උග්ගහපරිපුච්ඡාය මනසිකාරරහිතා අරියධම්මස්ස අකුසලා, තෙ සමිමොහෙන අභිභූතා විසෙසෙන සම්මුල්ලා නාමාති චුත්තා. එතෙ අග්ගි අජානන්තාති “එතෙ රාගග්ගිආදයො ඉධ

වෙව සම්පරායෙ ව අනුදහන්ති”ති අජානන්තාආ පරිඤ්ඤාභිසමයවසෙන පහානාභිසමයවසෙන ව අප්පට්ඨිකානා. සක්කායාභිරතාති සක්කායෙ උපාදානක්ඛන්ධපඤ්ඤාකෙ තණ්හාදිට්ඨිමානනන්දනාභිරතා. වඩ්ඪයන්තිති පුනප්පුනං උප්පජ්ජනෙන වඩ්ඪයන්ති ආචිනන්ති. නිරයන්ති අට්ඨවිධං මහානිරයං, සොළසවිධං උස්සදනිරයන්ති සබ්බමිති නිරයං. නිරවඡානඤ්ච යොනියොති නිරවඡානයොනියො ව. අසුරන්ති අසුරකායං පෙත්තිවිසයඤ්ච වඩ්ඪයන්තිති සම්බන්ධො.

එත්තාවතා රාගග්ගිආදීනං ඉධ වෙව සම්පරායෙ ව අනුදහනභාවදස්සනමුඛෙන වට්ටං දස්සෙත්වා ඉදානි නෙසං නිබ්බාපනෙන විවට්ටං දස්සෙතුං “යෙ ව රත්තින්දිවා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ යුත්තාති භාවනානුයොගවසෙන යුත්තා. කත්ථ? සම්මාසම්බුද්ධසාසනෙ. තෙන අඤ්ඤාසාසනෙ රාගග්ගිආදීනං නිබ්බාපනාභාවං දස්සෙති. තථා හි අනඤ්ඤාසාධාරණං තෙසං නිබ්බාපනවිධිං අසුභකම්මට්ඨානං සඬ්ඛෙපෙනෙව දස්සෙත්තො –

“තෙ නිබ්බාපෙන්ති රාගග්ගිං, නිව්චං අසුභසඤ්ඤිතො;
දොසග්ගිං පන මෙත්තාය, නිබ්බාපෙන්ති නරුත්තමා;
මොහග්ගිං පන පඤ්ඤාය, යායං නිබ්බෙධගාමිනී”ති. –

ආහ . තත්ථ අසුභසඤ්ඤිතොති ද්වන්තිංසාකාරවසෙන වෙව උද්ධුමානකාදිවසෙන ව අසුභභාවනානුයොගෙන අසුභසඤ්ඤිතො. මෙත්තායාති “සො මෙත්තාසහගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති”ති (අ. නි. 3.64, 66) වුත්තාය මෙත්තාභාවනාය. එත්ථ ව අසුභජ්ඣානාඤ්ච පාදකං කත්වා නිබ්බන්තිතඅනාගාමිමග්ගෙන රාගග්ගිදොසග්ගිනං නිබ්බාපනං වෙදිතබ්බං. පඤ්ඤායාති විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය. තෙනෙවාහ “යායං නිබ්බෙධගාමිනී”ති. සා හි කිලෙසක්ඛන්ධං විනිවිජ්ඣන්ති ගච්ඡති පචත්තතිති නිබ්බෙධගාමිනීති වුවවති. අසෙසං පරිනිබ්බන්තිති අරහත්තමග්ගෙන අසෙසං රාගග්ගිආදීනං නිබ්බාපෙන්වා සඋපාදිසෙසාය නිබ්බානාධාතුයා ධීතා පඤ්ඤාවෙපුල්ලප්පත්තියා නිපකා පුබ්බෙව සම්මප්පධානෙන සබ්බසො කොසප්පස්ස සුප්පහිනන්තා ඵලසමාපත්තිසමාපජ්ජනෙන අකිලාසුභාවෙන ව රත්තින්දිවමනන්දිතා වරිමකචිත්තනිරොධෙන අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානාධාතුයා අසෙසං පරිනිබ්බන්ති. තතො ව අසෙසං නිස්සෙසං වට්ටදුක්ඛං අවිචතුං අතික්කමංසු.

එවං යෙ රාගග්ගිආදිකෙ නිබ්බාපෙන්ති, තෙසං අනුපාදිසෙසනිබ්බානෙන නිබ්බුන්ති. දස්සෙත්වා ඉදානි පටිවිද්ධගුණෙහි ථොමෙන්තො ඔසානගාථමාහ. තත්ථ අරියද්දසාති අරියෙහි බුද්ධාදිහි පස්සිතබ්බං කිලෙසෙහි වා ආරක්කන්තා අරියං නිබ්බානං, අරියං චතුසච්චමෙව වා දිට්ඨවන්තොති අරියද්දසා. වෙදස්ස මග්ගඤ්ඤාණස්ස, තෙන වා වෙදෙන සංසාරස්ස පරියොසානං ගතාති වෙදගුණො. සම්මදඤ්ඤායාති සම්මදෙව සබ්බං ආජානිතබ්බං කුසලාදිං ඛන්ධාදිඤ්ච ජානිත්වා. සෙසං වුත්තනයමෙව.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. උපපරික්ඛසුත්තවණ්ණනා

94. පඤ්චමෙ තථා තථාති තෙන තෙන පකාරෙන. උපපරික්ඛෙය්‍යාති විමංසෙය්‍ය පරිතුලෙය්‍ය සම්මසෙය්‍ය වා. යථා යථාස්ස උපපරික්ඛතොති යථා යථා අස්ස භික්ඛුනො උපපරික්ඛන්තස්ස. ඛනිද්ධා වස්ස විඤ්ඤාණං අවික්ඛිත්තං අවිසටන්ති ඛනිද්ධා රූපාදිආරම්මණෙ උප්පජ්ජනකවික්ඛෙපාභාවතො අවික්ඛිත්තං සමාහිතං, තතො ඵව අවිසටං සීයා . ඉදං වුත්තං හොති – භික්ඛවෙ, යෙන යෙන පකාරෙන ඉමස්ස ආරද්ධවිපස්සකස්ස භික්ඛුනො උපපරික්ඛතො සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්තස්ස පුබ්බෙ සමාහිතාකාරසල්ලක්ඛණවසෙන සමථනිමිත්තං ගහෙන්වා සක්කච්චං නිරන්තරං සම්මසනඤ්ඤාණං පචත්තෙන්තස්ස අත්තතො විපස්සනාවිත්තං කම්මට්ඨානතො ඛනිද්ධා රූපාදිආරම්මණෙ උප්පජ්ජනකං න සීයා, අව්චාරද්ධවිරියතාය උද්ධව්චපක්ඛියං න සීයා, තෙන තෙන පකාරෙන භික්ඛු උපපරික්ඛෙය්‍ය පරිතුලෙය්‍යාති. අප්ඤ්ඤානං අසණ්ඨිතන්ති යස්මා වීරියෙ මන්දං වහන්තෙ සමාධිස්ස බලවභාවතො කොසප්පජාභිභවෙන අප්ඤ්ඤානං ගොචරප්ඤ්ඤානසඬ්ඛාරෙන කම්මට්ඨානාරම්මණෙ සඬ්ඛාරෙවසෙන ධීතන්තා සණ්ඨිතං නාම හොති, වීරියසමතාය පන යොජ්ජනාය අසණ්ඨිතං හොති වීරීං පටිපන්නං. තස්මා යථා යථාස්ස උපපරික්ඛතො විඤ්ඤාණං අප්ඤ්ඤානං අසණ්ඨිතං අස්ස, වීරීපටිපන්නං සීයා, තථා තථා උපපරික්ඛෙය්‍ය. අනුපාදාය න පරිතස්සෙය්‍යාති යථා යථාස්ස උපපරික්ඛතො “එතං මම, එසො මෙ අත්තා”ති තණ්හාදිට්ඨිග්ගාභවසෙන රූපාදිසු කඤ්චි සඬ්ඛාරං අග්ගහෙන්වා තතො ඵව තණ්හාදිට්ඨිග්ගාභවසෙන න පරිතස්සෙය්‍ය, තථා තථා උපපරික්ඛෙය්‍යාති සම්බන්ධො. කථං පන උපපරික්ඛතො තිව්ධම්පෙන සීයාති? උද්ධව්චපක්ඛියෙ කොසප්පජපක්ඛියෙ ව ධම්මෙ වජ්ජෙන්තො වීරියසමතං යොජෙන්වා පුබ්බෙව විපස්සනුපක්කිලෙසෙහි විත්තං විසොධෙන්වා යථා සම්මදෙව විපස්සනාඤ්ඤාණං විපස්සනාවීරීං පටිපජ්ජති, තථා සම්මසනො.

ඉති භගවා චතුසච්චකම්මට්ඨානිකස්ස භික්ඛුනො අනුක්කමෙන පටිපදාඤ්ඤාණදස්සනවිසුද්ධියා ආරද්ධාය අව්චාරද්ධවීරියඅතිසීලවීරියවිපස්සනුපක්කිලෙසෙහි විත්තස්ස විසොධනුපායං දස්සෙත්වා ඉදානි තථා විසොධිතෙ විපස්සනාඤ්ඤාණෙ න වීරස්සෙව විපස්සනං මග්ගෙන සටෙන්වා සකලවට්ටදුක්ඛසමතික්කමාය සංවත්තන්තිති දස්සෙත්තො “ඛනිද්ධා, භික්ඛවෙ , විඤ්ඤාණෙ”තිආදිමාහ, තං වුත්තනයමෙව. යං පන වුත්තං – “ආයතිං ජාතිජරාමරණදුක්ඛසමුදයසම්භවො න හොති”ති, තස්සත්ථො – එවං විපස්සනං මග්ගෙන සටෙන්වා මග්ගපටිපාටියා

අග්ගමග්ගෙන අනවසෙසතො කිලෙසෙසු බිණෙසු ආයතිං අනාගතෙ ජාතිජරාමරණසකලවට්ටදුක්ඛසමුදයසඬාතො සම්භවො උප්පාදො ව න භොති, ජාතිසඬාතො වා දුක්ඛසමුදයො ජරාමරණසඬාතො දුක්ඛසම්භවො ව න භොති.

ගාථායං සත්තසඬගප්පභීනස්සාති තණ්හාසඬගො, දිට්ඨිසඬගො, මානසඬගො, කොධසඬගො, අවිජ්ජාසඬගො, කිලෙසසඬගො, දුච්චරිතසඬගොති ඉමෙසං සත්තන්තං සඬගානං පභීනන්තා සත්තසඬගප්පභීනස්ස. කෙවි පන “සත්තානුසයා එව සත්ත සඬගා”ති වදන්ති. නෙත්තිවිජින්නස්සාති ඡින්නභවනෙත්තිකස්ස . වික්ඛිණො ජාතිසංසාරොති පුනප්පුනං ජායනවසෙන පවත්තියා ජාතිභෙතුකත්තා ව ජාතිභූතො සංසාරොති ජාතිසංසාරො, සො භවනෙත්තියා ඡින්නන්තා වික්ඛිණො පරික්ඛිණො, තතො එව නත්ථි තස්ස පුනබ්භවොති.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. කාමුපපත්තිසුත්තවණ්ණනා

95. ඡට්ඨෙය් කාමුපපත්තියොති කාමපට්ටලාභා කාමපට්ටසෙවනා වා. පච්චුපට්ඨිතකාමාති නිබද්ධකාමා නිබද්ධාරම්මණා යථා තං මනුස්සා. මනුස්සා හි නිබද්ධවත්ථුස්මිං වසං වත්තෙන්ති. යත්ථ පට්ඨෙධවත්තා භොන්ති, සතම්පි සහස්සම්පි දත්වා තමෙව මාතුගාමං ආනෙත්වා නිබද්ධභොගං භුඤ්ජන්ති. එකච්චෙ ව දෙවා. වාතුමහාරාජිකතො පට්ඨාය හි වතුදෙවලොකවාසීනො නිබද්ධවත්ථුස්මිංයෙව වසං වත්තෙන්ති. පඤ්චසිඛවත්ථු වෙන්ථ නිදස්සන්තං. තථා එකච්චෙ ආපායිකෙ නෙරයිකෙ යපෙත්වා සෙසඅපායසත්තාපි නිබද්ධවත්ථුස්මිංයෙව වසං වත්තෙන්ති. මච්ඡා හි අත්තනො මච්ඡියා, කච්ඡපො කච්ඡියාති එවං සබ්බෙපි තිරච්ඡානා පෙතා විනිපාතිකා ව. තස්මා නෙරයිකෙ යපෙත්වා සෙසඅපායසත්තෙ උපාදාය යාව තුසිතකායා ඉමෙ සත්තා පච්චුපට්ඨිතකාමා නාම, නිම්මානරතීනොති සයං නිම්මිතෙ නිම්මානෙ රති එතෙසන්ති නිම්මානරතීනො. තෙ හි නිලීනාදිවසෙන යාදිසං යාදිසං රූපං ඉච්ඡන්ති, තාදිසං තාදිසං නිම්මිතීන්වා රමන්ති ආයස්මිතො අනුරුද්ධස්ස පුරතො මනාපකායිකා දෙවතා විය. පරනිම්මිතවසවත්තීනොති පරෙහි නිම්මිතෙ කාමෙ වසං වත්තෙන්තිති පරනිම්මිතවසවත්තීනො. තෙසඤ්ඤි මනං ඤත්වා පරෙ යථාරූචිතං කාමභොගං නිම්මිනන්ති, තෙ තත්ථ වසං වත්තෙන්ති. කථං තෙ පරස්ස මනං ජානන්තිති? පකතිසෙවනාවසෙන. යථා හි කුසලො සුදො රඤ්ඤො භුඤ්ජන්තස්ස යං යං රූචිවති, තං තං ජානාති, එවං පකතියා අභිරුචිතාරම්මණං ඤත්වා තාදිසෙයෙව නිම්මිනන්ති, තෙ තත්ථ වසං වත්තෙන්ති, මෙටුනසෙවනාදිවසෙන කාමෙ පරිභුඤ්ජන්ති. කෙවි පන “භසිතමත්තෙන ඔලොකිතමත්තෙන ආලිඬගිතමත්තෙන භත්ථග්ගභණ්ණමත්තෙන ව තෙසං කාමකිච්චං ඉජ්ඣති”ති වදන්ති, තං අට්ඨකථායං “එතං පන නත්ථි”ති පටික්ඛිත්තං. න හි කායෙන අටුසන්තස්ස ථොට්ඨබ්බං කාමකිච්චං සාධෙති. ඡන්නම්පි කාමාවචරදෙවනං කාමා පාකතිකා එව. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“ඡ එතෙ කාමාවචරා, සබ්බකාමසමීද්ධිනො;
සබ්බෙසං එකසඬාතං, ආයු භවති කිත්තක”න්ති. (විභ. 1023);

ගාථාසු යෙ වඤ්ඤෙති යෙ යථාචුත්තදෙවෙහි අඤ්ඤෙ ව කාමභොගිනො මනුස්සා චෙව එකච්චෙ අපායුපගා ව සබ්බෙ තෙ. ඉත්ථභාවඤ්ඤාභාවන්ති ඉමං යථාපට්ටද්ධත්තභාවඤ්ඤෙව, උපපත්තිභවන්තරසඬාතං ඉතො අඤ්ඤාභාවඤ්ඤාති ද්විජ්ජපභෙදං සංසාරං නාතිවත්තරෙ න අතික්කමන්ති. සබ්බෙ පරිච්චපෙ කාමෙති දිබ්බාදිභෙදෙ සබ්බෙපි කාමෙ වත්ථුකාමෙ ව කිලෙසකාමෙ ව පරිච්චපෙයා. කිලෙසකාමෙ අනාගාමිමග්ගෙන පජ්ඣන්තොයෙව හි වත්ථුකාමෙ පරිච්චජති නාම. පියරූපසාතගධිතන්ති පියරූපෙසු රූපාදිසු සුඛවෙදනස්සාදෙන ගධිතං ගිද්ධං. ඡෙත්වා සොතං දුරච්චයන්ති අඤ්ඤෙහි දුරච්චයං දුරතික්කමං තණ්හාසොතං අරහත්තමග්ගෙන සමුච්ඡින්නීන්වා. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙවාති.

ඡට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. කාමයොගයුත්තවණ්ණනා

96. සත්තමෙ කාමයොගයුත්තොති පඤ්චකාමගුණිකො රාගො කාමයොගො, තෙන යුත්තො කාමයොගයුත්තො, අසමුච්ඡින්නකාමරාගස්සෙනං අධිවචනං. රූපාරූපභවෙසු ඡන්ද්රාගො භවයොගො, තථා ඤානානිකන්ති සස්සනදිට්ඨිසභගතො ව රාගො, තෙන යුත්තො භවයොගයුත්තො, අප්පභීනභවරාගොති අත්ථො. ආගාමීති ඉභ්මලොකෙ ධිතොපි පටිසන්ධිග්ගභණ්ණවසෙන ඉමං මනුස්සලොකං ආගමනසීලො. තෙනෙවාහ “ආගන්තා ඉත්ථත්ත”න්ති. මනුස්සත්තභාවසඬාතං ඉත්ථභාවං ආගමනධම්මො , මනුස්සෙසු උපපජ්ජනසීලොති අත්ථො. කාමඤ්ඤෙත්ථ කාමයොගො ඉත්ථත්තං ආගමනස්ස කාරණං. යො පන කාමයොගයුත්තො, සො එකන්තෙන භවයොගයුත්තොපි භොතීති දස්සන්තථං “කාමයොගයුත්තො, භික්ඛවෙ, භවයොගයුත්තො”ති උභයම්පි එකජ්ඣං කත්වා චුත්තං.

කාමයොගවිසංයුත්තොති එත්ථ අසුභජ්ඣානම්පි කාමයොගවිසංයොගො, තං පාදකං කත්වා අධිගතො අනාගාමිමග්ගො එකන්තෙනෙව කාමයොගවිසංයොගො නාම, තස්මා තතියමග්ගඵලෙ ධිතො අරියපුග්ගලො

“කාමයොගවිසංයුත්තො”ති වුත්තො. යස්මා පන රූපාරූපභවෙසු ඡන්දරාගො අනාගාමී මග්ගෙන න පභීයති, තස්මා සො අප්පභීතභවයොගත්තා “භවයොගයුත්තො”ති වුත්තො. අනාගාමීති කාමලොකං පටිසන්ධිග්ගභවසෙන අනාගමනතො අනාගාමී. කාමයොගවිසංයොගවසෙනෙව හි සද්ධිං අනවසෙසඔරම්භාගියසංයොජනසමුග්ගානෙන අප්ඤ්ඤාත්තසංයොජනාභාවසිද්ධිතො ඉත්ථත්තං අනාගන්ත්වා හොති, තත්ථ පරිනිබ්බාසී අනාවත්තිධම්මො. යස්ස පන අනවසෙසං භවයොගො පභීනො, තස්ස අවිජ්ජායොගාදිඅවසිට්ඨකිලෙසාපි තදෙකට්ඨභාවතො පභීනා එව හොන්තිති, සො පරික්ඛිණභවසංයොජනො “අරහං ඛිණාසවො”ති වුවිවති. තෙන වුත්තං “කාමයොගවිසංයුත්තො, හික්ඛවෙ, භවයොගවිසංයුත්තො අරහං හොති ඛිණාසවො”ති. එත්ථ ව කාමයොගවිසංයොගො අනාගාමී චතුත්ථජ්ඣානස්ස සුඛදුක්ඛසොමනස්සදොමනස්සප්පභානං විය, තතියමග්ගස්ස දිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාසිලබ්බතපරාමාසසංයොජනපරික්ඛයො විය ව චතුත්ථමග්ගස්ස වණ්ණභණ්ණන්ථං වුත්තොති දට්ඨබ්බං. පඨමපදෙන සොතාපන්නසකදාගාමීහි සද්ධිං සබ්බො පුට්ඨජනො ගහිතො, දුතියපදෙන පන සබ්බො අනාගාමී, තතියපදෙන අරහාති අරහත්තනිකූටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

ගාථාසූ උභයන්ති උභයෙන, කාමයොගෙන, භවයොගෙන ව සංයුත්තාති අත්ථො. සත්තා ගච්ඡන්ති සංසාරන්ති පුට්ඨජනා සොතාපන්නා සකදාගාමීනොති ඉමෙ තිව්ධා සත්තා කාමයොගභවයොගානං අප්පභීතත්තා ගච්ඡන්ති සංසාරන්ති. තතො එව ජාතිමරණගාමීනො හොන්ති. එත්ථ එකඛිජී, කොලංකොලො, සත්තක්ඛන්තුපරමොති තීසු සොතාපන්නෙසු සබ්බමුදු සත්තක්ඛන්තුපරමො, සො අට්ඨමං භවං න නිබ්බත්තෙති, අත්තනො පරිච්ඡින්නජාතිවසෙන පන සංසරති, තථා ඉතරෙපි. සකදාගාමීසුපි යො ඉධ සකදාගාමී මග්ගං පත්වා දෙවලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා පුන ඉධ නිබ්බත්තති, සො අත්තනො පරිච්ඡින්නජාතිවසෙනෙව සංසරති. යෙ පන සකදාගාමීනො වොමිස්සකතයෙන චිනා තත්ථ තත්ථ දෙවෙසුයෙව මනුස්සෙසුයෙව වා නිබ්බත්තන්ති, තෙ උපරිමග්ගාධිගමාය යාව ඉන්ද්‍රියපරිපාකා පුනප්පුනං උප්පජ්ජනතො සංසරන්තියෙව. පුට්ඨජනෙ පන වත්තබ්බමෙව නත්ථී සබ්බභවසංයොජනානං අපරික්ඛිණත්තා. තෙන වුත්තං -

“කාමයොගෙන සංයුත්තා, භවයොගෙන වුභයං;
සත්තා ගච්ඡන්ති සංසාරං, ජාතිමරණගාමීනො”ති.

කාමෙ පහන්ත්වානාති කාමරාගසඬ්ඛානෙ කිලෙසකාමෙ අනාගාමී මග්ගෙන පජහිත්වා. ඡින්නසංසයාති සමුච්ඡින්නකඬ්ඛා, තඤ්ච බො සොතාපන්නි මග්ගෙනෙව. වණ්ණභණ්ණන්ථං පන චතුත්ථමග්ගස්ස එවං වුත්තං. අරහන්තො හි ඉධ “ඡින්නසංසයා”ති අධිප්පෙනා. තෙනෙවාහ “ඛිණමානපුනබ්භවා”ති. සබ්බසො ඛිණො නවවිධොපි මානො ආයතිං පුනබ්භවො ව එතෙසන්ති ඛිණමානපුනබ්භවා. මානග්ගභණෙන වෙන්ථ තදෙකට්ඨතාය ලක්ඛණවසෙන වා සබ්බො චතුත්ථමග්ගවජ්ඣො කිලෙසො ගහිතොති. ඛිණමානතාය ව සඋපාදිසෙසා නිබ්බානධාතු වුත්තා හොති, ඛිණපුනබ්භවතාය අනුපාදිසෙසා. සෙසං සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. කල්‍යාණසිලසුත්තවණ්ණනා

97. අට්ඨමෙ කල්‍යාණසිලොති සුන්දරසිලො, පසත්ථසිලො, පරිපුණ්ණසිලො. තත්ථ සිලපාරිපූරි ද්විති කාරණෙහි හොති සම්මදෙව සිලවිපත්තියා ආදීනවදස්සනෙන, සිලසම්පත්තියා ව ආනිසංසදස්සනෙන. ඉධ පන සබ්බපරිබන්ධවිජ්ජමුත්තස්ස සබ්බාකාරපරිපුණ්ණස්ස මග්ගසිලස්ස ඵලසිලස්ස ව වසෙන කල්‍යාණතා වෙදිතබ්බා. කල්‍යාණධම්මොති සබ්බෙ බොධිපක්ඛියධම්මා අධිප්පෙනා, තස්මා කල්‍යාණා සතිපට්ඨානාදිබොධිපක්ඛියධම්මා එතස්සාති කල්‍යාණධම්මො. කල්‍යාණපඤ්ඤොති ව මග්ගඵලපඤ්ඤාවසෙනෙව කල්‍යාණපඤ්ඤො. ලොකුත්තරා එව හි සිලාදිධම්මා එකන්තකල්‍යාණා නාම අකුප්පසභාවත්තා. කෙවි පන “චතුපාරිසුද්ධිසිලවසෙන කල්‍යාණසිලො, විපස්සනාමග්ගධම්මවසෙන කල්‍යාණධම්මො, මග්ගඵලපඤ්ඤාවසෙන කල්‍යාණපඤ්ඤො”ති වදන්ති. අසෙක්ඛා එව තෙ සිලධම්මපඤ්ඤාති එකෙ. අපරෙ පන භණන්ති - සොතාපන්නසකදාගාමීනං මග්ගඵලසිලං කල්‍යාණසිලං නාම, තස්මා “කල්‍යාණසිලො”ති ඉමීනා සොතාපන්නො සකදාගාමී ව ගහිතා හොන්ති. තෙ හි සිලෙසු පරිපුරකාරිනො නාම. අනාගාමී මග්ගඵලධම්මා අග්ගමග්ගධම්මා ව කල්‍යාණධම්මා නාම. තත්ථ හි බොධිපක්ඛියධම්මා භාවනාපාරිපූරි ගච්ඡන්ති. තස්මා “කල්‍යාණධම්මො”ති ඉමීනා තතියමග්ගට්ඨතො පට්ඨාය තයො අරියා ගහිතා හොන්ති. පඤ්ඤාකිවචස්ස මත්ථකප්පත්තියා අග්ගඵලෙ පඤ්ඤා කල්‍යාණපඤ්ඤා නාම, තස්මා පඤ්ඤාවෙපුල්ලප්පත්තො අරහා “කල්‍යාණපඤ්ඤො”ති වුත්තො. එවමෙව පුග්ගලා ගහිතා හොන්තිති. කිං ඉමීනා පපඤ්චෙන? අග්ගමග්ගඵලධම්මා ඉධ කල්‍යාණසිලාදයො වුත්තාති අයමම්භාකං බන්ති. ධම්මවිභාගෙන හි අයං පුග්ගලවිභාගො, න ධම්මවිභාගොති.

කෙවලීති එත්ථ කෙවලං වුවිවති කෙනවි අවොමිස්සකතාය සබ්බසඬ්ඛතවිචිත්තං නිබ්බානං, තස්ස අධිගතත්තා අරහා කෙවලී. අථ වා පභානභාවනාපාරිපූරියා පරියොසානඅනවජ්ජධම්මපාරිපූරියා ව කල්‍යාණකට්ඨෙන අබ්‍යාසෙකසුඛතාය ව කෙවලං අරහත්තං, තදධිගමෙන කෙවලී ඛිණාසවො. මග්ගබ්‍රහ්මචරියවාසං වසිත්වා පරියොසාපෙත්වා ධීතොති වුසිතවා. උත්තමෙහි අග්ගභූතෙහි වා අසෙක්ඛධම්මෙහි සමන්නාගතත්තා “උත්තමපුරිසො”ති වුවිවති.

සිලවානි එත්ථ කෙනටියෙන සිලං? සිලනටියෙන සිලං. කිම්දං සිලනං නාම? සමාධානං, සුසිලාවසෙන කායකම්මාදිනං අවිජ්ජකිණ්ණතානි අත්ථො. අථ වා උපධාරණං, ඝානාදිකුසලධම්මානං පතිට්ඨානවසෙන ආධාරභාවොති අත්ථො. තස්මා සිලනී, සිලෙතීති වා සිලං. අයං තාව සද්දලක්ඛණනයෙන සිලටියො. අපරෙ පන “සිරටියො සිලටියො, සිතලටියො සිලටියො, සිව්ටියො සිලටියො”ති නිරුත්තීනයෙන අත්ථං වණ්ණයන්ති. තයිදං පාරිසුරිතො අනිසයතො වා සිලං අස්ස අත්ථීති සිලවා, වතුපාරිසුද්ධිසිලවසෙන සිලසම්පන්නොති අත්ථො. තත්ථ යං ජෙට්ඨකසිලං, තං චිත්ථාරත්ථා දස්සෙතුං “පානිමොක්ඛසංවරසංවුතො”ති ආදි චුත්තන්ති එකච්චානං ආවරියානං අධිජ්ජායො.

අපරෙන පන භණන්ති – උභයත්ථාපි පානිමොක්ඛසංවරො භගවතා චුත්තො. පානිමොක්ඛසංවරො එව හි සිලං, ඉතරෙසු ඉන්ද්‍රියසංවරො ඡද්චාරරක්ඛණමත්තමෙව, ආජීවපාරිසුද්ධි ධම්මෙන පච්චයුජ්ජාදානමත්තමෙව, පච්චයසන්නිස්සිතං පටිලද්ධපච්චයෙ “ඉදමත්ථ”න්ති පච්චවෙක්ඛිත්ථා පරිභුඤ්ජනමත්තමෙව. නිජ්ජරියායෙන පානිමොක්ඛසංවරොව සිලං. යස්ස සො හින්නො, සො සීසච්ඡින්නො පුරිසො විය හත්ථාපාදෙ “සෙසානි රක්ඛිස්සති”ති න චත්තබ්බො. යස්ස පන සො අරොගො, අච්ඡින්නසීසො විය පුරිසො, තානි පුන පාකතිකානි කත්ථා රක්ඛිතුං සක්කොති. තස්මා සිලවානි ඉමිනා පානිමොක්ඛසිලමෙව උද්දිස්සිත්ථා තං චිත්ථාරෙතුං “පානිමොක්ඛසංවරසංවුතො”ති ආදි චුත්තන්ති.

තත්ථ පානිමොක්ඛන්ති සික්ඛාපදසිලං. තඤ්චි යො නං පානි රක්ඛති, තං මොක්ඛෙති මොචෙති ආපායිකාදීහි දුක්ඛෙහිති පානිමොක්ඛං. සංවරණං සංවරො, කායවාචානි අචිතික්කමො. පානිමොක්ඛමෙව සංවරො පානිමොක්ඛසංවරො, තෙන සංවුතො පිහිතකායවාචොති පානිමොක්ඛසංවරසංවුතො. ඉදමස්ස තස්මිං සිලෙ පතිට්ඨිතභාවපරිදීපනං. විහරතීති තදනුරූපවිහාරසමඬිගිභාවපරිදීපනං. ආචාරගොචරසම්පන්නොති භෙට්ඨා පානිමොක්ඛසංවරස්ස, උපරි විසෙසානුයොගස්ස ව උපකාරකධම්මපරිදීපනං. අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවීති පානිමොක්ඛසිලතො අවචනධම්මතාපරිදීපනං. සමාදායානි සික්ඛාපදානං අනවසෙසතො ආදානපරිදීපනං. සික්ඛතීති සික්ඛාය සමඬිගිභාවපරිදීපනං. සික්ඛාපදෙසුති සික්ඛිතබ්බධම්මපරිදීපනං.

අපරො නයො – කිලෙසානං බලවභාවතො පාපකිරියාය සුකරභාවතො පුඤ්ඤකිරියාය ව දුක්කරභාවතො බහුක්ඛන්තුං අපායෙසු පනනසිලොති පානී, පුට්ඨජනො. අනිච්චතාය වා භවාදීසු කම්මවෙගක්ඛිත්තො සටියන්තං විය අනවට්ඨානෙන පරිබ්භමනතො ගමනසිලොති පානී, මරණවසෙන වා තමහි තමහි සත්තනිකායෙ අත්තභාවස්ස පානනසිලොති පානී, සත්තසන්නානො, චිත්තමෙව වා. තං පානිනං සංසාරදුක්ඛතො මොක්ඛෙතීති පානිමොක්ඛො. චිත්තස්ස හි විමොක්ඛෙන සත්තො විමුත්තො. “චිත්තවොදානා විසුජ්ඣන්ති”ති (සං. නි. 3.100) “අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුත්ත”න්ති (ම. නි. 2.206) ව චුත්තං. අථ වා අවිජ්ජාදිනා භෙතුනා සංසාරෙ පතති ගච්ඡති පචත්තතීති පානි. “අවිජ්ජානිවරණානං සත්තානං තණ්හාසංයොජනානං සන්ධාවතං සංසරත”න්ති (සං. නි. 2.124; 5.520) හි චුත්තං. තස්ස පානිනො සත්තස්ස තණ්හාදිසංකිලෙසත්තයතො මොක්ඛො එතෙනානි පානිමොක්ඛො. “කණ්ඨෙකාලො”ති ආදිනං වියස්ස සමාසසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

අථ වා පාතෙහි විනිපාතෙහි දුක්ඛෙහි පානි, චිත්තං. චුත්තඤ්චි “චිත්තෙන නියති ලොකො, චිත්තෙන පරිකස්සති”ති (සං. නි. 1.62). තස්ස පානිනො මොක්ඛො එතෙනානි පානිමොක්ඛො. පතති වා එතෙන අපායදුක්ඛෙ සංසාරදුක්ඛෙ වානි පානි, තණ්හාදිසංකිලෙසො. චුත්තඤ්චි “තණ්හා ජනෙති පුරිසං (සං. නි. 1.56-57), තණ්හාදුතියො පුරිසො”ති (ඉතිවු. 15, 105; වුළුති. පාරායනානුගීතිගාථානිද්දෙස 107) ව ආදි. තතො පානිනො මොක්ඛොති පානිමොක්ඛො. අථ වා පතති එත්ථානි පානි, ඡ අජ්ඣත්තිකානි බාහිරානි ව ආයතනානි. චුත්තඤ්චි “ඡසු ලොකො සමුප්පන්නො, ඡසු කුබ්බති සන්ථව”න්ති (සං. නි. 1.70). තතො ඡඅජ්ඣත්තිකබාහිරායතනසඬ්ඛාතතො පානිනො මොක්ඛොති පානිමොක්ඛො. අථ වා පාතො විනිපාතො අස්ස අත්ථීති පානී, සංසාරො. තතො මොක්ඛොති පානිමොක්ඛො. අථ වා සබ්බලොකාධිපතිභාවතො ධම්මීස්සරො භගවා පතීති වුව්චති, මුව්චති එතෙනානි මොක්ඛො, පතිනො මොක්ඛො තෙන පඤ්ඤත්තත්තානි පතිමොක්ඛො, පතිමොක්ඛො එව පානිමොක්ඛො. සබ්බගුණානං වා මූලභාවතො උත්තමටියෙන පති ව සො යථාචුත්තටියෙන මොක්ඛො වානි පතිමොක්ඛො, පතිමොක්ඛො එව පානිමොක්ඛො. තථා හි චුත්තං “පානිමොක්ඛන්ති මුඛමෙතං පමුඛමෙත”න්ති (මහාව. 135) චිත්ථාරො.

අථ වා පඉති පකාරෙ, අතීති අච්චන්තත්ථෙ නිපාතො. තස්මා පකාරෙහි අච්චන්තං මොක්ඛෙතීති පානිමොක්ඛො. ඉදඤ්චි සිලං සයං තදඬ්ගවසෙන, සමාධිසහිතං පඤ්ඤාසහිතඤ්ච චික්ඛම්භනවසෙන සමුච්ඡෙදවසෙන ව අච්චන්තං මොක්ඛෙති මොචෙතීති පානිමොක්ඛං. පති පති මොක්ඛොති වා පතිමොක්ඛො, තමිභා තමිභා විතික්කම්මතබ්බදොසතො පති පච්චෙකං මොක්ඛොති අත්ථො. පතිමොක්ඛො එව පානිමොක්ඛො. මොක්ඛොති වා නිබ්බානං, තස්ස මොක්ඛස්ස පටිබ්බිඛභුතන්ති පතිමොක්ඛං. පානිමොක්ඛසිලසංවරො හි සූරියස්ස අරුණුග්ගමනං විය නිබ්බානස්ස උදයභුතො තජ්ජටිභාගො විය හොති යථාරහං කිලෙසනිබ්බාපනතොති පතිමොක්ඛං, පතිමොක්ඛං එව පානිමොක්ඛං. අථ වා මොක්ඛං පති චත්තති මොක්ඛානිමුඛන්ති පතිමොක්ඛං, පතිමොක්ඛමෙව පානිමොක්ඛන්ති එවං තාවෙන්ථ පානිමොක්ඛසද්දස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සංවරති පිදහති එතෙනානි සංවරො, පානිමොක්ඛමෙව සංවරොති පානිමොක්ඛසංවරො. අත්ථතො පන තතො තතො විතික්කම්මතබ්බතො විරතියො වෙනනා වා, තෙන පානිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො සමන්තාගතො

පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තො වුත්තො. වුත්තඤ්ඤෙනං විහඬිගෙ -

“ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙනො හොති සමුපෙනො උපගතො සමුපගතො සම්පන්නො සමන්නාගතො. තෙන වුච්චති පාතිමොක්ඛසංවරසංවුත්තො”ති (විහ. 511).

විහරතීති ඉරියාපට්ඨිභාරෙන විහරති, ඉරියති, වත්තති. ආචාරගොචරසම්පන්නොති වෙළඳානාදිමිථිජාපීවස්ස කායපාගබ්භියාදීනඤ්ච අකරණෙන, සබ්බසො අනාචාරං වජ්ජෙත්වා “කායිකො අවිතික්කමො, වාචසිකො අවිතික්කමො”ති එවං වුත්තභික්ඛුසාරුප්පආචාරසම්පත්තියා වෙසියාදිඅගොචරං වජ්ජෙත්වා පිණ්ඩපානාදිඅත්ථං උපසඬ්ඛිමිතුං යුත්තට්ඨානසඬ්ඛානගොචරෙන ච සම්පන්නත්තා ආචාරගොචරසම්පන්නො. අපිච යො භික්ඛු සත්ථරි සගාරවො සප්පතිස්සො සබ්බමචාරිසු සගාරවො සප්පතිස්සො හිරොත්තප්පසම්පන්නො සුනිවත්ථො සුපාරුතො පාසාදිකෙන අභික්කන්තෙන පටික්කන්තෙන ආලොකිතෙන විලොකිතෙන සම්ඤ්ජිතෙන පසාරිතෙන ඔක්ඛිත්තවක්ඛු ඉරියාපට්ඨසම්පන්නො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො භොජනෙ මත්තඤ්ඤ ජාගරියානුයුත්තො සතිසම්පජ්ඤෙන සමන්නාගතො අප්පිච්ඡො සන්තුට්ඨො පච්චිත්තො අසංසට්ඨො ආභිසමාචාරිකෙසු සක්කච්චකාරී ගරුචිත්තිකාරබහුලො විහරති, අයං වුච්චති ආචාරසම්පන්නො.

ගොචරො පන - උපනිස්සයගොචරො, ආරක්ඛගොචරො, උපනිබන්ධගොචරොති තිවිධො. තත්ථ දසකථාවත්ථුගුණසමන්නාගතො වුත්තලක්ඛණො කල්‍යාණමිත්තො යං නිස්සාය අසුතං සුභාති, සුතං පරියොදපෙති, කඬ්ඛං විහරති, දිට්ඨිං උජුක්කං කරොති, චිත්තං පසාදෙති, යස්ස ච අනුසික්ඛන්තො සද්ධාය වඩ්ඪති, සීලෙන, සුතෙන, වාගෙන, පඤ්ඤාය වඩ්ඪති, අයං උපනිස්සයගොචරො. යො භික්ඛු අත්තරසරං පච්චිඨො වීථිං පටිපන්නො ඔක්ඛිත්තවක්ඛු යුගමත්තදස්සාවි සංවුත්තො ගච්ඡති, න හත්ථිං ඔලොකෙන්තො, න අස්සං, න රථං, න පත්තිං, න ඉත්ථිං, න පුරිසං ඔලොකෙන්තො, න උද්ධං ඔලොකෙන්තො, න අධො ඔලොකෙන්තො, න දිසාවිදිසා පෙක්ඛමානො ගච්ඡති, අයං ආරක්ඛගොචරො. උපනිබන්ධගොචරො පන වත්තාරො සතිපට්ඨානා, යත්ථ භික්ඛු අත්තනො චිත්තං උපනිබන්ධති. වුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා -

“කො ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ගොචරො සකො පෙත්තිකො විසයො? යදිදං - වත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති (සං. නි. 5.372).

ඉති යථාවුත්තාය ආචාරසම්පත්තියා ඉමාය ච ගොචරසම්පත්තියා සමන්නාගතත්තා ආචාරගොචරසම්පන්නො.

අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවීති අප්පමත්තකෙසු අණුප්පමාණෙසු අසඤ්චිච්ච ආපන්නසෙබ්බසකුසලචිත්තුප්පාදාදිහෙදෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සනසීලො. යො හි භික්ඛු පරමාණුමත්තං වජ්ජං අට්ඨසට්ඨියොජනසතසහස්සබ්බෙධසිනෙරුපබ්බතරාජසදිසං කත්වා පස්සති, යොපි භික්ඛු සබ්බලහුක්කං දුබ්භාසිතමත්තං පාරාජිකසදිසං කත්වා පස්සති, අයං අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවී නාම. සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසුති යං කිඤ්චි සික්ඛාපදෙසු සික්ඛිත්තබ්බං, තං සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං අනවසෙසං සමාදිශිත්වා සික්ඛති වත්තති, පුරෙතීති අත්ථො. ඉති කල්‍යාණසීලොති ඉමිනා පකාරෙන කල්‍යාණසීලො සමානො. පුග්ගලාධිප්ඨානවසෙන හි නිද්දිට්ඨං සීලං “එවං බො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු කල්‍යාණසීලො හොති”ති වුත්තපුග්ගලාධිප්ඨානවසෙනෙව නිගමෙත්වා “කල්‍යාණධම්මො”ති එත්ථ වුත්තධම්මෙ නිද්දිසිතුකාමෙන “තෙසං ධම්මානං ඉදං සීලං අධිප්ඨාන”න්ති දස්සෙතුං පුන “ඉති කල්‍යාණසීලො”ති වුත්තං. සත්තන්තං බොධිපක්ඛියානන්තිආදි සබ්බං හෙට්ඨා වුත්තත්ථමෙව. පුන කල්‍යාණසීලොතිආදි නිගමනං.

ගාථාසු දුක්කටන්ති දුට්ඨු කතං, දුච්චරිතන්ති අත්ථො. හිරිමනන්ති හිරිමත්තං හිරිසම්පන්නං, සබ්බසො පාපපවත්තියා ජිගුච්ඡනසභාවන්ති අත්ථො. හිරිමනන්ති වා හිරිසහිතචිත්තං. හිරිග්ගහණෙනෙව වෙන්ථ ඔත්තප්පමිපි ගහිතන්ති වෙදිතබ්බං. හිරොත්තප්පග්ගහණෙන ච සබ්බසො දුච්චරිතාභාවස්ස හෙතුං දස්සෙන්තො කල්‍යාණසීලනං හෙතුතො විභාවෙති. සම්බොධීති අරියඤ්ඤාණං, තං ගච්ඡන්ති හප්පන්ති සම්බොධිගාමීනො, බොධිපක්ඛිකාති අත්ථො. අනුස්සදන්ති රාගස්සදාදිරහිතං. “තථාච්ච”න්තිපි පඨන්ති. “බොධිපක්ඛිකානං ධම්මානං භාවනානුයොගමනුයුත්තො”ති යථා යථා පුබ්බෙ වුත්තං, තථාච්චං තාදිසන්ති අත්ථො. දුක්ඛස්සාති වට්ටදුක්ඛස්ස, වට්ටදුක්ඛහෙතුතො වා. ඉධෙව බයමත්තනොති ආසවක්ඛයාධිගමෙන අත්තනො වට්ටදුක්ඛහෙතුතො සමුදයපක්ඛියස්ස කිලෙසගුණස්ස ඉධෙව ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ බයං අනුප්පාදං පජානාති, වට්ටදුක්ඛස්සෙව වා ඉධෙව වර්මකචිත්තරොධෙන බයං බිණ්භාවං පජානාති. තෙහි ධම්මෙහි සම්පන්නන්ති තෙහි යථාවුත්තසීලාදිධම්මෙහි සමන්නාගතං. අසිතන්ති තණ්හාදිට්ඨිනිස්සයානං පහීනත්තා අසිතං, කත්ථචි අනිස්සිතං. සබ්බලොකස්සාති සබ්බස්මිං සත්තලොකෙ. සෙසං වුත්තනයමෙව.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. දානසුත්තවණ්ණනා

98. නවමෙ දානන්ති දානබ්බං, සවත්ථුකා වා වෙනනා දානං, සම්පත්තිපරිව්වාගස්සෙනං අධිවචනං. ආමිසදානන්ති වත්තාරො පච්චයා දෙය්‍යභාවවසෙන ආමිසදානං නාම. තෙ හි තණ්හාදීහි ආමසිතබ්බතො ආමිසන්ති වුවිචන්ති. තෙසං වා පරිව්වාගවෙනනා ආමිසදානං. ධම්මදානන්ති ඉධෙකච්චො “ඉමෙ ධම්මා කුසලා, ඉමෙ ධම්මා අකුසලා, ඉමෙ ධම්මා සාවජ්ජා, ඉමෙ ධම්මා අනවජ්ජා, ඉමෙ විඤ්ඤාගරහිතා, ඉමෙ විඤ්ඤාප්පසත්ථා; ඉමෙ සමත්තා සමාදින්නා අහිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති, ඉමෙ හිතාය සුඛාය සංවත්තන්ති”ති කුසලාකුසලකම්මපථෙ විහජන්තො කම්මකම්මවිපාකෙ ඉධලොකපරලොකෙ පච්චක්ඛතො දස්සෙන්නො විය පාකටං කරොන්නො අකුසලෙහි ධම්මෙහි නිවත්තාපෙන්නො, කුසලෙසු ධම්මෙසු පතිට්ඨාපෙන්නො, ධම්මං දෙසෙති, ඉදං ධම්මදානං. යො පන “ඉමෙ ධම්මා අභිඤ්ඤෙය්‍යා, ඉමෙ පරිඤ්ඤෙය්‍යා, ඉමෙ පහාතබ්බා, ඉමෙ සච්ඡිකාතබ්බා, ඉමෙ භාවෙනබ්බා”ති සච්චානි විභාවෙන්තො අමතාධිගමාය පටිපත්තිධම්මං දෙසෙති, ඉදං සිබාප්පත්තං ධම්මදානං නාම. එතදග්ගන්ති එතං අග්ගං. යදිදන්ති යං ඉදං ධම්මදානං චුත්තං, එතං ඉමෙසු ද්විසු දානෙසු අග්ගං සෙට්ඨං උත්තමං. විචට්ටගාමිධම්මදානඤ්ඤි නිස්සාය සබ්බානත්ථතො පරිමුච්චති, සකලං චට්ටදුක්ඛං අතික්කමති. ලොකියං පන ධම්මදානං සබ්බෙසං දානානං නිදානං සබ්බසම්පත්තීනං මූලං. තෙනාහ –

“සබ්බදානං ධම්මදානං ජිනාති, සබ්බරසං ධම්මරසො ජිනාති;
සබ්බරතිං ධම්මරති ජිනාති, තණ්හක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති”ති. (ධ. ප. 354) –

අභයදානමෙත්ථ ධම්මදානෙනෙව සඬගහිතන්ති දට්ඨබ්බං.

සාධාරණභොගිතාධිප්පායෙන අත්තනා පරිභුඤ්ජිතබ්බතො චතුපච්චයතො සයමෙව අභුඤ්ජිත්වා පරෙසං සංවිහජනං ආමිසසංවිභාගො. සාධාරණභොගිතාධිප්පායෙනෙව අත්තනා විදිතස්ස අධිගතස්ස ධම්මස්ස අප්පොස්සුක්කො අනුත්ථා පරෙසං උපදෙසො ධම්මසංවිභාගො. චතුහි පච්චයෙහි චතුහි ව සඬගහවත්ථුහි පරෙසං අනුග්ගණ්හනං අනුකම්පනං ආමිසානුග්ගහො. චුත්තනයෙනෙව ධම්මෙන පරෙසං අනුග්ගණ්හනං අනුකම්පනං ධම්මානුග්ගහො. සෙසං චුත්තනයමෙව.

ගාථාසු යමාහු දානං පරමන්ති යං දානං චිත්තබ්බන්තදෙය්‍යධම්මානං උළාරභාවෙන පරමං උත්තමං, භොගසම්පත්තිආදීනං වා පූරණතො ඵලනතො, පරස්ස වා ලොභමච්ඡරියාදිකස්ස පටිපක්ඛස්ස මද්දනතො හිංසනතො “පරම”න්ති බුද්ධා භගවත්තො ආහු. අනුත්තරන්ති යං දානං වෙනනාදිසම්පත්තියා සාතිසයපවත්තියා අග්ගභාවෙන අග්ගවිපාකත්තා ව උත්තරරහිතං අනුත්තරභාවසාධනං වාති ආහු. යං සංවිභාගන්ති එත්ථාපි “පරමං අනුත්තර”න්ති පදද්වයං ආනෙන්වා යොජෙතබ්බං. අවණ්ණයිති කිත්තයි, “භොජනං, හික්ඛෙව, දදමානො දායකො පටිග්ගාහකානං පඤ්ච ධානානි දෙති”තිආදීනා (අ. නි. 5.37), “එවං වෙ, හික්ඛෙව, සත්තා ජානෙය්‍යං දානසංවිභාගස්ස විපාක”න්තිආදීනා (ඉතිවු. 26) ව පසංසයි. යථා පන දානං සංවිභාගො ව පරමං අනුත්තරඤ්ච භොති, තං දස්සෙතුං “අග්ගමහී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අග්ගමහීති සීලාදිගුණවිසෙසයොගෙන සෙට්ඨෙ අනුත්තරෙ පුඤ්ඤක්ඛෙන්තෙ සම්මාසම්බුද්ධෙ අරියසඬ්ඨෙ ව. පසන්තචිත්තොති කම්මඵලසද්ධාය රතනත්තයසද්ධාය ව චිත්තං පසාදෙන්තො ඔකප්පෙන්තො. චිත්තසම්පත්තියා හි බෙන්තසම්පත්තියා ව පරිත්තෙපි දෙය්‍යධම්මෙ දානං මහානුභාවං භොති මහාජුතිකං මහාවිජ්ජාරං. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“නත්ථි චිත්තෙ පසන්තමිහි, අප්පකා නාම දක්ඛිණා;
තථාගතෙ වා සම්බුද්ධෙ, අථ වා තස්ස සාවකෙ”ති. (වි. ව. 804; නෙත්ති. 95);

විඤ්ඤාති සප්පඤ්ඤො. පජානන්ති සම්මදෙව දානඵලං දානානිසංසං පජානන්තො. කො න යජෙථ කාලෙති යුත්තප්පත්තකාලෙ කො නාම දානං න දදෙය්‍ය? සද්ධා, දෙය්‍යධම්මො, පටිග්ගාහකාති ඉමෙසං තිණ්ණං සම්මුඛිභූතකාලෙයෙව හි දානං සම්භවති, න අඤ්ඤථා, පටිග්ගාහකානං වා දාතුං යුත්තකාලෙ.

එවං පඨමගාථාය ආමිසදානසංවිභාගානුග්ගහෙ දස්සෙත්වා ඉදානි ධම්මදානසංවිභාගානුග්ගහෙ දස්සෙතුං “යෙ වෙව භාසන්ති”ති දුතියගාථමාහ. තත්ථ උභයන්ති “භාසන්ති සුණන්ති”ති චුත්තා දෙසකා පටිග්ගාහකාති උභයං. අයං පනෙන්ථ සඬබ්බෙපත්ථො – යෙ සුගතස්ස භගවතො සාසනෙ සද්ධම්මෙ පසන්තචිත්තා විමුත්තායතනසීසෙ ධත්වා දෙසෙන්නි පටිග්ගණ්හන්ති ව, තෙසං දෙසකපටිග්ගාහකානං සො ධම්මදානධම්මසංවිභාගධම්මානුග්ගහසඬ්ඨාතො අත්ථො. පරමත්ථසාධනතො පරමො. තණ්හාසංකිලෙසාදිසබ්බසංකිලෙසමලවිසොධනෙන විසුජ්ඣති. කිදිසානං? යෙ අප්පමත්තා සුගතස්ස සාසනෙ. යෙ ව –

“සබ්බපාපස්ස අකරණං, කුසලස්ස උපසම්පදා;
සචිත්තපරියොදපනං, එතං බුද්ධාන සාසන”න්ති. (දී. නි. 2.90; ධ. ප. 183) –

සඬබ්බෙපතො එවං පකාසිතෙ සම්මාසම්බුද්ධස්ස සාසනෙ ඔවාදෙ අනුසිට්ඨියං අප්පමත්තා අධිසීලසික්ඛාදයො සක්කච්චං සම්පාදෙන්ති. තෙසං විසුජ්ඣති, අරහත්තඵලවිසුද්ධියා අතිවිය වොදායතිති.

10. තෙවිජ්ජසුත්තවණ්ණනා

99. දසමෙ ධම්මෙනාති ඤායෙන, සම්මාපටිපත්තිසඬ්ඛානෙන හෙතුනා කාරණෙන. යාය හි පටිපදාය තෙවිජ්ජො හොති, සා පටිපදා ඉධ ධම්මොති වෙදිතඛ්ඛා. කා පන සා පටිපදාති? වරණසම්පදා ව චිජ්ජාසම්පදා ව. තෙවිජ්ජන්ති පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණාදිති තිති විජ්ජාහි සමන්තාගතං. බ්‍රාහ්මණන්ති බාහිතපාපබ්‍රාහ්මණං. පඤ්ඤාපෙමීති “බ්‍රාහ්මණො”ති ජානාපෙමී පතිට්ඨපෙමී. නාඤ්ඤං ලපිතලාපනමත්තෙනාති අඤ්ඤං ජාතිමත්තබ්‍රාහ්මණං අට්ඨකාදිති ලපිතමත්තවිජ්ජලපනමත්තෙන බ්‍රාහ්මණං න පඤ්ඤාපෙමීති. අට වා ලපිතලාපනමත්තෙනාති මත්තානං අජ්ඣෙකපජ්ඣාපනමත්තෙන. උභයථාපි යං පන බ්‍රාහ්මණා සාමවෙදාදිවෙදත්තයඅජ්ඣෙකෙන තෙවිජ්ජං බ්‍රාහ්මණං වදන්ති, තං පටික්ඛිපති. භගවතා හි “පරමත්ථතො අතෙවිජ්ජං බ්‍රාහ්මණංයෙව වෙනෙ භොවාදිතො අවිජ්ජානිචුතා ‘තෙවිජ්ජො බ්‍රාහ්මණො’ති වදන්ති, එවං පන තෙවිජ්ජො බ්‍රාහ්මණො හොති”ති දස්සන්තං. තථා බුද්ධකානං පුග්ගලානං අජ්ඣාසයෙන අයං දෙසනා ආරද්ධා.

තත්ථ යස්මා විජ්ජාසම්පන්නො වරණසම්පන්නොයෙව හොති වරණසම්පදාය චිතා විජ්ජාසම්පත්තියා අභාවතො, තස්මා වරණසම්පදං අන්තොගධං කත්වා විජ්ජාසිසෙනෙව බ්‍රාහ්මණං පඤ්ඤාපෙතුකාමො “ධම්මෙනාහං, භික්ඛවෙ, තෙවිජ්ජං බ්‍රාහ්මණං පඤ්ඤාපෙමී”ති දෙසනං සමුට්ඨාපෙත්වා “කථඤ්ඤාහං, භික්ඛවෙ, ධම්මෙන තෙවිජ්ජං බ්‍රාහ්මණං පඤ්ඤාපෙමී”ති කට්ඨකමාසය පුච්ඡං කත්වා පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය විජ්ජත්තයං විහජන්තො “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු”තිආදිමාහ.

තත්ථ අනෙකච්ඡිතන්ති අනෙකච්චධං, අනෙකෙහි වා පකාරෙහි පවත්තිතං, සංවණ්ණිතන්ති අත්ථො. පුබ්බෙතිවාසන්ති සමනන්තරාතීතභවං ආදිං කත්වා තත්ථ තත්ථ නිචුත්ථක්ඛන්ධසන්තානං. නිචුත්ථන්ති අජ්ඣාචුත්ථං අනුභූතං, අත්තනො සන්තානෙ උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධං, නිචුත්ථධම්මං වා නිචුත්ථං, ගොවරනිවාසෙන නිචුත්ථං, අත්තනො විඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤාතං පරිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතමපි වා ඡින්නවට්ඨකානුස්සරණාදියු. අනුස්සරතිති “එකමපි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො”ති එවං ජාතිපටිපාටිවසෙන අනුගත්ත්වා සරති, අනුදෙව වා සරති, චිත්තෙ අභිනින්නාමිතෙ පරිකම්මසමනන්තරං සරති.

සෙය්‍යථිදන්ති ආරද්ධප්පකාරදස්සන්තං නිපාතො. තෙනෙව ය්වායං පුබ්බෙතිවාසො ආරද්ධො හොති, තස්ස පකාරං දස්සෙන්තො “එකමපි ජාති”න්තිආදිමාහ. තත්ථ එකමපි ජාතින්ති එකමපි පටිසන්ධිමූලකං චුතිපරියොසානං එකභවපරියාපන්නං ඛන්ධසන්තානං. එස නයො ද්වෙපි ජාතියොතිආදියු. අනෙකෙපි සංවට්ඨකප්පෙතිආදියු පන පරිභායමානො කප්පො සංවට්ඨකප්පො, වඩ්ඪමානො විවට්ඨකප්පො. තත්ථ සංවට්ටෙන සංවට්ටට්ඨායී ගහිතො හොති තම්මූලකත්තා, විවට්ටෙන ව විවට්ටට්ඨායී. එවඤ්ඤි සති යානි තානි “චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, කප්පස්ස අසඬ්ඛොය්‍යානි. කතමානි චත්තාරි? සංවට්ටො, සංවට්ටට්ඨායී, විවට්ටො, විවට්ටට්ඨායී”ති (අ. නි. 4.156) චුත්තානි චත්තාරි අසඬ්ඛොය්‍යානි, තානි පරිග්ගහිතානි හොන්ති.

තත්ථ තයො සංවට්ටා – තෙජොසංවට්ටො, ආපොසංවට්ටො, වායොසංවට්ටොති. තිස්සො සංවට්ටසීමා – ආභස්සරා, සුභකිණ්ණා, වෙහප්ඵලාති. යදා කප්පො තෙජෙන සංවට්ටති, ආභස්සරතො හෙට්ඨා අග්ගිනා ඩය්භති. යදා උදකෙන සංවට්ටති, සුභකිණ්ණතො හෙට්ඨා උදකෙන විලීයති. යදා වාතෙන සංවට්ටති, වෙහප්ඵලතො හෙට්ඨා වාතෙන විද්ධංසියති. චිත්ථාරතො පන කොට්ඨකසභස්සවක්කවාලං එකතො චිත්තස්සති. ඉති එවරුපො අයං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරන්තො භික්ඛු අනෙකෙපි සංවට්ටකප්පෙ අනෙකෙපි විවට්ටකප්පෙ අනෙකෙපි සංවට්ටවිවට්ටකප්පෙ අනුස්සරති. කථං? අමුත්‍රාසින්නිආදිනා නයෙන.

තත්ථ අමුත්‍රාසින්නි අමුමිහි සංවට්ටකප්පෙ අමුමිහි භවෙ වා යොනියා වා ගතියා වා විඤ්ඤාණට්ඨිතියා වා සත්තාවාසෙ වා සත්තනිකායෙ වා අභමහොසිං. එවංනාමොති තිස්සො වා චුස්සො වා. එවංගොත්තොති ගොතමො වා කස්සපො වා. එවංවණ්ණොති ඔදාතො වා සාමො වා. එවමාභාරොති සාලිමංසොදනාභාරො වා පචත්තඵලභොජනො වා. එවංසුඛදුක්ඛප්පට්ඨිති අනෙකප්පකාරානං කායිකවෙතසිකානං සාමිසනිරාමිසාදිප්පභෙදානං වා සුඛදුක්ඛානං පටිසංවෙදි. එවමායුපරියන්තොති එවං වස්සසනපරිමාණායුපරියන්තො වා වතුරාසිතිකප්පසනභස්සපරිමාණායුපරියන්තො වා. සො තතො චුතො අමුත්‍ර උදපාදින්නි සොහං තතො භවතො යොනිතො ගතිතො විඤ්ඤාණට්ඨිතො සත්තාවාසතො සත්තනිකායතො වා චුතො පුන අමුකස්මිං නාම භවෙ යොනියා ගතියා විඤ්ඤාණට්ඨිතියා සත්තාවාසෙ සත්තනිකායෙ වා උදපාදිං. තත්‍රාපාසින්නි අට් තත්‍රපි භවෙ යොනියා ගතියා විඤ්ඤාණට්ඨිතියා සත්තාවාසෙ සත්තනිකායෙ වා පුන අහොසිං. එවංනාමොතිආදි චුත්තනයමෙව.

අට වා යස්මා “අමුත්‍රාසි”න්ති ඉදං අනුපුබ්බෙන ආරොහන්තස්ස අත්තනො අභිනිභාරානුරූපං යථාබලං සරණං, “සො තතො චුතො”ති පටිනිවත්තන්තස්ස පච්චවෙක්ඛණං, තස්මා “ඉධුපපන්නො”ති ඉමිස්සා ඉධුපපත්තියා අනන්තරං “අමුත්‍ර උදපාදි”න්ති චුත්තං. තත්‍රාපාසින්නි තත්‍රපි භවෙ...පෙ.... සත්තනිකායෙ වා ආසිං. එවංනාමොති දත්තො වා මිත්තො වා, එවංගොත්තොති වාසෙට්ඨො වා කස්සපො වා. එවංවණ්ණොති කාලො වා ඔදාතො වා.

එවමාහාරොති සුධාහාරො වා සාලිඔදනාදිආහාරො වා. එවංසුබ්දක්ඛප්පට්ඨංවෙදීති දිබ්බසුබ්පට්ඨංවෙදී වා මානුසසුබ්දක්ඛප්පට්ඨංවෙදී වා. එවමාසුපරියන්තොති එවං තංතංපරමාසුපරියන්තො. සො තතො චුතොති සොහං තතො භවාදිතො චුතො. ඉද්ධපපන්තොති ඉධ ඉමස්මිං චරිමහවෙ මනුස්සො හුත්වා උපපන්තො නිබ්බත්තො.

ඉතීති එවං. සාකාරං සඋද්දෙසන්ති නාමගොත්තාදිවසෙන සඋද්දෙසං, වණ්ණාදිවසෙන සාකාරං. නාමගොත්තෙන හි සත්තා “තිස්සො ගොතමො”ති උද්දිසියන්ති, වණ්ණාදීහි “සාමො ඔදාතො”ති නානත්තතො පඤ්ඤායන්ති. තස්මා නාමගොත්තං උද්දෙසො, ඉතරෙ ආකාරා. අයමස්ස පටමා විජ්ජා අධිගතාති අයං ඉමිනා භික්ඛුනා පටමං අධිගමවසෙන පටමා, විදිතකරණට්ඨෙත විජ්ජා අධිගතා සච්ඡිකතා හොති. කිං පනායං විදිතං කරොති? පුබ්බෙන්වාසං. අවිජ්ජාති තස්සෙව පුබ්බෙන්වාසස්ස අවිදිතකරණට්ඨෙත තස්ස පටිච්ඡාදකමොහො චුවිච්ඡිති. තමොති ස්වෙව මොහො පටිච්ඡාදකට්ඨෙත තමොති චුවිච්ඡිති. ආලොකොති සා එව විජ්ජා ඔහාසකරණට්ඨෙත ආලොකො. එත්ථ ච විජ්ජා අධිගතාති අයං අත්ථො, සෙසං පසංසාවචනං. යොජනා පනෙත්ථ – අයං බො තෙන භික්ඛුනා විජ්ජා අධිගතා, තස්ස අධිගතවිජ්ජස්ස අවිජ්ජා විහතා, විනට්ඨාති අත්ථො. කස්මා? යස්මා විජ්ජා උප්පන්නාති. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො.

යථා තත්ති එත්ථ යථාති ඔපම්මත්ථෙ, තත්ති නිපාතමත්තං. සතියා අවිජ්ජවාසෙන අප්පමත්තස්ස. විරියාතාපෙන ආතාපිතො. කායෙ ච ජීවිතෙ ච අනාපෙක්ඛතාය පභිතත්තස්ස පෙසිතවිත්තස්සාති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – යථා අප්පමත්තස්ස ආතාපිතො පභිතත්තස්ස විහරතො අවිජ්ජා විහඤ්ඤෙය්‍යා, විජ්ජා උප්පජ්ජෙය්‍යා, තමො විහඤ්ඤෙය්‍යා, ආලොකො උප්පජ්ජෙය්‍යා; එවමෙව තස්ස භික්ඛුනො අවිජ්ජා විහතා, විජ්ජා උප්පන්නා , තමො විහතො, ආලොකො උප්පන්නො, තස්ස පධානානුයොගස්ස අනුරූපමෙව එලං ලභිත්වා විහරතිති.

දිබ්බෙන් වක්ඛුනාති එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තමෙව. විසුද්ධෙතාති චුතුපපාතදස්සනෙන දිට්ඨිවිසුද්ධිහෙතුභාවතො විසුද්ධං. යො හි චුතිමත්තමෙව පස්සති න උපපාතං, සො උච්ඡේදදිට්ඨිං ගණ්හාති. යො උපපාතමත්තමෙව පස්සති න චුතිං, සො නවසත්තපාතුභාවදිට්ඨිං ගණ්හාති. යො පන තදුභයං පස්සති, සො යස්මා දුට්ඨමිපි තං දිට්ඨිගතං අතිවත්තති, තස්මාස්ස තං දස්සනං දිට්ඨිවිසුද්ධිහෙතු හොති, තදුභයමිපායං බුද්ධපුත්තො පස්සති. තෙන චුත්තං “චුතුපපාතදස්සනෙන දිට්ඨිවිසුද්ධිහෙතුභාවතො විසුද්ධ”න්ති. එකාදසඋපක්කිලෙසවරහතො වා විසුද්ධං. යථාහ “විච්චිකිච්ඡා විත්තස්ස උපක්කිලෙසොති – ඉති විදිත්වා විච්චිකිච්ඡං විත්තස්ස උපක්කිලෙසං පජ්ඣං, අමනසිකාරො...පෙ... ථිතමිද්ධං, ඡමභිතත්තං, උප්පිල්ලං, දුට්ඨුල්ලං, අච්චාරද්ධවිරියං, අතිලීනවිරියං, අභිජ්ජපා, නානත්තසඤ්ඤා, අතිනිජ්ඣායිතත්තං රූපානං විත්තස්ස උපක්කිලෙසො”ති (ම. නි. 3.242) එවං චුත්තෙහි එකාදසහි උපක්කිලෙසෙහි අනුපක්කිලිට්ඨත්තා විසුද්ධං. මනුස්සුපචාරං අතික්කමිත්වා රූපදස්සනෙන අතික්කන්තමානුසකං, මංසවක්ඛුං වා අතික්කන්තත්තා අතික්කන්තමානුසකං. තෙන දිබ්බෙන් වක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන. සත්තෙ පස්සතිති මනුස්සමංසවක්ඛුනා විය සත්තෙ පස්සති දක්ඛති ආලොකෙති.

වචමානෙ උපපජ්ජමානෙති එත්ථ චුතික්ඛණෙ උපපත්තික්ඛණෙ වා දිබ්බවක්ඛුනාපි දට්ඨුං න සක්කා. යෙ පන ආසන්නචුතිකා ඉදානි වචිස්සන්ති, තෙ වචමානා. යෙ ව ගතිපට්ඨසන්ධිකා සම්පතිනිබ්බත්තා වා, තෙ උපපජ්ජමානාති අධිජ්ජෙතා. තෙ එවරූපෙ වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ ව පස්සතිති දස්සෙති. භීතෙති මොහනිස්සන්දයුත්තත්තා භීතානං ජාතිකුලභොගාදීනං වසෙන හිළිතෙ පරිභූතෙ. පණ්ණෙති අමොහනිස්සන්දයුත්තත්තා තබ්බිපරිතෙ. සුවණ්ණෙති අදොසනිස්සන්දයුත්තත්තා ඉට්ඨකන්තමනාපවණ්ණයුත්තෙ. දුබ්බණ්ණෙති දොසනිස්සන්දයුත්තත්තා අනිට්ඨකන්තමනාපවණ්ණයුත්තෙ. අභිරූපෙ විරූපෙතිපි අත්ථො. සුගතෙති සුගතිගතෙ, අලොහනිස්සන්දයුත්තත්තා වා අභිසෙ මහද්ධතෙ. දුග්ගතෙති දුග්ගතිගතෙ, ලොහනිස්සන්දයුත්තත්තා වා දලිද්දෙ අප්පන්නපානහොජනෙ. යථාකම්මුපගෙති යං යං කම්මං උපවිතං, තෙන තෙන උපගතෙ . තත්ථ පුරිමෙහි “වචමානෙ”තිආදීහි දිබ්බවක්ඛුකිච්චං චුත්තං, ඉමිනා පන පදෙන යථාකම්මුපගඤ්ඤාණකිච්චං.

තස්ස ව ඤාණස්ස අයං උප්පත්තික්කමො – ඉධ භික්ඛු හෙට්ඨා නිරයාහිමුඛං ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා තෙරයිකෙ සත්තෙ පස්සති මහත්තං දුක්ඛං අනුභවමානෙ, ඉදං දස්සනං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණකිච්චමෙව. සො ව එවං මනසි කරොති “කිං නු බො කම්මං කත්වා ඉමෙ සත්තා එතං දුක්ඛං අනුභවන්ති”ති, අපස්ස “ඉදං නාම කත්වා”ති තංකම්මාරම්මණං ඤාණං උප්පජ්ජති. තථා උපරි දෙවලොකාහිමුඛං ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා නන්දනවනමිස්සකවනචාරුසකවනාදිසු සත්තෙ පස්සති දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානෙ, ඉදමිපි දස්සනං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණකිච්චමෙව. සො එවං මනසි කරොති “කිං නු බො කම්මං කත්වා ඉමෙ සත්තා එතං සම්පත්තිං අනුභවන්ති”ති? අපස්ස “ඉදං නාම කත්වා”ති තංකම්මාරම්මණං ඤාණං උප්පජ්ජති, ඉදං යථාකම්මුපගඤ්ඤාණං නාම. ඉමස්ස විසුං පරිකම්මං නාම තත්ථි. යථා විමස්ස, එවං අනාගතංසඤ්ඤාණස්සපි. දිබ්බවක්ඛුපාදකානෙව හි ඉමානි දිබ්බවක්ඛුනා සහෙව ඉප්ඤ්ඤන්ති. කායදුච්චරිතෙනානිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව. ඉධ විජ්ජාති දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණවිජ්ජා. අවිජ්ජාති සත්තානං චුතිපට්ඨසන්ධිච්ඡාදිකා අවිජ්ජා. සෙසං චුත්තනයමෙව.

තතියවාරෙ විජ්ජාති අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණවිජ්ජා. අවිජ්ජාති චතුසව්ච්ඡපට්ච්ඡාදිකා අවිජ්ජා. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයත්තා සුච්ඤ්ඤෙය්‍යාමෙව. එවං බොතිආදි නිගමනං.

ගාලාසු අයං සඨපෙත්ථො – යො යථාචුත්තං පුබ්බෙනිවාසං අවෙනි අවගච්ඡති, චුත්තනායෙන පාකටං කත්වා ජානාති. “යොවෙදි”තිපි පායො, යො අවෙදි විදිතං කත්වා ධිතොති අත්ථො. ඡබ්බිසතිදෙවලොකසඨ්ඛාතං සග්ගං චතුබ්බිධං අපායඤ්ච චුත්තනායෙනෙව දිබ්බචක්ඛුනා පස්සති. අපොති තතො පරං ජාතික්ඛයසඨ්ඛාතං අරහත්තං නිබ්බානමෙව වා පත්තො අධිගතො. තතො එව අභිඤ්ඤා අභිවිසිට්ඨාය මග්ගපඤ්ඤාය ජානිතබ්බං චතුසච්චධම්මං ජානිත්වා කිච්චවොසානෙන වොසිතො නිට්ඨානප්පත්තො. මොනායාධම්මසමන්තාගමෙන මුනි, ධිණාසවො යස්මා එතාහි යථාචුත්තාහි තිහි විජ්ජාහි සමන්තාගතත්තා තතො තතියවිජ්ජාය සබ්බථා බාහිතපාපත්තා ච තෙවිජ්ජො බ්‍රාහ්මණො නාම හොති. තස්මා තමෙව අහං තෙවිජ්ජං බ්‍රාහ්මණං වදාමි, අඤ්ඤං පන ලපිතලාපනං යජ්ජාදිමන්තපදානං අජ්ඣාපනපරං තෙවිජ්ජං බ්‍රාහ්මණං න වදාමි, තෙවිජ්ජොති තං න කථෙමිති.

ඉති ඉමස්මිං වග්ගෙ දුතියසුත්තෙ වට්ටං කථිතං, පඤ්චමඅට්ඨමදසමසුත්තෙසු විවට්ටං කථිතං, ඉතරෙසු වට්ටවිවට්ටං කථිතන්ති වෙදිතබ්බං.

දසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චමවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පරමත්ථදීපනියා බුද්දකනිකාය-අට්ඨකථාය

ඉතිචුත්තකස්ස තිකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. චතුක්කනිපාතො

1. බ්‍රාහ්මණධම්මයාගසුත්තවණ්ණනා

100. චතුක්කනිපාතස්ස පටිමෙ අභන්ති අත්තනිද්දෙසො. යො හි පරො න හොති, සො නියකජ්ඣාත්තසඛිබ්බාතො අත්තා “අභ”න්ති වුච්චති. අස්මිති පටිජානනා. යො පරමත්ථබ්‍රාහ්මණභාවො “අභ”න්ති වුච්චමානො, තස්ස අත්තනි අත්ථිභාවං පටිජානන්තො හි සත්ථා “අස්මි”ති අවොච. “අභමස්මි”ති ච යථා “අභමස්මි බ්‍රහ්මා මහාබ්‍රහ්මා, සෙය්‍යොහමස්මි”ති ච අප්පභීනදිට්ඨිමානානුසයා සුථුජ්ජනා අත්තනො දිට්ඨිමානමඤ්ඤානාහිනිවෙසවසෙන අභිවදන්ති, න එවං චුත්තං. සබ්බසො පන පභීනදිට්ඨිමානානුසයො භගවා සමඤ්ඤං අනතිධාවන්තො ලොකසමඤ්ඤානුරොධෙන වෙනෙය්‍යාසන්තානෙසු ධම්මං පතිට්ඨපෙන්නො කෙවලං තාදිසස්ස ගුණස්ස අත්තනි විජ්ජමානතං පටිජානන්තො “අභමස්මි”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණොති බාහිතපාපත්තා බ්‍රහ්මස්ස ච අණනතො බ්‍රාහ්මණො. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – හික්ඛවෙ, අහං පරමත්ථතො බ්‍රාහ්මණොස්මිති. භගවා සබ්බාකාරපරිපුණ්ණස්ස දානසංයමාදිවතසමාදානස්ස නිරවසෙසාය තපවරියාය පාරං ගතො සම්මදෙව චුසිතබ්‍රහ්මවරියවාසො සකලවෙදන්තගු සුවිසුද්ධවිජ්ජාවරණො සබ්බථා නින්හාතපාපමලො අනුත්තරස්ස අරියමග්ගසඛිබ්බාතස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස චත්තා පචත්තා, සුපරිසුද්ධස්ස ච සාසනබ්‍රහ්මවරියස්ස පචෙදෙනා, තස්මා සබ්බසො බාහිතපාපත්තා බ්‍රහ්මස්ස ච අණනතො කථනතො පරමත්ථෙන බ්‍රාහ්මණොති වුච්චති.

ඉති භගවා සදෙවකෙ ලොකෙ අත්තනො අනුත්තරං බ්‍රාහ්මණභාවං පචෙදෙන්වා යාති තාති බ්‍රාහ්මණදානාදිනි ඡ කම්මාති බ්‍රාහ්මණස්ස පඤ්ඤාපෙන්නි, තෙසම්පි සුපරිසුද්ධානං උක්කංසතො අත්තනි සංවිජ්ජමානතං දස්සෙතුං “යාවයොගො”ති ආදිමාහ.

තත්ථ යාවයොගොති යාවෙහි යුත්තො. යාවන්තිති යාවා, යාවකා, තෙ පනෙත්ථ වෙනෙය්‍යා වෙදිතබ්බා. තෙ හි “දෙසෙතු, භන්තෙ භගවා, ධම්මං; දෙසෙතු, සුගතො, ධම්ම”න්ති භගවන්තං උපසඬ්ඤාමිත්වා ධම්මදෙසනං යාවන්ති. භගවා ච තෙසං ඉච්ඡාචිසානං අකරොන්තො යථාරුචි ධම්මං දෙසෙන්තො ධම්මදානං දෙතිති යාවයොගො, සදා සබ්බකාලං තෙහි අවිරහිතො. අථ වා යාවයොගොති යාවනායොග්ගො, අධිප්පායපුරණතො යාවිතුං යුත්තොති අත්ථො “යාජයොගො”තිපි පාඨො. තත්ථ යාජො වුච්චති මහාදානං, ශිට්ඨන්ති අත්ථො. ඉධ පන ධම්මදානං වෙදිතබ්බං, යාජෙ නියුත්තොති යාජයොගා. සදාහි සබ්බදා, අනවරතප්පචත්තසද්ධම්මමහාදානොති අත්ථො. අථ වා යාජෙන යොජෙතිතිපි යාජයොගො. තිවිධදානසඛිබ්බාතෙන යාජෙන සත්තෙ යථාරහං යොජෙති, තත්ථ දානෙ නියොජෙතිති අත්ථො. “යාජයොගො සතත”න්තිපි පටිපාති. පයතපාණිති පරිසුද්ධභත්ථො. යො හි දානාධිමුත්තො ආමිසදානං දෙන්තො සක්කච්චං සහත්ථෙන දෙය්‍යධම්මං දාතුං සදා ධොතහත්ථොයෙව හොති, සො “පයතපාණි”ති වුච්චති. භගවාපි ධම්මදානාධිමුත්තො සක්කච්චං සබ්බකාලං ධම්මදානෙ යුත්තප්පයුත්තොති කත්වා චුත්තං “පයතපාණි”ති. “සදා”ති ච පදං ඉමිනාපි සද්ධිං යොජෙතබ්බං “සදා පයතපාණි”ති. අවිභාගෙන හි සත්ථා වෙනෙය්‍යාලොකස්ස සද්ධම්මදානං සදා සබ්බකාලං පචත්තෙන්තො තත්ථ යුත්තප්පයුත්තො හුත්වා චිහරති.

අපරො නයො – යොගො වුච්චති භාවනා. යථාහ “යොගා වෙ ජායතෙ භූරි”ති (ධ. ප. 282). තස්මා යාජයොගොති යාජභාවනං, පරිච්චාගභාවනං අනුයුත්තොති අත්ථො. භගවා හි අභිසම්බොධිතො පුබ්බෙ බොධිසත්තභූතොපි කරුණාසමුප්පාදිතො අනවසෙසතො දානං පරිබ්‍රහෙන්නො තත්ථ උක්කංසපාරම්ප්පත්තො හුත්වා අභිසම්බොධිං පාපුණි, බුද්ධො හුත්වාපි තිවිධං දානං පරිබ්‍රහෙසි විසෙසතො ධම්මදානං, පරෙපි තත්ථ නියොජෙසි. තථා හි සො වෙනෙය්‍යායාවකානං කස්සචි සරණානි අදාසි, කස්සචි පඤ්ඤාපිලානි, කස්සචි දස පිලානි, කස්සචි චතුපාරිසුද්ධිපිලං, කස්සචි ධුතධම්මෙ, කස්සචි චත්තාරි කුමානානි, කස්සචි අට්ඨ සමාපත්තියො, කස්සචි පඤ්ඤාභිඤ්ඤායො, චත්තාරො මග්ගෙ, චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි, තිස්සො විජ්ජා, චතස්සො පටිසම්භිදානි එවමාදිලොකියලොකුත්තරහෙදං ගුණධනං ධම්මදානවසෙන යථාධිප්පායං දෙන්තො පරෙ ච “දෙවා”ති නියොජෙන්තො පරිච්චාගභාවනං පරිබ්‍රහෙසි. තෙන චුත්තං “පරිච්චාගභාවනං අනුයුත්තො”ති.

පයතපාණිති වා ආයතපාණි, හත්ථගතං කිඤ්චි දාතුං “එහි ගණ්භා”ති පසාරිතහත්ථො විය ආවරියමුට්ඨිං අකත්වා සද්ධම්මදානෙ යුත්තප්පයුත්තොති අත්ථො. පයතපාණිති වා උස්සාහිතහත්ථො, ආමිසදානං දාතුං උස්සාහිතහත්ථො විය ධම්මදානෙ කතුස්සාහොති අත්ථො. අන්තිමදෙහධරොති බ්‍රහ්මවරියවසෙන බ්‍රාහ්මණකරණානං ධම්මානං පාරිසුරියා පච්ඡිමත්තභාවධාරී. අවුසිතවතො හි වසලකරණානං ධම්මානං අප්පහානෙන වසලාදිසමඤ්ඤා ගති ආයතිං ගබ්භසෙය්‍යා සියා. තෙන භගවා අත්තනො අච්චන්තවුසිතබ්‍රාහ්මණභාවං දස්සෙති. අනුත්තරො හිසක්කො සල්ලකත්තොති දුත්තිකිච්ඡස්ස වට්ඨකුක්ඛරොගස්ස තිකිච්ඡනතො උත්තමො හිසක්කො, අඤ්ඤෙහි අනුද්ධරණියානං රාගාදිසල්ලානං කත්තනතො සමුවිජ්ජෙවසෙන සමුද්ධරණතො උත්තමො සල්ලකත්තනවෙජ්ජො. ඉමිනා නිප්පරියායතො බ්‍රාහ්මණකරණානං ධම්මානං අත්තනි පතිට්ඨිතානං පරසන්තතියං පතිට්ඨාපනෙන පරෙසම්පි බ්‍රාහ්මණකරණමාහ.

තස්ස මෙ තුම්භෙ පුත්තාති තස්ස ඵවරුපස්ස මම තුම්භෙ, භික්ඛවෙ, පුත්තා අනුජා හොථ. ඔරසාති උරසි සම්බන්ධා. යථා හි සත්තානං ඔරසපුත්තා අනුජා විසෙසෙන පිතුසත්තකස්ස දායජ්ජස්ස භාගිනො හොන්ති, ඵවමෙනෙපි අරියපුත්තලා සම්මාසම්බුද්ධස්ස ධම්මස්සවනන්තෙ අරියාය ජාතියා ජාතා. තස්ස සත්තකස්ස විමුක්තිසුඛස්ස අරියධම්මරතනස්ස ව ඵකංසභාගියතාය ඔරසා. අථ වා හගවතො ධම්මදෙසනානුභාවෙන අරියභූමිං ඔක්කමමානා ඔක්කන්තා ව අරියසාවකා සත්ථු උරෙ වායාමජ්ජිනාහිජාතිතාය නිජ්ජරියායෙන “ඔරසපුත්තා”ති වත්තබ්බතං අරහන්ති. තථා හි තෙ හගවතා ආසයානුසයවරියාධිමුත්තිආදිවොලොකනෙන වජ්ජානුවිත්තනෙන ව හදයෙ කත්වා වජ්ජතො නිවාරොත්වා අනවජ්ජෙ පතිට්ඨපෙන්නෙ සීලාදිධම්මසර්වපොසනෙන සංවඩ්ඪිතා. මුඛතො ජාතාති මුඛතො ජාතාය ධම්මදෙසනාය අරියාය ජාතියා ජාතන්තා මුඛතො ජාතා. අථ වා අනඤ්ඤාසාධාරණතො සබ්බස්ස කුසලධම්මස්ස මුඛතො පාතිමොක්ඛතො චුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාසඩ්ධාතතො විමොක්ඛමුඛතො වා අරියමග්ගජාතියා ජාතාතිපි මුඛතො ජාතා. සික්ඛත්තයසඩ්ධගහෙ සාසනධම්මෙ අරියමග්ගධම්මෙ වා ජාතාති ධම්මජා. තෙනෙව ධම්මෙන නිම්මිතා මාපිතාති ධම්මනිම්මිතා. සතිධම්මවිවයාදි ධම්මදායාදා, න ලාභසක්කාරාදි ආමිසදායාදා, ධම්මදායාදා නො ආමිසදායාදා හොථාති අත්ථො.

තත්ථ ධම්මො දුට්ඨො – නිජ්ජරියායධම්මො, පරියායධම්මොති. ආමිසමිපි දුට්ඨං – නිජ්ජරියායාමිසං, පරියායාමිසන්ති. කථං? මග්ගඵලනිබ්බානප්පහෙදො හි නවට්ඨො ලොකුත්තරධම්මො නිජ්ජරියායධම්මො, නිබ්බත්තිතධම්මොයෙව, න කෙනවි පරියායෙන කාරණෙන වා ලෙසෙන වා ධම්මො. යං පනිදං විවට්ඨපනිස්සිතං කුසලං, සෙයාපීදං – ඉධෙකච්චො විවට්ඨං පත්ථෙන්නො දානං දෙති, සීලං සමාදියති, උපොසථකම්මං කරොති, ගන්ධමාලාදිහි වත්ථුපුජං කරොති, ධම්මං සුභාති, දෙසෙති, කුසලසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙති, ඵවං කරොන්තො අනුපුබ්බෙන නිජ්ජරියායං අමතං නිබ්බානං පටිලභති, අයං පරියායධම්මො. තථා විවරාදයො වත්තාරො පච්චයා නිජ්ජරියායාමිසමෙව, න අඤ්ඤෙන පරියායෙන වා කාරණෙන වා ලෙසෙන වා ආමිසං. යං පනිදං විවට්ඨගාමිකුසලං, සෙයාපීදං – ඉධෙකච්චො විවට්ඨං පත්ථෙන්නො සම්පත්තිභවං ඉච්ඡමානො දානං දෙති...පෙ.... සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙති, ඵවං කරොන්තො අනුපුබ්බෙන දෙවමනුස්සසම්පත්තියො පටිලභති, ඉදං පරියායාමිසං නාම.

තත්ථ නිජ්ජරියායධම්මොපි හගවතොයෙව සත්තකො. හගවතා හි කථිතන්තා භික්ඛු මග්ගඵලනිබ්බානාති අධිගච්ඡන්ති. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“සො, හි, බ්‍රාහ්මණ, හගවා අනුප්පන්තස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙනා, අසඤ්ජාතස්ස මග්ගස්ස සඤ්ජනෙනා...පෙ.... මග්ගානුගා ව පනෙතරහි සාවකා විහරන්ති පච්ඡා සමන්තාගතා”ති (ම. නි. 3.79; චූලනි. මොසරාජමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 85).

“සො, භාටුසො, හගවා ජානං ජානාති, පස්සං පස්සති, වක්ඛුහුතො ඤාණභුතො ධම්මභුතො බ්‍රහ්මභුතො, වත්තා පවත්තා, අත්ථස්ස නින්තෙනා , අමතස්ස දාතා, ධම්මස්සාමී තථාගතො”ති (ම. නි. 1.203; 3.281) ව.

පරියායධම්මොපි හගවතොයෙව සත්තකො. හගවතා හි කථිතන්තා ඵව ජානන්ති “විවට්ඨං පත්ථෙත්වා දානං දෙන්තො...පෙ.... සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්තො අනුක්කමෙන අමතං නිබ්බානං පටිලභති”ති. නිජ්ජරියායාමිසමිපි හගවතොයෙව සත්තකං. හගවතා හි අනුඤ්ඤාතත්තායෙව භික්ඛුහි ජීවකච්ඡන්තං ආදිං කත්වා පණිතවිවරං ලද්ධං. යථාහ –

“අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, ගහපතිවිවරං. යො ඉච්ඡති, පංසුකුලිකො හොතු. යො ඉච්ඡති, ගහපතිවිවරං සාදියතු. ඉතරිතරෙනපාහං, භික්ඛවෙ, සන්තුට්ඨියෙව වණ්ණෙමි”ති (මහාව. 337).

ඵවං ඉතරෙපි පච්චයා හගවතා අනුඤ්ඤාතත්තා ඵව භික්ඛුහි පරිභුඤ්ජිතුං ලද්ධා. පරියායාමිසමිපි හගවතොයෙව සත්තකං. හගවතා හි කථිතන්තා ඵව ජානන්ති “සම්පත්තිභවං පත්ථෙන්නො දානං දත්වා සීලං...පෙ.... සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්තො අනුක්කමෙන පරියායාමිසං දිබ්බසම්පත්තිං මනුස්සසම්පත්තිඤ්ච පටිලභති”ති. යදෙව යස්මා නිජ්ජරියායධම්මොපි පරියායධම්මොපි නිජ්ජරියායාමිසමිපි පරියායාමිසමිපි හගවතොයෙව සත්තකං, තස්මා තත්ථ අත්තනො සාමිභාවං දස්සෙන්තො තත්ථ ව යං සෙට්ඨතරං අවිචන්තහිතසුඛාවහං තත්ථෙව නෙ නියොපෙන්තො ඵවමාහ “තස්ස මෙ තුම්භෙ පුත්තා ඔරසා...පෙ.... නො ආමිසදායාදා”ති.

ඉති හගවා පරිපුණ්ණවතසමාදානං තපවරියං සම්මදෙව චූසිතබ්‍රහ්මවරියං සුවිසුද්ධවිජ්ජාවරණසම්පන්නං අනවසෙසවෙදන්තපාරගුං බාහිතසබ්බපාපං සතතං යාවයොගං සදෙවකෙ ලොකෙ අනුත්තරදක්ඛිණෙයාභාවප්පත්තං අත්තනො පරමත්ථබ්‍රාහ්මණභාවං අරියසාවකානඤ්ච අත්තනො ඔරසපුත්තාදිභාවං පවෙදෙසි. හගවා හි “සීහොති බො, භික්ඛවෙ, තථාගතස්සෙතං අධිවචනං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති (අ. නි. 5.99) ඵත්ථ සීහසදිසං, “පුරිසො මග්ගකුසලොති බො, තිස්ස, තථාගතස්සෙතං අධිවචනං”න්ති (සං. නි. 3.84) ඵත්ථ මග්ගදෙසකපුරිසසදිසං, “රාජාහමස්මි සෙලා”ති (ම. නි. 2.399; සු. නි. 559) ඵත්ථ රාජසදිසං, “භිසක්කො සල්ලකත්තොති බො, සුනක්ඛන්ත, තථාගතස්සෙතං අධිවචනං”න්ති (ම. නි. 3.65) ඵත්ථ වෙජ්ජසදිසං, “බ්‍රාහ්මණොති බො, භික්ඛවෙ, තථාගතස්සෙතං අධිවචනං”න්ති (අ. නි. 8.85) ඵත්ථ බ්‍රාහ්මණසදිසං අත්තානං කථෙසි. ඉධාපි බ්‍රාහ්මණ සදිසං කත්වා කථෙසි.

ඉදානි යෙහි දානාදීහි යුත්තස්ස ඉතො බාහිරකමුත්මණස්ස බ්‍රාහ්මණකිව්වං පරිපුණ්ණං මඤ්ඤන්ති, තෙහි අත්තනො දානාදීනං අග්ගසෙට්ඨභාවං පකාසෙතුං “ද්වෙමානි, හික්ඛෙවෙ, දානානී”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ යාගානි මහාසඤ්ඤා , මහාදානානීති අත්ථො, යානි “යිට්ඨානී”තිපි වුවුවන්ති. තත්ථ වෙලාමදානවෙස්සන්තරදානමහාවිජිතයඤ්ඤසදිසා ආමිසයාගා වෙදිතබ්බා, මහාසමයසුත්තමඩ්ගලසුත්තවුළුරාහුලොවාදසුත්තසමචිත්තසුත්තදෙසනාදයො ධම්මයාගා. සෙසං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

ගාථායං අයජීති අදාසි. අමච්ඡරීති සබ්බමච්ඡරියානං බොධිමුලෙයෙව සුප්පභීතත්තා මච්ඡෙරරහිතො. සබ්බභූතානුකම්පීති මහාකරුණාය සබ්බසත්තෙ පියසුත්තං විය අනුග්ගණ්හනසීලො. වුත්තඤ්ඤො –

“වධකෙ දෙවදත්තෙ ව, වොරෙ අඬුලිමාලකෙ;
ධනපාලෙ රාහුලෙ වෙව, සමචිත්තො මහාමුනී”ති. (මි. ප. 6.6.5) –

සෙසං සුවිඤ්ඤයාමෙව.

පඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සුලභසුත්තවණ්ණනා

101. දුතියෙ අප්පානීති පරිත්තානි. සුලභානීති සුබෙන ලද්ධබ්බානි, යත්ථ කත්ථවි වා සක්කා හොති ලද්ධං. අනවජ්ජානීති වජ්ජරහිතානි නිද්දොසානි ආගමනසුද්ධිතො කායමණ්ඩනාදිකිලෙසවත්ථුභාවාභාවතො ව. තත්ථ සුලභතාය පරියෙසනදුක්ඛස්ස අභාවො දස්සිතො, අප්පතාය පරිහරණදුක්ඛස්සපි අභාවො දස්සිතො, අනවජ්ජතාය අගරහිතබ්බතාය හික්ඛුසාරුප්පභාවො දස්සිතො හොති. අප්පතාය වා පරිත්තාසස්ස අවත්ථුතා, සුලභතාය ගෙධාය අවත්ථුතා, අනවජ්ජතාය ආදිනවවසෙන නිස්සරණපඤ්ඤාය වත්ථුතා දස්සිතා හොති. අප්පතාය වා ලාභෙන න සොමනස්සං ජනයන්ති, සුලභතාය අලාභෙන න දොමනස්සං ජනයන්ති, අනවජ්ජතාය විජ්ජපට්ඨාරනිමිත්තං අඤ්ඤාණුපෙක්ඛං න ජනයන්ති අවිජ්ජපට්ඨාරවත්ථුභාවතො.

පංසුකුලන්ති රථිකාසුසානසඬ්ඛාරකුටාදිසු යත්ථ කත්ථවි පංසුනං උපරි ධීතත්තා අබ්භුග්ගතවයෙන පංසුකුලං වියාති පංසුකුලං, පංසු විය කුච්ඡිතභාවං උලති ගච්ඡතිති පංසුකුලන්ති ඵලං ලද්ධනාමං රථිකාදිසු පතිතනන්තකානි උච්චිතිත්වා කතව්වරං. පිණ්ඩියාලොපොති ජඩ්ඝපිණ්ඩියා බලෙන වරිත්වා සරෙ සරෙ ආලොපමත්තං කත්වා ලද්ධභොජනං. රුක්ඛමූලන්ති විවෙකානුරූපං යංකිඤ්ච රුක්ඛසමීපං. පුනිමුත්තන්ති යංකිඤ්ච ගොමුත්තං. යථා හි සුවණ්ණවණ්ණොපි කායො පුනිකායොව ඵලං අභිනවමිපි මුත්තං පුනිමුත්තමෙව. තත්ථ කෙචි ගොමුත්තභාවිතං හරිතකිංඤ්ඛං “පුනිමුත්ත”න්ති වදන්ති, පුනිභාවෙන ආපණාදිතො විස්සට්ඨං ජඩ්ඛිතං අපරිග්ගහිතං යංකිඤ්ච හෙසජ්ජං පුනිමුත්තන්ති අධිප්පෙතන්ති අපරෙ.

යතො බොති පච්චත්තෙ නිස්සක්කවචනං, යං බොති වුත්තං හොති. තෙන “තුට්ඨො හොති”ති වුත්තකිරියං පරාමසති. තුට්ඨොති සන්තුට්ඨො. ඉදමස්සාහන්ති ය්වායං චතුබ්බිධෙන යථාචුත්තෙන පච්චයෙන අප්පෙන සුලභෙන සන්තොසො, ඉදං ඉමස්ස හික්ඛුතො සීලසංවරාදිසු අඤ්ඤතරං ඵකං සාමඤ්ඤඬ්ඛිතං සමණභාවකාරණන්ති අහං වදාමි. සන්තුට්ඨස්ස හි චතුපාරිසුද්ධිසීලං සුපරිපුණ්ණං හොති, සමථවිපස්සනා ච භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡන්ති. අථ වා සාමඤ්ඤං නාම අරියමග්ගො. තස්ස සඬ්ඛෙපතො ද්වෙ අඬ්ඛානි – බාහිරං, අප්ඤ්ඤාත්තිකන්ති. තත්ථ බාහිරං සප්පුරිසුපනිස්සයො සද්ධම්මස්සවනඤ්ච, අප්ඤ්ඤාත්තිකං පන යොනියො මනසිකාරො ධම්මානුධම්මපට්ඨන්ති ව. තෙසු යස්මා යථාරහං ධම්මානුධම්මපට්ඨන්තිභූතා තස්සා මූලභූතා වෙතෙ ධම්මා, යදිදං අප්පිච්ඡතා සන්තුට්ඨිතා පච්චිත්තතා අසංසට්ඨතා ආරද්ධවිරියතානි ඵලමාදයො, තස්මා වුත්තං “ඉදමස්සාහං අඤ්ඤතරං සාමඤ්ඤඬ්ඛිතන්ති වදාමි”ති.

ගාථාසු සෙනාසනමාරබ්භානි විහාරාදිං මඤ්චපීඨාදිඤ්ච සෙනාසනං නිස්සාය. චීවරං පානභොජනන්ති නිවාසනාදිචීවරං, අම්බපානකාදිපානං, බාදනීයභොජනීයාදිභුඤ්ජිතබ්බවත්ථුඤ්ච ආරබ්භානි සම්බන්ධො. විසාතො විහතභාවො වෙතොදුක්ඛං න හොතීති යොජනා. අයඤ්ඤත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – “අසුකස්මීං නාම ආවාසෙ පච්චයා සුලභා”ති ලභිතබ්බට්ඨානගමනෙන වා “මය්හං පාපුණාති න තුය්හ”න්ති විවාදාපජ්ජනෙන වා නවකම්මකරණාදිවසෙන වා සෙනාසනාදීනි පරියෙසන්තානං අසන්තුට්ඨානං ඉච්ඡිතලාභාදිනා යො විසාතො චිත්තස්ස හොති, සො තත්ථ සන්තුට්ඨස්ස න හොතීති. දිසා නප්පට්ඨභඤ්ඤානීති සන්තුට්ඨියා වාතුද්දිසාභාවෙන දිසා නප්පට්ඨන්ති. වුත්තඤ්ඤො –

“වාතුද්දිසො අප්පට්ඨෙසා ව හොති,
සන්තුස්සමානො ඉතරීතරොනා”ති. (සු. නි. 42; වුළුති. බග්ගවිසාණසුත්තනිද්දෙස 128);

යස්ස හි “අසුකට්ඨානං නාම ගතො විවරාදීනි ලභිස්සාමි”ති විත්තං උප්පජ්ජති, තස්ස දිසා පටිහඤ්ඤති නාම. යස්ස පන එවං න උප්පජ්ජති, තස්ස දිසා න පටිහඤ්ඤති නාම. ධම්මානි පටිපත්තිධම්මා. සාමඤ්ඤස්සානුලොමිකානි සමණධම්මස්ස සමථවිපස්සනාභාවනාය අරියමග්ගස්සෙව වා අනුච්ඡවිකා අප්පිච්ඡනාදයො. අධිග්ගහිතානි සබ්බෙ තෙ තුට්ඨවිත්තස්ස සන්තුට්ඨවිත්තෙන භික්ඛුනා අධිග්ගහිතා පටිපක්ඛධම්මෙ අභිභවිත්වා ගහිතා භොන්ති අබ්භන්තරගතා, න බාහිරගතානි.

දුතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. ආසවක්ඛයසුත්තවණ්ණනා

102. තතියෙ ජානතොති ජානන්තස්ස. පස්සතොති පස්සන්තස්ස. යදිපි ඉමානි ද්වෙපි පදානි එකත්ථානි, බාඤ්ජනමෙව නානං, එවං සන්තෙපි “ජානතො”ති ඤාණලක්ඛණං උපාදාය පුග්ගලං නිද්දිසති. ජානනලක්ඛණඤ්ඤි ඤාණං. “පස්සතො”ති ඤාණප්පභාවං උපාදාය. දස්සනප්පභාවඤ්ඤි උපාදාය ඤාණසමථිගී පුග්ගලො වක්ඛුමා විය පුග්ගලො වක්ඛුනා රූපානි, ඤාණෙන විවටෙ ධම්මෙ පස්සති. අථ වා ජානතොති අනුබොධඤාණෙන ජානතො. පස්සතොති පටිවෙධඤාණෙන පස්සතො. පටිලොමතො වා දස්සනමග්ගෙන පස්සතො, භාවනාමග්ගෙන ජානතො. කෙච් පන “ඤාතතිරණපභානපරිඤ්ඤාහි ජානතො, සිබ්බපත්තවිපස්සනාය පස්සතො”ති වදන්ති. අථ වා දුක්ඛං පරිඤ්ඤාහිසමයෙන ජානතො, නිරොධං සච්ඡිකිරියාහිසමයෙන පස්සතො. තදුභයෙ ව සති පභානභාවනාහිසමයා සිද්ධා එව භොන්තිති වතුසච්චාහිසමයො චුත්තො භොති. යදා චෙත්ථ විපස්සනාඤාණං අධිප්පෙනං, තදා “ජානතො පස්සතො”ති පදානං හෙතුඅත්ථදීපනතා දට්ඨබ්බා. යදා පන මග්ගඤාණං අධිප්පෙනං, තදා මග්ගකිව්චත්ථදීපනතා.

ආසවානං බයන්ති “ජානතො, අභං භික්ඛවෙ, පස්සතො ආසවානං බයං වදාමි”ති (ම. නි. 1.15; සං. නි. 3.101; 5.1095) එවමාගතෙ සබ්බාසවසංවරපරියායෙ “ආසවානං බයා අනාසවං චෙතොවිමුත්ති”න්තිආදියු (ම. නි. 1.438) ව සුත්තපදෙසු ආසවානං පභානං අච්චන්තක්ඛයො අසමුප්පාදො ඛිණාකාරො නත්ථිභාවො “ආසවක්ඛයො”ති චුත්තො. “ආසවානං බයා සමණො භොති”තිආදියු (ම. නි. 1.438) එලං.

“පරවජ්ජානුපස්සිස්ස, නිව්චං උජ්ඣානසඤ්ඤිතො;
ආසවා තස්ස වඩ්ඪන්ති, ආරා සො ආසවක්ඛයා”ති. (ධ. ප. 253); –

ආදියු නිබ්බානං.

“සෙබස්ස සික්ඛමානස්ස, උජුමග්ගානුසාරිතො;
බයස්මිං පයමං ඤාණං, තතො අඤ්ඤා අනන්තරා;
තතො අඤ්ඤාවිමුත්තස්ස, ඤාණං වෙ භොති තාදිතො”ති. (අ. නි. 3.86; ඉතිවු. 62) –

එවමාගතෙ ඉන්ද්‍රියසුත්තෙ ඉධ ව මග්ගො “ආසවක්ඛයො”ති චුත්තො. තස්මා යථාචුත්තනයෙන ජානන්තස්ස පස්සන්තස්ස අභං අරියමග්ගාධිගමං වදාමිති චුත්තං භොති. නො අජානතො නො අපස්සතොති යො පන න ජානාති න පස්සති, තස්ස නො වදාමිති අත්ථො. එතෙන යෙ අජානතො අපස්සතොපි සංසාරසුද්ධිං වදන්ති, තෙ පටික්ඛිපති. පුරිමෙන වා පදද්වයෙන උපායො චුත්තො, ඉමිනා අනුපායපටිසෙධො. සඬ්ඛෙපෙන චෙත්ථ ඤාණං ආසවක්ඛයකරං, සෙසං තස්ස පරික්ඛාරොති දස්සෙති.

ඉදානි යං ජානතො යං පස්සතො ආසවක්ඛයො භොති, තං දස්සෙතුං “කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, ජානතො”ති පුච්ඡං ආරභි. තත්ථ ජානනා බහුවිධා. දබ්බජාතිකො එව හි කොච්ඡි භික්ඛු ඡන්තං කාතුං ජානාති, කොච්ඡි විවරාදීනං අඤ්ඤතරං, තස්ස ඊදිසානි කම්මානි වත්තසීසෙ යත්වා කරොන්තස්ස සා ජානනා “මග්ගඵලානං පදට්ඨානං න භොති”ති න වත්තබ්බා. යො පන සාසනෙ පබ්බජිත්වා චෙජ්ජකම්මාදීනි කාතුං ජානාති, තස්සෙවං ජානතො ආසවා වඩ්ඪන්ති යෙව. තස්මා යං ජානතො යං පස්සතො ආසවානං බයො භොති, තදෙව දස්සෙන්නො ආහ “ඉදං දුක්ඛ”න්තිආදි. තත්ථ යං වත්තබ්බං වතුසච්චකම්මට්ඨානං, තං හෙට්ඨා යොනිසොමනසිකාරසුත්තෙ සඬ්ඛෙපතො චුත්තමෙව.

තත්ථ පන “යොනිසො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු මනසි කරොන්තො අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙති”ති (ඉතිවු. 16) ආගතත්තා “ඉදං දුක්ඛන්ති යොනිසො මනසි කරොති”තිආදිනා අත්ථචිභාවනා කතා. ඉධ “ඉදං දුක්ඛන්ති, භික්ඛවෙ, ජානතො පස්සතො ආසවානං බයො භොති”ති (ම. නි. 1.15; සං. නි. 3.101; 5.1095) ආගතත්තා “ඉදං දුක්ඛන්ති පරිඤ්ඤාපටිවෙධවසෙන පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන මග්ගඤාණෙන ජානතො පස්සතො ආසවානං බයො භොති”තිආදිනා නයෙන යොජෙතබ්බං. ආසවෙසු ව පයමමග්ගෙන දිට්ඨාසවො බියති, තතියමග්ගෙන කාමාසවො, වතුත්ථමග්ගෙන භවාසවො අවිජ්ජාසවො ව බියතිති වෙදිතබ්බො.

ගාථාසු විමුත්තිඤාණන්ති විමුත්තියං නිබ්බානෙ ඵලෙ ව පච්චවෙක්ඛණඤාණං. උත්තමන්ති උත්තමධම්මාරම්මණත්තා උත්තමං. බයෙ ඤාණන්ති ආසවානං සංයොජනානඤ්ච බයෙ බයකරෙ අරියමග්ගෙ

ඥාණං. “ඛිණා සංයොජනා ඉති ඥාණං” න්ති ඉධාපි ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. තෙන පහිනකිලෙසපච්චවෙක්ඛණං දස්සෙති. එවමෙත්ථ චත්තාරිපි පච්චවෙක්ඛණඥාණානි චුත්තානි හොන්ති. අවසිට්ඨකිලෙසපච්චවෙක්ඛණා හි ඉධ නත්ථි අරහත්තඵලාධිගමස්ස අධිප්පෙත්තතා. යථා චෙත්ථ ජානතො පස්සතොති නිබ්බානාධිගමෙන සම්මාදිට්ඨිකිච්චං අධිකං කත්වා චුත්තං, එවං සම්මප්පධානකිච්චම්පි අධිකමෙව ඉච්ඡිතබ්බන්ති දස්සෙන්නො “න ත්වෙවිදං කුසිතෙනා” ති ඔසානගාථමාහ.

තත්ථ න ත්වෙවිදන්ති න කු එව ඉදං. කුසද්දො නිපාතමත්තං. බාලෙනම්චිජානතාති මකාරො පදසන්ධිකරො. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – ඉදං සෙක්ඛමග්ගෙන අසෙක්ඛමග්ගෙන ච පත්තබ්බං. අභිජ්ඣාකායගත්ථාදිසබ්බගත්ථානං පමොචනං පමොචනස්ස නිමිත්තභූතං නිබ්බානං. “ඉදං දුක්ඛං” න්ති ආදිනා චත්තාරි සච්චානි යථාභූතං අච්ඡානතා තතො එව බාලෙන අවිද්දසුනා යථා අධිගන්තුං න සක්කා, එවං කුසිතෙන නිබ්බිරියෙනාපි, තස්මා තදධිගමාය ආරද්ධවිරියෙන භවිතබ්බන්ති. තෙනාහ භගවා “ආරද්ධවිරියස්සායං ධම්මො, නො කුසිතස්ස” (දී. නි. 3.358).

“ආරම්භථ නික්කමථ, යුඤ්ජථ බුද්ධසාසනෙ;
ධුතාථ මච්චුතො සෙනං, නළාගාරංච කුඤ්ජරො” ති. (සං. නි. 1.185; නෙත්ති. 29; මි. ප. 5.1.4);

තතියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. සමණබ්‍රාහ්මණසුත්තවණ්ණනා

103. චතුත්ථෙ යෙ හි කෙච්ඡි යෙ කෙච්චි. ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං නප්පජානන්ති “ඉදං දුක්ඛං, එත්තකං දුක්ඛං, න ඉතො හියොයා” ති අවිපරිතං සභාවසරසලක්ඛණතො විපස්සනාපඤ්ඤාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය දුක්ඛසච්චං න ජානන්ති න පටිච්ඡික්ඛන්ති. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. න මෙ තෙ, භික්ඛචෙති ආදීසු අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – භික්ඛචෙ, චතුසච්චකම්මට්ඨානං අනුසුත්තා පබ්බජ්ජාමත්තසමණො චෙව ජාතිමත්තබ්‍රාහ්මණො ච න මයා තෙ සම්මතපාපසමණෙසු සමණොති, බාහිතපාපබ්‍රාහ්මණෙසු බ්‍රාහ්මණොති ච සම්මතා අනුඤ්ඤානා. කස්මා? සමණකරණානං බ්‍රාහ්මණකරණානඤ්ච ධම්මානං අභාවතොති. තෙනෙවාහ “න ච පන තෙ ආයස්මන්තො” ති ආදි. තත්ථ සාමඤ්ඤත්ථන්ති සාමඤ්ඤසඬ්ඛානං අත්ථං, චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානිති අත්ථො. බ්‍රහ්මඤ්ඤත්ථන්ති තස්සෙව චෙවචනං. අපරෙ පන “සාමඤ්ඤත්ථන්ති චත්තාරො අරියමග්ගා, බ්‍රහ්මඤ්ඤත්ථන්ති චත්තාරි අරියඵලානි” ති වදන්ති. සෙසං චුත්තනයමෙව. සුක්කපක්ඛො චුත්තවිපරියායෙන චෙදිතබ්බො. ගාථාසු අපුබ්බං නත්ථි.

චතුත්ථසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. සීලසම්පන්නසුත්තවණ්ණනා

104. පඤ්චමෙ සීලසම්පන්නාති එත්ථ සීලං නාම ඛිණාසවානං ලොකියලොකුත්තරසීලං, තෙන සම්පන්නා සමන්තාගතාති සීලසම්පන්නා. සමාධිපඤ්ඤාසුපි එසෙව නයො. විමුත්ති පන ඵලවිමුත්තියෙව, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං පච්චවෙක්ඛණඥාණං. එවමෙත්ථ සීලාදයො තයො ලොකියලොකුත්තරා, විමුත්ති ලොකුත්තරාච, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං ලොකියමෙව. දිට්ඨධම්මිකසම්පරාසිකපරමත්ථෙහි යථාරහං පරෙ ඔවදන්ති අනුසාසන්තිති ඔවාදකා. විඤ්ඤාපකාති කම්මානි කම්මඵලානි ච, විඤ්ඤාපකා, තත්ථ ච “ඉමෙ ධම්මා කුසලා, ඉමෙ ධම්මා අකුසලා. ඉමෙ ධම්මා සාවජ්ජා, ඉමෙ ධම්මා අනවජ්ජා” ති ආදිනා කුසලාදිවිභාගතො ඛන්ධාදිවිභාගතො සලක්ඛණතො සාමඤ්ඤලක්ඛණතොති විච්චෙති නයෙහි ධම්මානං ඤාපකා අවබොධකා. සන්දස්සකාති තෙයෙව ධම්මෙ භත්ථෙත ගහෙත්වා විය පරස්ස පච්චක්ඛතො දස්සෙතාරො. සමාදපකාති යං සීලාදි යෙහි අසමාදින්නං, තස්ස සමාදාපෙතාරො, තත්ථ තෙ පතිට්ඨාපෙතාරො. සමුත්තෙජකාති එවං කුසලධම්මෙසු පතිට්ඨිතානං උපරි අධිචිත්තානුයොගෙ නියොජනවසෙන චිත්තස්ස සම්මා උත්තෙජකා, යථා විසෙසාධිගමො හොති, එවං නිසාමනවසෙන තෙජකා. සම්පහංසකාති තෙසං යථාලද්ධෙහි උපරිලද්ධබ්බෙහි ච ගුණවිසෙසෙහි චිත්තස්ස සම්මා පහංසකා, ලද්ධස්සාදවසෙන සුට්ඨු තොසකා. අලංසමක්ඛාතාරොති අලං පරියත්තං යථාචුත්තං අපරිභාපෙත්වා සම්මදෙව අනුග්ගහාධිප්පායෙන අක්ඛාතාරො.

අථ වා සන්දස්සකාති ධම්මං දෙසෙන්නා පචන්තිනිවත්තියො සභාවසරසලක්ඛණතො සම්මදෙව දස්සෙතාරො. සමාදපකාති චිත්තෙ පතිට්ඨාපනවසෙන තස්සෙව අත්ථස්ස ගාභාපකා. සමුත්තෙජකාති තදත්ථග්ගහණෙ උස්සාහජනනෙන සම්මදෙව වොදපකා ජොතකා වා. සම්පහංසකාති තදත්ථපටිපත්තියං ආනිසංසදස්සනෙන සම්මදෙව පහංසකා තොසකා. අලංසමක්ඛාතාරොති සමත්ථා හුත්වා චුත්තනයෙන සමක්ඛාතාරො. සද්ධම්මස්සාති පටිච්චෙධසද්ධම්මස්ස, තිට්ඨස්සාපි වා සද්ධම්මස්ස දෙසෙතාරො.

දස්සනම්පහන්ති දස්සනම්පි අහං. තං පනෙතං චක්ඛුදස්සනං ඤාණදස්සනන්ති දුට්ඨං. තත්ථ පසන්නෙහි චක්ඛුහි අරියානං ඔලොකනං චක්ඛුදස්සනං නාම. අරියභාවකරානං පන ධම්මානං අරියභාවස්ස ච විපස්සනාමග්ගඵලෙහි

අධිගමො ඤාණදස්සනං නාම. ඉමස්මිං පනත්ථෙ වක්ඛුදස්සනං අධිජ්ජෙතං. අරියානඤ්ඤි පසන්තෙහි වක්ඛුහි ඔලොකනම්පි සත්තානං බහුපකාරමෙව. සවනන්ති “අසුකො නාම ඛණ්ඩාසංචො අසුකස්මිං නාම රට්ඨෙ වා ජනපදෙ වා ගාමෙ වා නිගමෙ වා විහාරෙ වා ලෙණෙ වා වසති”ති කථෙත්තානං සොතෙන සවනං, එතම්පි බහුපකාරමෙව. උපසංකම්මනන්ති “දානං වා දස්සාමි, පඤ්ඤං වා පුච්ඡිස්සාමි, ධම්මං වා සොස්සාමි, සක්කාරං වා කරිස්සාමි”ති එවරුපෙන විත්තෙන අරියානං උපසංකම්මනං. පයිරුපාසනන්ති පඤ්ඤපයිරුපාසනං, අරියානං ගුණෙ සුත්වා තෙ උපසංකම්මත්වා නිමත්තෙත්වා දානං වා දත්වා වත්තං වා කත්වා “කිං, හත්තෙ, කුසල”න්තිආදිනා නයෙන පඤ්ඤපුච්ඡනන්ති අත්ථො. වෙය්‍යාවච්චාදිකරණං පයිරුපාසනංයෙව. අනුස්සරණන්ති රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙසු නිසිත්තස්ස “ඉදානි අරියා ගුම්බලෙණමණ්ඩපාදිසු ඤානවිපස්සනාග්ගඵලසුබෙහි විනිනාමෙත්ති”ති තෙසං දිබ්බවිහාරාදිගුණවිසෙසාරම්මණං අනුස්සරණං. යො වා තෙසං සන්තිකා ඔවාදො ලද්ධො හොති, තං ආවජ්ජිත්වා “ඉමස්මිං යානෙ සීලං කට්ඨං, ඉමස්මිං සමාධි, ඉමස්මිං විපස්සනා, ඉමස්මිං මග්ගො, ඉමස්මිං ඵල”න්ති එවං අනුස්සරණං.

අනුපබ්බජ්ජන්ති අරියෙසු විත්තං පසාදෙත්වා සරා නික්ඛම්ම තෙසං සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං. අරියෙසු හි විත්තං පසාදෙත්වා තෙසංයෙව සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා තෙසංයෙව ඔවාදානුසාසනිං පච්චාසීසමානස්ස වරතොපි පබ්බජ්ජා අනුපබ්බජ්ජා නාම, අඤ්ඤෙසං සන්තිකෙ ඔවාදානුසාසනිං පච්චාසීසමානස්ස වරතොපි පබ්බජ්ජා අනුපබ්බජ්ජා නාම, අරියෙසු පසාදෙන අඤ්ඤත්ථ පබ්බජිත්වා අරියානං සන්තිකෙ ඔවාදානුසාසනිං පච්චාසීසමානස්ස වරතොපි පබ්බජ්ජා අනුපබ්බජ්ජාව. අඤ්ඤෙසු පන පසාදෙන අඤ්ඤෙසංයෙව සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා අඤ්ඤෙසංයෙව ඔවාදානුසාසනිං පච්චාසීසමානස්ස වරතො පබ්බජ්ජා අනුපබ්බජ්ජා නාම න හොති. චුත්තනයෙන පබ්බජිතෙසු පන මහාකස්සපත්ථෙරස්ස තාව අනුපබ්බජ්ජං පබ්බජිතා සතසහස්සමත්තා අහෙසුං, තථා ථෙරස්සෙව සද්ධිවිහාරිකස්ස වන්දගුත්තත්ථෙරස්ස, තස්සාපි සද්ධිවිහාරිකස්ස සුරියගුත්තත්ථෙරස්ස, තස්සාපි සද්ධිවිහාරිකස්ස අස්සගුත්තත්ථෙරස්ස, තස්සාපි සද්ධිවිහාරිකස්ස යොනකධම්මරක්ඛිතත්ථෙරස්ස. තස්ස පන සද්ධිවිහාරිකො අසොකරඤ්ඤො කනිට්ඨභාතා තිස්සත්ථෙරො නාම අහොසි. තස්ස අනුපබ්බජ්ජං පබ්බජිතා අභිඤ්ඤායාකොට්ඨිකා අහෙසුං. දීප්පසාදකමහාමහින්දත්ථෙරස්ස පන අනුපබ්බජිතානං ගණනපරිච්ඡෙදො නත්ථි. යාවජ්ජදිවසා ලඬිකාදීපෙ සත්ථරි පසාදෙන පබ්බජන්තා මහාමහින්දත්ථෙරස්සෙව අනුපබ්බජ්ජන්ති නාම.

ඉදානි යෙන කාරණෙන තෙසං අරියානං දස්සනාදි බහුපකාරන්ති චුත්තං, තං දස්සෙතුං “තථාරුපෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ තථාරුපෙති තාදිසෙ සීලාදිගුණසම්පන්නෙ අරියෙ. යස්මා දස්සනසවනානුස්සරණානි උපසංකම්මනපයිරුපාසනට්ඨානානි, තස්මා තානි අනාමස්සිත්වා උපසංකම්මනපයිරුපාසනානියෙව දස්සෙතුං “සෙවතො හජතො පයිරුපාසතො”ති චුත්තං. දස්සනසවනානුස්සරණතො හි අරියෙසු උප්පන්නසද්ධො තෙ උපසංකම්මත්වා පයිරුපාසිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා ලද්ධසවනානුත්තරියො අපරිපුරෙ සීලාදිගුණෙ පරිපුරෙස්සතිති. තථා හි චුත්තං “සද්ධාජාතො උපසංකම්මති, උපසංකම්මන්තො පයිරුපාසති”තිආදි (ම. නි. 2.183).

තත්ථ සෙවතොති වත්තපට්ටත්තකරණවසෙන කාලෙන කාලං උපසංකම්මතො. හජතොති සම්පියායනහත්තිවසෙන හජතො. පයිරුපාසතොති පඤ්ඤපුච්ඡනෙන පටිපත්තිඅනුකරණෙන ව පයිරුපාසතොති තිණ්ණං පදානං අත්ථවිහාගො දීපෙතබ්බො. විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනස්ස පාරිපුරි එකුනවිසතිමස්ස පච්චවෙක්ඛණඤාණස්ස උප්පත්තියා වෙදිතබ්බො.

එවරුපා ව තෙ, හික්ඛවෙ, හික්ඛුතිආදිසු යෙ යථාචුත්තගුණසමන්තාගමෙන එවරුපා එදිසා හින්තසබ්බකිලෙසා හික්ඛු, තෙ දිට්ඨධම්මිකාදිහිතෙසු සත්තානං නියොජනවසෙන අනුසාසනතො සත්ථාරොතිපි චුච්චන්ති. ජාතිකන්තාරාදිනිත්ථරණතො සත්ථවාහානිපි, රාගාදිරණානං ජහනතො ජහාපනතො ව රණඤ්ජහානිපි, අවිජ්ජාතමස්ස විනොදනතො විනොදාපනතො ව තමොනුදානිපි, සපරසන්තානෙසු පඤ්ඤාආලොකපඤ්ඤාඔභාසපඤ්ඤාපජ්ජොතානං කරණෙන නිබ්බත්තෙන ආලොකාදිකරානිපි, තථා ඤාණුක්කාඤ්ඤාණ්පහාධම්මුක්කාධම්මඤ්ජහානං ධාරණෙන කරණෙන ව උක්කාධාරානිපි, පහඬිකරානිපි, ආරකත්තා කිලෙසෙහි, අනගෙ න ඉරියනතො, අගෙ ව ඉරියනතො පරෙසං තථාභාවහෙතුභාවතො, සදෙවකෙන ලොකෙන අරණියතො අරියානිපි, පඤ්ඤාවක්ඛුධම්මවක්ඛුනං සාතිසයපටිලාභෙන වක්ඛුමන්තොතිපි චුච්චන්ති.

ගාථාසු පාමොජ්ජකරණං යානන්ති නිරාමිසස්ස පමොදස්ස නිබ්බත්තකං යානං කාරණං. එතන්ති ඉදානි වත්තබ්බතිදස්සනං සන්ධාය වදති. විජානතන්ති සංකිලෙසවොදානෙ යථාවතො ජානන්තානං. භාවිතත්තානන්ති භාවිතසභාවානං, කායභාවනාදිහි භාවිතසන්තානානන්ති අත්ථො. ධම්මජීවිනන්ති මිච්ඡාජීවං පහාය ධම්මෙන ඤායෙන ජීවිකකප්පනතො, ධම්මෙන වා ඤායෙන අත්තභාවස්ස පවත්තනතො, සමාපත්තිබහුලතාය වා අග්ගඵලධම්මෙන ජීවනතො ධම්මජීවිනං. අයඤ්ඤත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – යදිදං භාවිතත්තානං පරිනිට්ඨිතසමාධිපඤ්ඤාභාවනානං තතො එව ධම්මජීවිනං අරියානං දස්සනං. එතං අවිජ්ජපිසාරනිමිත්තානං සීලාදිනං පාරිපුරිහෙතුභාවතො විජානනං සප්පඤ්ඤජාතිකානං එකත්තෙනෙව පිතිපාමොජ්ජකාරණන්ති.

ඉදානි තං තස්ස කාරණභාවං දස්සෙතුං “තෙ ජොතයන්ති”ති ඔසානගාථාද්වයමාහ. තත්ථ තෙති තෙ භාවිතත්තා ධම්මජීවිනො අරියා. ජොතයන්තිති පකාසයන්ති. භාසයන්තිති සද්ධම්මොභාසෙන ලොකං පහාසයන්ති, ධම්මං

දෙසෙනැති අත්පො. යෙසෙන් යෙස අරියානං. සාසනන්ති ඔවාදං. සම්මදෙස්සායානි පුබ්බභාගඤ්ඤානෙහි සම්මදෙව ජානිත්වා. සෙසං වුත්තනයමෙව.

පඤ්චමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. තණ්හප්පාදසුත්තවණ්ණනා

105. ඡට්ඨෙ තණ්හප්පාදානි එත්ථ උප්පජ්ජති එතෙසුති උප්පාදා. කා උප්පජ්ජති? තණ්හා. තණ්හාය උප්පාදා තණ්හප්පාදා, තණ්හාවත්ථුති තණ්හාකාරණානිති අත්පො. යත්ථානි යෙසු නිමිත්තභූතෙසු . උප්පජ්ජමානානි උප්පජ්ජනසීලා. විවරහෙතුති “කත්ථ මනාපං විවරං ලභිස්සාමී”ති විවරකාරණා උප්පජ්ජති. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. ඉතිහවාහවහෙතුති එත්ථ පන ඉතීති නිදස්සනත්ථෙ නිපාතො. යථා විවරාදිහෙතු, එවං හවාහවහෙතුපිති අත්පො. හවාහවානි වෙන්ථ පණිතප්පණිතානි සප්පිනවනිතාදිති අධිප්පෙතානි හවති ආරොග්ගං එතෙනානි කත්වා. “සම්පත්තිහවෙසු පණිතප්පණිතතරො හවාහවො”තිපි වදන්ති. හවොති වා සම්පත්ති, අහවොති විපත්ති. හවොති වුඩ්ඪි, අහවොති භානි. තං නිමිත්තඤ්ච තණ්හා උප්පජ්ජතිති වුත්තං “හවාහවහෙතු වා”ති.

ගාථා හෙට්ඨා වුත්තත්ථා එව. අපිව තණ්හාදුනියොති තණ්හාසභායො. අයඤ්ඨි සත්තො අනමතග්ගෙ සංසාරවට්ටෙ සංසරන්තො න එකකොව සංසරති, තණ්හං පන දුනිසිකං සභාසිකං ලභිත්වාච සංසරති. තථා හි තං පපාතපාතං අවිත්තෙන්වා මධුගණ්හනකලුද්දකං විය අනෙකාදිනවාකුලෙසුපි හවෙසු ආනිසංසමෙව දස්සෙන්ති අනත්ථජාලෙ සා පරිබ්භමාපෙති. එතමාදිනවං ඤත්වානි එතං අතීතානාගතපච්චුප්පන්තෙසු ඛන්ධෙසු ඉත්ථභාවඤ්ඤාභාවසඤ්ඤිතං ආදිනවං ජානිත්වා. තණ්හං දුක්ඛස්ස සම්භවන්ති “තණ්හා වායං වට්ටදුක්ඛස්ස සම්භවො පහවො කාරණ”න්ති ජානිත්වා. එත්තාවතා ව එකස්ස භික්ඛුනො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තුප්පත්ති දස්සිතා. ඉදානි තං ඛිණාසවං ථොමෙන්තො “චිතතණ්හො”තිආදිමාහ. යං පනෙන්ථ අවුත්තං, තං හෙට්ඨා වුත්තනයමෙව.

ඡට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සමුත්තසුත්තවණ්ණනා

106. සත්තමෙ සමුත්තකානිති සසෙට්ඨකානි. යෙසන්ති යෙසං කුලානං. පුත්තානන්ති පුත්තෙහි පුජිතසද්දයොගෙන හි ඉදං කරණත්ථෙ සාමිච්චනං. අප්ඤ්ඤාගාරෙති සකෙ සරෙ. පුජිතා හොන්තිති යං සරෙ අත්ථි, තෙන පටිජග්ගිතා මනාපෙන වෙව කායිකවාචසිකෙන ව පච්චුපට්ඨිතා හොන්ති. ඉති මාතාපිතුපුජකානි කුලානි “සමුත්තකානි”ති පසංසිත්වා උපරිපි නෙසං පසංසනියනං දස්සෙන්තො “සපුබ්බදෙවතානි”තිආදිමාහ.

තත්ථ ඉත්ථමානිආදිති තෙසං ඉත්ථමාදිභාවසාධනත්ථං වුත්තානි. තත්තායමත්ථවිභාවනා – ඉත්ථමානි සෙට්ඨාධිච්චනං. යථා හි ඉත්ථමුනො වතස්සො භාවනා අවිජ්ජිතා හොන්ති මෙන්තා, කරුණා, මුදිතා, උපෙක්ඛානි, එවං මාතාපිතුනං පුත්තෙසු වතස්සො භාවනා අවිජ්ජිතා හොන්ති. තා තස්මිං තස්මිං කාලෙ වෙදිතබ්බං – කුච්ඡිගතස්මිඤ්ඤිති දාරකෙ “කදා න ඛො පුත්තකං අරොගං පරිපුණ්ණඤ්ඤාපච්චඩ්ඨං පස්සිස්සාමා”ති මාතාපිතුනං මෙන්තවිත්තං උප්පජ්ජති. යදා පනෙස මන්දො උත්තානසෙය්‍යකො උභාසිති වා මඩ්ඪකුලෙහි වා දට්ඨො දුක්ඛසෙය්‍යාය වා පිළිතො පරොදති විරවති, තදාස්ස සද්දං සුත්වා මාතාපිතුනං කාරුඤ්ඤං උප්පජ්ජති. ආධාවිත්වා විධාවිත්වා කීළනකාලෙ පන ලොභනීයවයස්මිං වා ධීනකාලෙ දාරකං ඔලොකෙන්වා මාතාපිතුනං විත්තං සප්පිමණ්ඨෙ පක්ඛිත්තසතවිහතකප්පාසපිපුපලං විය මුදුකං ආමොදිතං පමොදිතං, තදා නෙසං මුදිතා ලබ්භති. යදා පන තෙසං පුත්තො දාරහරණං පච්චුපට්ඨපෙන්වා පාටියෙක්කං අගාරං අප්ඤ්ඤාවසති, තදා මාතාපිතුනං “සක්කොති දානි නො පුත්තකො අත්තනො ධම්මතාය ජීවිතු”න්ති මප්ඤ්ඤිතභාවො උප්පජ්ජති. එවං තස්මිං කාලෙ උපෙක්ඛා ලබ්භති. එවං මාතාපිතුනං පුත්තෙසු යථාකාලං චතුබ්බිධස්සපි ඉත්ථමවිභාරස්ස ලබ්භනතො ඉත්ථමසදිසවුත්තිතාය වුත්තං “ඉත්ථමානි, භික්ඛවෙ, මාතාපිතුනං එතං අධිච්චන”න්ති.

පුබ්බදෙවතානි එත්ථ දෙවා නාම තිව්ධා – සම්මුතිදෙවා, උපපත්තිදෙවා, විසුද්ධිදෙවානි. තෙසු සම්මුතිදෙවා නාම රාජානො ඛන්තියා. තෙ හි “දෙවො, දෙවි”ති ලොකෙ වොහරීයන්ති, දෙවා විය ලොකස්ස නිග්ගහානුග්ගහසමත්ථා ව හොන්ති. උපපත්තිදෙවා නාම වාතුමහාරාජිකතො පට්ඨාය යාච හවග්ගා උප්පන්නා සත්තා. විසුද්ධිදෙවා නාම ඛිණාසවා සබ්බකිලෙසවිසුද්ධිතො. තත්තායං වචනත්ථො – දිබ්බන්ති, කීළන්ති, ලළන්ති, ජොතන්ති පටිපක්ඛං ජයන්ති වානි දෙවා. තෙසු සබ්බසෙට්ඨා විසුද්ධිදෙවා. යථා තෙ බාලජනෙහි කතං අපරාධං අගණෙන්වා එකන්තෙනෙව තෙසං අනත්ථභානිං අත්ථුප්පත්තිඤ්ච ආකඨ්ඨන්තාව යථාවුත්තමවිභාරයොගෙන අත්ථාය භිතාය සුඛාය පටිපජ්ජන්ති, දක්ඛිණෙය්‍යානාය ව තෙසං කාරානං මහජ්ජලතං මහානිසංසතඤ්ච ආවහන්ති; එවමෙව මාතාපිතරොපි පුත්තානං අපරාධං අගණෙන්වා එකන්තෙනෙව තෙසං අනත්ථභානිං අත්ථුප්පත්තිඤ්ච ආකඨ්ඨන්තා වුත්තනයෙනෙව චතුබ්බිධස්සපි ඉත්ථමවිභාරස්ස ලබ්භනතො අත්ථාය භිතාය සුඛාය පටිපජ්ජන්තා පරමදක්ඛිණෙය්‍යා හුත්වා අත්තනි කතානං කාරානං මහජ්ජලතං මහානිසංසතඤ්ච ආවහන්ති. සබ්බදෙවෙහි ව පඨමං තෙසං උපකාරවන්තතාය තෙ

ආදිතොයෙව දෙවා. තෙසඤ්භි වසෙන තෙ පයමං අඤ්ඤෙ දෙවෙ “දෙවා”ති ජානන්ති ආරාධෙන්නි පයිරුපාසන්ති, ආරාධනවිධිං ඤත්වා තථා පටිපජ්ජන්තා තස්සා පටිපත්තියා එලං අධිගච්ඡන්ති, තස්මා තෙ පච්ඡාදෙවා නාම. තෙන චුත්තං “පුබ්බදෙවතාති, භික්ඛවෙ, මාතාපිතුනං එතං අධිවචන”න්ති.

පුබ්බාවරියාති පයමආවරියා. මාතාපිතරො හි පුත්තෙ සික්ඛාපෙන්නා අතිතරුණකාලතො පටියාය “එවං නිසීද, එවං ගච්ඡ, එවං තිට්ඨ, එවං සය, එවං බාද, එවං භුඤ්ජ, අයං තෙ ‘තාතා’ති වත්තබ්බො, අයං ‘භාතිකා’ති, අයං ‘භගිනී’ති, ඉදං නාම කාතුං වට්ටති, ඉදං න වට්ටති, අසුකං නාම උපසඬකම්තුං වට්ටති, අසුකං නාම න වට්ටති”ති ගාභෙන්නි සික්ඛාපෙන්නි. අපරභාගෙ අඤ්ඤෙ ආවරියාපි සිප්පං මුද්දං ගණනන්ති එවමාදිං සික්ඛාපෙන්නි, අඤ්ඤෙ සරණානි දෙන්නි, සීලෙසු පතිට්ඨාපෙන්නි, පබ්බාපෙන්නි, ධම්මං උග්ගණ්භාපෙන්නි, උපසම්පාදෙන්නි, සොනාපත්තිමග්ගාදීනි පාපෙන්නි. ඉති සබ්බෙපි තෙ පච්ඡාආවරියා නාම. මාතාපිතරො පන සබ්බපයමං. තෙනාහ “පුබ්බාවරියාති, භික්ඛවෙ, මාතාපිතුනං එතං අධිවචන”න්ති.

ආහුනෙය්‍යාති ආනෙත්වා හුනිතබ්බන්ති ආහුනං, දුරතොපි ආනෙත්වා එලවිසෙසං ආකඬ්ඛන්තෙන ගුණවත්තෙසු දාතබ්බානං අන්තපානවත්ථච්ඡාදනාදීනං එතං නාමං, උපකාරබෙත්තත්තාය තං ආහුනං අරහන්තිති ආහුනෙය්‍යා. තෙන චුත්තං “ආහුනෙය්‍යාති, භික්ඛවෙ, මාතාපිතුනං එතං අධිවචන”න්ති.

ඉදානි තෙසං බ්‍රහ්මාදිභාවෙ කාරණං දස්සෙතුං “තං කිස්ස හෙතු? බහුකාරා”තිආදි චුත්තං. තං කිස්ස හෙතුති තං මාතාපිතුනං බ්‍රහ්මාදිඅධිවචනං කෙන කාරණෙනානි වෙති අත්ථො. බහුකාරාති බහුපකාරා. ආපාදකාති ජීවිතස්ස ආපාදකා, පාලකා. පුත්තානඤ්භි මාතාපිතුහි ජීවිතං ආපාදිතං පාලිතං සට්ඨං අනුප්පබ්බන්ධෙන පවත්තිතං සම්පාදිතං. පොසකාති හත්ථපාදෙ වඩ්ඪෙත්වා හදයලොහිතං පායෙත්වා පොසෙතාරො. ඉමස්ස ලොකස්ස දස්සෙතාරොති පුත්තානං ඉමස්මිං ලොකෙ ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණදස්සනං නාම මාතාපිතරො නිස්සාය ජානන්ති තෙ නෙසං ඉමස්ස ලොකස්ස දස්සෙතාරො නාම. ඉති තෙසං බහුකාරත්තං බ්‍රහ්මාදිභාවස්ස කාරණං දස්සිතං, යෙන පුත්තො මාතාපිතුනං ලොකියෙන උපකාරෙන කෙනවි පරියායෙන පරියන්තං පටිකාරං කාතුං න සමත්ථොයෙව. සවෙ හි පුත්තො “මාතාපිතුනං උපකාරස්ස පච්චුපකාරං කරිස්සාමි”ති උට්ඨාය සමුට්ඨාය වායමන්තො දක්ඛිණෙ අංසකුටෙ මාතරං, ඉතරස්මිං පිතරං යපෙත්වා වස්සසතායුකො සකලං වස්සසතම්පි පරිහරෙය්‍ය වතුහි පච්චයෙහි උච්ඡාදනපරිමද්දනන්භාපනසම්බාහනාදීහි ව යථාරුචි උපට්ඨගන්තො තෙසං මුත්තකරිසම්පි අජිගුච්ඡන්තො, න එත්තාවතා පුත්තෙන මාතාපිතුනං පටිකාරො කතො හොති අඤ්ඤා සද්ධාදිගුණවිසෙසෙ පතිට්ඨාපනා. චුත්තඤ්ඤෙනං හගවතා –

“ද්විත්තාහං, භික්ඛවෙ, න සුප්පටිකාරං වදාමි. කතමෙසං ද්විත්තං? මාතු ව පිතු ව. එකෙන, භික්ඛවෙ, අංසෙන මාතරං පරිහරෙය්‍ය, එකෙන අංසෙන පිතරං පරිහරෙය්‍ය වස්සසතායුකො වස්සසතජීවී, සො ව නෙසං උච්ඡාදනපරිමද්දනන්භාපනසම්බාහනෙන, තෙ ව තත්ථෙව මුත්තකරිසං වජෙය්‍යුං, න ත්වෙව, භික්ඛවෙ, මාතාපිතුනං කතං වා හොති පටිකතං වා . ඉමිස්සා ව, භික්ඛවෙ, මහාපථවියා පහුතරත්තරත්තාය මාතාපිතරො ඉස්සරියාධිපච්චෙ රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙය්‍ය, න ත්වෙව, භික්ඛවෙ, මාතාපිතුනං කතං වා හොති පටිකතං වා. තං කිස්ස හෙතු? බහුකාරා, භික්ඛවෙ, මාතාපිතරො පුත්තානං ආපාදකා පොසකා ඉමස්ස ලොකස්ස දස්සෙතාරො.

“යො ව බො, භික්ඛවෙ, මාතාපිතරො අස්සද්ධෙ සද්ධාසම්පදාය සමාදපෙති නිවෙසෙති පතිට්ඨාපෙති. දුස්සීලෙ සීලසම්පදාය, මච්ඡරිනො වාගසම්පදාය, දුප්පඤ්ඤෙ පඤ්ඤාසම්පදාය සමාදපෙති නිවෙසෙති පතිට්ඨාපෙති. එත්තාවතා බො, භික්ඛවෙ, මාතාපිතුනං කතඤ්ඤා හොති පටිකතඤ්ඤා”ති (අ. නි. 2.34).

තථා –

“මාතාපිතුඋපට්ඨානං, පුත්තදාරස්ස සඬගහො”ති; (බු. පා. 5.6);
“මාතාපිතුඋපට්ඨානං, භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතපඤ්ඤත්ත”න්ති ව –

එවමාදීනි මාතාපිතුනං පුත්තස්ස බහුපකාරභාවසාධකානි සුත්තානි දට්ඨබ්බානි.

ගාථාසු වුවුවරෙති වුවුවන්ති කථීයන්ති. පජාය අනුකම්පකානි පරෙසං පාණං ජිනදිත්වාපි අත්තනො සත්තකං යංකිඤ්චි වජිත්වාපි අත්තනො පජං පටිජග්ගන්ති ගොපයන්ති, තස්මා පජාය අත්තනො පුත්තානං අනුකම්පකා අනුග්ගාහකා.

නමස්සෙය්‍යාති සායං පාතං උපට්ඨානං ගන්ත්වා “ඉදං මය්හං උත්තමං පුඤ්ඤකම්බෙන්ත”න්ති නමස්කාරං කරෙය්‍ය. සක්කරෙය්‍යාති සක්කාරෙන පටිමානෙය්‍ය. ඉදානි තං සක්කාරං දස්සෙන්තො “අත්තෙනා”තිආදිමාහ. තත්ථ අත්තෙනාති යාගුහත්තබාදනියෙන. පානෙනාති අට්ඨවිධපානෙන. වත්ථෙතාති නිවාසනපාරුපනෙන. සයනෙනාති මඤ්චපීඨහිසිබ්බිමොහනාදිනා සයනෙන. උච්ඡාදනෙනාති දුග්ගන්ධං පටිච්චෙනොදෙත්වා සුගන්ධකරණච්ඡාදනෙන.

න්භානෙනානි සීතකාලෙ උණ්භොදකෙන, උණ්භකාලෙ සීතොදකෙන ගත්තානි පරිසිඤ්චිත්වා න්භාපනෙන. පාදානං ධොවනෙන වානි උණ්භොදකසීතොදකෙහි පාදධොවනෙන වෙව තෙලමක්ඛනෙන ව.

තාය නං පාරිවරියායානි එත්ථ නන්ති නිපාතමත්තං, යථාචුත්තපරිවරණෙන. අථ වා පාරිවරියායානි භරණකිව්වකරණකුලවංසපතිට්ඨාපනාදිනා පඤ්චවිධඋපට්ඨානෙන. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“පඤ්චභි බො, ගහපතිපුත්ත, යානෙහි පුත්තෙන පුරත්ථිමා දිසා මාතාපිතරො පච්චුපට්ඨාතබ්බා ‘භතො නෙ හරිස්සාමි, කිව්වං නෙසං කරිස්සාමි, කුලවංසං ධපෙස්සාමි, දායජ්ජං පටිපජ්ජිස්සාමි. අථ වා පන නෙසං පෙනානං කාලකතානං දක්ඛිණමනුජ්ජපදස්සාමි’ති. ඉමෙහි බො, ගහපතිපුත්ත, පඤ්චභි යානෙහි පුත්තෙන පුරත්ථිමා දිසා මාතාපිතරො පච්චුපට්ඨිතා පඤ්චභි යානෙහි පුත්තං අනුකම්පන්ති – පාපා නිවාරෙන්නි, කල්‍යාණෙ නිවෙසෙන්නි, සිජ්ජං සික්ඛාපෙන්නි, පතිරුපෙන දාරෙන සංයොජෙන්නි, සමයෙ දායජ්ජං නියායාදෙන්නි”ති (දී. නි. 3.267).

අපිව යො මාතාපිතරො තිසු වත්ථුසු අභිජ්ජසන්නෙ කත්වා සීලෙසු වා පතිට්ඨාපෙත්වා පබ්බජ්ජාය වා නියොජෙත්වා උපට්ඨහති, අයං මාතාපිතුඋපට්ඨාකානං අග්ගොති වෙදිතබ්බො. සා පනායං පාරිවරියා පුත්තස්ස උභයලොකහිතසුඛවාහානි දස්සෙන්නො “ඉධෙව නං පසංසන්නි, පෙච්ච සග්ගෙ පමොදති”ති ආහ. තත්ථ ඉධානි ඉමස්මිං ලොකෙ. මාතාපිතුඋපට්ඨාකඤ්ඤි පුග්ගලං පණ්ඩිතමනුස්සා තත්ථ පාරිවරියාය පසංසන්නි වණ්ණෙන්නි ථොමෙන්නි, තස්ස ව දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජන්නා සයම්පි අත්තනො මාතාපිතුසු තථා පටිපජ්ජිත්වා මහන්නං පුඤ්ඤං පසවන්නි. පෙච්චානි පරලොකං ගත්ත්වා සග්ගෙ යීතො මාතාපිතුපට්ඨාකො දිබ්බසම්පත්තිහි මොදති පමොදති අභිනන්දන්ති.

සත්තමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. බහුකාරසුත්තවණ්ණනා

107. අට්ඨමෙ බ්‍රාහ්මණගහපතිකානි බ්‍රාහ්මණා වෙව ගහපතිකා ව. යපෙත්වා බ්‍රාහ්මණෙ යෙ කෙච්ඡි අගාරං අජ්ඣාචසන්නා ඉධ ගහපතිකානි වෙදිතබ්බා . යෙනි අනියමතො නිද්දිට්ඨපරාමසනං. වොති උපයොගබහුවචනං. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – භික්ඛවෙ, තුම්භාකං බහුපකාරා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා, යෙ බ්‍රාහ්මණා වෙව සෙසඅගාරිකා ව “තුම්භෙ එව අම්භාකං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං, යත්ථ මයං උද්ධග්ගිකං දක්ඛිණං පතිට්ඨාපෙම සොචග්ගිකං සුඛට්ඨිපාකං සග්ගසංවත්තනික”න්ති විවරාදිහි පච්චයෙහි පතිඋපට්ඨිතානි.

එවං “ආමිසදානෙන ආමිසසංවිභාගෙන ආමිසානුග්ගහෙන ගහට්ඨා භික්ඛුනං උපකාරවන්නො”ති දස්සෙත්වා ඉදානි ධම්මදානෙන ධම්මසංවිභාගෙන ධම්මානුග්ගහෙන භික්ඛුනම්පි තෙසං උපකාරවන්නතං දස්සෙතුං “තුම්භෙපි, භික්ඛවෙ,”තිආදි චුත්තං, තං චුත්තනයමෙව.

ඉමිනා කිං කථිතං? පිණ්ඩාපවායනං නාම කථිතං. අයඤ්ඤෙත්ථ අධිජ්ජායො – භික්ඛවෙ, යස්මා ඉමෙ බ්‍රාහ්මණගහපතිකා නෙව තුම්භාකං ඤාතකා, න මිත්තා, න ඉණං වා ධාරෙන්නි, අථ බො “ඉමෙ සමණා සම්මග්ගතා සම්මා පටිපන්නා, එත්ථ නො කාරා මහජ්ජලා භවිස්සන්ති මහානිසංසා”ති ඵලච්ඡෙසං ආකඬ්ඛන්නා තුම්භෙ විවරාදිහි උපට්ඨහන්ති. තස්මා තං තෙසං අධිජ්ජායං පරිපුරෙන්නා අජ්ජමාදෙන සම්පාදෙථ, ධම්මදෙසනාපි වො කාරකානංයෙව සොහති, ආදෙය්‍යා ව හොති, න ඉතරෙසන්ති එවං සම්මාපටිපත්තිං අජ්ජමාදො කරණියොති.

එවම්දං, භික්ඛවෙතිආදිසු අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – භික්ඛවෙ, එවං ඉමිනා චුත්තජ්ජකාරෙන ගහට්ඨපබ්බජිතෙහි ආමිසදානධම්මදානවසෙන අඤ්ඤාඤ්ඤං සන්නිස්සාය කාමාදිවසෙන චතුබ්බිධස්සපි ඔසස්ස නිත්ථරණත්ථාය සකලස්සපි වට්ඨෙත්ථස්ස සම්මදෙව පරියොසානකරණාය උපොසථසීලනියමාදිවසෙන චතුපාරිසුද්ධිසීලාදිවසෙන වා ඉදං සාසනබ්‍රහ්මවරියං මග්ගබ්‍රහ්මවරියඤ්ච චුස්සති වරියතිති.

ගාථාසු සාගාරානි ගහට්ඨා. අනගාරානි පරිවචන්තඅගාරා පබ්බජිතා. උභො අඤ්ඤොඤ්ඤානිස්සිතානි තෙ උභොපි අඤ්ඤාඤ්ඤාසන්නිස්සිතා. සාගාරා හි අනගාරානං ධම්මදානසන්නිස්සිතා, අනගාරා ව සාගාරානං පච්චයදානසන්නිස්සිතා. ආරාධයන්නීති සාධෙන්නි සම්පාදෙන්නි. සද්ධම්මන්ති පටිපත්තිසද්ධම්මං. පටිවෙධසද්ධම්මඤ්ච. තත්ථ යං උත්තමං, තං දස්සෙන්නො ආහ “යොගක්ඛෙමං අනුත්තර”න්ති අරහත්තං නිබ්බානඤ්ච. සාගාරෙසුති සාගාරෙහි, නිස්සක්කෙ ඉදං භුම්මවචනං, සාගාරානං වා සන්නිකෙ. පච්චයන්ති චුත්තාවසෙසං දුට්ඨං පච්චයං පිණ්ඩපාතං හෙසජ්ජඤ්ච. පරිස්සයවිනොදනන්ති උතුපරිස්සයාදිපරිස්සයහරණං විහාරාදිආවසථං. සුගතන්ති සම්මා පටිපන්නං කල්‍යාණපුපුජ්ජනෙන සද්ධිං අට්ඨවිධං අරියපුග්ගලං. සාවකො හි ඉධ සුගතොති අධිජ්ජෙතො. සරමෙසිනොති සරං එසිනො, ගෙහෙ යත්වා සරාවාසං වසන්නා භොගුපකරණානි වෙව ගහට්ඨසීලාදිනි ව එසනසීලානි අත්ථො. සද්දහානො අරහත්තන්ති අරහත්තානං අරියානං වචනං, තෙසං වා සම්මාපටිපත්තිං සද්දහන්තා. “අද්ධා ඉමෙ සම්මා පටිපන්නා, යථා ඉමෙ කථෙන්නි, තථා පටිපජ්ජන්නානං සා පටිපත්ති

සග්ගමොක්ඛසම්පත්තියා සංවත්තති”ති අභිසද්දහන්තාති අත්ථො. “සද්දහන්තා”තිපි පාඨො. අරියපඤ්ඤායාති සුවිසුද්ධපඤ්ඤාය. ඤායිතොති ආරම්මණලක්ඛණපතිඡ්ඤානවසෙන දුට්ඨෙනපි ඤානෙන ඤායිතො.

ඉධ ධම්මං චරිත්වානාති ඉමස්මිං අත්තභාවෙ, ඉමස්මිං චා සාසනෙ ලොකියලොකුත්තරසුඛස්ස මග්ගභූතං සීලාදිධම්මං පටිපජ්ජිත්වා යාව පරිනිබ්බානං න පාපුණන්ති, තාවදෙව සුගතිගාමීනො. නන්දිනොති පිතිසොමනස්සයොගෙන නන්දනසීලා. කෙවි පන “ධම්මං චරිත්වාන මග්ගන්ති සොනාපත්තිමග්ගං පාපුණිත්වා”ති වදන්ති. දෙවලොකස්මිත්ති ඡබ්බිධෙපි කාමාවචරදෙවලොකෙ. මොදන්ති කාමකාමීනොති යටිච්ඡිතවත්ථුනිඡ්ඡත්තිනො කාමකාමීනො කාමවත්තො හුත්වා පමොදන්තිති.

අට්ඨමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. කුහසුත්තවණ්ණනා

108. නවමෙ කුහාති සාමන්තප්පනාදිනා කුහනවත්ථුනා කුහකා, අසන්තගුණසම්භාවනිච්ඡාය කොහඤ්ඤං කත්වා පරෙසං විම්භාපකාති අත්ථො. ථද්ධාති කොධෙන ව මානෙන ව ථද්ධමානසා. “කොධනො හොති උපායාසබ්බලො, අප්පමිපි චුත්තො සමානො අභිසජ්ජති කුප්පති ඛායාපජ්ජති පතිත්ථියති”ති (අ. නි. 3.25; පු. ප. 101) එවං චුත්තෙන කොධෙන ව, “දුබ්බවො හොති දොවචස්සකරණෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අක්ඛමො අප්පදක්ඛිණගාහි අනුසාසනි”න්ති (ම. නි. 1.181) එවං චුත්තෙන දොවචස්සෙන ව, “ජාතිමදො, ගොත්තමදො, සිප්පමදො, ආරොග්ගමදො, යොබ්බනමදො, ජීවිතමදො”ති (විභ. 832) එවං චුත්තෙන ජාතිමදාදිභෙදෙන මදෙන ව ගරුකාතබ්බෙසු ගරුසු පරමනිපච්චකාරං අකත්වා අයොසලාකං ගිලිත්වා ධීතා විය අනොනතා හුත්වා විචරණකා. ලපාති උපලාපකා මිච්ඡාජීවවසෙන කුලසඩ්ගාහකා පච්චයත්ථං පයුත්තවාචාවසෙන නිප්පෙසිකතාවසෙන ව ලපකාති වා අත්ථො.

සිඩ්ධිති “තත්ථ කතමං සිඩ්ධං? යං සිඩ්ධං සිඩ්ධාරතා වාතුරතා වාතුරියං පරික්ඛන්තතා පාරික්ඛන්තිය”න්ති (විභ. 852) එවං චුත්තෙහි සිඩ්ධසදිසෙහි පාකට්ඨිකිලෙසෙහි සමන්තාගතා. උන්තළාති උග්ගතනළා, නළසදිසං කුච්ඡමානං උක්ඛිපිත්වා විචරණකා. අසමාහිතාති විත්තෙකග්ගතාමත්තස්සාපි අලාභිනො. න මෙ තෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු මාමකාති තෙ මය්හං භික්ඛු මම සන්තකා න හොන්ති. මෙති ඉදං පදං අත්තානං උද්දිස්ස පබ්බජිතත්තා භගවතා චුත්තං. යස්මා පන තෙ කුහනාදියොගතො න සම්මා පටිපන්නා, තස්මා “න මාමකා”ති චුත්තා. අපගතාති යදිපි තෙ මම සාසනෙ පබ්බජිතා, යථානුසිට්ඨං පන අප්පටිපජ්ජනතො අපගතා එව ඉමස්මා ධම්මචිතයා, ඉතො තෙ සුවිදුරවිදුරෙ ධීතාති දස්සෙති. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“නභඤ්ච දුරෙ පථවී ව දුරෙ,
පාරං සමුද්දස්ස තදාහු දුරෙ;
තතො භවෙ දුරතරං වදන්ති,
සතඤ්ච ධම්මං අසතඤ්ච රාජා”ති. (අ. නි. 4.47; ඡා. 2.21.414);

චුද්ධං විරුළ්භිං වෙපුල්ලං ආපජ්ජන්තිති සීලාදිගුණෙහි වඩ්ඪනවසෙන චුද්ධං, තත්ථ නිව්චලභාවෙන විරුළ්භිං, සබ්බත්ථ පත්ථට්ඨාවෙන සීලාදිධම්මක්ඛන්ධපාරිසුරියා වෙපුල්ලං. න ව තෙ කුහාදිසභාවා භික්ඛු ආපජ්ජන්ති, න ව පාපුණන්තිති අත්ථො. තෙ බො මෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු මාමකාති ඉධාපි මෙති අත්තානං උද්දිස්ස පබ්බජිතත්තා වදන්ති, සම්මා පටිපන්නත්තා පන “මාමකා”ති ආහ. චුත්තවිපරියායෙන සුක්කපක්ඛො වෙදිතබ්බො. තත්ථ යාව අරහත්තමග්ගා විරුහන්ති නාම, අරහත්තඵලෙ පන සම්පත්තෙ විරුළ්භිං වෙපුල්ලං ආපන්නා නාම. ගාථා සුවිඤ්ඤෙය්සා එව.

නවමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. නදිසොතසුත්තවණ්ණනා

109. දසමෙ සෙය්‍යථාපීති ඔපම්මදස්සනත්ථෙ නිපාතො, යථා නාමාති අත්ථො. නදියා සොතෙන ඔවුස්භෙය්‍යාති සීසසොතාය භාරභාරිනියා නදියා උදකවෙගෙන හෙට්ඨතො වුස්භෙය්‍ය අධො හරියෙථ. පියරූපසාතරූපෙනාති පියසභාවෙන සාතසභාවෙන ව කාරණභූතෙන, තස්සං නදියං තස්සා වා පරතීරෙ මණ්ඩපවණ්ණාදි අඤ්ඤං වා පියවත්ථු විත්තුපකරණං අත්ථි, තං ගහෙස්සාමීති නදියං පතිත්වා සොතෙන අවකඩ්ඨෙය්‍යා. කිඤ්චාපීති අනුජානනඅසම්භාවනත්ථෙ නිපාතො. කිං අනුජානාති, කිං න සම්භාවෙති? තෙන පුරිසෙන අධිප්පෙතස්ස පියවත්ථුස්ස තත්ථ අත්ථිභාවං අනුජානාති, තථාගමනං පන ආදීනවත්තතාය න සම්භාවෙති. ඉදං චුත්තං හොති – අම්භො, පුරිස , යදිපි තයා අධිප්පෙනං පියවත්ථු තත්ථ උපලබ්භති, එවං ගමනෙ පන අයමාදීනවො, යං ත්ථං හෙට්ඨා රහදං පත්වා මරණං මරණමත්තං වා දුක්ඛං පාපුණෙය්‍යාසීති.

අත්ථි වෙන්ථ හෙට්ඨා රහදොති එතිස්සා නදියා හෙට්ඨා අනුසොතනාගෙ අතිවිය ගම්භිරවිත්ථනො එකො මහාසරො අත්ථි. සො ව සමන්තනො වාතානිසාතසමුට්ඨිනාති මණ්ඩපබ්බතකුටසන්තිහාති මහතිහි උභිති විචිති සඋභි, විසමෙසු භූමිප්පදෙසෙසු සවෙගං අනුපක්ඛන්දන්තෙන ඉමිස්සා තාව නදියා මහොසෙන තනිං තනිං ආවට්ඨමානවිපුලප්පලායා බලවාමුබසදිසෙති සහ ආවට්ටෙහිති සාවට්ටො. තං රහදං ඔතිණ්ණසත්තෙයෙව අත්තනො නිබද්ධාමිසගොවරෙ කත්වා අප්ඣාවසන්තෙන අතිවිය භයානකදස්සනෙන සොරවෙනසා දකරක්ඛසෙන සගහො සරක්ඛසො, වණ්ඩමච්ඡමකරාදිනා වා සගහො, යථාචුත්තරක්ඛසෙන සරක්ඛසො.

යන්ති එවං සප්පට්ඨයං යං රහදං. අමහො පුරිසාති ආලපනං. මරණං වා නිගච්ඡිති තාති වා උභිති අප්ඣොත්ථට්ටො, තෙසු වා ආවට්ටෙසු නිපතිනො සීසං උක්ඛිපිතුං අසක්කොන්තො තෙසං වා වණ්ඩමච්ඡමකරාදිනං මුඛෙ නිපතිනො. තස්ස වා දකරක්ඛසස්ස හත්ථං ගතො මරණං වා ගම්ඝස්සි, අථ වා පන ආයුසෙසෙ සති තතො මුච්චිත්වා අපගච්ඡන්තො තෙති උභිආදිති ජනිතසට්ඨිතවසෙන මරණමත්තං මරණප්පමාණං දුක්ඛං නිගච්ඡසි. පටිසොතං වායමෙයාති සො පුබ්බෙ අනුසොතං වුග්ගමානො තස්ස පුරිසස්ස වචනං සුත්වා “අනත්ථො කිර මෙ උපට්ඨිතො, මච්චුමුඛෙ කිරාහං පරිවත්තාමි”ති උප්පන්තබලවහයො සම්භමන්තො දිගුණං කත්වා උස්සාහං හත්ථෙහි ව පාදෙහි ව වායමෙයා තරෙයා, න චිරෙනෙව තීරං සම්පාපුණෙයා.

අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනායාති චතුසච්චපට්ටෙධානුකූලස්ස අත්ථස්ස සම්බොධනාය උපමා කතා. අයඤ්චෙන්ථ අත්ථොති අයමෙව ඉදාති වුච්චමානො ඉධ මයා අධිප්පෙතො උපමෙයාත්ථො, යස්ස විඤ්ඤාපනාය උපමා ආභටා.

තණ්හායෙන අධිවචනන්ති එත්ථ චතුති ආකාරෙහි තණ්හාය සොතසදිසතා වෙදිතබ්බා අනුක්කමපරිවුඩ්ඪිතො අනුප්පබන්ධනො ඔසිදාපනතො දුරුත්තරණතො ව. යථා හි උපරි මහාමෙසෙ අභිප්පවුට්ඨෙ උදකං පබ්බතකන්දරපදරසාබායො පුරෙත්වා තතො හස්සිත්වා කුසුබ්බෙ පුරෙත්වා තතො හස්සිත්වා කුන්දියො පුරෙත්වා තතො මහානදියො පක්ඛන්දිත්වා එකොසං හුත්වා පචත්තමානං “නදියොතො”ති වුච්චති, එවමෙව අප්ඣක්ඛිකබාහිරාදිවසෙන අනෙකහෙදෙසු රූපාදිසු ආරම්මණෙසු ලොහො උප්පජ්ජිත්වා අනුක්කමෙන පරිවුඩ්ඪි ගච්ඡන්තො “තණ්හාසොතො”ති වුච්චති, යථා ව නදියොතො ආගමනතො යාව සමුද්දප්පත්ති, තාව සති විච්ඡෙදපච්චයාහාවෙ අච්චිජ්ජමානො අනුප්පබන්ධෙන පචත්තති, එවං තණ්හාසොතොපි ආගමනතො පට්ඨාය අසති විච්ඡෙදපච්චයෙ අච්චිජ්ජමානො අපායසමුද්දාහිමුඛො අනුප්පබන්ධෙන පචත්තති. යථා පන නදියොතො තදන්තොගධෙ සත්තෙ ඔසිදාපෙති, සීසං උක්ඛිපිතුං න දෙති, මරණං වා මරණමත්තං වා දුක්ඛං පාපෙති, එවං තණ්හාසොතොපි අත්තනො සොතන්තොගතෙ සත්තෙ ඔසිදාපෙති, පඤ්ඤාසීසං උක්ඛිපිතුං න දෙති, කුසලමූලච්ඡෙදනෙන සංකිලෙසධම්මසමාපජ්ජනෙන ව මරණං වා මරණමත්තං වා දුක්ඛං පාපෙති.

යථා ව නදියා සොතො මහොසහාවෙන පචත්තමානො උච්චිපං වා නාවං වා බන්ධිතුං නෙතුඤ්ච ඡෙකං පුරිසං නිස්සාය පරතීරං ගන්තුං අප්ඣාසයං කත්වා තප්පං වායාමං කරොන්තෙන තරිතබ්බො, න යෙන වා තෙන වාති දුරුත්තරො, එවං තණ්හාසොතොපි කාමොසහවොසහුතො සීලසංවරං පුරෙතුං සමථවිපස්සනාසු කම්මං කාතුං “නිපකෙන අරහත්තං පාපුණ්ණස්සාමි”ති අප්ඣාසයං සමුට්ඨාපෙත්වා කල්‍යාණමිත්තෙ නිස්සාය සමථවිපස්සනානාවං අභිරුහිත්වා සම්මාචායාමං කරොන්තෙන තරිතබ්බො, න යෙන වා තෙන වාති දුරුත්තරො. එවං අනුක්කමපරිවුඩ්ඪිතො අනුප්පබන්ධනො ඔසිදාපනතො දුරුත්තරණතොති චතුති ආකාරෙහි තණ්හාය නදියොතසදිසතා වෙදිතබ්බා.

පියරූපං සාතරූපන්ති පියජාතිකං පියසහාවං පියරූපං, මධුරජාතිකං මධුරසහාවං සාතරූපං, ඉට්ඨසහාවන්ති අත්ථො. ඡන්තෙතන්ති ඡන්තං එතං. අප්ඣක්ඛිකානන්ති එත්ථ “එවං මයං අත්තාති ගහණං ගම්ඝස්සාමා”ති ඉමිනා විය අධිප්පායෙන අත්තානං අධිකාරං කත්වා පචත්තානීති අප්ඣක්ඛිකානී. තත්ථ ගොවරජ්ඣක්ඛිතං, නියකජ්ඣක්ඛිතං, විසයජ්ඣක්ඛිතං, අප්ඣක්ඛිතජ්ඣක්ඛිතන්ති චතුබ්බිධං අප්ඣක්ඛිතං. තෙසු “අප්ඣක්ඛිතරතො සමාහිතො”ති එවමාදිසු (ධ. ප. 362) චුත්තං ඉදං ගොවරජ්ඣක්ඛිතං නාම. “අප්ඣක්ඛිතං සම්පසාදන”න්ති (දී. නි. 1.228; ධ. ස. 161) ආගතං ඉදං නියකජ්ඣක්ඛිතං නාම. “සබ්බනිමිත්තානං අමනසිකාරා අප්ඣක්ඛිතං සුඤ්ඤං උපසම්පජ්ජ විහරති”ති (ම. නි. 3.187) එවමාගතං ඉදං විසයජ්ඣක්ඛිතං නාම. “අප්ඣක්ඛිතිකා ධම්මා, බාහිරා ධම්මා”ති (ධ. ස. නිකමාතිකා 20) එත්ථ චුත්තං අප්ඣක්ඛිතං අප්ඣක්ඛිතජ්ඣක්ඛිතං නාම. ඉධාපි එතදෙව අධිප්පෙන, තස්මා අප්ඣක්ඛිතානියෙව අප්ඣක්ඛිතිකානී. අථ වා යථාචුත්තෙනෙව අත්ථෙත “අප්ඣක්ඛිතා ධම්මා, බහිද්ධා ධම්මා”තිආදිසු විය තෙසු අප්ඣක්ඛිතෙසු භවාති අප්ඣක්ඛිතිකානී, වක්ඛාදිනී. තෙසං අප්ඣක්ඛිතිකානං.

ආයතනානන්ති එත්ථ ආයතනතො, ආයානං තනනතො, ආයතස්ස ව නයනතො ආයතනානීති . වක්ඛාදිසු හි තංතංද්වාරවත්ථුකා විත්තවෙතසිකා ධම්මා සකෙන සකෙන අනුභවනාදිනා කිච්චෙන ආයතන්ති උට්ඨහන්ති සටන්ති වායමන්ති, තෙ ව ආයභූතෙ ධම්මෙ එතානි තනොන්ති විත්ථාරෙත්ති , යඤ්ච අනමතග්ගෙ සංසාරෙ පචත්තං අතිවිය ආයතං වට්ටදුක්ඛං, තං නයන්ති පචත්තෙන්ති. ඉති සබ්බලාපිමෙ ධම්මා ආයතනතො, ආයානං තනනතො, ආයතස්ස ව නයනතො ආයතනානීති වුච්චන්ති. අපිච නිවාසට්ඨානට්ඨෙත, ආකරට්ඨෙත, සමොසරණට්ඨානට්ඨෙත, සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙත, කාරණට්ඨෙත ව ආයතනං වෙදිතබ්බං. තථා හි ලොකෙ “ඉස්සරායතනං දෙවායතන”න්තිආදිසු නිවාසට්ඨානං ආයතනන්ති වුච්චති. “සුවණ්ණායතනං රජ්ජායතන”න්තිආදිසු ආකරො. සාසනෙ පන “මනොරමෙ

ආයතන, සෙවනි නං විහඬගමා” තිආදිසු සමොසරණටයානං. “දක්ඛිණාපථො ගුන්තං ආයතන” තිආදිසු සඤ්ජාතිදෙසො. “තත්ත තත්තෙව සක්ඛිතඛිතං පාපුණාති සති සතිආයතන” තිආදිසු (ම. නි. 3.158; අ. නි. 3.102) කාරණං ආයතනන්ති වුවිච්ඡි. වක්ඛාදිසු ව තෙ තෙ විත්තවෙතසිකා ධම්මා නිවසන්ති තදායත්තවුත්තිතායාති වක්ඛාදයො තෙසං නිවාසටයානං. තත්ථ ව තෙ ආකිණ්ණා තත්තිස්සිතත්තාති තෙ තෙසං ආකරො, සමොසරණටයානඤ්ච තත්ථ වත්ථුද්වාරභාවෙන සමොසරණතො, සඤ්ජාතිදෙසො ව තත්තිස්සයභාවෙන තෙසං තත්ථෙව උප්පත්තිතො, කාරණඤ්ච තදභාවෙ තෙසං අභාවතොති. ඉති නිවාසටයානට්ඨෙන, ආකරට්ඨෙන, සමොසරණටයානට්ඨෙන, සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙන, කාරණට්ඨෙනාති ඉමෙහි කාරණෙහි වක්ඛාදීනි ආයතනානිති වුවිච්ඡන්ති. තෙන වුත්තං “ජන්තෙතං අප්ඤ්ඤාත්තිකානං ආයතනානං” ති.

යදිපි රුපාදයොපි ධම්මා “රූපං ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති” ති තණ්හාවත්ථුභාවතො පියරූපසාතරූපභාවෙන වුත්තා. වක්ඛාදිකෙ පන මුඤ්චිත්වා අත්තභාවපඤ්ඤාත්තියා අභාවතො “මම වක්ඛු මම සොත” තිආදිනා අධිකසිනෙහවත්ථුභාවෙන වක්ඛාදයො සාතිසයං පියරූපං සාතරූපන්ති නිද්දෙසං අරහන්තිති දස්සෙතුං. “පියරූපං සාතරූපන්ති ඛො, භික්ඛවෙ, ජන්තෙතං අප්ඤ්ඤාත්තිකානං ආයතනානං අධිවචන” ති වුත්තං.

ඔරම්භාගියානන්ති එත්ථ ඔරං වුවිච්ඡි කාමධාතු, තප්පරියාපන්තා ඔරම්භාගා, පච්චයභාවෙන තෙසං භිතාති ඔරම්භාගියා. යස්ස සංවිජ්ජන්ති, තං පුග්ගලං වට්ටස්මිං සංයොජෙන්නි ඛන්ධන්ති සංයොජන්තාති. සක්කායදිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාසිලඛිතපරාමාසකාමරාගඛායාපාදානං එතං අධිවචනං. තෙ හි කාමහවුපගානං සඬ්ඛාරානං පච්චයා හුත්වා රූපාරූපධාතුතො භෙට්ඨාභාවෙන නිහිනභාවෙන ඔරම්භාගහුතෙන කාමහවෙන සත්තෙ සංයොජෙන්නි. එතෙනෙව තෙසං භෙට්ඨාරහදසදිසතා දිපිතාති දට්ඨබ්බා. ඌමිහයන්ති ඛො, භික්ඛවෙ, කොටුපායාසස්සෙතං අධිවචනන්ති භායති එතස්මාති භයං, ඌමි එව භයන්ති ඌමිහයං. කුප්ඤ්ඤාතට්ඨෙන කොධො, ස්වෙව විත්තස්ස සරිරස්ස ව අභිජ්ජමද්දනපච්චධනුප්පාදනෙන දළ්භං ආයාසනට්ඨෙන උපායාසො.

එත්ථ ව අනෙකචාරං පවත්තිත්වා අත්තනා සමවෙතං සත්තං අප්ඤ්ඤාත්ථරිත්වා සීසං උක්ඛිපිතුං අදන්වා අනායබ්බසනාපාදනෙන කොටුපායාසස්ස ඌමිසදිසතා දට්ඨබ්බා. තථා කාමගුණානං කිලෙසාභිභූතෙ සත්තෙ ඉතො ව එත්තො, එත්තො ව ඉතොති එවං මනාපියරූපාදිවිසයසඬ්ඛාතෙ අත්තනි සංසාරත්වා යථා තතො ඛහිභූතෙ නෙක්ඛම්මෙ විත්තම්පි න උප්පජ්ජති එවං ආවට්ටෙන්වා බ්බසනාපාදනෙන ආවට්ටසදිසතා දට්ඨබ්බා. යථා පන ගහරක්ඛසොපි ආරක්ඛරහිතං අත්තනො ගොවරභූමිගතං පුරිසං අභිභූයා ගහෙන්වා අගොවරෙ ධීතම්පි රක්ඛසමායාය ගොවරං නෙත්වා හෙරවරූපදස්සනාදිනා අවසං අත්තනො උපකාරං කාතුං අසමත්ථං කත්වා අන්වාචිසිත්වා වණ්ණබලභොගයසසුබෙහිපි වියොජෙන්නො මහන්තං අනායබ්බසනං ආපාදෙති, එවං මාතුගාමොපි යොනිසොමනසිකාරරහිතං අවිරපුරිසං ඉත්ථිකුත්තභූතෙහි අත්තනො භාවභාවච්චාසෙහි අභිභූයා ගහෙන්වා වීරජාතියම්පි අත්තනො රූපාදිහි පලොභනවසෙන ඉත්ථිමායාය අන්වාචිසිත්වා අවසං අත්තනො උපකාරධම්මෙ සීලාදයො සම්පාදෙතුං අසමත්ථං කරොත්තො ගුණවණ්ණාදීහි වියොජෙත්වා මහන්තං අනායබ්බසනං ආපාදෙති, එවං මාතුගාමස්ස ගහරක්ඛසසදිසතා දට්ඨබ්බා. තෙන වුත්තං “ආවට්ටන්ති ඛො, භික්ඛවෙ, පඤ්චන්තෙතං කාමගුණානං අධිවචනං, ගහරක්ඛසොති ඛො, භික්ඛවෙ, මාතුගාමස්සෙතං අධිවචන” ති.

පටිසොතොති ඛො භික්ඛවෙ නෙක්ඛම්මස්සෙතං අධිවචනන්ති එත්ථ පබ්බජ්ජා සහ උපචාරෙන පට්ඨමජ්ඣානං විපස්සනාපඤ්ඤා ව නිබ්බානඤ්ච නෙක්ඛම්මං නාම. සබ්බෙපි කුසලා ධම්මා නෙක්ඛම්මං නාම. වුත්තඤ්ඤෙතං –

“පබ්බජ්ජා පට්ඨමං ඤානං, නිබ්බානඤ්ච විපස්සනා;
සබ්බෙපි කුසලා ධම්මා, නෙක්ඛම්මන්ති පවුච්චරෙ” ති.

ඉමෙසං පන පබ්බජ්ජාදිනං තණ්හාසොතස්ස පටිලොමතො පටිසොතසදිසතා වෙදිතබ්බා. අවිසෙසෙන හි ධම්මචිතයො නෙක්ඛම්මං, තස්ස අධිට්ඨානං පබ්බජ්ජා ව, ධම්මචිතයො ව තණ්හාසොතස්ස පටිසොතං වුවිච්ඡි. වුත්තඤ්ඤෙතං –

“පටිසොතගාමිං නිපුණං, ගම්භිරං දුද්දසං අණුං;
රාගරත්තා න දක්ඛන්ති, තමොඛන්ධෙන ආවුතා” ති. (දී. නි. 2.65; ම. නි. 1.281; සං. නි. 1.172);

වීරියාරම්භස්සාති වතුබ්බිධසම්මප්පධානවීරියස්ස. තස්ස කාමොසාදිභෙදතණ්හාසොතසන්තරණස්ස හත්ථෙහි පාදෙහි වතුරඬගනදිසොතසන්තරණවායාමස්ස සදිසතා පාකටායෙව. තථා නදිසොතස්ස තීරෙ ධීතස්ස වක්ඛුමතො පුරිසස්ස කාමාදිං වතුබ්බිධම්පි ඔසං තරිත්වා තස්ස පරතීරභූතෙ නිබ්බානට්ඨෙ ධීතස්ස පඤ්චෙහි වක්ඛුම වක්ඛුමතො හගවතො සදිසභාවො. තෙන වුත්තං “වක්ඛුමා පුරිසො...පෙ.... සම්මාසම්බුද්ධස්සා” ති.

තත්තිදං ඔපම්මසංසන්දනං – නදිසොතො විය අනුප්පබන්ධවසෙන පවත්තමානො තණ්හාසොතො, තෙන වුස්භමානො පුරිසො විය අනමතග්ගෙ සංසාරවට්ටෙ පරිබහමනතො තණ්හාසොතෙන වුස්භමානො සත්තො, තස්ස තත්ථ පියරූපසාතරූපවත්ථුස්මිං අභිනිවෙසො විය ඉමස්ස වක්ඛාදිසු අභිනිවෙසො, සඌමිසාවට්ටසගහරක්ඛසො

හෙට්ට්ටර්ගේ විය කොටුපායාසපඤ්චකාමගුණමානුගාමසමාකුලො පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනසමුහො, තමන්ට යථාභූතං විදිත්වා තස්ස නදිසොතස්ස පරතීරෙ යිතො වක්ඛුමා පුරිසො විය සකලං සංසාරාදීනවං සබ්බඤ්ච ඤෙය්‍යාධම්මං යථාභූතං විදිත්වා තණ්හාසොතස්ස පරතීරහුතෙ නිබ්බානාපලෙ යිතො සමන්තවක්ඛු හගවා, තස්ස පුරිසස්ස තස්මිං නදියා සොතෙන වුය්හමානෙ පුරිසෙ අනුකම්පාය රහදස්ස රහදාදීනවස්ස ව ආවික්ඛනං විය තණ්හාසොතෙන වුය්හමානස්ස සත්තස්ස මහාකරුණාය හගවතො තණ්හාදීනං තදාදීනවස්ස ව විභාවනා, තස්ස වචනං අසද්දහිත්වා අනුසොතගාමිතො තස්ස පුරිසස්ස තස්මිං රහදෙ මරණප්පත්තිමරණමත්තදුක්ඛප්පත්තියො විය හගවතො වචනං අසම්පට්චින්නස්ස අපායුප්පත්ති, සුගතියං දුක්ඛප්පත්ති ව, තස්ස පන වචනං සද්දහිත්වා හත්ථෙහි ව පාදෙහි ව වායාමකරණං විය තෙන ව වායාමෙන පරතීරං පත්වා සුබෙන යටිච්ඡිතට්ඨානගමනං විය හගවතො වචනං සම්පට්චින්නවා තණ්හාදීසු ආදීනවං පස්සිත්වා තණ්හාසොතස්ස පටිසොතපබ්බජ්ජාදිනෙක්ඛම්මවසෙන වීරියාරම්භො, ආරද්ධවීරියස්ස ව තෙනෙව වීරියාරම්භෙන තණ්හාසොතාතික්කමනං නිබ්බානාතීරං පත්වා අරහත්තඵලසමාපත්තිවසෙන යථාරූපි සුබවිභාරොති.

ගාථාසු සභාපි දුක්ඛෙන ජහෙය්‍ය කාමෙති ඤානමග්ගාධිගමන්ටං සමට්ථිපස්සනානුයොගං කරොන්තො හික්ඛු යදිපි තෙසං පුබ්බභාගපටිපදා කිච්ඡෙන කසිරෙන සම්පජ්ජති, න සුබෙන වීථිං ඔතරති පුබ්බභාගභාවනාය කිලෙසානං බලවභාවතො, ඉන්ද්‍රියානං වා අතික්ඛවාතො. තථා සති සභාපි දුක්ඛෙන ජහෙය්‍ය කාමෙ, පට්ඨමජ්ඣානෙන වික්ඛම්භෙන්තො තතියමග්ගෙන සමුච්ඡින්නන්තො කිලෙසකාමෙ පජහෙය්‍ය. එතෙන දුක්ඛපටිපදෙ ඤානමග්ගෙ දස්සෙති.

යොගක්ඛෙමං ආයතීං පත්ථයානොති අනාගාමිනං අරහත්තං ඉච්ඡන්තො ආකඩ්ඛමානො. අයඤ්ඤත්ථ අධිප්පායො – යදිපි එතරහි කිච්ඡෙන කසිරෙන ඤානපුරිමමග්ගෙ අධිගව්ඡාමි, ඉමෙ පන නිස්සාය උපරි අරහත්තං අධිගන්ත්වා කතකිච්චො පහිනසබ්බදුක්ඛො භවිස්සාමිති සභාපි දුක්ඛෙන ඤානාදීහි කාමෙ පජහෙය්‍යාති. අථ වා යො කාමචිතක්කබ්භුලො පුග්ගලො කල්‍යාණමිත්තස්ස වසෙන පබ්බජ්ජං සීලවිසොධනං ඤානාදීනං පුබ්බභාගපටිපත්තිං වා පටිපජ්ජන්තො කිච්ඡෙන කසිරෙන අස්සුමුඛො රොදමානො තං විතක්කං වික්ඛම්භෙති, තං සන්ධාය වුත්තං “සභාපි දුක්ඛෙන ජහෙය්‍ය කාමෙ”ති. සො හි කිච්ඡෙනපි කාමෙ පජහන්තො ඤානං නිබ්බන්තෙන්වා තං ඤානං පාදකං කත්වා විපස්සන්තො අනුක්කමෙන අරහත්තෙ පතිට්ඨහෙය්‍ය. තෙන වුත්තං “යොගක්ඛෙමං ආයතීං පත්ථයානො”ති.

සම්මප්පජානොති විපස්සනාසහිතාය මග්ගපඤ්ඤාය සම්මදෙව පජානන්තො. සුවිමුක්තචිත්තොති තස්ස අරියමග්ගාධිගමස්ස අනන්තරං ඵලවිමුක්තියා සුවට්ඨ විමුක්තචිත්තො. විමුක්තියා එස්සයෙ තත්ථ තත්ථාති තස්මිං තස්මිං මග්ගඵලාධිගමනකාලෙ විමුක්තිං නිබ්බානං එස්සයෙ ඵුසෙය්‍ය පාපුණෙය්‍ය අධිගව්ඡෙය්‍ය සවිජ්ඣෙය්‍ය. උපයොගත්ථෙ හි “විමුක්තියා”ති ඉදං සාමිච්චනං. විමුක්තියා වා ආරම්මණභූතාය තත්ථ තත්ථ තංතංඵලසමාපත්තිකාලෙ අත්තනො ඵලචිත්තං එස්සයෙ ඵුසෙය්‍ය පාපුණෙය්‍ය, නිබ්බානොගධාය ඵලසමාපත්තියා විහරෙය්‍යාති අත්ථො. ස වෙදගුති සො වෙදසබ්බාතෙන මග්ගඤ්ඤාණෙන චතුත්තං සච්චානං ගතත්තා පටිච්ඡිද්ධත්තා වෙදගු. ලොකන්තගුති බන්ධලොකස්ස පරියන්තං ගතො. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

දසමසූත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. වරසූත්තවණ්ණනා

110. එකාදසමෙ වරතොති ගච්ඡන්තස්ස, වඩ්ඤාමන්තස්ස වා. උප්පජ්ජති කාමචිතක්කො වාති වත්ථුකාමෙසු අචිතරාගතාය තාදිසෙ පච්චයෙ කාමපටිසංයුත්තො වා විතක්කො උප්පජ්ජති වෙ, යදි උප්පජ්ජති. බ්‍යාපාදවිතක්කො වා විහිංසාවිතක්කො වාති ආසාතනිමිත්තබ්‍යාපාදපටිසංයුත්තො වා විතක්කො, ලෙඩ්ඛුදණ්ඩාදිහි පරවිහෙය්‍යවසෙන විහිංසාපටිසංයුත්තො වා විතක්කො උප්පජ්ජති වෙති සම්බන්ධො. අධිවාසෙතීති තං යථාවුත්තං කාමචිතක්කාදිං යථාපච්චයං අත්තනො විත්තෙ උප්පන්නං “ඉතිපායං විතක්කො පාපකො, ඉතිපි අකුසලො, ඉතිපි සාවජ්ජො, සො ව බො අත්තබ්‍යාබාධායපි සංවත්තති”තිආදීනා නයෙන පච්චවෙක්ඛණාය අභාවතො අධිවාසෙති අත්තනො විත්තං ආරොපෙන්වා වාසෙති වෙ. අධිවාසෙන්තොයෙව ව නප්පජ්ජති තද්ධිගාදිප්පහානවසෙන න පටිනිස්සජ්ජති, තතො එව න විනොදෙති අත්තනො විත්තසන්තානතො න නුදති න නිහරති, තථා අවිනොදනතො න බ්‍යන්තිකරොති න විගතන්තං කරොති. ආතාපි පහිතන්තො යථා තෙසං අන්තොපි නාවසිස්සති අත්තමසො භඩ්ගමත්තම්පි එවං කරොති, අයං පන තථා න කරොතීති අත්ථො. තථාභූතොව න අනභාවං ගමෙති අනු අනු අභාවං න ගමෙති. න පජහති වෙ, න විනොදෙති වෙතිආදීනා වෙ-සද්දං යොජෙන්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො.

වරන්ති වරන්තො. එවංභූතොති එවං කාමචිතක්කාදිපාපවිතක්කෙහි සමඬගීභූතො. අනාතාපි අනොත්තාපීති කිලෙසානං ආතාපනස්ස වීරියස්ස අභාවෙන අනාතාපි, පාපුත්‍රාසආතාපනපරිතාපනලක්ඛණස්ස ඔත්තප්පස්ස අභාවෙන අනොත්තාපි. සතතං සම්මන්ති සබ්බකාලං නිරන්තරං. කුසිතො හීනවීරියොති කුසලෙහි ධම්මෙහි පරිභායිත්වා අකුසලපක්ඛෙ කුච්ඡිතං සිද්ධතො කොසජ්ජසමන්තාගමෙන ව කුසිතො, සම්මප්පධානවීරියාභාවෙන හීනවීරියො වීරියවිරහිතොති වුවචති කථීයති. යීතස්සාති ගමනං උපවිජ්ජන්දිත්වා තිට්ඨතො. සයනඉරියාපට්ඨස්ස විසෙසතො කොසජ්ජපක්ඛිකත්තා යථා තංසමඬගීතො විතක්කා සම්භවන්ති, තං දස්සෙතුං “ජාගරස්සා”ති වුත්තං.

සුක්කපක්කෙ තඤ්චෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු නාධිවාසෙතිති ආරද්ධවිරියස්සාපි විහරතො අනාදිමති සංසාරෙ විරකාලභාවිතෙන තථාරූපජ්ජවිවයසමායොගෙන සතිසම්මොසෙන වා කාමචිතක්කාදි උප්පජ්ජති වෙ, තං භික්ඛු අත්තනො චිත්තං ආරොපෙත්වා න වාසෙති වෙ, අභිගන්තරෙ න වාසෙති වෙති අත්ථො. අනාධිවාසෙත්තො කිං කරොතිති? පජ්ඣති ඡඩ්ඛෙති. කිං කවචරං විය පිටකෙන? න භි, අපිච ඛො තං විනොදෙති නුදති නිහරති. කිං ඛලිඛද්දං විය පනොදෙන? න භි, අථ ඛො තං බ්‍යන්තිකරොති විගතන්තං කරොති. යථා තෙසං අන්තොපි නාවසිස්සති අත්තමසො භඩ්ගමත්තම්පි, තථා තෙ කරොති. කථං පන තෙ තථා කරොති? අනභාවං ගමෙති අනු අනු අභාවං ගමෙති, චික්ඛම්භනජ්ජනානෙන යථා සුවික්ඛම්භිතා හොන්ති තථා නෙ කරොතිති වුත්තං හොති.

එවංභුතොතිආදියු එවං කාමචිතක්කාදිනං අනාධිවාසෙන සුවිසුද්ධාසයො සමානො තාය ව ආසයසම්පත්තියා තත්තිමිත්තාය ව පයොගසම්පත්තියා පරිසුද්ධසිලො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො භොජනෙ මත්තඤ්ඤා සතිසම්පජ්ඤාදි සමන්තාගතො ජාගරියං අනුයුත්තො තද්ධිගාදිවසෙන කිලෙසානං ආනාපනලක්ඛණෙන විරියෙන සමන්තාගතත්තා ආනාපි, සබ්බසො පාපුත්‍රාසෙන සමන්තාගතත්තා. ඔත්තාපි සත්තං රත්තින්ද්‍රිවං, සමිතං නිරන්තරං සමථවිපස්සනාභාවනානුයොගවසෙන චතුබ්බිධසම්මජ්ජමානසිද්ධියා, ආරද්ධවිරියො පභිතත්තො නිබ්බානං පටිපෙසිතචිත්තොති වුවචති කපියතිති අත්ථො. සෙසං වුත්තනයමෙව.

ගාථාසු ගෙහනිස්සිතන්ති එත්ථ ගෙහවාසිති අපරිච්චත්තත්තා ගෙහවාසිනං සභාවත්තා ගෙහධම්මත්තා වා ගෙහං වුවචති චන්ද්‍රකාමො. අථ වා ගෙහපටිඛද්ධභාවතො කිලෙසකාමානං නිවාසට්ඨානභාවතො තංචන්ද්‍රකත්තා වා කාමචිතක්කාදි ගෙහනිස්සිතං නාම. කුම්මග්ගං පටිපන්නොති යස්මා අරියමග්ගස්ස උප්පථභාවතො අභිජ්ඣාදයො තදෙකට්ඨමමා ව කුම්මග්ගො, තස්මා කාමචිතක්කාදිඛුලො පුග්ගලො කුම්මග්ගං පටිපන්නො නාම. මොහනෙයොසු මුව්ඡිතොති මොහසංචත්තනියෙසු රූපාදියු මුව්ඡිතො සම්මත්තො අජ්ඣාසන්නො. සම්බොධිත්ති අරියමග්ගඤ්ඤාණං. චුට්ඨන්ති චුසිතුං පත්තුං, සො තාදිසො මිච්ඡාසඬ්ඤාප්පගොචරො අභබ්බො, න කදාචි තං පාපුණාතිති අත්ථො.

චිතක්කං සමයිත්වානාති යථාවුත්තං මිච්ඡාචිතක්කං පටිසඬ්ඤානභාවනාඛලෙහි වූපසමෙත්වා. චිතක්කූපසමෙ රතොති නචන්තම්පි මහාචිතක්කානං අච්චත්තවූපසමභූතෙ අරහත්තෙ නිබ්බානෙ එව වා අජ්ඣාසයෙන රතො අභිරතො. භබ්බො සො තාදිසොති සො යථාවුත්තො සම්මා පටිපජ්ජමානො පුග්ගලො පුබ්බභාගෙ සමථවිපස්සනාඛලෙන සබ්බචිතක්කෙ යථාරහං තද්ධිගාදිවසෙන වූපසමෙත්වා යිතො, විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා මග්ගපටිපාටියා අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණසඬ්ඤානං නිබ්බානසඬ්ඤාතඤ්ඤා අනුත්තරං සම්බොධිං චුට්ඨං අධිගන්තුං භබ්බො සමත්ථොති.

එකාදසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. සම්පන්නසිලසුත්තවණ්ණනා

111. ද්වාදසමෙ සම්පන්නසිලාති එත්ථ තිට්ඨං සම්පන්නං පරිපුණ්ණසමඬ්ඤිමධුරවසෙන. තෙසු -

“සම්පන්නං සාලිකෙදාරං, සුචා භුඤ්ජන්ති කොසිය;
පටිවෙදෙමි තෙ බ්‍රහ්මෙ, න නෙ වාරොතුමුස්සහෙ”ති. (ජා. 1.14.1) -

එත්ථ පරිපුණ්ණත්ථො සම්පන්නසද්දො. “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංචරෙන උපෙතො හොති සමුපෙතො උපගතො සමුපගතො සම්පන්නො සමන්තාගතො”ති (විහ. 511) එත්ථ සමඬ්ඤිභාවත්ථො සම්පන්නසද්දො. “ඉමිස්සා, භන්තෙ, මහාපථවියා හෙට්ඨිමතලං සම්පන්නං - සෙය්‍යාථාපි බුද්දමධුං අනිලකං, එවමස්සාද”න්ති (පාරා. 17) එත්ථ මධුරත්ථො සම්පන්නසද්දො. ඉධ පන පරිපුණ්ණත්ථෙපි සමඬ්ඤිභාවෙපි වට්ටති, තස්මා සම්පන්නසිලාති පරිපුණ්ණසිලා හුත්වාතිපි, සිලසමඬ්ඤිතො හුත්වාතිපි එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ “පරිපුණ්ණසිලා”ති ඉමිනා අත්ථෙත ඛෙත්තදොසවිගමෙන ඛෙත්තපාරිසුරි විය පරිපුණ්ණං නාම හොති. තෙන වුත්තං “ඛෙත්තදොසවිගමෙන ඛෙත්තපාරිසුරි විය සිලදොසවිගමෙන සිලපාරිසුරි වුත්තා”ති. “සිලසමඬ්ඤිතො”ති ඉමිනා පන අත්ථෙත සිලෙන සමඬ්ඤිභූතා සමොධානගතා සමන්තාගතා හුත්වා විහරථාති වුත්තං හොති. තත්ථ ද්විති කාරණෙහි සම්පන්නසිලානා හොති සිලවිපත්තියා ආදිනවදස්සනෙන, සිලසම්පත්තියා ආනිසංසදස්සනෙන ව. තදුභයම්පි විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.20-21) වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බං. තත්ථ “සම්පන්නසිලා”ති එත්තාවතා කිර භගවා චතුපාරිසුද්ධිසිලං උද්දිස්සිතවා “පාතිමොක්ඛසංචරසංවුතා”ති ඉමිනා ජෙට්ඨකසිලං දස්සෙතිතිආදිනා එත්ථ යං චත්තබ්බං, තං හෙට්ඨා වුත්තමෙව. කිමස්ස උත්තරි කරණියන්ති එවං සම්පන්නසිලානං විහරතං කුම්භාකං කින්ති සියා උත්තරි කාතබ්බං, පටිපජ්ජිතබ්බන්ති වෙති අත්ථො.

එවං “සම්පන්නසිලා, භික්ඛවෙ, විහරථා”තිආදිනා සම්පාදනුපායෙන සද්ධිං සිලසම්පදාය භික්ඛු නියොජෙත්තො අනෙකපුග්ගලාධිට්ඨානං කත්වා දෙසනං ආරභිත්වා ඉදානි යස්මා එකපුග්ගලාධිට්ඨානවසෙන පචත්තිතාපි භගවතො

දෙසනා අනෙකුත්ගලාධිවිධානාව හොති සබ්බසාධාරණත්තා, තස්මා තං ඵකපුත්තලාධිවිධානවසෙන දස්සෙන්තො “වරතො වෙපි, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො”තිආදිමාහ.

තත්ථ අභිජ්ඣායති ඵතායාති අභිජ්ඣා, පරහණ්ඩාභිජ්ඣායනලක්ඛණස්ස ලොභස්සෙනං අධිවචනං. බ්‍යාපජ්ජති පුතිහවති චිත්තං ඵතෙනාති බ්‍යාපාදො, “අනත්ථං මෙ අවරි”තිආදිනයප්පවත්තස්ස ඵකුතච්ඡතිආසාතවත්ථුච්ඡයස්ස දොසස්සෙනං අධිවචනං. උභින්නම්පි “තත්ථ කතමො කාමච්ඡන්දො? යො කාමෙසු කාමච්ඡන්දො කාමස්තෙනො කාමපිපාසා කාමපරිලාභො කාමමුච්ඡා කාමජ්ඣේදො”න්ති (ධ. ස. 1159), තථා “ලොභො ලුඛිතො ලුඛිතිත්තං සාරාගො සාරජ්ජනා සාරජ්ජිත්තං අභිජ්ඣා ලොභො අකුසලමූල”න්තිආදිනා (ධ. ස. 391), “දොසො දුස්සනා දුස්සිත්තං බ්‍යාපත්ති බ්‍යාපජ්ජනා බ්‍යාපජ්ජිත්තං විරොධො පටිවිරොධො චණ්ඩික්කං අසුරොපො අනත්තමනනා චිත්තස්සා”තිආදිනා (ධ. ස. 418, 1237) ච චිත්ථාරො වෙදිතබ්බො. විගතො හොතිති අයඤ්ච අභිජ්ඣා, අයඤ්ච බ්‍යාපාදො විගතො හොති අපගතො, පභිනො හොතිති අත්ථො. ඵත්තාවතා කාමච්ඡන්දනීවරණස්ස ච බ්‍යාපාදනීවරණස්ස ච පහානං දස්සිතං හොති.

ථිනම්දධන්ති ථිනඤ්චෙව මිද්ධඤ්ච. තෙසු චිත්තස්ස අකම්මඤ්ඤතා ථිනං, ආලසියස්සෙනං අධිවචනං, වෙදනාදිනං තිණ්ණං ඛන්ධානං අකම්මඤ්ඤතා මිද්ධං, පචලායිකභාවස්සෙනං අධිවචනං. උභින්නම්පි “තත්ථ කතමං ථිනං? යා චිත්තස්ස අකල්ලනා අකම්මඤ්ඤතා ඔලියනා සල්ලියනා. තත්ථ කතමං මිද්ධං? යා කායස්ස අකල්ලනා අකම්මඤ්ඤතා ඔනාහො පරියොනාහො”තිආදිනා (ධ. ස. 1162-1163) නයෙන චිත්ථාරො වෙදිතබ්බො.

උද්ධච්චකුක්කුච්චන්ති උද්ධච්චඤ්චෙව කුක්කුච්චඤ්ච. තත්ථ උද්ධච්චං නාම චිත්තස්ස උද්ධතාකාරො, කුක්කුච්චං නාම අකතකල්‍යාණස්ස කතපාපස්ස තප්පච්චයා විප්පට්ඨාරො. උභින්නම්පි “තත්ථ කතමං උද්ධච්චං? යං චිත්තස්ස උද්ධච්චං අවුපසමො චෙතසො චික්ඛෙපො හන්තත්තං චිත්තස්සා”තිආදිනා (ධ. ස. 1165) චිත්ථාරො. “අකතං වත මෙ කල්‍යාණං, අකතං කුසලං, අකතං භීරුත්තානං; කතං පාපං, කතං ලුද්දං, කතං කිබ්බිස”න්තිආදිනා (ම. නි. 3.248; නෙත්ති. 120) පවත්තිආකාරො වෙදිතබ්බො.

විචිකිච්ඡාති බුද්ධාදීසු සංසයො. තස්සා “සත්ථරි කඬ්ඛති විචිකිච්ඡති, නාධිමුච්චති න සම්පසිද්ධී”තිආදිනා (විහ. 915), “තත්ථ කතමා විචිකිච්ඡා? යා කඬ්ඛා කඬ්ඛායනා කඬ්ඛායිත්තං විමති විචිකිච්ඡා ද්වෙළ්භකං ද්වෙධාපථො සංසයො අනෙකංසග්ගාහො ආසප්පනා පරිසප්පනා අපරියොගාහනා ඡම්භිත්තං චිත්තස්ස මනොවිලෙඛො”තිආදිනා (ධ. ස. 1008) ච නයෙන චිත්ථාරො වෙදිතබ්බො.

ඵත්ථ ච අභිජ්ඣාබ්‍යාපාදාදිනං විගමවසෙන ච පහානවසෙන ච තෙසං චික්ඛම්භනමෙව වෙදිතබ්බං. යං සන්ධාය චුත්තං –

“සො අභිජ්ඣං ලොකෙ පහාය විගතාභිජ්ඣෙන චෙතසා විහරති, අභිජ්ඣාය චිත්තං පරිසොධෙති. බ්‍යාපාදපදොසං පහාය අබ්‍යාපන්තචිත්තො විහරති, බ්‍යාපාදපදොසා චිත්තං පරිසොධෙති. ථිනම්ද්ධං පහාය විගතථිනම්ද්ධො විහරති ආලොකසඤ්ඤී සතො සම්පජානො, ථිනම්ද්ධා චිත්තං පරිසොධෙති. උද්ධච්චකුක්කුච්චං පහාය අනුද්ධතො විහරති අප්ඣක්තං උපසන්තචිත්තො උද්ධච්චකුක්කුච්චා චිත්තං පරිසොධෙති. විචිකිච්ඡං පහාය තිණ්ණචිකිච්ඡො විහරති අකථංකථී කුසලෙසු ධම්මෙසු, විචිකිච්ඡාය චිත්තං පරිසොධෙති”ති (විහ. 508).

තත්ථ යථා නීවරණානං පහානං හොති, තං වෙදිතබ්බං. කථඤ්ච නෙසං පහානං හොති? කාමච්ඡන්දස්ස තාව අසුභනිමිත්තෙ යොනියොමනසිකාරොන පහානං හොති, සුභනිමිත්තෙ අයොනියොමනසිකාරොනස්ස උප්පත්ති. තෙනාහ භගවා –

“අත්ථී, භික්ඛවෙ, සුභනිමිත්තං. තත්ථ අයොනියොමනසිකාරබහුලීකාරො අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදාය, උප්පන්තස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස භියොභාවාය වෙපුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

ඵචං සුභනිමිත්තෙ අයොනියොමනසිකාරොන උප්පජ්ජන්තස්ස කාමච්ඡන්දස්ස තප්පට්ඨකාරො අසුභනිමිත්තෙ යොනියොමනසිකාරොන පහානං හොති. තත්ථ අසුභනිමිත්තං නාම අසුභම්පි අසුභාරම්මණම්පි, යොනියොමනසිකාරො නාම උපායමනසිකාරො, පථමනසිකාරො, අනිච්චෙ අනිච්චන්ති වා, දුක්ඛෙ දුක්ඛන්ති වා, අනත්තනි අනත්තාති වා, අසුභෙ අසුභන්ති වා මනසිකාරො. තං තත්ථ බහුලං පවත්තයතො කාමච්ඡන්දො පභියති. තෙනාහ භගවා –

“අත්ථී, භික්ඛවෙ, අසුභනිමිත්තං. තත්ථ යොනියොමනසිකාරබහුලීකාරො – අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස අනුප්පාදාය, උප්පන්තස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස පහානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිච ඡ ධම්මා කාමච්ඡන්දස්ස පහානාය සංවත්තන්ති – අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගහො, අසුභභාවනානුයොගො, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, හොජනෙ මත්තඤ්ඤතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති. දසවිධඤ්ඤි අසුභනිමිත්තං

උග්ගණ්හන්තස්සපි කාමච්ඡන්දො පභියති, භාවෙන්තස්සපි , ඉන්ද්‍රියෙසු පිහිතද්වාරස්සපි චතුත්තං පඤ්චන්තං ආලොපානං ඔකාසෙ සති උදකං පිචිත්වා යාපනසීලතාය භොජනෙ මත්තඤ්ඤානොපි. තෙන චුත්තං -

“චත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්වා උදකං පිචෙ;
අලං ඵාසුචිභාරාය, පහිත්තස්ස භික්ඛුනො”ති. (ථෙරගා. 983);

අසුභකම්මිකතිස්සත්ථෙරසදියෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සපි කාමච්ඡන්දො පභියති, යානනිසප්පාදිසු දසඅසුභනිස්සිතසප්පායකථායපි පභියති. තෙන චුත්තං “ඡ ධම්මා කාමච්ඡන්දස්ස පහානාය සංවත්තන්ති”ති.

පටිසනිමිත්තෙ ආයොනිසොමනසිකාරෙන බ්‍යාපාදස්ස උප්පාදො හොති. තත්ථ පටිසම්පි පටිසනිමිත්තං, පටිසාරම්මණම්පි පටිසනිමිත්තං. අයොනිසොමනසිකාරො සබ්බත්ථ එකලක්ඛණො ඵව. තං තස්මිං නිමිත්තෙ බහුලං පචත්තයතො බ්‍යාපාදො උප්පජ්ජති. තෙනාහ භගවා -

“අත්ථි, භික්ඛවෙ, පටිසනිමිත්තං. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො - අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස උප්පාදාය, උප්පන්තස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස භියොහාවාය වෙජුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

මෙත්තාය පන වෙතොවිමුත්තියා යොනිසොමනසිකාරෙනස්ස පහානං හොති. තත්ථ “මෙත්තා”ති චුත්තෙ අප්පනාපි උපවාරොපි වට්ඨති, “වෙතොවිමුත්ති”ති පන අප්පනාව. යොනිසොමනසිකාරො චුත්තලක්ඛණොව. තං තත්ථ බහුලං පචත්තයතො බ්‍යාපාදො පභියති. තෙනාහ භගවා -

“අත්ථි, භික්ඛවෙ, මෙත්තාවෙතොවිමුත්ති. තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස අනුප්පාදාය උප්පන්තස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස පහානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිච ඡ ධම්මා බ්‍යාපාදස්ස පහානාය සංවත්තන්ති - මෙත්තානිමිත්තස්ස උග්ගහො, මෙත්තාභාවනා, කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණා, පටිසඬ්ඛානබහුලතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති. ඔධිසකානොධිසකදිසාඵරණානඤ්ඤි අඤ්ඤතරවසෙන මෙත්තං උග්ගණ්හන්තස්සපි බ්‍යාපාදො පභියති, ඔධිසො අනොධිසො දිසාඵරණවසෙන මෙත්තං භාවෙන්තස්සපි බ්‍යාපාදො පභියති, “ත්ථං එතස්ස කුද්ධො කිං කරස්සසි, කිමස්ස සීලාදීනි විනාසෙතුං සක්ඛිස්සසි නනු ත්ථං අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙනෙව ගම්ස්සසි, පරස්ස කුප්ඤ්ඤානං නාම විතච්චිකඬ්ඛාරත්තඅයසලාකගුථාදීනි ගහෙන්වා පරං පහරිතුකාමතා විය හොති. එසොපි තච කුද්ධො කිං කරස්සති, කිං තෙ සීලාදීනි විනාසෙතුං සක්ඛිස්සති එස අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙනෙව ගම්ස්සති, අප්පට්චිජිතපහෙණකං විය, පටිචානං බිත්තරජොමුට්ඨි විය ච එතස්සෙව එස කොධො මත්ථකෙ පතිස්සති”ති එවං අත්තනො ච පරස්ස වාති උභයෙසං කම්මස්සකතං පච්චවෙක්ඛණොපි, පච්චවෙක්ඛිත්වා පටිසඬ්ඛානෙ ධීතස්සපි, අස්සගුත්තත්ථෙරසදියෙ මෙත්තාභාවනාරතෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි බ්‍යාපාදො පභියති, යානනිසප්පාදිසු මෙත්තානිස්සිතසප්පායකථායපි පභියති. තෙන චුත්තං “ඡ ධම්මා බ්‍යාපාදස්ස පහානාය සංවත්තන්ති”ති.

අරතිආදිසු අයොනිසොමනසිකාරෙන ථීනමිද්ධස්ස උප්පාදො හොති. අරති නාම උක්කණ්ඨිතතා, තන්දි නාම කායාලසියං, විජම්භිතා නාම කායචිතමනා, භත්තසම්මදො නාම භත්තමුච්ඡා භත්තපරිලාහො, වෙතසො ලීනත්තං නාම චිත්තස්ස ලීනාකාරො. ඉමෙසු අරතිආදිසු අයොනිසොමනසිකාරං බහුලං පචත්තයතො ථීනමිද්ධං උප්පජ්ජති. තෙනාහ භගවා -

“අත්ථි, භික්ඛවෙ, අරති තන්දි විජම්භිතා භත්තසම්මදො වෙතසො ලීනත්තං. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො - අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා ථීනමිද්ධස්ස උප්පාදාය, උප්පන්තස්ස වා ථීනමිද්ධස්ස භියොහාවාය වෙජුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

ආරම්භධාතුආදිසු පන යොනිසොමනසිකාරෙන ථීනමිද්ධස්ස පහානං හොති. ආරම්භධාතු නාම පඨමාරම්භවීරියං, නික්කමධාතු නාම කොසප්පතො නික්ඛන්තතාය තතො බලවතරං, පරක්කමධාතු නාම පරං පරං යානං අක්කමනතො තතොපි බලවතරං. ඉමස්මිං තිප්පහෙදෙ වීරියෙ යොනිසොමනසිකාරං බහුලං පචත්තයතො ථීනමිද්ධං පභියති. තෙනාහ -

“අත්ථි, භික්ඛවෙ, ආරම්භධාතු, නික්කමධාතු, පරක්කමධාතු. තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො - අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා ථීනමිද්ධස්ස අනුප්පාදාය, උප්පන්තස්ස වා ථීනමිද්ධස්ස පහානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිච ඡ ධම්මා ථීනමිද්ධස්ස පහානාය සංවත්තන්ති, අතිභොජනෙ නිමිත්තග්ගාහො - ඉරියාපථසම්පරිචත්තනතා, ආලොකසඤ්ඤාමනසිකාරො , අබ්භොකාසවාසො, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති .

ආහරහත්පකභුත්තවමිතකතත්පවටකඅලංසාටකකාකමාසකභොජනං භුඤ්ජිත්වා රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙ නිසින්තස්ස හි සමණධම්මං කරොතො ටීනමිද්ධං මහාහත්ථි විය ඔත්ථරන්තං ආගච්ඡති, චතුපඤ්චආලොපමකාසං පන යපෙත්වා පානීයං පිචිත්වා යාපනසීලස්ස භික්ඛුනො තං න භොති. එවං අතිභොජනෙ නිමිත්තං ගණ්හන්තස්සපි ටීනමිද්ධං පභීයති. යස්මිං ඉරියාපටෙ ටීනමිද්ධං ඔක්කමති, තතො අඤ්ඤං පරිවත්තෙන්තස්සපි, රත්තිං චන්දාලොකං දීපාලොකං උක්කාලොකං දිවා සූරියාලොකං මනසිකරොන්තස්සපි, අබ්භොකාසෙ වසන්තස්සපි මහාකස්සපත්ථෙරසදිසෙ විගතටීනමිද්ධෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සපි ටීනමිද්ධං පභීයති, යානනිසප්පාදීසු ධුතඨගනිස්සිතසප්පායකථායපි පභීයති. තෙන චුත්තං “ඡ ධම්මා ටීනමිද්ධස්ස පභානාය සංවත්තන්ති”ති.

චෙතසො අවුපසමෙ අයොනිසොමනසිකාරෙන උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස උප්පාදො භොති. අවුපසමො නාම අවුපසන්නාකාරො, අත්ථතො තං උද්ධච්චකුක්කුච්චමෙව. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරං බහුලං පවත්තයතො උද්ධච්චකුක්කුච්චං උප්පජ්ජති. තෙනාහ –

“අත්ථි, භික්ඛවෙ, චෙතසො අවුපසමො. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො – අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස භියොහාවාය වෙජුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

සමාධිසඬ්ඛානෙ පන චෙතසො වුපසමෙ යොනිසොමනසිකාරෙනස්ස පභානං භොති. තෙනාහ –

“අත්ථි, භික්ඛවෙ, චෙතසො වුපසමො. තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො – අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස අනුප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පභානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පභානාය සංවත්තන්ති – බහුස්සුතතා, පරිපුච්ඡකතා, විනයෙ පකතඤ්ඤතා, වුඬ්ඪස්සෙවිතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති. බාහුසච්චෙනපි හි එකං වා ද්වෙ වා තයො වා චත්තාරො වා පඤ්ච වා නිකායෙ පාළිවසෙන ව අත්ථවසෙන ව උග්ගණ්හන්තස්සපි උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීයති, කප්පියාකප්පියපරිපුච්ඡාබහුලස්සපි, විනයපඤ්ඤත්තියං විණ්ණවසීභාවතාය පකතඤ්ඤනොපි, වුඬ්ඪස්ස මහල්ලකත්ථෙරෙ උපසඬ්ඛමන්තස්සපි, උපාලිත්ථෙරසදිසෙ විනයධරෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සපි උද්ධච්චකුක්කුච්චං පභීයති, යානනිසප්පාදීසු කප්පියාකප්පියනිස්සිතසප්පායකථායපි පභීයති. තෙන චුත්තං “ඡ ධම්මා උද්ධච්චකුක්කුච්චස්ස පභානාය සංවත්තන්ති”ති.

විචිකිච්ඡාට්ඨානියෙසු ධම්මෙසු අයොනිසොමනසිකාරෙන විචිකිච්ඡාය උප්පාදො භොති. විචිකිච්ඡාට්ඨානියා ධම්මා නාම පුනප්පුනං විචිකිච්ඡාය කාරණත්තා විචිකිච්ඡාව. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරං බහුලං පවත්තයතො විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජති. තෙනාහ –

“අත්ථි, භික්ඛවෙ, විචිකිච්ඡාට්ඨානියා ධම්මා. තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො – අයමාහාරො අනුප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය උප්පාදාය, උප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය භියොහාවාය වෙජුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

කුසලාදිධම්මෙසු පන යොනිසොමනසිකාරෙන විචිකිච්ඡාය පභානං භොති. තෙනාහ –

“අත්ථි, භික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා ධම්මා, සාවජ්ජානවජ්ජා ධම්මා, සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බා ධම්මා, හිතපණ්ණා ධම්මා, කණ්හසුක්කසප්පට්ඨාගා ධම්මා. තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො අයමාහාරො අනුප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය අනුප්පාදාය, උප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය පභානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා විචිකිච්ඡාය පභානාය සංවත්තන්ති බහුස්සුතතා, පරිපුච්ඡකතා, විනයෙ පකතඤ්ඤතා, අධිමොක්ඛබහුලතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති. බාහුසච්චවසෙනපි හි එකං වා...පෙ.... පඤ්ච වා නිකායෙ පාළිවසෙන ව අත්ථවසෙන ව උග්ගණ්හන්තස්සපි විචිකිච්ඡා පභීයති, තිණ් රතනානි ආරබ්භ කුසලාදිභෙදෙසු ධම්මෙසු පරිපුච්ඡාබහුලස්සපි, විනයෙ විණ්ණවසීභාවස්සපි, තිසු රතනෙසු ඔකප්පතිය, සද්ධාසඬ්ඛාන, අධිමොක්ඛබහුලස්සපි, සද්ධාධිමුත්තෙ වක්කලිත්ථෙරසදිසෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සපි විචිකිච්ඡා පභීයති, යානනිසප්පාදීසු තිණ්ණං රතනානං ගුණනිස්සිතසප්පායකථායපි පභීයති. තෙන චුත්තං “ඡ ධම්මා විචිකිච්ඡාය පභානාය සංවත්තන්ති”ති.

එත්ථ ව යථාචුත්තෙහි තෙහි තෙහි ධම්මෙහි වික්ඛම්භනවසෙන පභීනානං ඉමෙසං නිවරණානං කාමච්ඡන්දනිවරණස්ස තාව අරහත්තමග්ගෙන අවිචන්තප්පභානං භොති, තථා ටීනමිද්ධනිවරණස්ස උද්ධච්චනිවරණස්ස ව. බ්‍යාපාදනිවරණස්ස පන කුක්කුච්චනිවරණස්ස ව අනාගාමිමග්ගෙන, විචිකිච්ඡානිවරණස්ස සොතාපත්තිමග්ගෙන අවිචන්තප්පභානං භොති. තස්මා තෙසං තථා පභානාය උපකාරධම්මෙ දස්සෙතුං “ආරද්ධං භොති වීරිය”න්තිආදි ආරද්ධං. ඉදමෙව වා යථාචුත්තං අභිජ්ඣාදීනං නිවරණානං පභානං, යස්මා හිතවීරියතාය කුසිතෙන, අනුපට්ඨිතස්සතිතාය මුට්ඨස්සතිතා, අපට්ඨපස්සද්ධදර්ශනාය සාරද්ධකායෙන, අසමාහිතතාය

වික්බිත්තවිත්තෙන න කදාවිපි තෙ සක්කා නිබ්බත්තෙනුං, පගෙව ඉතරං, තස්මා යථා පටිපත්තස්ස සො අභිජ්ඣාදිනං විගමො පහානං සම්භවති, තං දස්සෙතුං “ආරද්ධං හොති වීරිය”න්තිආදි ආරද්ධං. තස්සත්ථො – තෙසං නිවරණානං පහානාය සබ්බෙසම්මි වා සංකිලෙසධම්මානං සමුවර්ණිතත්ථාය වීරියං ආරද්ධං හොති, පග්ගහිතං අසිලීලප්පවත්තන්ති වුත්තං හොති. ආරද්ධත්තා එව ව අන්තරා සඬකොවස්ස අනාපජ්ජනතො අසල්ලීනං.

උපට්ඨිතා සති අසම්මුට්ඨාති න කෙවලඤ්ච වීරියමෙව, සතිපි ආරම්මණානිමුඛභාවෙන උපට්ඨිතා හොති, තථා උපට්ඨිතත්තා එව ව විරකතවිරහාසිතානං සරණසමත්ථතාය අසම්මුට්ඨා. පස්සද්ධොති කායචිත්තදරුප්පස්සම්භනෙන කායොපිස්ස පස්සද්ධො හොති. තත්ථ යස්මා නාමකායෙ පස්සද්ධෙ රූපකායොපිස්ස පස්සද්ධො එව හොති, තස්මා “නාමකායො රූපකායො”ති අවිසෙසෙන්වා “පස්සද්ධො කායො”ති වුත්තං. අසාරද්ධොති සො ව පස්සද්ධත්තා එව අසාරද්ධො, විගතදරුපොති වුත්තං හොති. සමාහිතං චිත්තං එකග්ගන්ති චිත්තමිපිස්ස සම්මා ආහිතං සුට්ඨු යපිතං අප්පිතං විය හොති, සමාහිතත්තා එව ව එකග්ගං අවලං නිප්ඵන්දනං නිරිඤ්ජනන්ති.

එත්තාවතා ඤානමග්ගානං පුබ්බභාගපටිපදා කථිතා. තෙනෙවාහ –

“වරම්පි, භික්ඛවෙ, භික්ඛු එවංභූතො ආනාපී ඔත්තාපී සතතං සමිතං ආරද්ධවීරියො පහිතත්තොති වුච්චති”ති (ඉතිවු. 110).

තස්සත්ථො හෙට්ඨා වුත්තො එව.

ගාථාසු යතං වරෙති යතමානො වරෙය්‍ය, වඬිකමනාදිවසෙන ගමනං කප්පෙන්තොපි “අනුප්පත්තානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදාය ඡන්දං ජනෙති වායමති”තිආදිනා (සං. නි. 5.651-662; විභ. 390) නයෙන වුත්තසම්මප්පධානවීරියවසෙන යතන්තො සටෙන්තො වායමන්තො යථා අකුසලා ධම්මා පහියන්ති, කුසලා ධම්මා භාවනාපාරිසුරිං ගච්ඡන්ති, එවං ගමනං කප්පෙය්‍යාති අත්ථො. එස නයො සෙසෙසුපි. කෙච්ච පන “යත”න්ති එතස්ස සංයතොති අත්ථං වදන්ති. තිට්ඨෙති තිට්ඨෙය්‍ය යානං කප්පෙය්‍ය. අවිජ්ජෙති නිසීදෙය්‍ය. සයෙති නිපජ්ජෙය්‍ය. යතමෙනං පසාරයෙති එතං පසාරෙතබ්බං හත්ථපාදාදිං යතං යතමානො යථාවුත්තවීරියසමඬිගීයෙව හුත්වා පසාරෙය්‍ය, සබ්බත්ථ පමාදං විජ්ජෙය්‍යාති අධිප්පායො.

ඉදානි යථා පටිපජ්ජන්තො යතං යතමානො නාම හොති, තං පටිපදං දස්සෙතුං “උද්ධ”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ උද්ධන්ති උපරි. තිරියන්ති තිරියතො, පුරත්ථිලිසාදිවසෙන සමන්තතො දිසාභාගෙසුති අත්ථො. අපාචිනන්ති හෙට්ඨා. යාවතා ජගතො ගතීති යත්තකා සත්තසඬ්ඛාරහෙදස්ස ලොකස්ස පවත්ති, තත්ථ සබ්බත්ථාති අත්ථො. එත්තාවතා අනවසෙසතො සම්මසනඤාණස්ස විසයං සඬගහෙන්වා දස්සෙති. සමචෙක්ඛිතාති සම්මා හෙතුනා ඤායෙන අචෙක්ඛිතා, අනිච්චාදිවසෙන විපස්සකොති වුත්තං හොති. ධම්මානන්ති සත්තසුඤ්ඤානං. ඛන්ධානන්ති රූපාදීනං පඤ්චන්තං ඛන්ධානං. උදයබ්බයන්ති උදයඤ්ච වයඤ්ච. ඉදං වුත්තං හොති – උපරි තිරියං අධොති තිසඬගහෙ සබ්බස්මිං ලොකෙ අනිතාදිහෙදහිත්තානං පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධසඬ්ඛාතානං සබ්බෙසං රූපාරූපධම්මානං අනිච්චතාදිසම්මසනාධගතෙන උදයබ්බයඤාණෙන පඤ්චවිසතියා ආකාරෙහි උදයං, පඤ්චවිසතියා ආකාරෙහි වයඤ්ච සමචෙක්ඛිතා සමනුපස්සිතා භවෙය්‍යාති.

වෙනොසමප්පාචිත්ති චිත්තසංකිලෙසානං අච්චන්තවුපසමනතො වෙනොසමප්පඬ්ඛාතස්ස අරියමග්ගස්ස අනුවච්ඡිකපටිපදං ඤාණදස්සනවිසුද්ධිං. සික්ඛමානන්ති පටිපජ්ජමානං භාවෙන්තං ඤාණපරම්පරං නිබ්බත්තෙන්තං. සදාති සබ්බකාලං, රත්තිඤ්චෙව දිවා ව. සතන්ති චතුසම්පජ්ඤෙත සමන්තාගතාය සතියා සතොකාරිං. සතතං පහිතත්තොති සබ්බකාලං පහිතත්තො නිබ්බානං පටිපෙසිතත්තොති තථාවිධං භික්ඛුං බුද්ධාදයො අරියා ආහු ආචික්ඛන්ති කටෙන්ති. සෙසං වුත්තනයමෙව.

ද්වාදසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. ලොකසුත්තවණ්ණනා

112. තෙරසමෙ ලොකොති ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙන ලොකො, අත්ථතො පුරිමං අරියසච්චද්වයං ඉධ පන දුක්ඛං අරියසච්චං වෙදිතබ්බං. ස්වායං සත්තලොකො, සඬ්ඛාරලොකො, ඕකාසලොකොති විභාගතො සරූපතො ව හෙට්ඨා වුත්තොයෙව. අපිච ඛන්ධලොකාදිවසෙන ව අනෙකවිධො ලොකො. යථාහ –

“ලොකොති ඛන්ධලොකො, ධාතුලොකො, ආයතනලොකො, විපත්තිභවලොකො, විපත්තිසම්භවලොකො, සම්පත්තිභවලොකො, සම්පත්තිසම්භවලොකො, එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා අභාරට්ඨිතිකා, ද්වෙ ලොකා නාමඤ්ච රූපඤ්ච, තයො ලොකා තිස්සො වෙදනා, චත්තාරො ලොකා චත්තාරො ආභාරා, පඤ්ච ලොකා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා, ඡ ලොකා ඡ අප්ඤ්ඤාතිකාති ආයතනාති, සත්ත ලොකා සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො, අට්ඨ

ලෝකා අට්ඨ ලෝකධම්මා, නව ලෝකා නව සත්තාවාසා, දස ලෝකා දසායතනානි, ද්වාදස ලෝකා ද්වාදසායතනානි, අට්ඨාරස ලෝකා අට්ඨාරස ධාතුයෝ”ති (මහානි. 3; චූළනි. අජිතමාණවජුවජානිද්දෙස 2).

එවමනෙකධා විභත්තොපි ලෝකො පඤ්චස්ස උපාදානක්ඛන්ධෙස්ස එව සඬ්ගහං සමොසරණං ගච්ඡති, උපාදානක්ඛන්ධා ව දුක්ඛං අරියසච්චං ජාතිපි දුක්ඛා ...පෙ.... සංඛිත්තෙන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධාපි දුක්ඛාති. තෙන චූත්තං “අත්ථතො පුරිමං අරියසච්චද්වයං, ඉධ පන දුක්ඛං අරියසච්චං වෙදිතඛි”න්ති. නනු ව ලුප්පනපලුප්පනට්ඨො අවිසෙසෙන පඤ්චස්ස ඛන්ධෙස්ස සම්භවතී? සච්චං සම්භවති. යං පන න ලුප්පතීති ගහිතං, තං තථා න හොති, එකංසෙනෙව ලුප්පතී පලුප්පතීති සො ලෝකොති උපාදානක්ඛන්ධෙස්වෙව ලෝකසද්දො නිරුජ්ඣොති වෙදිතඛිබ්බො. තස්මා ලෝකොති දුක්ඛං අරියසච්චං එව.

යදිපි තථාගත-සද්දස්ස හෙට්ඨා තථාගතස්සත්තෙ නානානායෙහි විත්ථාරතො අත්ථො විභත්තො, තථාපි පාළියා අත්ථසංවණ්ණනාමුබ්බෙන අයමත්ථවිභාවනා – අභිසම්බුද්ධොති “අභිඤ්ඤායානො පරිඤ්ඤායානො”ති පුබ්බෙ චූත්තවිභාගෙන වා අවිසෙසතො තාව ආසයානුසයවරියාධිමුත්තිආදිභෙදතො කුසලාකුසලාදිවිභාගතො වට්ටප්පමාණසණ්ඨානාදිභෙදතො, විසෙසතො වා පන “අයං සස්සතාසයො, අයං උච්ඡේදාසයො”තිආදිනා “කක්ඛලලක්ඛණා පට්ඨිධාතු, පග්ගරණලක්ඛණා ආපොධාතු”තිආදිනා ව අභිවිසිට්ඨෙන සයම්භුඤ්ඤාණෙන සම්මා අවිපරිතං යො යො අත්ථො යථා යථා බුද්ධිකම්බො, තථා තථා බුද්ධො ඤාතො අත්තපච්චක්ඛො කතොති අභිසම්බුද්ධො.

ලෝකස්මාති යථාචූත්තලෝකතො. විසංයුත්තොති විසංසට්ඨො, තප්පට්ඨද්ධානං සබ්බෙසං සංයොජනානං සම්මදෙව සමුච්ඡින්නත්තා තතො විප්පමුත්තොති අත්ථො. ලෝකසමුදයොති සුත්තත්තනායෙන තණ්හා, අභිධම්මනායෙන පන අභිසම්බාරෙහි සද්ධිං දියඬ්ඬිකිලෙසසහස්සං. පභීනොති බොධිමණ්ඩෙ අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණෙන සමුච්ඡේදප්පනාවසෙන සවාසනං පභීනො. ලෝකනිරොධොති නිබ්බානං. සච්ඡිකතොති අත්තපච්චක්ඛො කතො. ලෝකනිරොධගාමිනී පටිපදාති සීලාදික්ඛන්ධන්තයසඬ්ගහො අරියො අට්ඨඬ්ගිකො මග්ගො. සො හි ලෝකනිරොධං නිබ්බානං ගච්ඡති අධිගච්ඡති, තදත්ථං අරියෙහි පටිපජ්ජියති වාති ලෝකනිරොධගාමිනී පටිපදාති වුච්චති.

එත්තාවතා තථාති අභිසම්බුද්ධො යථාවතො ගතොති තථාගතොති අයමත්ථො දස්සිතො හොති. චත්තාරි හි අරියසච්චාති තථාති නාම. යථාහ –

“චත්තාරිමානි , භික්ඛවෙ, තථාති අවිතථාති අනඤ්ඤාථාති. කතමානි චත්තාරි? ඉදං දුක්ඛන්ති, භික්ඛවෙ, තථමෙතං අවිතථමෙතං, අනඤ්ඤාථමෙත”න්ති (සං. නි. 5.1090) විත්ථාරො.

අපිව තථාය ගතොති තථාගතො, තථං ගතොති තථාගතො , ගතොති ව අවගතො අතීතො පත්තො පටිපන්නොති අත්ථො. ඉදං චූත්තං හොති – යස්මා භගවා සකලලෝකං තීරණපරිඤ්ඤාය තථාය අවිපරිතාය ගතො අවගතො, තස්මා ලෝකො තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො. ලෝකසමුදයං පහානපරිඤ්ඤාය තථාය ගතො අතීතොති තථාගතො. ලෝකනිරොධං සච්ඡිකිරියාය තථාය ගතො පත්තොති තථාගතො. ලෝකනිරොධගාමිනීං පටිපදං තථං අවිපරිතං ගතො පටිපන්නොති තථාගතොති. එවං ඉමිස්සා පාළියා භගවතො තථාගතභාවදීපනවසෙන අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො.

ඉති භගවා චතුසච්චාභිසම්බොධනවසෙන අත්තතො තථාගතභාවං පකාසෙත්වා ඉදානි තත්ථ දිට්ඨාදිඅභිසම්බොධිවසෙනපි තං දස්සෙතුං “යං, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. අඬ්ගුත්තරට්ඨකථායං (අ. නි. අට්ඨ. 2.4.23) පන “චතුහි සච්චෙහි අත්තතො බුද්ධභාවං කථෙත්වා”තිආදි චූත්තං. තං තථාගතසද්ද-බුද්ධසද්දානං අත්ථතො නින්නානාකරණතං දස්සෙතුං චූත්තං. තථා වෙව හි පාළි පවත්තාති. තත්ථ දිට්ඨන්ති රූපායතනං. සුත්තන්ති සද්දායතනං. මුත්තන්ති පත්ථා ගහෙතඛිබ්බතො ගන්ධායතනං, රසායතනං, ඵොට්ඨබ්බායතනඤ්ච. විඤ්ඤාතන්ති සුබ්බුක්ඛාදිධම්මාරම්මණං. පත්තන්ති පරියෙසිත්ථා වා අපරියෙසිත්ථා වා පත්තං. පරියෙසිතන්ති පත්තං වා අප්පත්තං වා පරියෙසිතං. අනුච්චරිතං මනසාති විත්තෙන අනුසඤ්චරිතං. කස්ස පන අනුච්චරිතං මනසාති? සදෙවකස්ස...පෙ.... සදෙවමනුස්සායාති සම්බන්ධනීයං. තත්ථ සහ දෙවෙහිති සදෙවකො, තස්ස සදෙවකස්ස. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

සදෙවකච්චනෙන චෙත්ථ පඤ්චකාමාවචරදෙවග්ගණං වෙදිතඛිබ්බං, සමාරකච්චනෙන ඡට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගණං, සබ්බමකච්චනෙන බුභ්මකායිකාදිබුභ්මග්ගණං, සස්සමණබ්බාහ්මණිවචනෙන සාසනස්ස පච්චත්ථිකසමණබ්බාහ්මණග්ගණඤ්චෙව සමිතපාපබාහිතපාපසමණබ්බාහ්මණග්ගණඤ්ච, පජාවචනෙන සත්තලෝකග්ගණං , සදෙවමනුස්සච්චනෙන සම්මුතිදෙවඅවසෙසමනුස්සග්ගණං. එවමෙත්ථ තිහි පදෙහි දෙවමාරබුහ්මෙහි සද්ධිං සත්තලෝකො, ද්විහි පජාවසෙන සත්තලෝකො ගහිතොති වෙදිතඛිබ්බො.

අපරො නයො – සදෙවකග්ගණණෙන අරූපාවචරදෙවලෝකො ගහිතො, සමාරකච්චනෙන ඡකාමාවචරදෙවලෝකො, සබ්බමකච්චනෙන රූපිබුහ්මලෝකො, සස්සමණබ්බාහ්මණාදිවචනෙන සම්මුතිදෙවෙහි සහ අවසෙසසත්තලෝකො ගහිතො. අපිචෙත්ථ සදෙවකච්චනෙන උක්කට්ඨපරිච්ඡේදතො සබ්බලෝකවිසයස්ස භගවතො

අභිසම්බුද්ධභාවෙ පකාසිතෙ යෙසමෙවං සියා “මාරො නාම මහානුභාවො ඡකාමාවචරිස්සරො වසවත්තී, බ්‍රහ්මා පන තතොපි මහානුභාවතරො දසහි අභිගුලීහි දසසු වක්කවාළසහස්සෙසු ආලොකං ඵරති, උත්තමජ්ඣානසමාපත්තිසුඛං පටිසංවෙදෙති. පුටු ව සමණබ්‍රාහ්මණා ඉද්ධමන්තො දිබ්බවක්ඛකා පරචිත්තවිදුනො මහානුභවා සංවිජ්ජන්ති. අයඤ්ච සත්තකායො අනන්තො අපරිමාණො, කිමෙනෙසං සබ්බෙසංයෙව විසයො අනවසෙසනො භගවතා අභිසම්බුද්ධො”ති? තෙසං විමතිං විධමෙන්නො භගවා “සදෙවකස්ස ලොකස්සා”තිආදිමාහ.

පොරාණා පනාහු – “සදෙවකස්සා”ති දෙවතාහි සද්ධිං අවසෙසලොකං පරියාදියති, “සමාරකස්සා”ති මාරොන සද්ධිං අවසෙසලොකං, “සබ්බවක්කස්සා”ති බ්‍රහ්මෙහි සද්ධිං අවසෙසලොකං. එවං සබ්බෙහි තිහවුපගෙ සත්තෙ තිසු පදෙසු පක්ඛිපිත්වා පුන ද්විතී පදෙහි පරියාදියන්තො “සස්සමණබ්‍රාහ්මණො පජාය සදෙවමනුස්සායා”ති ආහ. එවං පඤ්චහිපි පදෙහි බන්ධන්තයපරිච්ඡින්නො සබ්බසත්තෙ පරියාදියති.

යස්මා තං තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධන්ති ඉමිනා ඉදං දස්සෙති – යං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු ඉමස්ස සදෙවකස්ස ලොකස්ස “නීලං පීතක”න්තිආදි රූපාරම්මණං වක්ඛුද්ධාතර ආපාථං ආගච්ඡති, තං සබ්බං “අයං සත්තො ඉමස්මිං බණෙ ඉමං නාම රූපාරම්මණං දිස්වා සුමනො වා දුම්මනො වා මජ්ඣන්තො වා ජාතො”ති තථාගතස්ස එවං අභිසම්බුද්ධං. තථා යං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු ඉමස්ස සදෙවකස්ස ලොකස්ස “හෙරිසද්දො මුද්ධිගසද්දො”තිආදි සද්දාරම්මණං සොතද්ධාතර ආපාථං ආගච්ඡති, “මූලගන්ධො තවගන්ධො”තිආදි ගන්ධාරම්මණං සානද්ධාතර ආපාථමාගච්ඡති, “මූලරසො බන්ධරසො”තිආදි රසාරම්මණං ජීවහාද්ධාතර ආපාථමාගච්ඡති, “කක්ඛළං මුදුක”න්තිආදි පට්ඨාතරපොධාතරවායොධාතරහෙදං ථොට්ඨබ්බාරම්මණං කායද්ධාතර ආපාථමාගච්ඡති, “අයං සත්තො ඉමස්මිං බණෙ ඉමං නාම ථොට්ඨබ්බං චුසිත්වා සුමනො වා දුම්මනො වා මජ්ඣන්තො වා ජාතො”ති සබ්බං තං තථාගතස්ස එවං අභිසම්බුද්ධං.

තථා යං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු ඉමස්ස සදෙවකස්ස ලොකස්ස සුඛාදිහෙදං ධම්මාරම්මණං මනොද්ධාතර ආපාථමාගච්ඡති, “අයං සත්තො ඉමස්මිං බණෙ ඉමං නාම ධම්මාරම්මණං ජාතිත්වා සුමනො වා දුම්මනො වා මජ්ඣන්තො වා ජාතො”ති සබ්බං තං තථාගතස්ස එවං අභිසම්බුද්ධං. එවං යං ඉමස්ස සදෙවකස්ස ලොකස්ස දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤානං, තං තථාගතෙන අදිට්ඨං වා අසුතං වා අමුතං වා අවිඤ්ඤානං වා නත්ථී. ඉමස්ස පන මහාජනස්ස පරියෙසිත්වා අප්පත්තම්පි අත්ථී, අපරියෙසිත්වා අප්පත්තම්පි අත්ථී, පරියෙසිත්වා පත්තම්පි අත්ථී, අපරියෙසිත්වා පත්තම්පි අත්ථී. සබ්බම්පි තථාගතස්ස අප්පත්තං නාම නත්ථී ඤාණෙන අසව්ඡිකතං. තතො එව යං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං වක්ඛුද්ධාතර ආපාථමාගච්ඡන්තං රූපාරම්මණං නාම අත්ථී, තං භගවා සබ්බං සබ්බාකාරොන ජානාති පස්සති. එවං ජානතා පස්සතා වානෙන තං ඉට්ඨානිට්ඨාදිවසෙන වා දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤානෙසු ලබ්භමානපදවසෙන වා “කතමං තං රූපං රූපායතනං? යං රූපං චතුත්තං මහාභූතානං උපාදාය වණ්ණනිභා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නීලං පීතක”න්තිආදිනා (ධ. ස. 617) නයෙන අනෙකෙහි නාමෙහි තෙරසහි වාරෙහි ද්වෙපඤ්ඤාසාය නයෙහි විභජ්ජමානං තථෙව භොති, විතථං නත්ථී. එස නයො සොතද්ධාරාදිසුපි ආපාථමාගච්ඡන්තෙසු සද්දාදිසු.

තස්මා තථාගතොති වුවච්ඡිති යං යථා ලොකෙන ගතං, තස්ස තථෙව ගතත්තා තථාගතොති වුවච්ඡිති. පාළියං පන “අභිසම්බුද්ධ”න්ති චුත්තං, තං තථාගතසද්දෙන සමානත්ථං. ඉමිනා තථාදස්සිභාවතො තථාගතොති අයමත්ථො දස්සිතො භොති. චුත්තඤ්ඤෙනං ධම්මසෙනාපතිනා –

“න තස්ස අද්දිට්ඨමිධන්ථී කිඤ්චි,
අථො අවිඤ්ඤාතමජාතිතබ්බං;
සබ්බං අභිඤ්ඤාසි යදත්ථී නෙය්‍යං,
තථාගතො තෙන සමන්තවක්ඛු”ති. (මහානි. 156; වූළනි. මොසරාජමාණවසුව්ඡානිද්දෙස 85; පටි. ම. 1.121);

සුත්තන්තෙපි චුත්තං භගවතා –

“යං, භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය පජාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤානං පත්තං පරියෙසිතං අනුවච්චිතං මනසා, තමහං ජානාමි, තමහං අබ්භඤ්ඤාසිං, තං තථාගතස්ස විදිතං, තං තථාගතො න උපට්ඨාසි”ති (අ. නි. 4.24).

යඤ්ච, භික්ඛවෙ, රත්තිං තථාගතො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධත්ති යස්සඤ්ච විසාබ්චුණ්ණමරත්තියං තථා ආගතාදිඅත්ථෙත තථාගතො භගවා බොධිමණ්ඩෙ අපරාජිතපල්ලඛකෙ නිසින්නො තිණ්ණං මාරානං මත්ථකං මද්දිත්වා උත්තරිතරාභාවතො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං ආසවක්ඛයඤාණෙන සද්ධිං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං අධිගච්ඡති. යඤ්ච රත්තිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායතීති යස්සඤ්ච විසාබ්චුණ්ණමරත්තියංයෙව කුසිනාරායං උපවත්තෙන මල්ලානං සාලවනෙ යමකසාලානමන්තරෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායති. යං එතස්මිං අන්තරෙති ඉමාසං ද්විත්තං සඋපාදිසෙසඅනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුනං වෙමජ්ඣෙ පඤ්චවත්තාලීසවස්සපරිමාණෙ කාලෙ පඨමබොධියම්පි, මජ්ඣිමබොධියම්පි, පච්ඡිමබොධියම්පි යං

සුත්තගෙයාදිප්පහෙදං ධම්මං භාසති නිද්දිසනවසෙන, ලපති උද්ධිසනවසෙන, නිද්දිසති පටිනිද්දිසනවසෙන. සබ්බං තං තථෙව භොතීති තං එත්ථන්තරෙ දෙසිතං සබ්බං සුත්තගෙයාදිනවඩ්ඟං බුද්ධවචනං අත්ථනො ඛාඤ්ජනතො ව අනුපවජ්ජං අනුනං අනාධිකං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං රාගමදනිමිමදනං...පෙ.... මොහමදනිමිමදනං, තත්ථී තත්ථ වාලග්ගමත්තමිපි අවක්ඛලිතං, එකමුද්දිකාය ලඤ්ඡිතං විය එකනාළියා මිතං විය එකතුලාය තුලිතං විය ව තං තථෙව භොති යස්සත්ථාය භාසිතං, එකන්තෙනෙව තස්ස සාධනතො, නො අඤ්ඤා. තස්මා තථං, අවිතථං, අනඤ්ඤා. එතෙන තථාචාදිතාය තථාගතොති දස්සෙති. ගදඅත්ථො අයං ගතසද්දො දකාරස්ස තකාරං කත්වා, තස්මා තථං ගදතීති තථාගතොති අත්ථො. අථ වා ආගදනං ආගදො, වචනන්ති අත්ථො. තථො අවිපරිතො ආගදො යස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති එවමෙත්ථ පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

යථාචාදී තථාකාරීති යෙ ධම්මෙ භගවා “ඉමෙ ධම්මා අකුසලා සාවජ්ජා විඤ්ඤාගරහිතා සමත්තා සමාදින්නා අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති”ති පරෙසං ධම්මං දෙසෙන්නො වදති, තෙ ධම්මෙ එකන්තෙනෙව සයං පභාසී. යෙ පන ධම්මෙ භගවා “ඉමෙ ධම්මා කුසලා අනවජ්ජා විඤ්ඤාප්පසත්ථා සමත්තා සමාදින්නා භිතාය සුඛාය සංවත්තන්ති”ති වදති, තෙ ධම්මෙ එකන්තෙනෙව සයං උපසම්පජ්ජ විහාසී. තස්මා යථාචාදී භගවා, තථාකාරීති වෙදිතබ්බො. යථාකාරී තථාචාදීති සම්මදෙව සීලාදිපරිපුරණවසෙන සම්මා පටිපන්නො සයං යථාකාරී භගවා, තථෙව ධම්මදෙසනාය පරෙසං තත්ථ පතිට්ඨාපනවසෙන තථාචාදී. භගවතො හි වාචාය කායො අනුලොමෙති, කායස්සපි වාචා. තස්මා යථාචාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාචාදී ව භොති. එවංභුතස්ස වස්ස යථා වාචා, කායොපි තථා ගතො පවත්තො. යථා ව කායො, වාචාපි තථා ගතා පවත්තාති අත්ථො.

අභිභූ අනභිභූතොති උපරි භවග්ගං භෙට්ඨා අවිචිතරයං පරියන්තං කත්වා තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු භගවා සබ්බසත්තෙ අභිභවති සීලෙනපි සමාධිනාපි පඤ්ඤායපි විමුත්තියාපි විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙනපි, න තස්ස තුලා වා පමාණං වා අත්ථී, අසමො අසමසමො අප්පටිමො අප්පටිභාගො අප්පටිපුග්ගලො අතුලො අප්පමෙයො අනුත්තරො ධම්මරාජා දෙවනං අතිදෙවො සක්කානං අතිසක්කො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා. තතො එව සයං න කෙනවි අභිභූතොති අනභිභූතො. අඤ්ඤාදත්ථුනි එකංසත්ථෙ නිපාතො. යඤ්ඤි කිඤ්චි නෙයාං නාම, සබ්බං තං භත්ථතලෙ ආමලකං විය පස්සතීති දසො. අවිපරිතං ආසයාදිඅවබොධෙන භිතුපසංභාරාදිනා ව සත්තෙ, භාවඤ්ඤාත්තුපනයවසෙන සබ්බාගෙර සබ්බාකාරෙන සුවිණ්ණවසිතාය සමාපත්තියො චිත්තඤ්ච වසෙ වත්තෙතීති වසවත්තී. එත්තාවතා අභිභවනට්ඨෙත භගවා අත්තතො තථාගතභාවං දස්සෙති.

තත්‍රෙවං පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො – අගදො විය අගදො. කො පනෙස? දෙසනාවිලාසො වෙව පුඤ්ඤස්සයො ව. තෙනෙව භෙස මහානුභාවො භිසක්කො විය දිබ්බාගදෙන සප්පෙ, සබ්බෙ පරප්පවාදිනො සදෙවකඤ්ච ලොකං අභිභවති. ඉති සබ්බලොකාභිභවනෙ තථො අවිපරිතො දෙසනාවිලාසො වෙව පුඤ්ඤස්සයො ව අගදො අස්සාති දකාරස්ස තකාරං කත්වා තථාගතොති වෙදිතබ්බො. තෙන චුත්තං “සදෙවකෙ, භික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... වසවත්තී, තස්මා තථාගතොති චුච්චතී”ති.

ගාථාසු සබ්බලොකං අභිඤ්ඤායාති තෙධාතුකලොකසන්තිවාසං ජානිත්වා. සබ්බලොකෙ යථාතථන්ති තස්මිං තෙධාතුකලොකසන්තිවාසෙ යංකිඤ්චි නෙයාං, තං සබ්බං යථාතථං අවිපරිතං ජානිත්වා. සබ්බලොකවිසංයුත්තොති චතුත්තං යොගානං අනවසෙසප්පභානෙන සබ්බෙනපි ලොකෙන විසංයුත්තො විප්පමුත්තො. අනුපයොති සබ්බස්මිමිපි ලොකෙ තණ්හාදිට්ඨිඋපයෙහි අනුපයො තෙහි උපයෙහි විරහිතො.

සබ්බාභිභූති රූපාදීනි සබ්බාරම්මණානි, සබ්බං සබ්බාරග්ගං, සබ්බෙපි මාරෙ අභිභවිත්වා ධීතො. ධීරොති ධිතිසම්පන්නො. සබ්බගන්ථප්පමොවනොති සබ්බෙ අභිජ්ඣාකායගන්ථාදිකෙ මොවෙත්වා ධීතො වෙනෙයාසන්නානෙපි අත්තතො දෙසනාවිලාසෙන තෙසං පමොවනතො සබ්බගන්ථප්පමොවනො. චුට්ඨාස්සාති චුට්ඨා අස්ස. කරණත්ථෙ ඉදං සාම්චවනං, චුට්ඨා අනෙතාති අත්ථො. පරමා සන්තීති නිබ්බානං. තඤ්ඤි තෙන ඤාණචුසනෙන චුට්ඨං. තෙනෙවාහ “නිබ්බානං අකුතොභය”න්ති. අථ වා පරමා සන්තීති උත්තමා සන්ති. කතරා සාති? නිබ්බානං. යස්මා පන නිබ්බානෙ කුතොවි භයං නත්ථී, තස්මා තං අකුතොභයන්ති චුච්චතී.

අනිසොති නිද්දුක්ඛො. සබ්බකම්මක්ඛයං පත්තොති සබ්බෙසං කම්මානං ඛයං පරියොසානං අවිචන්තාභාවං පත්තො. විමුත්තො උපධිසඬ්ඛයෙති උපධිසඬ්ඛයසඬ්ඛානෙ නිබ්බානෙ තදාරම්මණාය එලවිමුත්තියා විමුත්තො. එස සොති එසො සො. සීහො අනුත්තරොති පරිස්සයානං සහනට්ඨෙත, කිලෙසානං හනනට්ඨෙත ව, තථාගතො අනුත්තරො සීහො නාම. බ්‍රහ්මන්ති සෙට්ඨං. චක්කන්ති ධම්මචක්කං. පවත්තයීති තිපරිවට්ටං ද්වාදසාකාරං පවත්තෙසී.

ඉතීති එවං තථාගතස්ස ගුණෙ ජානිත්වා. සඬ්ගම්මාති සමාගන්ත්වා. තං නමස්සන්තීති තං තථාගතං තෙ සරණං ගතා දෙවමනුස්සා නමස්සන්ති. මහන්තෙහි සීලාදිගුණෙහි සමන්තාගතත්තා මහන්තං, චතුචෙසාරප්පයොගෙන විතසාරදං. ඉදානි යං වදන්තා තෙ නමස්සන්ති, තං දස්සෙතුං දන්තොතිආදි චුත්තං. තං උත්තානත්ථමෙව.

ඉති ඉමස්මිං චතුක්කතිපාතෙ ජට්ඨෙ සත්තමෙ ව සුත්තෙ වට්ටං කථිතං, පඨමදුතියතනියද්වාදසමතෙරසමෙසු විවට්ටං කථිතං, සෙසෙසු වට්ටවිවට්ටං කථිතන්ති වෙදිතබ්බො.

තෙරසමසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

ඉති පරමත්ථදීපනියා

බුද්දකනිකාය-අට්ඨකථාය

ඉතිවුත්තකස්ස චතුක්කනිපාතවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

නිගමනකථා

එත්තාවතා ව —

ධම්මිස්සරෙන ජගතො, ධම්මාලොකවිධායිනා;
ධම්මානං බොධනෙය්‍යානං, ජානතා දෙසනාවිධිං.

තං තං නිදානමාගම්ම, සබ්බලොකහිතෙසිනා;
එකකාදිජ්ජහෙදෙන, දෙසිතානි මහෙසිනා.

දසුත්තරසතං ද්වෙ ව, සුත්තානි ඉතිවුත්තකං;
ඉතිවුත්තජ්ජහෙදෙන, සඬගායිංසු මහෙසයො.

ජලභිඤ්ඤා වසිජ්ජත්තා, පභින්නපටිසම්භිදා;
යං තං සාසනධොරය්හා, ධම්මසඬගාහකා පුරෙ.

තස්ස අත්ථං පකාසෙතුං, පොරාණට්ඨකථානායං;
නිස්සාය යා සමාරද්ධා, අත්ථසංවණ්ණනා මයා.

සා තත්ථ පරමත්ථානං, සුත්තන්තෙසු යථාරහං;
පකාසනා පරමත්ථ-දීපනී නාම නාමතො.

සම්පත්තා පරිනිට්ඨානං, අනාකුලවිනිවිජයා;
අට්ඨත්තිංසජ්ජමාණාය, පාළියා භාණවාරතො.

ඉති තං සඬබරොන්තෙන, යං තං අධිගතං මයා;
පුඤ්ඤං තස්සානුභාවෙන, ලොකනාථස්ස සාසනං.

ඔගාහෙත්වා විසුද්ධාය, සීලාදිපටිපත්තියා;
සබ්බෙපි පාණිනො භොන්තු, විමුත්තිරසභාගිනො.

විරං තිට්ඨතු ලොකස්මිං, සම්මාසම්බුද්ධසාසනං;
තස්මිං සගාරවා නිව්චං, භොන්තු සබ්බෙපි පාණිනො.

සම්මා වස්සතු කාලෙන, දෙවොපි ජගතිජ්ජති;
සද්ධම්මනිරතො ලොකං, ධම්මෙනෙව පසාසතුති.

ඉති බදරනිත්ථවිභාරවාසිනා ආචරියධම්මපාලෙන කතා

ඉතිවුත්තකස්ස අට්ඨකථා නිව්ඨිතා.